

မြောင်းမြမြို့.
တိုက်သစ်ပဇ္ဇောတာရုံကျောင်းတိုက်

ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ
အရှင်ကာရုဏိက
၏

ဓမ္မာစရိယမ္ပက်စူ

အရှင်ဂုဏိသာရ (ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ)
တည်းဖြတ် မွမ်းမံသည်။

တတိယအကြိမ်

သာသနာ-၂၅၅၂

ကောဇာ-၁၃၇၀

ခရစ်-၂၀၀၈

၆၀၀၇

မြောင်းမြမြို့.
တိုက်သစ်ပဇ္ဇောတာရုံကျောင်းတိုက်

ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ
အရှင်ကာရုဏိက
၏

ဓမ္မာစရိယမဂ္ဂ

အရှင်ဂုဏိသာရ (ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ)
တည်းဖြတ် မွမ်းမံသည်။

တတိယအကြိမ်

သာသနာ-၂၅၅၂

ကောဇာ-၁၃၇၀

ခရစ်-၂၀၀၈

မြောင်းမြမြို့
တိုက်သစ်ပစ္စေတနာရုံကျောင်းတိုက်

ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ
အရှင်ကာရဏိက
၏

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

အရှင်ဂုဏိဿရ (ဓမ္မာစရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ)
တည်းဖြတ် မွမ်းမံသည်။

တတိယအကြိမ်

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ။

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးဦးဇာနည်ဝင်း
(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၃၈၄၃/၀၂၄၀၅)ကထုတ်ဝေ၍

သာသနာရေးဦးစီးဌာနအတွက်
ဦးနိုင်လေး(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၈၈၅၀)

သီရိတိပိဋကပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်-၃၃၃၊ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ က ပုံနှိပ်သည်။

အမြတ်ဆုံးအလှူ

အလှူအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇီနာတိ၊
သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇီနာတိ။
သဗ္ဗရတိ ဓမ္မရတိ ဇီနာတိ၊
တဏှာက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇီနာတိ။

တရားအလှူသည် အလှူအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တရားအရသာသည် အရသာ အားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တရား၌မွေ့လျော်ခြင်းသည် မွေ့လျော်ခြင်းအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တဏှာကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အလုံးစုံဆင်းရဲကို အောင်နိုင်၏။

(ဓမ္မပဒ)

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်

ဖခင်ကြီး (ဦးတင်လှ) နှင့် မိခင်ကြီးဒေါ်စန်းရီ ကို
အမှူးထား၍
ဒေါက်တာခင်ခင်ရီ မိသားစု ကောင်းမှု။

အမှာစာ

ဤ“ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု”ကျမ်းစာသည် ဘုရားကြီးနိယံ၊ ရွှေရေးဆောင်နိယံ စသော ကျမ်းစာများကဲ့သို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ စာပေပို့ချရင်း စုဆောင်းမှတ်သားထား အပ်သော မှတ်စုများကို အမှီပြု၍ သိပ်သည်းစွာ ပြုစုထားအပ်သော ကျမ်းစာ တစ်စောင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျမ်းပြုသူသည် ၁၃၁၇-ခုနှစ်တွင် “ဓမ္မာစရိယဘွဲ့”ကို ရရှိခဲ့သူဖြစ်ရုံမျှမက ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ကို မရမီ တပည့်ဘဝတွင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရပြီး ဆရာဘဝတွင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာစရိယစည်းမျဉ်းနှင့် ပတ်သက် သမျှ နည်းစနစ်များကို နှစ်ပေါင်း ၂၀-ကျော်ကျော် လေ့လာ စုဆောင်းခဲ့သူ ဖြစ် ပါသည်။

ဆရာအဖြစ်ဖြင့် စာဝါပို့ချခဲ့ရာတွင် သူ့ထံ၌စာဝါလိုက်၍ သူ့နည်းကို လိုက် နာကြသဖြင့် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ ရခဲ့ကြသူများ အမြို့မြို့အနယ်နယ်တွင် အတော်များများ ရှိနေကြသည်။ စာချသက်ဝါရင့်ပြီး ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရ တပည့်များ ထွက်ပေါ်ပြီးမှ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းစာဖြစ်သောကြောင့် စာတွေ့လက်တွေ့ ဗဟုသုတများဖြင့် စုံလင်စွာ ထုံမွှမ်းထားသည်။ စာတွေ့ဗဟုသုတထက် လက်တွေ့ဗဟုသုတ များက ပိုမို၍ အကျိုးသက်ရောက်စေနိုင်ကြသည်။ လက်တွေ့လေ့လာစမ်းသပ်မှု မပြုရသေးသော စာတွေ့မျှဖြင့် ကျေနပ်မှုမရှိကြသော ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲနှင့် မကင်း ကြသူများအား ဤ “ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု”ကျမ်းက အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိအောင် လိုအပ်ချက်မှန်သမျှကို ကူညီဖြည့်စွက် ပေးပါလိမ့်မည်။

ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲ စည်းမျဉ်းဥပဒေများကား ကျယ်ဝန်းလှရုံမျှမက အယူအဆ နာနာဝါဒများဖြင့် ရှုပ်ထွေးခက်ခဲလှသည်။ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများ၌ မပါဝင်သော ရှေးအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာဆရာများ ဖွင့်ပြရိုးမရှိသေးသော ထွက်နည်း၊ တက်နည်း စသည်များကို သုံးစွဲသတ်မှတ်ထားသဖြင့် မူဝါဒအတိအကျ သတ်မှတ် ဆန်းစစ်လိုပင် မရနိုင်အောင် အယူအဆ ဝါဒကွဲပြားပါသည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဓမ္မာစရိယမေးခွန်းထုတ်ရာတွင် တစ်ပြည်လုံး အများသုံးရိုး အယူအဆများသို့ မလိုက်ဘဲ မိမိအယူအဆ ဝါဒကပ်စုတည်းကို မူတည်၍ မေးခွန်းထုတ်လေ့ရှိတတ်ကြသည်။ မေးခွန်းတွင်ပါဝင်သော ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းအချို့မှာလည်း အများသုံးရိုးမဟုတ်သည့် ဝေါဟာရများကို တင်ခါ တစ်ခါ ထည့်၍ သုံးနှုန်းတတ်ကြသည်။ ယင်းတို့ကြောင့် စာဖြေသံဃာတော် အရှင်မြတ်များအတွက် များစွာနှစ်နာလှပါသည်။

(၂)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

တစ်ပြည်လုံးနှင့်ပတ်သက်သော စာမေးပွဲတိုင်း၌ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများ၌လည်း မတွေ့နိုင်သော ဆရာအစဉ်အဆက် သုံးစွဲရိုးလည်းမရှိသော မိမိတစ်ဦးတည်းသာ နားလည်နိုင်သော ဝေါဟာရအသုံးများ သုံးစွဲခြင်းမှ ရှောင်သင့်ပါသည်။ ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲ၊ ပါဠိပထမပြန်စာမေးပွဲများကို နိုင်ငံတော်အစိုးရက ပရိယတ္တိသာသနာ ထွန်းကားစေရန် ရည်သန်၍ ကျင်းပပေးနေသဖြင့် မေးခွန်းများ မှာလည်း “ပရိယတ္တိ သာသနာထွန်းကားစေရန်” ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လျော်ညီစေသင့်ပါသည်။

ဤ“ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု” ကျမ်းစာသည် ပရိယတ္တိသာသနာ ထွန်းကားရေး အတွက် ဖြည့်စွက်ကူညီရန် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပေပြီ။ ကျမ်းစာရှင်သည် ဗဟုသုတ နှစ်လင်ပြည့်ဝ၍ ၁၈-နှစ်ကျော်ကျော် စာချသက်ရှိပြီး ယခုလည်း စာချနေဆဲဖြစ်သည့် စာချအကျော်တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဓမ္မာစရိယစာမေးပွဲနှင့် မကင်းနိုင်ကြသော စာချ၊ စာသင်အရှင်မြတ်များအဖို့ အမြဲလက်စွဲပြုလျက် ကြည့်ရှုထိုက်သော “မျက်ရှုကျမ်းစာ တစ်စောင်” ဖြစ်ကြောင်း စာရှုသူများအား မှာကြားလိုက်ပါရစေ။

ပန်းတိုင်းပွင့်၍ ပွင့်သောပန်းတိုင်း မွေးကြပါစေ။

ဥူးဏ္ဍဝံသ (ဓမ္မာစရိယ)
တိုက်သစ်ပဇ္ဇောတာရုံဆရာတော်
နေရှင်နယ်ကုန်း၊ မြောင်းမြမြို့။

၁၃၃၇-ခု၊ ပြာသိုလဆုတ် ၁၄-ရက်။
၁၉၇၆-ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၉-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့။

နိဒါန်း

အရဟတော-တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝါသနာနှင့်အတူ ဝေးတော်မူ၍.. လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့ ဝပ်စင်းတူ ပျော် အလှူတော်မှန် အပူဇော်ကို ခံထိုက်သောကြောင့် “အရဟံ” ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်၊ ကိလေသာမာရ် ကိုယ်တွင်းရန်ကို လေးတန်ဉာဏ်မဂ် စိန်သန်လျက်ဖြင့် တွဲလျက်ဝါသနာ သတ်ပစ်ပါ၍... သံသရာဘီး အဝိုင်းကြီးကို ဖျက်ဆီးခုတ်ထွင် သုတ်သင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် “အရ-ဟံ” ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်၊ လူသူရှေ့နား မဆိုထားနှင့် တစ်ပါးတည်းသာ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ပင် ဘယ်ခါဘယ်ကြောင်း မငဲ့စောင်းဘဲ မကောင်းအမှု အပေါင်းစုကို မပြုဝေစေ ရောင်ကြဉ်၍ နေသောကြောင့် “အ-ရဟံ” ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်၊ ဤသို့ဖော်ကျူး ဂုဏ်တော်ထူးနှင့် ပကတူးစေ့စုံ အထူးပြည့်စုံတော်မူပေသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-မဖောက်မပြန် သယမ္ဗုဉာဏ်ဖြင့် ငါးတန်ဉာဏ် ဓမ္မလုံးစုံ တရာပုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူပေထသော၊ တဿ ဘဂဝတော-ဣဿရိယ ဓမ္မဿ သိရိကာမ ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံတို့နှင့် ကုံလုံတော်မူသာ ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား၊ နမော-ရိသေမြတ်နိုး မာန်ညွတ်ကျိုး၍ ရိခိုးပုဇော် ဖူးမြော်မာန်လျော့ ကန်တော့လိုက်ရခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ချမ်းသာအမျိုးမျိုး ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ မင်္ဂလာအခန်းခန်း စန်းလင်အထွေထွေ ကျက်သရေအခင် ခင်းစုံပြည့်တင်းဖို့ မယွင်းမသွေ တကယ်တမ်း ဖြစ်ပေါ်ပါစေသတည်း။

ဤကျမ်းစာ ထုတ်ဝေရခြင်း အကြောင်း

မိမိသည် စာချသောအခါ စာသင်သားများအား မှတ်စုပေး၍ ချလေ့ရှိသည် အတိုင်း စာချတန်းကိုလည်း မှတ်စုပေး၍ အကူးခိုင်းခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ကာလကြာမြင့်သောအခါ အချို့ကလည်း မကူးချင်ကြ၊ ကူးသူများ အဖို့လည်း မှတ်စုမျှသာ ဖြစ်၍ စုံစုံလင်လင်မရ၊ သို့ဖြစ်၍ စာသင်သားများ သက်သာရေးကို ရှေးရှု၍ မှတ်စုအကျဉ်းကို အကျယ်ချဲ့ကာ “ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု” ဟူသော နာမည်ဖြင့် ကျမ်းစာတစ်စောင် ပြုလုပ် ထုတ်ဝေရပါသည်။ အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့် စကားအရ ဓမ္မာစရိယမျက်ရှုကို “ကျမ်းစာ” ဟု ခေါ်ခြင်းထက် “မှတ်စု” ဟု ခေါ်ခြင်းက ပို၍ လျော်ကန်ပါလိမ့်မည်။

(၄)

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

ကျမ်း၏ အခြင်းအရာ

ဤကျမ်း၌ ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်းလုံးအတွက် စည်းမျဉ်းဥပဒေများ၊ ၎င်းတို့၏ အဖြေများ၊ ၎င်းတို့၏ ပုံစံများ၊ လေ့ကျင့်ခန်းများကို စုံလင်စွာ ရေးသားထားပါသည်။

ကျမ်းရေးသားပုံ

ကျမ်းရင်း သုံးကျမ်းလုံးအနက် တစ်ကျမ်းစီ တစ်ကျမ်းစီအတွက် ပထမဥျးစွာ စည်းမျဉ်းဥပဒေကို ရေးပါသည်။ ၎င်းနောက် စည်းမျဉ်းအဖြေများနှင့် ပုံစံများကို ရေးပါသည်။ ၎င်းနောက် လေ့ကျင့်ခန်း ၁၅-ခုစီ ပေးထားပါသည်။ ယင်း ၁၅-ခုတွင် ရှေ့ ၈-ခုတွင်သာ အဖြေပါ၍ နောက် ၇-ခု၌ကား အဖြေမပါ။ ပုစ္ဆာသာ ဆင်ထားပါသည်။ လေ့ကျင့်ခန်း ပေးရာ၌ စာသင်သားများ နည်းရစေရန် ရည်သန်လျက် ဋီကာအဖွင့်နှင့် နိဿယမှတ်ချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်းထားပါသည်။ ဋီကာက ဘယ်လိုဖွင့်၍ နိဿယက ဘယ်လိုမှတ်ချက်ရေးထားလျှင် ပုစ္ဆာဆရာတို့က ဘယ်လိုပုစ္ဆာထုတ်တတ်သည်-ဟု လေ့လာရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျမ်းကို အသုံးချနည်း

စည်းမျဉ်းဥပဒေနှင့် ၎င်းတို့၏ အဖြေများကို နားလည်အောင် ကြည့်ရှုပါ။ ကျက်သင့်သည်တို့ကို အရအမီ ကျက်ထားပါ။ ၎င်းနောက် အဖြေတွဲလျက်ပါသော လေ့ကျင့်ခန်းပုစ္ဆာများကို ဆော့ချာစွာကြည့်ရှုလေ့လာ၍ အတုယူပါ။ မှတ်ချက်များကို သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားပါ။ ၎င်းနောက် အဖြေမပါသော လေ့ကျင့်ခန်းပုစ္ဆာများကို အဖြေရေး၍ သင့်လျော်သော ဆရာတစ်ပါးပါးထံ အစစ်ခံပါ။ ၎င်းပုစ္ဆာများကုန်သောအခါ အစိုးရပုစ္ဆာများကို ရှာ၍ဖြစ်စေ၊ ထိုထို ကျောင်းတိုက်များမှ ပုစ္ဆာများကို တောင်း၍ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်ဝါကျဆင်ကာ ပုစ္ဆာထုတ်၍ဖြစ်စေ ဆက်လက် လေ့ကျင့်ပါ။ ဝါကျဆင်သောအခါ ဋီကာအဖွင့်နှင့် နိဿယမှတ်ချက်များကိုပါ ထည့်သွင်းမှတ်ထားရန် မမေ့ပါနှင့်။ ဤကျမ်းတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း စာမျက်နှာနံပါတ်ထိုး၍ မှတ်သားမိအောင် မှတ်သားထားပါ။

တိုက်တွန်းခြင်း

ကိုယ်တိုင် ဝါကျဆင် ပုစ္ဆာထုတ်ရန် ညွှန်ကြားချက်ကို အချို့က ကန့်ကွက်ကောင်း ကန့်ကွက်ကြပေလိမ့်မည်။ “စာသင်သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ကိုယ်တိုင် ဝါကျဆင်၊ ပုစ္ဆာထုတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်” ဟု ဆိုကောင်းစို့ကြပေလိမ့်မည်။ ဆန္ဒဝတောကိ နာမ ကမ္မံ န သိဇ္ဈတိ-ဟူသည့်အတိုင်း ဆန္ဒဓာတ်ရှိလျှင် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

နိဒါန်း

(၅)

စာသင်ရာတွင် မူလတန်းနှင့် ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးတို့ကို သင်ပြရာ၌ ရင်ခွင်ပိုက်နည်းဖြင့် သင်ပြပေးရ၏။ စာချတန်းကိုကား လမ်းညွှန်နည်းဖြင့် သင်ပြပေးရ၏။ တပည့်ကလည်း ထိုစနစ်အတိုင်း သင်ယူရ၏။ ဤကျမ်းကို တကယ်တမ်း စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာထားသူသည် ဧကန်မုချ ကိုယ်တိုင် ဝါကျဆင်နိုင်ရမည်သာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် စာချတန်းဝင်အရှင်များသည် စာမေးပွဲအောင်လိုပါလျှင် သဒ္ဒါကျမ်းတစ်ခုခုကို လက်ကိုင်ပြုကာ ကြည့်ရှုနေပါ။ ပါဠိကို အမြဲတမ်း စီကုံးနေပါ။ ပါဠိတော်နှင့်အဋ္ဌကထာ နိဿယကျေအောင် ကြိုးစားပါ။ မိမိမှီခိုရာ ဆရာထံမှ စာချတန်းဆိုင်ရာ နည်းကောင်းများကို ရအောင်ယူပါ။ ဤကျမ်း၌ ပြထားသည့်အတိုင်း စည်းမျဉ်းဥပဒေများ၊ အဖြေများ၊ ပုံစံများ၊ လေ့ကျင့်ခန်းများကို ကျေညက်အောင် လေ့လာပါ။ ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ဝါကျဆင်ကာ ပုစ္ဆာထုတ်၍ လေ့ကျင့်ခန်းများများ လုပ်ယူပါ။ ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူသော အသိသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်အသိ ဖြစ်၏။ “ကျွန်ုပ်ကြားရသော အရာကို ကျွန်ုပ် မေ့လျော့၏။ ကျွန်ုပ် ဖတ်ရသော အရာကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိ၏။ ကျွန်ုပ် လုပ်ကိုင်သော အရာကိုကား ကျွန်ုပ် သိ၏”-ဟူသော တရပ်စကားပုံလို တန်ဖိုးထား၍ လိုက်နာပါ။

ပူဇော်ခြင်း

မိမိ စာလိုက်ခဲ့ဖူးသော အောက်ပါ ဆရာတော်များကို ဤကျမ်းစာဖြင့် ပူဇော်ပါသည်။ ယင်းဆရာတော်များကား-

- ၁။ စစ်ကိုင်းတိုင်း မြင်းမူမြို့နယ် အလ္လကပ္ပရွာ အုတ်လှေခါးကျောင်းဆရာတော် ဥးကောသရ(ငယ်ဆရာ)
- ၂။ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက် ဆီးပင်ကျောင်းဆရာတော် ဥးသုဇာတ(ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ)
- ၃။ ၎င်းကျောင်း စာချ ဥးကောဏ္ဍညာဘိဝံသ (သ+စ+အ-ဓမ္မာစရိယ)
- ၄။ ၎င်းတိုက် စည်ရှင်ကျောင်း၊ စာချ ဥးဓမ္မာဝုဓာဘိဝံသ (သ+စ+အ-ဓမ္မာစရိယ)
- ၅။ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မစိုးရိမ်တိုက် အာဂမနယူပဒေသဆရာတော် ဥးဝိစိတ္တာဘိဝံသ (သကျသီဟဓမ္မာစရိယ)
- ၆။ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝေယံဘုံသာတိုက် ဆရာတော် ဥးကလှာဏ
- ၇။ ၎င်းတိုက် စာချ ဥးဓမ္မာနန္ဒ(ယခု ထိုင်းနိုင်ငံ၊ လန်းပန်မြို့)
- ၈။ ရန်ကုန်မြို့ ဗဟန်း နန္ဒဝန်လမ်း မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော် ဥးဝါသဝါဘိဝံသ(ရွှေတိဂုံ ဩဝါဒါစရိယ)

(၆)

ဓမ္မာစရိယဗျူဟာ

၉။ ရန်ကုန်မြို့၊ ရန်ကင်းမြို့နယ် ကန်ဘဲရပ် မဟာဗောဓိကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဥပုသ်ကုမာရ (အလင်္ကာပန်းကုံး၊ ယမကပန်းကုံး-စသည်ကျမ်းပြု)

၁၀။ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး ဝိဇ္ဇာတာရုံဆရာတော် ဥပုသ်ကုမာရ (သိရောမဏိ)

၁၁။ ဖျာပုံမြို့၊ ဇီဝကာရာမရွှေကျင်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဥပုသ်ကုမာရ ဘိဝံသ (သ+စ+အ-ဓမ္မာစရိယ)

၁၂။ မြောင်းမြမြို့၊ ညောင်လေးပင်ရပ် ပဇ္ဇောတာရုံကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဥပုသ်ကုမာရ (ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ၊ သက္ကတဂုဏ်ထူး)

၁၃။ မြောင်းမြမြို့၊ နေရှင်နယ်ကုန်း တိုက်သစ်ပဇ္ဇောတာရုံဆရာတော် ဥပုသ်ကုမာရ (ဓမ္မာစရိယ) တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ စာချမပေးသော်လည်း ရဟန်းဖြစ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း မြောင်းမြမြို့သို့ ပို့ပေး၍ ပစ္စည်းလေးပါး၊ ဩဝါဒစကား၊ လမ်းစဉ်ကို ညွှန်ကြားခြင်းတို့ဖြင့် ချီးမြှောက် တော်မူကာ ပျံလွန်တော်မူခါနီးတွင် “ဟဲ့... ကာရုဏိက၊ ကျမ်းစာလေး ဘာလေး မထုတ်ဘူးလား” ဟု မေးသွားတော်မူခဲ့သော ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ဓမ္မသေနာပတိ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ သကျသိဟဓမ္မာစရိယ၊ သမ္မတိသံဃရာဇာ၊ ဒသမ ရွှေကျင်သာသနာပိုင် မြောင်းမြဆရာတော်ဘုရားကြီးအား အထူး သတိရစွာ ပူဇော်ပါသည်။

ကျေးဇူးတင်ခြင်း

မိမိသည် ၈-နှစ်အရွယ်တွင် ကျောင်းနေ၍ ၁၀-နှစ်အရွယ်တွင် ကိုရင်ဝတ်ကာ ၁၅-နှစ်အရွယ်တွင် စာသင်ထွက်ပြီးလျှင် ၁၉-နှစ်အရွယ်တွင် စာမေးပွဲကိစ္စ ပြီးခဲ့၏။ စာမေးပွဲကိစ္စပြီးသော်လည်း မိမိအတွက် စာတက်ခြင်း၊ သူတပါးအား ချပို့ပေးခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သည်မှာ ယနေ့အထိဖြစ်၏။ မိမိသည် စာပေကိစ္စမှတစ်ပါး အခြား ကိစ္စများကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားပေ။ စာချဘုန်းကြီးဘဝဖြင့်သာ အရိုးထုတ်လို၏။ သို့ဖြစ်၍ စာချဘုန်းကြီးတို့၏ သဘာဝအတိုင်း မိမိမှာ ကိုယ်ပိုင် လာဘ်လာဘဟူ၍ ပြောပလောက်အောင် မရှိ။ ငွေကြေးစိုက်ထုတ်ပေးမည့် ဒကာ ဒကာမလည်း မရှိ။ ယင်းသို့သော အခက်အခဲကြောင့် မိမိ၏ စာမူများကို စာအုပ်ဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်ဘဲ အကျပ်အတည်း တွေ့နေစဉ် ပဲခူးမြို့၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်ဆရာတော် အရှင်ပညာဇောတက “စာမူကိုသာပေး၊ ငါ ဖြစ်အောင် ရိုက်ပေးမည်” ဟု မိန့်တော် မူသဖြင့် ဤကျမ်းစာ ပေါ်လာနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယင်း ဆရာတော်အား အထူး ကျေးဇူးတင်ကြောင်းကို ဤနေရာတွင် မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

နိဒါန်း

(၇)

ခွင့်တောင်းခြင်း

ဤကျမ်းတွင် ဆိုင်ရာပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ-တို့အပြင် မအူနိဿယ၊ ပခုက္ကူနိဿယ၊ ပြည်နိဿယ၊ ဘာသာဋီကာကျမ်းများနှင့် မစိုးရိမ်သီလကွန် အဖြေ-တို့မှ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာတို့ကို ထုတ်ယူသုံးစွဲထားပါသည်။ ခွင့်ပြုကြပါရန် ဤနေရာမှ ခွင့်တောင်းရပါသည်။

ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

မိမိသည် ဤကျမ်းစာကို ပထမဆုံးစ၍ ထုတ်ရသဖြင့် ကျွမ်းကျင်မှု မရှိသေး သည့်အလျောက် အယူအဆ အမှားများ၊ စာပုံနှိပ်စက် အမှားများ၊ အပိုများ၊ အလိုများ ဤကျမ်းတွင် ပါဝင်မည်မှာ သေချာပါသည်။ ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ပြင်ဆင် ဖတ်ရှု၍ ရနိုင်သည်တို့ကို ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုကာ မရနိုင်သည်တို့ကိုကား စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ အမှားထောက်ပြကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။ ဆွေးနွေးဖွယ် အချက်များကိုလည်း ဆွေးနွေးလိုပါက ဆွေးနွေးနိုင်ကြောင်း ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ကြေညာခြင်း

ပါဠိပါရဂူမျက်ရှု ရိုက်နှိပ်ရန် စီစဉ်နေပါပြီ၊ မကြာမီ ထွက်ပေါ်လာပါလိမ့် မည်။

ဤကျမ်းစာနှင့်စပ်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဥူးကာရဏိက
တိုက်သစ်ပဇ္ဇောတာရုံ
နေရှင်နယ်ကုန်း
မြောင်းမြမြို့။

၁၃၃၇-ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၆) ရက်။
၁၉၇၆-ခု၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၁) ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။

(၈)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်းလုံး ပထမနေ့
 ပါဠာနုသာရီ-စသော ယောဇနာနည်းများ - ၁
 အနက်ပေးနှင့်ပတ်သက်သော နိယာမ်များ - ၁၀

ပါရာဇိကဏ် ဒုတိယနေ့

၂-နံပါတ်။	ကျမ်းတက်နည်းများ	-	-	-	၂၀
	စာစပ်နည်းများ	-	-	-	၄၀
	ကျမ်းထွက်နည်းများ	-	-	-	၄၆
၃-နံပါတ်။	ဝါကျခွဲနည်းများ	-	-	-	၅၇
	ဝါကျနှင့်ဆိုင်သော နိယာမ်များ	-	-	-	၆၇
၄-နံပါတ်။	သမာသ်ပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်းများ	-	-	-	၇၂
	တဒ္ဒိတ်ပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်းများ	-	-	-	၇၈
	ကိတ်ပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်းများ	-	-	-	၈၂
	သမာသ်ပုဒ် ဉာသ်ကောက်နည်း	-	-	-	၈၆
	တဒ္ဒိတ်ပုဒ် ဉာသ်ကောက်နည်း	-	-	-	၈၉
	ကိတ်ပုဒ် ဉာသ်ကောက်နည်း	-	-	-	၉၁
၅-နံပါတ်။	ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာခွဲပုံများ	-	-	-	၉၆
၆-နံပါတ်။	အာဘော်ယူဆနည်းများ	-	-	-	၉၈
	သံဝဏ္ဏနာစစ်	-	-	-	၁၀၀
	သံဝဏ္ဏနာသံပေါက်များ	-	-	-	၁၁၁
၇-နံပါတ်။	ပုဒ်မှားပုဒ်မှန် ဆုံးဖြတ်နည်းများ	-	-	-	၁၁၅
၈-နံပါတ်။	ဥပစာယူဆနည်း	-	-	-	၁၁၇
	ဥပစာ ၁၂-ပါးဆိုရိုး	-	-	-	၁၁၈
	နည်းလေးဆယ်ဆိုရိုး	-	-	-	၁၂၁
	ဥပစာနှင့်နည်းတွဲပုံ	-	-	-	၁၃၂
	ဥပမာန၊ ဥပမေယျ၊ ဥပရိက္ခာ-စသည်ခွဲပုံ	-	-	-	၁၃၃

မာတိကာ

(၉)

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၉-နံပါတ်။	ပါဠိစာစီစာကုံးလမ်းညွှန် - - -	၁၃၄
၁၀-နံပါတ်။	နေတ္တိဟာရ ဆိုရိုးကျ - - -	၁၃၅
	ပါရာဇိကဏ် ဒုတိယနေ့အတွက် လှေကျင့်ခန်း	၁၇၁

သီလက္ခန္ဓာ ဒုတိယနေ့

၃။ နံပါတ်။	ကိစ္ဆာပိ-စသည်ထားရခြင်းအကြောင်း -	၂၃၆
	စတုက္ကထုတ်ပုံများ - -	၂၃၈
၄-နံပါတ်။	ဝစနာဒိဆက္ကစ္ဆဲပုံ - -	၂၅၂
၅-နံပါတ်။	ဟိတ်၏သမ္ပန်ထားနည်း၊ စာစပ်နည်း၊ ဘာဝသမ္ပန်၏ ပစ္စယတ္ထထုတ်နည်း -	၂၅၃
၇-နံပါတ်။	နိရုတ္တိနည်း နမူနာပုံစံများ - -	၂၆၀
၈-နံပါတ်။	နိတတ္ထ-စသည်အားဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ယူဆပုံ-	၂၆၈
၉-နံပါတ်။	၈-လုံးဖွဲ့ ဂါထာစီကုံးနည်း- - -	၂၇၁
	ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည် ရွေးချယ်နည်း	၂၇၄
၁၀-နံပါတ်။	ဘာဝါလင်္ကာရ-ထုတ်ပုံပြု - -	၂၈၀
	သီလက္ခန္ဓာဒုတိယနေ့ လှေကျင့်ခန်းများ	၂၉၀

အဋ္ဌသာလိနီ ဒုတိယနေ့

၂-နံပါတ်။	ဋ္ဌပနာပဉ္စကနှင့် ကျမ်းရိုးငါးချက် ကျမ်းတက်နည်းများ - -	၃၅၀
	အနုလောမပါပနာဒိထုတ်နည်း - -	၃၅၈
၃-နံပါတ်။	ဝါ၊ အထဝါ-စသည်ထားရပုံ - -	၃၆၁
	တေန၊ တသ္မာ-စသည်ထားရပုံ - -	၃၆၉
	ဒေါသအပြားနှင့် ဒေါသပယ်ပုံများ- -	၃၇၁
၄-နံပါတ်။	ဗျူပတျာဒိစတုက္က ခွဲပြပုံ - - -	၃၇၇
၅-နံပါတ်။	လိင်၊ ဂိုဏ်း၊ ကာရန္တ၊ ပုဒ်ခွဲပုံ - -	၃၈၀

(၁၀)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၇-နံပါတ်။	ဟိ, စ, ပန-စသော နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်များ	-	-	၃၈၂
	ဝေ၏ အနက်သုံးပါးထုတ်ပုံ	-	-	၃၈၃
	တ-သဒ္ဒါသုံးမျိုး	-	-	၃၈၆
၈-နံပါတ်။	ကြိယာငါးတန်ထုတ်နည်း	-	-	၃၈၈
	ဒဋ္ဌဗွဲ၊ ဝေဒိတဗွဲ၊ သိဒ္ဓိ ထားရပုံ	-	-	၃၉၆
	သိဒ္ဓိအကြောင်း	-	-	၃၉၇
၉-နံပါတ်။	လက္ခဏာဒိစတုက္ကပါဌ်	-	-	၄၀၁
၁၀-နံပါတ်။	ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်နည်း	-	-	၄၁၉
	သုဒ္ဓသင်္ချာ	-	-	၄၂၁
	အဋ္ဌသာလနိဒ္ဒတိယနေ့ လေ့ကျင့်ခန်းများ-			၄၃၅
	ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်း စုပေါင်းလေ့ကျင့်ခန်း-			၄၈၇

ဤ“ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု” စာမူကို ရေးသားသူ
 ဆရာကြီး ဦးကျော်လွင်+ ဒေါ်တင်လှတို့က
 တိုက်သစ်ပဇ္ဇောတာရုံကျောင်းတိုက်
 ဘဒ္ဒန္တဂုဏိဿရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) အမှုရှိသော
 နာယကဆရာတော် အဆက်ဆက်အား
 သာသနာတော်အတွက် လှူဒါန်းပါသည်။

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်း ပထမနေ့
စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေ

စည်းမျဉ်း

ပါဌာနုသာရီ အနက်ယောဇနာနည်း၊ အာကာရဝင်္ဂါ+ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာ
နည်း၊ ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်း၊ သဒ္ဒတ္ထ+အဓိပ္ပာယ်တ္ထ အနက်
ယောဇနာနည်းများကို ထည့်သွင်းမေးနိုင်သည်။

ပါဌာနုသာရီ အနက်ယောဇနာနည်း

ဥပမာ၊ ဟိတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာမဆင်မှု၍ ပါဌ်ကို အစဉ်လျှောက်လျက်
(ပါဌ်ရှိ တိုင်းသာ) အနက်ယောဇနာခြင်း။ [မြန်မာနိဿယပေးနည်းအတိုင်း
အနက်ယောဇနာ ရုံသာ၊ အထူးအဆန်း မဟုတ်။]

အာကာရဝင်္ဂါ အနက်ယောဇနာနည်း

ဖြစ်ပုံ၊ တည်ပုံ၊ ပြုလုပ်ပုံစသော အခြင်းအရာပြဝါကျ (ဝါ-လူတိထိုင်ရာ
ဝါကျ)ကို “အာကာရဝါကျ” ဟု ခေါ်၏။ အပြင်သို့ရောက်နေသော ထိုအာကာရ
ဝါကျကို အာကာရဝန္တ ဝါကျရှိ ကြိယာ၏အတွင်းသို့ သွင်းလျက် အနက်ယောဇနာ
ခြင်း။ ၎င်းသည်-

- ၁။ သဒ္ဒါအားဖြင့် ငုံခြင်း၊ ဝါ-အာကာရဝါကျကို အနက်မပေးဘဲ ငုံခြင်း။
- ၂။ အနက်အားဖြင့် ငုံခြင်း၊ ဝါ-အာကာရဝါကျကို အနက်ပေးလျက် ငုံ
ခြင်း-ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။

ပုံစံ။ ။ ဘိက္ခု၊ အာဟံသု “တေန ဟိ ဘန္တေ ထေရော ဘိက္ခု
ဥစ္စိနတူ” တိ။

၂

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

၁။ သဒ္ဓါအားဖြင့် ငုံခြင်း။ ။ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ (တေန ဟိ ။ ပ ။ ဥစ္စိနတူ) တိ-တေနဟိ ။ ပ ။ ဥစ္စိနတူဟူ၍၊ ဝါ-တေန ဟိ ။ ပ ။ ဥစ္စိနတူဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-တေန ဟိ ။ ပ ။ ဥစ္စိနတူဟူသောစကားကို၊ အာဟံသု- ဆိုကြကုန်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။အာကာရဝန္တရိက္ခိယာက အကမ္မက ဖြစ်လျှင် “ဥစ္စိနတူတိ- ဥစ္စိနတူဟူ၍” ဟုသော်လည်းကောင်း၊ “ဥစ္စိနတူတိ-ဥစ္စိနတူဟူသောအကြိသည်” စသည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပေးရသည်။ အာကာရဝန္တရိ ကြိယာက သကမ္မက ဖြစ်လျှင် “ဥစ္စိနတူတိ-ဥစ္စိနတူဟူ၍” ဟု သော်လည်းကောင်း၊ ဥစ္စိနတူတိ-“ဥစ္စိ နတူဟူသောအကြိကို” စသည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပေးရသည်။

၂။ အနက်အားဖြင့် ငုံခြင်း။ ။ဘိက္ခု-တို့သည်၊ (ဘန္တေ-အရင်ဘုရား၊ တေန ဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ထေရော- ထေရ်သည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဥစ္စိနတု- ရွေးကောက်တော်မူပါ၊) ဣတိ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-ဤစကားကို၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။အာကာရဝန္တရိက္ခိယာက အကမ္မက ဖြစ်လျှင် “ဣတိ- ဤသို့” ဟုသော်လည်းကောင်း၊ “ဣတိ-ဤအကြိသည်” စသည်ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း ပေးရသည်။ အာကာရဝန္တရိက္ခိယာက သကမ္မက ဖြစ်လျှင် “ဣတိ- ဤသို့” ဟု သော်လည်းကောင်း၊ “ဣတိ-ဤအကြိကို” စသည်ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း ပေးရသည်။

အာကာရထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း

အတွင်းရောက်နေသော အာကာရကို အာကာရဝန္တရိ ကြိယာ၏ အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်လျက် အနက်ယောဇနာခြင်း၊ ၎င်းသည်လည်း-

- ၁။ သဒ္ဓါအားဖြင့် ထုတ်ခြင်း၊ ဝါ-အာကာရဝါကျကို အနက်မပေးဘဲ ထုတ်ခြင်း။
- ၂။ အနက်အားဖြင့်ထုတ်ခြင်း၊ ဝါ-အာကာရဝါကျကို အနက်ပေးလျက်ထုတ် ခြင်း-ဟု နှစ်မျိုးပင် ပြား၏။
- ပုံစံ။ ။ရာဇာ “ကသွာ ဘန္တေ ပထဝီ ကမ္မိတ္တာ” တိ ပုစ္ဆိ။

၁။ သဒ္ဓါအားဖြင့် ထုတ်ခြင်း။ ။ရာဇာ-မင်းသည်၊ ပုစ္ဆိ-မေးပြီ။ (ကိန္တိ- အဘယ်သို့လျှင်၊ တစ်နည်း=ကေနာကာရေန-အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ တစ်နည်း=ကိ-အဘယ်စကားကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးသနည်း၊) ကသွာ ။ ပ ။

ကမ္မိတ္တာတိ-ကသ္မာ ။ ပ ။ ကမ္မိတ္တဟူ၍၊ ဝါ-ကသ္မာ ။ ပ ။ ကမ္မိတ္တဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ-ကသ္မာ ။ ပ ။ ကမ္မိတ္တ ဟူသောစကားကို၊ (ပုစ္ဆိ-မေးပြီ။)

၂။ အနက်အားဖြင့် ထုတ်ခြင်း။ ။ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ပုစ္ဆိ-မေးပြီ။ (ကိန္တိ၊ တစ်နည်း=ကေနာကာရေန၊ တစ်နည်း=ကိ၊ ပုစ္ဆိ။) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ပထဝီ- မြေကြီးသည်၊ ကမ္မိတ္တ-တုန်လှုပ်ပါသနည်း၊ (ဣတိ၊ ပုစ္ဆိ။)

မှတ်ချက်။ ။ အာကာရဝန္တရိကြိယာက အကမ္မက ဖြစ်လျှင် “ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်” ဟုသော်လည်းကောင်း၊ “ကေနာကာရေန-အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်” ဟုသော်လည်းကောင်း၊ “ကိ-ဘယ်အကြံသည်” စသည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ထည့်ပေးပါ။ အာကာရဝန္တရိ ကြိယာက သကမ္မက ဖြစ်လျှင် “ကိန္တိ-အဘယ်သို့လျှင်” ဟု သော်လည်းကောင်း၊ “ကေနာကာရေန-အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်” ဟုသော်လည်းကောင်း၊ “ကိ-အဘယ်အကြံကို” စသည်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ထည့်ပေးပါ။ ဤသို့ ကိသဒ္ဓါကိုအပိုထည့်၍ အနက်ပေးမှသာလျှင် အာကာရအပြင်ရောက်ကာ အာကာရထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်း

အနုဝါကျမှ မူလဝါကျသို့ ပြန်လှန်၍ အနက်ယောဇနာခြင်း၊ ဝါ-နောက် ဝါကျကို အနက်ပေးပြီးလျှင် ရှေ့ဝါကျကို ပြန်အုပ်၍ အနက်ပေးခြင်း၊ ဝါ-ပထမဝါကျကို အနက်ပေး၊ ထို့နောက် ထည့်သင့်သည်များကိုထည့်၊ ထို့နောက်မှ ဒုတိယဝါကျကို အနက်ပေး၊ ထို့နောက် ပထမဝါကျကို တစ်ခါ ပြန်ကျော့၍ အနက်ပေးခြင်း။ ဤဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာနည်းကို-

- ၁။ ကာရဏဝါကျ၊
- ၂။ ဒဠိကာရဏဝါကျ၊
- ၃။ အနိယမက နောက်မှာနေသော နိယမာနိယမဝါကျ၊
- ၄။ ဥပမာနက နောက်မှာနေသော ဥပမာဝါကျတို့၌ ရနိုင်၏။

၁။ ကာရဏဝါကျ

ဤကာရဏဝါကျသည်-(က)နိပါတ်ထွန်းသော ကာရဏဝါကျ၊ (ခ)ဟိတ်ပါဠိထွန်းသော ကာရဏဝါကျ-ဟု နှစ်မျိုး ပြား၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

(က) နိပါတ်ထွန်းသော ကာရဏဝါကျပုံစံ။ ။တေန အာယသ္မတာ သဟာပိ န သက္ကာ ဓမ္မသင်္ဂီတိ ကာတုံ၊ သော ဟာယသ္မာ သေက္ခော သကရဏီယော။ တေန အာယသ္မတာ-ထိုအရှင်နှင့်၊ သဟာပိ-တကွလည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ-တရားတို့ကို ပေါင်းစုရွတ်ကာ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ န သက္ကာ-မတတ်ကောင်း။ (ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ န သက္ကာ-မတတ်ကောင်းသနည်း။) ဟိ ယသ္မာ-အကြင့်ကြောင့်၊ သော အာယသ္မာ-ထိုအရှင်သည်၊ သေက္ခော-သေက္ခသာဖြစ်၍၊ သကရဏီယော-ပြုစရာကိစ္စနှင့် တကွ ဖြစ်၏။ (တသ္မာ-ထို့ ကြောင့်၊ န သက္ကာ-မတတ်ကောင်း။)

မှတ်ချက်။ ။နိပါတ်က ထွန်းပြအပ်သောဟိတ်သည် ရိုးရိုးဟိတ်မဟုတ်ဘဲ ဉာဏဟိတ် ဖြစ်နေခဲ့သော် “ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်သနည်း” ဟုမေး၍ “တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်၏” ဟု ဖြေရ၏။

(ခ) ဟိတ်ပါဌ်ထွန်းသော ကာရဏဝါကျပုံစံ။ ။ဝိနယပိဋကေ ကိလေသာနံ ဝိတိက္ကမပဟာနံ ဝုတ္တံ၊ ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခတ္တာ သီလဿ။ ဝိနယပိဋကေ-ဝိနည်းပိဋက၌၊ ကိလေသာနံ-ကိလေသာတို့၏၊ ဝိတိက္ကမ ပဟာနံ-ဝိတိက္ကမပဟာန်ကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောအပ်ပြီ။ (ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်သနည်း။) သီလဿ-သီလ၏၊ ဝါ-သီလသည်၊ ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခတ္တာ-လွန်ကျ၊ မူ၏ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဝိညာယတိ-သိအပ်၏။)

၂။ ဒဠိကရဏဝါကျ

ဤဒဠိကရဏဝါကျသည် “(က) အာဂမဒဠိကရဏဝါကျ၊ (ခ) သဘာဝဒဠိကရဏဝါကျ” ဟု နှစ်မျိုးပြား၏။

(က) အာဂမဒဠိကရဏဝါကျပုံစံ။ ။ဓမ္မောတိ ဟေတု၊ ဝုတ္တဇေတံ “ဟေတုမိဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ။” ဓမ္မောတိ-ဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဟေတု-အကြောင်းတည်း။ (ဓမ္မောတိ ဟေတူတိ-ဓမ္မောတိ ဟေတုဟူသော၊ ယံ သကဝစန-အကြင် မိမိဉာဏဖြစ်သောစကားကို၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ ဣမိနာ ပရဝစနေန-ဤဆိုလတ္တံ့သော သူတစ်ပါးစကားဖြင့်၊) ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ (ကေန-အဘယ်မည်သောသူတစ်ပါးစကားဖြင့်၊ သစ္စံ-မှန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စေ ပုစ္ဆေယျ-အကယ်၍မေးငြားအံ့။) ဟေတုမိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ-ဟေတုမိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဟူသော၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ-

မြတ်စွာဘုရား ဟောထားအပ်ပြီ။ (ဣမိနာ-ဤမည်သော သူတစ်ပါးစကားဖြင့်၊ သစ္စ-မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေယျ-ဖြေဆိုရာ၏။)

မှတ်ချက်။ ။ သကဝစနနှင့် ပရဝစနအစား သာဓု+သာဓက၊ ဉာဗျ+ဉာပက၊ သုတ္တ+ဥဒါဟရဏ၊ လက္ခဏ+လက္ခ၊ ဥဒ္ဓေသ+နိဒ္ဓေသ၊ ဝိမိ+အနဝါဒတို့ကိုလည်း သုံးနိုင်၏။

(ခ) သဘာဝဒဠိကရဏဝါကျပုံစံ။ ။ ဟောတိတိ အဟောသိ၊ အတိတကာလတ္ထော ဟေတ္ထ ဟောတိသဒ္ဓေါ။ ဟောတိတိ-ဟောတိဟူသည်ကား၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ (ဟောတိတိ အဟောသိတိ-ဟောတိတိ အဟောသိဟူသော၊ နိယုတ္တိကံ-ယုတ္တကင်းသော၊ ဒဠိယံ-ခိုင်မြဲစေအပ်သော၊ ယံဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ သယုတ္တိကေန-အသင့်ယုတ္တိနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒဠိကရဏေန-ခိုင်မြဲအောင်ပြုတတ်သော၊ ဣမိနာ ဝစနေန-ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားဖြင့်၊ ဟိ သစ္စ-မှန်၏၊ (ကေန-အဘယ်စကားဖြင့်၊ သစ္စ-မှန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စေ ပုစ္ဆေယျ-အကယ်၍ မေးငြားအံ့)၊ ဧတ္ထ-ဤနေရာ၌၊ ဟောတိ သဒ္ဓေါ-ဟောတိသဒ္ဓါသည်၊ အတိတကာလတ္ထော-အတိတ်ကာလ အနက်ရှိ၏၊ (ဣမိနာ-ဤစကားဖြင့်၊ သစ္စ-မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေယျ-ဖြေဆိုရာ၏။)

မှတ်ချက်။ ။ ဒဠိကရဏဝါကျ၌ ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ပေးပုံသည် ရှုပ်ထွေးလှ၏။ အသိဉာဏ်ရှင်းအောင် အောက်ပါအတိုင်း ပါဠိချည်းသက်သက် မှတ်ထားပါ။

(က) အာဂမဒဠိကရဏဝါကျ။ ။ ဓမ္မောတိ-ကား၊ ဟေတု-တည်း၊ (ဓမ္မောတိ ဟေတုတိ၊ ယံ သကဝစနံ မယာ ဝုတ္တံ၊ တံ ဣမိနာ ပရဝစနေန) ဟိ သစ္စံ၊ (ကေနာတိ စေ)၊ ဟေတုမိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ ဧတံ ဝုတ္တံ (ဣမိနာတိ ဝိဿဇ္ဇေယျ။)

(ခ) သဘာဝဒဠိကရဏဝါကျ။ ။ ဟောတိတိ-ကား၊ အဟောသိ-ပြီ၊ (ဟောတိတိ အဟောသိတိ ယံ နိယုတ္တိကံ ဒဠိယံ ဝစနံ မယာ ဝုတ္တံ၊ တံ သယုတ္တိကေန ဒဠိကရဏေန ဣမိနာ ဝစနေန) ဟိ သစ္စံ၊ (ကေနာတိ စေ)၊ ဧတ္ထ၊ ဟောတိသဒ္ဓေါ၊ အတိတကာလတ္ထော၊ (ဣမိနာတိ ဝိဿဇ္ဇေယျ။)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၃။ အနိယမက နောက်မှာနေသော ဝါကျ

သော နိရယေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ယော အကုသလံ ကရောတိ။ သော-ထိုသူသည်၊ နိရယေ-ငရဲ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ (ကော-အဘယ်သူသည်၊) ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊) ယော-အကြင်သူသည်၊ အကုသလံ-အကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ (သော-ထိုသူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။)

မှတ်ချက်။ ။ ဤသို့ ပေးမှသာ ရှေးပုံစံများနှင့် ညီညွတ်သည့်အပြင် ဝါကျအပြန်အလှန်ဟူသော စကားနှင့်လည်း လိုက်လျော၏။ ဗဟိုစံပြအဖြေကား “နောက်ဝါကျမှစ၍ အနက်ပေးခြင်းကိုပင် ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ပေးခြင်း တစ်မျိုး” ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း ပေးထားလေသည်။

ယော-သည်၊ အကုသလံ-ကို၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ သော-သည်၊ နိရယေ-၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-လတ္တံ့။

စိစစ်ချက်။ ။ ဗဟိုစံပြအဖြေသည် အောက်ပါ အဋ္ဌကထာနှင့် မကိုက်ညီချေ။

သာဓက-၁။ ။ န တံ ယာစေ ယဿ ပိယံ ဧဂီသေ။ (ပါရာဇိကပါဠိ၊ ၂၂၂။) န တံ ယာစေတိ-တံ န ယာစေယျ (ကတရံ) ယဿ ပိယံ ဧဂီသေတိ-ယံ အဿ သတ္တဿ ပိယန္တိ ဇာနေယျ။ (ပါရာဇိကကဏ္ဍအဋ္ဌကထာ။)

အဋ္ဌကထာဆရာသည် ပါဠိတော်ကို ဝါကျအပြန်အလှန်နည်းဖြင့် အနက်ပေးထားခြင်း ဖြစ်၏။ အဋ္ဌကထာအဖွင့်နှင့်ညီအောင် ပါဠိတော်ကို အောက်ပါအတိုင်း အနက်ပေးလိုက်လျှင် ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောနေနည်း ဖြစ်တော့၏။

တံ-ထိုအရာကို၊ န ယာစေ-မတောင်းရာ၊ (ကတရံ-အဘယ်အရာကို၊ န ယာစေ-မတောင်းရာသနည်း။) ယံ-အကြင်အရာကို၊ အဿ-ထိုသတ္တဝါသည်၊ ပိယံ-ချစ်ခင်အပ်၏ဟူ၍၊ ဧဂီသေ-သိရာ၏။ * (တံ-ထိုအရာကို၊ န ယာစေ-မတောင်းရာ။)

သာဓက-၂။ ။ ဧကောဝ သေယျော ပုရိသော သပညော။ ပ ။ ယော ဘာသိတဿ ဝိဇာနာတိ အတ္ထံ။ (ဇာ၊ ပ၊ ၂၃)

ဧကောဝ သေယျော ပုရိသော သပညောတိ-ဝေဇ္ဇပါနံ ဗာလာနံ ပရော သဟဿတောပိ ဧကော ပဏ္ဍိတပုရိသောဝ သေယျော ဝရတရော၊ (ကိဒိသော သပညောတိ)၊ ယော ဘာသိတဿ အတ္ထံ ဝိဇာနာတိ။ (ဇာဋ္ဌ၊ ပ၊ ၄၃၁)

အမှာ။ ။အထက်ပါ အဋ္ဌကထာတို့ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် အနိယမက နောက်ကနေသောဝါကျကို ဝါကျအပြန်အလှန်နည်းဖြင့် အနက်ယောဇနာလိုလျှင် ဤကျမ်းအယူအတိုင်းသာ ယောဇနာသင့်၏။ သို့ရာတွင် စာဖြေရာ၌ကား ဗဟို စံပြုအဖြေဝါဒအတိုင်းသာ ဖြေပါ။ သို့မှသာ အမှတ်ရပါလိမ့်မည်။

၄။ ဥပမာက နောက်မှာနေသော ဥပမာဝါကျ

သဝတိ စေတံ အတ္ထေ၊ သဿမိဝ ဖလံ။ စ-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဧတံ-ဤ သုတ်သည်၊ အတ္ထေ-အကျိုးတို့ကို၊ သဝတိ-သီးတတ်၏၊ (ကိ-ဘယ်အရာသည်၊ ကိ-ဘယ်အရာကို၊ သဝတိဣဝ-သီးသကဲ့သို့နည်း၊) သဿံ-ကောက်သည်၊ ဖလံ-အသီးကို၊ သဝတိဣဝ-သီးသကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-ဤအတူ၊ သဝတိ-သီး၏။)

မှတ်ချက်။ ။ဥပမာပုဒ်တို့၏ လိင်၊ ဝိဘတ်၊ ဝုစံတို့ကိုရှု၍ ကိသဒ္ဒါ ထည့်စွက် အနက်ပေးထားပုံကို သတိပြုပါ။ ဗဟိုစံပြုအဖြေ၌ကား ‘ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား’ဟူ၍ချည်းသာ တစ်သမတ်တည်း ပေးထား၏။ မန့်စပ်ပါ။

ဥပမာသွင်း၍ အနက်ယောဇနာနည်း

နှိုင်းခိုင်းကြောင်းစကားကို “ဥပမာ” ဟုခေါ်သည်။ နှိုင်းခိုင်းအပ်သောစကားကို “ဥပမေယျ” ဟုခေါ်သည်။ ဥပမာစကားရပ်ကို ဥပမေယျ၏ အတွင်းဘက်သို့ သွင်းလျက် အနက်ယောဇနာခြင်း။

ပုံစံ။ ။သဝတိ စေတံ အတ္ထေ၊ သဿမိဝ ဖလံ။ စ-ကား၊ သဿံ-သည်၊ ဖလံ-ကို၊ သဝတိဣဝ-သကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-တူ)၊ ဧတံ-သည်၊ အတ္ထေ-တို့ကို၊ သဝတိ-၏။

အမှာ။ ။ဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာနည်းနှင့် မတူသည်ကို သတိပြုပါ။

ဥပမာထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း

ဥပမာစကားရပ်ကို ဥပမေယျ၏ အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်လျက်အနက်ယော ဇနာခြင်း။

ပုံစံ။ ။သဝတိ စေတံ အတ္ထေ၊ သဿမိဝ ဖလံ။ စ-ကား၊ ဧတံ-သည်၊ အတ္ထေ-တို့ကို၊ သဝတိ-၏၊ (ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊) သဿံ-သည်၊ ဖလံ-ကို၊ သဝတိဣဝ-သီးသကဲ့သို့တည်း။

ဓမ္မာစရိယမုဂ္ဂ

ဥပရိက္ခာထုတ်၍ အနက်ယောဇနာနည်း

နိဗ္ဗာပါရ၊ နိဿတ္တိက သဘောဖြစ်ပါလျက် သဗျာပါရ၊ သသတ္တိကသဘော ကဲ့သို့ အလွန်အကျွံအနက်ကို ဟောတတ် ထွန်းပြတတ်သော သဒ္ဓါကို “ဥပရိက္ခာ” ဟုခေါ်၏။ ထိုဥပရိက္ခာကို ဥပရိက္ခာဝန္တ၏ အပြင်ဘက်သို့ ထုတ်လျက် အနက် ယောဇနာခြင်း။

ပုံစံ။ ။ သာဓုကာရံ ဝိယ ဒဒမာနာ အယံ မဟာပထဝီ ကမ္မိ။ အယံ မဟာပထဝီ-ဤမြေကြီးသည်။ ကမ္မိ-တုန်လှုပ်ပြီ။ (ကိဒိသိ-အဘယ်သို့သဘော ရှိသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍။ ကမ္မိ-တုန်လှုပ်သနည်း။) သာဓုကာရံ-ကောင်းချီးကို။ ဒဒမာနာ ဝိယ-ပေးသကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ကမ္မိ-တုန်လှုပ်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ ဥပရိက္ခာပုဒ်၏ လိင်၊ ဝိဘတ်၊ ဝုစ်တို့ကိုရှုလျက် ကိဒိသော၊ ကိဒိသိ၊ ကိဒိသံ-စသည်ဖြင့် ကိဒိသ-သဒ္ဓါ ထည့်စွက် အနက်ပေး ထားပုံကို သတိပြုပါ။ ဥပမာ ဥပမေယျခွဲခြား၍ မရကောင်းသော အလွန်အကျွံ ပြောဆိုထားသော စကားမှန်သမျှ ဥပရိက္ခာချည်းသာ။

တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် အနက်ယောဇနာနည်း

ကြိယာ လုံးဝမပါဘဲ ကတ္တာဖြစ်စေ၊ ကံဖြစ်စေ ၂-ခု ၃-ခုစသည် ပါရှိသော ဝါကျ၌ ကြိယာထည့်စွက် အနက်မပေးမူ၍ နောက်တက်ဖြစ်သော ကတ္တာ၊ ကံ တို့ဖြင့် အဆုံးသတ်လျက် အနက်ပေးခြင်း။ ဝါ-နာမသတ် အနက်ပေးခြင်း။

ပုံစံ။ ။ သမဏော ဂေါတမော နော သတ္တာ။ သမဏော ဂေါတမော- ရဟန်းဂေါတမသည်။ နော-ငါတို့၏။ သတ္တာ- ဆရာတည်း။

ပကတိ၊ ဝိကတိ အနက်ယောဇနာနည်း

ပင်ကိုရှိရင်းစွဲ ကတ္တာ၊ ကံတို့ကို “ပကတိကတ္တာ၊ ပကတိကံ”ဟု လည်း ကောင်း၊ ပြောင်းလွဲသွားသော ကတ္တာ၊ ကံတို့ကို “ဝိကတိကတ္တာ၊ ဝိကတိကံ”ဟု လည်းကောင်း ခေါ်၏။ တုလျတ်၊ လိင်္ဂတ် အနက်ယောဇနာနည်းတွင် ဟောတိ- စသော ဖြစ်ခြင်းအနက်ဟော ကြိယာပုဒ်များ ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာခြင်း။

သမဏော ဂေါတမော-သည်။ နော-ငါတို့၏။ သတ္တာ-ဆရာသည်။ (ဟောတိ- ဖြစ်၏)။

နိယမာနိယမ အနက်ယောနောနည်း

‘မည်သည့်အရာ’ဟု မသတ်မှတ်ဘဲ သိမ်းကျုံး၍ ဆိုထားသောစကားကို “အနိယမ”ဟု ခေါ်၏။ ယ၊ သဒ္ဓါက ဟော၏။ ‘ဤအရာတည်း’ဟု သတ်မှတ်လျက် ဆွဲထုတ်၍ ဆိုထားသောစကားကို “နိယမ”ဟု ခေါ်၏။ တ၊ ဧတ၊ ဣမ-သဒ္ဓါတို့က ပြ၏။ ပကတိကတ္တာ၊ ပကတိကံ-တို့ကို အနိယမဝါကျခင်း၍ ဝိကတိကတ္တာ၊ ဝိကတိကံတို့ကို နိယမဝါကျခင်းလျက် အနက်ယောနောခြင်း။

(ယော) သမဏော ဂေါတမော-သည်၊ (အတ္ထိ-၏၊) (သော-သည်၊) နော-တို့၏၊ သတ္တာ-ဆရာတည်း။ ဝါ-ဆရာသည်၊ (ဟောတိ)။

သဒ္ဓတ္ထစသည်အားဖြင့် အနက်ယောနောနည်း

ဤ၌ သဒ္ဓတ္ထစသည်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပထမ သိထားသင့်၏။ သဒ္ဓတ္ထ-သဒ္ဓါ၏ ဟောရင်းအနက်ကို ပေါ်လွင်အောင် အနက်ပေးခြင်း။

ဆိုလိုသည်မှာ သမာသ်နာမ်ပုဒ်ဖြစ်က ရှေ့ပုဒ်အနက် နောက်ပုဒ်အနက်နှင့် သမ္ပန်အနက်ပေါ်အောင် ယောနောခြင်း၊ တဒ္ဓိတ်နာမ်ဖြစ်က လိင်ပုဒ်အနက် ပစ္စည်းအနက်နှင့် သမ္ပန်အနက်ပေါ်အောင် ယောနောခြင်း၊ ကိတ်နာမ်ဖြစ်က ဓာတ်အနက်နှင့် ပစ္စည်းအနက်ပေါ်အောင် ယောနောခြင်း၊ အာချာတ်ပုဒ်ဖြစ်က ဓာတ်အနက်နှင့် ပစ္စည်းအနက်ပေါ်အောင် ယောနောခြင်း၊ ဥပသာရ၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့ ဖြစ်က ယင်းတို့၏ ဟောရင်းအနက်ပေါ်အောင် ယောနောခြင်း-တည်း။

သင်္ကေတတ္ထ၊ ပညတျတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ။ ။ ရှေးလူကြီးသူမတို့ သတ်မှတ် ပညတ် သမုတ်အပ်သည့်အတိုင်း အနက်ယောနောခြင်း။

အဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ အရာအားလျော်စွာ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို တိုက်ရိုက် ယောနောခြင်း၊ ဝါ-နောက်ထပ် ပြီးစေအပ်သော အနက်တို့ကို ယောနောခြင်း။

အမှာ။ ။ အောက်ပါ ပုံစံတို့၌ ပထမအနက်သည် သဒ္ဓတ္ထ၊ ဒုတိယအနက်သည် သင်္ကေတတ္ထ၊ ပညတျတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ၊ တတိယအနက်သည် အဓိပ္ပါယ်တ္ထ ဖြစ်၏။

သမာသ်နာမ်။ ။ ခိဏာသဝေါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောသူ။ ဝါ-ရဟန္တာ။ ဝါ-အရှင်သာရိပုတ္တရာ (အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်-စသည်)။

တဒ္ဓိတ်နာမ်။ ။ ဒေါဝါရိကော-တံခါး၌ယှဉ်သောသူ။ ဝါ-တံခါးစောင့်၊ ဝါ-မောင်ခင် (မောင်တင်-စသည်)။

ဓမ္မစရိယမျက်ရှု

ကိတ်နာမ်။ ။ ဗုဒ္ဓေါ-သိတတ်သောသူ။ ဝါ-ဘုရား။ ဝါ-အရှင်ဂေါတမ (အရှင်ကဿပ-စသည်)။

အာချာတ်။ ။ ကာရာပေတိ-ပြုလုပ်စေ၏။ ဝါ-ခိုင်း၏။ ဝါ-ပြုလုပ်ပါဟု ပြော၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်-တို့ကား အထက်ပါပုဒ်တို့၌ ထိုက်သင့်သလို ပါဝင်ကြပြီ။ ဥပမာ-အစွာဝဒတိ-လွန်ကျူး၍ ပြောဆို၏။ ဝါ-ဆဲရေး၏။ ဝါ-စံဏှာလဟု ပြော၏-စသည်တည်း။

ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ၊ သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ အနက်ယောဇနာနည်း

တစ်ချက်တည်းဖြင့် ခြပ်အနက်ပေါ်ထွက်အောင် အနက်ယောဇနာခြင်းကို “ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ အနက်ယောဇနာခြင်း” ဟုခေါ်၏။ သဒ္ဒတ္ထကို ပေါ်ထွက်စေ ပြီးမှ ဝါ-ရှေ့ကသွင်းပြီးမှ ခြပ်အနက်ပေါ်ထွက်အောင် အနက်ယောဇနာခြင်းကို “သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ အနက်ယောဇနာခြင်း” ဟုခေါ်၏။

ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားသည် (ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ)။ ဗုဒ္ဓေါ-သိတော်မူတတ်သော ဘုရားသည် (သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခအနက်)။

အမှာ။ ။ ဤမှ တစ်ပါး ကတ္တာထည့်၍ အနက်ယောဇနာခြင်း၊ ကံထည့်၍ အနက်ယောဇနာခြင်း၊ သဗ္ဗနာမ်၏အစွဲ ပေါ်လွင်အောင် အနက်ယော ဇနာခြင်း-စသည်တို့လည်း ရှိသေး၏။ ၎င်းတို့ကား ကျမ်းရင်းကျေလျှင် ခက်ခဲသော အရာများ မဟုတ်ကြ၍ ၎င်းတို့ကို မပြတော့ပြီ။ အနက်ပေးနှင့် ပတ်သက်သော နိယာမ်အချို့ကိုသာ ပြပါတော့မည်။

အနက်ပေးနှင့်ပတ်သက်သော ဘုရားကြီးနိယာမ်များ

၁။ သမ္ပန္နောပုဒ်၊ ထုတ်၍ဧကန်၊ ရှိသည်မှန်မှု၊ သမ္ပန်+သဟတ်၊ ကံ+သဟတ်နှင့်၊ နေမှတ် အာကာရာ၊ သုံးပါးမှာလျှင်၊ တစ်ခုခုထင်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ ပက္ခိတ္တံ ဝရန္တိ သမ္ပန္နော။

သမ္ပန်+သဟတ် = ပက္ခိတ္တန္တိ ပဒဿ-ပံက္ခိတ္တံဟူသောပုဒ်၏၊ ဝရန္တိ ဣမိနာ- ဝရံဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ဆက်စပ်ခြင်းကို၊ (ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏)။

ကံ+သဟတ် = ပက္ခိတ္တန္တိ ဧသော သဒ္ဓေါ-ပက္ခိတ္တံဟူသော ဤသဒ္ဓါကို၊ ဝရန္တိ ဣမိနာ-ဝရံဟူသော ဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ဆက်စပ်အပ်၏။

နေမှတ်အာကာရာ = ပက္ခိတ္တံ-ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝရံ-မြတ်သေး၏၊
ဣတိ-ဤသို့၊ သမ္ပန္နော-ဆက်စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုထိုက်၏။ (တစ်နည်း၊)
သမ္ပန္နော-ဆက်စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ (တစ်နည်း၊) သမ္ပန္နော-ဆက်
စပ်အပ်၏။

၂။ သမ္ပန္နောကြောင့်၊ သဘောသမ္ပန်၊ ကံသဟတ္ထ၊ လာတုံကမ္မ၊ ဝိသေသနမှာ၊
ထိုက်ရာမလွဲ၊ သွင်းလေမြဲ။

သမ္ပန်+သဟတ် = ပက္ခိတ္တန္တိပဒဿ-၏၊ ဝရန္တိ ဣမိနာ-နှင့်၊ (ဝိသေသန
ဝိသေသျဘာဝေန-ဝိသေသန ဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့်၊) သမ္ပန္နော၊ ကာတိဗ္ဗော။

ကံ+သဟတ် = ပက္ခိတ္တန္တိ ဒေသော သဒ္ဓေါ-ကို၊ ဝရန္တိ ဣမိနာ-နှင့်၊ (ဝိသေ
သန ဝိသေသျဘာဝေန-ဖြင့်၊) သမ္ပန္နော-၏။

၃။ အာကာရနှင့်၊ အာဟ၏ကံ၊ ဤနှစ်တန်၊ အမှန်ဒဿနကရိုဏ်းဖြစ်မြဲ။
အာကာရပုံစံ။ ။ဧဝံ ကုသလံ ဒဿေတွာ အကုသလံ ဒဿေတုံ
ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ အာဟ။ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကုသလံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-
၍၊ (ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ ဣမိနာ-ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာဟူသော
ဤပါဠိဖြင့်၊) အကုသလံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ-
ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာဟူ၍၊ အာဟ-ဆိုပြီ။

အာဟ၏ကံ ပုံစံ။ ။ဧဝံ ကုသလံ ဒဿေတွာ အကုသလံ ဒဿေတုံ
ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ အာဒိမာဟ။ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်ကို၊
ဒဿေတွာ-၍၊ (ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိအာဒိနာ-ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာ
အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊) အကုသလံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ
အာဒိ-ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ-ဆိုပြီ။

၄။ ဒဿေန္တော အာဟ၊ ပြသည့်ပုဒ်နောက်၊ တတ္ထရောက်က၊ ဒဿနကရိုဏ်း၊
အာဟ၏ ကံ၊ ဤနှစ်တန်၊ ဧကန် တတ္ထစွဲမြဲ။

ပုံစံ။ ။ဧဝံ ကုသလံ ဒဿေတွာ အကုသလံ ဒဿေန္တော ကတမေ
ဓမ္မာ အကုသလာတိ အာဟ၊ တတ္ထ-။ တတ္ထ-ထိုကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာဟူသော
ပါဠိ၌။

၅။ ဣဒါနိ အာဟ၊ ရိုက ဧကန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ အမှန် အာဟ ဟောလေမြဲ။
ပုံစံ။ ။ဧဝံ ကုသလံ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ အကုသလံ ဒဿေတုံ
ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ အာဟ။ အာဟ-ဆို၏။ (ဗြူဇာတ်၊ တိဝိဘတ်ဖြင့်

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ပြီးသော အာဟ-ပုဒ်တည်း။ ပရောက္ခာ အ, ဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသော အာဟ-ပုဒ် မဟုတ်ဟူလို။)

၆။ ဧဝံ ဝိဘဇိတွာ အာဟ၊ စသည် ပါ၌ထွက်၊ ဧဝံနက်မှာ၊ မှန်စွာ နိဒဿန ကရိဏ်းပြုမြဲ။

ပုံစံ။ ။ဧဝံ ကုသလံ ဝိဘဇိတွာ အကုသလံ ဝိဘဇိတုကာမော ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ အာဟ။ ဧဝံ-ဤသို့(နိဒဿနအနက်)။ ဧဝံ-ဤဆိုအပ် ပြီးသောနည်းဖြင့် (ကရိဏ်းအနက်)။

မှတ်ချက်။ ။စာစပ်သောအခါ၌လည်း ဧဝံကို ဝိဘဇိတွာ၌ နိဒဿန သော်လည်းကောင်း၊ ကရိဏ်းသော်လည်းကောင်း စပ်ရမည်ဟူလို။

၇။ ဟိစပန၊ နိပါတနင့်၊ တက္ခ တက်မူ၊ ယူလေ ဝုစ္စမာနာ၊ မယှဉ်ပါမူ၊ ဝုတ္တာပေက္ခ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

နိပါတနင့်ယှဉ်လျှင် “အယံ ပန-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား” ဟုပေး၊ နိပါတ နင့် မယှဉ်လျှင် “အယံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား” ဟုပေးဟူလို။

၈။ ဧတ္ထ သိယာ၊ ရှိတုံပါမူ၊ ကြိယာဝိသေသန၊ သမ္ပန္နဟု၊ ကတ္တုသု ပါး၊ ထည့်ငြားမလွဲ၊ သမ္ပန်မြဲ။

ဧတ္ထ ဌာနေ (ဌတွာ၊ စောဒကဿ၊ ဤဒိသိ စောဒနာ) သိယာ။

၉။ ဧတ္တာဟမှာ၊ ကြိယာဝိသေသန၊ ကတ္တုမျှနှင့်၊ ကမ္မနှစ်ချက်၊ ထည့်ကာ စွက်လျက်၊ အနက်သမ္ပန်မြဲ။ ဧတ္ထ ဌာနေ (ဌတွာ၊ စောဒကော၊ စောဒနံ) အာဟ။

၁၀။ ကိဇ္ဇေတ္ထပုဒ်၊ ထုတ်၍ရှိမူ၊ ကိဉ္စိနောက်မှ၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ ယံ အတ္ထိနှင့်၊ တံဗြူဟိကို၊ ဆို၍ထည့်ငြား၊ ရှေ့နားကမှာ၊ တဝ စောဒနာ၊ အသမတ္တာကို၊ ဆောင် ကာ စွက်၍၊ အနက်သမ္ပန်မြဲ။

ဧတ္ထ ဌာနေ၊ တဝ၊ စောဒနာ၊ အ, သမတ္တာ၊ ကိဉ္စိ၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ ယံ၊ အတ္ထိ၊ တံ၊ ဗြူဟိ။ (နိယံအတိုင်)။ (တစ်နည်း) ဧတ္ထ ဌာနေ၊ ကိဉ္စိ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အသမတ္တာ၊ တဝ၊ စောဒနာ၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ တာဝ၊ ဗြူဟိ။ (မူလဋီကာနည်း)။

၁၁။ ဝုစ္စဇောပုဒ်၊ အဖြေထုတ်ရာ၊ အာဓာလည်းကောင်း၊ တစ်ကြောင်းသမ္ပန်၊ ကံနှင့်ကတ္တာ၊ လေးပါးစွက်၍၊ အနက်သမ္ပန်မြဲ။ (ဧတ္ထ-ဌာနေ၊ စောဒကဿ ပရိဟာရော၊ မယာ) ဝုစ္စတေ။

၁၂။ ဣတံရထာ၊ အညထာပုဒ်၊ ထုတ်၍ရှိက၊ လက္ခဏနှင့်၊ လက္ခဏဝန်၊ ဤနှစ်တန်ကို၊ အမှန်သွင်းလျက်၊ အနက်သမ္ပန်၊ အပါဒါန်မှာ၊ အနွယာကို၊ ခံကာမလွဲ၊ ထားလေမြဲ။ (ဣတော) ဣတရထာ၊ (အတ္ထေ၊ ဂယုမာနေ)။

၁၃။ အညေ သေသာ၊ ပုဒ်နှစ်ဖြာ၏၊ ရှေ့မှာမယုတ်၊ ဝဇ္ဇေတွာ ထပေတွာ ထုတ်မှု၊ ထိုပုဒ်၏ကံ၊ တစ်ဆံမသွေ၊ အညေ သေသာ၊ ပုဒ်နှစ်ဖြာ၏၊ အပါဒါန် ဖြစ်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ ခုဒ္ဒကနိကာယော နာမ စတ္တာရော နိကာယေ ဌပေတွာ အဝသေသံ ဗုဒ္ဓဝစနံ။ ခုဒ္ဒကနိကာယော နာမ-ခုဒ္ဒကနိကာယ် မည်သည်ကား၊ စတ္တာရော နိကာယေ-နိကာယ်ကြီးလေးပါးတို့ကို၊ ဌပေတွာ-ထား၍၊ (စတူဟိ နိကာယေဟိ-နိကာယ်ကြီးလေးပါးတို့မှ)၊ အဝသေသံ-ကြွင်းကျန်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဘုရားစကား တည်း။

၁၄။ သံဝဏ္ဏနာ၊ အတ္ထောပါမူ၊ သဒ္ဓါသံဝဏ္ဏတဗ္ဗ၊ ဝါစကသည်၊ မုချ သမ္ပန် ခံမြဲ။

ပုံစံ။ ။ ဗြာဟ္မဏောတိ ဗာဟိတပါပေါ၊ အရဟာတိ အတ္ထော။ ဗြာဟ္မ ဏောတိ-ဗြာဟ္မဏော ဟူသည်ကား၊ ဗာဟိတပါပေါ-အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူသည်၊ အရဟာ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိအယံ-ဤဆိုအပ်ပြီး သည်ကား၊ (ဗြာဟ္မဏောတိ ပဒသ-ဗြာဟ္မဏောဟူ သောပုဒ်၏)၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။

၁၅။ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ၊ ပဒလည်းကောင်း၊ တစ်ကြောင်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုနှစ်ပါးတွင်၊ လျော်ရာလျှင်၊ မြဲပင် ဓိပ္ပာယော၏ သမ္ပန်တည်း။ (ပုံစံကို ပါရာဇိကဏ်ဒုတိယနေ့ အမှတ်-၅ လေ့ကျင့်ခန်းမှာရှု။)

၁၆။ လက္ခဏပုဒ်၊ ထုတ်၍အရာ၊ ရှိသည်မှာ၊ များစွာ ဟိတ်လည်း ငင်သတည်း။

ပုံစံ။ ။ ပုဗ္ဗသရေ လုတ္တေ ပရော အသဝဏ္ဏံ ပပွေတိ။ ပုဗ္ဗသရေ-ရှေ့သရသည်၊ လုတ္တေ-ကျော်ပြီးလတ်သော်၊ ဝါ-ကျော်ခြင်းကြောင့်၊ ပရော-နောက် သရသည်၊ အသဝဏ္ဏံ၊ ပပွေတိ။

၁၇။ အန္တသမ္ပဒါနံ၊ မာနသမ္ပဒါနံ၊ ဤနှစ်တန်ကို၊ ရံဖန်လက္ခဏ၊ အနက်ပေး သတည်း။

ပုံစံ။ ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ သမ္ပသန္တဿာပိ ရသ္မိယော န နိက္ခန္တာ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ-ကို၊ သမ္ပသန္တဿာပိ-သုံးသပ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ ဝါ-သုံးသပ် ပါသော်လည်း၊ ရသ္မိယော၊ န နိက္ခန္တာ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၁၈။ ယထာဟဟူ၊ တွေ့လေမှုကား၊ ယထာ+အာဟ နှစ်ပုဒ်ယူမြဲ။

၁၉။ ယေန ကိံခံ၊ ကရိုဏ်းကံ၊ အမှန် ကျေစမြဲ။

ပုံစံ။ ။ယထာ-ယေန ကာရဏေန ဘဂဝါ အာဟ။ 'ယထာ'သည် ကာရဏဝါစကဖြစ်သောကြောင့် 'တ'သဒ္ဒါကို ငဲ့နေဖွယ် မလိုပြီ။ (တစ်နည်း) မယာ ဝုတ္တဿ ဝစနဿ သာဓကံ ယထာ-ကိံ ဝစနံ ဘဂဝါ အာဟ။

၂၀။ တံ ယထာသား၊ ရှိလာငြားမှု၊ တံကို အနက်ယူ၊ ယထာ တံမူ၊ တံ၏ အနက် ထူးမထွက်။

ပုံစံ။ ။တံ-တေ အက္ခရာ၊ ယထာ-ကတမေ။

၂၁။ ဒေဝဝနယော၊ ပုဒ်သဘောမှာ၊ ထင်စွာဝေ၊ ဣဝနစ်ချက်၊ ခွဲလျက် သမ္ပန်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ဒေဝဝ နယော ဒေဝော ဝေ နယော-ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-မှတ်ထိုက်၏။ (ဤနည်းသာလျှင် နည်းရှိ၏-ဟူသော အနက်ကား မကောင်းပါ။) (တစ်နည်း) ဒေဝဝ နယော-ဒေဝော ဣဝ နယော-ဤနည်းကဲ့ သို့သောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

၂၂။ ဂရဟာဝါစက၊ နာမသဒ္ဒါ၊ တွေ့လေပါက၊ ကြိယာနှင့်၊ ယှဉ်ကာစပ်လျက် အနက်သမ္ပန်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ကရိဿတိ နာမ-ပြုရက်တုံဘိ၏။

၂၃။ ဥပမာဇောတက၊ ထိုပဒ်မှာ၊ ကြိယာနှင့်၊ ယှဉ်ကာစပ်လျက် အနက် သမ္ပန်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ဟောတိ ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ ဣဝ-ဖြစ်သကဲ့သို့။

၂၄။ ဧတံ မလ္လံ၊ ဝိဘတ်စွဲလျှင်၊ ထင်အောင်ဝိဘတ်၊ မှတ်၍ ပေးမြဲ။

၂၅။ ပုဒ်စွဲရှိက၊ အဿတ္ထိအနက်၊ ထွက်အောင် သမ္ပန်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ယေနာတိ ဧတံ ဘုမ္မတ္ထေ ကရဏဝစနံ။

ဝိဘတ်စွဲပုံ။ ။ယေနာတိ ဧတ္ထ-ယေနဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဧတံ-ဤ နာဝိဘတ် သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ-အာဓာရအနက်၌၊ ပဝတ္ထံ-ဖြစ်သော၊ ကရဏဝစနံ-တတိယာ ဝိဘတ်တည်း။

ပုဒ်ကိုစွဲပုံ။ ။ယေနာတိ ဧတံ-ယေနဟူ သော ဤပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ-၌၊ ကရဏဝစနံ-တတိယဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။

၂၆။ ဣသေဒ္ဒါ၊ ရှိလေရာကား၊ အတ္တာပကရဏ-စသည် စမ်းမြဲ။

(၁) သာသနံ စေဝ လောကံ စ၊ ဒေသုပါဒါယ ဝုစ္စတေ။
ဣသေဒ္ဒါ တထာ ဟောတိ၊ ကတ္တစိ ပဒပူရဏေ။

(၂) အတ္တာ ပကရဏာ လိင်္ဂါ၊ ဩစိတျာ ကာလဒေသတော။
သဒ္ဒတ္တာ ဝိဘဇိယန္တိ၊ န သဒ္ဒါယေဝ ဧကဝလံ။

၂၇။ ဝိသေသနများစွာ၊ ဆင့်လျက်ပါက၊ မှန်စွာမယုတ်၊ ရှေးရှေးပုဒ်သည်၊
နောက်နောက်ပုဒ်၏ ဟိတ်ဖြစ်မြဲ။

ပုံစံ။ ။အဘိရူပေါ မနာပေါ ပုရိသော အာဂတော။ အဘိရူပေါ-
လှသော၊ ဝါ-လှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပေါ-နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော၊
ပုရိသော၊ အာဂတော။

၂၈။ ဂဟရေ၊မှ၊ အာဓာရကို၊ ဘူမတ္ထပင်၊ ယူလေချင်မှု၊ ရှေ့တွင်ပုဒ်မှာ၊
ဆဋ္ဌိပါက၊ ကံမှာသက်ဟု၊ မိန့်မြွက် ဆရာတစ်ဦး အလိုတည်း။ (သဒ္ဒနိတိ)

၂၉။ ဂဟရေ၊မှ၊ အာဓာရကို၊ ကံဆိုလိုမှု၊ ထိုရှေ့ပုဒ်မှာ၊ ဒုတိယာကို၊
ဆဋ္ဌိမှာ သက်၊ ဤအချက်လည်း၊ မိန့်မြွက် ဆရာတစ်ဦး အလိုတည်း။

ပုံစံ။ ။ပုရိသဿ ဗာဟာသု ဂဟေတွာ။

(၂၈) ပုရိသဿ-ကို၊ ဗာဟာသု-တို့၌၊ ဂဟေတွာ-၍။

(၂၉) ပုရိသဿ-၏၊ ဗာဟာသု-တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍။

(ပုရိသံ-ဟုရှိလျှင်လည်း 'ပုရိသံ-၏'ဟုပင် ပေးရမည်။)

၃၀။ ဂဟာဒိကံ၊ အပေါင်းမှန်၊ နောက်ရံ အာဓာရမှာ အစိတ်တည်း။

ပုံစံ။ ။ပုရိသံ ဗာဟာသု ဂဟေတွာ-၌ ပုရိသံသည် အပေါင်း၊ ဗာဟာသု-
သည် အစိတ်။

၃၁။ ယထာ တထာ၊ ဥပမာ မဟုတ်၊ ယင်းသို့ ထုတ်မှု၊ တထာစပ်ရာ၊
ကြိယာသည်၊ မှန်စွာ လက္ခဏဖြစ်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ယထာ အနုဇာနန္တိ တထာ ကရိဿာမိ။ ယထာ-အကြင် အမြင်
အရာအားဖြင့်၊ (ကရောဇ္ဇေ-ပြုလသော်၊) အနုဇာနန္တိ-ခွင့်ပြုကြံကုန်၏၊ တထာ-
ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရိဿာမိ။

၃၂။ အပေါင်း တည်ထ၊ စိတ်ဖွင့်ပြ၊ ဧတ္ထမရိ ထည့်လေမြဲ။

ပုံစံ။ ။ရာဂေဟေ ဝိဟရတိတိ ရာဂေဟံ နာမ နဂရဿ နာမ။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

ရာဇဂေဟေ ဝိဟရတိတိ (ဧတ္ထ)-ရာဇဂေဟေ ဝိဟရတိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ရာဇဂေဟံ နာမ-ရာဇဂေဟမည်သည်၊ နဂရဿ-မြို့၏၊ နာမံ-အမည်တည်း။

၃၃။ အညတြ ဝိနာ၊ နိပါတာ၏၊ ရှိရာမှန်လှ၊ ယင်းပဒဝယ်၊ ဒု, တ, ပဉ္စမိ သက်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ အညတြ ကုသလံ၊ အညတြ ကုသလေန၊ အညတြ ကုသလာ။

၃၄။ အညတြ ဝိနာ၊ နိပါတာကို၊ ကြိယာဝိသေသန ပေးမြဲ။

ပုံစံ။ ။ ကုသလံ-ကုသိုလ်ကို၊ အညတြ-ကြဉ်ထား၍။

၃၅။ ဝုစ္စတိပုဒံ၊ ထုတ်၍အရာ၊ ရှိသည်မှာ၊ အာကာရ ဣတိရိ၊ မရှိက ထည့်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ အယံ ဗာလော ဝုစ္စတိ။ အယံ-ဤသူကို၊ ဗာလော=ဗာလောဣတိ- လူမိုက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၃၆။ နှစ်ခုပဋိသေ၊ ခွဲဝေမရှိ၊ နက်ပေးဘိမူ၊ ပကတိအနက်၊ ထွက်အောင် သမ္ပန်မြဲ။

၃၇။ မပေါင်းရောဘဲ၊ ခွဲ၍တစ်ခါ၊ သမ္ပန်ပါမူ၊ ကြိယာနောင်၊ ဧဝ ဆောင်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ န န ဟောတိ။

(၃၆) န န ဟောတိ-ဖြစ်၏။

(၃၇) န ဟောတိ-မဖြစ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ဟောတိဧဝ- ဖြစ်သည်သာတည်း။

၃၈။ သကမ္မကကြိယာ၊ ယှဉ်ကာ နောက်နား၊ တတ္ထသွားသော်၊ စွဲငြား ကြိယာ၏ ကံကိုတည်း။

ပုံစံ။ ။ ဣဒါနိ အကုသလံ ဒဿေတုံ ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ-။ တတ္ထ-ထို ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာအစရှိသော စကား ရပ်၌။

၃၉။ တတ္ထ အစွဲ၊ စိတ်မရဲသော်၊ ရှေ့အစိတ်ကိုမျှော်၊ အပေါင်းဖော်၍စွဲ။

ပုံစံ။ ။ တတ္ထ တိဿော အဘိရူပေါ၊ ဒတ္တော ဒိဃော၊ သုမနော ကိသော။ တတ္ထ-ထို တိဿ၊ ဒတ္ထ၊ သုမန သုံးယောက်တို့တွင်။

၄၀။ ယဒိဒံပုဒံ၊ ထုတ်၍ရှိရာ၊ လိင်ဝှစ်မှာ၊ သေချာ နောက်၌ ရှုမြဲတည်း။
 ပုံစံ။ ။ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ၊ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တော။ ယဒိဒံ=ယောအယံ
 သာရိပုတ္တော-အကြင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ=ဧသော-ဤ သာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ အဂ္ဂံ=အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံးတည်း။

၄၁။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒံ၊ ဆင့်၍ထုတ်မှု၊ နောက်ပုဒ်တစ်ခု၊ အနက်မဲ့သာ များသတည်း။
 ပုံစံ။ ။ ယေ ဣမေ မနုဿာ-အကြင်လူတို့သည်။

၄၂။ ဝိသေသနကြိယာ၊ ဝှစ်သင်္ချာမှာ၊ ဝိသေသျှကြိယာနှင့် တူမြဲ။
 ပုံစံ။ ။ မိဂေါ ဓနုနာ ဝိဒ္ဓေါ မတော။
 ရင်း။ ။ 'ဝိဒ္ဓေါ' ဟူသော ဝိသေသနကြိယာနှင့် 'မတော' ဟူသော ဝိသေသျှ
 ကြိယာတို့ ဝှစ်-စသည်တူရ၏။

၄၃။ ဣတိသဒ္ဓါ၊ အာကာရတ္ထ၊ နောက်၌ပြမှု၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ ကိံသဒ္ဓါကို၊
 ရှေ့မှာစွက်၍ အနက်သမ္ပန်မြဲ။ အာကာရအပြင်ထုတ်၍ ယောနောနည်းအတိုင်းပင်။

၄၄။ ကိံသဒ္ဓါနောက်၊ စိလျှင်ရောက်က၊ အပ္ပဝါစကာ၊ ရှေ့မှာတစ်တန်၊
 ယ၊ ဝင်ပြန်က၊ သကလဝါစကာ၊ ဝင်လာမဖက်၊ ကိံသက်သက်မှာ၊ ပုစ္ဆာဝါစက
 ဧကန်တည်း။

ကောစိ-အချို့သောသူသည်။ ယောကောစိ-အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသောသူသည်။
 ကော-အဘယ်သူသည်။

၄၅။ ဆဋ္ဌိကတ္တာ၊ ရံခါငြားမှု၊ ကတ္တာတတိယာနှင့် တူမြဲ။
 ပုံစံ။ ။ ကတံ မေ ပါပံ။ မေ-ငါသည်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ကတံ-
 ပြုအပ်ပြီ။

၄၆။ ဣရဏ အဓိကရဏ၊ နောက်ပုဒ်ကလျှင်၊ ပြလေသောခါ၊ ရှေ့ပုဒ်မှာ၊
 ကံသာ ဝုတ္တ၊ အဝုတ္တဖြစ်မြဲ။

ပုံစံ။ ။ သတ္ထေ ဝိနေန္တိ ဧတေန ဧတ္ထ ဝါတိ ဝိနယော။ ဝိနယော-
 သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမကြောင်း၊ ဆုံးမရာဖြစ်သော တရား။

၄၇။ တာရိတံ ကံမှာ၊ ဒုတိယာနှင့်၊ တတိယာ ဆဋ္ဌိ၊ သုံးလိဝိဘတ်၊ သက်တံ
 လတ်က၊ ကျမ်းမြတ် ဤသို့ မိန့်သတည်း။

ပုံစံ။ ။ သာမိကော ပုရိသံ၊ (ပုရိသေန၊ ပုရိသဿ) ကမ္မံ ကာရာပေတိ။

ဓမ္မစရိယမုက်ဂ္ဂ

၄၈။ ဘူတပုဒ်သာ၊ ရှိလေရာ၊ ဟုတွာ ကျေစမြို့။

ပုံစံ။ ။ တုလာဘူတော-ချိန်သဖွယ်(ဖြစ်၍)ဖြစ်သည်။

၄၉။ ဒိသာဝါစက၊ ပဒဉ္စိလျှင်၊ ဧန မြင်မှု၊ နောက်တွင်ပုဒ်မှာ၊ ဒုတိယာကို၊ သက်ပါ ပဉ္စမိနှင့် ဆဋ္ဌိအနက် ဝယ်တည်း။

ပုံစံ။ ။ ပုဗ္ဗေန ဂါမံ ရမဏိယံ။ ဂါမံ-ရွာမှာ၊ ဝါ-ရွာ၏၊ ပုဗ္ဗေန-အရှေ့၊ အရပ်၌၊ ရမဏိယံ-ပျော်ဖွယ်ကောင်း၏။

၅၀။ ဥပရိနှင့်၊ ပရိဥပ၊ အဘိမှနောက်၊ တောယဉ်ရောက်သော်၊ သည်နောက်ပုဒ်မှာ၊ ဒုတိယာကို၊ ဆဋ္ဌိမှာသက်၊ အနက် ၏-ဟု ပေးမြို့။

ပုံစံ။ ။ ပရိတော ဂါမံ။ ဂါမံ-ရွာ၏၊ ပရိတော-ထက်ဝန်းကျင်၌။

၅၁။ အနန္တရံ၊ သမယံဟု၊ နှစ်တန်ပုဒ်မှာ၊ ဒုတိယာ၊ မြိစ္စာ ဘူမတ္တ၌သက်။ တဒနန္တရံ-ထိုစကား၏ အခြားမဲ့၌။ ဧကံ သမယံ-အခါတစ်ပါး၌။

၅၂။ အာချာတ်ပုဒ်ပင်၊ ရံခါလျှင်၊ နာမ်တွင် ကံနှင့်ကတ္တာ၊ ဖြစ်သတည်း။

ကံဖြစ်ပုံ။ ။ မိဂံ ဓာဝတိ ပဿာမိ။ မိဂံ-သမင်ကို၊ ဓာဝတိ-ပြေးသွားသည်ကို၊ ပဿာမိ-မြင်၏။

ကတ္တာဖြစ်ပုံ။ ။ ကော မေ ဝန္တတိ ပါဒါနိ။ မေ-ငါ၏၊ ပါဒါနိ-ခြေတို့ကို၊ ဝန္တတိ-ရှိခိုးသူကား၊ ကော-အဘယ်သူနည်း။

၅၃။ နာဂဝတ်နက်မှာ၊ မာနန္တာ၊ ရံခါ ကာမတ္တကို ထွန်းသတည်း။

ပုံစံ။ ။ အကုသလံ ဒဿေန္တော အာဟ။ အကုသလံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-ပြ(လို)သည်ဖြစ်၍၊ အာဟ။

၅၄။ ဟိတ်လည်းတစ်ချက်၊ လက္ခဏပါ၊ နှစ်နက်မှာ၊ သက်လာ မာန အန္တ ပစ္စည်းတည်း။

ပုံစံ။ ။ သော ဟိသိယမာနော ရောဒတိ။ သော-သည်၊ ဟိသိယမာနော-ညှဉ်းဆဲအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ရှိသော်၊ ရောဒတိ-ငိုကြွေး၏။

၅၅။ တုံ ထွံလည်းကောင်း၊ ရှိတုံရှောင်း၊ အကြောင်း အကျိုး ပြန်မြို့။

ပုံစံ။ ။ ဒဿနတ္ထံ-ပြလိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် (အကြောင်း ပြန်ပုံ)။ ဒဿနတ္ထံ-ပြခြင် အကျိုးငှာ (အကျိုးပြန်ပုံ)။

ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်း ပထမနေ့

၅၆။ တွာပစ္စည်းနက်၊ တစ်ချက်ဟောငြား၊ ကတ္တားနှင့်ကံ၊ သမ္ပဒါန်၊ မှတ်ရန်
တုံပစ္စည်းသဘောတည်း။

တွာပစ္စည်းနက် ဟောပုံ။ ။နေကွမ့် ခေမတော ဒဋ္ဌံ။ ဒဋ္ဌံ-မြင်၍-
ဟုပေး။

ကတ္တားကို ထွန်းပုံ။ ။အာစိဏ္ဏံ ခေါ ပနေတံ အာဂန္တုကေဟိ သဒ္ဓိံ ပဋိ-
သမ္မောဒိတုံ။ ပဋိသမ္မောဒိတုံ-ရောနှောပေါင်းဆုံခြင်းသည်-ဟုပေး။

ကံကို ထွန်းပုံ။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿ ဝသိတုံ။ ဝသိတုံ-နေ
ခြင်းကို-ဟုပေး။

သမ္ပဒါန်ကို ထွန်းပုံ။ ။ဘတ္တံ ဘုဠိတုံ ဣစ္ဆာမိ။ ဘုဠိတုံ-စားခြင်းငှာ-
ဟုပေး။

၅၇။ နနဉ်သာ၊ စ၊ တည်းပါ၊ စောဒနာ အနေ။ (နနစ စောဒေမိ-ဟု
အနက်ဖော်။)

၅၈။ နနချည်းသာ၊ စ၊ မပါ၊ ကြိယာနှင့်ယှဉ်စေ။ (ဟောတိနန-စသည်ဖြင့်
ယှဉ်။)

အမှာ။ ။ဤနေရာ၌ ပထမနေ့အတွက် လေ့ကျင့်ခန်း ပြသင့်၏။
သို့ရာတွင် ဒုတိယနေ့များ၏ ၁-နံပါတ်တွင် အလိုလို အကျုံးဝင်သွားမည် ဖြစ်
သောကြောင့် မပြတော့ပြီ။

ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်း ပထမနေ့ စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ပါရာနိကဏ် ဒုတိယနေ့

စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေများ

၁-နံပါတ်

စည်းမျဉ်းရော အဖြေပါ ပထမနေ့နှင့် တူပြီ။

၂-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

လိုအပ်သော ပါဠိဝါကျတို့ကို ထုတ်ပြ၍ အနုသန္ဓေ၊ ပုစ္ဆာ၊ စောဒနာကျမ်း တက်+ထွက်နည်းကို မေးရာ၌ သုဒ္ဓတက်+ထွက်နည်း နှစ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ စောဒနာတက်ကို မေးရာ၌ လိနန္တရစောဒနာ၊ အာဘောဂ စောဒနာ၊ အယုတ္တစောဒနာ၊ ဗျတိရေကစောဒနာ၊ အန္ဓယစောဒနာတို့တွင် တစ်ခုခုကိုသာ မေးရမည်။ အထွက်ကို မေးရာ၌လည်း သဒ္ဓါ၊ ပညတ်၊ ပရမတ် တို့တွင် တစ်ခုခုကိုသာ မေးရမည်။

ကျမ်းတက်နည်းများ

ကျမ်းတက်အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရှေ့ဝါကျကိုဆုပ်ကိုင်လျက် ယင်း၌ ဖြစ်သင့် သော အပြစ်များကို မေးမြန်း ဖြေဆိုခြင်းကို “အတက်” ဟု ခေါ်၏။ တစ်နည်း၊ စကားတစ်လုံးမှ တစ်လုံးသို့လည်းကောင်း၊ တစ်ဝါကျမှ တစ်ဝါကျသို့လည်းကောင်း အဓိပ္ပါယ်ဆက်စပ်ပေးခြင်း၊ စောဒနာဖွယ်ကို ထုတ်ဖော်ပြခြင်းကို “ကျမ်းတက်” ဟု ခေါ်၏။

ကျမ်းတက်နည်းအပြားနှင့် အစီအစဉ်။ ။ ကျမ်းတက်နည်းသည် စည်း မျဉ်းတွင် ပါသည့်အတိုင်း “အနုသန္ဓေ၊ ပုစ္ဆာ၊ စောဒနာ” ဟူ၍ မူလအားဖြင့် သုံးပါးသာ ပြား၏။ သို့ရာတွင် ပုစ္ဆာ၊ စောဒနာတို့၌ လက်တက်ပွားများ ရှိ သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဘိယာစကတက်ကို ရှေးဆရာများ အသုံးပြုကြသော ကြောင့်လည်းကောင်း အောက်ပါအတိုင်း ၁၁-မျိုးပြား၏။ အတက် ၁၁-မျိုးနှင့် အစီအစဉ်များကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ထားပါ။

- ၁။ အနုသန္ဓေ = ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ၊ ပရာနုသန္ဓေ။
- ၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အဓိပ္ပါယ် ပြန်။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၂-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

- ၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၄။ အဒေါသာရောပနစောဒနာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၅။ ဒေါသာရောပနစောဒနာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၆။ အဘိယာစက = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဘိယာစနာ။
- ၇။ လျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၈။ လိနန္တရစောဒနာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ ဒေါသာ၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၉။ အယုတ္တစောဒနာ = တူပြီ။
- ၁၀။ ဗျတိရေကစောဒနာ = တူပြီ။
- ၁၁။ အနွယစောဒနာ = တူပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ အထက်ပါ ၁၁-ချက်ကို ကျေညက်အောင် မှတ်ထားပါ။ အနုသန္ဓေသည် အပြားမရှိ၊ ပုစ္ဆာသည် “အနာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ၊ လျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ” ဟု ၃-မျိုးပြား၏။ စောဒနာသည် “အဒေါသာရောပနစောဒနာ၊ ဒေါသာရောပနစောဒနာ၊ လိနန္တရစောဒနာ၊ အယုတ္တစောဒနာ၊ ဗျတိရေကစောဒနာ၊ အနွယစောဒနာ” ဟု ၆-မျိုးပြား၏။ (စည်းမျဉ်းတွင် ပါဝင်သော အဘောဂစောဒနာဟူသည် အထူးမဟုတ်၊ အဒေါသာရောပနစောဒနာကိုပင် ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်၏။) အဘိယာစကသည်လည်း အပြားမရှိ။ ဤသို့ ကျမ်းတက်နည်းပေါင်း ၁၁-မျိုးကို မှတ်ထားပါ။ ထို ၁၁-မျိုးတွင် လျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာနှင့် လိနန္တရစောဒနာ စသည်တို့သည် တက်ပုံချင်း တူညီသောကြောင့် ၎င်းတို့ကို နောက်သို့ ပို့၍ တစ်စု စုထားလိုက်ပါသည်။

အဘိယာစက၌ အချို့က ပုစ္ဆာရော အာဘော်ပါ မပါစေလိုကြ၊ အချို့က ပုစ္ဆာသာ၊ အချို့က အာဘော်သာ ပါစေလိုကြ၏။ ဤ၌ ဗဟိုစံပြအဖြေအတိုင်း ပုစ္ဆာရော အာဘော်ပါ ထည့်ထားခြင်းဖြစ်၏။ လိနန္တရစောဒနာစသည်တို့၌ အစီအစဉ်တွင် အာဘော်ကို ထည့်မထား၊ သို့ရာတွင် လိုအပ်လျှင် အာဘော်ကိုလည်း ထည့်ရမည်၊ အာဘော်ပါခြင်းကြောင့် “အမှား” ဟု မဆိုရ။ ထို့ပြင် အမှတ် ၃-ဖြင့် ပြထားသော ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာကို အချို့က ထပနာတိက ပုစ္ဆာတက်-

ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး၏။ “ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်” ဟူ၍ ထပနာပဓာနရှိသော အချက်အလက် ၃-ခုပါသောကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့စသည်ဖြင့် ဤကျမ်း၌ တိုက်ရိုက်ပြမထားသော်လည်း ထိုထိုဆရာတို့၏ အလိုအားလျော်စွာ ထူးခြားသော နာမည်များလည်း ရှိတတ်သေး၏။ နာမည်ဘယ်လောက်ပင် များသော်လည်း ဤ ၁၁-မျိုးအပြင် မရှိနိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ဤ ၁၁-မျိုးကို ကျေညက်စွာ နားလည်အောင်ကျက်၍ ပုစ္ဆာနှင့်တွေ့သောအခါ “ဤ ၁၁-မျိုး အနက်မှ အဘယ်ကို ဆိုလိုသည်” ဟု သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားပြီးမှ ဖြေဆိုလျှင် မလွဲနိုင်တော့ပါ။

ကျမ်းတက်နည်း

အထက်ပါ ၁၁-မျိုးထဲမှ တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ကျမ်းတက်လိုသော်-

- (က) ဝါကျတက်နှင့်သင့်လျော်လျှင် ဝါကျတက်နည်းဖြင့် တက်ရ၏။
- (ခ) ပိဏ္ဏတ္တတက်နှင့်သင့်လျော်လျှင် ပိဏ္ဏတ္တတက်နည်းဖြင့် တက်ရ၏။
- (ဂ) အဓိပ္ပါယ်တက်နှင့်သင့်လျော်လျှင် အဓိပ္ပါယ်တက်နည်းဖြင့် တက်ရ၏။

အထက်ပါ ၁၁-မျိုးသည် “ဝါကျတက်၊ ပိဏ္ဏတ္တတက်၊ အဓိပ္ပါယ်တက်” ဟူ၍ ဖြစ်သင့်သလို သုံးမျိုးစီ ပြားသွားပြန်သည်ဟု ဆိုလို၏။

ဝါကျတက် တက်လိုလျှင် ထွက်ရာမူလဝါကျကို ရှာရ၏။ ထို့နောက် မူလဝါကျ၊ မူလဝါကျတို့၏ ဝါကျအမည်ကို ပေးထားရ၏။ ပြီးမှ တက်ရ၏။ ပိဏ္ဏတ္တတက် တက်လိုလျှင် ထွက်လာမူလဝါကျကို ရှာရ၏။ ထို့နောက် မူလဝါကျ၊ မူလဝါကျတို့၏ ဆိုလိုရင်းကို ကောက်ထားရ၏။ ပြီးမှ တက်ရ၏။ အဓိပ္ပါယ်တက် တက်လိုလျှင် ထွက်ရာ မူလဝါကျကို ရှာရ၏။ ထို့နောက် မူလဝါကျ၊ မူလဝါကျတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြန်ထားရ၏။ ပြီးမှ တက်ရ၏။

ကျမ်းတက်နည်း သုံးမျိုးတွင် အဓိပ္ပါယ်တက်နည်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ၎င်းကို ဖြစ်နိုင်သမျှ အသုံးပြုရ၏။ ၎င်းကို အသုံးပြု၍ မဖြစ်နိုင်မှ ပိဏ္ဏတ္တတက်ကို အသုံးပြုရ၏။ ပိဏ္ဏတ္တတက်ကိုလည်း အသုံးပြု၍ မဖြစ်တော့သော အခါကျမှ ဝါကျတက်ကို အသုံးပြုရ၏။ ဝါကျတက်သည် အားအနည်းဆုံး ဖြစ်၏။ ဤသို့ “ဝါကျတက်၊ ပိဏ္ဏတ္တတက်၊ အဓိပ္ပါယ်တက်” ဟု တက်နည်းသုံးမျိုးထဲမှ နောက်နောက်အတက်သည် ရှေ့ရှေ့အတက်ထက် ကောင်းမွန်သော်လည်း ဤကျမ်း၌ကား လေ့ကျက်ခါစပုဂ္ဂိုလ်များ အလွယ်တကူ မှတ်ယူနိုင်စေခြင်းငှာ ဝါကျတက်ကို ပထမပြပါမည်။ ထို့နောက်မှ ပိဏ္ဏတ္တတက်ကို ပြ၍ နောက်ဆုံးမှ အဓိပ္ပါယ်

တက်ကို ပြပါမည်။ အဝါးဝသောအခါ အဓိပ္ပါယ်တက်ကိုသာ အမြဲအစွဲ သုံးစွဲပါ။ ထိုတွင်လည်း လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာတက်ကို အထူးလေ့လာပါ။ လေ့ကျက်ပါလေ။

(က) ဝါကျတက်နည်းများ

(က) ဗုဒ္ဓတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။

(ခ) ဘဂဝါ။

(က) ဝါကျသည် ပက္ခဝါကျ။

(ခ) ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ-ဟု ဝါကျအမည်ခွဲထားပါ။

၁။ အနုသန္ဓေ။ ။ ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပက္ခကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ (ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ)၊ ယခုအခါ ထို၏ ပက္ခန္တရကို ပြဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ပရာနုသန္ဓေ) ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ(အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပက္ခကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ ပက္ခန္တရကား ခ-မှတ်ပြဝါကျ ဖြစ်၏-ဟုလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ အနုသန္ဓေတက်တုန်းက ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေသည် ဤပုစ္ဆာတက်၌ ထပနာဖြစ်လာ၏။ ပရာနုသန္ဓေသည် ပုစ္ဆာဖြစ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် အနုသန္ဓေတက်နည်းကို နားလည်လျှင် ပုစ္ဆာတက်နည်း စသည်တို့ကိုလည်း နားလည်မည်သာ ဖြစ်၏။ ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာက ကျမ်းတက်ပြရာ၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာကို ဋီကာက ကျမ်းတက်ပြရာ၌လည်းကောင်း ပုစ္ဆာတက်၊ စောဒနာတက်များဖြင့် များစွာပြလေ့မရှိဘဲ အနုသန္ဓေတက်ဖြင့်သာ အများအပြား ပြလေ့ရှိ၏။ အနုသန္ဓေတက်ကိုသိလျှင် ပုစ္ဆာတက်၊ စောဒနာတက်များကိုလည်း သိရှိနားလည်အောင် လေ့ကျင့်ယူတတ်ပါစေ။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့၏ အနုသန္ဓေကျမ်းတက်များကို လေ့လာခြင်းဖြင့်လည်း ကျမ်းတက်ခြင်း၏ အဓိပ္ပါယ်မှန်ကို နားလည်ပါစေ။

ထပနာထားနည်း။ ။ ပုစ္ဆာ၊ စောဒနာ၊ အဘိယာစကတက်တို့၌ ထပနာပါ၏။ ထပနာထားနည်းသည် အောက်ပါအတိုင်း ၅-မျိုးရှိ၏။

(၁) ရှေ့ဝါကျထဲမှ ပုဒ်တစ်ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် ပုဒ်တစ်စုကို ထပနာထားရသည်လည်း ရှိ၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

- (၂) ရှေ့တစ်ဝါကျလုံးကို ထပ်နာထားရသည်လည်း ရှိ၏။
- (၃) ရှေ့နှစ်ဝါကျ သုံးဝါကျစသည်ကို ပေါင်း၍ ထပ်နာထားရသည်လည်း ရှိ၏။
- (၄) ရှေ့ပုဒ်ကို ထပ်နာထားရသည်လည်း ရှိ၏။
- (၅) သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၊ ဝါ-ပါဠိတော်ကို ထပ်နာထားရသည်လည်း ရှိ၏။

ဤသို့ ထပ်နာထားနည်း ၅-မျိုးရှိသည့်အနက်မှ ဤ၌ အမှတ်-၂ ဥပဒေသအရ ရှေ့တစ်ဝါကျလုံးကို ထပ်နာကိုင်ထား၏။ အခြားသော ထပ်နာနည်းများကို အမှတ်-၆ လေ့ကျင့်ခန်းသို့ ရောက်သောအခါ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ထပ်နာကိုင်ခြင်းသည် ကျမ်းတက်ခြင်း၌ အထူးအရေးပါ၏။ ထပ်နာကိုင် မှန်မှ ပုစ္ဆာစသည် မှန်နိုင်၏။ ထပ်နာမှန်ကန်စွာ ထားနည်းကား-တက်ရမည့် ဝါကျ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို စဉ်းစားပါ။ ယင်းဝါကျက ရှေ့ဝါကျထဲမှ ပုဒ် တစ်ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် ပုဒ်စုတစ်စုနှင့်ပတ်သက်၍ တက်လာသောဝါကျဖြစ်လျှင် အမှတ်-၁ ဥပဒေသအရ ရှေ့ဝါကျထဲမှ ပုဒ်တစ်ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် ပုဒ်စုတစ်စုကို ထပ်နာထားပါ။ တက်ရမည့်ဝါကျက ရှေ့တစ်ဝါကျလုံးနှင့် ပတ်သက်၍တက်လာ လျှင် အမှတ်-၂ ဥပဒေသအရ ရှေ့တစ်ဝါကျလုံးကို ထပ်နာထားပါ။ တက်ရမည့် ဝါကျက ရှေ့နှစ်ဝါကျ၊ သုံးဝါကျတို့နှင့် ပတ်သက်၍တက်လျှင် အမှတ်-၃ ဥပဒေသအရ ရှေ့နှစ်ဝါကျ၊ သုံးဝါကျကို စုပေါင်း၍ ထပ်နာထားပါ။ တက်ရမည့် အရာက တစ်ဝါကျလုံး မဟုတ်ဘဲ ပုဒ်တစ်ပုဒ်တည်း ဖြစ်လျှင် ရှေ့ပုဒ်ကို ထပ်နာ ထားပါ။ တက်ရမည့်အရာက ရိုးရိုးဝါကျမဟုတ်ဘဲ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်နေလျှင် သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗပါဠိတော်ကို ထပ်နာထားပါ။

၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြ ဝါကျဖြင့် ပက္ခကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပ်နာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကို မပြတော့ပြီလော (အဘော်)၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ ပက္ခန္တရကို မပြသည်မဟုတ် ပြထားပါ၏။ ထို၏ ပက္ခန္တရကား ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြစ်၏- ဟူလိုသော်။

ဆောင်။ ။၏ ထပ်နာ၊ နည်း ပုစ္ဆာ၊ လောမှာ အဘောဂ။

မှတ်ချက်။ ။အနာဘောဂပုစ္ဆာတက်နှင့် အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပုံ မတူသည်ကို သတိပြုပါ။ အနာဘောဂပုစ္ဆာတုန်းက ပုစ္ဆာကိုသာကြည့်၍ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရ၏။ ဤ၌ကား “သူ့အဘော်ကော်၊ ကိုယ့်အဘော်၊ မေးသော် ထုတ်လေမင်း”ဟူသော

နိယာမ်အရ အာဘော်ကို ပထမမြစ်ပြီးမှ ပုစ္ဆာမေးပုံနှင့် လျော်ညီအောင် အဓိပ္ပါယ် ပြန်ရ၏။

အမှာ။ ။သာဘောဂပုစ္ဆာတက်ကိုပင် ထပနာတိကပုစ္ဆာတက်ဟုလည်း ခေါ်သေး ၏။ ထို့ပြင် ပုစ္ဆာက ရှေ့က နေလျှင် “အယုတ္တာဘောဂပုစ္ဆာတက်” ဟု လည်းကောင်း၊ အာဘော်က ရှေ့ကနေလျှင် “သာဘောဂါယုတ္တပုစ္ဆာတက်” ဟု လည်းကောင်း ခေါ်ကြသေး၏။

၄။ အဒေါသာရောပနစောဒနာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပက္ခကိုပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကား အဘယ်နည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)၊ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ ပက္ခန္တရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြထား ပါ၏။ ထို၏ ပက္ခန္တရကား ခ-မှတ်ပြဝါကျ ဖြစ်၏ဟူလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာတက်နှင့် အာဘော်ထားပုံချင်း မတူ သည်ကို သတိပြုပါ။ ပုစ္ဆာဟူသည် ရိုးရိုးသာမေးခြင်း ဖြစ်၏။ အပြစ်တင်လိုသော သဘောမပါ။ စောဒနာဟူသည်ကား အပြစ်တင်လိုသော သဘောလည်း ပါဝင် နေသောကြောင့် ဤကဲ့သို့ အပြစ်တင်သံ နှော့၍ အာဘော်ထားရခြင်း ဖြစ်၏။ မြန်မာစကားကို စဉ်းစားပါ။

အမှာ။ ။ဤအဒေါသာရောပနစောဒနာကိုပင် စည်းမျဉ်းဥပဒေ မှတ် ချက်၌ “အာဘောဂစောဒနာ” ဟု သုံးထား၏။ ထို့ကြောင့် အာဘောဂစောဒနာကို မေးလျှင် ဤအဒေါသာရောပနစောဒနာကို ဖြေပါ။

၅။ ဒေါသာရောပနစောဒနာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပက္ခကိုပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏ (ဒေါသ)၊ ဤသို့ သူ့စောဒနာဖွယ်ရှိသော ကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြ ဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ ပက္ခန္တရကို ပြဆိုသင့်သည် အား လျော်စွာ ပြဆိုထားသည်သာဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတ ဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလိုသော်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

မှတ်ချက်။ ။အာဘော်ကိုမြစ်၍ ပုစ္ဆာအားလျော်စွာ ဖြေဆိုပြီးလျှင် ဒေါသကို ပယ်ချလျက် အဓိပ္ပါယ်ပြန်ထားပုံကို သတိပြုပါ။ ဤဒေါသာရောပန စောဒနာတက်နှင့်စပ်၍ ဒေါသများကို သိထားသင့်၏။ ဒေါသတို့သည် “အဗျာ ပိတဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ၊ အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသ၊ ပုနရုတ္တိဒေါသ၊ နိရုတ္တကဒေါသ” ဟု ၆-မျိုးပြား၏။

ထိုတွင် စကားမပျံ့နှံ့ မပြည့်စုံသဖြင့် တင်အပ်သောဒေါသသည် “အဗျာ ပိတဒေါသ” မည်၏။ “အပရိပုဏ္ဏဒေါသ” ဟုလည်းခေါ်၏။ စကားပျံ့နှံ့လွန်းသဖြင့် ဝါ-ပိုလွန်သဖြင့် တင်အပ်သောဒေါသသည် “အတိဗျာပိတဒေါသ” မည်၏။ လောကသဘာဝစသည်နှင့် ဆန့်ကျင်သဖြင့် တင်အပ်သောဒေါသသည် “ဝိရောဓိ ဒေါသ” မည်၏။ ဆိုပြီးသားကို ထပ်၍ဆိုသဖြင့် တင်အပ်သောဒေါသသည် “ပုန ရုတ္တိဒေါသ” မည်၏။ အနက်အဓိပ္ပါယ် မရှိသလိုဖြစ်သဖြင့် တင်အပ်သောဒေါသ သည် “နိရုတ္တကဒေါသ” မည်၏။

ဤ၌ က-ဝါကျကိုသာ ဆို၍ ခ-ဝါကျကို မဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓ-အရ ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓကို လည်းကောင်း၊ သုတဗုဒ္ဓ-စသော အခြားသော အရာများကိုလည်းကောင်း ကောက် ယူနိုင်သဖြင့် က-ဝါကျစကားသည် ပိုလွန်နေ၏။ ထို့ကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်က အတိဗျာပိတဒေါသတင်ဖွယ်ရှိ၏။ ထိုဒေါသကို အဋ္ဌကထာဆရာက ခ-ဝါကျ ဖြင့် ပစ်ပယ်ရလေသည်။

အမှာ။ ။ဒေါသတင်၊ ဒေါသပယ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဋ္ဌသာလိနိ ၃- နံပါတ်စည်းမျဉ်း အဖြေကျမှ ပိုမိုပြည့်စုံစွာ ရေးပါမည်။ ဤနေရာ၌ သင့်ရုံသာ ရေးထားပါသည်။ ဤမျှလောက် နားလည်လျှင်လည်း အတက်အတွက် လုံလောက် ပါပြီ။

၆။ အဘိယာစက။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တား)၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပက္ခကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကို မပြရသေးသံည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)၊ ထို၏ ပက္ခန္တရကိုလည်း ပြတော်မူပါဦး (အဘိယာစက)၊ ဤသို့ တောင်းပန်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထို၏ ပက္ခန္တရကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

မှတ်ချက်။ ။သာဘောဂပုစ္ဆာတက်၊ စောဒနာတက်၊ အဘိယာစကတက် တို့၌ အာဘော် ပါကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် အချင်းချင်း စကားအသွား အလာချင်း မတူကြ။ အောက်ပါအတိုင်း စုဝေါင်း၍ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။

ပုစ္ဆာအာဘော်-ထို၏ ပက္ခန္ဓာကို မပြတော့ပြီလော။ (ရိုးရိုးကလေး မေး၏။)

စောဒနာအာဘော်-ထို၏ ပက္ခန္ဓာကိုလည်း ပြသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။
(အပြစ်တင်သံဖြင့် မေး၏။)

အဘိယာစကအာဘော်-ထို၏ ပက္ခန္ဓာကို မပြရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။
(တောင်းပန်သံဖြင့် မေး၏။)

အမှာ။ ။အချို့ကား သာဘောဂပုစ္ဆာတက်နှင့် အဒေါသာရောပန စောဒနာတက်တို့သည် “အာလုပ်၊ ကတ္တား၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်” ဟု အစီအစဉ် တူနေသောကြောင့် ၎င်းတို့အချင်းချင်း ထူးခြားစေခြင်းငှာ “ပုစ္ဆာကိုရှေ့ အာဘော်ကို နောက်ထားလျှင် သာဘောဂပုစ္ဆာတက်” ဟုလည်းကောင်း၊ “အာဘော်ကိုရှေ့ ပုစ္ဆာကိုနောက်ထားလျှင် အဒေါသာရောပန စောဒနာတက်” ဟုလည်းကောင်း ခွဲခြား သတ်မှတ်ကြ၏။ ပုစ္ဆာနှင့်အာဘော်တို့မှာ ရှေ့နေ နောက်နေ မမြဲကြ၊ အဓိပ္ပါယ်သွားကို ကြည့်၍ ရှေ့ကဖြစ်စေ၊ နောက်ကဖြစ်စေ သင့်သလိုနေရသောကြောင့် ထိုဆရာတို့၏ ခွဲခြားမှုသည် ပညာရှိများ လက်ခံထိုက်သော ခွဲခြားမှု မဟုတ်နိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာစကား အသွားအလာ နှင့်ကိုက်ညီသော ဤကျမ်း၏ ခွဲခြားချက်ကိုသာ အတည်ပြု၍ ယူသင့်ပါသည်။

လျှဉ်းပါး သာဘောဂပုစ္ဆာတက်၊ လိနန္ဒရစောဒနာတက်၊ အယုတ္တစောဒနာတက်၊ ဗျတိရေကစောဒနာတက်-တို့၌ ဝါကျတက်နည်းဖြင့် တက်၍မဖြစ်နိုင်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို ဤဝါကျတက်နည်း၌ ပြဖွယ်မလိုတော့ပြီ။

(ခ) ပိဏ္ဏတ္တတက်နည်းများ

- (က) ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။
- (ခ) ဘဂဝါ။

(က) ဖြင့် အဘိဓာနတ္ထကို ပြ၏။ (ခ)ဖြင့် အဘိဓေယျတ္ထကို ပြ၏-ဟုပိဏ္ဏတ္တ ကောက်ထားပါ။

၁။ အနုသန္ဓေ။ ။ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသော ပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ (ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ)၊ ယခုအခါ ထို၏ အဘိဓေယျတ္ထကို ပြဆိုခြင်း ငှာ အလိုရှိတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ပရာနုသန္ဓေ) ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တား)၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသောပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: ဘဂဝါ-ဖြစ်၏-ဟူလိုသော်။

၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျ ဖြင့် “ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသောပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို မပြတော့ ပြီလော (အဘော်)၊ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို မပြသည်မဟုတ်၊ ပြထားပါ၏၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: ဘဂဝါ- ဖြစ်၏-ဟူလိုသော်။

၄။ အဒေါသာရောပနစောဒနာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျ ဖြင့် “ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသောပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော (အဘော်)၊ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ကို ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြဆိုထားပါ၏၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: ဘဂဝါဖြစ်၏-ဟူလိုသော်။

၅။ ဒေါသာရောပနစောဒနာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျ ဖြင့် “ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသောပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကာ: အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော (အဘော်)၊ ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက် လေရာ၏ (ဒေါသတင်)၊ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြဆိုထား သည်သာဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလိုသော်။

၆။ အဘိယာဓက။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ က-မှတ်ပြဝါကျ ဖြင့် “ဗုဒ္ဓေါ” ဟူသောပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ပြဆို

တော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ အဘိဓေယျတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆ)၊ ထို၏ အဘိဓေယျတ္ထကို မပြဆိုရသေးသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)၊ ထို၏ အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်း ပြဆိုတော်မူပါဦး (အဘိယာစနာ)၊ ဤသို့ တောင်းပန်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် ထို၏ အဘိဓေယျတ္ထကို ပြဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

မှတ်ချက်။ ။လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာတက် စသည်ကို ဤပိဏ္ဏတ္ထတက် ဌ်လည်း မရနိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို ဤပိဏ္ဏတ္ထတက်၌ မပြတော့ပြီ။ ယခုအခါ အဓိပ္ပါယ်တက်များကို ပြတော့မည်၊ ၎င်းအဓိပ္ပါယ်တက်များသည် အနှစ်အသားလည်း ပါ၏၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများနှင့်လည်း ကိုက်ညီ၏၊ အမြဲအစွဲ အသုံးပြု ရမည့် အတက်များလည်း ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ရေရေလည်လည် နားလည်သဘော ပေါက်အောင် ယူဆပုံ၊ ဆိုရိုးပြုပုံများနှင့်တကွ မှတ်သားထားပါလေ။

(ဂ) အဓိပ္ပါယ်တက်နည်းများ

(က) ဗုဇ္ဈတီတိ ဗုဒ္ဓေါ။

(ခ) ဘဂဝါ။

(က) “သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓ”ဟုခေါ်၏။

(ခ) “သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကို အရကောက်ရ၏”ဟု အဓိပ္ပါယ်ပြန်ထားပါ။

၁။ အနုသန္ဓေ။ ။ဤသို့လျှင် “က-ဝါကျဖြင့် သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏”ဟု ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထိုဗုဒ္ဓ၏အရကို ပြဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။

၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ် ပြဝါကျဖြင့် “သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကား အဘယ်ပါနည်း၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုဗုဒ္ဓ၏အရကား သဗ္ဗညုဘုရားဖြစ်၏-ဟူ လို။

၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် “သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏အရကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏အရကို မပြတော့ပြီလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကို မပြသည်မဟုတ်၊ ပြထားပါ၏၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏အရကား သဗ္ဗညုဘုရားဖြစ်၏-ဟူ လို။

၄။ အဒေါသာရောပနဇောဒနာ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် “သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြဆိုထားပါ၏။ ထိုဗုဒ္ဓ၏အရကား သဗ္ဗညုဘုရား ဖြစ်၏- ဟူလို။

၅။ ဒေါသာရောပနဇောဒနာ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် “သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော?၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ ရောက်လေ ရာ၏။ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သော ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူ လို။

၆။ အဘိယာစက။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-ဝါကျ ဖြင့် “သိတတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကို မပြရသေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုဗုဒ္ဓ၏ အရကို ပြတော်မူပါဦး၊ ဤသို့ တောင်းပန်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။

အမှာ။ ။ အနုသန္ဓေတက်စသော အတက် ၆-မျိုး၌ ဝါကျတက်၊ ပိဏ္ဏတ္တတက်၊ အဓိပ္ပါယ်တက် ၃-ပါးလုံး ရကောင်း၏။ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု နှိုင်း ယှဉ်ကြည့်ပါ။ အချင်းချင်းမတူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါကျတက်ထက် ပိဏ္ဏတ္တ တက်က ပို၍ကောင်းပုံ၊ ပိဏ္ဏတ္တတက်ထက် အဓိပ္ပါယ်တက်က ပို၍ ကောင်း ပုံ၊ သဘာဝကျပုံကိုလည်းကောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ အောက်ပါ လျဉ်းပါးသာဘောဂ ပုစ္ဆာတက် စသည်တို့၌ကား အဓိပ္ပါယ်တက်တစ်မျိုးသာ ရကောင်း၏။ သေ့ချငှာ လေ့လာပါ။ လေ့ကျက်ပါ။

၇။ လျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာတက်။ ။ ဤလျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ကို-

- က။ အဘိဓာနတ္ထ+အဘိဓေယျတ္ထဝါကျ၊
- ခ။ အတ္ထုဒ္ဓါရ+အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ၊
- ဂ။ စကားကြွင်းပြ ဥပနာသဝါကျ၊

ဃ။ သံဝဏ္ဏနာဝါကျ။

င။ သမုစ္စယဝါကျ။

စ။ အဝဓာရဏဝါကျ။

ဟူသော ၆-ဝါကျတို့၌ သိသိသာသာ ရကောင်း၏။ တစ်ခုချင်း တက်ပြမည်။

(က) အဘိဓာနတ္ထ+အဘိဓယုတ္တဝါကျ

(က) အာဟနတိ စိတ္တန္တိ=အာယာတော။

(ခ) ကောပဿေတံ အဓိဝစနံ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲ တတ်သောကြောင့် အာယာတမည်၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထို၏ အရကား အဘယ် ပါနည်း။ ထို၏အရကား ဒေါမနဿ ဖြစ်ပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အာယာတအရကား ဒေါမနဿမဟုတ်၊ ဒေါသဖြစ်၏-ဟူလို။

ဆောင်။ ။အဖြေရှုကား၊ မေးပုစ္ဆာ၊ လျော်စွာ တင်ထုတ်ကြ။
အဖြေရှောင်ကွင်း၊ လျော်ရာနင်း၊ သွင်းလေ အာဘောဂ။

အမှာ။ ။(က) ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။ (ခ) ဘဂဝါ။-ကိုလည်း တက်ကြည့်ပါ။

(ခ) အတ္ထုဒ္ဓါရ+အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ

(က) သမယသဒ္ဓေါ-

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု။
ပဋိလာဘေ ပဟာနေ စ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ။

(ခ) ဣဓ ပန သော ကာလေယေဝ ဒိဿတိ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “သမယသဒ္ဓါသည် သမဝါယ ။ ပ ။ ပဋိဝေဓ-အနက်တို့၌ ထင်၏”-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဤ၌ မည်သည့် အနက်တွင် ထင်ပါသနည်း။ သမဝါယစသော အနက်များတွင် ထင်ပါသလော၊ ဤသို့ သူမေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား -သမယ သဒ္ဓါသည် ဤ၌ သမဝါယစသော အနက်များတွင် မထင်၊ ကာလအနက်တွင်သာ ထင်၏-ဟူလို။

ဆောင်။ ။အည ဥုန၊ အဓိက၊ သုံးဝ စောဒနာ။

အမှာ။ ။ဤဆောင်ပုဒ်အတွက် ပုံစံအပြည့်အစုံကို သီလက္ခန္ဓဒုတိယနေ့ အမှတ်-၂ လေ့ကျင့်ခန်းမှာ ရှုပါ။

(ဂ) စကားကြွင်းပြု ဥပနာသဝါကျ

(က) ယာယာ ရုစိ ယထာရုစိ။

(ခ) ရုစိ စ နာမ ဣစ္ဆာ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ယထာရုစိ”ကို “ယာယာ ရုစိ”ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရမည့်အဖြစ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ရုစိသဒ္ဒါသည် အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း၊ အရောင်ဟူသောအနက်ကို ဟောပါသလော၊ ဤသို့ သူမေးဖွယ်ရှိသောသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရုစိ သဒ္ဒါသည် အရောင်ဟူသောအနက်ကို မဟော၊ အလိုဟူသောအနက်ကို ဟော၏-ဟူလို။

(ဃ) သံဝဏ္ဏနာ ဝါကျ

(က) အဿာတိ တဿ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ “အဿ”ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထို၌ အ, သဒ္ဒါသည် အဘယ်၏ကာရိယ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣမသဒ္ဒါ၏ကာရိယ ဖြစ်ပါ သလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “တဿ”ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အ, သဒ္ဒါသည် ဣမသဒ္ဒါ၏ကာရိယ မဟုတ်၊ တ, သဒ္ဒါ၏ ကာရိယဖြစ်၏-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်မှ သံဝဏ္ဏနာပုဒ်သို့ တက်ရာ၌ ဤမှာ ပြထားသည့်အတိုင်း ဗျတ်ရေကအာဘော်ကို အာဘော်ထား၍ အနွယ်အာဘော်ကို အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်မှ သံဝဏ္ဏနာပုဒ်သို့ တက်လို သောအခါ ပထမဥျားစွာ ဗျတ်ရေက+အနွယ်အာဘော်တို့ကို ဖော်ပြီးမှတက်လျှင် မလွဲနိုင်ပါ။

(င) သမုစ္စယ ဝါကျ

(က) ပုရိသော အာဂစ္ဆတိ။

(ခ) မာတုဂါမောပိ အာဂစ္ဆတိ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ယောကျ်ား- လာ၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်သူလည်း လာပါသေးသနည်း၊ ယောကျ်ားသာ လာပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ယောကျ်ားသာ လာသည်မဟုတ်၊ မိန်းမလည်း လာသေး၏-ဟူလို။

ဆောင်။ ။ နောက် သမုစ္စယ၊ ကျမ်း၌ပြု၊ ၆၀ အာဘော်ဆင်။

(၈) အဝဇာရဏ ဝါကျ

(က) မာတုဂါမော န အာဂစ္ဆတိ။

(ခ) ပုရိသောယေဝ အာဂစ္ဆတိ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “မိန်းမ၊ မလာ” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယောက်ျားအတွက်ကား အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း။ ယောက်ျားလည်း မလာဟုပင် မှတ်ရမည်လော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မိန်းမ၊ မလာသော်လည်း ယောက်ျားကား လာ၏-ဟူလို။ ဆောင်။ ။နောက်မှာ ဧဝ၊ ကျမ်း၌ပြ၊ သမုစ္စယ အဘော်ဆင်။

မှတ်ချက်။ ။ကျမ်းတက်နည်း အပေါင်းတို့တွင် ဤလျှင်းပါးသာဘောဂ ပုစ္ဆာတက်နည်းသည် အကောင်းတကား အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤတက်နည်းကိုသာ ဖြစ်နိုင်သမျှ အသုံးပြုရမည်။ ဤတက်နည်းနှင့် လုံးဝ မသင့် လျော်မှသာ အခြားနည်းများကို သုံးရမည်။

ထို့ပြင် “ကျမ်းတက်ခြင်း” ဟူသည် ရှေ့ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် ရှေ့ဝါကျကိုသာ ဆို၍ နောက်ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် နောက်ဝါကျကို မဆိုလျှင် ထိုရှေ့ပုဒ်၊ သို့မဟုတ် ရှေ့ဝါကျ၌ သင့်နိုင်သောအပြစ်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်းတစ်မျိုးပင်ဖြစ်ရာ ထိုကဲ့သို့ ဖော်ထုတ်ခြင်းသည် ပါဠိစာပေ၌သာ ရကောင်းသည် မဟုတ်ဘဲ မြန်မာစာပေ စသော အခြားသော စာပေများ၌လည်း ရကောင်းသည်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာစကား၌လည်း ကျမ်းတက်၍ ဖြစ်သည်သာတည်း။ အောက်ပါပုံစံကို လေ့လာကြည့်ပါ။ အသေးအဖွဲ့မျှသာ ရယ်စရာဟု သဘောမထားပါနှင့်။

(က) မောင်ဘသည် ငါ၏ ယောက်ဖ ဖြစ်သည်။

(ခ) သူ၏ အစ်မကို ငါ ယူထားသည်။

အရှင်၊ အရှင်သည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “မောင်ဘသည် ငါ၏ ယောက်ဖ ဖြစ်သည်” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့ ယောက်ဖတော်စပ်ပါသနည်း။ အရှင်၏ အစ်မကို သူ့အား ပေးထားသောကြောင့် ယောက်ဖတော်စပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ငါ၏ အစ်မကို သူ့အား ပေးထားသောကြောင့် ယောက်ဖတော်စပ်သည်မဟုတ်၊ စင်စစ်တမူကား သူ၏အစ်မကို ငါက ယူထားသောကြောင့်သာ ယောက်ဖတော်စပ်ခြင်းဖြစ်၏-ဟူလို။

အမှာ။ ။“ယောက်ဖ” ဟူသော မြန်မာစကားသည် အစ်မ၊ နှစ်မ ပေးထားသူကိုလည်း ခေါ်၏။ အစ်မ၊ နှစ်မ ယူထားသူကိုလည်း ခေါ်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဤနေရာ၌ “ပထမပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ယောက်ဖ”ဟု ခေါ်လို၏။ ထို့ကြောင့် မလိုအပ်သော ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကို အာဘော်ထား၍ ကျမ်းတက်ထားသည်။ ဤနည်းကိုမှီ၍ အခြားယောက်မ၊ ယောက္ခမ-စသော စကားများ၌လည်း ကျမ်းတက်တတ်ပါစေ။

ဤသို့ မြန်မာစကား၌လည်း ကျမ်းတက်၍ ရနိုင်ကြောင်းကို လက်ခံနားလည်၍ ပါဠိဝါကျတို့၌ ကျမ်းတက်သောအခါလည်း မြန်မာစကား အသွားအလာကို စဉ်းစားပြီးမှ ဖြစ်သင့်သလို ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်တို့ကို ထည့်သွင်း၍ တက်ပါလျှင် ကျမ်းတက်အတွက် အခက်မတွေ့နိုင်ပါ။ လွဲလည်း မလွဲနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ပါဠိဝါကျတိုင်းကို မြန်မာဝါကျဖြင့် အစားထိုး၍ ကျမ်းတက်ကြည့်သော အလေ့အထကို မွေးယူကြပါလေ။

(က) လိနန္ဒရစောဒနာ

တိုက်ရိုက်မပါ။ အတွင်းမှာ ၎င်းနေသော စောဒနာကို ထုတ်ဖော်၍ တက်ခြင်းကို “လိနန္ဒရစောဒနာတက်”ဟု ခေါ်၏။ ငိုကာဆရာများက “အန္တောလိနစောဒနာ”ဟု သုံးစွဲကြ၏။ အမှန်အားဖြင့် မြန်မာလိုတက်ရာ၌ လိနန္ဒရစောဒနာဟူ၍ သီးသန့်မရှိနိုင်။ မြန်မာလို ကျမ်းတက်ခြင်းမှန်သမျှသည် အတွင်းမှာ ၎င်းနေသောစောဒနာကို ဖော်ထုတ်၍ တက်ရသည်ချည်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် လိနန္ဒရစောဒနာတက်ချည်းသာ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အများက လက်ခံသုံးစွဲ၍ ပုစ္ဆာလည်းထုတ်နေသောကြောင့် ဤကျမ်း၌လည်း မိုးခါးရေသောက် သဘောမျိုးဖြင့် လိနန္ဒရစောဒနာတက် ကိုလည်း ကျမ်းတက်နည်းတစ်မျိုးအနေဖြင့် ပြပါမည်။ ၎င်းလိနန္ဒရစောဒနာတက်ကိုလည်း-

- (က) အဘိဓာနတ္ထ+အဘိဓေယျတ္ထဝါကျ။
- (ခ) အတ္ထုဒ္ဓါရ+အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ။
- (ဂ) စကားကြွင်းပြ ဥပနာသဝါကျ။
- (ဃ) သံဝဏ္ဏနာဝါကျ။

ဘူသော ၄-ဝါကျတို့၌ ထင်ရှားစွာ ရကောင်း၏။ တစ်ခုချင်း တက်ပြပါမည်။

- (က) အဘိဓာနတ္ထ+အဘိဓေယျတ္ထဝါကျ
  - (က) အာဟနတိ စိတ္တန္တိ အာယာတော။
  - (ခ) ကောပဿေတံ အဓိဝစနံ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “စိတ်ကို ပျဉ်းဆဲတတ် သောကြောင့် အာယာတမည်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထို“အာယာတ”

ဟူသောအမည်သည် အဘယ်၏အမည် ဖြစ်ပါသနည်း။ ထိုအာယာတ၏အရကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ခ-ဝါကျဖြင့် ထိုအာယာတ၏ အရကိုလည်း ငါ ပြထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင် အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာနှင့် လိနန္တရစောဒနာတို့၏ အထူးကား လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာကို သင့်သလိုထားနိုင်သည်။ လိနန္တရစောဒနာ၌ ကား နောက်ဝါကျရှိ အဖြေစကား အသွားအလာနှင့် လိုက်လျောအောင် ပုစ္ဆာကို ထားရသည်။ ပုစ္ဆာထားပုံချင်း ယှဉ်ကြည့်ပါ။ အဘော်ကား လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ၌ ပါသလို လိနန္တရစောဒနာ၌လည်း ပါမှအဓိပ္ပါယ်ပြည့်စုံမည်ဖြစ်လျှင် ပါနိုင်သည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဘော်ပါခြင်း၊ မပါခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့၏အထူးကို အသားလုပ်၍ မယူသင့်။ ထို့ပြင် လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ၌ ဒေါသတင် မပါသကဲ့သို့ လိနန္တရစောဒနာ၌လည်း ဒေါသတင် မပါသော်လည်း အပြစ်မရှိပါ။ သို့ရာတွင် ဤ၌ ပြထားသည့် နမူနာပုံစံအတိုင်းသာ တက်ပါ။ ပုစ္ဆာထားပုံကို ဂရုပြု၍ လေ့လာပါ။

(ခ) အတ္ထုဒ္ဓါရ+အတ္ထုဒ္ဓေသ ဝါကျ

(က) သမယသဒ္ဓေါ-

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု။
ပဋိလာဘေ ပဟာနေ စ၊ ပဋိပေဓေ စ ဒိဿတိ။

(ခ) ဣဓ ပန သော ကာလေယေဝ ဒိဿတိ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “သမယသဒ္ဓါသည် သမဝါယ ။ ပ ။ ပဋိဝေဓအနက်တို့၌ ထင်၏”ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဤ၌ ထိုသမယသဒ္ဓါသည် အဘယ်အနက်၌ ထင်ပါသနည်း။ သမယသဒ္ဓါ ဟောအပ်သော အနက်ကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား - ခ-ဝါကျဖြင့် သမယသဒ္ဓါ ဟောအပ်သော အနက်ကိုလည်း ငါပြထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလို။

(ဂ) စကားကြွင်းပြ ဥပနာသ ဝါကျ

(က) ယာ ယာ ရစိ ယထာရစိ။

(ခ) ရစိ စ နာမ ဣစ္ဆာ။

ဓမ္မာစရိယမုနိ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ယထာရုစိကို “ယာ ယာ ရုစိ ယထာရုစိ” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရမည့်အဖြစ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထို၌ ရုစိမည်သည် အဘယ်ပါနည်း၊ ရုစိသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ခ-ဝါကျဖြင့် ရုစိသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ငါပြုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက် ဟူလို။

(ဃ) သံဝဏ္ဏနာ ဝါကျ

အဿာတိ တဿ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ “အဿ” ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထို၌ အ, သဒ္ဒါသည် အဘယ်၏ ကာရိယ ဖြစ်ပါသနည်း၊ အ, သဒ္ဒါ၏ ကာရိကို မပြချေသော် ပါဠိတော်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- အ, သဒ္ဒါ၏ ကာရိကို ငါပြုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလို။

ဋီကာလာ လိနန္ဒရစောဒနာတက် ပုံစံများ

၁။ တေန ဌိတောပိ ဂစ္ဆန္တောပိ နိသိန္နောပိ သယာနောပိ ဘဂဝါ ဝိဟရတိစ္စေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သော ဟိ ဧကံ ဣရိယာပထဗာဓနံ အညေန ဣရိယာပထေန ဝိစ္ဆိန္နိတွာ အပရိပတန္တံ အတ္တဘာဝံ ဟရတိ ပဝတ္တေတိ၊ တသ္မာ ဝိဟရတိတိ ဝုစ္စတိ။ (ပါရာ၊ ၈၁)

ကဿ ဧကေန ဝိစ္ဆိန္နနံ၊ ကထံ ကဿ ပဝတ္တနန္တိ အန္တောလိနစောဒနံ သန္တာယာဟ “သော ဟိ” တိ အာဒိ။ (သာရတ္ထဋီကာ၊ ပ၊ ၂၀၄)

ကြ, ရပ်, ထိုင်, လျောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို “ဂစ္ဆတိပိ တိဋ္ဌတိပိ နိသိဒတိပိ သယတိပိ” ဟု ကြိယာအသိသီးဖြင့် မဆိုဘဲ အဘယ်ကို အဘယ်ဖြင့် ဖြတ်တောက်၍၊ အဘယ်သို့၊ အဘယ်ကို ဆောင်သောကြောင့် “ဝိဟရတိ” ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိရကား သော ဟိ-စသည်ကို မိန့်။ ဘာသာဋီကာ။

၂။ ဂရဟိတတိ ဗုဒ္ဓေဟိ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓေဟိ သာဝဏေဟိ အညေဟိ စ ပဏ္ဍိတေဟိ ဗဟုဿုတေဟိ ဂရဟိတာ။ ကိံ ကာရဏာ၊ သာပေက္ခကာလကိရိယာ ဟိ အတ္တနောယေဝ ဂေဟေ ယက္ခကုက္ကုရအဂေါဏမဟိ သမုသိကကုက္ကုဋီကာ မဂုံလာဒိဘာဝေန နိဗ္ဗတ္တနကာရဏံ ဟောတိ။ (သုတ်မဟာဝါ၊ ၅၊ ၂၂၆)

ဂရဟိတာတိ ဧတ္ထ ကေဟိ ဂရဟိတာ၊ ကသ္မာ စ ဂရဟိတာတိ အန္တောလိန စောဒနံ ဝိဿဇ္ဇေန္တော “ဗုဒ္ဓေဟိ”တိ အာဒိမာဟ။ (ဋီကာ၊ ၂၀၂)

၃။ သတ္တန္တရကပ္ပေါတိ သတ္ထေန အန္တရကပ္ပေါ။ သံဝဋ္ဋကပ္ပံ အပတွာ အန္တရဂ္ဂံ လောကဝိနာသော။ အန္တရကပ္ပေါ စ နာမေသ ။ ပ ။ အညမည် ဗလဝါ ယာတတာယ။ (သုတ်ပါထေယျ၊ ၄၊ ၃၈)

သွာယံ အန္တရကပ္ပေါ ကတိဝိဓော၊ ကထဉ္စဿ သမ္ဘဝေါ၊ ကိံဂတိကောတိ အန္တောဂဓံ စောဒနံ သန္ဓာယာဟ “အန္တရကပ္ပေါ စ နာမာ”တိအာဒိ။ (ဋီကာ၊ ၃၁)

၄။ ပုဗ္ဗာရာမေ မိဂါရမာတုပါသာဒေတိ ဧတ္ထ အယံ အနုပုဗ္ဗိကထာ။ (ပါထေယျ၊ ၄၃)

ကောယံ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ကထဉ္စ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ကာ စ မိဂါရမာတာ၊ ကထဉ္စဿာ ပါသာဒေါ အဟောသိတိ ဧတသ္မိ အန္တောလိနေ အနုယောဂေ အယံ ဣဒါနိ ပုဗ္ဗမာနာ၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ သင်္ခေပေနေ အနုပုဗ္ဗိကထာ။ (ဋီကာ၊ ၃၆)

၅။ ဟိံသတိတိ သရဏံ။ သရဏဂတာနံ တေနေဝ သရဏဂမနေန ဘယံ သန္တာသံ ဒုက္ခံ ဒုဂ္ဂတိပရိကီလေသံ ဟနတိ ဝိနာသေတိတိ အတ္ထော။ (သိ၊ ၄၊ ၂၀၅)

ဟိံသတ္ထဿ သရသဒ္ဓဿ ဝသေနေတံ သိဒ္ဓန္တိ ဒဿေန္တော ဓာတွတ္ထဝသေန “ဟိံသတိတိ သရဏ”န္တိ ဝတွာ တံ ပန ဟိံသနံ ကေသံ၊ ကထံ၊ ကဿ ဝါတိ စောဒနံ သောဓေတိ “သရဏဂတာနံ”န္တိ အာဒိနာ၊ ကေသန္တိ ဟိံ သရဏဂတာနံ။ ကထန္တိ တေနေဝ သရဏဂမနေန။ ကဿာတိ ဘယာဒိနန္တိ ယထာက္ကမံ သောဓနာ။ (ဋီကာသစ်၊ ၃၊ ၁၇၆)

အမှာ။ ။အထက်ပါ ဋီကာကျမ်းတက်များကို ကောက်ချက်ချခြင်းအားဖြင့် လိနန္တရစောဒနာ၏ လိုရင်းအချက်ကား “နောက်ဝါကျရှိ စကား အသွားအလာနှင့် လိုက်လျောအောင် ပုစ္ဆာထားခြင်းပင်” ဟူသော အချက်ကို သံသယကင်းစွာ လက်ခံ ပါလေ။

၉။ အယုတ္တစောဒနာ

မသင့်လျော်ဟု နှလုံးထား၍ ကထံ၊ ကသ္မာ၊ ကိမတ္ထံ-တို့ဖြင့် မေးလျက် တက်ခြင်းကို “အယုတ္တစောဒနာတက်”ဟု ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤတက်နည်းကို ရှေ့ဝါကျဝယ် စောဒကမနှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၍ တက်လာသော ဝါကျတိုင်းမှာ ရကောင်း၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

(က) ဒဗ္ဗိဟောမာဒိနိပိ အဂ္ဂိဟောမာနေဝ။

(ခ) ဧဝရူပါယ ဒဗ္ဗိယာ ဤဒိသေဟိ ကဏာဒိဟိ ဟုတေ ဣဒံ နာမ ဟောတိတိ ဧဝံ ပဝတ္တိဝသေန ပန ဝိသု ဝုတ္တာနိ။ (သိ၊ ဋ္ဌ၊ ၈၈)

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဒဗ္ဗိဟောမစသည် တို့သည်လည်း အဂ္ဂိဟောမမျိုးပင်တည်း” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ “ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်” အဘယ့်ကြောင့် အသီးအခြား ဟောထားအပ်ပါကုန်သနည်း၊ အသီးအခြား ဟောရခြင်း၏ အကြောင်းကို မပြချေသော် ပါဠိတော်၌ ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက် လေရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- “ဒဗ္ဗိဟောမ စသည်တို့သည်လည်း အဂ္ဂိဟောမမျိုးပင်တည်း၊ သို့သော်လည်း ဤသို့သဘောရှိသော ယောက်မဖြင့်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဆန်ကွဲ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်အပ်သည်ရှိသော် ဤမည်သော အကျိုးသည် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် အသီးအခြား ဟောထားအပ်ကုန်၏” ဟု အသီးအခြား ဟောရခြင်း၏ အကြောင်းကို ငါပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော ပုနရုတ္တိဒေါသသည် ပါဠိတော်၌ မရောက်-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ ပုစ္ဆာ၏ ရှေ့နားက နေသော (ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်) ဟူသော စကားရပ်သည် အယုတ္တစောဒနာတက်၏ ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်၏။ အယုတ္တ စောဒနာတက်ရာ၌ ၎င်းစကားရပ် ဧကန်မုချ ပါစေရမည်။

၁၀။ ဗျတိရေကစောဒနာ

အဖြေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ယဒိ၊ သစေ-စသောပုဒ်တို့ဖြင့် မေ ရှိ တက်ခြင်းကို “ဗျတိရေကစောဒနာတက်” ဟု ခေါ်၏။ အထက်ပါ ပုံစံကိုပင် တက်ပြမည်။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဒဗ္ဗိဟောမ စသည် တို့သည်လည်း အဂ္ဂိဟောမမျိုးပင်တည်း” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ “ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျှင်” အဘယ့်ကြောင့် အသီးအခြား ဟောအပ်ပါကုန်သနည်း၊ အသီးအခြား ။ ပ ။ ခ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒဗ္ဗိဟောမ စသည်တို့သည်လည်း ။ ပ ။ ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ ပုစ္ဆာ၏ ရှေ့နားက နေသော (ထိုသို့ဖြစ်ပါလျှင်) ဟူသော စကားရပ်သည် ဗျတိရေကစောဒနာ၏ ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်၏။ ဗျတိရေက စောဒနာတက်ရာ၌ ၎င်းစကားရပ် ဧကန်မုချ ပါစေရမည်။

၁၁။ အနွယ်စောဒနာ

အလျော်အားဖြင့် ကေန၊ ကသွာ-ပုဒ်တို့ဖြင့် မေးလျက် တက်ခြင်းကို “အနွယ်စောဒနာတက်” ဟု ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအတက်ကို အကြောင်းပြဝါကျ တိုင်းမှာ ရကောင်းသည်ဟုမှတ်။

- (က) ဝိနည်းပိဋကေ စ ဝိတိက္ကမပဟာနံ ကိလေသာနံ ဝုတ္တံ။
- (ခ) ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခတ္တာ သီလဿ။ (ပါဠိ၊ ပ၊ ၁၈)

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဝိနည်းပိဋက၌ ကိလေသာတို့၏ ဝိတိက္ကမပဟာန်ကို ဟောအပ်ပြီ” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ဟောအပ်ကြောင်းကို သိရပါသနည်း၊ အကြောင်းကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- “သီလသည် လွန်ကျူးမှု၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိနည်းပိဋက၌ ကိလေသာတို့၏ ဝိတိက္ကမပဟာန်ကို ဟောအပ်ကြောင်းကို သိရသည်” ဟု အကြောင်းကို ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌မရောက်-ဟူလို။

ဆောင်။ ။ကထံ ကသွာ ကိမတ္ထံတိ၊ လက္ခာ အယုတ္တစောဒနာ။
နနတိ လက္ခိတာ ဘောဂါ၊ ဗျတိရေကော ယဒျာဒိနာ။
ကေန ကသွာတိ လက္ခာဝ၊ အနွယ်စောဒနာ ဘဝေ။

မှတ်ချက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ထင်ရှားပြီ။ ဤ၌ပါသော နနတိ လက္ခိတာ ဘောဂါ-အရ အာဘောဂစောဒနာဟူသည် အမှတ်-၄ ၌ ပြခဲ့သော အဒေါသာရောပန စောဒနာပင်တည်း။ “နနတိ လက္ခိတာ ဘောဂါ” ဟူသော ဤစကားကို ထောက်၍ပင် အဒေါသာရောပနစောဒနာတုန်းက “ထိုဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော” ဟူ၍ အာဘော်ထားခဲ့သည်မှာ သဘာဝကျကြောင်းကို နိဿံသယလက်ခံပါ။ မှန်၏။ ထိုစကားကို ပါဠိစီလိုလျှင် “နန တဿ ဗုဒ္ဓပဒဿ အဘိဓေယျတ္ထောပိ ဒဿေတဗ္ဗော” ဟု နနဖြင့် စီကုံးရမည် ဖြစ်ပါသတည်း။

ကျမ်းတက်နည်းများ ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

ကျမ်းထွက်နည်းများ

စာစပ်ခြင်း

“စပ်ရာမှ ထွက်၊ ထွက်ရာမှ စပ်”ဟူသည်နှင့်အညီ စာစပ်နည်းသိမှ ကျမ်းထွက်နည်းကို နားလည်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ကျမ်းထွက်နည်းကို မပြုမီ စာစပ်နည်းကို ပထမ ပြပါမည်။ စာစပ်ခြင်းသည် ကျမ်းထွက်အတွက်သာ အရေးပါသည် မဟုတ်၊ စာတတ်ရေးအတွက်လည်း အထူးပင် အရေးပါ၏။ ရှေးရှေးဆရာတော်ကြီးများသည် စာကြီးပေကြီးများကို ချိုတိုင်း စာစပ်ခိုင်းကြ၏။ ထို့ကြောင့် စာစပ်ခြင်းကို ကျမ်းထွက်နည်း အတွက်လောက်သာ မရည်မှန်းဘဲ စာပေကို တကယ်တမ်း တတ်မြောက်ရေးအတွက်ပါ ရည်မှန်း၍ စိတ်ပါလက်ပါ ပျော်ရွှင်စွာ ကျက်ထားပါ။ အခြေပြုသဒ္ဒါမှ ထုတ်ပြထားပါသည်။

ပထမာဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

ဧသော မေ သတ္တာ-၌ ဧသောကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သတ္တာ၌ တုလျတ်၊ သတ္တာကား လိဂံတံ။

အဋ္ဌ အက္ခရာ သရာ နာမ-၌ အက္ခရာကား “တို့သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သရာ နာမ၌ သညီနာမိဖြစ်သော တုလျတ်၊ သရာ နာမကား သညာ နာမဖြစ်သော လိဂံတံ။

ပုရိသော ဂစ္ဆတိ-၌ ပုရိသောကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂစ္ဆတိ-၌ “တိ ဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကတ္တာ၊ ဂစ္ဆတိကား ထိုကတ္တာကိုဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

သာမဏေရော ဥပသမ္ပန္နော အဟောသိ-၌ သာမဏေရောကား “သည်” ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် အဟောသိ-၌ “ဤ ဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ပကတိဝုတ္တကတ္တာ၊ ဥပသမ္ပန္နောကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အဟောသိ-၌ ဝိကတိဝုတ္တကတ္တာ၊ အဟောသိကား ထိုပကတိ ဝိကတိကတ္တာကို ဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

အဋ္ဌ အက္ခရာ သရာ နာမ ဟောန္တိ-၌ အက္ခရာကား “တို့သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဟောန္တိ-၌ “အန္တိဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော သညီနာမိ ဝုတ္တကတ္တာ၊ သရာ နာမကား “တို့မည်သည်” ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် ဟောန္တိ-၌ သညာ နာမဖြစ်သော ဝုတ္တကတ္တာ၊ ဟောန္တိကား သညီနာမိ၊ သညာ နာမကတ္တာနှစ်မျိုးကိုဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

မဂ္ဂေါ ဂစ္ဆိယတေ-၌ မဂ္ဂေါကား “ကို” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂစ္ဆိယတေ-၌ “တေဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကံ၊ ဂစ္ဆိယတေကား ထိုကံကိုဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

အမှာ။ ။ပကတိ ဝိကတိ ဝုတ္တကံ၊ သညီနာမိ သညာနာမ ဝုတ္တကံ တွေ့လျှင်လည်း ဝုတ္တကတ္တာကို နည်းမှီ၍ စပ်တတ်လောက်ပြီ။

ဘော ပုရိသ ဂစ္ဆာဟိ-၌ ဘောပုရိသကား သဇီဝအာလုပ်ပုဒ်တည်း၊ တစ်နည်း၊ ဘော ပုရိသကား “အို ယောက်ျား” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂစ္ဆာဟိ၌ ဗဟိဒ္ဓကြိယာဝိသေသန၊ ဂစ္ဆာဟိကား ဗဟိဒ္ဓကြိယာဝိသေသျ။

ဒုတိယာဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

မဂ္ဂံ ဂစ္ဆတိ-၌ မဂ္ဂံကား “ကို” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂစ္ဆတိ၌ “တိ-ဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကံ၊ ဂစ္ဆတိကား ထိုကံကို မဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

မှတ်ချက်။ ။မဂ္ဂံ ဂတော-စသည်ဖြင့် ကိတ်ကြိယာနှင့် တွဲဖက်ရာ၌ လည်း “တ၊ ပစ္စည်း” ဟူသော ကိတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော-ဟု ဆိုရုံသာ၊ ကတ္တာအရာ၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

သုဝဏ္ဏံ ကဋကံ ကရောတိ-၌ သုဝဏ္ဏံကား “ကို” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ကရောတိ၌ “တိ ဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော ပကတိအဝုတ္တကံ၊ ကဋကံကား “ကို” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ကရောတိ-၌ ဝိကတိ အဝုတ္တကံ၊ ကရောတိကား ထို ပကတိ ဝိကတိကံကို မဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

မာသံ ဘုဉ္ဇတိ-၌ မာသံကား “ပတ်လုံး” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဘုဉ္ဇတိ၌ ကာလအစ္ဆန္တသံယောဂ၊ ဘုဉ္ဇတိကား ကာလအစ္ဆန္တသံယောဂဝန္တံ။

ယောဇနံ ဒိယော-၌ ယောဇနံကား “တိုင်တိုင်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဒိယော-၌ အဒ္ဓါအစ္ဆန္တသံယောဂ၊ ဒိယောကား အဒ္ဓါအစ္ဆန္တသံယောဂဝန္တံ။

ပဗ္ဗဇိတံ အနု ပဗ္ဗဇိသ-၌ ပဗ္ဗဇိတံကား အနု၌ ကမ္မပ္ပဝဇနိယယုတ္တ၊ အနုကား ကမ္မပ္ပဝဇနိယ။

သာမိကော ဒါသံ ဂါမံ ဂမယတိ-၌ သာမိကောကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂမယတိ-၌ “ဏယပစ္စည်းသည်” ဟောအပ်သော ကာရိတ်ဝုတ္တကတ္တာ၊ ဂမယတိကား ထိုကတ္တာကိုဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

ဒါသံကား “ကို” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂမယတိ၌ “ဏယပစ္စည်းသည်” မဟောအပ်သော ကာရိတ်အဝုတ္တကံ၊ ဂမယတိကား ထိုကံကို မဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။ ဂါမံကား “သို့” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် “ဂမုဓာတ် တိ ဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကံ၊ ဂမယတိကား ထိုကံကို မဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

မှတ်ချက်။ ။ ဤစာစပ်အရ “သာမိကော-ကို ကာရိတ်ကတ္တာ” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ဒါသံကို ကာရိတ်ကံ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ဂါမံကို ဓာတ်ကံ” ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ရ၏။

ဧကမန္တံ နိသိဒိ-၌ ဧကမန္တံကား “စွာ” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် နိသိဒိ၌ ကြိယာဝိသေသန၊ နိသိဒိကား ကြိယာဝိသေသျှ။

မှတ်ချက်။ ။ မုဒံ-နူးနူးညည်ညည်။ သုခံ-ချမ်းချမ်းသာသာ။ ဒက္ခိဏာဝတ္တံ- လက်ယာရစ်လည်၍။ ဇာနံ-ဇာနန္တော-သိလျက်။ ယထာဗာလံ-မိုက်သည် အလျောက်-စသည်တို့လည်း ကြိယာဝိသေသနတို့ပင်တည်း။ အနက်အတိုင်း ဆို၍ စပ်လေ။

တတိယာဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

ဒတ္တေန ဝိဟိံ လုနာတိ-၌ ဒတ္တေနကား “ဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် လုနာတိ၌ ကရိဏ်း၊ လုနာတိကား ကရိဏ်း၏ကြိယာ။

သဟာပိ ဂဂ္ဂေန-၌ ဂဂ္ဂေနကား “နှင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သဟာပိ၌ သဟယောဂ၊ သဟာပိကား သဟယောဂဝန္တံ။

ဝိနာပိ ဂဂ္ဂေန-၌ ဂဂ္ဂေနကား “နှင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝိနာပိ၌ သဟာဒိယောဂ၊ ဝိနာပိကား သဟာဒိယောဂဝန္တံ။

ကောကာလိကေန (နှင့်တကွ) ပါဝိသိ-၌ ကောကာလိကေနကား တကွ ဟူသောအနက်၌ သဟတ္ထံ၊ “တကွ” ဟူသောအနက်ကား သဟတ္ထယောဂဝန္တံ။

ပုရိသေန ဂစ္ဆိယတေ-၌ ပုရိသေနကား “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂစ္ဆိယတေ-၌ “တေ ဝိဘတ်” ဟူသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ် သော အဝုတ္တကတ္တာ၊ ဂစ္ဆိယတေကား ထိုကတ္တာကို မဟောသော အာချာတ် ကြိယာဝါစက။

အန္ဓေန ဝသတိ-၌ အန္ဓေနကား “ကြောင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝသတိ၌ အကြောင်းဖြစ်သော ဟိတ်၊ ဝသတိကား အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၂-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

အင်္ဂုနာ ကာဏော-၌ အင်္ဂုနာကား “ဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ကာဏော၌ အင်္ဂုကာရလက္ခဏာ၊ ကာဏောကား အင်္ဂုကာရလက္ခဏာ။

တိဒဏ္ဍကေန ပရိဗ္ဗာဇကံ-၌ တိဒဏ္ဍကေနကား “ဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပရိဗ္ဗာဇကံ၌ ဣတ္ထိမျှတလက္ခဏာ၊ ပရိဗ္ဗာဇကံကား ဣတ္ထိမျှတလက္ခဏာ။

ဂေါတ္တေန ဂေါတမော-၌ ဂေါတ္တေနကား “အားဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂေါတမော၌ ဘိန္နာဓိကရဏဝိသေသန၊ ဂေါတမောကား ဘိန္နာဓိကရဏဝိသေသန။

ပရမတ္တတော စတုဓာ-၌ ပရမတ္တတောကား “အားဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် စတုဓာ၌ အဘိန္နဝိသေသန၊ စတုဓာကား အဘိန္နဝိသေသန။

သမေန ဓာဝတိ-၌ “သဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဓာဝတိ၌ ကြိယာဝိသေသန၊ ဓာဝတိကား ကြိယာဝိသေသန။

ယေဘုယျေန မတ္တိကာ-၌ ယေဘုယျေနကား “အားဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် မတ္တိကာ၌ နာမဝိသေသန၊ မတ္တိကာကား နာမဝိသေသန။

ပဋိသန္ဓိဘဝဂံစုတိဝသေန တိကိစ္စာနိ-၌ ပဋိသန္ဓိဘဝဂံစုတိဝသေနကား “အားဖြင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် တိကိစ္စာနိ၌ သရူပက္ခာဝိသေသန၊ တိကိစ္စာနိကား သရူပက္ခာဝိသေသန။

စတုတ္ထိဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

ဘိက္ခုဿ ဒဒါတိ-၌ ဘိက္ခုဿကား “အား” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဒဒါတိ၌ သမ္ပဒါနိ၊ ဒဒါတိကား သမ္ပဒါနိ။

ဗုဒ္ဓဿ အတ္ထာယ ဇီဝိတံ ပရိစ္စာမိ-၌ အတ္ထာယကား “ငှာ” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပရိစ္စာမိ၌ တဒတ္ထသမ္ပဒါနိ၊ ပရိစ္စာမိကား တဒတ္ထသမ္ပဒါနိ၏ ကြိယာ။

လောကာနကမ္မာယ ဗုဒ္ဓေါ လောကေ ဥဒပါဒိ-၌ လောကာနကမ္မာယကား “ငှာ” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဥဒပါဒိ၌ တုမတ္ထသမ္ပဒါနိ၊ ဥဒပါဒိကား တုမတ္ထသမ္ပဒါနိ၏ ကြိယာ။

အမှာ။ ။နိန္ဒိတုံ အရဟတိ-ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် စပ်။

ပဉ္စမိဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

ဂါမာ အပေန္တိ-၌ ဂါမာကား “မှ” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အပေန္တိ၌ အပါဒါနိ၊ အပေန္တိကား အပါဒါနိ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဣတော ပဏိတတရော နတ္ထိ-၌ ဣတောကာ: “ထက်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပဏိတတရော၌ ဝိဘတ္တအပါဒါန်၊ ပဏိတတရောကာ: ဝိဘတ္တအပါဒါန်။

မှတ်ချက်။ ။ အယံ ဣတော ဟိနတရော-၌ ဣတောကို “အောက်” ဟု ပေး၍ နည်းတူ စပ်ပါ။ ပါဝစနံ ဆန္ဒဝတီနံ ပါသဏ္ဍာနံ ပဝရံ-၌ ဆန္ဒဝတီနံ ကိုလည်း “ထက်” ဟုပေး၍ နည်းတူ စပ်ပါ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ သမ္ဘဝန္တိ-၌ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာကာ: “ကြောင့်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သမ္ဘဝန္တိ၌ အကြောင်းဖြစ်သော ဟိတ်၊ သမ္ဘဝန္တိကာ: အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်။

ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

ဘိက္ခုနော ပတ္တော-၌ ဘိက္ခုနောကာ: “၏” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပတ္တော၌ သမ္ပန်၊ ပတ္တောကာ: သမ္ပန္နိ။

ကဏှာ ဂါဝိနံ သမ္ပန္နဓိရတမာ-၌ ဂါဝိနံကာ: “တို့တွင်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ကဏှာ၌ နိဒ္ဒါရဏသမုဒါယ၊ ကဏှာကာ: နိဒ္ဒါရဏီယ။

မှတ်ချက်။ ။ သုဝိဘတ်သက်၍ “တို့တွင်” ဟု ပေးရာ၌လည်း စာစပ်အတူပင်။

ဒါရကဿ ရဒန္တဿ ပိတာ ပဗ္ဗဇိ-၌ ဒါရကဿကာ: “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ရဒန္တဿ၌ အနာဒရိယဝန္တဝတ္တကတ္တာ၊ ရဒန္တဿကာ: အနာဒရိယကြိယာ။ ရဒန္တဿကာ: “စဉ်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပဗ္ဗဇိ၌ အနာဒရိယ၊ ပဗ္ဗဇိကာ: အနာဒရ။ ပိတာကာ: “သည်” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပဗ္ဗဇိ၌ အနာဒရဝန္တဝတ္တကတ္တာ၊ ပဗ္ဗဇိကာ: ထိုကတ္တာကိုဟောသော အနာဒရဖြစ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစက။

မှတ်ချက်။ ။ ဤစာစပ်ကို ရှု၍ အောက်ပါအတိုင်း ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်းရ၏။

- ဒါရကဿ-အနာဒရိယဝန္တ။   ရဒန္တဿ-အနာဒရိယ။
- ပိတာ-အနာဒရဝန္တ။   ပဗ္ဗဇိ-အနာဒရ။

ဤလေးချက်ကိုပင် “အနာဒရစတုက္က” ဟု ခေါ်ရသည်။

သတ္တမိဝိဘတ်ဆိုင်ရာ စာစပ်

ပါပသ္မိံ ရမတိ-၌ ပါပသ္မိံကား “ဦ”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ရမတိ၌ အာဇာရ၊ ရမတိကား အာဇေယံ။

စမ္မေသု ဟညတေ-၌ စမ္မေသုကား “တို့ကြောင့်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဟညတေ၌ နိမိတ်၊ ဟညတေကား နိမိတ္တဝန္တံ။

ရက္ခေ သာခါ-၌ ရက္ခေကား “ဦ”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သာခါ၌ အပေါင်းအာဇာရ၊ သာခါကား အစိတ်အာဇေယံ။

ဂေါသု ဒုယုမာနာသု ပုရိသော ဂတော-၌ ဂေါသုကား “တို့ကို”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဒုယုမာနာသု၌ လက္ခဏဝန္တဖြစ်သော ဝုတ္တကံ၊ ဒုယုမာနာသုကား ထိုကံကို ဟောသော လက္ခဏဖြစ်သော ကိတ်ကြိယာဝါစက။ ဒုယုမာနာသုကား “သော်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂတော၌ လက္ခဏ၊ ဂတောကား လက္ခ။ ပုရိသောကား “သည်”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂတော၌ လက္ခ၊ ဝန္တဝုတ္တကတ္တာ၊ ဂတောကား ထိုကတ္တာကို ဟောသော လက္ခဖြစ်သော ကိတ်ကြိယာဝါစက။

မှတ်ချက်။ ။ ဤစာစပ်ကို ထောက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းရ၏။

ဂေါသု-လက္ခဏဝန္တံ ။ ဒုယုမာနာသု-လက္ခဏ။
ပုရိသော-လက္ခဝန္တံ ။ ဂတော-လက္ခ။

ဤလေးချက်ကိုပင် “လက္ခဏစတုက္က”ဟုခေါ်ရသည်။

အထွေထွေ စာစပ်

ပစိတွာ ဘုဉ္ဇတိ-၌ ပစိတွာကား “၍”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဘုဉ္ဇတိ၌ ကြိယာဝိသေသန၊ ဘုဉ္ဇတိကား ကြိယာဝိသေသယု။

အမှာ။ ။ “ပစိတွာ ဘုဉ္ဇော”ဟူသော ကိတ်ပုဒ်၌လည်း နည်းတူစပ်ပါ။

မဟန္တော ပုရိသော-၌ မဟန္တောကား “သော”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပုရိသော၌ တုလျာဓိကရဏဝိသေသန၊ ပုရိသောကား တုလျာဓိကရဏဝိသေသယု။

အမှာ။ ။ “သော”ဟု အနက်ပေးရသော ဝိသေသနမှန်လျှင် ဤနည်းအတိုင်းပင်။

ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ-၌ ပုဗ္ဗကရဏန္တိကား “ဟူ၍”ဟု အနက်ပေးသောကြောင့် ဝုစ္စတိ၌ အာကာရ၊ ဝုစ္စတိကား အာကာရဝန္တံ။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ဂ္ဂ

ဣတိ စတုစာ-၌ ဣတိကာ: “ဤသို့”ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် စတုစာ၌ နိဒဿန၊ စတုစာကာ: နိဒဿနဝန္တံ။

အမှာ။ ။ “ဝေဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဣစ္ဆေဝံ ပုတ္တနယေန” စသော ပုဒ်များလည်း နည်းတူ။

စိတ္တံ စေတသိကံ ရူပံ၊ နိဗ္ဗာနမိတိ သဗ္ဗထာ-၌ စိတ္တံကာ: “လည်းကောင်း” ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဣတိ၌ နိဒဿေတဗ္ဗံ၊ ဣတိကာ: နိဒဿန။

ဒွေ ဓမ္မာ နာမံ ရူပံ-၌ နာမံကာ: “နာမ်လည်းကောင်း”ဟူ၍ အနက်ပေး သောကြောင့် ဒွေ၌ သရူပ၊ ဒွေကာ: သရူပဝန္တံ။

မှတ်ချက်။ ။ “သရူပကို သင်္ချေယျ၊ သရူပဝန္တံကို သင်္ချာ”ဟုဆို၍လည်း စပ်ကြ၏။

အမှာ။ ။ ဟောတိ ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ-စသဖြင့် လာရာ၌ ယထာကာ: ဥပမာဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တထာကာ: ဥပမေယျ ဇောတကနိပါတ်ပုဒ်တည်း-စသည်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသောပုဒ်၌ မစပ်ဘဲ နာမည်ကို ဖော်၍ ပြောပြရ၏။ ဝါကျအရာ၌ ဟိကာ: ဒဠိကရဏဇောတက နိပါတ်ပုဒ်တည်း- စသည်ဖြင့် စပ်ရ၏။

စာစပ်နည်း ပြီး၏။

ကျမ်းထွက်နည်း သဘာဝ

ပဓာနကြိယာကို ဆုပ်ကိုင်၍ ယင်းမှ ကတ္တာ:, ကံစသည်သို့ ရှေ့ရှုခြင်း၊ ဝါ-မေးခြင်း ဖြေခြင်းကို “အထွက်”ဟု ခေါ်သည်။

အထွက်အပြားနှင့် အစီအစဉ်

ကျမ်းထွက်နည်းသည် အောက်ပါအတိုင်း ၇-ပါး ပြား၏။ ၎င်းတို့ကို အစီ အစဉ်နှင့်တကွ သေချာစွာ မှတ်ထားပါ။

- ၁။ အနုသန္ဓေ = ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ၊ ပရာနုသန္ဓေ။
- ၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ:၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ = အာလုပ်၊ ကတ္တာ:၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။
- ၄။ လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ = တူပြီ။
- ၅။ အဒေါသာရောပနစောဒနာ = တူပြီ။

၆။ ဒေါသာရောပနစောဒနာ= အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ ဒေါသ၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။

၇။ အဘိယာစက= အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်၊ အဘိယာစနာ။

မှတ်ချက်-၁။ ။အဘိယာစက၌ အချို့က ပုစ္ဆာ မပါစေလိုကြ၊ အချို့က အာဘော် မပါစေလိုကြ၊ အချို့က ပုစ္ဆာရောအာဘော်ပါ မပါစေလိုကြ၊ ပုစ္ဆာရော အာဘော်ပါ မပါခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အများစု နောက်သို့ လိုက်သောအားဖြင့် ဤ၌ ပုစ္ဆာရော အာဘော်ပါ ထည့်ထားပါသည်။

မှတ်ချက်-၂။ ။အထက်ပါ ၇-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး၌ “သဒ္ဓါထွက်၊ ပညတ်ထွက်၊ ပရမတ်ထွက်”ဟူ၍ ၃-မျိုးစီ ပြားပြန်သောကြောင့် ကျမ်းထွက် နည်းပေါင်း (၇x၃=၂၁)ချက်ဖြစ်၏။ ထို ၂၁-ပါးတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပြသွားပါမည်၊ စာစပ်ကို သတိပြုပါ။

သဒ္ဓါနည်းကျမ်းထွက် ၇-ချက်
သဘာဝ

ဂဟေတဗ္ဗအရ သဒ္ဓါကို ယူ၍ ကတ္တားသံ၊ ကံသံ၊ ကြိယာသံ-စသော သဒ္ဓါ နည်းလမ်းကျသော အသံတို့ဖြင့် ထွက်ခြင်းကို “သဒ္ဓါထွက်”ဟု ခေါ်၏။

ထွက်နည်း။ ။စပ်ရာပဒ၊ ပထမ ဖွေရာ။
ပိဏ္ဏတ္တကောက်၊ ထို့နောက်သေချာ။
စပ်ရာပုဒ်အား၊ ကိုင်ထား ထပနာ။
စပ်လာအား၊ မေးငြား အာဘော်ပါ။

ပုံစံ။ ။အဟံ ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမိ။ (အဟံ-သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ ကျမ်းထွက်ပြပါ။)

၁။ အနုသန္ဓေ

ဤဝါကျ၌ လိုရင်းပဓာနပါ၌ကား ဝန္တာမိ-ဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှိခိုးပါ၏-ဟူလိုသော်။ (လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်)။

ဤသို့လျှင် “ဝန္တာမိ”ဟူသောပါ၌ဖြင့် ကတ္တာဝါစိကာကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ ပြီး၍(ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ)၊ ယခုအခါ၌၊ ထို၏ကတ္တာကို၊ ပြဆိုခြင်းငှာ၊ အလိုရှိတော် မူသော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ပရာနုသန္ဓေ) “အဟံ”ဟူသောပါ၌ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဆောင်။ ။ နသန္ဓေကိုဆို၊ လိုရင်းကိုကောက်၊ ဓိပ္ပါယ်လှောက်၊
ထို့နောက် စာထွက်ပြ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤသို့ ပုဗ္ဗာနသန္ဓေ၌ “နိဒဿန၊ ကရဏ၊ ကမ္မ၊ ကြိယာ
ဝိသေသန” လေးချက်စုံလင်အောင် ထွက်၍ ပရာနသန္ဓေ၌ “အာဇာရ၊ ကမ္မ၊
သမ္ပဒါန်၊ တုလျာဓိကရဏ ဝိသေသန၊ ကတ္တာ၊ ကြိယာ” ၆-ချက်စုံလင်အောင်
ထွက်ရ၏။ သို့မှသာ ရှေးဆရာများ နှစ်သက်ကြ၏။ အတက်တုန်းကလည်း ဤ
နည်းပင်တည်း။ ထို့ပြင် ‘ပညတ်ထွက်၌သာ လိုရင်းကောက်ခြင်း၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ခြင်း
လုပ်သင့်သည်။ သဒ္ဓါထွက်နှင့် ပရမတ်ထွက်၌ကား လုပ်ဖွယ်မလို’ဟု ထင်မြင်
ပါသည်။

သို့ရာတွင် အများနှင့်မဆန့်ကျင်လို၍ ဤကျမ်း၌လည်း ထွက်နည်းအားလုံး
၌ပင် လိုရင်းကောက်ခြင်း၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ခြင်း လုပ်ထားပါသည်။ ထို့ပြင် “ဝုတ္တုဖြစ်
သော ကတ္တာ၊ ကံတို့၌သာ ကတ္တုဝါစိကာ၊ ကမ္မဝါစိကာ”ဟု သုံးစွဲ၍ အဝုတ္တု
ဖြစ်သော ကတ္တာ၊ ကံတို့၌ကား “ကတ္တုဝါစိကာ၊ ကမ္မဝါစိကာအစား ကတ္တာပေက္ခ၊
ကမ္မာပေက္ခ”ဟုသာ သုံးစွဲသင့်ပါသည်။

၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ “ဝန္ဒာမိ”ဟူသော
ပါဠိဖြင့် ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)။ ထို၏ ကတ္တာကား
အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေဆိုခြင်း ငှာ
အလိုရှိတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အဟံ”ဟူသောပါဠိကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဝန္ဒာမိဟူသော ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာ၏ကတ္တာကား အဟံ
ဖြစ်၏-ဟူလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ “စပ်ရာပဒ၊ ပထမဖွေရာ” စသော ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ပထမ
ဥးစွာ စပ်ရမည့်ပုဒ်ကို ရှာ၍ ထို့နောက် စပ်ရာပုဒ်နှင့် မိမိဟူသော စပ်လာပုဒ်
တို့၏ ဆိုလိုရင်း ကောက်ပြီးလျှင် စပ်ရာပုဒ်ကို ထပနာကိုင်လျက် စပ်လာပုဒ်ကို
ပုစ္ဆာလုပ်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။

၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ “ဝန္ဒာမိ”ဟူသော
ပါဠိဖြင့် ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)။ ထို၏ ကတ္တာ ကာ

အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကို မပြော့ပြီလော (အာဘော်)၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာ၏ ကတ္တားကို မပြသည် မဟုတ်၊ ပြထား၏။ ထို၏ ကတ္တားကား “အဟံ” ဖြစ်၏ ဟူလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ အပြစ်တင်သံ မပါဘဲ ကိံသဒ္ဒါအသွားဖြင့် အာဘော်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရာ၌ သူ့အာဘော်ကို ကော်ပစ်ပြီးမှ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း သတိပြုပါ။ ထို့ပြင် အနုသန္ဓေတုန်းက ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေသည် ပုစ္ဆာထွက်၌ ထပနာဖြစ်၍ ပရာနုသန္ဓေသည် ပုစ္ဆာနှင့်အာဘော် လျော်သလို ဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း သတိပြုပါ။ လာမည့် စောဒနာထွက်နှင့် အဘိယာဇကထွက် တို့၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။ ဤအချက်ကို သဘောပေါက်လျှင် အနုသန္ဓေထွက် တစ်ခုကို နားလည်ရုံမျှဖြင့် ပုစ္ဆာထွက်၊ စောဒနာထွက်၊ အဘိယာဇကထွက် တို့ကိုလည်း အလိုလို နားလည်ပြီးဖြစ်တော့၏။ ထို့ကြောင့် ဤအပြောင်းအလဲကို ဂရုပြု၍ လေ့လာသင့်၏။

၄။ လျှဉ်းပါး သာဘောဂပုစ္ဆာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တား)၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် ကတ္တုဝါစိကာကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ကတ္တာ ကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကား ပုရိသောဖြစ်ပါသလော (အာဘော်)၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အဟံ” ဟူသောပါဠိကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ကတ္တုဝါစိကာကြိယာ၏ ကတ္တားကား ပုရိသော မဟုတ်၊ “အဟံ” ဖြစ်၏-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ ရှိ. ရှိ. သာဘောဂပုစ္ဆာနှင့် အာဘော်မတူသည်ကို သတိပြုပါ။ ဤလျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ၌ အဖြေရှောင်ကွင်း လျော်ရာနင်း၍ အာဘော်သွင်းထားသည်ကို မှတ်သားပါ။

ထို့ပြင် အချို့က သာဘောဂပုစ္ဆာထွက် နှစ်မျိုးလုံးကို “ထပနာတိကပုစ္ဆာထွက်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး၏။ ထိုတွင်လည်း “ထပနာ၊ ပုစ္ဆာ၊ အာဘော်” ဟု အစီအစဉ် ထားလျှင် အယုတ္တာဘောဂပုစ္ဆာထွက်ဟုလည်းကောင်း၊ “ထပနာ၊ အာဘော်၊

ပုစ္ဆာ”ဟု အစီအစဉ်ထားလျှင် “သာဘောဂါယုတ္တပုစ္ဆာထွက်”ဟုလည်းကောင်း
ခေါ်ကြသေး၏။ အတက်တုန်းကလည်း နည်းတူပင်။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာနောက်ကို
လိုက်၍စဉ်းစားလျှင် ဤဝါဒသည် အပိုပင်။ သို့ရာတွင် အစိုးရပုစ္ဆာများ၌
မေးလေ့ရှိသဖြင့် အစီအစဉ်နှင့်အမည်ကို သတိပြု၍ မှတ်သားထားဖို့ လို၏။
သို့မှသာ သူများနည်းတူ စာမေးပွဲ အောင်မြင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

၅။ အဒေါသာရောပနစောဒနာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ “ဝန္ဒာမိ”ဟူသော
ပါဠိဖြင့် ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကား
အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည်မဟုတ်ပါလော
(အာဘော်)၊ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအပြစ်ကို ဖယ်ရှားလိုသော
အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အဟံ”ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- “ဝန္ဒာမိ”ဟူသော ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာ၏ ကတ္တားကို
ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြထားပါ၏။ ထို၏ ကတ္တားကား “အဟံ”ဖြစ်၏
ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။သာဘောဂပုစ္ဆာနှင့်မတူဘဲ အပြစ်တင်သံနောလျက် နနသဒ္ဓါ
အသွားဖြင့် အာဘော်သွင်းထားသည်ကို သတိပြုပါ။ သာဘောဂပုစ္ဆာထွက်နှင့်
အဒေါသာရောပနစောဒနာထွက်တို့သည် အစီအစဉ် တူကြသော်လည်း အာဘော်
ထားပုံခြင်း မတူသည်ကို ရှု၍ ၎င်းတို့၏ အထူးကို သိသင့်၏။ အာဘော်ချင်း
တိုက်ဆိုင် နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ပါ။

အချို့က “ပုစ္ဆာက ရှေ့က နေ၍ အာဘော်က နောက်က နေလျှင် ရိုးရိုး
သာဘောဂပုစ္ဆာထွက်၊ အာဘော်က ရှေ့က နေ၍ ပုစ္ဆာက နောက်ကနေလျှင်
အဒေါသာရောပနစောဒနာထွက်”ဟု အထူးကို ဆိုကြ၏။ ပုစ္ဆာနှင့်အာဘော်ဟူသည်
ရှေ့နေ၊ နောက်နေ မမြဲကြ၊ သင့်သလိုသာ ရှေ့နောက် နေကြရ၏။ ထို့ကြောင့်
ထိုကဲ့သို့ ခွဲခြားချက်ကို သာရအားဖြင့် မမှတ်ထိုက်ပါ။

၆။ ဒေါသာရောပနစောဒနာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ)၊ “ဝန္ဒာမိ”ဟူသော
ပါဠိဖြင့် ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကား

အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)၊ ပြဆိုသင့်လျက် မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏ (ဒေါသတင်)၊ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-“ဝန္ဓာမိ” ဟူသော ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာ၏ ကတ္တားကို ပြဆို သင့်သည်အားလျော်စွာ “အဟံ” ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သော ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌မရောက် ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။အထွက်အရာ၌ ဒေါသတင်လိုလျှင် အဗျာပိတဒေါသချည်း သာ တင်သင့်၏။ အကြောင်းမှာ ကြိယာစသည်ကိုသာဆို၍ ကတ္တားစသည်ကို မဆိုလျှင် စကားမပြည့်မစုံ မပျံ့နှံ့သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အများစုကား ဝိရောဓိ ဒေါသချည်း တစ်သမတ်တည်း တင်ကြ၏။ သင့်မည်မထင်။ အကြောင်းကား- ကြိယာစသည်ကိုသာ ဆို၍ ကတ္တားစသည်ကို မဆိုရုံမျှဖြင့် ဘယ်အရာနှင့် ဘယ် အရာလာ၍ ဆန့်ကျင်နေပါသနည်း။ သို့ရာတွင် စာမေးပွဲနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် အများနောက်ကို လိုက်ခြင်းသည်သာ အောင်မြင်ကြောင်း ဖြစ်၏။

၇။ အဘိယာစက

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ(အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တား)၊ “ဝန္ဓာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် ကတ္တုဝါစိကာ ကြိယာကို ပြဆိုတော်မူ၏ (ထပနာ)၊ ထို၏ ကတ္တားကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)၊ ထို၏ကတ္တားကို မပြရသေးသည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)၊ ထို၏ ကတ္တားကိုလည်း ပြဆိုတော်မူပါဥျား (အဘိယာစနာ)၊ ဤသို့ တောင်းပန်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထို၏ ကတ္တားကို ပြဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်တော် မူ၏။

သဒ္ဒါနည်း ကျမ်းထွက် ၇-ချက်ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ပညတ်နည်း ကျမ်းထွက် ၇-ချက်
သဘာဝ

ဂဟေတဗ္ဗအရ ပညတ်ကို ယူ၍ သဒ္ဓါသံလည်း မဖက်၊ ပရမတ်သံလည်း မရောယက်မူ၍ သက်သက်သော လောကဝေါဟာရသုံးတို့ဖြင့် ထွက်ခြင်းကို “ပညတ်ထွက်” ဟု ခေါ်၏။

ထွက်နည်း။ ။ စပ်ရာပဒ၊ ပထမဖွေရာ။
အဓိပ္ပါယ်ကောက်၊ ထိုနောက်သေချာ။
စပ်ရာပုဒ်အား၊ ကိုင်ထား ထပနာ။
စပ်လာအား မေးငြား အာဘော်ပါ။

ပုံစံ။ ။ အဟံ ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမိ။
(အဟံ-သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ ပညတ်နည်း ကျမ်းထွက်ပြပါ။)

၁။ အနုသန္ဓေ
ဤဝါကျ၌ လိုရင်းပဓာနပါဌ်ကား “ဝန္တာမိ” ဟူသည်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှိခိုး ပါ၏ ဟူလို။ (လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။)
ဤသို့လျှင် “ဝန္တာမိ” ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် “ရှိခိုးပါ၏” ဟု ဆိုတော်မူပြီး၍ ယခု အခါ ရှိခိုးသူကို ပြလိုအောင် အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အဟံ” ဟူသော ပါဌ်ကိုမိန့်။

၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ
လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္တာမိ” ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် ရှိခိုးပါ၏ ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရှိခိုးသူကား အဘယ်ပါနည်း၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “အဟံ” ဟူသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှိခိုးသူကား ငါ-ဖြစ်၏ ဟူလို။

၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ
လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။
အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္တာမိ” ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် “ရှိခိုးပါ၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရှိခိုးသူကား အဘယ်ပါနည်း၊ ရှိခိုးသူကို မပြတော့ပြီလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “အဟံ” ဟူသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှိခိုးသူကို မပြသည် မဟုတ်၊ ပြထားပါ၏။ ရှိခိုးသူကား ငါ-ဖြစ်၏ ဟူလို။

၄။ လျှဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် “ရှိခိုးပါ၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရှိခိုးသူကား အဘယ်ပါနည်း၊ ယောက်ျားဖြစ်ပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။

၅။ အဒေါသာရောပနစောဒနာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် “ရှိခိုးပါ၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရှိခိုးသူကား အဘယ်ပါနည်း၊ ရှိခိုးသူကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှိခိုးသူကို ပြဆိုသင့်သည်အားလျော်စွာ ပြဆိုထားပါ၏။ ရှိခိုး သူကား ငါ-ဖြစ်၏ ဟူလို။

၆။ ဒေါသာရောပနစောဒနာ

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် “ရှိခိုးပါ၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရှိခိုးသူကား အဘယ်ပါနည်း၊ ရှိခိုးသူကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ပြဆိုသင့်လျက် မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှိခိုးသူကို ပြထိုက်သည်အားလျော်စွာ “ငါ” ဟု ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသ ငါ အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလို။

၇။ အဘိယာစက

လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် “ရှိခိုးပါ၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရှိခိုးသူကား အဘယ်ပါနည်း၊ ရှိခိုးသူကို မပြရသေးသည် မဟုတ် ပါလော၊ ရှိခိုးသူကိုလည်း ပြဆိုတော်မူပါဉ်း။ ဤသို့ တောင်းပန်ဖွယ်ရှိသော ကြောင့် “အဟံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။

ပညတ်နည်း ကျမ်းထွက် ၇-ချက် ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

ပရမတ်နည်း ကျမ်းထွက် ၇-ချက်

သဘာဝ

ဂဟေတဗ္ဗအရ ပရမတ်ကို ယူ၍ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိကပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန်ဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ်နည်းလမ်းကျသော အသံတို့ဖြင့် ထွက်ခြင်းကို “ပရမတ် ထွက်”ဟု ခေါ်၏။

ထွက်နည်း။ ။ စပ်ရာပဒါ ပထမဗျေရာ။
အမျိုးကိုကောက်၊ ထို့နောက်သေချာ။
စပ်ရာပုဒ်အား၊ ကိုင်ထား ထပနာ။
စပ်လာအား မေးငြား အဘော်ပါ။

ပရမတ်စာစပ်နည်း

ကတ္တာနှင့်ကြိယာ၊ စပ်ပါကြ သ၊ နံ၊ ပု။
ကြိယာကံ စပ်ဟန်ရိုး၊ မျိုးအာရုံဟူ။
အဇ္ဈတ်တဲ့ ကရိုဏ်းမူ၊ ကတ္တာတူ ၃-မျိုး၊
သမ္ပဒါန် အာရုံမျိုးရံခါ၊ အကြွင်းမှာ ဖိဒေသ၊ ဥပတဲ့ဗျို။

အဓိပ္ပါယ်- ကတ္တာနှင့်ကြိယာကို သဟဇာတ၊ အနန္တရ၊ ပုရေဇာတ သင့် လျော်ရာ စပ်ရ၏။ ကံနှင့်ကြိယာကို အာရမ္မဏမျိုး စပ်ရ၏။ အဇ္ဈတ္တိကကရိုဏ်းနှင့် ကြိယာကို ကတ္တာကဲ့သို့ သဟဇာတ၊ အနန္တရ၊ ပုရေဇာတ သင့်လျော်ရာ စပ်ရ၏။ သမ္ပဒါန်နှင့်ကြိယာကို ရံခါ အာရမ္မဏမျိုး စပ်ရ၏။ အများအားဖြင့် ပကတူပနိဿယမျိုး စပ်ရ၏။ ဗာဟိရကရိုဏ်း၊ အပါဒါနကာရက၊ သြကာသကာရကနှင့်တကွ ကြိယာဝိသေသန-စသောပုဒ်တို့နှင့် ကြိယာကို ပကတူပနိဿယမျိုးသာ စပ်ရ၏။

အမှာ။ ။ ဤကဗျာမှာ ပရမတ်စာစပ်နည်း အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ အဋ္ဌသာလိနီစည်းမျဉ်း နံပါတ် ၁၀-လာ ပစ္စည်းပြိုင်အတွက်မှာမူ အသုံးပြု၍ မရပါ။ ပစ္စည်းပြိုင်အတွက်ကား သဘာဝကို ရှု၍သာ အဖြေထုတ်ရသည်။ ဤ အချက်ကို အထူးသတိပြုခဲ့ပါ။

ပုံစံ။ ။ အဟံ ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဒာမိ။ (ဗုဒ္ဓသို့ စပ်ရာပုဒ်မှ ပရမတ်နည်း ကျမ်းထွက် ပြပါ။)

၁။ အနုသန္ဓေ။ ။ ဤဝါကျ၌ လိုရင်းပဓာနပါ၌ကား “ဝန္ဒာမိ”ဟူသည် တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရိုခိုးပါ၏-ဟူလို။

ဤသို့လျှင် “ဝန္ဒာမိ”ဟူသော ပါ၌ဖြင့် အကျိုး-အာရမ္မဏိက-ပစ္စယုပ္ပန် တရားကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏ အကြောင်း-အာရုံ-ပစ္စည်းတရားကို

ပြဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “ဗုဒ္ဓံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူ၏။

၂။ အနာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။(လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။) အရှင် အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အကျိုးအာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကား အဘယ်ပါနည်း၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ အကြောင်း အာရုံပစ္စည်းတရားကား “ဗုဒ္ဓံ” ဖြစ်၏-ဟူလို။

၃။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။(လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အကျိုးအာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကို မပြတော့ပြီလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထို၏ အကြောင်း အာရုံပစ္စည်းတရားကို မပြသည် မဟုတ်၊ ပြထားပါ၏။ ထို၏ အကြောင်း အာရုံပစ္စည်း တရားကား “ဗုဒ္ဓံ” ဖြစ်၏-ဟူလို။

၄။ လျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ။ ။(လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အကျိုး အာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကား အဘယ် ပါနည်း၊ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကား ဓမ္မ-ဖြစ်ပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ထို၏ အကြောင်း အာရုံပစ္စည်းတရားကား ဓမ္မ မဟုတ်၊ “ဗုဒ္ဓံ” ဖြစ်၏ဟူလို။

၅။ အဒေါသာရောပနဇောဒနာ။ ။(လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အကျိုးအာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်း အာရုံပစ္စည်းတရားကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓံ” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကို ပြဆိုသင့်သည်အားလျော် စွာ ပြဆိုထားပါ၏။ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကား “ဗုဒ္ဓံ” ဖြစ်၏- ဟူလို။

၆။ ဒေါသာရောပနဇောဒနာ။ ။(လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ။) အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အကျိုးအာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကား

ဓမ္မာစရိယဗျာကိဉ္စ

အဘယ်ပါနည်း၊ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ပြဆိုသင့်လျက် မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓ” ဟူသောပါဌ် ကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကိုလည်း ပြဆို သင့်သည်အားလျော်စွာ “ဗုဒ္ဓ” ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သော ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက် ဟူလို။

၇။ အဘိယာဇက။ ။ (လိုရင်းကောက်၊ အဓိပ္ပါယ်ပြန် တူပြီ)။ အရှင် အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည်၊ “ဝန္ဒာမိ” ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် အကျိုးအာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်း အာရုံပစ္စည်းတရားကား အဘယ်ပါနည်း၊ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကို မပြရသေးသည် မဟုတ် ပါလော၊ ထို၏ အကြောင်းအာရုံပစ္စည်းတရားကို ပြဆိုတော်မူပါဦး။ ဤသို့ တောင်းပန်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓ” ဟူသော ပါဌ်ကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ပညတ်နည်းဖြင့် ကျမ်းထွက်ရာ၌ ထွက်ပြီးသမျှ ပုဒ်အား လုံးကို ထပနာကိုင်ထားရ၏။ သဒ္ဒါထွက်၊ ပရမတ်ထွက်တို့၌ကား ထွက်ရာပုဒ် တစ်ခုတည်းကိုသာ ထပနာကိုင်ထားရ၏။ ကျမ်းထွက်နည်း ၃-မျိုးတို့တွင် ပညတ်ထွက်နည်း တစ်ခုသာလျှင် တန်ဖိုးရှိ၏။ သဒ္ဒါထွက်နည်းမှာ စာစပ်တတ်ဖို့ သာ အရေးကြီး၏။ ပရမတ်ထွက်နည်းကား ဘာမျှ အဓိပ္ပါယ်မရှိချေ။ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာများကို သင်ပြ လေ့လာသောအခါ စာစပ်ကို အချိန်ယူ၍ စပ်ပြီး ပညတ်ထွက်နည်းဖြင့် ကျမ်းထွက်ကြည့်လျှင် စာ၏သဘောကို နစ်နောစွာ နားလည်၍ စာမြန်မြန် တတ်မြောက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် “နေ့တိုင်း စာစပ်သင့် သည်၊ ပညတ်ထွက်နည်းဖြင့် ကျမ်းထွက်သင့်သည်” ဟူသော အချက်ကို စိတ်ထဲမှာ စွဲစေ၍ လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ပါ။

ပရမတ် ကျမ်းထွက် ၇-ချက် ပြီး၏။

ကျမ်းထွက်နည်းများ ပြီး၏။

၂-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီးပါပြီ။

၃-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

သင်္ခေပ၊ ဝိတ္ထာရစသော ဝါကျအမည် ခွဲခြင်း၊ စာစပ်ကိုမေးခြင်း။
မှတ်ချက်။ ။ဝါကျခွဲရာ၌ ဂန္ထာဘာရဏကျမ်းလာနှင့် အဋ္ဌကထာ၊
ဋီကာသုံးရိုး ဝါကျအမည်များကိုသာ မေးမြန်းရမည်။

ဝါကျခွဲ ဥပဒေသ

ထွက်ရာမူလ၊ ဝါကျကိုရှာ၊ ပိဏ္ဏတ္ထကောက်၊ ထို့နောက်သေချာ။
တူလော စပ်လော၊ နွယ်လော ရှုကာ၊ ထို့နောက်ခွဲ၊ မလွဲနိုင်တော့ပါ။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ဥပမာ ဃ-ဝါကျ၏ ဝါကျအမည်ကို မေးသည် ဆိုကြပါစို့။
ထိုအခါ “ထို ဃ-ဝါကျ”ကို “ထွက်လာဝါကျ”ဟု မှတ်သား၍ “ထို-ဃ”ဟူသော
ထွက်လာဝါကျသည် “က-ဝါကျ”မှသာ ထွက်လာသလော၊ “ခ+ဂ-နှစ်ဝါကျ
ပေါင်းမှ ထွက်လာသလော၊ က+ခ+ဂ-သုံးဝါကျပေါင်းမှ ထွက်လာသလော”ဟု
သိလို ပြန်လျှင် “ထွက်လာဝါကျသည် မည်သည့်ဝါကျနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပေါ်
လာသနည်း”ဟု စဉ်းစား၍ ထိုပတ်သက်ရာဝါကျကို ထွက်ရာမူလဝါကျဟု
နားလည် ရမည်၊ ထပ်နားကိုင်နည်းနှင့် သဘောသွား တူ၏။

ထို့နောက် ထွက်ရာဝါကျနှင့် မေးထားသော ထွက်လာဝါကျတို့၏ ဆိုလို
ရင်းကို ကောက်ယူထားရ၏၊ ထို့နောက် “ထွက်ရာဝါကျနှင့် ထွက်လာဝါကျ
တို့သည် ပိဏ္ဏတ္ထတူသလော၊ စပ်သလော၊ နွယ်သလော”ဟု စောကြောရ၏၊
ထို့နောက်မှ ပိဏ္ဏတ္ထတူလျှင် ပိဏ္ဏတ္ထဝါကျ ၅-ဝါကျထဲမှ သင့်လျော်ရာကိုလည်း
ကောင်း၊ စပ်လျှင် စပ်ဝါကျ ၄-ဝါကျထဲမှ သင့်လျော်ရာကိုလည်းကောင်း၊ နွယ်လျှင်
နွယ်ဝါကျ ၉-ဝါကျထဲမှ သင့်လျော်ရာကိုလည်းကောင်း ဉာဏ်ဖြင့် ရွေးချယ်၍
ဝါကျအမည် ပေးရလေသည်။

ဝါကျခွဲ သင်နည်း

၁။ ပုဒ်ခတ် တစ်ခုရှိတိုင်း က၊ ခ၊ ဂ-စသော အက္ခရာအမှတ်အသား
ပြထားမည်။

၂။ ခ-ဝါကျ၏ အမည်ကို သိလိုလျှင် ထို ခ-ဝါကျ၏ ထွက်ရာဌာန ဆုံးရာ
ဌာနတို့ကို ရှာရမည်။

၃။ ထို့နောက်မှ ဝါကျခွဲ ဥပဒေသအတိုင်း သင့်လျော်သော ဝါကျအမည်
ပေးရမည်။

၄။ ခ-ဝါကျအတွက် ပြီးသောအခါကျမှ ဂ-ဝါကျ စသည်အတွက် နည်းတူ
စဉ်းစားရမည်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၅။ အချင်းချင်းထောက်ဆ၍ ဝါကျအမည် ပေးရာ၌ က-ဝါကျသည် ခ-ကိုထောက်၍သာ အမည်ရ၏။ ခ-စသည်ကား အထက်က ဝါကျကို ထောက်၍ လည်း နာမည်ရ၏။ အောက်ကဝါကျကို ထောက်၍လည်း နာမည်ရ၏။ နောက် ဆုံးဝါကျလည်း မိမိ၏ အထက်ကဝါကျကို ထောက်၍သာ အမည်ရ၏။ ဆိုလို သည်မှာ “က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င” ဟု ငါးဝါကျပြထားရာ၌ က-သည် လည်းကောင်း၊ င-သည်လည်းကောင်း တစ်မည်စီသာ ရကြ၏။ ခ၊ ဂ၊ ဃ-တို့သည်ကား နှစ်မည်စီ ရကြ၏-ဟု ဆိုလိုသည်။ အောက်ပါ ဝါကျဇယားကို သေချာစွာ ရှုပါ။ အရကျက်ထားပါ။ အကျိုးများလှပါသည်။

ဝါကျ ၁၈-ပါး အကျဉ်းဇယား

ဥပမာ	ထွက်လာမူလဝါကျ	ထွက်လာမူလဝါကျ	သင်္ကေတအနက်
၁။ သင်္ခေပ	ဝိတ္တာရ	ဝိတ္တာရ	ချဲ့ဥားအံ့။
၂။ ဝိတ္တာရ	သင်္ခေပ	သင်္ခေပ	အကျဉ်းချုပ်ကား။
၃။ ဒဠိယ	ဒဠိကရဏ	ဒဠိကရဏ	မှန်၏၊ သင့်၏။
၄။ အပါကဋ	တပ္ပါကဋိကရဏ	တပ္ပါကဋိကရဏ	ထင်ရှားအောင် ပြဉာဏ်အံ့။
၅။ နိဂမနိယ	နိဂမန	နိဂမန	နိဂုံးကို ဆိုဉာဏ်အံ့။
၆။ ဖလ	ကာရဏ(ဟေတု)	ကာရဏ(ဟေတု)	အကြင်ကြောင့်။
၇။ ကာရဏ(ဟေတု)	ဖလ	ဖလ	ထိုကြောင့်၊ အကျိုးကား။
၈။ ယုတ္တိ(လဒ္ဒဂုဏိယ)	လဒ္ဒဂုဏ	လဒ္ဒဂုဏ	အကျိုးကား။
၉။ အယုတ္တိ(လဒ္ဒဒေါသိယ)	လဒ္ဒဒေါသ	လဒ္ဒဒေါသ	အပြစ်ကား၊ လဒ္ဒဒေါသ ထင်ရှားပြအံ့။
၁၀။ အမူလစ္ဆေဒ	ဥပနာသ	ဥပနာသ	ဆက်ဉာဏ်အံ့။
၁၁။ မူလစ္ဆေဒ	ဝါကျာရမ္မ	ဝါကျာရမ္မ	ဆက်ဉာဏ်အံ့။
၁၂။ သာမည	ဝိသေသ	ဝိသေသ	အထူးကား။
၁၃။ ဝိသေသ	သာမည	သာမည	သာမညကား။
၁၄။ အနွယ်	ဗျတိရေက	ဗျတိရေက	ဗျတိရိက်ကား၊ ဆန့်ကျင် ဘက်ကား။
၁၅။ ဗျတိရေက	အနွယ်	အနွယ်	အနွယ်ကား၊ အလျော် ကား၊ စင်စစ်ကား။
၁၆။ သမ္ဘာဝနာ	ဂရဟာ	ဂရဟာ	သို့သော်လည်း။
၁၇။ ဂရဟာ	သမ္ဘာဝနာ	သမ္ဘာဝနာ	သို့သော်လည်း။
၁၈။ ပက္ခ	ပက္ခန္ဓရ	ပက္ခန္ဓရ	အဖို့တစ်ပါးကား၊ သည် သာမကသေး။

တု၊ စပ်၊ နွယ်၊ သုံးမျိုးစွဲပုံ

- ၁။ ဝိတ္တာ-ဒဠိ၊ ပါကဠိ၊ သင်္ခါ-နိဂမ တုပေကြ။
- ၂။ ကာရဏ-ဖလံ၊ ဂုဏ်-ဒေါသံ၊ လေးတန် စပ်ပေကြ။
- ၃။ ဥပ-ဝါကျ၊ ဝိ-သာမာနှင့်၊ ဗျ-နွာ-ပကွန်၊ ဂရဟာ-သမ်၊ ကိုးတန် နွယ်ရုံမျှ။

မှတ်ချက်။ ။ဤဇယား၌ ထွက်လာမှုလိဝါကျအကွက်ရှိ နာမည်များသာ လိုရင်းဖြစ်၏။ ရိုးရာအခါ၌ ၎င်းအမည်များကိုသာ သုံးစွဲရ၏။ ထွက်ရာမူလဝါကျရှိ အမည်များကိုကား အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ ဝါကျအမည် ပေးရာ၌သာ အသုံးပြုရ၏။ ထို့ပြင် နိဿယကို ကြည့်သောအခါ နိဿယက “ဟိ-ချဲ့ဥျးအံ”ဟု အနက်ပေးထားလျှင် ထိုဝါကျသည် ဝိတ္တာရဝါကျဖြစ်၏ စသည်ဖြင့် နားလည်ပြီးလျှင် တစ်ဆင့်တက်ကာ “အဘယံကြောင့် ဝိတ္တာရဝါကျ ဖြစ်ရသနည်း”ဟု စဉ်းစား၍ ဝိတ္တာရဖြစ်ကြောင်းကို တိတိကျကျ သဘောပေါက်လျှင် ဝါကျကောသလ္လဉာဏ် ရင့်သန်လေတော့၏။

အခက်အခဲနှင့် တွေ့သောအခါ ဤ ၁၈-ဝါကျအပြင် ပုစ္ဆာဝါကျ၊ ဝိသဇ္ဇနာဝါကျ၊ အနိယမဝါကျ၊ နိယမဝါကျ၊ ဥပမာနဝါကျ၊ ဥပမေယျဝါကျ-စသော ဝါကျအမည်များကို သုံးစွဲနိုင်၏။ (၎င်းတို့ကို ဝါကျ ၁၈-မျိုးအတွင်း သွင်းလျှင် ပကွ၊ ပကန္တရ ဖြစ်၏။)

ဝါကျနှင့်စပ်၍ အောက်ပါ ဆိုရိုးများ၊ ပုံစံများကို ရမိ၊ နားလည်အောင် လေ့လာထားပါ။ ဝါကျကောသလ္လဉာဏ် ရင့်သန်ပါလိမ့်မည်။ နိဿယက ပေးသော အနက်များကိုလည်း သဘာဝဆိုက်အောင် စဉ်းစားယူပါ။

၁။ ဝိတ္တာရဝါကျ

- ရှေ့ဝါကျကို ဖော်ချဲ့သော ဝါကျသည် “ဝိတ္တာရဝါကျ” မည်၏။ ၎င်းသည်-
- (က) အငုပ်ကို ဖော်သော ဂုဠဝိတ္တာရဝါကျ၊
  - (ခ) အကျဉ်းကိုချဲ့သော သင်္ခေပဝိတ္တာရဝါကျ-ဟူ၍ ၂-မျိုးပြား၏။

(က) ဂုဠဝိတ္တာရဝါကျပုံစံ

- (က) တေရသာတိ ကုသလတော စတ္တာရိ အကုသလတော စတ္တာရိ ကြိယတော ပဉ္စာတိ တေရသ။
- (ခ) တေသု ဟိ ပုထုဇ္ဇနာ အဋ္ဌဟိ ကုသလာကုသလစိတ္တေဟိ ဟသန္တိ၊ သေက္ခာ ဒိဋ္ဌိသဟဂတဝဇ္ဇိတေဟိ၊ အသေက္ခာ ပန ပဉ္စဟိ ဟသန္တိ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

မှတ်ချက်။ ။က-ဝါကျကို ထွက်ရာမူလဝါကျဟုခေါ်၏။ ခ-ဝါကျကို ထွက်လာ မူလဝါကျဟု ခေါ်၏။ ထိုတွင် ခ-ဝါကျသာ လိုရင်း ဖြစ်၏။ ခ-ဝါကျသာ နာမည်စစ်စစ်ကို ရနိုင်၏။ က-ဝါကျကား ခ-ဝါကျကို ထောက်ဆ၍သာ နာမည်ရနိုင်၏။ ထိုသို့ ရရာ၌ ခ-ဝါကျက ဝိတ္ထာရဝါကျ ဖြစ်သောကြောင့် ထို ခ-ဝါကျကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ အမည်ရလေသည်။ ခ-ဝါကျ၏ ဝိတ္ထာရဖြစ်ပုံကား က-ဝါကျဖြင့် တေရသ-အရကိုသာ ကောက်ပြုရသေး ၏။ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်က မည်သည့်စိတ်ဖြင့် ရယ်ရွှင်ရသည်ဆိုသော အချက်ကား ငုပ်ကွယ်၍နေ၏။ ထိုအငုပ်ကို ဖော်၍ ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ ဖြစ်ရလေသည်။

အမှာ။ ။နောက်ဝါကျများ၌ ပုံစံကိုသာ ပြပါမည်။ အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်း ချက်ကို မပြတော့ပါ။ အထက်က အကျဉ်းခေါင်းစဉ်ကို ကြည့်၍ အကျယ်ကို သိပါ။

(ခ) သင်္ခေပ ဝိတ္ထာရဝါကျ ပုံစံ

(က) အာကပေါတိ ဂမနာဒိကော။

(ခ) ဣတ္ထိယော ဟိ ဂစ္ဆမာနာ အဝိသဒါ ဂစ္ဆန္တိ။ တိဋ္ဌမာနာ နိသိဒမာနာ နိပဇ္ဇမာနာ ခါဒမာနာ ဘုဠမာနာ အဝိသဒါ ဘုဠန္တိ။

၂။ သင်္ခေပဝါကျ

ရှေ့ဝါကျကို ကျဉ်းချုံးသောဝါကျသည် “သင်္ခေပဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

(က) သောမနဿသဟဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တံ အသင်္ခါရိကမေကံ ။ ပ ။
ဣမာနိ ဒွေပိ မောမူဟစိတ္တာနိ နာမ။

(ခ) အဋ္ဌမာ လောဘမူလာနိ ။ ပ ။ ဒွါဒသာကုသလာ သိယံ။

၃။ ဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ

ရှေ့ဝါကျကို ခိုင်မြဲအောင် ပြုပေးသော ဝါကျ သည် “ဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ” မည်၏။ ထိုဒဋ္ဌိကရဏဝါကျသည်-

က=အသင့်ယုတ္တိဖြင့် ခိုင်မြဲအောင် ပြုပေးသော ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ။
ခ=အာဂုံပါဠိဖြင့် ခိုင်မြဲအောင် ပြုပေးသော အာဂမဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ-ဟု
၂-မျိုးပြား၏။

(က) ယုတ္တိဒဋ္ဌိကရဏဝါကျပုံစံ

က= ဒဿနေနာတိ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန။

ခ= သော ဟိ ပဌမံ နိဗ္ဗာနံ ဒဿနတော ဒဿနန္တိ ဝုတ္တော။

(ခ) အာဂမဒဋ္ဌိကရဏဝါကျပုံစံ

က = ဓမ္မောတိ ဟောတု။

ခ = ဝုတ္တဇေတံ “ဟောတုမှိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ”တိ။

၄။ တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ

ရှေ့ဝါကျကို ထင်ရှားအောင် ပြုပေးသော ဝါကျသည် “တပ္ပါကဋီကရဏ ဝါကျ” မည်၏။

ပုံစံ။ က = စိတ္တမဉ္ဇူသန္တိ သမာဓိ။

ခ = အဘိညာဒိနဉ္စိ ဓမ္မာနံ ပါဒကဘာဝေန သမာဓိ မဉ္ဇူသသဒိသော ဟောတိ။

ဝိတ္ထာရဝါကျနှင့် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ အထူး

အကြောင်း+အကျိုး၊ သဒ္ဓါ+အနက် မပြည့်စုံ၍ ကျဉ်းသည်ကို အကျယ်ချဲ့လျှင် ဝိတ္ထာရဝါကျ ဖြစ်၏။ လိနံ၊ အာသင်္ကာ၊ ဗျာဘိစာရအားဖြင့် မထင်ရှားသည်ကို ထင်ရှားစေလျှင် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ ဖြစ်၏။ တစ်နည်းကား-ဝိတ္ထာရဝါကျနှင့် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျတို့သည် ရှေ့ဝါကျကို အကျယ်ချဲ့ခြင်းအားဖြင့် တူကြသော် လည်း ဝိတ္ထာရဝါကျက ရိုးရိုးကလေး ချဲ့၏။ စာချဘုန်းကြီး စာအဓိပ္ပါယ် ပြောပုံ နှင့် တူ၏။ တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျက ဥပမာ+ဥပမေယျ၊ အနွယ+ဗျတိရေက၊ ကာရဏ+ဖလတို့ဖြင့် ချဲ့၏။ ဓမ္မကထိကဘုန်းကြီး တရားရှင်းပုံနှင့် တူ၏။ ဤသို့ အထူးကို သိပါ။

၅။ နိဂမနဝါကျ

ရှေ့စကားရပ်များကို ပြန်၍အုပ်ဖုံးသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-စကားလက်စသတ် သော ဝါကျသည် “နိဂမနဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

(က) သောမနဿသဟဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တံ ။ ပ ။ ဣမာနိ ဒွေပိ မောမူဟစိတ္တာနိ နာမ။

(ခ) ဣစ္စေဝံ သဗ္ဗထာပိ ဒွါဒသာကုသလစိတ္တာနိ သမတ္တာနိ။

၆။ ကာရဏဝါကျ

ရှေ့ဝါကျ၏ အကြောင်းကိုပြသော ဝါကျသည် “ကာရဏဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

(က) ဝိနယပိဋကေ ဘိလေသာနံ ဝိတိက္ကမပဟာနံ ဝုတ္တံ။

(ခ) ဝိတိက္ကမပဋိပက္ခတ္တာ သီလဿ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

၇။ ဖလဝိကျ

ရှေ့ဝိကျ၏ အကျိုးကို ပြသော ဝိကျသည် “ဖလဝိကျ” မည်၏။ ပုံစံကား—

- (က) သဗ္ဗေသမ္ဘိ ဟိ ပရမတ္ထဓမ္မာနံ ဘာဝသာနေမေဝ နိပ္ပရိယာယတော လဗ္ဘတိ၊ ကတ္တုကရဏဝသေန ပန နိဗ္ဗဇနံ ပရိယာယကထာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
- (ခ) တထာ နိဒဿနံ ပန ဓမ္မသဘာဝဝိနိမုတ္တဿ၊ ကတ္တာဒိနော အဘာဝ ပရိဒီပနတ္တံတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

၈။ လဒ္ဒဂုဏဝိကျ

ရှေ့ဝိကျမှ ရအပ်သော အကျိုးကို ပြသော ဝိကျသည်၊ ဝါ-ရှေ့ဝိကျ၌ ဆိုထားသည့်အတိုင်း ယူလျှင် ရအပ်သော အကျိုးကို ပြသော ဝိကျသည်၊ ဝါ-ပထမအကျိုးတစ်ပါးကို ပြပြီး၍ ထိုအကျိုးမှ တစ်ဆင့်တက်၍ ရအပ်သော အကျိုးတစ်ပါးကို ပြသောဝိကျသည်၊ ဝါ-ဉာပကအကြောင်းကို အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် ပြဆိုသော ဝိကျသည် “လဒ္ဒဂုဏဝိကျ” မည်၏။ ပုံစံကား—

- (က) အဘိယာစိတောတိ သက္ကစ္စံ ယာစိတော။
- (ခ) တေန အနာဒရိယံ အတ္ထပကာသနေ ကာတံ အသက္ကုဏေယျံ ဒသေတိ။

ဖလဝိကျနှင့် လဒ္ဒဂုဏဝိကျအထူး

တိုက်ရိုက် အကျိုးရင်းကို ပြလျှင် ဖလဝိကျ၊ အကျိုးရင်းမှ တစ်ဆင့်တက်၍ ရအပ်သော အကျိုးဆက်ကို ပြလျှင်၊ ဝါ-ဖလဝိကျ၏ ဖလကိုပြလျှင် လဒ္ဒဂုဏဝိကျမည်၏။ တစ်နည်း-အကြောင်းရှေ့ အကျိုးနောက်နေက ဖလဝိကျ၊ အကျိုးရှေ့ အကြောင် နောက်နေက လဒ္ဒဂုဏဝိကျ မည်၏။

၉။ လဒ္ဒဒေါသဝိကျ

ရှေ့ဝိကျမှ ရအပ်သော အပြစ်ကို ပြသော ဝိကျသည်၊ ဝါ-ရှေ့ဝိကျ၌ ဆိုထားသည့်အတိုင်း မယူလျှင် ရအပ်သော အပြစ်ကို ပြသော ဝိကျသည် “လဒ္ဒဒေါသဝိကျ” မည်၏။ ပုံစံကား—

- (က) ပရိယေသေယျာတိ ယထာ လဘာတိ၊ တထာ ကရေယျ၊ ဥပနိက္ခိ-ပေယျာတိ အတ္ထော။ ဧတေန ထာဝရပယောဂံ ဒသေတိ။
- (ခ) ဣတရထာ ဟိ ပရိယိဋ္ဌိတမတ္တေနေဝ ပါရာဇိကော ဘဝေယျ၊ န စေတံ ယုတ္တံ။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၃-နံပါတ်စည်းများ

၁၀-၁၁။ ဥပနာသနှင့် ဝါကျာရမ္ဘဝါကျ

ရှေ့ဝါကျ၌ စကား မပြီးပြတ်ခဲ့၍ ဆက်လက်ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-
စကားစပ်သဖြင့် အပိုစကားတစ်ခုကို ဆက်လက်ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-အမှာ
အထားကို ပြသော ဝါကျသည် “ဥပနာသဝါကျ” မည်၏။ အပိုစကား ဝင်လာသဖြင့်
ပြောလက်စ စကား ပြတ်သွားသောကြောင့် ပြန်၍ဆက်ပြသော ဝါကျသည်
“ဝါကျာရမ္ဘဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

- က = ယာ ယာ ရုစိ ယထာရုစိ။
- ခ = ရုစိ စ ဣစ္ဆာ၊ ကတ္တုကာမတာ သာ။

မှတ်ချက်။ ။ခ-ဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျ၌ စကားမပြီးပြတ်ခဲ့၍ ဆက်လက်
ပြသောကြောင့် ဥပနာသဝါကျ မည်၏။

- က = ဣဒါနိ အယံ ခေါ သာရိပုတ္တ ဟေတုတိအာဒိ နိဂမနံ။
- ခ = ယဉ္ဇေတ္ထ အန္တရန္တရာ န ဝုတ္တံ၊ တံ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ တသ္မာ
ပါဠိက္ကမေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
- ဂ = ယံ ပန ဝုတ္တံ ခ စိရဋ္ဌိတိကံ အဟောသိတိ၊ တံ ပုရိသယုဂဝသေန ဝုတ္တန္တိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ပါရာ-ဋ္ဌ၊ ပ ၂ ၁၅၇)

မှတ်ချက်။ ။ခ-ဝါကျသည် အမှာစကားကို ပြသောကြောင့် ဥပနာသ
ဝါကျမည်၏။ ဂ-ဝါကျသည် ဝါကျာရမ္ဘဝါကျ မည်၏။

- က = ထေရော တဿ ဝစနံ သမ္ပဋိစ္စိတွာ အတ္တသတ္တမော ဝေဋီသကပဗ္ဗတာ
ဝေဟာသံ ဥပ္ပတိတွာ အနုရာဓပုရဿ ပုရတ္ထိမဒိသာယ မိဿကပဗ္ဗတေ
ပတိဋ္ဌဟိ။ ဒင် ဣဒ္ဓိယာဒိဟိ သဒ္ဓိံ ။ ပ ။ ဣမသ္မိံ ဒီပေ ပတိဋ္ဌဟိတိ။
- ခ = တသ္မိံ စ ဒိဝေေ တမ္မပဏ္ဍိဒီပေ ဇေဋ္ဌမူလနက္ခတ္တံ နာမ ဟောတိ။
(ပါရာ-ဋ္ဌ၊ ပ ၅၃-၄-၅)

မှတ်ချက်။ ။ခ-ဝါကျသည် ဝါကျာရမ္ဘဝါကျ မည်၏။

၁၂။ ဝိသေသဝါကျ

ရှေ့ဝါကျကို အထူးပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ရှေ့၌ဆိုအပ်သော အများ ဆိုင်
စကားထဲမှ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော အနက်ထူးကို သီးခြားထုတ်ပြသော ဝါကျသည်
“ဝိသေသဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား- သမယသဒ္ဓေါ-

- က = သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု။
- ပဋိလာဘေ ပဟာနေ စ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ။
- ခ = ဣဓ ပခုဿ ကာလော အတ္ထော။ (ပါရာ-ဋ္ဌ၊ ပ ၂ ၇၉)

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

၁၃။ သာမညဝါကျ

ရှေ့ဝါကျ၏ အများဆိုင်အနက်ကို ဖော်ပြသော ဝါကျသည် “သာမညဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

က= ဥဠာရာတိ သေဋ္ဌာ။

ခ = အယဉ္ဇိ ဥဠာရာသဒ္ဓေါ “ဥဠာရာနိ ခါဒနိယာနိ ခါဒန္တိ”တိအာဒိသု မဓုရေ အာဂစ္ဆတိ ။ ပ ။ (ပါထိကဋ္ဌ၊ ၆၂)

၁၄။ ဗျတိရေကဝါကျ

ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-မူလဝါကျနှင့် ဆန့်ကျင်သော အနက်ကိုပြသော ဝါကျသည် “ဗျတိရေကဝါကျ”မည်၏။

က= ကပ္ပဿာတိ အသင်္ချေယျကပ္ပဿ (ပကတိသဘာဝဿ)။ န ဟိ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဒိနံ တိဏ္ဍံ မဟာကပ္ပဝသေန အာယုပရိစ္ဆေဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

ခ = အသင်္ချေယျကပ္ပဝသေန တေသံ အာယုပရိစ္ဆေဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (ဋီကာကျော်၊ ၁၆၇-၈။)

၁၅။ အနွယဝါကျ

အလျော်အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-မူလဝါကျနှင့် လျော်သော အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည် “အနွယဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

က= နေဝိတ္ထိံ ပဏ္ဍိတော သေဝေ။

ခ = ဝက် ဟိ ဣတ္ထိယာ မနံ။

မှတ်ချက်။ ။ဗျတိရေကဝါကျ၊ အနွယဝါကျတို့သည် သံဝဏ္ဏနာ မဟုတ်သော ရိုးရိုးစကားပြေ၌လည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏနာအရာ၌လည်းကောင်း တွဲလျက် ရှိတတ်၏။ ရိုးရိုးစကားပြေ၌ န၊ ပါလျှင် ဗျတိရေကဝါကျ၊ န၊ မပါလျှင် အနွယဝါကျ ဖြစ်၏။ သံဝဏ္ဏနာအရာ၌ကား န၊ ပါခြင်း မပါခြင်းသည် ပဓာနမဟုတ်၊ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လျှင် ဗျတိရေကဝါကျ ဖြစ်၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မဖြစ်လျှင် အနွယဝါကျဖြစ်၏။

၁၆။ ဂရဟာဝါကျ

ရှေ့ဝါကျကို ကဲ့ရဲ့သော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ကဲ့ရဲ့အပ်သော အနက်ကိုပြသော ဝါကျသည် “ဂရဟာဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

က= ကိဉ္ဇာပိ “ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ”တိ ဝုတ္တတ္တာ “သုဏောထ မနသိ ကရောထာ”တိ ဝတ္တံ ယုတ္တံ ဝိယ ဒိဿတိ။

ခ = “သံဃော ဥပေါသထံ ကရေယျာ” တိဏ္ဍမိနာ ပန န သမေတိ။
(ကင်္ခါဋ္ဌ၊ ၉၉)

၁၇။ သမ္ဘာဝနာဝါကျ

ရှေ့ဝါကျကို ချီးမွမ်းသော ဝါကျသည် ဝါ- ချီးမွမ်းအပ်သော အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည် “သမ္ဘာဝနာဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

က = ဒယာပန္နောတိ ဧတ္ထ ပန ကာရဏိကော အဝိဟိံသဇ္ဈာသယတ္တာ ပရေသံ ဝိဟေသာမတ္တမ္ပိ န ကရောတိ။

ခ = ကော ပန ဝါဒေါ ပါဏာတိပါတနေ။ (ဓမ္မသင်္ဂဏိအနုဋီ၊ ၉။ လိုအပ်သလိုသာ ယူထား)

ဂရဟာ၊ သမ္ဘာဝနာ ယူဆနည်း

အကြောင်းအရာတစ်ခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စောဒကနှင့် ပရိဟာရတို့ ငြင်းခုံကြရာ စောဒကကလည်း အကြောင်းပြ၏၊ ပရိဟာရကလည်း အကြောင်းပြ၏၊ ထိုသို့ ပြကြရာ၌ အကြောင်းပြ မှန်ကန် အားကောင်းလျှင် “သမ္ဘာဝနာ”၊ မှန်ကန်သော်လည်း အားမကောင်းလျှင် “ဂရဟာ” မှတ်၊ အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ်များကိုလည်း စဉ်းစားပါ။

- ၁။ ပနစပ်ရာ၊ ယုတ်+နည်းပါ၊ ဂရဟာ မှတ်ယူရာ။
- ၂။ ယင်းသို့စပ်ရာ၊ များ+မြတ်ပါ၊ သမ္ဘာဝနာသာ။
- ၃။ အနည်း+အယုတ်၊ ပုဒ်နှောင်ထုတ်၍၊ ပိ-ယုတ် ဂရဟာ၊ ဖြစ်တုံပါလည်း စပ်ရာပုဒ်မှာ၊ များ+မြတ်ပါမူ၊ သမ္ဘာဝနာမူ၊ ပေါင်းယူ ဂရဟာပေ။
- ၄။ အမြတ်+အများ၊ နောက်ထိုင်ငြား၍၊ ပိ-ကား သမ္ဘာဝနာ၊ ဖြစ်တုံပါလည်း၊ စပ်ရာပုဒ်မှာ၊ ယုတ်နည်းပါမူ၊ ဂရဟာမူ၊ ပေါင်းယူ သမ္ဘာဝနာပေ။
- ၅။ ထိုင်ရာစပ်ရာ၊ နှစ်ဝလုံးမှာ၊ ယုတ်+နည်းပါမူ၊ ဂရဟာယူ၊ ပေါင်းမူ သမ္ဘာဝနာပေ။
- ၆။ ထိုင်စပ်ရိရာ၊ များ+မြတ်ပါမူ၊ သမ္ဘာဝနာယူ၊ ပေါင်းမူ ဂရဟာပေ။

၁၈။ ပက္ခန္တရဝါကျ

ရှေ့ဝါကျမှ တစ်ပါးသောအဖို့ကို ပြသော ဝါကျသည် “ပက္ခန္တရဝါကျ” မည်၏။ ပုံစံကား-

- က = အတ္တာနံ သူစနတော သုဂုတ္တတော၊ သဝနတောထ သူဒနတော။
သုတ္တာဏာ သုတ္တသဘာ-ဂတော စ သုတ္တန္တိ အက္ခာတံ။(အပေါင်းပြ)
- ခ = တဉ္စိ အတ္တတ္ထပရတ္တာဒိဗောဒေ အတ္ထေ သူစေတိ။
- ဂ = သုဂုတ္တာ စေတ္ထ အတ္တာ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ပက္ခန္တရတစ်မျိုး။ ။ ရှေ့၌ အပေါင်းအစုထဲမှ ထုတ်ယူသော ပက္ခ မရှိ သော်လည်း ရှေ့စကားရပ်၌ ဖော်ဒကပုဂ္ဂိုလ်တို့က အထူးမျှသာ မေးဖွယ်ရာဖြစ်သော ကြောင့် ဖြေဆိုရသော ပက္ခန္တရဝါကျတစ်မျိုးလည်း ရှိသေး၏။ ထိုဝါကျမျိုးကို အပရေ ပန၊ အညေ ပန၊ ဧကစ္စေ ပန၊ ကေစိ ပန၊ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ အာနန္ဒာ စရိယော ပန-စသည်ဖြင့် ရေးသားလေ့ရှိ၏။ ဤဝါကျ၌ သကဝါဒကို ပက္ခ၊ ပရဝါဒကို ပက္ခန္တရ-ဟု ယူပါ။ အချို့ကား-ဤဝါကျမျိုးကို ဝိသေသဝါကျ-ဟု ယူ၏။ ဘာသာဋီကာဆရာကား “ဝါကျာရမ္မဝါကျ”ဟု ယူလေသည်။ (အမှာအထား ပြသော သဘောမျိုးဖြစ်၍ ဘာသာဋီကာဝါဒ သဘာဝကျ၏။)

ဝါကျ ၁၈-မျိုးနှင့် ဆိုရိုး

၁။ ဝိတ္ထာရဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို ဖော်ချဲ့သော ဝါကျသည် ဝိတ္ထာရ ဝါကျမည်၏။

၂။ သင်္ခေပဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို ကျဉ်းချုံးသောဝါကျသည် သင်္ခေပ ဝါကျမည်၏။

၃။ ဒဠိကရဏဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို ခိုင်မြဲအောင် ပြပေးသော ဝါကျ သည် ဒဠိကရဏဝါကျမည်၏။

၄။ တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို ထင်ရှားအောင် ပြပေးသော ဝါကျသည် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျမည်၏။

၅။ နိဂမနဝါကျ။ ။ ရှေ့စကားရပ်များကို ပြန်၍ အုပ်ဖုံးသော ဝါကျ သည် နိဂမနဝါကျမည်၏။

၆။ ကာရဏဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျ၏ အကြောင်းကို ပြသောဝါကျသည် ကာရဏဝါကျမည်၏။

၇။ ဖလဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျ၏ အကျိုးကို ပြသောဝါကျသည် ဖလ ဝါကျမည်၏။

၈။ လဒ္ဒဂုဏဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျမှ ရအပ်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ရှေ့ဝါကျ၌ ဆိုထားသည့်အတိုင်းယူလျှင် ရအပ်သော အကျိုးကို ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ပထမအကျိုးတစ်ပါးကို ပြပြီး၍ အကျိုးတစ်ပါးကို ထပ်၍ ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ဉာပကကြောင်းကိုပင် အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုထားသော ဝါကျသည် လဒ္ဒဂုဏဝါကျမည်၏။

၉။ လဒ္ဒဒေါသဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျမှ ရအပ်သော အပြစ်ကို ပြသော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ရှေ့ဝါကျ၌ ဆိုထားသည့်အတိုင်း မယူလျှင် ရအပ်သော အပြစ် ကို ပြသောဝါကျသည် လဒ္ဒဒေါသဝါကျမည်၏။

၁၀။ ဥပနျာသဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျ၌ စကားမပြီးပြတ်ခဲ့၍ ဆက်လက် ပြသော ဝါကျသည် ဝါ-စကားစပ်သဖြင့် အပိုစကားတစ်ခုကို ဆက်လက်ပြသော ဝါကျသည် ဝါ-အမှာအထားကို ပြသော ဝါကျသည် ဥပနျာသဝါကျမည်၏။

၁၁။ ဝါကျာရမ္ဘဝါကျ။ ။ အပိုစကား ဝင်လာသဖြင့် ပြောလက်စ စကား ပြတ်သွားသောကြောင့် ပြန်ဆက်၍ပြသော ဝါကျသည် ဝါကျာရမ္ဘဝါကျမည်၏။

၁၂။ ဝိသေသဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို အထူးပြုသော ဝါကျသည်၊ ဝါ- ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော အနက်အထူးကို သီးခြားထုတ်၍ ပြသောဝါကျသည် ဝိသေသဝါကျမည်၏။

၁၃။ သာမညဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျ၏ အများဆိုင်အနက်ကို ဖော်ပြသော ဝါကျသည် သာမညဝါကျမည်၏။

၁၄။ ဗျတိရေကဝါကျ။ ။ ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည် ဗျတိရေကဝါကျမည်၏။

၁၅။ အနွယဝါကျ။ ။ အလျော်အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည် အနွယ ဝါကျမည်၏။

၁၆။ ဂရဟာဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို ကဲ့ရဲ့သော ဝါကျသည်၊ ဝါ-ကဲ့ရဲ့ အပ်သော အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည် ဂရဟာဝါကျမည်၏။

၁၇။ သမ္ဘာဝနာဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျကို ချီးမွမ်းသော ဝါကျသည်၊ ဝါ- ချီးမွမ်းအပ်သော အနက်ကို ပြသော ဝါကျသည် သမ္ဘာဝနာဝါကျမည်၏။

၁၈။ ပက္ခန္တရဝါကျ။ ။ ရှေ့ဝါကျမှ တစ်ပါးသောအဖို့ကို ပြသော ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျမည်၏။

အမှာ။ ။ အထက်ပါ ဆိုရိုးများကို အရကျက်ပါ၊ အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ် များကိုလည်း သဘာဝဆိုက်အောင် စဉ်းစားပါ။ နိဿယကပေးသော အနက်ကိုလည်း သဘာဝဆိုက်အောင် စဉ်းစားပါ။ ဤအစီအစဉ် သုံးချက်ကို လိုက်နာလျှင် ဝါကျနှင့် ပတ်သက်၍ ကြောက်စရာ မလိုတော့ပါ။

ဝါကျနှင့်ဆိုင်သော ၎င်းရေးဆောင် နိယာမ်များ

- ၁။ ဟိ၊ စ၊ ပန၊ နိပါတ၊ ဝါကျရှေ့၌တွင်။
- ၂။ ဟိ-နက်မှတ်သား၊ ထင်ရှား၊ ချဲ့မြဲ၊ နက်စွဲသုံးအင်၊ ရှေ့စကား နှင့် အတူပင်။
- ၃။ ကြောင်း၊ ကျိုး၊ ပြစ်လျှင်၊ ဤသုံးအင်၊ ရှေ့စကားနှင့် စပ်ရုံပင်။
- ၄။ ဆက်နက်နှစ်ဖော်၊ ထူး၊ လျော်၊ ဆန့်ကျင်၊ ဤငါးအင်၊ ရှေ့စကား နှင့် နှယ်ရုံပင်။

မွှာစရိယမျက်ရှု

ဟိ၊ စ၊ ပန-ဟု ဝါကျဇောတက နိပါတ်ပုဒ် ၃-လုံးရှိရာတွင် ဟိသည် တပွါကဋီကရဏ၊ ဝိတ္ထာရ၊ ဒဠိကရဏ၊ ကာရဏ၊ ဖလ၊ လဒ္ဒဂုဏ၊ လဒ္ဒဒေါသ၊ ဥပနျာသ၊ ဝါကျာရမ္ဘ၊ ဝိသေသ၊ အနွယ၊ ဗျတိရေကဝါကျတို့ကို ထွန်းပြ၏။ ထိုဝါကျတို့တွင် တပွါကဋီကရဏ၊ ဝိတ္ထာရ၊ ဒဠိကရဏဝါကျတို့သည် ရှေ့ဝါကျ နှင့် ပိဏ္ဏတ္ထတူ၏။ ကာရဏ၊ ဖလ၊ လဒ္ဒဂုဏ၊ လဒ္ဒဒေါသဝါကျတို့သည် ရှေ့ စကားနှင့် ပိဏ္ဏတ္ထစပ်ရုံသာ စပ်၏။ ဥပနျာသ၊ ဝါကျာရမ္ဘ၊ ဝိသေသ၊ အနွယ၊ ဗျတိရေကဝါကျတို့သည် ရှေ့ဝါကျနှင့် ပိဏ္ဏတ္ထ နှယ်ရုံသာ နှယ်၏။

၅။ စ၊ ပနမူ၊ ဟိ၊ နှင့်တူ၊ ထုတ်ယူ နည်းတူပင်။

၆။ ပန၊ ထူးခဲ့၊ ကဲ့ရဲ့၊ ချီးမွမ်း၊ အဖို့စွန်း၊ နက်ညွှန်း၊ အတူပင်။

စ၊ ပနတို့လည်း ဟိ၊ ကဲ့သို့ပင် တပွါကဋီကရဏစသော ဝါကျများကို ထိုက်သလို ထွန်းပြ၏။ ပန အတွက် ထူးခြားချက်ကား ပနသည် ဂရဟာ၊ သမ္ဘာ ဝနာ၊ ပက္ခန္တရဝါကျတို့ကိုလည်း ထွန်းပြသေး၏။ ယခုအခါ တပွါကဋီကရဏ အစ ပက္ခန္တရအဆုံးရှိသော ဝါကျတို့၏ သဘာဝအဓိပ္ပါယ်ကို ပြလတ္တံ့။ အထူး တိမ်မြုပ်နေရာ၌သာ အဓိပ္ပါယ် ရှင်းပြပါအံ့။ ကျန်ဆောင်ပုဒ်များ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို စဉ်းစားလျှင် နားလည်နိုင်ပါသည်။ ပုံစံအတွက်မှာလည်း စာကြီးပေကြီး တက်နေပြီ ဖြစ်သည်အပြင် ဆရာကလည်း သင်ပြနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အထူးထုတ်ပြနေ ဖွယ် မလိုတော့ပြီ။

၇။ လိနတ် ထင်ရှား၊ ငုပ်၊ ကျဉ်းကားချဲ့၊ မခိုင်ခဲ့မြဲ၊ ကျိုးတဲ့ဝက်၊ သုံးဝ ဟိတ်မျိုး၊ လဒ္ဒကျိုး၊ ထွက်ရိုး စုဒ်ထုတ်တင်။

၈။ ပြတ်ပြီးခဲ့ရာ၊ ဆက်၍လာ၊ ဝါကျာရမ္ဘပင်။

၉။ မပြတ်စပ်ကာ၊ ဆက်၍လာ၊ ဥပနျာသပင်။

၁၀။ အပြစ်တင်ဖွယ်၊ ပယ်၍ခက်ခဲ့၊ တစ်ချက်သာမန်၊ စုဒ်ထုတ်ပြန်၊ မိန့်ဟန် အထူးပင်။

၁၁။ အနက်ရောက်လျော်၊ နွယ်ခေါ်၊ ပြန်သော် ဗျတိတင်။

၁၂။ ပနစပ်ရာ၊ ယုတ်+နည်းပါ၊ ဂရဟာ မှတ်စေချင်။

၁၃။ ယင်းသို့စပ်ရာ၊ များမြတ်ပါ၊ သမ္ဘာဝနာပင်။

၁၄။ ပေါင်းပြီး စိတ်ပြ၊ နောက်ပက္ခ၊ ယူကြ ပက္ခန်ပင်။

တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော ရှေ့ဝါကျကို ထင်ရှား ပေါ်လွင်စေသော နောက်ဝါကျသည် တပွါကဋီကရဏဝါကျ မည်၏-စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်အကျယ် သိပါ။ ယခုအခါ သင်္ကေတ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝါကျအယူအဆကို ပြတော့လတ္တံ့။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၃-နိပါတ်စည်းများ

၁၅။ လီနတ်တစ်ဖြာ၊ ဥပမာနောက်၊ ဟိ-လျှင်ရောက်၊ နက်ကောက် ထင်ရှားခြင်း။

၁၆။ ကထံ တတ္ထ၊ ဟိတ်ပြနောက်မှာ၊ ဟိရောက်လာ၊ ချဲ့ကာယူကြမင်း။

၁၇။ ထူးဆန်း၍ကား၊ နှစ်ဆူပြား၍၊ လှုပ်ရှားမခိုင်၊ ရှေ့နက်ယိုင်၊ မြဲခိုင် ဒဠိခင်း။

၁၈။ ယင်းဒဠိပင်၊ ယုတ္တိထင်၊ စမ်းချင် မှန်မယွင်း။

၁၉။ ဝုတ္တဇေတ၊ အာဂမ၊ ယူကြ ဒဠိရင်း။

၂၀။ ဝင်္ကတ္ထနောက်၊ ဟိလျှင်ရောက်၊ ဟိတ်ထောက် သုံးပါးလင်း။

၂၁။ သူက ပယ်နိုင်၊ ဟိတ်သာကိုင်၊ မနိုင် ဒဠိခင်း။

၂၂။ ဧဝဉ္စိမှာ၊ ကျိုးပြစ်ရှာ၊ လျော်စွာ အနက်ခင်း။

တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက် အသိခက်သော စကားနောင် ဟိပါလျှင်လည်းကောင်း၊ ဥပမာဇောတကပုဒ်နောင် ဟိပါလျှင်လည်းကောင်း၊ ထိုဟိကို တပွါကဋီကရဏ ဝါကျဇောတကဟု ယူဆပါ-စသည်ဖြင့် အကျယ်သိပါ၊ အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ် များ၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။

၂၃။ လီနသင်္ကာ၊ ဗျာဘိစာကြောင့်၊ ယသ္မာနောက်၊ ပနရောက်၊ နက်ကောက် ထင်ရှားစွဲ။

၂၄။ ဟောတိစေတ္ထ၊ စ၊ နက်ရ၊ သင်္ခေပဟုစွဲ။

၂၅။ ဧဝံ ကေဝလံ၊ နှစ်တန်ကပ်ရှိ၊ နိပါတ်-ဟိ၊ ယုတ္တိဒဠိစွဲ။

၂၆။ တထာ ဟိ မှာ၊ ဉာပကာ၊ ရံခါ ချဲ့ မြဲစွဲ။

၂၇။ စပနဟု၊ တကွတက်ရာ၊ စ၊ နက်မှာ ဆက်၊ ပနနက်၊ ထူးချွန် ဝိပွါယ်စွဲ။

၂၈။ ဧဝ၊ စ၊ ဝါ၊ ပနပါမူ၊ ကန့်ယူ ဧဝ၊ စ၊ ဝါမျှမှာ၊ ဆည်းပေါင်းရာ၊ ပနာ ထူးကြောင့်စွဲ။

၂၉။ န ဟိ တက်ရာ၊ ဟိ-နက်မှာ၊ ဟိတ်ပါ ဒဠိစွဲ။

၃၀။ သစေ ဣဓ၊ နောက် ပန၊ ဝိသေသဟုစွဲ။

၃၁။ ယဒိနောက်မှာ၊ နိပါတ်ပြ၊ လဒ္ဒဒေါသစွဲ။

၃၂။ အညထာနောက်၊ နိပါတ်ရောက်က၊ နက်စွဲရ၊ ဒေါသ ဗျတိစွဲ။

၃၃။ ချင်း၏နောက်မှာ၊ ဟိ တက်လာ၊ နှစ်ဖြာ ထင်ရှား+မြဲ။

၃၄။ အယံ ဧတ္ထ၊ တာဝနောက်မှာ၊ နိပါတ်ပါ၊ ဝါကျာရမ္ဘစွဲ။

၃၅။ တတော ပရံနောက်၊ နိပါတ်ရောက်၊ နက်ထောက် အဖို့စွဲ။

၃၆။ ဗျုပ္ပတ်ဖွင့်ပြ၊ ရှေ့ ဟိ၊ စ၊ ချဲ့ထ၊ ဟိတ်၊ ဆက်၊ မြဲ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၃၇။ အဓိပ္ပါယော၊ အတ္ထောနောက်တွင်၊ နိပါတ်မြင်၊ ချဲ့၊ ထင်၊ ဟိတ်၊ ဆက်၊ မြဲ။

၃၈။ အဓိဝစနံနောက်၊ ဟိ၊ လျှင်ရောက်၊ နက်ကောက် ချဲ့၊ ထင်၊ မြဲ။

ဝါကျနှင့်ဆိုင်သော ထိုမှဤမှ ဆောင်ပုဒ်များ

၃၉။ ဟေတု၊ သမ္ပဒါန၊ ဝိသေသနောက်၊ ဟိတ်လောက် ထည့်ပြ၊ ဝိတ္ထာရ။

၄၀။ ဟေတုကြောင်းပေ၊ ကျိုးနေ သမ္ပဒါန၊ မှတ်သားကြ။

၄၁။ ဝိတက်ချောက်ချား၊ မလှုပ်ရှားအောင်၊ ကိုးကား သက်သေ၊ ကြောင်းရှာဖွေ၍၊ အခြေတည်ရန်၊ နိပါတ်ခံ၊ မြဲမြဲ ဒဠိသာ။

၄၂။ သန္နိဋ္ဌာနောင်၊ ဟိနှင့်ဆောင်မှု၊ မြဲခေါင်ဒဠိ ဇောတပြီ။

၄၃။ ဟေတုနောက်မှာ၊ ဟိသဒ္ဓါ၊ ရံခါဒဠိ ဇောတပြီ။

၄၄။ မူလစကား၊ လျှို့ဝှက်ငြား၍၊ ထင်ရှားပြဘိ၊ နိပါတ်ရို၊ ယူဘိ ပါကဋာ။

၄၅။ ဝုတ္တံ တေနာဟ၊ စ-သည် ဝက္ခတိ၊ ရှိသည်အညီ၊ ပုဒ်နှင့်မှီမှု၊ ဒဠိဉာပက၊ စုဒ်ထုတ်ရ၊ မှတ်ကြ အရာမျှော်။

၄၆။ အကြောင်း နောက်ထိုင်၊ ထိုင်သည်၊ စ၊ ဟိ၊ မှတ်သိ ဖလသာ။

၄၇။ လဒ္ဓဂုဏ်ပြ၊ ဒေါသတစ်ဖုံ၊ နိဂုံးတစ်ဖြာ၊ သရုပ်မှာ၊ လျော်စွာ ဧဝံပြ။

၄၈။ ဧဝံ သတိ၊ သန္တေ ချိလျက်၊ ယုတ္တိကိုသာ၊ တက်ခဲ့လား၊ လဒ္ဓါဂုဏ်ဟုပြ။

၄၉။ အယုတ္တိမျှ၊ တက်လာက၊ လဒ္ဓဒေါသပြ။

၅၀။ တေန တသ္မာ၊ ရှေ့အလား၊ ယုတ္တာယုတ္တိ စမ်းကြကုန်။

၅၁။ အယုတ္တိရောက်၊ မိမိနောက်က၊ လဒ္ဓဒေါသာ၊ ယုတ္တိမှာ၊ ယူပါ လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၂။ ဗျတိရေကာ၊ ဟိတ်ပုဒ်မှာ၊ ပြန်ကာ ယူကြကုန်။

၅၃။ သူနိုင်ဒေါသ၊ ကိုယ်နိုင်က၊ ယူကြ လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၄။ တသ္မာနောင်၊ ဟိတ်ဆောင်နက်တူ၊ ရှေ့ဆောင်မှုဖြာ၊ သိ ငြင်းတသ္မာ၊ ရှိခဲ့ရာ၊ ယူပါ လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၅။ ချဲ့ မြဲဟိ-နောက်၊ တသ္မာရောက်၊ မဖောက် လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၆။ အကြောင်း ဟိမှန်၊ အရင်းပြန်၊ နောက်ဌာန် လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၇။ သာဓကနောက်၊ ဟိတ်ကုရောက်၊ မူလမှာပြန်၊ သာဓကံ၊ ဖြစ်ရန် လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၈။ ဧဝံ ကတွာ၊ သာဓကော၊ တစ်ဖြာ လဒ္ဓဂုဏ်။

၅၉။ တေန ဝုတ္တိ-ဟူ၍ရှိက၊ လဒ္ဓဂုဏ်ပါ၊ သာဓကော၊ ညှိရာ ရှေ့နောက်ပြ။

၆၀။ တေန ဝုတ္တံ၊ တည်ပါ၍ပြန်ပြ၊ ထားကုန်ကြမှု၊ လဒ္ဓဂုဏ်ပြ၊ ဆိုကုန်ကြ၏၊ နိဂုံးထင်လှ၊ နော တက္က။

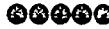
ပါရာဇိကဏ်၊ ၃-နံပါတ်စည်းများ

- ၆၁။ တည်ပါဌ်မပြန်၊ ကြောင်းကျိုးဆန်က၊ လဒ္ဒဂုဏ်လှမ်း၊ လက်ရုံးတမ်း။
- ၆၂။ ဒဿတိ ဒီပေတိ၊ ကျမ်း၌ရှိက၊ လဒ္ဒဂုဏ်၊ ကြောင့်ဖြင့် ကျိုးပြ၊
ကြောင့်ပြ ကျိုးနေ၊ ရှိရိုးပေ။
- ၆၃။ ဧဝဉ္စ ကတွာ၊ တသ္မာ တေန၊ အယံ ဟောတ္ထနင့်၊ မနသိ ကတွာ၊
ကျမ်းမှာလာကြို၊ လဒ္ဒဂုဏ်။
- ၆၄။ တေနာဟုပြ၊ တေန ဝုတ္တံ၊ တွေ့ကြို ပြန်ကြ၊ လဒ္ဒဂုဏ်လည်းပြ-
မြင်းဆက်ခွ။
- ၆၅။ မပြတ်စပ်ကာ၊ စုဒ်ထုတ်ရာကား၊ ဥပနာသာ၊ မှတ်သားကြ။
- ၆၆။ သူကဝင်လာ၊ စောဒနာကို၊ ပယ်ခွါတတ်ဘိ၊ နိပါတ်ရှိ၊ မှတ်သိ
အာရမ္မာ။
- ၆၇။ ပြတ်ပြီးစင်းစင်း၊ စုဒ်ထုတ်လျှင်းမှု၊ မှတ်ခြင်း ဝါကျာရမ္မပီ။
- ၆၈။ မူလသာမန်၊ ဝါကျတ္ထံကို၊ ထူးရန်ထွန်းဘိ၊ နိပါတ်ရှိ၊ မှတ်သိ ဝိသေသာ။
- ၆၉။ န၊ ဟိ န၊ စ၊ ဆိုသမျှကို၊ ဗျတိရိက်ချည်း၊ ဆရာနည်းတည်း။
- ၇၀။ ဣတိမျှမှာ၊ နိဂုံးသာ၊ ရံခါ သရုပ်ပြ။

*****

စာစပ်ခြင်း

စာစပ်ခြင်းသည် “သဒ္ဓါစပ်၊ ပရမတ်စပ်” ဟု နှစ်မျိုးပြား၏။ နှစ်မျိုးလုံး
ကိုပင် ကျမ်းထွက်နည်း အခန်းတုန်းက ပြပြီးပြီ။ အထူးမှတ်သားရန်ကား—စာစပ်
ရာ၌ ဝိဘတ်ကို ပဓာနထား၍ မစပ်ရ၊ အနက်ကို ပဓာနထား၍ စပ်ရသည်။
ဥပမာ တုယံ ပုညံ ကတံ-၌ တုယံကို “သည်” ဟု ပေးရသောကြောင့် ၎င်းကို
ကတံ၌ စပ်သောအခါ သမ္ပန်မစပ်ဘဲ ကတ္တာသာ စပ်ရလေသည်။ ဤအချက်ကို
သတိပြုမထားလျှင် စာစပ်သောအခါ သံသယဖြစ်တတ်၏။

၃-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီးပါပြီ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၄-နိပါတ် စည်းမျည်း

ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဉာဏ်ကောက်နည်းကို မေးခြင်း

ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

သမာသ်နာမ်ပုဒ် တဒ္ဓိတ်နာမ်ပုဒ်နှင့် ကိတ်နာမ်ပုဒ်တို့ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟအပြု ခိုင်းမည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်တစ်ခုကို ဝိဂ္ဂဟအပြုခိုင်းလျှင် သမာသ်ပုဒ်လော၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်လော၊ ကိတ်ပုဒ်လော-ဟု ပထမစဉ်းစားရ၏။ နာမ်ပုဒ် နှစ်ခု သုံးခု စသည် ဆက်စပ်ထားလျှင် “သမာသ်ပုဒ်”ဖြစ်၏။ နာမ်ပုဒ်နှင့် တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းကို ဆက်စပ်ထားလျှင် “တဒ္ဓိတ်ပုဒ်”ဖြစ်၏။ ဓာတ်နှင့် ကိတ်ပစ္စည်းကို ဆက်စပ် ထားလျှင် “ကိတ်ပုဒ်” ဖြစ်၏-ဟု နားလည်ထားရ၏။

သမာသ်ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

သမာသ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ် ခွဲထားပါ။ ထို့နောက် ရှေ့ပုဒ်အရ နောက်ပုဒ်အရတို့ကို ကောက်ယူထားပါ။ ၎င်းတို့၏ ဆက်စပ်ဟန်ကို မှန်ကန်အောင် စဉ်းစားပါ။ ထို့နောက်မှ သမာသ် ၆-မျိုးတို့တွင် သင့်လျော်ရာ၌ သွင်း၍ ဝိဂ္ဂဟပြုပါ။ ထိုသို့ပြုရာ၌ ဣတိအတွင်းရှိ ပုဒ်များကို ၎င်းတို့၏ ရှိရင်းစွဲ အတိုင်း လိင်၊ ဝစ်ချ၍ နိပ္ပန္နပုဒ်ကိုကား အရကောက်ရှု၍ လိင်၊ ဝစ်ချပါ။ (နောက်၌ အကျယ်လာလတ္တံ့။)

သမာသ်အပြား။ ။သမာသ်သည် အဗျယ်ဘောသမာသ်-စသောအားဖြင့် ၆-ပါးပြား၏။

၁။ အဗျယ်ဘောသမာသ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ် ပြဋ္ဌာန်း၊ ရှေးရှိသော သမာသ်သည် “အဗျယ်ဘော သမာသ်” မည်၏။ ၎င်းပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုသောအခါ ရှေးဖြစ်သော ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့၌ ပထမာဝိဘတ် အမြဲထားရ၏။ နောက်ပုဒ်၌ကား ဝိဘတ်၇- သွယ် သင့်လျော်ရာ ထားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်မှာ နပုံလိင် ဧကဝစ် အမြဲ ထားရ၏။ ထို့ပြင် ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့ကို တိုက်ရိုက်မသုံးဘဲ ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စား ၎င်းတို့၏အနက်ကို ဟောသောပုဒ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟ ပြုရ၏။ အောက်ပါ ပုံစံများကို သေချာစွာ စဉ်းစား၍ လေ့လာကြည့်ရှုပါ။

ပထမာ။ ။ယေ ယေ ဝုဗာ ယထာဝုပုံ။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၄-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

ဒုတိယာ။ ။စိတ္တမဓိကိစ္စ ပဝတ္တာတိ အဓိစိတ္တံ။ အတ္တာနံ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တာတိ အဇ္ဈတ္တံ။

တတိယာ။ ။ကောကိလေန အဝကုဋ် အဝကောကိလံ။ သဟမက္ခိကာယ သမက္ခိကံ။

စတုတ္ထိ။ ။ကမဿ အနရူပံ ယထာက္ကမံ။

ပဉ္စမိ။ ။ဝါနတော နိက္ခန္တိ နိဗ္ဗာနံ။ အာ ပါဏကောဋိယာ အာပါဏ ကောဋိကံ။ အာ ကုမာရေဟိ ပဝတ္တတိတိ အာကုမာရံ။

ဆဋ္ဌိ။ ။နဂရဿ သမိပန္နိ ဥပနဂရံ၊ ဒရထာနံ အဘာဝေါ နိဒ္ဒရထံ၊ ဝါတဿ ပစ္စာ အနဝါတံ၊ သောတဿ ပဋိလောမံ ပဋိသောတံ၊ ဇေဋ္ဌာနံ အနုပုဗ္ဗော အနဇေဋ္ဌံ၊ ဘိက္ခာယ သမိဒ္ဓိ သုဘိက္ခံ၊ ဝုမာနံ ပဋိပါဋိ ယထာဝုမံ၊ ပါသာဒဿ အန္တော အန္တောပါသာဒံ၊ ဘတ္တဿ ပုရေ ပုရောတ္တံ၊ ဇီဝဿ ယတ္တကော ပရိစ္ဆေဒေါ ယာဝဇီဝံ၊ ယတ္တကေန အတ္တော ယာဝဒတ္တံ၊ ပဗ္ဗတဿ ပရဘာဂေါ တိရောပဗ္ဗတံ။

သတ္တမိ။ ။ကုမာရိသု အဓိကိစ္စ ပဝတ္တာတိ အဓိကုမာရိ။

ဝိတ္ထာ။ ။အဒ္ဓမာသံ အဒ္ဓမာသံ အနု အန္တဒ္ဓမာသံ၊ ယေ ယေ ဝုပ္ပာ ယထာဝုမံ၊ အတ္တာနံ အတ္တာနံ ပတိ ပစ္စတ္တံ။

ဝိဘတျတ္ထ။ ။အတ္တနာတိ ပစ္စတ္တံ။ ဣတ္ထိယန္တိ အဓိတ္တိ။

၂။ ကမ္မဓာရယ်သမာသံ ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် အရတူသော သမာသံပုဒ်သည် “ကမ္မဓာရယ်သမာသံ” မည်၏။ ၎င်းပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုသောအခါ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် နှစ်ခုလုံးမှာ ပဟာမာ ချည်းသာ တားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်၌ နောက်ပုဒ်၏ လိင်၊ ဝုစံအကိုင်း လိင်၊ ဝုစံခွေ၏။ အောက်ပါပုံစံများကို သေချာစွာ ကြည့်ပါ။

ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒ။ ။မဟန္တော စ သော ပုရိသော စာတိ မဟာပုရိသော၊ မဟန္တံ ဗလံ မဟာဗလံ။

ဝိသေသနပရပဒ။ ။ဂဏော စ သော ဥတ္တမော စာတိ ဂဏုတ္တမော၊ ထေရော စ သော သာရိပုတ္တော စာတိ သာရိပုတ္တတ္ထေရော။

ဝိသေသနောဘယပဒ။ ။သဏော စ သော သုခမော စာတိ သဏု သုခမော၊ သီတဉ္စ တံ ဥဏုဉ္စာတိ သီတုဏု။

ဥပမာနုတ္တရပဒ။ ။သီဟော ဝိယာတိ သီဟော၊ မုဒိ ဝ သော သီဟော၊ စာတိ မုနိသီဟော၊ ရံသိ ဝိယာတိ ရံသိ၊ သဒ္ဓမ္မော ဝ သော ရံသိ စာတိ သဒ္ဓမ္မရံသိ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

သမ္ဘာဝနာပုဗ္ဗပဒ။ ။ အနိစ္စာဏုတိ သညာ အနိစ္စသညာ၊ ဓမ္မောဏုတိ
ဗုဒ္ဓိ ဓမ္မဗုဒ္ဓိ၊ (ဣတိ၊ ဟုတွာ၊ ဘူတ၊ သင်္ခါတ-တို့ ကြေနိုင်သည်။)

အဝဓာရဏပုဗ္ဗပဒ။ ။ ဂုဏော ဧဝ ဓနံ ဂုဏဓနံ၊ စက္ခု ဧဝ ဣန္ဒြိယံ
စက္ခုန္ဒြိယံ။

န နိပါတပုဗ္ဗပဒ။ ။ န ဗြာဟ္မဏော အဗြာဟ္မဏော၊ န အသော
အနသော။

ကုနိပါတပုဗ္ဗပဒ။ ။ ကုစ္ဆိတော ပုတ္တော ကုပုတ္တော၊ ကုစ္ဆိတံ အသနံ
ကဒသနံ။

ပါဒိပုဗ္ဗပဒ။ ။ ပဓာနံ ဝစနံ ပါဝစနံ၊ ဝိဝိဓာ မတိ ဝိမတိ၊ သမံ
အာဓာနံ သမာဓာနံ၊ ဝိဝိဓော ကပ္ပေါ ဝိကပ္ပေါ၊ အဓိကော ဒေဝေါ အဓိဒေဝေါ၊
သုန္ဒရော ဂန္ဓော သုဂန္ဓော၊ ကုစ္ဆိတော ဂန္ဓော ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ သောဘနံ ကတံ သုကတံ၊
အသောဘနံ ကတံ ဒုက္ကဋ်။

၃။ ဒိဂုသမာသံ ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

သင်္ချာရေးရှိသော သမာသံသည် “ဒိဂုသမာသံ” မည်၏။ (ဤဒိဂုသမာသံသည်
ကမ္မဓာရည်း သမာသံမျိုးပင်တည်း။ သင်္ချာရေးရှိသောကြောင့် ‘ဒိဂု’ဟူသော
အမည်ထူးကို ရခြင်း ဖြစ်သည်။) ၎င်းကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ရှေ့ပဒ၊ နောက်ပဒ
နှစ်ခုလုံးတို့၌ ပထမာဝိဘတ်ချည်း ထားရ၏။ သမာဟာရဒိဂု၌ နိပ္ပန္နကို
နပုံး၊ ဧကဝုဇ် ချရ၏။ အသမာဟာရဒိဂု၌ကား လိင်သုံးပါး၊ ဝုဇ်နှစ်ပါး ချနိုင်၏။

သမာဟာရ။ ။ တယော လောကာ တိလောကံ၊ စတသော ဒိသာ
စတုဒ္ဓိသံ။

အသမာဟာရ။ ။ ပဉ္စ ဣန္ဒြိယာနိ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ဧကော စ သော
ပုဂ္ဂလော စာတိ ဧကပုဂ္ဂလော၊ တယော ဘဝါ တိဘဝါ၊ စတသော ဒိသာ
စတုဒ္ဓိသာ။

၄။ တပ္ပုရိသံသမာသံ ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

နောက်ပုဒ်အနက် ပြဋ္ဌာန်းသော သမာသံသည် “တပ္ပုရိသံသမာသံ” မည်၏။
၎င်းကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ရှေ့ပုဒ်မှာ ဒုတိယာစသော ဝိဘတ် ၆-သွယ်မှ သင့်လျော်
ရာထားရ၏။ (ပထမာဝိဘတ်ကိုကား ထား၍ မဖြစ်၊ ပထမာဝိဘတ်ကို ထားလျှင်
ကမ္မဓာရယ် ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။) နောက်ပုဒ်၌ ပထမာဝိဘတ် ထားရ၏။ နိပ္ပန္န
ပုဒ်ကို လိင်သုံးပါး၊ ဝုဇ်နှစ်ပါး လျော်သလို ထားရ၏။

ဒုတိယာ။ ။ ဘူမိံ ဂတော ဘူမိဂတော၊ သဗ္ဗရတ္တိံ သောဘနော
သဗ္ဗရတ္တိံသောဘနော။

တတိယာ။ ။သလ္လေန ဝိဒ္ဓေါ သလ္လဝိဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓေန ဘာသိတော ဗုဒ္ဓဘာသိတော။

စတုတ္ထိ။ ။ကထိနဿ ဒုဿံ ကထိနဒုဿံ၊ ယာဂုယာ အတ္ထာယ တဏှာလာ ယာဂုတဏှာလာ၊ သံဃဿ အတ္ထာယ ဘတ္တံ သံဃဘတ္တံ။

ပဉ္စမိ။ ။စောရာ ဘယံ စောရဘယံ၊ မေထုနသ္မာ အပေတော မေထုနာပေတော၊ ဥက္ကဋ္ဌတော ဥက္ကဋ္ဌံ ဥက္ကဋ္ဌကြဋ္ဌံ။

ဆဋ္ဌိ။ ။ရညော ပုတ္တော ရာဇပုတ္တော၊ သပ္ပိဿ ကုမ္ဘော သပ္ပိကုမ္ဘော၊ ဒေဝါနံ ရာဇာ ဒေဝရာဇာ။ (ဒေဝဒတ္တဿ ဂရုကုလံ၊ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော-စသောပုံစံများ၌ကား သမာသံမနေဘဲ ဝါကျလည်း နေနိုင်၏-ဟူလို။)

သတ္တမိ။ ။သံသာရေ ဒုက္ခံ သံသာရဒုက္ခံ၊ ဝနေ ပုပ္ဖံ ဝနပုပ္ဖံ၊ ဣတ္ထိယာ ဓုတ္တော ဣတ္ထိဓုတ္တော။

အထူး။ ။အန္တံ အတိက္ကန္တံတိ အစန္တံ၊ ဝေလံ အတိက္ကန္တောတိ အတိ ဝေလော၊ မာသံ အတိက္ကန္တောတိ အတိမာသော၊ အက္ခံ ပတိဂတံ နိဿိတန္တိ ပစ္စက္ခံ၊ အတ္ထံ အနဂတန္တိ အန္တတ္ထံ၊ ကောကိလာယ အဝကုဋ္ဌန္တိ အဝကောကိလံ၊ ကမ္မဿ အလံ သမတ္ထောတိ အလံကမ္မော၊ ဝစနာယ အလန္တိ အလံဝစနိယာ၊ ဝါနတော နိက္ခန္တန္တိ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသေဟိ နိက္ခန္တောတိ နိက္ခိလေသော၊ အာစရိယတော ပရောတိ ပါစရိယော၊ ဂင်္ဂါယ ဥပရိ ဥပရိဂင်္ဂံ၊ ဟံသာနံ ရာဇာ ရာဇေဟံသော၊ မာသဿ အဒ္ဓံ အဒ္ဓမာသံ၊ ရတ္ထိယာ အမံ အမရတ္ထံ၊ အဟဿ ပုပ္ဖံ ပုပ္ဖက္ခံ။ (ဒုရာဇာနမဂ္ဂတပျူရိသ်-များတည်း၊ အဗျယိဘောလည်း သင့်မည်ပင်။)

အဆန်း။ ။ဒိဋ္ဌော ပုဗ္ဗန္တိ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော တထာဂတံ၊ ဒိဋ္ဌာ ပုဗ္ဗန္တိ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော ဒေဝါ၊ အပုနဂေယျာ ဂါထာ၊ အစန္ဒမုလ္လောကိကာနိ မုခါနိ၊ အသဒ္ဓဘောဇိ၊ အလဝဏဘောဇိ၊ အနောကာသံ ကာရေတွာ၊ အနတ္ထကာမာ၊ အသဗ္ဗဂုဏဒါယ ကော။ (၎င်းတို့သည်ကား သမာသံအမည်သာမညသာ ရကြသည်၊ သဒ္ဓန္တိတိကား- 'တပျူရိသ်' သမာသံဟု ဆို၏။)

၅။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

အညပုဒ်အနက်ကို အရကောက်ရသော သမာသံသည် “ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ” မည်၏။ ၎င်းကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ရှေ့နှစ်ပုဒ်မှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ပထမာဝိဘတ် ထားရ၏။ အညပုဒ်မှာ ဝိဘတ် ၇-သွယ်ထဲမှ သင့်လျော်ရာ ထားရ၏။ ဋီပုဒ်ကို လိင်သုံးပါး၊ ဝုဏ်နှစ်ပါး လျော်ရာထားရ၏။ ပုံစံကို သေချာစွာ လေ့လာပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

“သမာသ်ပုဒ် တစ်စိတ်ဖြစ်သော ကြိယာက ကံကိုးခြင်း၊ ယင်း ကံသည်ပင် အညပုဒ်အရ ဖြစ်နိုင်ခြင်း”ဟူသော အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဒုတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိပြု၊ “သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်ဖြစ်သော ကြိယာက ကတ္တာကိုးခြင်း၊ ယင်းကတ္တာသည်ပင် အညပုဒ်အရ ဖြစ်နိုင်ခြင်း”ဟူသော အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိ-ပြု စသည်ဖြင့် သိပါလေ။

ဒွိပဒတုလျာဓိကရုဏ။ ။အာဂတာ သမဏာ ဣမံ သံဃာရာမန္တိ အာဂတသမဏော၊ ပဋိပန္နာ အဒ္ဓိကာ ဣမံ ပထန္တိ ပဋိပန္နဒ္ဓိကော၊ အဘိရုဋ္ဌာ ဝါဏီဇာ ယံ နာဝန္တိ အဘိရုဋ္ဌဝါဏီဇာ၊ ဇိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ အနေန သမဏေ- နာတိ ဇိတိန္ဒြိယော၊ ဇိတာ မာရော အနေနာတိ ဇိတမာရော၊ ဒိန္နော သုကော ယဿာတိ ဒိန္နသုကော၊ ဥပနိတံ ဘောဇနံ ယဿာတိ ဥပနိတဘောဇနော၊ နိဂ္ဂတာ ဇနာ အသ္မာ ဂါမာတိ နိဂ္ဂတဇနော၊ ဆိန္နော ဟတ္ထော ယဿာတိ ဆိန္နဟတ္ထော၊ ဆန္နော ဇာတော ယဿာတိ ဆန္နဇာတော၊ သမ္ပန္နာနိ သဿာနိ ယသ္မိ ဇနပဒေတိ သမ္ပန္နသဿော၊ သုလဘော ပိဏ္ဍော အသ္မိ ပဒေသေတိ သုလဘပိဏ္ဍော။

ဒွိပဒဘိန္နာဓိကရုဏ။ ။ဧကရတ္တိ ဝါသော အဿာတိ ဧကရတ္တိဝါသော၊ သမာနေန ဇနေန သဒ္ဓိ ဝါသော အဿာတိ သမာနဝါသော။ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနံ အဿာတိ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကော၊ ဆတ္တံ ပါဏိမိ အဿာတိ ဆတ္တပါဏိ၊ ဒါနေ အဇ္ဈာသယော အဿာတိ ဒါနဇ္ဈာသယော။

တိပဒ။ ။ပရက္ကမေန အဓိဂတာ သမ္ပဒါ ယေဟိတိ ပရက္ကမာဓိဂတသမ္ပဒါ၊ ဩဏီတော ပတ္တတော ပါဏီ ယေနာတိ ဩနိတပတ္တပါဏီ၊ သိဟဿ ပုဗ္ဗဒ္ဓံ ဝိယ ကာယော အဿာတိ သိဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ မတ္တာ ဗဟဝေါ မာတဂါ အသ္မိတိ မတ္တဗဟုမာတဂေါ။

န နိပါတပုဗ္ဗပဒ။ ။နတ္ထိ ဧတဿ သမောတိ အသမော၊ နတ္ထိ သံဝါသော ဧတဿာတိ အသံဝါသော။

သဟပုဗ္ဗပဒ။ ။သဟ ဟေတုနာ ယော ဝတ္တတိတိ သဟေတုကော၊ သဟ ပိတိယာ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သပိတိကာ။

ဥပမာနပုဗ္ဗပဒ။ ။နိဂြောဓော ဣဝ ပရိမဏ္ဍလော ယော ရာဇကုမာရောကိ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလော၊ သင်္ခေါ ဝိယ ပဏ္ဍာရော အယန္တိ သင်္ခပဏ္ဍာရော၊ ကာကော ဝိယ သူရော အယန္တိ ကာကသူရော၊ စက္ခု ဝိယ ဘူတော အယန္တိ စက္ခုဘူတော၊ တန္တောကုလကမိဝ ဇာတာ အယန္တိ တန္တောကုလကဇာတာ။

သင်္ချောဘယ။ ။ ဒွေ ဝါ တယော ဝါ ပတ္တာ ဒွတ္တိပ္ပတ္တာ၊ ဒွိဟံ ဝါ တိဟံ ဝါ ဒွိဟတိဟံ၊ ဆ ဝါ ပဉ္စ ဝါ ဝါစာ ဆပ္ပဉ္စဝါစာ။

ဒိသန္တရာဋ္ဌတ္ထ။ ။ ပုဗ္ဗဿာ စ ဒက္ခိဏဿာ စ ယဒန္တရာဋ္ဌန္တိ ပုဗ္ဗဒက္ခိဏာ။
ဗျတိဟာရ။ ။ ကေသေသု ကေသေသု ဂဟေတွာ ဣဒံ ပဝတ္တတိတိ ကေသာကေသိ။ ဒဏ္ဍေဟိ ဒဏ္ဍေဟိ ပဟရိတွာ ဣဒံ ပဝတ္တတိတိ ဒဏ္ဍာဒဏ္ဍိ၊ ယုဒ္ဓံ။

အထူး။ ။ မာသော ဇာတဿ အဿာတိ မာသဇာတော။ (“ဗဟိရတ္ထ ဗဟုဗ္ဗိဟိ” ခေါ်သတဲ့။)

ဒွန်သမာသံ ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

နှစ်ပုဒ်လုံး ပြဋ္ဌာန်းသော (အရကောက်ရသော) သမာသံသည် “ဒွန်သမာသံ” မည်၏။ ၎င်းကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၌ ပထမာဝိဘတ် ထားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်ကို သမာဟာရဒွန်သမာသံ၌ နှုံးကေစုစံ အမြဲထားရ၏။ အသမာဟာရဒွန်သမာသံ၌ကား နောက်ပုဒ်အတိုင်း လိင်သုံးပါး၊ ဝုဏ်နှစ်ပါး သင့်ရာ ထားရ၏။

သမာဟာရ။ ။ စက္ခု စ သောတဉ္စ စက္ခုသောတံ၊ မုခဉ္စ နာသိကာ စ မုခနာသိကံ။

အသမာဟာရ။ ။ သာရိပုတ္တော စ မောဂ္ဂုလ္လာနော စ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂုလ္လာနာ၊ မာတာ စ ပိတာ စ မာတာပိတရော။

သမာသံပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း ပြီး၏။

တဒ္ဓိတ်ပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ပထမဥးစွာ ပုဒ်နှင့်ပစ္စည်းကို ခွဲထားရ၏။ ထို့နောက် ပုဒ်၏ အရ ပစ္စည်း၏ အရတို့ကို ကောက်ထားရ၏။ ထို့နောက် ပုဒ်၏ အရနှင့် ပစ္စည်း၏ အရတို့၏ ဆက်စပ်ဟန်ကို မှန်ကန်အောင် စဉ်းစားရ၏။ ထို့နောက်မှ ပစ္စည်းက ဟောသောပုဒ်ကို သွင်း၍ ဝိဂ္ဂဟပြုရ၏။

တဒ္ဓိတ်အပြား။ ။တဒ္ဓိတ်သည်(ပုဒ်စစ်ကျမ်းအလို)သာမညတဒ္ဓိတ်၊ ဘာဝတဒ္ဓိတ်၊ အဗျယတဒ္ဓိတ်၊ သုတ္တတဒ္ဓိတ်-ဟု ၄-မျိုးသာ ရှိ၏။ သာမညတဒ္ဓိတ် ကမှတစ်ဖန် အပစ္စတဒ္ဓိတ်စသည်ဖြင့် ပြားသွားခြင်း ဖြစ်၏။

၁။ သာမညတဒ္ဓိတ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

သာမညတဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် လိင်ပုဒ်တွင် ဝိဘတ် ၇-သွယ်ထဲမှ သင့်လျော်ရာကို ထားရ၏။ ပစ္စည်း၏ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော ပုဒ်ကို ပထမာ ဝိဘတ်ဖြင့် ထားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်ကို အရကောက်နှင့်လျော်ညီအောင် လိင်၊ ဝုစ် ထားရ၏။ အောက်ပါ ပုံစံများကို သေချာစွာရှုပါ။

အပစ္စတဒ္ဓိတ်။ ။(ဏပစ္စည်း)ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ ဝါသိဋ္ဌော၊ ဝါသိဋ္ဌိ၊ ဝါသိဋ္ဌံ။ (ဏာယနပစ္စည်း) ဝစ္ဆဿ အပစ္စံ ဝစ္ဆာယနော။ (ဏာနပစ္စည်း) ဝစ္ဆဿ အပစ္စံ ဝစ္ဆာနော။ (ဏေယျပစ္စည်း) ကတ္တိကာယ အပစ္စံ ကတ္တိကေယျော။ (ဏိပစ္စည်း) ဒက္ခဿ အပစ္စံ ဒက္ခိ။ (ဏိကပစ္စည်း) သကျပုတ္တဿ အပစ္စံ သကျ ပုတ္တိယော၊ သကျပုတ္တိကော။ (ဏဝပစ္စည်း) ဥပဂဿ အပစ္စံ ဩပဂဝေါ။ (ဏေရ ပစ္စည်း) ဝိဓဝါယ အပစ္စံ ဝေဓဝေရော။

သံသဋ္ဌတဒ္ဓိတ်။ ။(ဏိကပစ္စည်း) တိလေန သံသဋ္ဌံ တေလိကံ၊ နာဝါယ တရတိတိ နာဝိကော၊ သကဋေန စရတိတိ သာကဋိကော၊ သိသေန ဝဟတိတိ သိသိကော၊ ပရဒါရံ ဂစ္ဆတိတိ ပါရဒါရိကော၊ ဝိနယံ အဓိတေတိ ဝေနယိကော၊ ကာယေန ကတော ကာယိကော၊ သရိရေ သန္နိဓာနာ သာရိရိကော၊ ဒွါရေ နိယုတ္တော ဒေါဝါရိကော၊ ဝိဏာ အဿ သိပ္ပန္နိ ဝေဏိကော၊ ဂန္ဓော အဿ ဘဏ္ဍန္တိ ဂန္ဓိကော၊ ဥရဗ္ဗံ ဟန္တော ဇီဝတိတိ ဩရဗ္ဗိကော၊ ဇာလေန ဟတောတိ ဇာလိကော (ငါး ရ၏)၊ ဇာလေန ဟနတိတိ ဇာလိကော (တံငါ ရ၏)၊ သုတ္တေန ဗဒ္ဒေါတိ သုတ္တိကော၊ ဝတ္ထေန ကိတန္တိ ဝတ္ထိကံ၊ အက္ခေန ဒိဗ္ဗတိတိ အက္ခိကော၊ စာပေါ အဿ အာပုဓောတိ စာပိကော၊ ဝါတော အဿ အာဗာဓောတိ ဝါတိကော၊ ဗုဒ္ဓေ ပဿန္နောတိ ဗုဒ္ဓိကော၊ ဗုဒ္ဓဿ သန္တကောတိ ဗုဒ္ဓိကော၊ ကုမ္ဘော အဿ

ပရိမာဏန္တိ ကုမ္ပိကော၊ ကုမ္ပံ အရဟတိတိ ကုမ္ပိကော၊ ဧဟိ ပဿာတိ ဣမံ ဝိဇိ
အရဟတိတိ ဧဟိပဿိကော၊ ပံသုကူလံ သီလံ ဧတဿာတိ ပံသုကူလိကော၊
အပါယေ ဇာတောတိ အာပါယိကော၊ ဝဿေသု ဇာတောတိ ဝဿိကော၊
ရာဇဂဟေ ဇာတော၊ ဝသတိတိ ဝါ ရာဇဂဟိကော၊ လောကေ ဝိဒိတော
လောကီကော၊ လောကာယ သံဝတ္တတိတိ လောကီကော၊ ပိတိတော အာဂတန္တိ
ပေတ္တိကံ၊ ပိတုတော သမ္ပုတန္တိ ပေတ္တိကံ၊ စတုမဟာရာဇေ ဘတ္တိ ဧတေသန္တိ
စာတုမဟာရာဇိကော။

ရာဂါဒိတဒ္ဓိတံ။ ။(ဏပစ္စည်း) ကသာဝေန ရတ္တံ ကာသာဝံ၊ မဟိံသဿ
ဣဒံ မာဟိံသံ၊ ဥဒုမ္မရဿ အဝိဒုရေ ဘဝန္တိ ဩဒုမ္မရံ၊ မနသိ ဘဝံ မာနသံ၊
သရဒေ ဇာတော သာရဒေါ၊ မဓုရာယ ဇာတော မာဓုရော၊ မဓုရာယ အာဂတော
မာဓုရော၊ မဓုရာ အဿ နိဝါသော မာဓုရော၊ မဓုရာယ ဣဿရော မာဓုရော၊
ကတ္တိကာယ ယုတ္တော မာသော ကတ္တိကော၊ ဗုဒ္ဓေါ အဿ ဒေဝတာ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဗျာကရဏံ အဓိတေ ဝေယျာကရဏော၊ ဝသာတိနံ ဝိသယော ဝါသာတော၊
ဥဒုမ္မရာ အသ္မိံ ပဒေသေ သန္တိတိ ဩဒုမ္မရော၊ သဟဿေန နိယုတ္တာ သာဟဿိံ၊
အယသော ဝိကာရော အာယသော၊ ပုရိသော ပမာဏံ အဿာတိ ပေါရိသံ။
(ဏေယျပစ္စည်း) ဗာရာဏသိယံ ဇာတော ဗာရာဏသေယျကော၊ ပထဿ ဟိတံ
ပါထေယျံ၊ ဒက္ခိဏံ အရဟတိတိ ဒက္ခိဏေယျော။

ဇာတာဒိတဒ္ဓိတံ။ ။(ဣမ၊ ဣယ၊ ဣကပစ္စည်း) ပစ္စာ ဇာတော ပစ္စိမော၊
မနဿဇာတိယာ ဇာတော မနဿဇာတိယော၊ အန္တေ နိယုတ္တော အန္တိမော၊
အန္တိယော၊ အန္တိကော။ ပုတ္တော အဿ အတ္တိံ၊ တသ္မိံ ဝါ ဝိဇ္ဇတိတိ ပုတ္တိမော၊
ပုတ္တိယော၊ ပုတ္တိကော။ ဗောဓိဿ ပက္ခေ ဘဝါ ဗောဓိပက္ခိယာ၊ အတ္တနော ဣဒန္တိ
အတ္တနိယံ။ (ကိယပစ္စည်း) ဇာတိယာ နိယုတ္တော ဇာတိကိယော၊ သဿ အယန္တိ
သကိယော။ (ယပစ္စည်း) ကမ္မနိ သာဓေ ကမ္မညံ၊ ပါဒါနံ ဟိတံ ပဇ္ဇံ၊ ဂါမေ ဘဝေါ
ဂမ္မော၊ ထနတော ဇာတံ ထညံ။ (ဏပစ္စည်း) ပရိသာယံ သာဓု ပါရိသဇ္ဇော။

သမူဟတဒ္ဓိတံ။ ။(ကဏ်၊ ဏပစ္စည်း) ရာဇပုတ္တာနံ သမူဟော ရာဇပုတ္တ
ကော၊ ရာဇပုတ္တော။ တိဏ္ဍံ သမူဟော တယံ။ (တာပစ္စည်း) ဂါမာနံ သမူဟော
ဂါမတာ။

ဌာနတဒ္ဓိတံ။ ။(ဣယပစ္စည်း) မဒနဿ ဌာနံ မဒနိယံ။ ဥပါဒါနာနံ
ဟိတာ ဥပါဒါနိယာ။

ဥပမာတဒ္ဓိတံ။ ။(အာယိတတ္ထပစ္စည်း) ဓူမော ဝိယ ဒိဿတိတိ ဓူမာယိ
တတ္ထံ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

နိဿိတတဒ္ဓိတ်။ ။(လ,ပစွန်း) ဒုဋ္ဌ၊ နိဿိတ် ဒုဋ္ဌလ္လံ။

ဗဟုလတဒ္ဓိတ်။ ။(အာလုပစွန်း) အဘိဇ္ဈာ အဿ ပကတိ၊ အဘိဇ္ဈာ အဿ ဗဟုလာတိ အဘိဇ္ဈာလု၊ အဘိဇ္ဈာလုကော။

ဝိသေသတဒ္ဓိတ်။ ။(တရ၊ တမ၊ ဣသိကာ၊ ဣယ၊ ဣဋ္ဌပစွန်း) ဝိသေ သေန ပါပေါတိ ပါပတရော၊ ပါပတမော၊ ပါပိသိကော၊ ပါပိယော၊ ပါပိဋ္ဌော။ ဝိသေသေန ဝုဇောတိ ဇေယျော၊ ဇေဋ္ဌော။ ဝိသေသေန ပသတ္ထောတိ သေယျော၊ သေဋ္ဌော။ ဝိသေသေန အန္တိကောတိ နေဒိယော၊ နေဒိဋ္ဌော။ ဝိသေသေန ဗာဏ္ဍောတိ သာဓိယော၊ သာဓိဋ္ဌော။ ဝိသေသေန အပ္ပေါတိ ကနိယော၊ ကနိဋ္ဌော။ ဝိသေသေန ယုဝါတိ ကနိယော၊ ကနိဋ္ဌော။ ဝိသေသေန ဂုဏဝါတိ ဂုဏိယော၊ ဂုဏိဋ္ဌော။ ဝိသေသေန သတိမာတိ သတိယော သတိဋ္ဌော။ ဝိသေ သေန မေဓာဝိတိ မေဓိယော၊ မေဓိဋ္ဌော။

အဿတ္တိတဒ္ဓိတ်။ ။(ဝိပစွန်း) မေဓာ အဿ အတ္တိ၊ တသ္မိံ ဝါ ဝိဇ္ဇတိတိ မေဓာဝိ။ (သပစွန်း) သုမေဓာ အဿ အတ္တိတိ သုမေဓော။ (ဣလပစွန်း) ပိစ္ဆံ အဿ အတ္တိတိ ပိစ္ဆိလော။ (ဝ,ပစွန်း) ကေသာ အဿ အတ္တိတိ ကေသ- ဝေါ။ (အာလပစွန်း) ဝါစာ အဿ အတ္တိတိ ဝါစာလော။ (သီပစွန်း) တပေါ အဿ အတ္တိတိ တပသိ။ (ဣကာ၊ ဤပစွန်း) ဒဏ္ဍော အဿ အတ္တိတိ ဒဏ္ဍိ ကော၊ ဒဏ္ဍိ။ (ရ,ပစွန်း) မရ အဿ အတ္တိတိ မရရော။ (ဝန္တပစွန်း) ဂုဏော အဿ အတ္တိတိ ဂုဏဝါ။ (မန္တပစွန်း) သတိ အဿ အတ္တိတိ သတိမာ၊ အာယု အဿ အတ္တိတိ အာယသ္မာ။ (ဏပစွန်း) သဒ္ဓါ အဿ အတ္တိတိ သဒ္ဓေါ။ (တ္တက ပစွန်း) ယံ ပရိမာဏံ အဿ အတ္တိတိ ယတ္တကံ။ (အာဝန္တပစွန်း) ယံ ပရိမာဏံ အဿ အတ္တိတိ ယာဝါ။

ပကတိတဒ္ဓိတ်။ ။(မယပစွန်း) သုဝဏ္ဏေန ပကတော သောဝဏ္ဏ မယော၊ ဂေါဏာ နိဗ္ဗတ္တံ ဂေါမယံ။

ပူရဏတဒ္ဓိတ်။ ။(တိယပစွန်း) ဒွိန္ဒံ ပူရဏော ဒုတိယော၊ တိဏ္ဏံ ပူရဏော တတိယော။ (ထပစွန်း) စတုန္ဒံ ပူရဏော စတုတ္ထော။ (မ,ပစွန်း) ပဉ္စန္ဒံ ပူရဏော ပဉ္စမော။ (ဌပစွန်း) ဆန္ဒံ ပူရဏော ဆဋ္ဌော၊ သတ္တန္ဒံ ပူရဏော သတ္တမော-စသည်။ ဧကာဒသန္ဒံ ပူရဏော ဧကာဒသမော၊ ဧကာဒသော၊ ဧကာ ဒသိ၊ ဧကာဒသံ- စသည်။

သင်္ချာတဒ္ဓိတ်။ ။ဧကဉ္စ ဒသ စ ဧကာဒသ။ ဧကေန ဝါ အဓိကာ ဒသ ဧကာဒသ။ ဒသ စ ဒသ စ ဝိသတိ။ သတဿ ဒွိကံ ဒွိသတံ။ ဒွေ သတာနိ

ပါရာဇိကဏ်၊ ၄-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

ပရိမာဏာနိ အဿာတိ ဒွိသတံ။ အပေန ဒုတိယော ဒီဝဗော၊ ဒီယဗော။ အပေန တတိယော အမုတိယော၊ အမုတေယျော။ အပေန စတုတ္ထော အမုဗော။

၂။ ဘာဝတဒ္ဓိတ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ဘာဝတဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုသောအခါ လိင်ပုဒ်ကို ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြင့် အမြဲ ထားရ၏။ ပစ္စည်း၏ ကိုယ်စားလှယ်ပုဒ်ကို ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ထားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်တွင် ကျပစ္စည်း၊ ဣပစ္စည်း၊ ဣနပစ္စည်း-သက်က နပုံးဧကဝုဓ် အမြဲ ချရ၏။ တာပစ္စည်းသက်က ဣတ္ထိလိင် အမြဲ ချရ၏။

(ကျပစ္စည်း) အရောဂဿ ဘာဝေါ အာရောဂုံ။ (ဣပစ္စည်း) ပံသုကူလိကဿ ဘာဝေါ ပံသုကူလိကတ္တံ။ (ဣနပစ္စည်း) ပုထုဇနဿ ဘာဝေါ ပုထုဇနတ္တနံ။ (တာပစ္စည်း) ယာစကဿ ဘာဝေါ ယာစကတာ။ (ဧကယျပစ္စည်း) သုစိဿ ဘာဝေါ သောစေယျံ။ (ဣပစ္စည်း) ဝိသမဿ ဘာဝေါ ဝေသမံ။ (ကဏ်ပစ္စည်း) ရမဏိယဿ ဘာဝေါ ရာမဏိယကံ။

၃။ အဗျယတဒ္ဓိတ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

အဗျယတဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုသောအခါ ပုဒ်မှာရော ပစ္စည်း၏ကိုယ်စားလှယ် မှာပါ ဝိဘတ် ၇-သွယ် သင့်ရာ ထားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်ကို ပစ္စည်း၏ ပုံစံအတိုင်း ထားရ၏။

(ဓာပစ္စည်း) ဧကေန ဝိဘာဂေန ဧကဓာ။ (ဇ္ဈပစ္စည်း) ဧကဓာ ကရောတ်တိ ဧကဇ္ဈံ။ (သောပစ္စည်း) သုတ္တေန ဝိဘာဂေန သုတ္တသော။ (ထာပစ္စည်း) သော ပကာရော တထာ။ (ထတ္တာပစ္စည်း) သော ပကာရော တထတ္တာ။ (ထံပစ္စည်း) ဧကော ပကာရော ကထံ။ (ကွတ္တပစ္စည်း) ဧကသ္မိံ ဝါရေ ဧကကွတ္တံ။

အထူး။ ။ ဣမသ္မိံ ကာလေ ဝါ ဒီဝသေ အဇ္ဇေ။ သမာနေ ကာလေ သဇ္ဈေ။ အပရသ္မိံ ဒီဝသေ အပရဇ္ဈေ။ အဇ္ဇ ဘဝံ အဇ္ဇတနံ။ ဟတ္ထိနော ဣဝ ဟတ္ထိကာ။ ကုစ္ဆိတော သမဏော သမဏကော။ အနကမ္ပိတော ပုတ္တော ပုတ္တ ကော။

၄။ သုတ္တတဒ္ဓိတ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

သုတ္တတဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုသောအခါ ပစ္စည်း၏ ကိုယ်စားလှယ်ပုဒ် မလို တော့ဘဲ ၎င်းပုဒ်၏အစား ဧဝသဒ္ဓါကို ထည့်ထားရ၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်ကိုကား တာပစ္စည်း စသည်ကဲ့သို့ ပစ္စည်း၏ လိင်သီးခြားရှိရာ၌ ထိုပစ္စည်း၏ လိင်အတိုင်း လိင်၊ ဝုဓ်ချရ၏။ ထိုကဲ့သို့ သီးခြားမရှိရာ၌ကား နပုံးဧကဝုဓ် အမြဲ ချရ၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

အသင်္ခါရောယေဝ အသင်္ခါရိကံ။ နာမမေဝ နာမိကံ။ ဒေဝေါယေဝ ဒေဝတာ။ ဒါနမေဝ ဒါနမယံ။ ကရုဏာယေဝ ကာရုညံ။ ကာယပါဂုညမေဝ ကာယပါဂုညတာ။

တဒ္ဒိတ်ပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း ပြီး၏။

ကိတ်ပုဒ် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ကိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုလျှင် ပထမဆုံး ဓာတ်နှင့်ပစ္စည်းကို ခွဲထားပါ။ ထို့နောက် ဓာတ်ကျမ်းအားလျော်စွာ ဓာတ်၏ အနက်ကို ရှာဖွေပါ။ အရကောက်ကို ရှုလျက် ပစ္စည်း၏အနက်ကို ရှာဖွေပါ။ ထို့နောက် အာချာတ်ပုဒ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုပါ။ ထိုသို့ ပြုရာ၌ ဓာတ်သည် “မည်သည့်ဂိုဏ်းဝင် ဓာတ်နည်း” ဟု ဓာတ်၏ ဂိုဏ်းကိုလည်း ရှာရ၏။ အာချာတ်ဝိဘတ် ရှစ်သွယ်တွင် “မည်သည့်ဝိဘတ် သက်ရ မည်နည်း” ဟု ဝိဘတ်ကိုလည်း ရှာရ၏။ အကယ်၍ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ် သင့်အံ့။ “ပရဿပုဒ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်လော၊ အတ္တနောပုဒ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်လော” ဟု ပုဒ်ကိုလည်း ရှာရ၏။ ပရဿပုဒ်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်ဖြစ်အံ့။ “မည်သည့် ပုရိသ်ဖြင့် ပြုရမည်နည်း” ဟု ပုရိသ်ကိုလည်း ရှာရ၏။ ပထမပုရိသ်ဖြင့် ပြုရမည် ဖြစ်အံ့။ “မည်သည့်ဝုဇ်ဖြင့် ပြုရမည်နည်း” ဟု ဝုဇ်ကို ရှာရ၏။ ၎င်းအချက်များ ဖုံလင်မှ ဝိဂ္ဂဟပြုရ၏။

ဆောင်။ ။ဂိုဏ်း ဝိဘတ္တိ၊ ပုဒ်ဒ္ဒိ ပုရိသ၊ ဝစန၊ ခွဲပြ ပြုလေပါ။

နမူနာ။ ။မနုဿာ ဣမံ နဂရံ သမ္ပတ္တာ ဟောန္တိ-၌ သမ္ပတ္တာကို ဝိဂ္ဂဟပြုပါ။

သမ္ပတ္တာသည် သံရေးရှိသော ပဒဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း ဖြစ်၏။ ပဒဓာတ်သည် ရောခြင်းအနက်ကို ဟော၍ တ၊ ပစ္စည်းသည် ကတ္တားအနက်ကို ဟော၏။ ပဒဓာတ်သည် ဒီဝါဒိဂဏိက ဖြစ်၏။ ဝိဘတ်ရှစ်သွယ်ထဲမှ ဟောန္တိကိုထောက်၍ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ကို သုံးရမည်။ ထိုတွင်လည်း ပရဿပုဒ်ကို သုံးရမည်။ ထိုတွင်လည်း ပထမပုရိသ်ကို သုံးရမည်။ ထိုတွင်လည်း ဗဟုဝုဇ်ကို သုံးရမည်။ ထို့ကြောင့် “သမ္ပန္နိတိ သမ္ပတ္တာ” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရ၏။ တစ်နည်းဆိုရသော် “ကိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုခြင်း” ဟူသည် ကိတ်ကြိယာကို အာချာတ်ကြိယာသို့ ပြောင်းပြောင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပြောင်းရာ၌ ဓာတ်ကို ဓာတ်အတိုင်း ထား၍ ပစ္စည်းကို အာချာတ် ဝိဘတ်သို့ ပြောင်းပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ပုံစံကို သေချာစွာ လေ့လာပါ။

ကတ္တုသာဓန ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ဣတိအတွင်းရှိ ကြိယာပုဒ်ကိုရော ဣတိအပြင်ရှိ နိပ္ပန္နပုဒ်ကိုပါ အဘိဓေယျကို ရှု၍ လိင်၊ ဝုဓ် ထားရ၏။

(အနိယပစ္စည်း) ဂစ္ဆန္တိတိ ဂမနိယာ၊ ဘောဂါ။နိယျာတိတိ နိယျာနိယော၊ မဂ္ဂေါ။ (ဏပစ္စည်း) ကုမ္ဘံ ကရောတိတိ ကုမ္ဘကာရော။ (အ,ပစ္စည်း) အရိံ ဒမေတိတိ အရိန္ဒမော၊ ပုရေ ဒါနံ အဒါသိတိ ပုရိန္ဒဒေါ။ (ဇ္ဈပစ္စည်း) အနံ ဒဒါတိတိ အနုဒါယကော၊ ဇာနာတိတိ ဇာနနကော၊ သညာပေတိတိ သညာနနကော။ (တုပစ္စည်း) ကရောတိတိ ကတ္တာ။ (အာဝိပစ္စည်း) ဘယံ ပသတိတိ ဘယဒသာဝိ။ (ရတ္ထပစ္စည်း) သာသတိတိ သတ္တာ။ (ရာတုပစ္စည်း) မာနေတိတိ မာတာ။ (ဏပစ္စည်း) ရုဇေတိတိ ရောဂေါ။ (က္ခိပစ္စည်း) သမ္ဘဝတိတိ သမ္ဘု၊ ဥရေန ဂစ္ဆတိတိ ဥရဂေါ။ (ဥိပစ္စည်း) လောကံ ဝိဒတိတိ လောကဝိဒူ။ (ရမ္မပစ္စည်း) ဓာရေတိတိ ဓမ္မော။ (ဏိပစ္စည်း) ပိယံ ပသံသတိ သီလေနာတိ ပိယပသံသိ။ (ယုပစ္စည်း) ယောသိတံ သိလံ အသာတိ ယောသနေ၊ ဝိဇာနာတိတိ ဝိညာဏံ။ (ရူပစ္စည်း) ဘဝပါရံ ဂမနသီလောတိ ဘဝပါရု၊ ဘိက္ခနေ သာဓုကာရိတိ ဘိက္ခု။ (ဇကုပစ္စည်း) ဘာယနသီလောတိ ဘိရကော။ (ရ,ပစ္စည်း) သံဟနတိတိ သံယော။ (ဣပစ္စည်း) ဥဒကံ ဒဓာတိတိ ဥဒဓိ၊ သမ္မာ စိတ္တံ အာဓိယတိတိ သမာဓိ။ (တိပစ္စည်း) မညတိတိ မတိ။ (ဣနပစ္စည်း) ဇိနာတိတိ ဇိနော။ (တ,ပစ္စည်း) ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။ (တုကပစ္စည်း) အာဂစ္ဆတိတိ အာဂန္တုကော။ (ဣကပစ္စည်း) ဂန္တံ ဘဗ္ဗောတိ ဂမိကော။ (တ,ပစ္စည်း) အဘဝိတိ ဘူတော။ (မာန, အန္တပစ္စည်း) ဂစ္ဆတိတိ ဂစ္ဆမာနော၊ ဂစ္ဆန္တော။ (တုပစ္စည်း) ပုညာနိ ကာတု မိစ္ဆတိတိ ကာတု။ (တွာပစ္စည်း) ကတွာ ကမ္မံ ဂစ္ဆတိတိ ကတွာ။ (အမှန်ကား- ကာတုနှင့် ကတွာတို့ သည် အဗျယပုဒ်များသာတည်း။)

ကမ္မသာဓန ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ဣတိအတွင်းရှိ ကြိယာပုဒ်ကိုရော ဣတိအပြင်ရှိ နိပ္ပန္နပုဒ်ကိုပါ အဘိဓေယျ (အကောက်)ကို ရှု၍ ဝုဓ်ချရ၏။

(တဗ္ဗ၊ အနိယပစ္စည်း) အဘိဘူယတေ၊ အဘိဘူယိတ္ထံ၊ အဘိဘူယိဿတေ တိ အဘိဘဝိတဗ္ဗော၊ အဘိဘဝနိယော၊ ကောဓော။ (ဇျပစ္စည်း) ဟရိယတိတိ ဟာရိယော။ (တေယျပစ္စည်း) ဇာနိတဗ္ဗန္တိ ဉာတေယျံ၊ တိတိက္ခာပိယတေတိ တိတိက္ခာပေတဗ္ဗော။ ဘာဝိယတိတိ ဘာဝေတဗ္ဗော။ (ရိစ္စပစ္စည်း) ကရိယတေတိ

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ကိစ္စံ။ (ရိတုပစ္စည်း) ဓရိယတေတိ ဓိတာ။ (ဏပစ္စည်း) လဗ္ဘတိတိ လာဘော။
 (ကိပ္ပပစ္စည်း) အယမိဝ ဒိဿတေတိ ဤဒိသော။ (ရမ္မပစ္စည်း) ဓရိယတေတိ ဓမ္မော။
 (ယုပစ္စည်း) နန္ဒိယတိ၊ နန္ဒိတဗ္ဗန္တိ ဝါ နန္ဒနံ။ (ဣပစ္စည်း) အာဒိယတိတိ အာဒိ။
 (ရိရိယပစ္စည်း) ကတ္တဗ္ဗာတိ ကိရိယာ။ (ခပစ္စည်း) ဤသံ ကရိယတေတိ ဤသက္ကရံ။
 (တိပစ္စည်း) ဂါယိတဗ္ဗာတိ ဂီတိ။ (တပစ္စည်း) ကရိယတေတိ ကတော။

ဘာဝသာဓန ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ဘာဝသာဓနပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလုပ်သောအခါ ယုပစ္စည်းဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ယ၊ ပစ္စည်း
 တေဝိဘတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုနိုင်၏။ ဣတိသဒ္ဓါ လုံးဝမထည့်ရ၊ နိပ္ပန္နပုဒ်ကို လိင်
 သုံးပါး သင့်သလို ထားရ၏။ နပုံလိင် အရှိများ၏။ (ယုပစ္စည်းဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုလျှင်
 “သပဒဝိဂ္ဂဟ” ဟုခေါ်၍၊ ယ၊ ပစ္စည်း တေဝိဘတ်ဖြင့်ပြုလျှင် “အသပဒဝိဂ္ဂဟ” ဟု
 ခေါ်၏။)

(တဗ္ဗ၊ အနိယပစ္စည်း) ဘူယတေ၊ ဘဝိယိတ္ထ၊ ဘဝိယိဿတေ ဘဝိတုဗ္ဗံ၊
 ဘဝနိယံ။ (အ၊ ပစ္စည်း) ဘယနံ ဘယော။ (ဏပစ္စည်း) သောစနံ သောကော။
 (ယုပစ္စည်း) နန္ဒိယတေ နန္ဒနံ။ (တိပစ္စည်း) သဝနံ သုတိ။ (ခ၊ ပစ္စည်း) ဤသံ
 သယတေ ဤသဿယေဒ။ (တ၊ ပစ္စည်း) ဂါယနံ ဂီတံ။

ကရုဏသာဓနစသည် ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း

ဣတိအတွင်းရှိ ကြိယာသည် ကတ္တာဟောသော်လည်းကောင်း၊ ကံဟော
 သော်လည်းကောင်း၊ ဧကဝုစံသော်လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝုစံသော်လည်းကောင်း
 လျော်ရာရှိနိုင်၏။ “ဧတေန၊ ဧတဿ၊ ဧတသ္မာ၊ ဧတသ္မိ” ဟူသော သာဓနပြု
 စကားများကိုကား အဘိဓေယျ (အရကောက်) ကို ရှု၍ လိင်၊ ဝုစံ ချရ၏။
 နိပ္ပန္နပုဒ်ကိုလည်း အဘိဓေယျကို ရှု၍ပင် လိင်၊ ဝုစံ ချရသည်။

ကရုဏသာဓန။ ။ (အနိယပစ္စည်း) နဟာယတိ ဧတေနာတိ နဟာနိယံ၊
 စုဏ္ဏံ။ (ဏပစ္စည်း) ရဉ္ဇန္တိ အနေနာတိ ရာဂေါ၊ ရဉ္ဇိယတေ အနေနာတိ ရာဂေါ။
 (ယုပစ္စည်း) ကရောတိ တေနာတိ ကရဏံ။

သမ္ပဒါနသာဓန။ ။ (အနိယပစ္စည်း) ဒိယတေ အဿာတိ ဒါနိယော။
 (ယုပစ္စည်း) သမ္မာ ပကာရေန ဒဒါတိ အဿာတိ သမ္ပဒါနံ။

အပါဒါနသာဓန။ ။ (ဏပစ္စည်း) ပဋိစ္စ ဖလံ ဧတသ္မာတိ ပစ္စယော။
 (ယုပစ္စည်း) အပေစ္စ ဧတသ္မာ အာဒဒါတိတိ အပါဒါနံ။

အဓိကရဏသာဓန။ ။ (အနိယပစ္စည်း) တိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထာတိ ဌာနိယာ။
(ဏပစ္စည်း) အာဂန္ဓာ ရမန္တိ ဧတ္ထာတိ အာရာမော။ (ယုပစ္စည်း) တိဋ္ဌန္တိ တသိန္တိ
ဌာနံ။ (ဣပစ္စည်း) ဇလံ ဒဓာတိ ဧတသ္မိတိ ဇလဓိ။

ကိတ်ဝိဂ္ဂဟအတွက် ဖြည့်စွက်ချက်

ကိတ်ဝိဂ္ဂဟသည် အတွေ့အများဆုံးနှင့် အခက်အခဲဆုံးပင် ဖြစ်၏။ ၎င်းကို
အထူးလေ့လာသင့် လေ့ကျင့်သင့်၏။ ကိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုရာ၌ ပထမဆင့်
အရကောက်ကို ကြည့်ရသည်။ ဒုတိယဆင့် အရကောက်အားလျော်စွာ ဝါကျခင်း
ကြည့်ရသည်။ တတိယဆင့် ထိုနောက်မှ လျော်သလို ဝိဂ္ဂဟပြုရသည်။

“ရက္ခစ္ဆေဒနော” ဟူသောပုဒ်ကို ကြည့်ရအောင်-

၁။ ပုဆိန်ကို အရကောက်ရလျှင် “ဖရသုနာ ရက္ခံ ဆိန္ဒတိ” ဟု ဝါကျခင်းရ
သောကြောင့် “ရက္ခံ ဆိန္ဒတိ ဧတေနာတိ ရက္ခစ္ဆေဒနော” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

၂။ လူကို အရကောက်ရလျှင် “မနုဿော ရက္ခံ ဆိန္ဒတိ” ဟု ဝါကျခင်းရ
သောကြောင့် “ရက္ခံ ဆိန္ဒတိတိ ရက္ခစ္ဆေဒနော” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

၃။ တောကို အရကောက်ရလျှင် “ဝံနေ ရက္ခံ ဆိန္ဒတိ” ဟု ဝါကျခင်းရ
သောကြောင့် “ရက္ခံ ဆိန္ဒတိ ဧတ္ထာတိ ရက္ခစ္ဆေဒနံ” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

၄။ သစ်ပင်ကို အရကောက်ရလျှင် “ရက္ခော ဆိန္ဒိယတေ” ဟု ဝါကျခင်းရ
သောကြောင့် “ဆိန္ဒိယတေတိ ဆေဒနော၊ ရက္ခော စ သော ဆေဒနော စာတိ
ရက္ခစ္ဆေဒနော” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

အမှာ။ ။ “ရက္ခစ္ဆေဒနော” ဟူသော တစ်ပုဒ်တည်းကိုပင် အရကောက်
ကွဲသောကြောင့် ဝိဂ္ဂဟအမျိုးမျိုး ပြုရသည်ကို သတိပြုပါ။

ကိတ်ဝိဂ္ဂဟပြုနည်း ပြီး၏။

ဝိဂ္ဂဟပြုနည်းများ ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဉာဏ်ကောက်နည်းများ

သမာသ်ပုဒ် ဉာဏ်ကောက်နည်း

ဆောင်။

- ၁။ မုချောပစာ၊ အညပါ၊ သုံးဖြာ ဗဟုဗ်၊ အကောက်ထုတ်။
- ၂။ မုချောပစာ၊ သမာသ်ပါ၊ သုံးဖြာ ကြွင်းပုဒ်၊ အကောက်ထုတ်။
- ၃။ ပုဒ်လုံး ဗဟုဗ်၊ ရှေ့ပုဒ်ဒွန္တ၊ ကြွင်းလေးဝ၌၊ ဝိသေသန၊ ပုဒ်အရကို၊
မုချ-ဌာန ကောက်လေမြ။
- ၄။ ဌာနပစာရ၊ သမ္ပန္န၊ အရ ကောက်လေမြ။
- ၅။ ၎င်းခြောက်ရပ်၊ သမာသ်အည၊ ပုဒ်အရကို၊ မုချ-ဥပစာ၊ လက္ခဏာနှင့်၊
လျော်စွာဝေခွဲ ကောက်လေမြ။

အနိပ္ပါယ်။ ။ သမာသ် ၆-ပါးရှိရာဝယ် ဗဟုဗ်ဟိသမာသ်ပုဒ်၌ “မုချ ကောက်၊ ဥပစာကောက်၊ အညမုဒ်ကောက်” ဟု အကောက်သုံးချက် ရှိ၏။ ကြွင်းသော သမာသ် ၅-မျိုး၌လည်း “မုချကောက်၊ ဥပစာကောက်၊ သမာသ်ပုဒ် ကောက်” ဟု အကောက်သုံးချက်ပင် ရှိ၏။ ထိုတွင် ဗဟုဗ်ဟိသမာသ်ပုဒ်၌ သမာသ် ပုဒ်လုံးအရကို မုချနှင့်ဥပစာ ကောက်ရ၏။ ဒွန်သမာသ်၌ ရှေ့ပုဒ်အရကို မုချနှင့် ဥပစာ ကောက်ရ၏။ ကြွင်းသော သမာသ် ၄-ပါး၌ ဝိသေသနပုဒ် အရကို မုချနှင့် ဥပစာ ကောက်ရ၏။ ဥပစာကောက်ရာ၌ သမ္ပန်ကို ကောက်ရခြင်းဖြစ်၏။ ထို ဥပစာဟူသည်လည်း ဌာနပစာ ဖြစ်လေသည်။

၁။ အဗျယ်ဘောသမာသ်

နဂရသု သမိပေ ပဝတ္တတိ ကထာ ဣတိ ဥပနဂရံ။ (အနက်ပေးပါ။ ဝိဂြိဟ် နှင့် ပုဒ်ကိုစစ်ပါ။ ပုဒ်ခွဲပါ။ ပြီးမှ အောက်ပါအတိုင်း ကောက်ပါ။) “နဂရ”ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်၏ အရကား မြို့ခြပ်သည် မုချအားဖြင့်ရ၏။ မြို့ခြပ်၏ စကားခြပ်နှင့် “သမိပီ+သမိပအဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း”ဟုဆိုအပ်သော သမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ “ဥပနဂရံ”ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏ အရကား ထို မုချဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော စကားခြပ် ရ၏။

၂။ ဒိဂုသမာသ်

တယော လောကာ တိလောကံ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဉ်း။) “တိ”ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်၏ အရကား “သုံးပါး”ဟုဆိုအပ်သော ရေတွက်ခြင်းသင်္ချာသည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထို “သုံးပါး”ဟုဆိုအပ်သော ရေတွက်ခြင်းသင်္ချာ၏ လူခြပ်နှင့်

“ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း”ဟု ဆိုအပ်သော သမ္မန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “တိလောကံ”ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမှချဋ္ဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော လူသုံးပါး ရ၏။

၃။ တပျူရိသ်သမာသ်

ရညော ပုတ္တော ရာဇပုတ္တော။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “ရာဇ”ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်၏ အရကား မင်းဒြပ်သည် မှချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုမင်းဒြပ်၏ သားဒြပ်နှင့် “ဇေနက+ဇေညအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း”ဟုဆိုအပ်သော သမ္မန်သည် ဌာနူ ပစာအားဖြင့် ရ၏။ “ရာဇပုတ္တော”ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမှချဋ္ဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မင်းသားဒြပ် ရ၏။

၄။ ဒွန်သမာသ်

သမဏော စ ဗြာဟ္မဏော စ သမဏဗြာဟ္မဏာ။ (အနက်ပေးစသည် ပြု။) “သမဏ”ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏ အရကား ရဟန်းဒြပ်သည် မှချအားဖြင့် ရ၏။ ထို ရဟန်းဒြပ်၏ ပုဏ္ဏားဒြပ်နှင့် သွားခြင်းအစရှိသော ကြိယာကို အကြောင်းပြုသဖြင့် အချင်းချင်း ငဲ့သကဲ့သို့ဖြစ်သော အညမညာပေက္ခသမ္မန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “သမဏဗြာဟ္မဏာ”ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏အရကား ထိုမှချဋ္ဌာနူပစာ တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏား နှစ်ပါး ရ၏။

၅။ ကမ္မဇာရယ်သမာသ်

မဟန္တော စ သော ပုရိသော စာတိ မဟာပုရိသော။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “မဟန္တ”ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်၏ အရကား မြတ်သော သီလ သမာဓိ စသော ဂုဏ်သည် မှချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုဂုဏ်၏ ယောက်ျားဒြပ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “မဟာပုရိသော”ဟူသော သမာသ်ပုဒ်လုံး၏ အရကား ထိုမှချဋ္ဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော ယောက်ျား ရ၏။

၆။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်

ဒိန္နော သုဂ္ဂေါ ယဿ သောတိ ဒိန္နုသုဂ္ဂေါ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “ဒိန္နုသုဂ္ဂံ”ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏ အရကား ပေးအပ်သော အခွန်ဒြပ်သည် မှချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုအခွန်ဒြပ်၏ မင်းဒြပ်နှင့် သံ+သာမိအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္မန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “ယဿ”ဟူသော အညပုဒ်၏အရကား ထို မှချဋ္ဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော မင်းဒြပ် ရ၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

အရှင်ကုမာရ၏ လင်္ကာ

ဤနေရာ၌ အလင်္ကာပန်းကုံးစသော ကျမ်းပေါင်းများစွာကို ရေးသားထားသော ဆရာတော် အရှင်ကုမာရ၏ ဉာဏ်ကောက်လင်္ကာကို ထည့်သွင်းပြပါမည်။ “အကြံတူ နောက်လူကောင်းစမြဲ” ဆိုသည့်အတိုင်း ဤဆောင်ပုဒ်များက ရှေးရှေးဆောင်ပုဒ်များထက် ကောင်းလည်းကောင်း၊ စုံလင်လည်း စုံလင်လှပါသည်။ အလိုရှိက ကျက်ထားပါလေ။

ဉာဏ်နည်းကောက်ရိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ ရှေးရိုးကျမ်းညီ၊ လင်္ကာစိပိမ့်။ ဗျယ်-ကမ်-ဒိ၊ တပျူရိသ၊ လေးပါးမျှမှာ၊ ပဒဝိသေ၊ နက်အနေကို၊ ကောက်လေမုချ။ ထိုအတ္တ၏၊ ယှဉ်ထပုဒ်နှင့်၊ စပ်သင့်သမ္ပန်၊ ကောက်ရန်ဌာန။ ပုဒ်လုံးမူကား၊ ထိုနှစ်ပါးမှတ်၊ နက်ဒြပ်ကို၊ ကောက်အပ်လှပေ၊ မှတ်ကြလေလော့။

ဝိသေသနောဘယ၊ ကမ္မဓာရယာ၊ သဘောမှာကား၊ နှစ်ဖြာပဒ၊ ဂုဏ်အရကို၊ မုချ ဥပစာ၊ နှစ်ဖြာကောက်သင့်။ ထိုဖြင့်မှတ်ကာ၊ ဝါကျလာသည့်၊ သဒ္ဒါတ၊ ဖြင့်၊ စွဲသင့်အတ္တ၊ လိုရင်းကျအောင်၊ ကောက်ကြပါလေ။

ဥဘောတပျူရိသ၊ ပုဒ်အရမှာ၊ နောက်လာပဒ၊ နက်မုချတည်း။ မြစ်ထနက်နှင့်၊ စပ်သင့်သမ္ပန်၊ ကောက်ရန်ဌာန။ ပုဒ်လုံးမူကား၊ မြစ်တားအနက်၊ အကောက်ထွက်၏။

ဆက်လက်ဝါဒ၊ တစ်နည်းပြအံ့။ န ပဒမှာ၊ သဒ္ဒိသဘာဝ၊ ဂုဏ်မုချတည်း။ ဂုဏဂုဏေး၊ စပ်ရေးသမ္ပန်၊ ကောက်ရန်ဌာန။ ပုဒ်လုံးမူကား၊ တူရာဒဗ္ဗကောက်ယူကြလော့။ ဝါဒနှစ်ပါး၊ ပြရငြားလည်း၊ နောက်ထားသည့်ချက်၊ တို့နှစ်သက်၏။

တစ်ချက်ဒွန္ဒ၊ သမာသကား၊ ပါသမျှပုဒ်၊ မုချထုတ်ပြန်။ စ၊ အတ္တကို၊ သမ္ပန်ဌာန၊ ပစာယူကြ။ နိပုန္ဒကား၊ ထိုနှစ်ပါးဖြင့်၊ မှတ်သားကောက်အပ်။

သမာသံဗဟုမံ၊ အကောက်ထုတ်မှု၊ ပုဒ်လုံးအတ္တ၊ မုချရ၏။ အညနက်နှင့်၊ စပ်သင့်သမ္ပန်၊ ကောက်ရန်ဌာန။ အညမူကား၊ ရှေ့တူမှတ်ကာ၊ ရသင့်ရာကို၊ ဖွေရှာဉာဏ်ဖြင့်၊ ကောက်ယူသင့်သည်၊ လွယ်လင့်တကူ မှတ်ရန်သော်။

သမာသံပုဒ် ဉာဏ်ကောက်နည်း ပြီး၏။

တဒ္ဒိတ်ပုဒ် ဉာဏ်ကောက်နည်း

- ဆောင်။
- ၁။ သာမံ ဗျယ၊ ပုဒ်ဘာဝ၊ သွတ္တ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်။
  - ၂။ မုချောပစာရ၊ ပစ္စယ၊ သုံးဝ အကောက်ထုတ်။
  - ၃။ တဒ္ဒိတ်ဟူက၊ ပုဒ်အရ၊ မုချ ဌာနုလုပ်။
  - ၄။ ပစ္စည်းအတွက်၊ နောက်ပုဒ်နက်၊ ဆက်ဆက် အကောက်ထုတ်။
  - ၅။ တဒ္ဒိတ်ပစ္စယ၊ ဟောနေကျ၊ မုချ နောက်ပုဒ် နက်သာတည်း။
  - ၆။ တဒ္ဒိတ်ဘာဝ၊ ဝါစက၊ ဟောကြ သဒ္ဒပဝတ္တ နိမိတ်ကိုသာတည်း။
  - ၇။ အရမက္ခ၊ ပုဒ်ပစ္စ၊ ယုဇြိ သွတ္တတဒ္ဒိတ်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်သည် “သာမညတဒ္ဒိတ်, အဗျယတဒ္ဒိတ်, ဘာဝတဒ္ဒိတ်, သွတ္တတဒ္ဒိတ်” ဟု ၄-မျိုးသာ ပြား၏။ ထို ၄-မျိုးကို ကောက်ရာ၌ “မုချကောက်, ဥပစာကောက်, ပစ္စည်းကောက်” ဟု အကောက်သုံးချက် ရှိ၏။ ထိုတွင် တဒ္ဒိတ်ပုဒ်အရကို မုချကောက်၊ သမ္မန်ကို ဌာနုပစာကောက်။ သာမညတဒ္ဒိတ်နှင့် အဗျယတဒ္ဒိတ်ဖြစ်လျှင် အဘိဓေယျတ္ထကို ပစ္စယအရကောက်။ ဘာဝတဒ္ဒိတ်ဖြစ်လျှင် သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ်ကို ပစ္စယအရကောက်။ သွတ္တတဒ္ဒိတ်ဖြစ်လျှင် ပုဒ်နှင့်ပစ္စည်း အရတူကောက်။ ပုံစံများကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာပါ။

၁။ သာမညတဒ္ဒိတ်

ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ ဝါသိဋ္ဌော။ (အနက်ပေးပါ၊ ဝိဂ္ဂဟစစ်ပါ၊ ပုဒ်နှင့်ပစ္စည်း ခွဲပါ။) “ဝသိဋ္ဌ” ဟူသော တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၏ အရကား ဝသိဋ္ဌအမည်ရှိသော အဘဒြပ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထို အဘဒြပ်၏ သားဒြပ်နှင့် ဇနက+ညေအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မန်သည် ဌာနုပစာအားဖြင့် ရ၏။ “ဏ” ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ, ဌာနုပစာတို့ဖြင့်မှတ်အပ်သော သားဒြပ်ရ၏။

၂။ အဗျယတဒ္ဒိတ်

သဗ္ဗေန ပကာရေန သဗ္ဗထာ။ (အနက်ပေးစသည်ကို ပြုပါဉ်း။) “သဗ္ဗ” ဟူသော တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၏ အရကား သကလဘောဂုဏ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုသကလဘောဂုဏ်၏ ပကာရဘောဂုဏ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မန်သည် ဌာနုပစာအားဖြင့် ရ၏။ “ထာ” ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ, ဌာနုပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပကာရဘောဂုဏ် ရ၏။

၃။ ဘာဝတဒ္ဒိတ်

ဂေါဿ ဘာဝေါ ဂေါတ္တံ။ (အနက်ပေးစသည်ကို ပြုပါဉ်း။) “ဂေါ” ဟူသော တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၏ အရကား နွားဒြပ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ နွားဒြပ်၏ နွားဇာတ်နှင့်

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

နိဿယ+နိဿိတအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ “တ္ထ”
ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမှချ၊ ဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော နှားဇာတ် ရ၏။

ဝိသာဏဿ ဘာဝေါ ဝိသာဏိတ္တံ(ဒဗ္ဗ)။ သုက္ကဿ ဘာဝေါ သုက္ကတ္တံ(ဂုဏ)။
ဂန္တုဿ ဘာဝေါ ဂန္တုတ္တံ (ကြိယာ)။ စိတ္တဿ ဘာဝေါ စိတ္တတ္တံ (နာမ)။ ဂေါဿ
ဘာဝေါ ဂေါတ္တံ (ဇာတိ)။

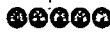
၄။ သုတ္တတဒ္ဓိတ်

မနော ဧဝ မာနသံ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဦး။) သုတ္တတဒ္ဓိတ်တို့၏
သဘောသည် ပုဒ်အရ ပစ္စည်းအရ အထူးမရှိသောကြောင့် အာရမဏိကဖြစ်သောစိတ်
ရ၏။

ပုံစံတစ်မျိုး။ ။ ဒေဝေါ ယေဝ ဒေဝတာ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဦး။)
သုတ္တတဒ္ဓိတ်တို့၏ သဘောသည် ပုဒ်အရ ပစ္စည်းအရ အထူးမရှိသောကြောင့်
နတ်ရ၏။

အရှင်ကုမာရ၏ လင်္ကာ

တဒ္ဓိတ်ကောက်ရန်၊ အကျဉ်း ညွှန်အံ့၊ သာမံ ဗျယ၊ ပုဒ်ဘာဝနှင့်၊
သုတ္တ တစ်ဖြာ၊ လေးမျိုးသာလျှင်၊ ခွဲပါ တဒ္ဓိ၊ ကုန်သိမ်းမိ၏။ မှတ်သိ
သာမည၊ အဗျယဝယ်၊ ပဒ ပစ္စယာ၊ ခွဲထားပါလော့။ ပုဒ်မှာ မှချ၊ ကောက်ပြီး
ကလျှင်၊ ပစ္စယနှင့်၊ စပ်သင့်သမ္ပန်၊ ကောက်ရန် ဌာန။ ပစ္စည်းမူကား၊
နှစ်ပါး၊ မှတ်လျက်၊ နောက်ပုဒ်နက်ရှိ၊ ကောက်ရဘိ၏။ တဒ္ဓိဘာဝ၊ ပုဒ်အရ
ဝယ်၊ မှချပစာ၊ ရှေ့တိုင်းသာတည်း။ ပစ္စည်းမှာတုံ၊ ဇာတ်ဂုဏ်ကြိယာ၊
ဒဗ္ဗနာမ၊ သဒ္ဓပဝတ္တိ၊ နိမိတ်ညို၍၊ ကောက်ဘိသင့်ရာ။ သုတ္တမှာကား၊
မပြားပုဒ်ရ၊ ပစ္စည်းရတည်း။ ဧကသေမု၊ ဒွန်နှင့်တူသည်၊ ..... မှတ်ယူကြဖွယ်
အချုပ်တည်း။

တဒ္ဓိတ်ပုဒ် ဉာသ်ကောက်နည်း ပြီး၏။

ကိတ်ပုဒ် ဉာဏ်ကောက်နည်း

- ဆောင်။ ၁။ မုချ-ဖလူ၊ ကာရဏူ၊ လွယ်ကူ သိစေမင်း။
 ၂။ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ မုချယူ၊ ရှေးဖလူ၊ ကာရဏူကို နောက်စိတ်သွင်း။
 (ကတ္တုဖို့)
 ၃။ ဖလူမုချ၊ ဓာတ်အရ၊ မှတ်ကြ မြဲသေချာ။
 ၄။ မုချယူရ၊ ကတ္တုဋ္ဌ၊ မှတ်ကြ သောတုနာ။
 ၅။ ကမ္မာဒိက၊ ပဉ္စက၊ ဖလ မြဲသေချာ။ (ကမ္မသာဓနစသည်ဖို့)
 ၆။ ဘာဝသာဓန၊ ဟူတုံက၊ ဓာတ်ရ ပစ္စည်း တူသတည်း။ (ဘာဝ
 သာဓနဖို့)

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ကိတ်ပုဒ်ကို ဉာဏ်ကောက်ရာ၌ “မုချကောက်၊ ဥပစာ
 ကောက်၊ ပစ္စည်းကောက်” ဟု အကောက်သုံးချက် ရှိ၏။ ထိုသို့ ကောက်ရာ၌
 ကတ္တုသာဓနအတွက် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဓမ္မကို မုချကောက်၊ ရှေးရှေးဓမ္မကို ဖလူ
 ပစာကောက်၊ နောက်နောက်ဓမ္မကို ကာရဏူပစာကောက်၊ အဘိဓေယျတ္ထကို
 ပစ္စည်းအရကောက်။ ကမ္မသာဓနစသော ၅-ပါးတို့၌ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကို မုချကောက်၊
 ကမ္မဋ္ဌစသည်ကို ဖလူပစာကောက်၊ အဘိဓေယျတ္ထကို ပစ္စည်းအရကောက်။
 ဘာဝသာဓန၌ကား ဓာတ်အရနှင့် ပစ္စည်းအရ အတူကောက်။ အောက်ပါ ပုံစံကို
 လေ့လာပါ။

၁။ သုဒ္ဓကတ္တုသာဓန

သဗ္ဗဓမ္မေ ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။ (အနက်ပေးပါ၊ ဝိဂ္ဂဟစစ်ပါ၊ ဓာတ်ပစ္စည်းခွဲပါ။)
 “ဗုဓ” ဓာတ်၏ အရကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏၊ ရှေးရှေး၌
 ဖြစ်သော ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်-တို့သည် ဖလူ
 ပစာအားဖြင့် ရ၏၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊
 အာသယာနသယံဉာဏ်၊ ဒေသနာဉာဏ်-အစရှိသည်တို့သည် ကာရဏူပစာ
 အားဖြင့် ရ၏။ “တ” ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူ၊ ကာရဏူပစာအာ ဖြင့်
 မှတ်အပ်သော အနတ္တရဝိမောက္ခဂုဏ်တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော ခန္ဓာပဉ္စကကို စွဲ၍
 ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သော သတ္တသန္တာနပညတ် ဒြပ်ဝိသေသ
 ရ၏။

၂။ ဟေတုကတ္တုသာဓန

မာတာပိတုနံ ဟဒယံ ပူရေတိတိ ပုရိသော။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဉ်း။)
 “ပူရ” ဓာတ်၏အရ သုဒ္ဓကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား မိဘတို့၏ သပိတိကကဏှာ ပြဋ္ဌာန်း

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

သော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ဟေတုကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား သားခြပ်၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိ၊ ဥပနိဿယပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “ဣသ”ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော သားယောက်ျားခြပ် ရ၏။

၃။ သုဒ္ဓကမ္မသာဓန

အရိယတိ ဉာယတိတိ အတ္တော။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဉ်း။) “အရ” ဓာတ်၏အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား အနက်ကိုအာရုံပြု၍ သိတတ်သော ဉာဏ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ကမ္မဋ္ဌကြိယာကား အနက်၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “တ”ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အနက် ရ၏။

၄။ ဟေတုကမ္မသာဓန

နိပ္ပါဒေတဗ္ဗန္တိ နိပ္ပါဒိတံ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “ပဒ”ဓာတ်၏အရ ဟေတုကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ထိုထိုအမှုကိုပြုသော သူ၏ သတိဝိရိယဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်း သော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ဟေတုကမ္မဋ္ဌကြိယာကား ထိုထိုအမှု၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “တ”ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ထိုထိုအမှု ရ၏။

၅။ ကရဏသာဓန

ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ အတ္တော ဧတေနာတိ ပဒံ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “ပဒ”ဓာတ်၏ အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ပုဒ်ကို အာရုံပြု၍ သိတတ်သော ဉာဏ် သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ကရဏဋ္ဌကြိယာကား ထိုပုဒ်၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိ သည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “အ”ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သောပုဒ် ရ၏။

၆။ သမ္ပဒါနသာဓန

ဒါတဗ္ဗော အဿာတိ ဒါနိယော။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “ဒါ”ဓာတ်၏ အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ပေးလှူတတ်သော သဒ္ဓါမေတ္တာပြဋ္ဌာန်းသော စေတနာ သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ သမ္ပဒါနဋ္ဌကြိယာကား ပေးလှူရာဖြစ်သော ရဟန်း ခြပ်၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “အနိယ”ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပေးလှူရာဖြစ်သော ရဟန်းခြပ် ရ၏။

၇။ အပါဒါနသာဓန

ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ ဖလံ တေသ္မာတိ ဟေတု။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါ။) “ဟိ” ဓာတ်၏အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား အကျိုးဖြစ်သော ပစ္စယုပ္ပန်ဓမ္မ၏ ဥပါဒ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ အပါဒါနုဋ္ဌကြိယာကား လောဘအစရှိသော ဟိတ်တရားတို့၏ ဟေတာဒိပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “တု” ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဟိတ်ခြောက်ပါးတရား ရ၏။

၈။ အဓိကရဏသာဓန

သုဇ္ဈတိ ဧတ္ထာတိ သုဒ္ဓိ။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဦး။) “သုဓ” ဓာတ်၏ အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ဝေနေယျတို့၏ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ အဓိကရဏုဋ္ဌကြိယာကား ထိုမဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ “တိ” ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော နိဗ္ဗာန် ရ၏။

၉။ ဘာဝသာဓန

မုယုနံ မောဟော။ (အနက်ပေးစသည် ပြုပါဦး။) “မုဟ” ဓာတ်၏အရကား ဘာဝဝါစကပုဒ်တို့၏ သဘောသည် ဓာတ်အရ ပစ္စည်းအရ အထူးမရှိသောကြောင့် တွေဝေခြင်းမောဟ ရ၏။

အရှင်ကုမာရ၏ လင်္ကာ

အကျဉ်း

အဝိဇ္ဇမာန၊ ဝိဂ္ဂဟဉ္စ၊ ဓာတ်ရ ပရမတ်၊ ပညတ်ပစ္စည်း၊ သိမ်းဆည်း ကောက်ရ။ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ဝိဂ္ဂဟာဝယ်၊ ဓာတ်မှာလက္ခဏ၊ သဘာဝသတ္တိ၊ မှတ်သိကောက်ရ။ ပစ္စယမှာ၊ လက္ခဏဝန်၊ သဘာဝန်နှင့်၊ သတ္တိမန်တစ်ဝ၊ ကောက်ယူရသည်၊ မှတ်ကြဉ်းစွာ အကျဉ်းတည်း။

အကျယ်

အဝိဇ္ဇမာန သဒ္ဓါအတွက်

ကတ္တုဋ္ဌသာဓန၊ ဓာတ်အရဝယ်၊ ဓာတွတ္တကို၊ မုချဆိုလော့၊ ကြောင်းကို ဖလူ၊ ကာရဏူ ကျိုး၊ ကောက်ယူရိုးတည်း၊ သုံးမျိုး မှတ်အပ်၊ ဒြပ်ဝိသေသ၊ ပစ္စည်းရတည်း။

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

ကမ္မစသား၊ လယ်ငါးပါးမှာ၊ ကတ္တားတည်ထ၊ ကြိယာကို၊ မုချကောက်ပါ။
ကမ္မဋ္ဌာဒိ၊ ကြိယာမှာ၊ ပစ္စယာအရ၊ နက်အတ္တ၏၊ ပစ္စယသတ္တိ၊ လျော်စွာညှိ၍၊
ကောက်ဘိဖလူ။ ပစ္စည်းမူကား၊ ထိုနှစ်ပါးမှတ်၊ နက်ပညတ်ကို၊ ကောက်လတ်
တုံက၊ ပြီးဆုံးကြ၏။

နိဇ္ဇိဝကတ္တား၊ ဖြစ်တုံငြားက၊ နှစ်ပါးသတ္တိ၊ ခွဲကောက်ဘိလော၊ သတ္တိမန္တ၊
ပစ္စည်းရတည်း။ (ရဟတိတိ ရက္ခော-စသည်ကို ဆိုလို၏။)

ဘာဝသာဓနတ်၊ အရမှတ်မူ၊ ဓာတ်ပစ္စည်းရ၊ မထူးကြ၍၊ ဌာနတည်ရာ၊
မငဲ့ပါဘဲ၊ ကြိယာရှ၊ ကောက်ယူပြုလော။

ဟေတုသားမျိုး၊ ကြောင်းကျိုးကြိယာ၊ ခွဲပြီးကာလျှင်၊ ကျိုးမှသုဒ္ဓ၊
ကတ္တုဌတည်း၊ မုချမှတ်ပါ၊ ကြောင်းမှာ ဖလူ၊ ပကတူဒိ၊ တင်ကောက်ဘိလော၊
မှတ်သိနှစ်ဝ၊ ပစ္စည်းရတည်း။

ကာလပြိုင်လျက်၊ ဝိဂြိုဟ်ထွက်က၊ ကာလအခိုက်၊ မုချဆိုက်၏၊ ရှေ့၌
ဖလူ၊ နောက်မူ ကာရဏ၊ ကောက်ပြီးမှသာ။ ပစ္စည်းမှာကား၊ သုံးဖြာ မှတ်
ကြ၊ ကောက်ယူရ၏။ အဝတ္တကတ်၊ ကမ္မာသားမှာ၊ မချွတ်ဝတ္တ၊ ထပ်တူ
မျှသည်-ကောက်ကြလေတော့ မခဲတည်း။

ဝိဇ္ဇမာန သဒ္ဓါအတွက်

ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ဝိဂြိုဟ်မှာမူ၊ ကတ္တာ ကရဏတ်၊ ဘာဝသာဓဟု၊ ဤသုံးခုတည်း။
ကတ္တုဓာတ်ရ၊ သလက္ခဏာ၊ မုချသာတည်း။ ရသာ၊ ပစ္စု၊ ဤနှစ်ခုမှာ၊
ကောက်မူဖလူ။ ကာရဏပေ၊ ဖလူ ဧကန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ယူ။ ပစ္စည်းမူကား၊
ထိုသုံး ပါးဖြင့်၊ မှတ်သားအပ်စွာ၊ လက္ခဏာဝန္တ၊ တစ္စပညတ်၊ ရမြဲမှတ်ကြ။

ကရဏ၌၊ ဓာတ်ရ မုချ၊ လက္ခဏတည်း၊ သဟဇာဒိ၊ သတ္တိဖလူ၊ ပစ္စည်း
မူကား၊ ရှေ့တူ ကောက်ရ။

ဘာဝတ္ထမှာ၊ ဌာနတည်ရာ၊ မငဲ့သာ၍၊ ကြိယာကိုမျှ၊ ကောက်ယူရ၏။
ဝါကျနိပွန်၊ နှစ်တန်လုံးမှာ၊ မထူးပါလည်း၊ ပစ္စယာအရ၊ လက္ခဏာဝန္တာ၊
တစ္စပညတ်၊ ကောက်ယူအပ်၍၊ ကတ္တုသားပံမာ၊ မုချာမုချ၊ ကောက်ယူ
ကြသည်။ ..... မှတ်ကြလေတော့ တစ်နည်းတည်း။

ကိတ်ပုဒ် ဉာဏ်ကောက်နည်း ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၄-နံပါတ်စည်းများ

အမှာ။ ။ စာမေးပွဲ၌ သမာသ်ပုဒ်၊ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၊ ကိတ်ပုဒ်-တို့၌သာ ဉာဏ်ကောက်ပုံကို မေးမည်ဖြစ်သော်လည်း ပညာရှိတို့ ရေးထားသော ဆောင်ပုဒ် များ မပျောက်ပျက်စေရန် နိပါတ်စသည်တို့အတွက် ဆောင်ပုဒ်များကိုလည်း ထည့်သွင်းလိုက်ပါအံ့။

နိပါတ်နှင့် ဥပသာရအကောက်

နိပါတ် ဥပသာ၊ အကောက်မှာကား၊ ဟောရာအတ္ထ၊ ရှုထောက်ဆလျက်၊ ဟောနက်လျော်စွာ၊ ဂုဏ်ပဓာန၊ မုချကောက်ပါ၊ အပဓာန၊ ဂုဏေးရသည်၊ ..... မှတ်ကြ ဥပစာမျှသာတည်း။

အာချာတ်

- ၁။ မုချ ဖလူ၊ ကာရဏူ၊ လွယ်ကူသိစေမင်း။
- ၂။ ပစ္စုပ္ပန်မှု၊ မုချယူ၊ ရှေးဖလူ၊ ကာရဏူကို နောက်စိတ်သွင်း။
- ၃။ ဝိဘတ်အရ၊ ဝစနတ္ထ၊ ကောက်ကြ မှန်မယွင်း။
- ၄။ ပစ္စယတ္ထ၊ သိလိဋ္ဌ၊ ဘာဝ ဘောဂုဏ်မင်း။

သဗ္ဗနာမ်

- ၁။ အပဓာန၊ ဒြပ်ရ၊ ဂုဏ ပဓာန။
- ၂။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ အရထုတ်၊ မယုတ် မှတ်လေပါ။

ဉာဏ်ကောက်နည်းများ ပြီး၏။

၄-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၅-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

လိင်+ဝိဘတ်+ဓာတ်+ပစ္စည်း+ကာရက+ကြိယာတို့၏ အနက်, အဓိပ္ပါယ် အဆုံးအဖြတ်ကိုမေးခြင်း။

ဆောင်။ ၁။ ဓာတု ပစ္စယ၊ ဝိဘတ္တ၊ လိင်္ဂံ, ကာ, ကြိ။
၂။ ငါးနံပါတ်မှာ ဤခြောက်ဖြာ လျော်စွာ မေးလေဘိ။

“ဓာတု” ဟူသည် “ဂမု, ပစ” စသော အာချာတ်ဓာတ်, ကိတ်ဓာတ်များ တည်း။ “ဓာတွတ္ထ” ဟူသည် “ဂမုဓာတ်၏ ဂတိအနက်၊ ပစဓာတ်၏ ပါကအနက်” စသည်တည်း။

“ပစ္စယ” ဟူသည် အာ, ဤ, ဣနိစသော နာမ်ပစ္စည်းများ၊ ဣ-စသော တဒ္ဒိတ်ပစ္စည်းများ၊ ခ, ဆ, သ-စသော အာချာတ်ပစ္စည်းများ၊ တ-စသော ကိတ် ပစ္စည်းများတည်း။ “ပစ္စယတ္ထ” ဟူသည် နာမ်ပစ္စည်း၊ အာချာတ်ပစ္စည်းတို့အတွက် ဇောတေတဗ္ဗ ဣများ၊ တဒ္ဒိတ်ပစ္စည်းများအတွက် အပစ္စ-စသော အနက်များ၊ ကိတ်ပစ္စည်းများ အတွက် ကတွတ္ထစသော အနက်များတည်း။

“ဝိဘတ်” ဟူသည် သိ-စသော နာမ်ဝိဘတ်များ၊ တိ-စသော အာချာတ် ဝိဘတ်များတည်း။ “ဝိဘတုတ္ထ” ဟူသည် နာမ်ဝိဘတ်အတွက် လိင်္ဂတ္ထစသော အနက်များ၊ အာချာတ်ဝိဘတ်အတွက် ကတွတ္ထစသော အနက်များတည်း။

“လိင်္ဂ” ဟူသည် ပုံလိင်, နပုံလိင်, ဣတ္ထိလိင်, ဒွိလိင်, တိလိင်, အလိင်- တို့တည်း။ “လိင်္ဂတ္ထ” ဟူသည် ထိုလိင်တို့၏ သကတ်စသော အနက်ငါးပါးနှင့် သစ်ပင်စသော အနက်များတည်း။

“ကာရက” ဟူသည် ကတ္တုကာရကစသည်နှင့် အာလပနစသော အကာရက များတည်း။ “ကာရကတ္ထ” ဟူသည် ကတ္တားစသော အနက်များတည်း။

“ကြိယာ” ဟူသည် အာချာတ်ကြိယာနှင့် ကိတ်ကြိယာများတည်း။ “ကြိယာတ္ထ” ဟူသည် ကတ္တားအနက်, ကံအနက် စသည်တည်း။

လိင်အတွက် မှတ်ချက်

လိင်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌ နိစ္စပုံလိင်စသည်ကို ပုံလိင်စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပါ။
ဩဇ-စသောလိင်ကို ဝါကျတွင်းရှိ အခိုက်အတန့်ကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ဥပမာ- ဩဇာ တိဋ္ဌတိ-၌ ဣတ္ထိလိင်၊ ဩဇံ ပရိဘုဉ္ဇတိ-၌ ဣတ္ထိလိင်+
ပုံလိင်ဟု ဆုံးဖြတ်ပုံမျိုးတည်း။

တိလိင်၌ ပဉ္စစသော သဘာဝတိလိင်ကို ဝါကျတွင်းရှိ အခိုက်အတန့်ကို
ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ မဟန္တစသော ဝါစွတိလိင်ကိုကား ဝိသေဿျ၊ သို့မဟုတ် အဘိ
ဓေယျကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ လိင်ကြောင့် ရုပ်မထူးသော ပဉ္စအစ အဋ္ဌာရသံ
အဆုံးရှိသော သင်္ချာသဒ္ဒါ၊ တုမှ၊ အမှသဒ္ဒါ၊ ရုပ်စဉ်၍ မရကောင်းသော ဥပသာရ၊
နိပါတ်ပုဒ်များကို အလိင်ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပုံစံ- ၁။ တုဋ္ဌောကား တုသဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း၊ ပထမာ သိဝိဘတ်၊ ပုံလိင်၊
ကတ္တုကာရက၊ ကတွတ္တကိတ်ကြိယာ ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ- ၂။ မနုဿာ ဣမံ နဂရံ သမ္ပတ္တာ၌ သမ္ပတ္တာသည် ဓာတ်အားဖြင့်
သံရှေးရှိသော ပဒဓာတ်၊ ဓာတွတ္တအားဖြင့် ဂတိအနက်၊ ပစ္စည်းအားဖြင့်
တ၊ ပစ္စည်း၊ ပစ္စယတ္တအားဖြင့် ကတွတ္တ၊ ဝိဘတ်အားဖြင့် ပထမာယောဝိဘတ်၊
ဝိဘာတုတ္တအားဖြင့် လိင်္ဂတ္ထ၊ လိင်အားဖြင့် ပုံလိင်၊ ကာရကအားဖြင့်
ကတ္တုကာရက ဖြစ်ပါသည်။

၅-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၆-နိပါတ် စည်းမျဉ်း

ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်းလုံး၌ အဋ္ဌကထာပုဒ်ဖွင့် ပါဠိဖွင့်အရာ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုအာဘောဂကိုလည်းကောင်း၊ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ အမည်ကိုလည်းကောင်း မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ သံဝဏ္ဏနာအမည်မှာ သံဝဏ္ဏနာကျမ်းလာ အမည်အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

အာဘော်ဖော်နည်း

- ၁။ နာမ်ပုဒ်လေလား၊ စသည်များ၊ ခွဲထား ပထမာ။
- ၂။ ပကတိပစ္စယ၊ ဤနှစ်ဝ၊ ခွဲရ ဒုတိယာ။
- ၃။ ပကတိဖွင့်လား၊ ပစ္စည်းလား၊ ခွဲခြား တတိယာ။
- ၄။ သဒ္ဒါဖွင့်လား၊ နက်ဖွင့်လား၊ ခွဲခြား စတုတ္ထာ။
- ၅။ ယင်းတို့စုံမှ၊ အာဘော်ပြ၊ ပေးရ မည်သည်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အာဘော်ဖော်ရမည့်ပုဒ်သည် သံဝဏ္ဏနာစစ်ကျမ်း အလိုအားဖြင့် “သန္တိ၊ နာမနာမ်နှင့် သဗ္ဗနာမ်၊ ကာရက၊ သမာသ်နာမ်၊ တဒ္ဓိတ်နာမ်၊ အာချာတ်၊ ကိတ်နာမ်၊ ဥပသာရ၊ နိပါတ်” ဟု ၉-ပုဒ်ရှိ၏။ ပထမဥးစွာ ၎င်းတို့အထဲမှ မည်သည့်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ခွဲထားရမည်။ ပါဠိစာပေ၌ ပုဒ်တိုင်းတွင် “ပကတိ၊ ပစ္စယ” ဟူ၍ ရှိသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ ထိုတွင် “လိင်နှင့်ဓာတ်” ကို ပကတိဆို၍ ပစ္စည်းနှင့်ဝိဘတ်ကို “ပစ္စယ” ဟု မှတ်ရ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပထမဥးစွာ ပုဒ်ခွဲပြီးသော အခါ ဒုတိယဆင့် အနေဖြင့် “ပကတိနှင့်ပစ္စယ” ခွဲထားရ၏။ ၎င်းနောက် တတိယ အဆင့် အနေဖြင့် “ပကတိကိုဖွင့်သလော၊ ပစ္စယကိုဖွင့်သလော” ဟု ခွဲခြားရပြန်၏။ ၎င်းနောက် စတုတ္ထအဆင့် အနေဖြင့် ပကတိကို ဖွင့်သည်ဖြစ်စေ၊ ပစ္စယကို ဖွင့်သည်ဖြစ်စေ “သဒ္ဒါကို ဖွင့်သလော၊ အနက်ကို ဖွင့်သလော” ဟု ခွဲခြားရ၏။ ဤကဲ့သို့ ခွဲခြားပြီးမှ အာဘော်ဖော်၍ သင့်လျော်သော အမည်ကို ပေးရ၏။ ဤ စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာလျှင် အာဘော်အတွက် အခက်မတွေ့နိုင်တော့ပါ။

နမူနာ။ အဿာတိ တဿ။

ဤ၌ အာဘော်ဖော်လိုလျှင် ပထမ ဥပဒေအရ သဗ္ဗနာမ် ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ။ ဒုတိယ ဥပဒေအရ အ, ပုဒ်၊ သ, ဝိဘတ်ဖြစ်ကြောင်း သိပါ။ တတိယ ဥပဒေအရ အ, ဟူသော ပကတိကို ဖွင့်ကြောင်း သိပါ။ စတုတ္ထ ဥပဒေအရ သဒ္ဒါကို

ဖွင့်ကြောင်း သိပါ။ ထို့ကြောင့် “တဿဖြင့် အဿ-၌ အ, သည် တ, သဒ္ဒါ၏ ကာရိယတည်းဟု သိစေသည်။ သဗ္ဗနာမ်ဖြစ်သော လိင်ပုဒ်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် နာမလိင်ပုဒ် သံဝဏ္ဏနာမည်၏”ဟု အာဘော်ဖော်၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးပါ။

ဗျတိရေက+အနွယ အာဘော်ဖော်နည်း

သံဝဏ္ဏနာဖြင့် အလိုမရှိအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို “ဗျတိရေကအာဘော်”ဟု ခေါ်၍ အလိုရှိအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို “အနွယအာဘော်”ဟု ခေါ်ရသည်။ အဿ၌ အ, သည် တ, ၏ ကာရိယလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဣမ-၏ ကာရိယလည်း ဖြစ်နိုင် သည်။ ဤ၌ “ဣမ၏ ကာရိယ မဟုတ်၊ တ, ၏ ကာရိယ ဖြစ်သည်”ဟု ဆိုလိုသဖြင့် “အဿကို တဿ”ဟု ဖွင့်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “တဿဖြင့် အဿ၌ အ, သည် ဣမ၏ ကာရိယ မဟုတ် (ဗျတိရေက)၊ တ, ၏ ကာရိယတည်း (အနွယ)ဟု သိစေသည်”ဟု အာဘော် ဖော်ပါ။ (သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးရာ၌ကား ဗျတိရေကအာဘော်ကို မငဲ့ဘဲ အနွယအာဘော်ကို ရှု၍သာ ပေးရသည်။

နမူနာ တစ်မျိုး။ ။ ဇာနာတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။

ဤ၌ အာဘော်ဖော်လိုလျှင် “ဗုဒ္ဓေါ”ဟူသောပုဒ်၏ ကိတ်နာမ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဓဓာတ်, တ, ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဓဓာတ် ကိုရော တ, ပစ္စည်းကိုပါ ဖွင့်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ချက်လုံးမှာပင် အနက်ကို ဖွင့်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း သဘောပေါက်၍ အောက်ပါအတိုင်း အာဘော် ဖော်ပါ။ အမည်ပေးပါ။

ဇာနာတိဖြင့် ဗုဓဓာတ်၏ ဝိကသန, ဇာဂရဏအနက်ကို မဟော(ဗျတိရေက)၊ ဉာဏအနက် ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (အနွယ)၊ တ, ပစ္စည်း၏ ကမ္မသာဓနစသောအနက်ကို မဟော(ဗျတိရေက)၊ ကတ္တုသာဓနအနက် ဟောသည် ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (အနွယ) သိစေပါသည်။ ကိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယဓာတ်တ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ သံဝဏ္ဏနာအကြောင်းကို ပုဒ်စစ်ကျမ်းမှာ လာသည့် အစဉ် အတိုင်း မပြဘဲ အမြင်ရှင်းအောင် တစ်မျိုးစဉ်ထားပါသည်။ ထိုသို့စဉ်ရာ၌ “ရှေ့ပိုင်းသံဝဏ္ဏနာများ၊ အလယ်ပိုင်းသံဝဏ္ဏနာများ, ၊ နောက်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများ”

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဟု သုံးပိုင်း ပိုင်းထားပါသည်။ ထိုတွင် အလယ်ပိုင်းသံဝဏ္ဏနာများသည် အရေး အကြီးဆုံး ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့ကို အထူးသဘောပေါက်အောင် လေ့လာသင့်ပါသည်။

အမှတ်-၁၊ ရှေ့ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများ

၁။ ဥလ္လိင်္ဂနည်း။ ။အဂ္ဂန္တိ ဥတ္တမံ-၌ ဥတ္တမံဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် အဂ္ဂံဟူသော (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ဣတိသဒ္ဓါနှင့်တည်၍ ဖွင့်ပြသောကြောင့်) “ဥလ္လိင်္ဂနည်း” မည်၏။

ဆိုရိုးပြုပုံ။ ။( ) ဤ လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ စကားများသည် သံဝဏ္ဏနာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြသည်။ ထို့ကြောင့် အပြည့်အစုံဖြစ်အောင် အောက်ပါ အတိုင်း ဆိုရိုးပြုပါ။ နောက်၌လည်း နည်းတူ။

သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော ပုဒ်ကို ဣတိသဒ္ဓါနှင့်တည်၍ ဖွင့်သောနည်းသည် ဥလ္လိင်္ဂနည်း မည်၏။ ပြယုဂ်ကား “အဂ္ဂန္တိ ဥတ္တမံ” အစရှိသည်တည်း။ ဤပြယုဂ်၌ “ဥတ္တမံ” ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် “အဂ္ဂံ” ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ဣတိ သဒ္ဓါနှင့် တည်၍ဖွင့်သောကြောင့် “ဥလ္လိင်္ဂနည်း” မည်၏။

၂။ ဝုတ္တိနည်း။ ။ဒယာ မေတ္တာ-၌ မေတ္တာသည် ဒယာကို (ဣတိ သဒ္ဓါနှင့် မတည်မူ၍ သုတ်ကို ဝုတ္တိဖွင့်သကဲ့သို့ ဖွင့်သောကြောင့်) “ဝုတ္တိနည်း” မည်၏။

၃။ သမ္ပန္နနည်း။ ။ဥတ္တမံ ဂဏန္တိ သမ္ပန္နော-၌ ဥတ္တမံ ဂဏန္တိ သမ္ပန္နော သည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ ရှိသော “ဥတ္တမံ” ဟူသောပုဒ်ကို “ဂဏံ” ဟူသောပုဒ်နှင့် ဝိသေသန ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏ဟု (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ ရှိသော ပုဒ်တို့၏ အစပ်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့်) “သမ္ပန္နနည်း” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ မရှိသောပုဒ်ဖြင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ ရှိသော ပုဒ်၏အစပ်ကို ပြလျှင်လည်း သမ္ပန္နနည်းပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အောက်ပါ အတိုင်း အပြည့်အစုံ မှတ်ပါ။ ကျက်ပါ။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ရှိသော ပုဒ်တို့၏ အစပ် ကိုလည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ မရှိသောပုဒ်ဖြင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ ရှိသော ပုဒ် တို့၏ အစပ်ကိုလည်းကောင်း ဖွင့်သောနည်းသည် “သမ္ပန္နနည်း” မည်၏။

၄။ ဥလ္လိင်္ဂသမ္ပန္နနည်း။ ။ဥတ္တမန္တိ ဥဒ္ဒတတမတ္တာ-၌ ဥဒ္ဒတတမတ္တာ သည် “ဥတ္တမံ” ဟူသော (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ဣတိသဒ္ဓါနှင့်တည်၍) “ဥဒ္ဒတ တမတ္တာ” ဟု (ဟိတ်လောင်း၍ ဖွင့်သောကြောင့်) “ဥလ္လိင်္ဂသမ္ပန္နနည်း” မည်၏။

၅။ ဝုတ္တိသမ္ပန္နနည်း။ ။ဒယာ မေတ္တာ သိနေဟသဘာဝါ-၌ မေတ္တာ သိနေဟသဘာဝါသည် ဒယာကို (ဣတိသဒ္ဓါနှင့် မတည်မှု၍) “မေတ္တာ သိနေဟသဘာဝါ”ဟု (ဟိတ်လောင်း၍ ဖွင့်သောကြောင့်) “ဝုတ္တိသမ္ပန္နနည်း”မည်၏။

အမှာ။ ။ဤ၅-မျိုးတွင် အမှတ်-၃ သမ္ပန္နနည်းကိုသာ စာမေးပွဲ၌ အသုံးပြုရ၏။ ထို့ကြောင့် စာစပ်ကို ပြရာတိုင်း၌ သမ္ပန္နနည်း ရသည်ချည်း မှတ်ပါ။ “စာစပ်ကိုပြသည်”ဟူရာ၌ ပုံစံထဲမှာလို “သမ္ပန္နော-သဒ္ဓါ တိုက်ရိုက် ပါမှသာ စာစပ်ပြသည်”ဟု မမှတ်ရ၊ ပါဠိတော်အစဉ်ကို ရှေ့နောက်ပြောင်း၍ ဖွင့်လျှင်ပင် “စာစပ်ကိုပြသည်”ဟု မှတ်ရမည်။

အမှတ်-၂။ အလယ်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများ

ဤအလယ်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများသည် သံဝဏ္ဏနာတို့၏ သောချက်ဖြစ်၍ အထူး အရေးကြီး၏။ ၎င်းတို့ကို အထူးသဘောကျအောင် လေ့လာပါ။ ၎င်းတို့ကိုပြရာ၌ မှတ်စစ်ကျမ်းမှာ လာသည့်အတိုင်း မပြဘဲ ပိုမို၍ သိလွယ်စေရန် ပုဒ်ဧည့်အလိုက် စုပေါင်း၍ ပြပါမည်။

(က) သန္နိပုဒ်အိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

ရှေ့ပုဒ်နှင့် နောက်ပုဒ်ကို ဆက်စပ်ထားသော ပုဒ်သည် “သန္နိပုဒ်”မည်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် သန္နိပုဒ်ကို ဖွင့်လိုသောအခါ ပုဒ်ဖြတ်ပြလိမ့်မည်။ ယင်းကဲ့သို့ ပုဒ်ဖြတ်ပြခြင်းကိုပင် သံဝဏ္ဏနာအရာ၌ “သန္နိလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”ဟု ခေါ်လေသည်။ အောက်ပါကို ရှုပါ။

သန္နိလိင်္ဂပဒ။ ။တတြာယန္တိ တတြ အယံ-၌ တတြ+အယံသည် “တတြ”ဟူသော, “အယံ”ဟူသော နှစ်ပုဒ်ကို စပ်သောအားဖြင့် ထားသတည်း-ဟု (သန္နိဖြစ်သော လိင်ပုဒ်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့်) “သန္နိလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

(ခ) နာမ်အိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

လိင်ပုဒ်နှင့် နာမ်ဝိဘတ် တွဲထားသည့် ပုဒ်သည် “နာမ်ပုဒ်”မည်၏။ ထို့ကြောင့် နာမ်ပုဒ်တစ်ခုကို ဖွင့်လိုသောအခါ လိင်ပုဒ်၏ ကာရီကိုသော်လည်းကောင်း၊ လိင်ပုဒ်၏ အနက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဘတ်၏ ကာရီကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဘတ်၏ အနက်ကိုသော်လည်းကောင်း ဖွင့်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဖွင့်ရာ၌ လိင်ပုဒ်၏ ကာရီကို ဖွင့်လျှင် “နာမလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”ဟုခေါ်၏-

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

စသည်ဖြင့် သိပါ။ ဤအချက်များကို သဘောပေါက်ပါက အာဘော်ဖော်ရေး၌ လည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးရေး၌လည်းကောင်း လုံးဝ အခက် မတွေ့နိုင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် သဘာဝဆိုက်အောင် စဉ်းစားပြီးမှ ကျက်မှတ်သော အလေ့အထကို မွေးမြူပါလေ။

၁။ နာမလိင်္ဂပဒ။ ။အသာတိ တဿ-၌ တဿသည် အဿ၌ “အ၊ သဒ္ဒါသည် တ၊ သဒ္ဒါ၏ ကာရိယတည်း”ဟု (နာမ်ဖြစ်သောလိင်္ဂပဒ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “နာမလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၂။ နာမလိင်္ဂတ္ထ။ ။အသာတိ ဓမ္မဿ-၌ ဓမ္မဿသည် “အဿ-၌ တ၊ သဒ္ဒါသည် ဓမ္မကိုစွဲ၏”ဟု (နာမ်ဖြစ်သော လိင်္ဂပဒ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “နာမလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၃။ ဝိဘတ္တိပဒ။ ။ပုရိသောတိ ပထမေကဝစနံ-၌ ပထမေကဝစနံ-သည် “ပုရိသော-၌ ဩသည် ပထမာ ဧကဝုစံ သိဝိဘတ်၏ ကာရိယတည်း”ဟု (နာမ်ဝိဘတ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဝိဘတ္တိပဒသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၄။ ဝိဘတျတ္ထ။ ။ဧကံ သမယန္တိ ဧကသ္မိံ သမယေ-၌ ဧကသ္မိံ သမယေသည် “ဧကံ သမယံ-၌ အံဝိဘတ်သည် သတ္တမိအနက်ကို ဟောသတည်း”ဟု (နာမ်ဝိဘတ်၏ အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဝိဘတျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။နာမလိင်္ဂပဒ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထတို့သည် နာမ် ၅-မျိုးထဲမှ နာမနာမ်၊ သဗ္ဗနာမ်၊ သမာသ်နာမ်တို့နှင့်သာ စပ်ဆိုင်၏။ တဒ္ဒိတ်နာမ်နှင့် ကိတ်နာမ်တို့အတွက်ကား အမည်သီးသန့် လာလတ္တံ့၊ ဝိဘတ္တိပဒ၊ ဝိဘတျတ္ထတို့ကား နာမ် ၅-မျိုးလုံးနှင့်ပင် စပ်ဆိုင်၏။ ဤအချက်ကို အထူးသတိပြု၍ မှတ်ထားပါ။

(ဂ) ကာရကဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

လိင်္ဂပဒ်နှင့် နာမ်ဝိဘတ် တွဲထားသော ပုဒ်သည် “ကာရကပုဒ်”မည်၏။

၁။ ကာရကလိင်္ဂပဒ။ ။ယဿာတိ သမ္ပဒါနဝစနံ-၌ သမ္ပဒါနဝစနံသည် သည် “ယဿ၌ ယ၊ ဟူသော ပုဒ်သည် ဆဒ္ဒိဝိဘတ်အဆုံးရှိသော ပုဒ်မဟုတ်၊ စတုတ္ထိဝိဘတ်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တည်း”ဟု (ကာရကဖြစ်သော လိင်္ဂပဒ်ကိုဖွင့်သောကြောင့်) “ကာရကလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၂။ ကာရကလိင်္ဂတ္ထ။ ။ဗုဒ္ဓန္တိ ကမ္မတ္တနိဒ္ဒေသော-၌ ကမ္မတ္တနိဒ္ဒေသောသည် “ဗုဒ္ဓံ၌ အံဝိဘတ်သည် ကံအနက်ကို ဟောသတည်း”ဟု (ကာရကဖြစ်သော လိင်္ဂပဒ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ကာရကလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၆-နိပါတ်စည်းမျဉ်း

မှတ်ချက်။ ။လိင်ပုဒ်နှင့် စပ်၍ဖွင့်လျှင် နာမ်ပုဒ်မှာကဲ့သို့ အမည်ပေးရမည်။ ဝိဘတ်နှင့်စပ်ရာ၌သာ ဤအမည်များကို သုံးရမည်။ သို့ရာတွင် ဤအဖွင့်မျိုးသည် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ ရှားလှသည်။ ဝိဘတ္တိပဒနှင့် ကာရကလိင်္ဂပဒတို့၏ အထူးကား ဝိဘတ္တိပဒက ကာရကအမည်ကို မဖော်ဘဲ ဝိဘတ်အမည်ကို ဖော်၏။ ကာရကလိင်္ဂပဒက ဝိဘတ်အမည်ကို မဖော်ဘဲ ကာရက အမည်ကို ဖော်၏။ ပုံစံချင်း တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ။ ဝိဘတျတ္ထနှင့် ကာရကလိင်္ဂတ္ထအထူးကိုလည်း နည်းတူ သိပါ။ နာမ်၏ တာဝန်က ဝိဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဝိဘတ်၏ ရုပ်ပြီးပုံကိုလည်းကောင်း ပြရသည်။ ကာရက၏တာဝန်က ဝိဘတ်တို့၏ သက်ရာဌာနကို ပြရသည်။ ထို့ကြောင့် နာမ်နှင့် ကာရကကို ခွဲပြထားခြင်း ဖြစ်၏။

ဃ။ သမာသ်ဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

ရှေ့လိင်ပုဒ် နောက်လိင်ပုဒ်နှင့် နာမ်ဝိဘတ် တွဲထားသော ပုဒ်သည် “သမာသ်ပုဒ်” မည်၏။ ထို့ကြောင့် သမာသ်ပုဒ်တစ်ခုကို ဖွင့်ရာ၌ ရှေ့ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံကို သော်လည်း ဖွင့်လိမ့်မည်စသည်ဖြင့် သိပါ။ ထို့ပြင် ရှေ့ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံကို ဖွင့်လျှင် (နာမ်တုန်းက မှတ်ချက်ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း) နာမလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ မည်၏ စသည်ဖြင့် သိပါ။

၁။ သမာသလိင်္ဂပဒ။ ။စတ္တာရိ သစ္စာနိ သမာဟဋ္ဌာနိ စတုဿစွံ။ သမာဟာရေ ဒိဂု-၌ သမာဟာရေ ဒိဂု-သည် “စတုဿစွံ-ဟူသော သမာသ်သည် သမာဟာရဒိဂုသမာသ်တည်း” ဟု (သမာသ်ဖြစ်သော လိင်ပုဒ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “သမာသလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၂။ သမာသလိင်္ဂတ္ထ။ ။ရညော ပုရိသော ရာဇပုရိသော-၌ ရညော ပုရိသော-သည် “မင်း အချင်းတို့၏ အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်း-ဟုဆိုအပ်သော သမ္ပန် အနက်ကို ဟော၏” ဟု (သမာသ်ဖြစ်သော လိင်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “သမာသလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။သမာသလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာသည် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်၏။ သမာသလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာသာ များသည်။ ၎င်းကို စာဖြေရာ၌ ဤအတိုင်း မရေးဘဲ “ရညော ပုရိသောဖြင့် ရာဇနှင့် ပုရိသကို ဆဋ္ဌိ တဖျရိသ်သမာသ် တွဲစပ်ရမည့်အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြသိစေသည်” ဟု ရေးနေကြပြီ။ ရှေ့လိင်ပုဒ် နောက်လိင်ပုဒ်နှင့် ဝိဘတ်တို့ကို ဖွင့်ရာ၌ နာမ်ပုဒ်တုန်းကအတိုင်း နာမလိင်္ဂပဒစသည်ဖြင့် အမည်ပေးပါ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

င။ တဒ္ဓိတ်ဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

လိင်ပုဒ် တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းနှင့် နာမ်ဝိဘတ် တွဲထားသော ပုဒ်သည် “တဒ္ဓိတ်ပုဒ်” မည်၏။ ထို့ကြောင့် တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ဖွင့်လိုသောအခါ လိင်ပုဒ်၏ ကာရီကိုသော် လည်း ဖွင့်လိမ့်မည်-စသည်ဖြင့် သိပါ။ ထို့ပြင် လိင်ပုဒ်၏ ကာရီကို ဖွင့်လျှင် ဒုတိယလိင်ပုဒ်မည်၏-စသည်ဖြင့်လည်း သိပါ။

၁။ ဒုတိယလိင်ပုဒ်။ ။သေဋ္ဌန္တိ ပသတ္တတရံ-၌ ပသတ္တတရံ-သည် “သေဋ္ဌ-၌ သ,သည် ပသတ္တသဒ္ဓါ၏ ကာရီယတည်း”ဟု (တဒ္ဓိတ်ဖြစ်သော လိင်ပုဒ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယလိင်ပုဒ်သံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၂။ ဒုတိယလိင်ပုဒ်။ ။ပါပတရောတိ လာမကတရော-၌ လာမက တရော-သည် “ပါပတရော-၌ ပါပသဒ္ဓါသည် လာမကအနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (တဒ္ဓိတ်ဖြစ်သော လိင်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယလိင်ပုဒ်သံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၃။ ပစ္စယပုဒ်။ ။ပါပိယောတိ ပါပတရော-၌ ပါပတရော-သည် “ပါပိ ယော-၌ ဣယပစ္စည်းသည် ဝိသေသတဒ္ဓိတ်တည်း”ဟု (တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းကို ဖွင့် သောကြောင့်) “ပစ္စယပုဒ်သံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၄။ ပစ္စယတ္ထ။ ။ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ ဝါသိဋ္ဌော-၌ ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ- သည် “ဝါသိဋ္ဌော-၌ ဣပစ္စည်းသည် သမ္ပန်အနက်၊ ကရိုဏ်းအနက်ကို ဟော၏” ဟု (တဒ္ဓိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်းအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ပစ္စယတ္ထအတွက် အကြောင်းပြရာ၌ ယခုအခါ ဤ၌ ပါသည့်အတိုင်း မပြဘဲ “ဣပစ္စည်း၏ အပစ္စအနက် ဟောသည်၏အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြ သိစေသည်”ဟု အကြောင်းပြနေကြပြီ။ တဒ္ဓိတ်၌သက်သော ဝိဘတ်များကို ဖွင့်လျှင် နာမ်ပုဒ်တုန်းကအတိုင်းပင် အမည်ပေးပါ။

စ။ အာချာတ်ဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

ဓာတ်၊ အာချာတ်ပစ္စည်းနှင့် အာချာတ်ဝိဘတ် တွဲထားသောပုဒ်သည် “အာချာတ်ပုဒ်”မည်၏။ ထို့ကြောင့် အာချာတ်ပုဒ်ကို ဖွင့်သောအခါ ဓာတ်၏ ကာရီကိုသော်လည်း ဖွင့်လိမ့်မည်-စသည်ဖြင့် သိပါ။ ထိုသို့ ဖွင့်ရာ၌ ဓာတ်၏ ကာရီကိုဖွင့်လျှင် ဓာတုပုဒ်သံဝဏ္ဏနာ မည်၏-စသည်ဖြင့်လည်း သိပါလေ။

၁။ ဓာတုပဒ။ ။ ကာဟိဿတိတိ ကရိဿတိ-၌ ကရိဿတိ-သည် “ကာဟိဿတိ-၌ ကာဟသဒ္ဒါသည် ကရဓာတ်၏ ကာရိယတည်း” ဟု (အာချာတ် ဖြစ်သော ဓာတ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဓာတုပဒသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၂။ ဓာတုတ္ထ။ ။ သမ္ပဝတ္တယိတိ ကထေသိ-၌ ကထေသိ-သည် “သမ္ပဝတ္တယိ-၌ သံရှေး၊ ပ၊ ရှေးရှိသော ဝတုဓာတ်သည် ကထနအနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (အာချာတ်ဖြစ်သော ဓာတ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဓာတုတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၃။ ဒုတိယဝိဘတ္တိပဒ။ ။ ဘာသိဿန္တိ ဘာသိဿာမိ-၌ ဘာသိဿာမိ-သည် “ဘာသိဿ-၌ သံဝိဘတ်သည် ကာလာတိပတ္တိဝိဘတ် မဟုတ်၊ ဘဝိဿန္တိဝိဘတ်၊ အတ္တနောပုဒ်၊ ဥတ္တမပရိသ်တည်း” ဟု (အာချာတ်ဝိဘတ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယဝိဘတ္တိပဒသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၄။ ဒုတိယဝိဘျတ္တ။ ။ သန္တာဝိဿန္တိ သံသရိ-၌ သံသရိ-သည် “သန္တာဝိဿ-၌ သံဝိဘတ်သည် အတိတ်အနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (အာချာတ် ဝိဘတ်၏အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယဝိဘျတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ဆ။ ကိတ်ဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

ဓာတ်၊ ကိတ်ပစ္စည်းနှင့် နာမ်ဝိဘတ် တွဲထားသော ပုဒ်သည် “ကိတ်ပုဒ်” မည်၏။ ထို့ကြောင့် ကိတ်ပုဒ်တစ်ခုကို ဖွင့်ရာ၌ ဓာတ်၏ ကာရိကိုဿာလည်း ဖွင့်လိမ့် မည်-စသည်ဖြင့် သိပါ။ ထိုသို့ ဖွင့်ရာ၌ ဓာတ်၏ ကာရိကိုဖွင့်လျှင် “ဒုတိယဓာတု ပဒသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏-စသည်ဖြင့်လည်း သိပါလေ။

၁။ ဒုတိယဓာတုပဒ။ ။ ယာတကောတိ ဟနကော-၌ ဟနကော-သည် “ယာတကော၌ ယာတသဒ္ဒါသည် ဟနဓာတ်၏ ကာရိယတည်း” ဟု (ကိတ်ဓာတ်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယဓာတုပဒသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၂။ ဒုတိယဓာတုတ္ထ။ ။ ဗုဒ္ဓေါတိ ဇနန္တော-၌ ဇနန္တော-သည် “ဗုဒ္ဓေါ၌ ဗုဓဓာတ်သည် ဉာဏအနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (ကိတ်ဓာတ်အနက်ကို ဖွင့် သောကြောင့်) “ဒုတိယဓာတုတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၃။ ဒုတိယပစ္စယပဒ။ ။ အဘိဝန္တိယာတိ အဘိဝန္တိတွာ-၌ အဘိဝန္တိတွာ သည် “အဘိဝန္တိယ၌ ယ၊ သဒ္ဒါသည် တွာပစ္စည်း၏ ကာရိယတည်း” ဟု (ကိတ် ပစ္စည်းကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယပစ္စယပဒသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၄။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထ။ ။ ဗုဇ္ဈတီတိ ဗုဒ္ဓေါ-၌ ဗုဇ္ဈတိသည် “ဗုဒ္ဓေါ၌ တ၊ ပစ္စည်းသည် ကတ္တာအနက်ကို ဟောသတည်း”ဟု (ကိတ်ပစ္စည်းအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဝိဘတ်နှင့်စပ်၍ ဖွင့်လျှင် နာမ်တုန်းကကဲ့သို့ အမည်ပေး ရသည်။

ဇ။ ဥပသာရဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

ပ၊ ပရာ၊ နိ၊ နိ-စသော ၂၀-သော ပုဒ်တို့သည် “ဥပသာရပုဒ်”မည်၏။ ထို့ကြောင့် ဥပသာရပုဒ်ကို ဖွင့်ရာ၌ ဥပသာရဖြစ်ကြောင်းကိုသော်လည်း ဖွင့်လိမ့်မည်၊ ဥပသာရ၏ အနက်ကိုသော်လည်း ဖွင့်လိမ့်မည်၊ ဥပသာရပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းကို ဖွင့်လျှင် “ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”ဟုခေါ်၏။ ဥပသာရပုဒ်အနက်ကို ဖွင့်လျှင် “ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ”ဟု ခေါ်၏။ နိပါတ်ပုဒ်၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။

၁။ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂပဒ။ ။ အဘိတိ ဥပသဂ္ဂေါ-၌ ဥပသဂ္ဂေါသည် “အဘိ ဟူသော ပုဒ်သည် ဥပသာရပုဒ်တည်း”ဟု (ဥပသာရဖြစ်သော လိင်္ဂပုဒ်ကို ဖွင့် သောကြောင့်) “ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၂။ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ။ ။ နဂရဿ သမိပေ ပဝတ္တတိ ကထာ ဣတိ ဥပနဂရ-၌ သမိပေ ပဝတ္တတိ-သည် “ဥပသဒ္ဒါသည် သမိပအနက်ကို ဟော သတည်း”ဟု (ဥပသာရဖြစ်သော လိင်္ဂအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဥပသဂ္ဂ လိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

ဈ။ နိပါတ်ဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

စ၊ ဝါ၊ ဣဝ၊ ဝိယ-စသော များစွာသော ပုဒ်အပေါင်းသည် “နိပါတ်ပုဒ်” မည်၏။

၁။ နိပါတ်လိင်္ဂပဒ။ ။ ဣတိတိ နိပါတော-၌ နိပါတောသည် “ဣတိ ဟူသောပုဒ်သည် နိပါတ်ပုဒ်တည်း”ဟု (နိပါတ်ဖြစ်သော လိင်္ဂပုဒ်ကို ဖွင့်သော ကြောင့်) “နိပါတ်လိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

၂။ နိပါတ်လိင်္ဂတ္ထ။ ။ ခလူတိ အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတော-၌ “အနုဿဝနတ္ထေ နိပါတောသည် ခလုသဒ္ဒါသည် တစ်ဆင့်ကြားခြင်းတည်းဟူသော အနက်ကို ဟောသတည်း”ဟု (နိပါတ်ဖြစ်သော လိင်္ဂအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “နိပါတ်လိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ”မည်၏။

ည။ အများဆိုင်ရာ သံဝဏ္ဏနာ

ရုံခါ သဒ္ဓါကို မဖွင့်ဘဲ အရကောက်ကို ဖွင့်တတ်သေး၏။ ၎င်းကို “သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ” ဟု ခေါ်၏။ နောက်၌ သဒ္ဓါဟော အဘိဓေယျတ္ထနှင့် ပရိယာယ် အဘိဓေယျတ္ထ လာလိမ့်ဥျးမည်။ အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ သုံးမျိုး ရှိကြောင်းကို မှတ်သားထားနှင့်ပါ။

အဘိဓေယျတ္ထ။ ။အရိံ ဒမေတိတိ အရိန္ဒမော၊ ရာဇာ-၌ ရာဇာသည် “အရိန္ဒမောဟူသည် မင်းပင်တည်း” ဟု (သရုပ်ကြားအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

အမှတ်-၃၊ နောက်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများ

ဆောင်။

၁။ နိတတ်တစ်ဖြာ၊ နေယျတ္တာတည်း။

၂။ တစ်ဖြာပကတတ်၊ ပစ္စယတ်နှင့်။

၃။ သဒ္ဓတ်တစ်ဖြာ၊ ဘာဝတ္တာတဲ့။

၄။ တစ်ဖြာဘိဓေယျတ်၊ သဘာဝတ်နှင့်။

၅။ သကတ်စရိ၊ ငါးပါးသိလော့။

၆။ အဘိဓာနတ်၊ ဘိဓာယျတ်ဟု ခြောက်ရပ်နောက်လာ၊ ဝဏ္ဏနာ၊ ကဗျာမှတ်လေမင်း။

မှတ်ချက်။
ခေါ်ရသည်။

။အထက်ပါတို့ကို နိတတ္တဒုက်၊ ပကတျတ္တဒုက်-စသည်ဖြင့်

၁။ နိတတ်တစ်ဖြာ၊ နေယျတ္တာတည်း

က။ နိတတ္တ။ ။ပဝတ္တိတ္တာတိ ဥပ္ပဇိတ္တ-၌ ဥပ္ပဇိတ္တ-သည် “ပဝတ္တိတ္တ၌ ပ၊ ရှေးရှိသော ဝတုဓာတ်သည် ဥပ္ပဇနံအနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (တိုက်ရိုက် သိအပ်သောအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “နိတတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ခ။ နေယျတ္ထ။ ။အဓိဝါသေတူတိ သမ္ပဋိစ္စတု-၌ သမ္ပဋိစ္စတုသည် “သာယာ၏ဟူသည် ဝနံခံခြင်းပင်တည်း” ဟု (အဓိရှေးရှိသော ဝသဓာတ်၏ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “နေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

၂။ တစ်ဖြာ ပကတတ်၊ ပစ္စယတ်နှင့်

က။ ပကတုတ္တ။ ။ သမ္ပဝတ္တယိတိ ကထေသိ-၌ ကထေသိသည် “သမ္ပဝတ္တယိ၌ သံရေး ပ, ရှေးရှိသော ဝတုဓာတ်သည် ကထနအနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (ဓာတ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ပကတုတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ခ။ ပစ္စယတ္တ။ ။ သန္တာဝိဿန္တိ သံသရိ-၌ သံသရိသည် “သန္တာဝိဿ၌ သံဝိဘတ်သည် အတိတ်ကာလကို ဟော၏” ဟု (ဝိဘတ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ပစ္စယတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ လိင်ပုဒ်နှင့် ဓာတ်ကို “ပကတိ” ဟု ခေါ်၍ ပစ္စည်းနှင့် ဝိဘတ်ကို “ပစ္စယ” ဟု ခေါ်၏။ ထို့ကြောင့် “လိင်၏အနက်ကို ဖွင့်လျှင်လည်း ကပတုတ္တပင်တည်း၊ ပစ္စည်းအနက်ကို ဖွင့်လျှင်လည်း ပစ္စယတ္တပင်တည်း” ဟု မှတ်ပါ။

၃။ သဒ္ဒတံ တစ်ဖြာ၊ ဘာဝတ္တာတံ

က။ သဒ္ဒတ္တ။ ။ အာစိက္ခန္တိတိ ဒေသေန္တိ-၌ ဒေသေန္တိသည် “အာစိက္ခန္တိ၌ အာရေးရှိသော စိက္ခဓာတ်သည် ဒေသနာအနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (သဒ္ဒါဟော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “သဒ္ဒတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ခ။ ဘာဝတ္တ။ ။ အာစိက္ခန္တိတိ ဥတ္တနိ ကရောန္တိ-၌ ဥတ္တနိ ကရောန္တိ သည် “ကြား၏ဟူသည် ထင်စွာပြုခြင်းကိုပင် ဆိုသည်” ဟု (အဓိပ္ပါယ်ရ အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဘာဝတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဒုဂ်မှ ဘာဝတ္တသံဝဏ္ဏနာကို စာဖြေရာ၌ များစွာအသုံးပြုရသည်။

၄။ တစ်ဖြာ ဘိဓေယျတ်၊ သဘာဝတံနှင့်

က။ အဘိဓေယျတ္တ။ ။ ရတိဇေနဋ္ဌေန ရတနံ-၌ ရတိဇေနဋ္ဌေန-သည် “ရတနသဒ္ဒါသည် နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းဟူသော အနက်ကို ဟောသတည်း” ဟု (သဒ္ဒါဟောအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “အဘိဓေယျတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

တစ်နည်း။ ။ ရာသဋ္ဌေန ခန္ဓာ-၌ ရာသဋ္ဌေနသည် “ခန္ဓသဒ္ဒါသည် အစုဟူသော အနက်ကို ဟော၏” ဟု (သဒ္ဒါဟော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “အဘိဓေယျတ္တသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ခ။ သဘာဝတ္ထ။ ။ အတိဒုလ္လာဘဋ္ဌေန ရတနံ-၌ အတိဒုလ္လာဘဋ္ဌေနသည် “ရတနာဟူသည် အလွန်ရခဲသော သဘောရှိ၏” ဟု (သဘောဖြစ်သော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “သဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဒုဂ်မှ အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာကို စာဖြေရာ၌ သုံးရသည်။ ၎င်း၌ ပုံစံနှစ်ခု ထုတ်ရာတွင် ပထမပုံစံသည် နိပ္ပန္နသဒ္ဓါအတွက်ဖြစ်၍ ဒုတိယပုံစံသည် အနိပ္ပန္နသဒ္ဓါအတွက် ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပစ္စည်း ခွဲ၍ ရစကောင်းသည့် သဒ္ဓါကို “နိပ္ပန္န” ဟုခေါ်၍ မရစကောင်းသည့် သဒ္ဓါကို “အနိပ္ပန္န” ဟု ခေါ်သည်။ ဤသံဝဏ္ဏနာသည် နာမလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာနှင့် သဘောတူပင်တည်း။

၅။ သကတ်စရိ၊ ငါးပါး သိလော့

က။ သကတ္ထ။ ။ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော၊ ဓမ္မာတိရေကဓမ္မဝိသေ- သဋ္ဌေနာတိ-၌ ဓမ္မာတိရေကဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေန-သည် လွန်သော ထူးသော အဘိဓမ္မသဒ္ဓါ၏ (သကတ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “သကတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ခ။ ဒဗ္ဗတ္ထ။ ။ အဘိဝိသိဋ္ဌာ ဓမ္မာ ဧတ္တာတိ အဘိဓမ္မော၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ-၌ အဘိဓမ္မပိဋကံ-သည် “အဘိဓမ္မာ၏အရသည် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တည်း” ဟု အဘိဓမ္မသဒ္ဓါ၏ (ဒြပ်ဖြစ်သောအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ဒဗ္ဗတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ဂ။ လိင်္ဂတ္ထ။ ။ ဝေသာလိယန္တိ ဧဝံနာမကေ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန ပဝတ္တဝေါဟာရေ နဂရေ-၌ ဧဝံနာမကေ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန ပဝတ္တဝေါဟာရေ နဂရေ-သည် “ဝေသာလိသဒ္ဓါ၏ မသန့်ရှင်းသော အခြင်းအရာ” ဟု ဆိုအပ်သော ဣတ္ထိ (လိင်္ဂအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “လိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

ဃ။ သချံတ္ထ။ ။ ဓမ္မာတိရေကဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေနာတိ ဋီန္ဒမ္ပိ အတ္တာနံ အဘိဓမ္မသဒ္ဓတ္တာဘာဝေန သာမညတော ဧကဝစနနိဒ္ဒေသော ကတော-၌ ဒိန္ဒမ္ပိ ။ ပ ။ ကတော-သည် “လွန်ကဲသော ထူးသော အနက်တို့၏ အဘိဓမ္မသဒ္ဓါ၏ အနက်အဖြစ်ဖြင့် တူသောကြောင့် တစ်ခုတည်း၏ အဖြစ် အာကာရပညတ်” ဟု ဆိုအပ်သော (သချံအနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “သချံတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

င။ ကာရကတ္ထ။ ။ ဗုဒ္ဓန္တိ ကမ္မတ္တနိဒ္ဒေသော-၌ ကမ္မတ္တနိဒ္ဒေသော-သည် “ဗုဒ္ဓ၌ အဝိဘတ်သည် ကံအနက်ကို ဟော၏” ဟု (ကာရက၏ အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “ကာရကလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

၆။ အဘိဓာနတ်၊ ဘိဗေယျတ်-ဟု

အဘိဓာနတ္ထ၊ အဘိဗေယျတ္ထ။ ။ ဗုဇ္ဈတီတိ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ-၌ ဗုဇ္ဈတီသည် ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်၏ (ဝိဂြိုဟ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။ ဘဂဝါသည် ဗုဒ္ဓေါဟူသော ပုဒ်၏ (ပရိယာယ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်) “အဘိဗေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ စာဖြေရာ၌ အလယ်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများကို ပဓာနထား၍ စဉ်းစားရ၏။ ရှေ့ပိုင်းမှ သမ္ပန္နနယသံဝဏ္ဏနာနှင့် နောက်ပိုင်းမှ ဘာဝတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သဒ္ဓါဟော အဘိဗေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာတို့ကိုသာ အသုံးပြုကြတော့သည်။ ရှေးဆရာ တို့ကား အလယ်ပိုင်းမှ သင့်လျော်ရာ တစ်ခုခုနှင့် နောက်ပိုင်းမှ တစ်ခုခုလျှင် တစ်ခုကျအားဖြင့် ၆-ခု၊ ပေါင်း ၇-ချက် ဖော်ကြသည်။ အောက်ပါ ပုံစံကို လေ့လာပါ။ အတုယူပါ။ လိုအပ်လျှင် အသုံးပြုပါ။

ဗုဇ္ဈတီတိ ဗုဒ္ဓေါ-၌ “ဗုဇ္ဈတီ”ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗုဒ္ဓေါ၌ တ၊ ပစ္စည်း၏ ကတ္တုသာဓနအနက် ဟောသည်၏အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြ သိစေပါသည်။ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ။

- တိုက်ရိုက်ဖြစ်သော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် နိတတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
- ပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် ပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
- သဒ္ဓါဟော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် သဒ္ဓတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
- သဒ္ဓါဟော အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် အဘိဗေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
- သကတ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် သကတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။
- ဝိဂြိုဟ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

စာဖြေနည်း။ ။ အာဘော်ဖော်ရာ၌ “သတည်း”ဟုလည်းကောင်း၊ “၏အဖြစ်ကို”ဟု လည်းကောင်း သင့်လျော်သလို ရေးနိုင်၏။ အောက်ပါ ပုံစံကို ရှုပါ။ ကြိုက်ရာ တစ်ခုခုကို အသုံးပြုပါ။

“ဗုဇ္ဈတီ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗုဒ္ဓေါ၌ တ၊ ပစ္စည်းသည် ကတ္တာအနက် ကို ဟောသတည်း”ဟု ဖွင့်ပြသိစေသည်။

“ဗုဇ္ဈတီ”ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါ၌ဖြင့် ဗုဒ္ဓေါ၌ တ၊ ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက် ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြသိစေသည်။

သံဝဏ္ဏနာဆိုရိုး ပြီး၏။

အရှင်ကုမာရ၏ သံဝဏ္ဏနာသံပေါက်များ

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကို ဖော်ထုတ်ရာ၌ သံဝဏ္ဏနာစစ်ဖြင့် မလုံလောက်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးဆရာများ၏ နည်းကိုယူ၍ အရှင်ကုမာရေးထားသော သံဝဏ္ဏနာသံပေါက်များကိုလည်း ကျက်မှတ်ပါ။ လေ့လာပါ။

၁။ သမန္နာဂတ၊ သမ္ပုဏ္ဏနှင့်၊ ပရိပုဏ္ဏ-သမဂီ၊ တစ်လီ သမုန္တ၊ ဖွင့်တွေ့ကမ္မ၊ ကိတမှာ ကတ်၊ သမာသံ ဗဟုဗ္ဗိ၊ အဿတ္ထိ၊ တဒ္ဓိကြိလတ်-ဝစနတ်။ (ကိတ်ပုဒ်ကို သမန္နာဂတစသည်ဖြင့် ဖွင့်လျှင် ကတ္တုသာဓနကိုပြု၏-စသည်ဖြင့်သိ။)

- ကိတ်။ ။ ဥပေက္ခကောတိ ဥပေက္ခာယ သမန္နာဂတော။
- သမာသံ။ ။ မဟာမတ္တောတိ မဟာတိယာ မတ္တာယ သမန္နာဂတော။
- တဒ္ဓိတ်။ ။ သရဝတ်တိ သရသမုန္တ။

၂။ သူတို့ချင်းသာ၊ ဖွင့်ပြရာ၊ ကြံပါ နည်းတူမှတ်။ (ကိတ်ပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္ထိတို့ဖြင့် ဖွင့်လျှင် ကတ္တုသာဓနကို ပြု၏၊ စသည်---။)

- ကိတ်ကို- ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြင့်ဖွင့်။ အဘိသမေတာဝိတိ ပဋိဝိဒ္ဓစတုသစ္စော။
- အဿတ္ထိဖြင့်ဖွင့်။ ဇာနနကောတိ ဉာဏီ။
- ဗဟုဗ္ဗိဟိကို- အဿတ္ထိဖြင့်ဖွင့်။ သသမ္ဘာရန္တိ သမ္ဘာရဝန္တံ။
- ကတ္တုသာဓနဖြင့်ဖွင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓစတုသစ္စောတိ စတ္တာရိ သစ္စာနိ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ ဌိတော။

- အဿတ္ထိကို- ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြင့်ဖွင့်။ သတိမာတိ ဥပဋ္ဌိတသတိ။
- ကတ္တုသာဓနဖြင့်ဖွင့်။ သတိမာတိ သတိကာရကော။

၃။ အဝုတ္တကံ၊ ထည့်ဖွင့်ပြန်၊ မှတ်ရန် ကတ္တုသာဓံ။
(အဝုတ္တကံ အပိုထည့်၍ ဖွင့်လျှင် ကတ္တုသာဓနကို ပြု၏။) ဩတိဏ္ဏောတိ ရာဂံ ဩတိဏ္ဏော။

- ၄။ ကတ္တာ၊ အဝုတ္တ၊ ထည့်ဖွင့်ပြ၊ ကြံကြ ကမ္မသာဓံ။
- (အဝုတ္တကတ္တာ၊ အပိုထည့်၍ ဖွင့်လျှင် ကမ္မသာဓနကို ပြု၏။) ဩတိဏ္ဏောတိ ရာဂေန ဩတိဏ္ဏော။

၅။ ယုတ္တ-သက္ကာ၊ အရဟာ-နစ္စဝိ၊ အစရိ၊ ဖွင့်ဘိ ကမ္မသာဓံ။
(ယုတ္တ-သဒ္ဓါ စသည်ဖြင့် ဖွင့်လျှင် ကမ္မသာဓနကို ပြု၏။) သမ္မောဒနိယန္တိ သမ္မောဒိတုံ ယုတ္တံ။

၆။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗာ၊ မထင်ရာကို၊ ကတ္တာကမ္မ၊ ပါကဋနှင့်၊ ဘာဝသဒ္ဓါ၊ တဒ္ဓိတာဘော၊ ဆင့်ရောစွက်ကာ၊ ဖွင့်ပြရာဝယ်၊ ကတ္တာကမ္မ၊ သာဓန၊ ဘာဝပဓာနတ်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၇။ ကြိယာမှန်၊ ဧကန်ကတ္တဋ္ဌ၊ တစ်ခုမျှသာ၊ ရှိစေကာမူ၊ တာဝကာလိဏေန၊ ကမ္မဋ္ဌနှင့်၊ ကရဏဋ္ဌာဒိ၊ ရှိသေးဘိ၍၊ သိရှိထိုထို၊ အကျိုးလို၊ ဖွင့်ဆိုဘာဝတ်-ပဓာနတ်။

ကတ္တုသာဓနလော၊ ကမ္မသာဓနလောဟု မထင်ရှားသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ထင်ရှားသော ကတ္တုသာဓန၊ ကမ္မသာဓနတို့နှင့်တကွ ဘာဝသဒ္ဓါ (သို့မဟုတ်) တဒ္ဓိတ်ဘောစွက်၍ ဖွင့်လျှင် ကတ္တုသာဓန၊ ကမ္မသာဓနပြု၍ ဘောကို အရကောက် ရမည်ဟု ပြ၏။

ကတ္တုသာဓန။ ။ သပ္ပဋိဃာတိ ပဋိဟနနဘာဝသင်္ခါတေန ပဋိဃေန သဟပဝတ္တာ။

ကမ္မသာဓန။ ။ သနိဒဿနာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝသင်္ခါတေန နိဒဿနေန သဟပဝတ္တာ။

တစ်နည်း။ ။ ဥဒ္ဓေသံ အာဂစ္ဆန္တိတိ သရူပေန ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗတံ အာဂစ္ဆန္တိ ။

၈။ အန္တဆုံးပါဌ၊ ဖွင့်လတ်မာန၊ ဘော ကမ္မ၊ မာန အန္တ ပြန်သည်မှတ်။

(သဒ္ဓါကျမ်းအလို မာနပစ္စည်းသည် ဘော ကံ ကတ္တာ သုံးပါးလုံးကို ဟော နိုင်သော်လည်း အန္တပစ္စည်းကား ကတ္တာအနက်ကိုသာ ဟောနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် အန္တပစ္စည်း ဆုံးသောပုဒ်ကို မာနပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်လျှင် “ဘော, ကံ, အနက်ဟော မာနကို အန္တပြန်ထားသည်” ဟု ပြ၏။ တစ်နည်းဆိုရသော် “ကံဟောပုဒ် ဖြစ်ပါ လျက် အန္တပစ္စည်းနှင့် ရေးထားလျှင် ထိုအန္တသည် ရိုးရိုး အန္တမဟုတ်၊ မာနကို ပြန်ထားသော အန္တဖြစ်သည်” ဟု မှတ်ပါဟူလို၊ ဒုတိယပစ္စယပဒတ္ထ ဆိုသင့်၏။)

အသမနဘာသန္တဿာတိ အသမနဘာသိယမာနဿ။

၉။ တဒ္ဓိတ်ဘာဝ၊ အဖွင့်ပြ၊ ကိတဘာဝမှတ်။
(ကိတ်ပုဒ်ကို တဒ္ဓိတ်ဘောဖြင့် ဖွင့်လျှင် ဘာဝသာဓနပြုပါ-ဟု ပြ၏။)
ထိနန္တိ ထိနတာ။ မိဒ္ဓန္တိ မိဒ္ဓတာ။

၁၀။ ကိတဘာဝ၊ ဖွင့်၍ပြ၊ ဘာဝတဒ္ဓိတ်မှတ်။
(တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ကို ကိတ်ဘောဖြင့် ဖွင့်လျှင် ဘာဝတဒ္ဓိတ်ကို ပြ၏။)
သမ္ပညေန္တိ သမ္မာ ပကာရေဟိ ဇာနနံ။

၁၁။ ယုပစ္စယာ၊ ဘာဝါကာရ၊ ထည့်ဖွင့်ကလည်း၊ ကိတ-တဒ္ဓိတာ၊ ဘာဝသာ၊ ကြိပါဝစနတ်။
(ကိတ်ပုဒ်ကို ယုပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်လျှင် ဘာဝသာဓနကို ပြ၏-စသည်။)

ကိတ်ကို- ယုပစ္စည်းဖြင့်ဖွင့်။ သမ္ဗန္ဓောတိ သမ္ဗန္ဓုနံ။
 ဘာဝသဒ္ဓါဖြင့်ဖွင့်။ ခန္တီတိ ခမနဘာဝေါ။
 အာကာရသဒ္ဓါဖြင့်ဖွင့်။ ဒုဿနာတိ ဒုဿနာကာရော။

တဒ္ဓိတ်ကို-ယုပစ္စည်းဖြင့်ဖွင့်။ သမ္ဗုဇညန္တိ သမ္ဗာ ပကာရေဟိ ဇာနနံ။
 ဘာဝသဒ္ဓါဖြင့်ဖွင့်လျှင်။ ဒုဿိတ္တန္တိ ဒုဿိတဘာဝေါ။
 အာကာရသဒ္ဓါဖြင့်ဖွင့်။ သရဏာတာတိ သရဏာကာရော။

၁၂။ သရိက္ခက၊ သဒိသနင့်၊ သမ၊ ဣဝါ၊ ဖွင့်ပြရာ၊ ဥပမာတဒ္ဓိတ်မှတ်။
 (သရိက္ခကစသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြလျှင် ဥပမာတဒ္ဓိတ်ကို ပြ၏။)
 ဝိတ္တိတိ ဝိတ္တိသရိက္ခကော။ ဩယာတိ ဩဃသဒိသာ။

၁၃။ ကြိယာဝိသေသန၊ ပြလိုက၊ ကရ၊ ဘူဓာတ် ဖွင့်မြဲမှတ်။
 (ကရဓာတ်၊ ဘူဓာတ်တို့ဖြင့် ဖွင့်လျှင် ကြိယာဝိသေသနဖြစ်ကြောင်းကို
 ပြ၏။)

ကရဖြင့်ဖွင့်။ ပတ္တသညိတိ ပတ္တေ သညံ ကတွာ။
 ဘူဖြင့်ဖွင့်။ ဩက္ခိတ္တစက္ခူတိ ဟေဋ္ဌာ ခိတ္တစက္ခူ ဟတွာ။

၁၄။ နာမဓာတ်ကို၊ သိစေလို၊ ဖွင့်ဆို ကရဓာတ်။
 (ကရဓာတ်ဖြင့် ဖွင့်လျှင် နာမဓာတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြ၏။) ကုက္ကုစ္စယတိတိ
 ကုက္ကုစ္စံ ကရောတိ။

၁၅။ ခပ်သိမ်းဓာတ်ပင်၊ နက်မထင်က၊ သကတ္တကို၊ ရှေ့ကသွင် က၊ ဘူ၊
 ကရာနှင့်၊ မှန်စွာ မချွတ် ဖွင့်မြဲမှတ်။
 (ကြိယာတစ်ခုကို အနက်ပေးဖို့ ခက်လျှင် သကတ္တကို ရှေ့ကသွင်၍ ဘူ၊
 ကရတို့ဖြင့် ဖွင့်ရ၏။)

ဘူဖြင့်ဖွင့်။ သုစိတိ သုစတိ ပရိသုဒ္ဓံ ဘဝဇံ။
 ကရဖြင့်ဖွင့်။ ဣန္ဒောတိ ဣန္ဒတိ ပရမိဿရိယံ ကရောတိ။

၁၆။ ဣတိ ဟတွာ၊ ဘူတာ သင်္ခါတ၊ ဝေသဒ္ဓါ၊ ထည့်ဖွင့်ရာ၊ သမ္ဘာဝနာမှတ်။
 (ဣတိ-စသည်ထည့်၍ ဖွင့်လျှင် သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရယ်ကို ပြ၏။)
 ပဋိသင်္ခါနဗလန္တိ ပဋိသင်္ခါနသင်္ခါတံ ဗလံ။

၁၇။ အာဒိ မဇ္ဈ၊ အန္တပဒါ၊ ထည့်ဖွင့်ရာ၊ အာဒုဂဒိလောပမှတ်။
 (ရှေ့မှပုဒ်တစ်ခု အပိုထည့်၍ ဖွင့်လျှင် အာဒိလောပသမာသ်ကို ပြ၏-
 စသည်။)

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

အာဒိလောပ။ ဒတ္တောတိ ဒေဝဒတ္တော။
 မဇ္ဈေလောပ။ ပဏိတဘောဇနာနိတိ ပဏိတသံသဋ္ဌာနိ ဘောဇနာနိ။
 အန္တလောပ။ ရူပန္တိ ရူပဘဝေါ။

၁၈။ သောပသဂ္ဂါ၊ သနိပါတ၊ ပဒများဖြင့်၊ ရှေ့လျှင်နောက်မှာ၊ ထားဖွင့်ရာ၊ ဗျယ်ဘာဝမှတ်။

(ဥပသာရ နိပါတ်ပါသော ပုဒ်များစွာကို ရှေ့နောက်ပြန်၍ ဖွင့်လျှင် အဗျယ်ဘောကို ပြ၏။)

ဥပသာရ။ ဥပသုတိန္တိ သုတိသမိပံ။
 နိပါတ။ အဓောနာဘိတိ နာဘိယာ အဓော။

၁၉။ သုဒ္ဓနာမ်ပုဒ်၊ ရှေ့ထုတ်နောက်ပြန်၊ ဖွင့်ခဲ့ပြန်က၊ ဒုရာဇာန၊ မဂ္ဂတပျရိ၊ ဗဟုဗ္ဗိ၊ စရှိသမာသံ ပြမြဲမှတ်။ (အာဒိဖြင့် ဝိသေသနပရပဒကမ္မဓာရယ်ကို ယူ။)

(သုဒ္ဓနာမ်ပုဒ်အချင်းချင်း ရှေ့နောက်ပြန်၍ဖွင့်လျှင် ဒုရာဇာနမဂ္ဂတပျရိသံစသည် ပြ၏၊ ရိုးရိုးတပျရိသံ၌ ဒုတိယာဒိဝိဘတုန္တပုဒ်က ရှေ့က နေရသည်။)

ဒုရာဇာနမဂ္ဂတပျရိသံ။ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျောတိ ဒက္ခိဏေယျာနံ အဂ္ဂေါ။
 ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ အနတ္တရန္တိ ဥတ္တရဝိဟိတံ။
 ဝိသေသနပရပဒကမ္မဓရေ။ သတ္တဝိသေသောတိ ဝိသေသသတ္တော။

၂၀။ သမာနဝိဘတ္တိက၊ ဖွင့်၍ပြ၊ ကမ္မဓာရယမှတ်။
 အစ္ဆရိယမနုဿောတိ အစ္ဆရိယော မနုဿော။

၂၁။ သမာနဝိဘတ္တိက၊ စ၊ ထည့်ပြ၊ ဒုန္နသမာသံ မှတ်။
 သမဏဗြာဟ္မာဏာတိ သမဏော စ ဗြာဟ္မဏော စ။

၂၂။ နာနာဝိဘတ္တိက၊ ဖွင့်၍ပြ၊ တပျရိသ မှတ်။
 ဘူမိဂတောတိ ဘူမိံ ဂတော။

၂၃။ ယ၊ တေ၊ တိမ၊ လေးဝအညပုဒ်၊ အဖွင့်ထုတ်၊ ဗဟုပသိစေလတ်။
 အာဂတာ သမဏာ ဣမန္တိ အာဂတသမဏော။

၂၄။ အဿတ္ထိ ဘဝ၊ ဇာတ နိယုတ္တာ၊ ဤလေးဖြာတွင်၊ ဖွင့်လျှင် တစ်ခု၊ ကျန်သုံးခု၊ ရမူ အမြဲမှတ်။

ရာဇဂဟဏောတိ ရာဇဂဟော ဘဝေါ၊ ဇာတော၊ နိယုတ္တာ။

၂၅။ ဝိဇ္ဇာပရောဇာ၊ ဖွင့်ပြရာ၊ မှန်စွာ ဗဟုပမှတ်။
 ပဏ္ဍိတောတိ မဟာပညော။

၂၆။ ဝါ သဒ္ဓါနော၊ ဖွင့်သဘော၊ သင်္ချောဘယမှတ်။

ဒုတ္တိပ္ပတ္တာတိ ဒွေ ဝါ တယော ဝါ ပတ္တာ။

၂၇။ တတိယဝိဘတုန္တာ၊ ပုဒ်ကောကို၊ ဒုတိယာဝိဘတုန္တာ၊ တွာပစ္စယန္တနှင့်၊
ထည့်၍ပြ၊ ဣတ္ထမ္ဘူတမှတ်။

ပုဇ္ဇောသေနာတိ ပုဇ္ဇောသံ ပါထေယျံ ဂဟေတွာ။

၂၈။ သတ္တမိဆုံးနေ၊ ပုဒ်ထွေထွေကို၊ အန္တရေသဒ္ဓါ၊ ထည့်ဖွင့်ရာ၊ နိဒ္ဒါရဏမှတ်။
သတ္တေသူတိ သတ္တာနံ အန္တရေ။

၆-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၇-နံပါတ် စည်းများ

ပုဒ်မှားပုဒ်မှန် အဆုံးအဖြတ်ကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဆိုင်ရာ အဋ္ဌကထာ ငိုကာဖြစ်စေ၊ ရှေ့နောက် ထောက်
ထားဖွယ်ဖြစ်စေ၊ ဓာတ်ပစ္စည်း ဝေဖန်၍ဖြစ်စေ၊ သဒ္ဓနယ အထောက်အထား
ဖြစ်စေ အထင်အရှား ရှိရမည်။

ပုဒ်မှား ပုဒ်မှန် ဆုံးဖြတ်နည်း

ပုဒ်မှားပုဒ်မှန် ဆုံးဖြတ်လိုလျှင် သဒ္ဓယုတ္တိ အတ္ထယုတ္တိ ရှိ၊ မရှိကို ကြည့်ရ
သည်။ ယုတ္တိနှစ်ခုလုံးရှိမှ “အမှန်” ဟု ဆုံးဖြတ်ရသည်။ သဒ္ဓယုတ္တိသာ ရှိ၍ အတ္ထ
ယုတ္တိမရှိသော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထယုတ္တိသာရှိ၍ သဒ္ဓယုတ္တိမရှိသော်လည်းကောင်း
“အမှား” ဟု ဆုံးဖြတ်ရသည်။

၁။ သနိဋ္ဌိ ဆုံးဖြတ်ပုံ

သုပ္ပဋိပန္နော+သုပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော-၌ ရဿသရ၏
နောက်၌ရှိသော ပဋိဥပသာရပုဒ်၏အစဖြစ်သော ပ, အက္ခရာသည် ဒွေဘော်ဌာန
ဖြစ်သောကြောင့် သုပ္ပဋိပန္နော-သာ သင့်၏။ သုပဋိပန္နော မသင့်။

အမှာ။ ။ ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဒွေဘော်လင်္ကာကြီးကို ကျက်ထားသင့်၏။ ၎င်းသည်
ပါဌ်မှား ပါဌ်မှန် ဆုံးဖြတ်ဖို့အရေး၌ တန်ဖိုးရှိလှသည်။ ရူပသိဒ္ဓိကျမ်းကိုလည်း
အမြဲ ကြည့်နေသင့်သည်။

ဓမ္မစရိယမျက်ရှု

၂။ နာမ်၌ ဆုံးဖြတ်ပုံ

မမ သခေ+သခသို့ ဗဟူ ဂေါဏာ သန္တိ-၌ “သို့မေ” သုတ်က နိစ္စဝိဓိသုတ် ဖြစ်သည့်အလျောက် သခသဒ္ဓါနောင် သို့ဝိဘတ်ကို အမြဲ ပြုရမည်ဖြစ်သော ကြောင့် သခေပါဌ်သာ သင့်၊ သခသို့ မသင့်။

၃။ သမာသ်၌ ဆုံးဖြတ်ပုံ

အမှောက် နဂရေ နန္ဒာ ပေါက္ခရဏီ+နန္ဒပေါက္ခရဏီ အတ္ထိ-၌ ကမ္မဓာရယ သံညေ စ-သုတ်အရ နန္ဒာမှအာကို အ၊ ပြုသင့်သော်လည်း သညာသဒ္ဓါဖြစ်သော ကြောင့် နန္ဒာ ပေါက္ခရဏီသာ သင့်၊ နန္ဒပေါက္ခရဏီ မသင့်။

၄။ တဒ္ဓိတ်၌ ဆုံးဖြတ်ပုံ

ဂုဏဝါ+ဂုဏိမာ ပါပကမ္မံ န ကရောတိ-၌ မန္တုပစ္စည်းသည် အဝဏ္ဏန္တ နောင် မသက် (အခြားသော ကာရန္တ နောင်သာ သက်) သောကြောင့် ဂုဏဝါသာ သင့်၊ ဂုဏိမာ မသင့်။

၅။ တဒ္ဓိတ်၌ ဆုံးဖြတ်ပုံ

ဣဒ္ဓံ ပန မဒနိယံ+မာဒနိယံ ဟောတိ-၌ တဒသဋ္ဌာနမိယော စ-သုတ်ဖြင့် သက်ထားသော ဣယပစ္စည်းတည်း၊ ဣကပစ္စည်း မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဝုဒ္ဓိ ရောက်ဖွယ် မလိုရကား မဒနိယံသာ သင့်၊ မာဒနိယံ မသင့်။

၆။ အာချာတ်၌ ဆုံးဖြတ်ပုံ

အဟံ ကမ္မံ ကရောမိ+ကရာမိ-၌ ကရဓာတ်သည် တနာဒိဂဏိက ဧကန်ဖြင့်၍ သြပစ္စည်း သက်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ကရောမိသာ သင့်၊ ကရာမိ မသင့်။

၇။ ကိတ်၌ ဆုံးဖြတ်ပုံ

ပါသဗဒ္ဓေါ+ပါသဗန္ဓော မိဂေါ မတော-၌ တ၊ ပစ္စည်းကသာ ကံအနက်ကို အထင်အရှား ဟော၏။ ဣပစ္စည်းကား မဟော၊ ဤ၌လည်း မိဂေါ-ကို ရှု၍ ကံအနက်ဟော ပစ္စည်းသာ သင့်လျော်၏။ ထို့ကြောင့် ပါသဗဒ္ဓေါသာ သင့်၊ ပါသဗန္ဓော မသင့်။

၈။ နာမ်ဂိုဏ်းကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပုံ

ဗောဓိသတ္တော မာတုကုစ္စိမ္ပိ+မာတုကုစ္စိယံ ပဋိသန္နိံ ဂဏှိ-၌ ကုစ္စိသဒ္ဓါသည် ပုံလိင်၊ ဣတ္ထိလိင် နှစ်လိင်ဆံသောကြောင့် နှစ်ပါဌ်လုံး သင့်။

၉။ အာချာတ်ဝိုင်း ဆုံးဖြတ်ပုံ

သဗ္ဗေ သတ္တာ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု+မုဉ္ဇန္တု-၌ မုစဇာတ်သည် ဒီဝါဒီဂဏိကဖြစ်လျှင် အကမ္မကဖြစ်၍ အပါဒါန်ကို ဝဲသည်၊ ရုစာဒီဂဏိကဖြစ်လျှင် သကမ္မကဖြစ်၍ ကံကို ဝဲသည်၊ ဤ၌ ကံမပါ အပါဒါန်သာ ပါသောကြောင့် မုစ္ဆန္တုသာ သင့်၊ မုဉ္ဇန္တု မသင့်။

၁၀။ ယောဂကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပုံ

အဟံ မဂ္ဂံ ဂစ္ဆတိ+ဂစ္ဆာမိ-၌ “အဟံ”ဟူသော အမှသဒ္ဒါကို ထောက်၍ ဂစ္ဆာမိသာ သင့်၊ ဂစ္ဆတိ မသင့်။

၁၁။ လိင်ကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပုံ

ကညာ ဣမံ နဂရံ အာဂတော+အာဂတာ-၌ “ကညာ”ဟူသော ပုဒ်ကို ထောက်၍ အာဂတာသာ သင့်၊ အာဂတော မသင့်။

မှတ်ချက်။ ။ စာမေးပွဲ၌ တစ်ပါဌ်သင့်ကိုသာ မေးလေ့မေးထ ရှိသည်၊ ထို့ကြောင့် တစ်ပါဌ်သင့်ကိုသာ ဥပစားပေး၍ စဉ်းစားပါ၊ သိသိသာသာ နှစ်ပါဌ် သင့်သော အရာ၌သာ “နှစ်ပါဌ်သင့်”ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ၊ သို့မဟုတ်က တစ်ပါဌ် သင့်သာ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၇-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၈-နံပါတ် စည်းများ

ဆိုင်ရာ အဋ္ဌကထာပါ တစ်စုံတစ်ခုသော ပုဒ်ကိုဖြစ်စေ၊ ဝါကျကိုဖြစ်စေ နည်းဥပစာ တစ်ခုခု စပ်၍ မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဥပမာ၊ ဥပမာန၊ ဥပမေယျ၊ ဥပရိက္ခာ၊ ဥပစာ-ခွဲဝေ ထုတ်ဆောင်နည်းများလည်း စပ်ဆိုင်ပါဝင်သည်။

ဥပစာ ယူဆနည်း

သဒ္ဒါက တိုက်ရိုက် ဟောနိုင်သော အနက်ကို မယူရ အရ မကောက်ရဘဲ တိုက်ရိုက် မဟောနိုင်သော အနက်ကိုသာ ယူရ အရကောက်ရသော သဒ္ဒါကို “ဥပစာသဒ္ဒါ”ဟု ခေါ်သည်၊ သဒ္ဒါက တိုက်ရိုက်ဟောသော အနက်ကို မုချယူ၍

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

တိုက်ရိုက်မဟောသော အနက်ကိုမူ ဥပစာယူပါ။ ထို့ကြောင့် ဥပစာအမည်ပေးလိုလျှင်-

၁။ ပထမ- သဒ္ဓါက တိုက်ရိုက်ဟောသောအနက်ကို ကောက်ထားပါ။

၂။ ဒုတိယ- ဤနေရာ၌ ယူရသော အနက်ကို ကောက်ထားပါ။

၃။ တတိယ- ၎င်းနှစ်ချက်တို့၏ ဆက်စပ်ပုံကို ဆင်ခြင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။

၄။ စတုတ္ထ- သဒ္ဓါက အကြောင်းကို ဟောနေပါလျက် ဤနေရာ၌ အကျိုးကို အရကောက်ယူရလျှင် ကာရဏူပစာ မည်၏။ သဒ္ဓါက အကျိုးကို ဟောနေပါလျက် ဤနေရာ၌ အကြောင်းကို ကောက်ယူရလျှင် ဖလူပစာမည်၏-စသည်ဖြင့် သိပါ။

သဒ္ဓါပူပစာ၌ ဥပမာနသည် သဒ္ဓါသဖြစ်၍ ဥပမေယျသည် သဒ္ဓါသီ ဖြစ်၏။ သမိပူပစာ၌ ထာဝရဝတ္ထုသည် သမိပီဖြစ်၍ ဧကမဝတ္ထုသည် သမိပဖြစ်၏။

ဥပစာ ၁၂-ပါး

ကာရဏူနှင့်၊ ဖလူတစ်ဝ၊ ဌာနတစ်လီ၊ ဌာနီတစ်ထွေ၊ ဧကဒေသ၊ ဒေသိပြလော၊ သမိပယူ၊ သမိပျူနှင့်၊ သဒ္ဓါသူ ဂုဏ၊ တဝတဒ္ဓမ္မူ၊ အဘောဒူ၊ မှတ်ယူ ဥပစာ-ဆယ့်နှစ်ဖြာ။

၁။ ကာရဏူပစာ

စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိ-၌ စက္ခုနာ-သည် အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ ဖြစ်၏ “စက္ခု” ဟူသော အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏဖြစ်၌ တင်စား၍ အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏဖြစ်ကို “စက္ခု” ဟု ခေါ်ခြင်းကြောင့် “ကာရဏူပစာ” မည်၏။

၂။ ဖလူပစာ

ဩဒနော ပစ္စတေ-၌ ဩဒနော-သည် အကျိုးဖြစ်သော ထမင်းဖြစ်၏ “ဩဒန” ဟူသောအမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော ဆန်ဖြစ်၌ တင်စား၍ အကြောင်းဖြစ်သော ဆန်ဖြစ်ကို “ဩဒန” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဖလူပစာမည်” ၏။

၃။ ဌာနပစာ

မဉ္ဇာ ယောသန္တိ-၌ မဉ္ဇာ-သည် ဌာနဖြစ်သော ညောင်စောင်းဖြစ်၏ “မဉ္ဇ” ဟူသော အမည်ကို ဌာနီဖြစ်သော လူဖြစ်၌ တင်စား၍ ဌာနီဖြစ်သော လူဖြစ်ကို “မဉ္ဇ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဌာနပစာ” မည်၏။

၄။ ဌာနျူပစာ

ကုန္တာ ပစရန္တိ-၌ ကုန္တာ-သည် ဌာနီဖြစ်သော လုံခြပ်၏ “ကုန္တ”ဟူသော အမည်ကို ဌာနဖြစ်သော လုံခြပ်၌ တင်စား၍ ဌာနဖြစ်သော လုံခြပ်ကို “ကုန္တ” ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဌာနျူပစာ”မည်၏။

၅။ ဧကဒေသုပစာ

ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇတိ-၌ ဘတ္တံ-သည် အစိတ်ဖြစ်သော ထမင်းခြပ်၏ “ဘတ္တ” ဟူသော အမည်ကို အပေါင်းဖြစ်သော ထမင်း၊ ဟင်း၊ အချိုပွဲခြပ်တို့၌ တင်စား၍ အပေါင်းဖြစ်သော ထမင်း၊ ဟင်း၊ အချိုပွဲခြပ်တို့ကို “ဘတ္တ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဧကဒေသုပစာ”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဥပစာကို ကျမ်းဂန်များ၌ “အဝယဂူပစာ”ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး၏။

၆။ ဧကဒေသျူပစာ

သမုဒ္ဒေါ မယာ ဒိဋ္ဌော-၌ သမုဒ္ဒေါ-သည် အပေါင်းဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာ တစ်စင်းလုံးခြပ်၏ “သမုဒ္ဒ”ဟူသော အမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသော သမုဒ္ဒရာ တစ်စိတ်ခြပ်၌ တင်စား၍ အစိတ်ဖြစ်သော မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသော သမုဒ္ဒရာ တစ်စိတ်ခြပ်ကို “သမုဒ္ဒ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဧကဒေသျူပစာ”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤပုံစံကို ပုဒ်စစ်ကျမ်းက “ဧကဒေသုပစာ”ဟု ဆို၏။ ပုဒ်စစ်ကျမ်းအလို ဧကဒေသျူပစာဟူ၍ မရှိ၊ သို့သော် ဤ၌ ပြထားသည့်အတိုင်း ပင် အများလက်ခံ အသုံးပြုနေပြီဖြစ်၍ သံသယကင်းစွာ သုံးပါ။

၇။ သမိပူပစာ

နာဝါ တီရေန ဂစ္ဆတိ-၌ တီရေန-သည် အနီးဖြစ်သော ကမ်းခြပ်၏ “တီရ” ဟူသော အမည်ကို အနီးရှိသော လှေသွားရာ မြစ်ခြပ်၌ တင်စား၍ လှေသွားရာ မြစ်ခြပ်ကို “တီရ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “သမိပူပစာ” မည်၏။

၈။ သမိပျူပစာ

ဂင်္ဂါယံ သဿံ တိဋ္ဌတိ-၌ ဂင်္ဂါယံ-သည် အနီးရှိသော ဂင်္ဂါမြစ်ခြပ်၏ “ဂင်္ဂါ”ဟူသော အမည်ကို အနီးဖြစ်သော ကမ်းနားခြပ်၌ တင်စား၍ အနီးဖြစ်သော ကမ်းနားခြပ်ကို “ဂင်္ဂါ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “သမိပျူပစာ” မည်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၉။ သဒိသူပစာ

သီဟော ဂါယတီ-၌ သီဟော-သည် အတူဖြစ်သော ခြင်္သေ့ခြပ်၏ “သီဟ” ဟူသော အမည်ကို အတူရှိသော လုလင်ခြပ်၌ တင်စား၍ အတူရှိသော လုလင်ခြပ်ကို “သီဟ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “သဒိသူပစာ” မည်၏။

၁၀။ ဂုဏ္ဍပစာ

နီလော ပဋေ-၌ နီလော-သည် “အညို” ဟူသောဂုဏ်၏ “နီလ” ဟူသော အမည်ကို ဂုဏ်းဖြစ်သော ပုဆိုးခြပ်၌ တင်စား၍ ဂုဏ်းဖြစ်သော ပုဆိုးခြပ်ကို “နီလ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဂုဏ္ဍပစာ” မည်၏။

၁၁။ တဒ္ဒမ္မူပစာ

သသဝိသာဏံ-၌ ဝိသာဏံ-သည် ထင်ရှားသော ကျွဲ နွားအစရှိသော သတ္တဝါတို့၏ ဥျားချိုခြပ်၏ “ဝိသာဏ”ဟူသော အမည်ကို ထင်ရှားမရှိသော ယုန်၏ ဥျားချို၌ တင်စား၍ ထင်ရှားမရှိသော ယုန်၏ ဥျားချိုခြပ်ကို “ဝိသာဏ”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “တဒ္ဒမ္မူပစာ” မည်၏။

၁၂။ ဘောဒုပစာ

သီလာပုတ္တကဿ သရိရံ-၌ သီလာပုတ္တကဿ-သည် ကိုယ်မှကျောက်သား၊ မပြားဘဲကို ပြားသကဲ့သို့ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ဘောဒုပစာ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ပုဒ်စစ်ကျမ်း၌ ဧကဒေသျူပစာနှင့် သမိပျူပစာ မှတ်ချက် သို့သော် အများကပင် ၎င်းတို့ကို လက်ခံအသုံးပြုနေပြီဖြစ်၍ ဤ၌ ထည့်သွင်းထားသည်။ ထည့်သွင်းမှလည်း ပြည့်စုံ၏။ ထင်ရှားမရှိဘဲ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့၊ ဗျာဓိရ မရှိဘဲ ဗျာပါရရှိသကဲ့သို့ ဆိုထားသမျှ (ဝါ) ဥပရိက္ခာစကား မှန်သမျှ တဒ္ဒမ္မူပစာ ရသည်ချည်းသာ၊ မပြားဘဲလျက် ပြားသကဲ့သို့ ဆိုထားသမျှ ဘောဒုပစာ ရသည်ချည်းသာ၊ ကျန် ၈-ပါးတို့၏ လက္ခဏာကိုကား အထက်က ဆိုခဲ့ပြီ။

ဥပစာ ၁၂-ပါး ပြီး၏။

နည်း လေးဆယ်

နည်းလေးဆယ်ဟု ခေါ်ရိုးပြုကြသော်လည်း အမှန်မှာ နည်းပေါင်း ၅၅-ပါး ရှိ၏။ အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ်များကို ကျက်ထားပါ။

ငါးဆယ့်ငါးပါး၊ နယများကို၊ မှတ်သားလွယ်ငှာ၊ ကျဉ်းကဗျာကား-

၁။ ပစ္စာသန္န၊ သတ္တိချ၍၊ ပဓာနပါ၊ လက္ခဏာနှင့်၊ တစ်ဖြာနိဒသံ၊ ပ, ငါး ရပ်တည်း။

၂။ မှတ်ယေဘုယျံ၊ ဗဟုလံနှင့်၊ နာနန္တရာ၊ အဝိနာတဲ့၊ အသာဓာရဏ၊ ဒု, ငါးဝတည်း။

၃။ မိဂပဒါ၊ ဘိန္နုပါ၏၊ သီလေသာချ၊ ပဒီပနှင့်၊ တန္တထည့်လေ၊ တ, ငါး ထွေတည်း။

၄။ ဧကသေရိ၊ သာမဉ်သီလော၊ မဟိရဟန်၊ စန္ဒကန်နှင့်၊ ကန်သူရိယ၊ စ, ငါးဝတည်း။

၅။ အဗ္ဗသေစနီ၊ ဂေါဗလီနှင့်၊ တစ်လီပည၊ မိကာရတဲ့၊ ချအာဝုတ္တိ၊ ပဉ်- ငါးလီတည်း။

၆။ ချိအာဝဋ္ဋာ၊ သကဋာနှင့်၊ ယထာသချံ၊ တံကမတဲ့၊ လာဘတစ်လီ၊ ဆဋ်- ငါးလီတည်း။

၇။ ဒီပကပေ၊ ပါရိသေနှင့်၊ ဖွေဂေါဂဏှ၊ ကာကောလတဲ့၊ ရုက္ခသကုဏှ၊ သတ်-ငါးဖြာတည်း၊ (ဒီပကာမှ၊ ပြားထွက်ရ၏)။

၈။ ဒန္တဆေဒနော၊ သောဓနောနှင့်၊ တစောသဇ္ဇ၊ ဘိက္ခာချ၍၊ သယအတီ၊ အဋ်-ငါးလီတည်း။

၉။ တစ်လီရက္ခ၊ မဂ္ဂဂုနှင့်၊ အဝုတ္တဆန်၊ ပတ္တာပန်တဲ့၊ တစ်တန် ဗျတီ၊ နော- ငါးလီတည်း။

၁၀။ နိတတ္ထရူ၊ နေယျတ်ရူ၍၊ အနုအတ္ထ၊ ရဋ္ဌီရ၏၊ ဘူဗပုဗ္ဗာ၊ ဒသ်-ငါး ဖြာတည်း။

၁၁။ ဥက္ကိဋ္ဌာချ၊ အဘောဒနှင့်၊ ဧကဒေသိ၊ နိရုတ္တိတဲ့၊ ဝိပလ္လာသာ၊ ဧကံဒ- ငါးတည်း၊ (နောက်ဖျားနားမှာ၊ အပြားပါ၏)။

ငါးဖြာ ငါးဆယ်၊ နည်းစုံကြွယ်သည်၊ အလွယ် သိနိုင်စေသတည်း။

အာဒိ တစ်ထွေ၊ မဇ္ဈေ တစ်ဝ၊ အန္တတစ်ဖြာ၊ သုံးဖြာပြားရူ၊ တစ်ခုခုမှာ၊ ဂုဏာတစ်ထွေ၊ ဒဗ္ဗေ တစ်ဖြာ၊ ကြိယာ၊ ပြားလာ ဒီပက။

ဝဏ္ဏာဂမိ၊ ဝိပရိယာယ၊ ဝိကာရနှင့်၊ လောပ တစ်ရိုး၊ အတ္တာတိ၊ နိရုတ္တိဘောဒ။

လိင်-ဝိဘတ္တ၊ ဝစနနှင့်၊ ကာလတစ်ဖြာ၊ ပုရိသာတည်း၊ အက္ခရာယူ၊ ဤခြောက်ဆူ၊ ပြားယူဝိပလ္လာသ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၁။ ပထမနည်းငါးပါး

၁။ ပစ္စာသန္နနည်း။ ။ကာကေ ဝါရယ မစ္ဆမှာ-၌ ကာကေ-သည် “ကျီး”တည်းဟူသော (အနီးကို ဆိုသဖြင့်) သိန်း, စွန်အစရှိသော (အေးကိုလည်း ရသောကြောင့်) “ပစ္စာသန္နနည်း” မည်၏။

အမှာ။ ။ ( ) ဤလက်သဲကွင်း အတွင်းရှိ စကားများသည် နည်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်စစ်ကျမ်းအတိုင်း အပြည်အစုံ ဆိုရိုးပြုလိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဆိုပါ။ အနီးကိုဆိုသဖြင့် အေးကိုလည်း ရသောနည်းသည် ပစ္စာသန္နနည်း မည်၏။ ပုံစံကား-ကာကေ ဝါရယ မစ္ဆမှာ-စသည်တည်း၊ ဤ၌ ကာကေသည်..... ။

၂။ ပစ္စာသတ္တိနည်း။ ။တတော သဿ သာယ-သုတ်၏ အဖွင့်၌ ပါသော တတော တာ ဧတာ ဣမာတော-သည် “တတော ဧတာ ဣမာ တာ တော” ဟု (အစဉ်အတိုင်း မဆိုမူ၍) “တတော တာ ဧတာ ဣမာတော” ဟု (အနီးမှစ၍ ဆိုသောကြောင့်) “ပစ္စာသတ္တိနည်း” မည်၏။

တစ်နည်း- သော ဣမံ လောကံ သဒေဝကံ သမာရကံ-၌ သမာရကံ-သည် နတ်ပြည်ခြောက်ပါးတည်းဟူသော (ရသင့်တိုင်းကို မယူမူ၍) ဝသဝတ္တိနတ်ပြည် တည်းဟူသော (အနီးကိုသာ ယူရသောကြောင့်) “ပစ္စာသတ္တိနည်း” မည်၏။

၃။ ပဓာနနည်း။ ။ရာဇာ အာစ္စတိ-၌ ရာဇာသည် မင်းတည်းဟူသော (ပြဋ္ဌာန်းသည်ကို ဆိုသဖြင့်) ခြေရံမှုးမတ် ပရိသတ်တည်းဟူသော (မပြဋ္ဌာန်းသည် ကိုလည်း ရသောကြောင့်) “ပဓာနနည်း” မည်၏။

၄။ ဥပလက္ခဏနည်း။ ။လဒ္ဓါတပတ္တော ရာဇကုမာရော-၌ လဒ္ဓါတ ပတ္တော-သည် ထီးဖြူတည်းဟူသော (အစိတ်ကို ဆိုသဖြင့်) မင်းမြောက်တန်းဆာ ငါးပါးတည်းဟူသော (အပေါင်းကိုလည်း ရသောကြောင့်) “ဥပလက္ခဏနည်း” မည်၏။

၅။ နိဒဿနနည်း။ ။သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ-၌ ဘောဇနာနိ-သည် ထမင်းတည်းဟူသော (အထင်ကို ဆိုသဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါး တည်းဟူသော (အလုံးစုံကိုလည်း ရသောကြောင့်) “နိဒဿနနည်း” မည်၏။

၂။ ဒုတိယနည်း ငါးပါး

၆။ ယေဘုယျနည်း။ ။ခဒိရဝနံ-သည် ရှားပင်တည်းဟူသော (ဌာနီ ဖြင့်) တောတည်းဟူသော (ဌာနကို မှတ်၍) ရှားပင်တည်းဟူသော (အများကို

ဆိုသဖြင့်) ထိုတော၌ရှိသော သစ်ဆိမ့်၊ သျှစ်သျှား၊ သဖန်းခါးအစရှိသော (အနည်းကိုလည်း ရသောကြောင့်) “ယေဘုယျနည်း”မည်၏။

၇။ တဗ္ဗဟုလနည်း။ ။ ဝနစရကော-သည် တောတည်းဟူသော (ဌာနဖြင့်) မုဆိုးတည်းဟူသော (ဌာနကို မှတ်၍) တော၌ကျင်လည်ခြင်းတည်းဟူသော (အများကို ဆိုသဖြင့်) ရွာ၌ကျင်လည်ခြင်းတည်းဟူသော (အနည်းကိုလည်း ရသောကြောင့်) “တဗ္ဗဟုလနည်း”မည်၏။

၈။ နာနန္တရိကနည်း။ ။ ယတတ္ထိကဿ ယဋ-မာနယ-၌ ယဋသည် အိုးတည်းဟူသော (မကင်းရာကို ဆိုသဖြင့်) ထောပတ်တည်းဟူသော (မကင်းတတ်သည်ကိုလည်း ရသောကြောင့်) “နာနန္တရိကနည်း”မည်၏။

၉။ အဝိနာဘာဝနည်း။ ။ အာတာပိ နိပကော ဘိက္ခု-၌ နိပကောသည် ပညာတည်းဟူသော (မကင်းတတ်သည်ကို ဆိုသဖြင့်) သတိတည်းဟူသော (မကင်းရာကိုလည်း ရသောကြောင့်) “အဝိနာဘာဝနည်း”မည်၏။

နည်းနှစ်ပါးအထူး။ ။ ဌာနကို ဆိုသဖြင့် ဌာနကိုလည်း ရသောနည်းသည် နာနန္တရိကနည်း မည်၏။ ဌာနကို ဆိုသဖြင့် ဌာနကိုလည်း ရသောနည်းသည် အဝိနာဘာဝနည်း မည်၏။ တစ်နည်းကား- အကြောင်းကို ဆိုသဖြင့် အကျိုးကိုလည်း ရသောနည်းသည် နာနန္တရိကနည်း မည်၏။ အကျိုးကို ဆိုသဖြင့် အကြောင်းကိုလည်း ရသောနည်းသည် အဝိနာဘာဝနည်း မည်၏။

၁၀။ အသာဓာရဏနည်း။ ။ ဘောရိသဒ္ဓေါ-သည် လက်ခတ်တည်ဟူသော တူရိယာမျိုးနှင့် (ဆက်ဆံသဖြင့် မမှတ်မူ၍) ညော်ကြီးတည်းဟူသော တူရိယာမျိုးနှင့် (မဆက်ဆံသဖြင့် မှတ်၍ ဆိုသောကြောင့်) “အသာဓာရဏနည်း”မည်၏။

၃။ တတိယနည်းငါးပါး

၁၁။ မိဂပဒဝဠုနနည်း။ ။ ကရုဏာ ဝိယ သတ္တေသု၊ ပညာ ယဿ မဟေသိနော-၌ ကရုဏာ၊ ပညာသည် ကရုဏာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော သီလတည်းဟူသော (အစ) ပညာတည်းဟူသော (အဆုံး) ကိုဆိုသဖြင့် သမာဓိတည်းဟူသော (အလယ်ကိုလည်း သိရသောကြောင့်) “မိဂပဒဝဠုနနည်း”မည်၏။

၁၂။ ဘိန္ဒုသတ္တိသမေတနည်း။ ။ သောတော ဓာဝတိ-၌ သေတော-သည် (တစ်ပုဒ်တည်း ဖြစ်လျက်) ဖြူသောဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကို ဟော

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

စွမ်းနိုင်သော သတ္တိ၊ ခွေးဟူသော အနက်၊ အစ္ဆန္တသမိပအနက်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သောသတ္တိ ပြားသဖြင့် သေတော-ဖြူသော သတ္တဝါသည်၊ ဓာဝတီ-ပြေး၏-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သာ-ခွေးသည်၊ ဣတော-ဤအရပ်မှ၊ ဓာဝတီ-ပြေး၏-ဟူ၍လည်းကောင်း (နှစ်နက် ရကောင်းသောကြောင့်) “ဘိန္ဒုသတ္တိသမဝေတနည်း” မည်၏။

၁၃။ သိလေသနည်း။ ။ ပိဏောတိ နေတံ သုခိ-၌ သုခိသည် (တစ်ပုဒ်တည်း ဖြစ်လျက်) သုခိ-လမင်းသည်၊ နေတံ-သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ပိဏောတိ-ပျိုစေတတ်၏၊-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုခိ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေတံ-ကို၊ ပိဏောတိ-၏၊-ဟူ၍လည်းကောင်း (များသောအနက်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သောကြောင့်) “သိလေသနည်း” မည်၏။

၁၄။ ပဒီပနည်း။ ။ ဥပရာဓိကိဿရဝစနေ-၌ ဣဿရသည် (တစ်ပုဒ်တည်းဖြစ်လျက်) အဓိကိဿရဝစနေ-လွန်သောအနက်၊ အစိုးရခြင်းဟူသော အနက်ကိုဟောသည်၊ သတိ-ရိသော်၊-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဓိကိဿရဝစနေ-လွန်သော အနက်၊ အစိုးရသောသူ ရှိ၏ဟူသောအနက်ကို ဟောသည်၊ သတိ-သော်၊-ဟူ၍လည်းကောင်း (များသောအနက်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သောကြောင့်) “ပဒီပနည်း” မည်၏။

၁၅။ တန္တနည်း။ ။ ဝသဝါဝ-၌ ဝသသည် (တစ်ပုဒ်တည်း ဖြစ်လျက်) “ဝသ-ဝသဓာတ်၏ ဝ, အက္ခရာ၏” ဟု (နှစ်နက်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သောကြောင့်) “တန္တနည်း” မည်၏။

၄။ စတုတ္ထနည်းငါးပါး

၁၆။ ဧကသေသနည်း။ ။ ပုရိသော စ ပုရိသော စ ပုရိသာ-၌ ပုရိသာသည် ပုရိသ(သဒ္ဒါတစ်ခုကို ချေ၍ ပုရိသသဒ္ဒါ တစ်ခုကြွင်းပြုသောကြောင့်) “ဧကသေသနည်း” မည်၏။

၁၇။ သာမညနိဒ္ဒေသနည်း။ ။ သဟသေယျံ ကပ္ပေယျ-၌ သေယျံသည် “သဟ-တက္ခ၊ သေယျံ-တစ်မိုး တစ်ရံတည်းသော ကျောင်း, အိပ်ရာ, နေရာ၌ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေယျ-ပြုငြားအံ့” ဟု (အနက်ပြားလျက် သဒ္ဒါချင်းတူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် တစ်ခုတည်း ညွှန်ပြသောကြောင့်) “သာမညနိဒ္ဒေသနည်း” မည်၏။

၁၈။ မဟီရဟနည်း။ ။ သတ္တာ-သည် သိ-ဝိဘတ်တည်းဟူသော (နိမိတ်မရှိသည်ရှိသော်) အာ-အပြုတည်းဟူသော (ကာရိယ ပျောက်ရာသောကြောင့်) “မဟီရဟနည်း” မည်၏။

၁၉။ စန္ဒြကန္တနည်း။ ။ သတ္တာ-သည် သိ-ဝိဘတ်တည်းဟူသော (နိမိတ် မရှိသော်လည်း) အာ-အပြုတည်းဟူသော (ကာရိယ မပျောက်သောကြောင့်) “စန္ဒြကန္တနည်း” မည်၏။

၂၀။ သူရိယကန္တနည်း။ ။ စန္ဒြကန္တနည်းနှင့် ရေးပုံ တူ၏။ မှတ်ချက်- မဟီရဟနည်းသည် မှား၏။ စန္ဒြကန္တနှင့် သူရိယကန္တနည်းသာ မှန်၏။

၅။ ပဉ္စမနည်းငါးပါး

၂၁။ အဗ္ဗသေစနဂရသိနာနနည်း။ ။ ကော ပကာရော ကထံ-၌ ကော ပကာရော-သည် (တစ်ချက်တည်းဖြင့်) သုတ်၏ ဥဒါဟရဏ်ကိစ္စ၊ ကထံ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်၏ ဝါကျကိစ္စတည်းဟူသော (နှစ်နက် ပြီးသောကြောင့်) “အဗ္ဗသေစနဂရသိနာနနည်း” မည်၏။

၂၂။ ဂေါဗလိဗဒ္ဒနည်း။ ။ ဓမ္မော စ ဝိနယော စ ဒေသိတော ပညတ္တော-၌ ဓမ္မော-သည် ဝိနည်းပိဋကတ်တည်းဟူသော (ယှဉ်ဘက်) ဝိနယ (သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ချန်၍) သုတ္တန်ပိဋကတ် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တည်းဟူသော (ကြွင်းသော အနက်ကို ဟောသောကြောင့်) “ဂေါဗလိဗဒ္ဒနည်း” မည်၏။

၂၃။ ပုညဉာဏသမ္ဘာရနည်း။ ။ ဂေါဗလိဗဒ္ဒနည်းနှင့် တူ၏။

၂၄။ အဓိကာရနည်း။ ။ ပုဗ္ဗော စ-သည် ပုဗ္ဗောစ-ရှေ့သရသည်လည်း၊ ဒီဃံ-ဒီဃအဖြစ်သို့၊ ပပေါတိ-ရောက်၏။ ဤသို့ ဒီဃသဒ္ဒါ (လိုက်သဖြင့် သိအပ်သော အနက်ရှိသောကြောင့်) “အဓိကာရနည်း” မည်၏။

၂၅။ အာဂုတ္တိနည်း။ ။ “ပုဗ္ဗောစ-သည် ပုဗ္ဗောစ-လည်း၊ ဒီဃံ-သို့၊ ပပေါတိ-၏” ဟု (လည်၍ ယူသဖြင့် သိအပ်သော အနက်ရှိသောကြောင့်) “အာဂုတ္တိနည်း” မည်၏။

၆။ ဆဋ္ဌနည်းငါးပါး

၂၆။ အာဝဋ္ဌနည်း။ ။ ပုရိသော-သည် (တစ်ရပ်တည်း၌) သော၊ သရလောပေါ အစရှိသော (များစွာသော သုတ်တို့ဖြင့် စီရင်ရသောကြောင့်) “အာဝဋ္ဌနည်း” မည်၏။

၂၇။ နာဝါသကဋနည်း။ ။ အာဝဋ္ဌနည်းနှင့် တူ၏။

၂၈။ ယထာသချံနည်း။ ။ ဣဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ ဈုလာ-သည် “ဣဝဏ်သည် ဈု၊ မည်၏။ ဥဝဏ်သည် လ၊ မည်၏” ဟု (အရေအတွက်အားလျော်စွာ ယူရသောကြောင့်) “ယထာသချံနည်း” မည်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

၂၉။ ယထာက္ကမနည်း။ ။ ယထာသင်္ချနည်းသည်ပင် (အစဉ်အတိုင်း ယူရသောကြောင့်) “ယထာက္ကမနည်း”လည်းမည်၏။

၃၀။ ယထာလာဘနည်း။ ။ သက္ကရကထလိကမ္ဘိ မစ္ဆကုမ္ဘိ စရန္တံပိ တိဋ္ဌန္တံပိ ပဿတိ-သည် “ကျောက်စရစ်၊ အိုးခြမ်း ရပ်သည်ကို မြင်၏။ ငါးလိပ် ရပ်သည် ကိုလည်းကောင်း၊ သွားသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်၏” ဟု (ရသင့်သည် အားလျော်စွာ ယူရသောကြောင့်) “ယထာလာဘနည်း”မည်၏။

၇။ သတ္တမနည်းငါးပါး

၃၁။ ဒီပကနည်း။ ။ အာဒိဒီပက စသောအားဖြင့် သုံးပါးပြား၏။

အာဒိဒီပက။ အကာသိ အတ္တနော အတ္တံ၊ ပရတ္တမ္ဘိ စ သော ဇိနော။

မဇ္ဈဒီပက။ အတ္တနော အတ္တံ အကာသိ၊ ပရတ္တံပိ စ သော ဇိနော။

အန္တဒီပက။ သော ဇိနော အတ္တနော အတ္တံ၊ ပရတ္တံပိ စ အကာသိ။

အကာသိ-သည် အစဉ် တည်လျက် (အလယ်၌ တည်လျက်၊ အဆုံး၌ တည် လျက်) အလုံးစုံသော ဝါကျအား ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် “အာဒိဒီပကနည်း (မဇ္ဈ ဒီပကနည်း၊ အန္တဒီပကနည်း)”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ တစ်ပါးတစ်ပါးလျှင် ဂုဏ်အာဒိဒီပကနည်း၊ ဒဗ္ဗအာဒိ ဒီပကနည်း၊ ကြိယာအာဒိဒီပကနည်း စသည်ဖြင့် သုံးပါးစီ ပြားပြန်သေး၏။ ဂုဏ်-ဟု ဆိုအပ်သော အနက်အားဖြင့် အစဉ် တည်လျက် အလုံးစုံသော ဝါကျ အား ကျေးဇူးပြုတတ်သော အာဒိဒီပကနည်းသည် ဂုဏ်အာဒိဒီပကနည်း မည်၏- စသည်ဖြင့် အကျယ်ဆိုပါ။

၃၂။ ပါရိသေသနည်း။ ။ သော ဣမံ လောကံ သဒေဝကံ သမာရကံ- ၌ သဒေဝကံ-သည် ဆိုလတ္တံ့သော ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်မှ အကြွင်းဖြစ်သော နတ်ပြည်ငါးထပ်ကို ယူရသောကြောင့် “ပါရိသေသနည်း”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဆိုလတ္တံ့သည်မှ အကြွင်းကို ယူရသောနည်းသည် ပါရိ သေသနည်း မည်၏-ဟု အကျယ်ဆိုပါ။ ဆိုပြီးသည်မှ အကြွင်းကို ယူရလျှင်လည်း ပါရိသေသနည်းပင် ဖြစ်၏။

၃၃။ ဂေါဂဏနည်း။ ။ သေဋ္ဌန္တိ ပသတ္တတရံ-၌ ပသတ္တတရံ-သည် (ထင်သော တရပစ္စည်းဖြင့် မထင်သော ဣဋ္ဌပစ္စည်းကို သိစေသောကြောင့်) “ဂေါဂဏနည်း”မည်၏။

၃၄။ ကာကောလောကနနည်း။ ။ ရညော ပဟိတော ဒူတော-၌ ရညော သည် “ရညော-မင်းသည်၊ ပဟိတော-စေလွှတ်အပ်သော၊ ဒူတော-တမန်” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ရညော-၏၊ ဒူတော-တမန်” ဟူ၍လည်းကောင်း (နှစ်ပုဒ်ကို ငဲ့သောကြောင့်) “ကာကောလောကနနည်း” မည်၏။

၃၅။ ရက္ခသကုဏနည်း။ ။ အဂ္ဂိ-သည် အံမောနိဂ္ဂဟိတံ ဈလပေဟိ- သုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော နိဂ္ဂဟိတံသည် (သုတ်ဖြင့် မကပ်ဘဲ ရှေ့သရသို့ အလိုလို ကပ်သောကြောင့်) “ရက္ခသကုဏနည်း” မည်၏။

ဂ။ အဋ္ဌမနည်းငါးပါး

၃၆။ ဒန္တဇ္ဈနနည်း။ ။ ဝစနတ္ထော စ သော ဝရောစာတိ ဝစနတ္ထဝရော- ၌ ဝစနတ္ထဝရော-သည် “ဝစနတ္ထဝရံ” ဟူသော (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ဖြတ်၍ထား သောကြောင့်) “ဒန္တဇ္ဈဒနနည်း” မည်၏။

၃၇။ ဒန္တသောဓနနည်း။ ။ တံ ဝစနတ္ထဝရံ-သည် “ဝစနတ္ထဝရံ” ဟူသော (သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်အတိုင်း ပြန်၍ထားသောကြောင့်) “ဒန္တသောဓနနည်း” မည်၏။

၃၈။ တစောသဇ္ဇနနည်း။ ။ ရညော ပုတ္တော ရာပေုတ္တော-၌ ရာပေုတ္တော- သည် (သမာသံပြီးလတ်သော် သားဒြပ်တည်းဟူသော (အနက်သစ်ကို ဟောသဖြင့်) မင်းဒြပ်တည်းဟူ သော (အနက်ဟောင်းကို စွန့်သောကြောင့်) “တစောသဇ္ဇနည်း” မည်၏။

၃၉။ ဘိက္ခာစရိယနည်း။ ။ ရညော ပုတ္တော ရာပေုတ္တော-၌ ရာပေုတ္တော- သည် မင်းဒြပ်၏ သားဒြပ်နှင့် ဇနက ဧညအဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန္နသကတ်တည်း ဟူသော (အနက်ဟောင်း၌ ထပ်၍) သားဒြပ်တည်းဟူသော (အနက်သစ်ကို ဟောသောကြောင့်) “ဘိက္ခာစရိယနည်း” မည်၏။

၄၀။ အတိသယနည်း။ ။ အဘိရူပဿ ကညာ ဒါတဗ္ဗာ-၌ အဘိ ရူပဿ-သည် အဆင်းလှသော ယောက်ျားတည်းဟူ သော (ရံသင့်တိုင်းကို မယူ မှု၍) အဆင်းလှသော ယောက်ျားအပေါင်းတို့တွင် အထူးအားဖြင့် အဆင်းလှသော ယောက်ျားတည်းဟူ သော (အလွန်ကိုသာ ယူရသောကြောင့်) “အတိသယနည်း” မည်၏။

၆

၉။ နဝမနည်းငါးပါး

၄၁။ ရုက္ခာရုဋ္ဌနည်း။ ။ ပုဗ္ဗမောဋ္ဌိတမဿရံ သရေန ဝိယောဇေယ-
ဉ္စိ အမောဋ္ဌိတံ-သည် (အထက်၊ အောက် မရကောင်းသောအနက်၌ “အထက်
အောက်”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့်) “ရုက္ခာရုဋ္ဌနည်း”မည်၏။

၄၂။ မဂ္ဂဂ္ဂမနည်း။ ။ ပုရေ အဓမ္မော ဒိဗ္ဗတိ-၌ ပုရေသည် “အဓမ္မော-
မသူတော်တရားသည်၊ ပုရေ ဒိဗ္ဗတိ-မတောက်ပမီ”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ပုရေ
ဒိဗ္ဗတိ-တောက်ပမည်လား မသိ”ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ပုရေ-ရှေ့၌၊ ဒိဗ္ဗတိ-
တောက်ပလတ္တံ့”ဟူ၍လည်းကောင်း သုံးပါးသော အနက်တို့တွင် နောက်ဆုံး
အနက်၌ (အနာဂတ်ကို ရှေ့ဟု ခေါ်ဝေါ်သောကြောင့်) “မဂ္ဂဂ္ဂမနည်း”မည်၏။

၄၃။ အဝတ္တသိဒ္ဓိနည်း။ ။ ပဿေယျ တံ ဝဿသတံ အရောဂျံ-သည်
“သင် အနှစ်တစ်ရာ အနာကင်းသော အဖြစ်ကို ငါမြင်လို၏”ဟု ဆိုသဖြင့်
(မဆိုသော်လည်း) “ငါ အသက်တစ်ရာ ရှည်လို၏”ဟူသော (လိုအပ်သော
အနက်သည် ပြီးသောကြောင့်) “အဝတ္တသိဒ္ဓိနည်း”မည်၏။

၄၄။ အတ္တာပန္နနည်း။ ။ ဒေဝဒတ္တော ဒိဝါ န ဘုတ္တော ထူလော-သည်
အစာနှင့် (မကင်းရာသည်ဖြစ်၍) ညဉ့်၌ စား၏”ဟု (အနက်ရောက်သောအားဖြင့်
ယူရသောကြောင့်) “အတ္တာပန္နနည်း”မည်၏။

၄၅။ ဗျတိရေကနည်း။ ။ ဟိယျတ္တနိ သတ္တမိ ပဉ္စမိ ဝတ္တမာနာ သဗ္ဗ
ဓာတုကံ-သည် “ပရောက္ခာ၊ အဇ္ဇတနိ၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ကာလာတိပတ္တိဝိဘတ်တို့
သည်သာ အသဗ္ဗဓာတ် မည်ကုန်၏”ဟု (ပြန်သောအားဖြင့် ယူရသောကြောင့်)
“ဗျတိရေကနည်း”မည်၏။

၁၀။ ဒသမနည်းငါးပါး

၄၆။ နိတတ္ထနည်း။ ။ ပါဏော န ဟန္တဗ္ဗော-သည် “သတ္တဝါအပေါင်း
ကိုပင် မသတ်ရ”ဟု (တိုက်ရိုက်ဆိုတိုင်း ယူအပ်သော အနက်ရှိသောကြောင့်)
“နိတတ္ထနည်း”မည်၏။

၄၇။ နေယျတ္ထနည်း။ ။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ-သည် “အနာဂါမ်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ထား၍ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ဒဏ်မှ လန့်ကုန်၏”ဟု
(ဆောင်၍ယူအပ်သော အနက်ရှိသောကြောင့်) “နေယျတ္ထနည်း”မည်၏။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၈-နပါတ်စည်းများ

၄၈။ အန္တက္ခနည်း။ ။ဂစ္ဆတိတိ ဂေါ-၌ ဂေါသည် “သွားတတ်၏” ဟူသော (ဝါကျအနက်သို့ အစဉ်လိုက်သော) နွားဟူသော (အနက်၌ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်) “အန္တက္ခနည်း” မည်၏။

၄၉။ ရုဋ္ဌီနည်း။ ။ရူပါဒိသု သဗ္ဗတိတိ သတ္တော-၌ သတ္တောသည် သစ္ဆန္ဒရာဂပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော (ထို၌ ထင်သောအားဖြင့်) နိစ္ဆန္ဒရာဂပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော (ဤ၌ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်) “ရုဋ္ဌီနည်း” မည်၏။

တစ်နည်း- သတ္တောသည် နိစ္ဆန္ဒရာဂပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော (ဤ၌ ထင်သော အားဖြင့်) နိစ္ဆန္ဒရာဂပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော (ဤ၌ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်) “ရုဋ္ဌီနည်း” မည်၏။

တစ်နည်း-ဂစ္ဆတိတိ ဂေါ-၌ ဂေါသည် သွားခြင်းဟူသော (အကြောင်းနိမိတ် အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော) နွားဟူသော (အနက်၌) သွားခြင်းဟူသော (အကြောင်း နိမိတ်ကင်းသော်လည်း ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်) “ရုဋ္ဌီနည်း” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤ ရုဋ္ဌီနည်းသည် ဥပစာ ၁၂-ပါးလုံးနှင့် တွဲဖက်၍ ရကောင်း၏။ ထိုသို့ ရရာ၌ ရေးပုံကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ပါ။ (ကာရဏူပစာနှင့် တွဲ၍ ရပုံကို နမူနာ ပြပါအံ့။) စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိ-၌ စက္ခုနာ-သည် အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုပသာဒဒြပ်၏ “စက္ခု” ဟူသော အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဉ်ဒြပ်၌ တင်စား၍ ဆိုထားသောကြောင့် ရုဋ္ဌီနည်း မည်၏။ ထို့ပြင် ရုဋ္ဌီသည် “အတွင်ရုဋ္ဌိ၊ အထင်ရုဋ္ဌိ၊ အတင်ရုဋ္ဌိ” သုံးမျိုး ပြား၏။

အတွင်ရုဋ္ဌိ။ ။ရူပါဒိသု သဗ္ဗတိတိ သတ္တော-သည် သစ္ဆန္ဒရာဂပုဂ္ဂိုလ် လက်ထက်က ရခဲပြီးလျှင် နိစ္ဆန္ဒရာဂပုဂ္ဂိုလ်၌ တွင်၍ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့် “အတွင်ရုဋ္ဌိ” မည်၏။

အထင်ရုဋ္ဌိ။ ။ဂစ္ဆတိတိ ဂေါ-သည် သွားတတ်သော သတ္တဝါအများ ရှိလျက် နွား၌သာ အထင်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တိသော သည် အကြောင်းမရှိဘဲလျက် အထင်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း “အထင်ရုဋ္ဌိ” မည်၏။

အတင်ရုဋ္ဌိ။ ။ဥပစာ ၁၂-ပါးသည် အတင်ရုဋ္ဌိ မည်၏။

အောင်။ သကတ္တကြောင့်၊ ရသောပညတ်၊ သကတ်ပျောက်လျက်၊ မည်မပျက်သည်၊ သက်သက် အတွင်ရုဋ္ဌိတည်း။ (သတ္တော) များပြားစွာလှ၊ သကတ္တတွင်၊ ထင်သည့်သကတ်၊ စွဲပညတ်မူ၊ မှတ်လော့ အထင်ရုဋ္ဌိတည်း။ (ဂေါ)

ဓမ္မစရိယမုက်ဂ္ဂ

သကတ်တစ်ခု၊ အစုများစွာ၊ ဆက်ဆံပါလျက်၊ ထင်စွာစွဲလည်း၊ အမြဲ
ဤ ရုဋ်ပင်တည်း။ (ဂေါ)

၅၀။ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်း။ ။ ရူပါဒိသု သဗ္ဗတိတိ သတ္တော-၌ သတ္တော
သည် တပ်ခြင်းတည်းဟူသော (ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော အလားအားဖြင့်) နိစ္ဆန္ဒရာဂ
ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော (ထို၌ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်) “ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်း”
မည်၏။

၁၁။ ဧကာဒသမနည်း ငါးပါး

၅၁။ ဥက္ကဋ္ဌနည်း။ ။ ဧကုပ္ပါဒ ။ ပ ။ ဝတ္ထုကာ-သည် ဧကုပ္ပါဒနိရော
ဓာ စ၊ ဧကာလမ္ဗဏ-ဟူ၍ဆိုက စေတောယုတ္တအဖြစ်သည် ပြီးပြီးလျက် (အလွန်
အားဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့်) “ဥက္ကဋ္ဌနည်း” မည်၏။

၅၂။ အဘောဒနည်း။ ။ သဗ္ဗော ဂါမော အာဂတော-၌ သဗ္ဗော ဂါမော-
သည် ရွာနှင့် ရွာနေသူကို (အပြားမဲ့အားဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့်) “အဘောဒနည်း”
မည်၏။

၅၃။ ဧကဒေသဝေါဟာရနည်း။ ။ ဒတ္တော-သည် ဒေဝဒတ်ဟူသော
အမည်ကို (တစ်စိတ်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်) “ဧကဒေသဝေါဟာရနည်း”
မည်၏။

၅၄။ နိရုတ္တိနည်း။ ။ အက္ခရာလာခြင်း စသည်ကို စီရင်သောနည်းသည်
“နိရုတ္တိနည်း” မည်၏။

၅၅။ ဝိပလ္လာသနည်း။ ။ လိင်အစရိသည်ကို ပြန်သော နည်းသည်
“ဝိပလ္လာသနည်း” မည်၏။

နိရုတ္တိနည်း ငါးပါး

၁။ ဝတ္ထာဂမနည်း။ ။ နက္ခတ္တရာဇာရိဝ တာရကာနံ-၌ နက္ခတ္တရာဇာ
ရိဝ-သည် ရ၊ အက္ခရာ လာခြင်းကို စီရင်သောကြောင့် “ဝတ္ထာဂမနည်း” မည်၏။
အမှာ။ ။ အက္ခရာလာခြင်းကို စီရင်သော နည်းသည် ဝတ္ထာဂမနည်း
မည်၏-ဟု အကျယ်ဆိုပါ။

၂။ ဝတ္ထဝိပရိယာယနည်း။ ။ ဟိံသတိတိ သိဟော-၌ သိဟောသည်
ဟ၊ အက္ခရာကို နောက်၊ သ၊ အက္ခရာကို ရှေ့အားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် “ဝတ္ထ
ဝိပရိယာယနည်း” မည်၏။

၃။ ဝဏ္ဏဝိကာရနည်း။ ။ နိယကော-သည် တ၊ အက္ခရာကို က၊ အက္ခရာ အားဖြင့် ပြန်ထားသောကြောင့် “ဝဏ္ဏဝိကာရနည်း” မည်၏။

၄။ ဝဏ္ဏလောပနည်း။ ။ မေဟနဿ ခဿ မာလာ မေခလာ-၌ မေခလာ-သည် ဟ၊ အက္ခရာ၊ န၊ အက္ခရာ၊ မ၊ အက္ခရာတို့ကို ချေသောကြောင့် “ဝဏ္ဏလောပနည်း” မည်၏။

၅။ အတ္တာတိသယနည်း။ ။ မဟိယံ ရဝတီတိ မယူရော-၌ မယူရော- သည် မယဓာတ်၏ ဂတိတည်းဟူသော (ဟောမြဲအနက်မှ) သဒ္ဒတည်းဟူသော (လွန်သောအနက်နှင့် ယှဉ်သောကြောင့်) “အတ္တာတိသယနည်း” မည်၏။

ဝိပလ္လာသ ၆-ပါး

၁။ လိင်္ဂဝိပလ္လာသနည်း။ ။ သိဝိ ပုတ္တာနိ အဝယ-၌ ပုတ္တာနိသည် ပုတ္တေဟု ဆိုအပ်သော ပုံလိင်ကို နပုံလိင်အားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် “လိင်္ဂဝိပလ္လာသ နည်း” မည်၏။

အမှာ။ ။ လိင်္ဂကို ပြန်သောနည်းသည် လိင်္ဂဝိပလ္လာသနည်း မည်၏-ဟု အကျယ်ဆိုပါ။

၂။ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသနည်း။ ။ ဟောတိ ဣဒမ္ပိ သီလသ္မိ-၌ သီလသ္မိ-သည် “သီလံ” ဟုဆိုအပ်သော ပထမာဝိဘတ်ကို သတ္တမိဝိဘတ်အားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် “ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသနည်း” မည်၏။

၃။ ဝစနဝိပလ္လာသနည်း။ ။ နဇ္ဇော အနုပရိယာယတိ-၌ နဇ္ဇောသည် “နဒိ” ဟုဆိုအပ်သော ဧကဝုဏ်ကို ဗဟုဝုဏ်အားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် “ဝစနဝိပလ္လာ သနည်း” မည်၏။

၄။ ကာလဝိပလ္လာသနည်း။ ။ ဆဗ္ဗဿာနိ ယာပေဿတိ-၌ ယာပေဿတိ-သည် “ယာပေတိ” ဟုဆိုအပ်သော ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို အနာဂတ် ကာလအားဖြင့် ပြန်သောကြောင့် “ကာလဝိပလ္လာသနည်း” မည်၏။

၅။ ပုရိသဝိပလ္လာသနည်း။ ။ ပုတ္တံ လဘောထ ဝရဒံ-၌ လဘောထ- သည် လဘောယျဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဥတ္တမပုရိသ်ကို ပထမပုရိသ်အားဖြင့် ပြန် သောကြောင့် “ပုရိသဝိပလ္လာသနည်း” မည်၏။

၆။ အက္ခရာဝိပလ္လာသနည်း။ ။ သုဂတော-သည် “ဒ” ဟုဆိုအပ်သော အက္ခရာတစ်ပါးကို “တ” ဟုဆိုအပ်သော အက္ခရာတစ်ပါးအားဖြင့် ပြန်သော ကြောင့် “အက္ခရာဝိပလ္လာသနည်း” မည်၏။

နည်းလေးဆယ် ပြီးပါပြီ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဥပစာ+နယ တွဲပုံပြ

- ၁။ နာနန္တရိက၊ ကာရဏ၊ ဌာနဥပစာ။
- ၂။ ဂုဏ ဖလ၊ ဌာနု၊ နည်းမူ အဝိနာ။
- ၃။ ဧကဒေသျှ၊ သမိပူ၊ သဒိသု-ရဋ္ဌိသာ။
- ၄။ ဥ, ပ, နိဒသ်၊ ယင်းသုံးရပ်၊ မှတ်အပ် ဧကဒေသုပစာ။
- ၅။ အဘောဒမူ၊ ဥက္ကဋ္ဌ်ဟူ၊ တဒ္ဒမ္မူ-ရဋ္ဌိသာ။
- ၆။ ရဋ္ဌိ-နေယျ၊ အဘောဒ၊ သုံးဝ ခပ်သိမ်းမှာ။
- ၇။ ဒဋ္ဌိအာဂမ၊ နည်းယူက၊ အဓ္မသိဉ္ဇနာ။
- ၈။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္ထိ၊ မှတ်ဘိ နာနန္တ ရာ။

မှတ်ချက်။ ။ ကာရဏုပစာ၊ ဌာနုပစာ ရလျှင် နာနန္တရိကနည်း ရသည်- စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်အကျယ် သိပါ။ ဥပစာနှင့်တွဲ၍ ရစကောင်းသော နည်းများကို သီးသန့်ကျက်ထားပါ။ ဆောင်ပုဒ်၌ မပါသော်လည်း ဧကဒေသုပစာ၌ ပစ္စာသန္နနည်း၊ ယေဘုယျနည်း၊ တဗ္ဗဟုလနည်း-များလည်း ရနိုင်သေးသည်။ ဧကဒေသျှပစာ၌ ပုညဉာဏသမ္မာရနည်း၊ ဂေါဗလိဗဒ္ဒနည်း၊ ဒုတိယပစ္စာသတ္တိနည်း၊ ပါရိသေသနည်း-များလည်း ရနိုင်သေးသည်။

စာဖြေပုံ နမူနာ

ပုစ္ဆာ။ ။ စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိ-၌ စက္ခုနာ-ဝယ် ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ+နယ တို့ကို ဖော်ပြပါ။

စက္ခုနာ-သည် အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုပသာဒဒြပ်၏ “စက္ခု”ဟူသော အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဉ်၌ တင်စား၍ အကျိုးဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဉ် ဒြပ်ကို “စက္ခု”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် “ကာရဏုပစာ”ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းကို ဆိုသဖြင့် အကျိုးကိုလည်း ရသောကြောင့် “နာနန္တရိကနည်း” ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ၏ “စက္ခု”ဟူသော အမည်ကို အကျိုးဖြစ် သော စက္ခုဝိညာဉ်၌ တင်စား၍ ဆိုသောကြောင့် “ရဋ္ဌိနည်း”ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခုပသာဒကို ဆိုသော်လည်း စက္ခုဝိညာဉ်ကို ဆောင်၍ ယူရသောကြောင့် “နေယျတ္ထနည်း”ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခုပသာဒနှင့် စက္ခုဝိညာဉ်ကို အပြားမဲ့အားဖြင့် ဆိုသောကြောင့် “အဘောဒနည်း”မည်၏။

အမှာ။ ။ ရဋ္ဌိ-နေယျ၊ အဘောဒ၊ သုံးဝ ခပ်သိမ်းမှာ-အရ နောက်သုံးချက် ကိုပါ ရေးရသည်။

နည်း၊ ဥပစာဆိုင်ရာ ပြီး၏။

ဥပမာန၊ ဥပမေယျ၊ ဥပမာ၊ ဥပရိက္ခာ၊ ဥပဇာ

- ၁။ ဂုဏ်တစ်စိတ်တူ၊ မတူခြင်း၊ ဂုဏ်ဖြင့် မှတ်မှု သဒ္ဒါ။
- ၂။ ဂုဏ်တစ်စိတ်တူ၊ မတူခြင်း၊ ဂုဏ်ဖြင့် မှတ်၍၊ သိအပ် ပြီးဆဲ၊ သိရ တစ်ဖြာ ဥပမာ။
- ၃။ နိသတ္တိကို၊ သတ္တိရှိလာ၊ ကျမ်း၌ပါ၊ ဝါစာသိလိဋ္ဌ-ဥပရိကံ။ (တွင်းကြီးနိယံ)

အဓိပ္ပါယ်

- ၁။ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းအရာဝတ္ထု (အနှိုင်းဝတ္ထု)သည် “ဥပမာန” မည်၏။
- ၂။ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော အရာဝတ္ထု (အနှိုင်းခံဝတ္ထု)သည် “ဥပမေယျ” မည်၏။
- ၃။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် တူပုံကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည် (ဝါ) တူပုံကို ဆင်ခြင်သူတို့၏ အသိဉာဏ်၌ စပ်၍ ထင်စေခြင်းသည် “ဥပမာ” မည်၏။
- ၄။ ဥပမာကို ထွန်းပြတတ်သော ဣဝ-စသော သဒ္ဒါသည် “ဥပမာဇောတက” မည်၏။
- ၅။ သတ္တိမရှိဘဲကို သတ္တိရှိသကဲ့သို့ အပိုအလွန် ဆိုခြင်းသည် “ဥပရိက္ခာ” မည်၏။

ထုတ်ပုံ နမူနာ

- စက္ခုကိစ္စကရဏဋ္ဌေန စက္ခုမိဝါတိ စက္ခု၊ ဉာဏံ။
- ၁။ မံသစက္ခုသည် နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်၍ “ဥပမာန” မည်၏။
- ၂။ “ဒိဗ္ဗစက္ခု” ဟူသော ဒုတိယဝိဇ္ဇာဉာဏ်သည် နှိုင်းယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍ “ဥပမေယျ” မည်၏။
- ၃။ မံသစက္ခုနှင့် ဒုတိယဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့၏ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းကိစ္စ တစ်စိတ် တစ်ဒေသအားဖြင့် တူကြသော သဘောသည် (ဝါ) “မြင်ခြင်းကိစ္စ တူကြ၏” ဟု ဆင်ခြင်သော သူတို့၏ အသိဉာဏ်၌ စပ်၍ ထင်ခြင်း သမ္မန်သည် “ဥပမာ” မည်၏။
- ၄။ ထိုဥပမာကို ထွန်းပြတတ်သော ဣဝ-သဒ္ဒါသည် “ဥပမာဇောတက” မည်၏။
- ၅။ ဝိညာဏာဓိဋ္ဌာန၊ သမဝိသမ အာစိက္ခန၊ ဘူတပသာဒန သတ္တိမရှိသော ဒုတိယဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို သတ္တိရှိသော မံသစက္ခုကဲ့သို့ ဆိုရကား “ဥပရိက္ခာ” မည်၏။

ဂ-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၉-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

သတ်မှတ်ပေးသည့် အဋ္ဌကထာလာ အကြောင်းအရာကို စုဏ္ဏိယဗန္ဓုဖြင့် ရေးသားစေခြင်း။

အထူးရေးစရာမရှိ၊ ပါဠိအစီအကုံးကို အမြဲရေးသား လေ့ကျင့်ဖို့နှင့် အဋ္ဌကထာကို ကျေပွန်အောင် ဖတ်ထား၊ ကြည့်ထားဖို့သာ လိုသည်။ သို့သော် အထူးသတိပြုရမည်ကား-

၁။ မြန်မာမှ ပါဠိသို့ ပြောင်းတော့မည်ဆိုလျှင် ကတ္တားဟောဝါကျလော၊ ကံဟောဝါကျလော၊ သိဖို့ရန် အထူး အရေးကြီး၏။ ထို့ကြောင့် ပထမဥးစွာ ကြိယာကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ရသည်။ ကြိယာမှာ အပ်၊ ထိုက်၊ သင့်-စသော စကားလုံးများ မပါလျှင် ကတ္တားဟောဝါကျ၊ ပါနေလျှင် ကံဟောဝါကျဟု မှတ်သား၍ ကတ္တားဟော၊ ကံဟော ထုံးစံကြံအောင် စီကုံးရသည်။

၂။ မြန်မာမှု၌ ဝိဘတ်များ ဖျောက်ထားသော်လည်း ပါဠိ၌ ဖျောက်ထား၍ မရ၊ သင့်လျော်သော ဝိဘတ်တစ်ခုခု ကောက်မုချ ပါရမည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် “မည်သည့်ဝိဘတ် သက်ရမည်နည်း”ဟူသော အချက်ကို အထူး သတိထား လိုက်စားရမည်။

၉-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၁၀-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

နေတ္တိဟာရထုတ်နည်းကို ဆိုင်ရာပါဠိဖြင့် စပ်၍ မေးခြင်း။

နေတ္တိဟာရ ဆိုရိုးကျ

“နေတိ၊ နယန္တိ ဝါ ဧတာယာတိ နေတ္တိ”ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း “နေတ္တိ”မည်၏။

ထိုနေတ္တိသည် ဟာရ၊ နယ၊ သာသနပဋ္ဌာနအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထို သုံးပါးတို့တွင် “ဟရတိ၊ ဟရိယန္တိ ဝါ ဧတေနာတိ ဟာရော”ဟူသော ဝစနတ္ထ နှင့်အညီ သုတ္တ၊ ဂေယျ-စသည်လျှင် အာရုံရှိသော အညာဏ၊ သံသယ၊ ဝိပလ္လာသ တို့ကို ပယ်ရှားတတ်၊ ပယ်ရှားကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် “ဟာရ”မည်၏။

ထိုဟာရသည်-

- ဒေသနာ ဝိစယော ယုတ္တိ၊ ပဒဋ္ဌာနော စ လက္ခဏော။
- စတုဗျူဟော စ အာဝတ္တော၊ ဝိဘတ္တိ ပရိဝတ္တနော။
- ဝေဝစနော စ ပညတ္တိ၊ ဩတရဏော စ သောဓနော။
- အဓိဋ္ဌာနော ပရိက္ခာရော၊ သမာရောပနော သောဋ္ဌံသာ။-

ဟူသည်နှင့်အညီ ဒေသနာဟာရ ။ ပ ။ သမာရောပနဟာရအားဖြင့် ၁၆-ပါး အပြားရှိ၏။

အမှတ်-၁ ဒေသနာဟာရ

ထို ၁၆-ပါးတို့တွင် “ဒေသိယတိ သံဝဏ္ဏိယတိ သုတ္တံတ္တော ဧတာယာတိ ဒေသနာ၊ ဒေသနာ စ သာ ဟာရော စာတိ ဒေသနာဟာရော”ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ ပါဠိ၏ အနက်ကို အဿာဒ၊ အာဒိနဝ၊ နိဿရဏ၊ ဖလ၊ ဥပါယ၊ အာဏတ္တိ တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “ဒေသနာဟာရ”မည်၏။ ဖွင့်ပြ ဟန်ကား-

အခြေခံ။ ။ ထို ၁၆-ပါးတို့တွင် ကာယိကသုခဝေဒနာ၊ စေတသိက သောမနဿဝေဒနာ၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့သည် သာယာအပ်သောကြောင့် “အဿာဒ” မည်၏။ တဏှာ၊ ဝိပလ္လာသတို့သည် သာယာတတ်သောကြောင့် “အဿာဒ” မည်၏။ ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာ၊ စေတသိကဒေါမနဿဝေဒနာ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတရား အပေါင်းတို့သည် “အာဒိနဝ”မည်၏။ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ဖြစ်သော အရိယမဂ်၊ ထွက်မြောက်တတ်သော နိဗ္ဗာန်တို့သည် “နိဿရဏ”မည်၏။ သုတမယဉာဏ်၊ အတ္တဝေဒ၊ ဓမ္မဝေဒစသော ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိစသော တမလွန်အကျိုးတို့သည် “ဖလ”မည်၏။ နိဿရဏ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သီလနှင့် ဘာဝနာသည်လည်းကောင်း၊ ဖလ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော သင်္ခါရကျောက်၊ ဆောင်ရွက်ကျင့်ကြံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒါနပြုခြင်း သည်လည်းကောင်း “ဥပါယ”မည်၏။ “နိဿရဏနှင့် ဖလနှစ်ပါးကို အလိုရှိလျှင် ဥပါယကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်လေ”ဟု ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုက်တွန်း ခြင်းသည် “အာဏတ္တိ”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဖလဟူသည် အသာဒ၊ နိဿရဏ-နှစ်ပါးတို့၏ အကျိုး များတည်း။ ဥပါယဟူသည် နိဿရဏ၊ ဖလ နှစ်ပါးတို့၏ အကြောင်းတည်း။ ဤအခြေခံကို စာဖြေရာ၌ ထည့်သွင်းရေးဖို့ မလို။

(က)အသာဒါဒိပထမဒေသနာဟာရ။ ။ “ယံ လောကော ပူဇေတေ”၌ ပူဇေတေ-အရ စေတနာကို ယူ၍ ထိုစေတနာသည်လည်းကောင်း၊ ထိုစေတနာနှင့် ယှဉ်သော စေတသိကဒေါမနဿဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ယံ-အရ ဘုရား ဟူသော အတိဏ္ဍဋ္ဌာရုံသည်လည်းကောင်း၊ ထိုစေတနာစသော တရားအပေါင်း သည်လည်းကောင်း၊ ထိုစေတနာနှင့်ယှဉ်သော နာမ်တရားအပေါင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သော အာမိသရုပ်ဝတ္ထုအပေါင်းသည်လည်းကောင်း သင်္ခါရဒုက္ခဖြစ်၍ “အာဒိနဝ”မည်၏။

လောကော-ဟူသော ကတ္တားသည် အလိုရှိအပ်သော မဂ်၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ကောင်း။ ယံ-အရ ဘုရား၌တည်သော မဂ်၊ ထိုမဂ်၏ အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် သည်လည်းကောင်း “နိဿရဏ”မည်၏။ ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေး၊ ဒဏ္ဍဘေး၊ ဒုဂ္ဂတိဘေး-တို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်း၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ-တို့ကိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဿရဏ၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း “ဖလ”မည်၏။ ထိုဖလ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ပူဇော်ခြင်းသည် “ဥပါယ”မည်၏။ “အကျိုးဖလကို ရဖို့ရန် အကြောင်း ဥပါယဖြစ်သော ပူဇော်မှုကို ပြုကြလေ”ဟု တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် “အာဏတ္တိ”မည်၏။

သစ္စာဖွဲ့။ ။ ထိုဖလ-ပါးတို့တွင် အာဒိနဝ၊ ဖလနှစ်ပါးသည် ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏။ အသာဒသည် သမုဒယသစ္စာမည်၏။ နိဿရဏသည် နိရောဓသစ္စာ မည်၏။ ဥပါယနှင့်အာဏတ္တိသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့ ဖွင့်ပြအပ်၏။

(ခ) သစ္စပထမဒေသနာဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ လောကော-
အရ လောကီခန္ဓာငါးပါးကို ယူ၍ ထိုလောကီခန္ဓာငါးပါးသည် ဒုက္ခသစ္စာ
မည်၏။ ထို၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးဘဝတဏှာသည် သမုဒယသစ္စာ မည်
၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏ မဖြစ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာ မည်၏။ ထို၏
အကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာ မည်၏။

အဿာဒစသည်သွင်း။ ။ထို၎-ပါးတို့တွင် သမုဒယသစ္စာသည် အဿာဒ
မည်၏။ ဒုက္ခသစ္စာသည် အာဒိနဝမည်၏။ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ-တို့သည်
နိဿရဏမည်၏။ လောကော-ကို ပူဇယတေ-၌စပ်၍ ထိုသတ္တလောကသည်
ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ရအပ်သော အတ္တာနဝါဒဘေး ။ ပ ။ ဖလမည်၏။ ထိုဖလ၏
။ ပ ။ ဥပါယမည်၏။ အကျိုးဖလကို ရဖို့ရန် ။ ပ ။ အာဏတ္တိမည်၏။ ဤသို့
ဖွင့်ပြအပ်၏။

အမှာ။ ။စာမေးပွဲ၌ “အဿာဒါဒိ ပထမဒေသနာဟာရ” ဟူ၍သော်လည်း
ကောင်း၊ “သစ္စပထမ ဒေသနာဟာရ” ဟူ၍သော်လည်းကောင်း အထူးပြု၍ မေးလိမ့်
မည်။ မေးသည့်အတိုင်း ဖြေပါ။ သာမည မေးခဲ့သော် အဿာဒိပထမဒေသနာ
ဟာရကို ဖြေပါ။

ထိုသို့ ဖြေရာ၌ “နိဒါန်း၊ စာကိုယ်၊ နိဂုံး” ဟု သုံးချက်စုံအောင် ရေးပါ။
ဤကျမ်း၌ နိဂုံးထည့်မထား။ ထိုနိဂုံးကို ရေးလိုလျှင် “ဤသို့လျှင် ပါဠိ၏
အနက်ကို အဿာဒ၊ အာဒိနဝ၊ နိဿရဏ၊ ဖလ၊ ဥပါယ၊ အာဏတ္တိ-တို့ဖြင့်
ဖွင့်ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် ဒေသနာဟာရ မည်၏-ဟုရေးပါ။ နောက်ဟာရ
များ၌ နိဂုံးကို ပြတော့မည် မဟုတ်။ နိဒါန်းအတိုင်း ရှေ့က (ဤသို့လျှင်)ခံ၍
ရေးရုံသာ။

ဤကား ကုသိုလ်ဆိုင်ရာ၌ ဒေသနာဟာရ ထုတ်ပုံတည်း။ အကုသိုလ်
ဆိုင်ရာ၌ ထုတ်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ကျက်ထားပါ။

(က) အဿာဒါဒိပထမဒေသနာဟာရ။ ။ “အင်္ဂဏေန ဟိ စိတ္တံ ဥပက္ကိ-
လိဿတိ” ဟူသော ဝါကျ၌ သရာဂ၊ သဒေါသ၊ သမာဓိစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူ၍
ယင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ရှိသော သာယာအပ် သာယာကြောင်းဖြစ်သော သုခ၊ သောမနဿ
ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ သာယာတတ်သော တဏှာပလ္လာသသည်လည်း
ကောင်း၊ ယင်း၏ အာရုံဖြစ်သော ဣဋ္ဌာရုံသည်လည်းကောင်း အဿာဒမည်၏။
တစ်ဝါကျလုံးဖြင့် ရအပ်သော လောကီ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၌ ရှိသော တောဘူမက
သင်္ခါရသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခတာ သုံးပါးသည်လည်းကောင်း အာဒိနဝမည်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ယင်းအာဒိနဝ၏ ထွက်မြောက်ကြောင်း ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော မဂ်၊ နိဗ္ဗာန်သည် နိဿရဏမည်၏။ သုတမယဉာဏ်၊ အတ္တဝေဒ၊ ဓမ္မဝေဒ-စသောအကျိုးသည် ဖလမည်၏။ ဤအနက်ကို သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားနာခြင်း၊ ပါဠိ သင်ခြင်းစသော စိတ္တုပ္ပါဒ်များသည် ဥပါယမည်၏။ “စိတ်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ် သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-စသော ကိလေသာဓမ္မများကို မိမိသန္တာန်၌ မဖြစ် စေလင့်”ဟု တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် အာဏတ္တိမည်၏။

သစ္စာဖွဲ့။ ။ ကုသိုလ်တုန်းကနှင့် သဘောသွား အတူပင်။

(ခ) သစ္စပထမ ဒေသနာဟာရ။ ။ ထုတ်တတ်လောက်ပါပြီ၊ ထုတ် ကြည့်ပါ။

ဝန်ခံချက်။ ။ ဤနေတ္တိဟာရ ဆိုရိုးကျကို အမရပူရ ဂန္ဓာရုံဆရာတော်နှင့် ဟံသာဝတီဆရာတော် ၂-ပါး၏ ဝိထိနှင့် သုံးချက်စုဘာသာဋီကာနှင့် ဝိဂ္ဂဟနယ ကျမ်းတို့ကို မှီငြမ်းပြု၍ ဆိုရိုးကျအောင် အနည်းငယ် ပြင်ဆင်ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒေသနာဟာရ ဆောင်ပုဒ်

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အသာဒါ-ဒီ၊ နဝမည်သား၊ တစ်လီနိဿရဏ၊ ကျိုးဖလနှင့်၊ ဥပါယကြောင်း၊ ထပ်လောင်းအာဏတ္တိ၊ ဖွင့်ပြဘိက၊ ခေါ်၏ ဒေသနာဟာရတည်း။

အခြေခံ။ ။ သာယာအပ်စွ၊ သုခသောမန၊ တဝဏ္ဏဋ္ဌာ၊ သာယာကြကြောင်း၊ အပေါင်းတဏှာ၊ ဝိပလ္လာသ၊ အသာဒတည်း။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခတာဟု၊ တောဘူမက၊ သင်္ခါရမည်၊ အာဒိနဝ။ ဝဋ်မှထွက်ကြောင်း၊ မဂ်အပေါင်းနှင့်၊ ကောင်းကောင်း ထွက် တတ်၊ မြတ်အမတာ၊ နိဿရဏာပေ။ သုတေမယ၊ ဉာဏ်မှစ၍၊ အတ္တဓမ္မ၊ ဝေဒနှစ်တန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကျိုး၊ တစ်မျိုးဘဝ၊ သမ္ပဒကို၊ ဖလဆိုကာ။ အရိယာမဂ္ဂ၊ ထိုဖလ၏၊ ရှေ့၌ ရှိသည်၊ ပဋိပဒါဟူသမျှ၊ ဥပါယတည်း။ သီးသီး ဟိတ၊ သုခကျိုးမြော်၊ ကျင့်လေနှော်ဟု၊ အမိန့်တော်ရှိ၊ အာဏတ္တိက၊ ဥးစွာပြု၍။

အသာဒါဒီပထမ။ ။ နောက်မှတစ်လှည့်၊ သစ္စာဖွဲ့မည်၊ စိတ်ကရည်သော်၊ အာဒိနဝ၊ ဖလနှစ်တန်၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ အသာဒါမူ၊ သမုဒယဟူ၏၊ တစ်ဆူ နိဿရဏ၊ နိရောဓဟော၊ ဥပါယောနှင့်၊ အာဏတ်ဆင့်က၊ အသင့်မဂ္ဂ၊ သွင်းကုန်ရသည်၊ ..... မူလဒေသနာဟာရတည်း။

သစ္စပထမ။ ။ တစ်နည်းမှတ်ပါ၊ သစ္စပထမ၊ ဖွဲ့ကာပြု၍၊ သ-မှာ အသာ၊ ဒု-မှာ အာဒိ၊ နစ်လီ နိ+မ၊ နိဿရဏတည်း၊ ပြီးရဒေသနာ၊ ကျိုးဖလနှင့်၊ တက္ကာ ရဏ၊ ဥပါယထပ်လောင်း၊ အကြောင်းပြည့်စေ၊ ကျိုးပြုလေဟု၊ ရှာဖွေတိုက်တွန်း၊ အာဏတ်ညွှန်းသည်၊ ..... ဖြောင့်တန်း ဒေသနာဟာရတည်း။

ဝန်ခံချက်။ ။အဓိပ္ပါယ်၊ အခြေခံ၊ အသာဒါဒိပထမ-တို့သည် အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်၏ ဆောင်ပုဒ်များဖြစ်၍ သစ္စပထမသည် ဆရာတော် အရှင် ကုမာရ၏ ဆောင်ပုဒ်များ ဖြစ်ပါသည်။ နောက်လာမည့် ဆောင်ပုဒ်အားလုံးကား ဆရာတော်အရှင်ကုမာရ၏ ဆောင်ပုဒ်များချည်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၂၊ ဝိစယဟာရ

“ဝိစိယန္တိ ပဒပဉ္စာဒယော ဧတေနာတိ ဝိစယော၊ ဝိစယော စ သော ဟာရော စာတိ ဝိစယဟာရော” ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ ပဒ၊ ပုစ္ဆာ၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ပုဗ္ဗာပရ၊ အနဂီတိ၊ အဿာဒ၊ အာဒိန္ဒဝ၊ နိဿရဏ၊ ဖလ၊ ဥပါယ၊ အာဏတ္တိ-အားဖြင့် ၁၁-ပါးသော အနက်တို့ကို အထူးအားဖြင့် ထုတ်ဆောင် ရွေးစစ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဟာရသည် “ဝိစယဟာရ” မည်၏။ ရွေးစစ်ဟန်ကား-

ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ ယံသည်.....

(က) သပ္ပတိတိ သဒ္ဓေါ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သောတဝိညာဉ်၏ အာရုံ အဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့် သဒ္ဓါမည်၏။ ထိုသဒ္ဓါသည် စိတ္တဓေသဒ္ဓါ၊ ဥတုဓေသဒ္ဓါ နှစ်ပါးတို့တွင် စိတ္တဓေသဒ္ဓါတည်း။ ကုသလစိတ္တဓေသဒ္ဓါ၊ အကုသလစိတ္တဓေသဒ္ဓါ၊ အဗျာကတစိတ္တဓေသဒ္ဓါ-တို့တွင် (ရဟန္တာအရှင်ကစည်း၏ အသံဖြစ်သော ကြောင့်) အဗျာကတစိတ္တဓေသဒ္ဓါတည်း။

(ခ) အရိယသဒ္ဓါ၊ မိလက္ခသဒ္ဓါတို့တွင် အရိယသဒ္ဓါတည်း။ မာဂဓေသဒ္ဓါ၊ သက္ကတဓေသသဒ္ဓါတို့တွင် မာဂဓေသဒ္ဓါတည်း။ အန္တတ္ထသဒ္ဓါ၊ ရဋ္ဌိသဒ္ဓါတို့တွင် ရဋ္ဌိသဒ္ဓါတည်း။ နိပ္ပန္နသဒ္ဓါ၊ အနိပ္ပန္နသဒ္ဓါတို့တွင် အနိပ္ပန္နသဒ္ဓါတည်း။

(ဂ) ထိုသဒ္ဓါသည် ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ အနက်ကို သိကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ပုဒ်မည်၏။ ထိုပုဒ်သည် သျာဒန္တပုဒ်၊ တံျာဒန္တပုဒ်တို့တွင် သျာဒန္တပုဒ်တည်း။ ပထမန္တပုဒ်၊ ဒုတိယန္တစသော ပုဒ်တို့တွင် ဒုတိယန္တပုဒ်တည်း။ ကမ္မတ္ထဒုတိယန္တပုဒ်၊ အစ္စန္တ သံယောဂတ္ထ စသော ဒုတိယန္တပုဒ်တို့တွင် ကမ္မတ္ထဒုတိယန္တပုဒ်တည်း။ ဧကဝစနန္တပုဒ်၊ ဗဟုဝစနန္တပုဒ်တို့တွင် ဧကဝစနန္တပုဒ်တည်း။

(ဃ) နာမ်ပုဒ်၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့တွင် နာမ်ပုဒ်တည်း။ နာမနာမ်ပုဒ်၊ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ သမာသ်နာမ်ပုဒ်၊ တဒ္ဓိတ်နာမ်ပုဒ်၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ်တို့တွင် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တည်း။ ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ဝစနသဗ္ဗနာမ်ပုဒ် စသည်တို့တွင် ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တည်း။ နိယမဝါစကပုဒ်၊ အနိယမဝါစက

ပုဒ်တို့တွင် အနိယမဝါစကပုဒ်တည်း၊ ဧကက္ခရပုဒ်၊ အနေကက္ခရပုဒ်တို့တွင် ဧကက္ခရပုဒ်တည်း၊ သရန္တပုဒ်၊ ဗျဉ္ဇနန္တပုဒ်တို့တွင် ဗျဉ္ဇနန္တပုဒ်တည်း။

ပုံစံတစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇယေတေ-ဌံ လောကော-သည်.....
(ကနှင့်ခအတွက် ယံ-ကို နည်းမှီ၍ အပြည့်အစုံဆိုပါ။ လွယ်ပါပြီ။)

(ဂ) ထိုပုဒ်သည် သျှာဒန္တပုဒ်၊ တျှာဒန္တပုဒ်တို့တွင် သျှာဒန္တပုဒ်တည်း။ ဧကဝစနန္တပုဒ်၊ ဗဟုဝစနန္တပုဒ်တို့တွင် ဧကဝစနန္တပုဒ်တည်း။ ပထမန္တပုဒ်၊ ဒုတိယန္တစသော ပုဒ်တို့တွင် ပထမန္တပုဒ်တည်း။ လိင်္ဂတ္ထပထမန္တပုဒ်၊ အာလပနတ္ထပထမန္တပုဒ်တို့တွင် လိင်္ဂတ္ထပထမန္တပုဒ်တည်း။ သုဒ္ဓလိင်္ဂတ္ထပုဒ်၊ သံသဋ္ဌလိင်္ဂတ္ထပုဒ်တို့တွင် သံသဋ္ဌလိင်္ဂတ္ထပုဒ်တည်း။ ကတ္ထုသံသဋ္ဌပုဒ်၊ ကမ္မသံသဋ္ဌပုဒ်တို့တွင် ကတ္ထုသံသဋ္ဌပုဒ်တည်း။ ဧကက္ခရပုဒ်၊ အနေကက္ခရပုဒ်တို့တွင် အနေကက္ခရပုဒ်တည်း။ သရန္တပုဒ်၊ ဗျဉ္ဇနန္တပုဒ်တို့တွင် သရန္တပုဒ်တည်း။ သလိင်္ဂပုဒ်၊ အလိင်္ဂပုဒ်တို့တွင် (လိင်္ဂကြောင့် ရုပ်အထူး ရှိရကား)သလိင်္ဂပုဒ်တည်း။ ဣတ္ထိလိင်္ဂပုဒ်၊ ပုမလိင်္ဂပုဒ်၊ နပုံသကလိင်္ဂပုဒ်တို့တွင် ပုမလိင်္ဂပုဒ်တည်း။

(ဃ) နာမ်ပုဒ်၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့တွင် နာမ်ပုဒ်တည်း။ နာမနာမ်ပုဒ်၊ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ် စသည်တို့တွင် ကိတ်နာမ်ပုဒ်တည်း။ ကိတ်ကိတ်ပုဒ်၊ ကိစ္စကိတ်ပုဒ်တို့တွင် ကိတ်ကိတ်ပုဒ်တည်း။ ကတ္ထုသာဓကိတ်ပုဒ်၊ ကမ္မသာဓကိတ်ပုဒ် စသည်တို့တွင် အဓိကရဏသာဓကိတ်ပုဒ်တည်း။ ပုရိသာဒိဂဏိကပုဒ်၊ စိတ္တာဒိဂဏိကပုဒ် စသည်တို့တွင် ပုရိသာဒိဂဏိကပုဒ်တည်း။

ပုံစံတစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇယေတေ-ဌံ ပူဇယေတေ-သည် (ကနှင့်ခကို ယံ-ကို နည်းမှီ၍ အပြည့်အစုံ ဆိုပါ။)

(ဂ) သျှာဒန္တပုဒ်၊ တျှာဒန္တပုဒ်တို့တွင် တျှာဒန္တပုဒ်တည်း။ ဧကက္ခရပုဒ်၊ အနေကက္ခရပုဒ်တို့တွင် အနေကက္ခရပုဒ်တည်း။ သရန္တပုဒ်၊ ဗျဉ္ဇနန္တပုဒ်တို့တွင် သရန္တပုဒ်တည်း။

(ဃ) နာမ်ပုဒ်၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့တွင် အာချာတ်ပုဒ်တည်း။ ဝတ္တမာနန္တပုဒ်၊ ပဉ္စမန္တစသာ ပုဒ်တို့တွင် ဝတ္တမာနန္တပုဒ်တည်း။ ပရဿပဒန္တပုဒ်၊ အတ္တနောပဒန္တပုဒ်တို့တွင် အတ္တနောပဒန္တပုဒ်တည်း။ ပထမ

ပုံရိသန္တပုဒ်၊ မဇ္ဈိမပုရိသန္တပုဒ်၊ ဥတ္တမပုရိသန္တပုဒ်တို့တွင် ပထမပုရိသန္တပုဒ်တည်း၊
ဧကဝစနန္တပုဒ်၊ ဗဟုသစနန္တပုဒ်တို့တွင် ဧကဝစနန္တပုဒ်တည်း၊ ပယုဇ္ဇမာနပုဒ်၊
အပယုဇ္ဇမာနပုဒ်တို့တွင် ပယုဇ္ဇမာနပုဒ်တည်း၊ ကတ္တုဝါစကပုဒ်၊ ကမ္မဝါစကပုဒ်၊
ဘာဝါစကပုဒ်တို့တွင် ကတ္တုဝါစကပုဒ်တည်း၊ သဗ္ဗဓာတုပုဒ်၊ အသဗ္ဗဓာတုပုဒ်
တို့တွင် သဗ္ဗဓာတုပုဒ်တည်း၊ သဝိကရဏပုဒ်၊ အဝိကရဏပုဒ်တို့တွင် သဝိကရဏ
ပုဒ်တည်း၊ ဘူဝါဒိဂဏိကပုဒ်၊ ရုဓာဒိဂဏိကစသော ပုဒ်တို့တွင် ဒိဝါဒိဂဏိကပုဒ်
တည်း၊ သကာရိတပုဒ်၊ အကာရိတပုဒ်တို့တွင် အကာရိတပုဒ်တည်း၊ သဝုဒ္ဓိကပုဒ်၊
အဝုဒ္ဓိကပုဒ်တို့တွင် အဝုဒ္ဓိကပုဒ်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ပုစ္ဆာ၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ပုဗ္ဗာပရ၊ အနုဂီတိဝိစယ ၄-ပါးတို့ကို
မေးကွက်မကောင်းသောကြောင့် မရေးတော့ပြီ။

၆။ အဿာဒ ဝိစယ

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ပူဇယတေ-အရ စေတနာကို ယူ၍ ထို
စေတနာနှင့် ယှဉ်သော သုခသောမနဿဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ယံ-အရ
“ဘုရား”ဟူသော အတိဏ္ဍဋ္ဌာရုံသည်လည်းကောင်း၊ ထိုအာရုံကို စွဲ၍ အချို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖြစ်သော တဏှာဝိပလ္လာသသည်လည်းကောင်း အဿာဒ-မည်၏။
ထိုတွင် သုခသောမနဿဝေဒနာသည် ဣဋ္ဌာရမ္မဏာနဘဝနလက္ခဏာရှိ၏။
ထို သုခသောမနဿဝေဒနာသည် ဂေဟသီတသုခသောမနဿဝေဒနာ၊ နေက္ခမ္မ
သီတသုခသောမနဿဝေဒနာအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

တောဘုမကတရားအပါင်းသည် သဘာဝအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိကပ္ပ
အားဖြင့်လည်းကောင်း ဣဋ္ဌာရုံမည်၏။ ထိုဣဋ္ဌာရုံသည် ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံစသော
အားဖြင့် များသော အပြားရှိ၏။ တဏှာသည် အာရမ္မဏဂ္ဂဟဏလက္ခဏာရှိ၏။
ထိုတဏှာသည် ကာမတဏှာစသောအားဖြင့် သုံးပါး၊ ရူပတဏှာစသောအားဖြင့်
ခြောက်ပါး၊ တဏှာဝိစရိတအားဖြင့် ၁၈-ပါး အပြားရှိ၏။ ဝိပလ္လာသသည်
ဝိပရိတဂ္ဂဟဏလက္ခဏာ ရှိ၏။ ထိုဝိပလ္လာသသည် သညာဝိပလ္လာသစသောအားဖြင့်
သုံးပါး၊ နိစ္စဝိပလ္လာသစသောအားဖြင့် ၁၂-ပါး အပြားရှိ၏။

၇။ အာဒိနဝိစယ

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ပူဇယတေ-အရ စေတနာကို ယူ၍ ထို
စေတနာနှင့် ယှဉ်သော သုခသောမနဿဝေဒနာ အတိဏ္ဍဋ္ဌာရုံ တဏှာဝိပလ္လာသတို့၌

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

တည်သော သင်္ခါရဒုက္ခသည် အာဒိနဝမည်၏။ ထိုအာဒိနဝသည် အနိဋ္ဌာနဘဝန လက္ခဏာရှိ၏။ ဒုက္ခဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ ပဋိစ္ဆေဒဒုက္ခ၊ အပဋိစ္ဆေဒဒုက္ခ၊ တေဘူမကဝဋ်အားဖြင့် များသော အပြားရှိ၏။

၈။ နိဿရဏဝိစယ

ယံ လောကော ပူဇယံတေ-ဝါကျဖြင့် ရအပ်သောမဂ်၊ နိဗ္ဗာန်သည် နိဿရဏ မည်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အရိယမဂ်သည် သုညတမဂ်စသောအားဖြင့် သုံးပါး၊ သောတာပတ္တိမဂ် စသောအားဖြင့် လေးပါး၊ သတိပဋ္ဌာန် သမ္ပပ္ပဓာန်စသောအားဖြင့် ၇-ပါး၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသောအားဖြင့် ၈-ပါး အပြားရှိ၏။ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း သုညတမဂ်၊ အနုပါဒိသေသအားဖြင့် နှစ်ပါး၊ သုညတစသောအားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိ၏။

၉။ ဖလဝိစယ

ဖလသည် “မုချဖလ၊ ပရမ္မရဖလ”အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် မုချဖလသည် သုတမယဉာဏ်၊ အတ္တဝေဒ၊ ဓမ္မဝေဒ၊ ဆဗ္ဗိသုဒ္ဓိအားဖြင့် ၉-ပါး အပြားရှိ၏။ ပရမ္မရဖလသည် ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ စသောအားဖြင့် များသော အပြားရှိ၏။

၁၀။ ဥပါယဝိစယ

ဥပါယသည် “အရိယမဂ်၏ နိးသောအကြောင်းဖြစ်သောပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ ဟူသော ဥပါယ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိစသော အကျိုးကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဥပါယ”အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။

၁၁။ အာဏတ္တိဝိစယ

အာဏတ္တိသည် လူ၏ တိုက်တွန်းခြင်း၊ နတ်၏ တိုက်တွန်းခြင်း၊ ဗြဟ္မာ၏ တိုက်တွန်းခြင်းအားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိ၏။ လူသည်လည်း “အာဂါရိယလူ၊ အနာဂါရိယလူ”အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ အနာဂါရိယလူသည်လည်း ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကအားဖြင့် သုံးပါး အပြားရှိ၏။ သာဝကသည်လည်း “ဘိက္ခု သာဝက၊ ဥပါသကသာဝက”အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။ ဘိက္ခုသာဝကသည် လည်း “အရိယဘိက္ခုသာဝက၊ အနရိယဘိက္ခုသာဝက” အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြား ရှိ၏။

ဝိစယဟာရ ဆောင်ပုဒ်

အဓိပ္ပါယ်။ ။ပဒပုစ္ဆာ၊ ဝိဿဇ္ဇာနှင့်၊ ပုဗ္ဗာပရ၊ နဂီတမှာ၊ အဿာဒါဒိ၊ ထည့်ဘိနက်များ၊ ဆယ့်တစ်ပါးကို၊ ခွဲခြားစစ်ကာ၊ ဝိစယသည် ..... မှတ်ကြဉ်းစွာ အကျဉ်းတည်း။

၁။ ပဒဝိစယ

သဒ္ဓမည်ဟန်၊ ဖော်ပြညွှန်၍၊ စစ်ပြန်စိတ္တဇ၊ အရိယနှင့်၊ မာဂဓသဒ္ဓါ၊ ပုဒ်မည် လာသော်၊ သျာစသား၊ စိစစ်ထားသည် မှတ်သား ပဒ-ဝိစယ။

၂။ ပုစ္ဆာဝိစယ

ပုစ္ဆာထုတ်ပြ၊ အဒိဋ္ဌ-ဒိ၊ ဝိမတိ-အနု၊ ကထေတုဝယ်၊ ရွေးမှုသင့်ရာ၊ သတ္တာ-ဓမ္မ၊ ဓိဋ္ဌာနနှင့်၊ ဧက-နေကာ၊ ဓိဋ္ဌာနာသိ၊ သမ္မုတိ-ပရမတ်၊ တိတ်နာဂတ်-ပန်၊ ဧကန်ဝိဘဇ္ဇာ၊ ပဋိပုစ္ဆာ-ထပ၊ လေးဝသော-ဗျာ၊ သာ-နိရု၊ သ-အနတ္တရာ၊ လောကီယာ-လောကုတ်၊ ဖွင့်ထုတ်ကြလေ၊ ပုရေအာဒိ၊ နုသန္တိသည်၊ ခွဲဘိနန-သန္တိတည်း။

၃။ ဝိသဇ္ဇနဝိစယ

နည်းတူပုစ္ဆာ၊ အဖြေလာ၍၊ ပါဠိဂတိ၊ စ-ရှိနောက်-နား၊ ထူးကွဲပြား၏၊ ပယ်ရှားသန္တိ၊ ဝိရောဓိနှင့်၊ အဝိရောဓ၊ အဘျူပသည် ..... ထည့်ကြနောက်ဝယ် စစ်ရန် တည်း။

၄။ ပုဗ္ဗာပရဝိစယ

အမေးလျော်စွာ၊ အဖြေလာဟန်၊ နိုးနှောညွှန်လော၊ တစ်ဖန်ဝါကျ၊ ပုဗ္ဗ-ပရာ၊ ကတ္တာ-ကြိယ၊ စိစစ်ပြလျက်၊ ဝုတ္တ-ဘိဟိ၊ ကထိ-သယံ၊ သုဒ္ဓ-ပကတိ၊ မှတ်ဘိပဓာ၊ ကာ-ကြိယ၊ ဝန္တ-နိပ္ပ၊ သာဓနာ-ဂုဏိ၊ သတ္တိ-မန္တ၊ တုလျတစ်ဖြာ၊ ဝါစ္စ-ဘာဝိ၊ ဤဟာ-ဇေဋ္ဌ၊ ဗျာပါရမှာ၊ ဝန္တယုဉ်ကာ၊ ကြိယာကို၊ လျော်စွာ အမည်ပေးလေလော့။ (ဓာစပ်သဘောပင် ဖြစ်သည်။)

၅။ အနဂီတိဝိစယ

လျော်စွာသုတ်ကို၊ ဖော်ထုတ်ဆို၍၊ ထိုသုတ်လျော်စွာ၊ ဆိုခြင်းရာနှင့်၊ လျော်စွာ အနက်၊ မိန့်မြွက်ခြင်းရာ၊ စိတ်မှာမှတ်သား၊ ပိုင်းခြားပြီးကာ၊ ဆိုခြင်းရာဟ၊ ကြောင်း သုံးခုကြောင့်၊ အနဂီတိ၊ အမည်ရှိ၏၊ ဂီတိမည်က၊ သင်္ဂဟဂါထာ၊ မည်သည်သာပင်၊ ဝုတ္တာ-ဝုတ္တ၊ ဥဘယဝယ်၊ အတ္ထယုဉ်ကာ စစ်လေလော့။

၆။ အဿာဒဝိစယ

အဿာဒမှာ၊ သုခါ-သောမန၊ ဣဋ္ဌ-တဇျာ၊ ဝိပလ္လာဟု၊ ငါ-ဖြာကွဲလတ်၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်တုံ၊ အာရုံဝတ္ထုကာ၊ ဒွါရကိစ္စာ၊ ဌာနာ ဇာတိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ စစ်ဘိသေ၊ သောမန

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

မှာ၊ စိတ္တုပ္ပါတည်း၊ သဘာ-ပရိ၊ ဣဋ္ဌသိလော၊ စစ်ဘိတဏှာ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ၊ ရှစ်ပါးမျှတည်း၊ တစ်ရာရှစ်ဖြာ၊ စရိတာပေ၊ သညာစိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိမျှသာ၊ ဝိပလ္လာတည်း၊ လေးဖြာတူလှတ်၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရှု၊ ဝတ္ထုတစ်ဆယ်၊ နှစ်ဆယ်သက္ကာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဒွေသဋ္ဌိသည်..... ဒိဋ္ဌိ ဝိပလ် အပြားတည်း။

၇။ အာဒိနဝဝိစယ

ဒုက္ခ-ဒေါမန၊ ဒုက္ခဒုက္ခာ၊ သင်္ခါ-ဝိပရိ၊ လာရိဒုက္ခ၊ အဿာဒသို၊ စစ်ကြလျော်စွာ၊ အကျဉ်းမှာသည်..... ခန္ဓာသွင်းလေ ပုဒ်ရတည်း။

၈။ နိဿရဏဝိစယ

ဝါကျဆောင်ပြ၊ မဂ္ဂ-နိဗ္ဗာ၊ နိဿရဏာမည်၊ သုညာ-အနိ၊ ပဏိဟိနှင့်၊ စရိ သောတာ၊ ဈာနပဉ္စ၊ သတိစသား၊ ခုနစ်ပါးဟု၊ များပြားမဂ္ဂါ၊ နိဗ္ဗိမှာ သ-ဥ၊ အနုဒ္ဓယ၊ သုည-အနိ၊ ပဏိဟိသည်..... စရိများလှ ပေသတည်း။

၉။ ဖလဝိစယ

မုချဖလံ၊ ပရမ္မရာ၊ နှစ်မျိုးလာ၏၊ ဥးစွာညွှန်ပြ၊ ကျိုးမုချသည်၊ သုတမယာ၊ အတ္တာ-ဓမ္မ၊ ဝေဒ-ဆဗ္ဗိ၊ သုဒ္ဓိစွမ်းအား၊ ကိုးပါးပြား၏၊ နောက်ထား ပရမ်၊ ဘဝသမ္မတ်၊ ဘောသမ္မတ်ဟု၊ စ၊ လတ်ထွေပြား၊ အလွန်ပြားသည်..... နှစ်ပါးရကြောင်း ပြလေလော့။

၁၀။ ဥပါယဝိစယ

ပုဗ္ဗဘာဂ၊ ဥပါယနှင့်၊ ဘဝသမ္မတ္တိ၊ စရိရကြောင်း၊ နှစ်ခုပေါင်းကို ..... ထပ် လောင်းရပုံ ပြလေလော့။

၁၁။ အာဏတ္တိဝိစယ

စေခိုင်းခြင်းမူ၊ အာဏတ်ဟူ၏၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ ခွဲစိတ်ဖြာလျက်၊ အနာဂါရ၊ အာဂါရနှင့်၊ ဗုဒ္ဓ-ပစ္စေကာ၊ သာဝကာဟု၊ စေမှုလူရှင်၊ ကုန်အစင်တည်း၊ ထိုပြင်ရှောင်ရန်၊ ကျင့်စေရန်နှင့်၊ ဒါနံ ဒေထ၊ စသည်ပြသည်..... ဌာနလျော်စွာ စစ်ရန်တည်း။

အမှတ်-၂၊ ဝိစယဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၃၊ ယုတ္တိဟာရ

ယုတ္တယုတ္တိ ဝိစာရေတိ ဧတေနာတိ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ စ သာ ဟာရော စာတိ ယုတ္တိဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သုတ်၌လာသော တရားတို့ကို သဒ္ဓါ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သင့်၊မသင့်ကို စိစစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “ယုတ္တိဟာရ”မည်၏။ စိစစ်ဟန်ကား-

သဒ္ဓယုတ္တိ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံကို (စိတ္တဇသဒ္ဓါ၊ ဥတုဇသဒ္ဓါတို့တွင်) စိတ္တဇသဒ္ဓါယူသော် သင့်၏၊ ဥတုဇသဒ္ဓါယူသော် မသင့်။ (ကုသလစိတ္တဇသဒ္ဓါ၊ အကုသလစိတ္တဇသဒ္ဓါ၊ အဗျာကတစိတ္တဇသဒ္ဓါတို့တွင်) အဗျာကတစိတ္တဇသဒ္ဓါ ယူသော် သင့်၏၊ ကုသလစိတ္တဇသဒ္ဓါ၊ အကုသလစိတ္တဇသဒ္ဓါယူသော် မသင့် ။ပ ။ (သရန္တပုဒ်၊ ဗျဉ္ဇနန္တပုဒ်တို့တွင်) ဗျဉ္ဇနန္တပုဒ် ယူသော် သင့်၏၊ သရန္တပုဒ် ယူသော် မသင့်။

အမှာ။ ။စာဖြေသောအခါ လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ စကားများကို ထည့်သွင်း၍ ရေးစရာမလို၊ သင့်၊ မသင့် စကားများအတွက် ထင်ရှားသိသာ အောင်သာ ထည့်ထားသည်။ မြုပ်ထားသော ပေယျာလကို ပဒဝိစယဟာရအတိုင်း အပြည့်အစုံ ဖော်၍ဆိုပါ။ ရေးပါ။

အတ္တယုတ္တိ။ ။ယံ-၏ အနက်ကို (အနိယမတ္ထ၊ နိယမတ္တတို့တွင်) အနိယမတ္ထ ယူသော် သင့်၏၊ နိယမတ္ထ ယူသော် မသင့်။ (အသတွပဓာန၊ သတွပဓာနတို့တွင်) အသတွပဓာန ယူသော် သင့်၏၊ သတွပဓာန ယူသော် မသင့်။ ဒုတိယာဝိဘတ်၏အနက်ကို (ကမ္မတ္ထ၊ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထ စသည်တို့တွင်) ကမ္မတ္ထ ယူသော် သင့်၏၊ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထစသည် ယူသော် မသင့်။ (ဝုတ္တကံ၊ အဝုတ္တကံတို့တွင်) အဝုတ္တကံ ယူသော် သင့်၏၊ ဝုတ္တကံ ယူသော် မသင့်။ (အဘိဟိတကံ၊ အနဘိဟိတကံတို့တွင်) အနဘိဟိတကံ ယူသော် သင့်၏၊ အဘိဟိတကံ ယူသော် မသင့်။ (ကာရိတ်ကံ၊ ဓာတ်ကံတို့တွင်) ဓာတ်ကံ ယူသော် သင့်၏၊ ကာရိတ်ကံ ယူသော် မသင့်။ (ဣစ္ဆိတကံ၊ အနိစ္ဆိတကံ၊ နေဝိစ္ဆိတနာနိစ္ဆိတကံတို့တွင်) ဣစ္ဆိတကံ ယူသော် သင့်၏၊ အနိစ္ဆိတကံ၊ နေဝိစ္ဆိတနာနိစ္ဆိတကံ ယူသော် မသင့်။

ပုံစံတစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ လောကော-ပုဒ်ကို (စိတ္တဇသဒ္ဓါ၊ ဥတုဇသဒ္ဓါ တို့တွင်) စိတ္တဇသဒ္ဓါ ယူသော် သင့်၏၊ ဥတုဇသဒ္ဓါ ယူသော် မသင့် ။ပ ။ (ပုရိသာဒိဂဏိကပုဒ်၊ စိတ္တာဒိဂဏိကပုဒ် စသည်တို့တွင်) ပုရိသာဒိဂဏိကပုဒ်

ယူသော် သင့်၏။ စိတ္တာဒိဂဏိကပုဒ်စသည် ယူသော် မသင့်။ ဤကား သဒ္ဒယုတ္တိ ဟာရတည်း။

လောက-၏ အနက်ကို (သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက တို့တွင်) သတ္တလောက ယူသော် သင့်၏။ ဩကာသလောက၊ သင်္ခါရလောက ယူသော် မသင့်။ လောကအရ (ပရမတ္ထ၊ ဣတ္ထိပုရိသတို့တွင်) ပရမတ္ထအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး ယူသော် သင့်၏။ ဣတ္ထိပုရိသ ယူသော် မသင့်။ (ပူဇော်တတ်၊ ပူဇော် အပ်တို့တွင်) ပူဇော်တတ် ယူသော် သင့်၏။ ပူဇော်အပ် ယူသော် မသင့်။ ပထမာ ဝိဘတ်၏ အနက်ကို (လိင်္ဂတ္ထ၊ ဟေတွတ္ထစသည်တို့တွင်) လိင်္ဂတ္ထ ယူသော် သင့်၏။ ဟေတွတ္ထစသည် ယူသော် မသင့်။ (သုဒ္ဒလိင်္ဂတ္ထ၊ သံသဋ္ဌလိင်္ဂတ္ထတို့တွင်) သံသဋ္ဌလိင်္ဂတ္ထ ယူသော် သင့်၏။ သုဒ္ဒလိင်္ဂတ္ထ ယူသော် မသင့်။ (ကတ္တုသံသဋ္ဌ၊ ကမ္မသံသဋ္ဌ စသည်တို့တွင်) ကတ္တုသံသဋ္ဌ ယူသော် သင့်၏။ ကမ္မသံသဋ္ဌစသည် ယူသော် မသင့်။ (အဘိဟိတကတ္တာ၊ အနဘိဟိတကတ္တာတို့တွင်) အဘိဟိတ ကတ္တာ ယူသော် သင့်၏။ အနဘိဟိတကတ္တာ ယူသော် မသင့်။ (သုဒ္ဒကတ္တာ၊ ကာရိတ်ကတ္တာတို့တွင်) သုဒ္ဒကတ္တာ ယူသော် သင့်၏။ ကာရိတ်ကတ္တာ ယူသော် မသင့်။ ဤကား အတ္ထယုတ္တိဟာရတည်း။

ပုံစံတစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ ပူဇေတေ-ပုဒ်ကို (စိတ္တဇေသဒ္ဓါ၊ ဥတုဇေသဒ္ဓါ တို့တွင်) စိတ္တဇေသဒ္ဓါ ယူသော် သင့်၏။ ဥတုဇေသဒ္ဓါ ယူသော် မသင့် ။ ပ ။ (သဝုဒ္ဓိကပုဒ်၊ အဝုဒ္ဓိကပုဒ်တို့တွင်) အဝုဒ္ဓိကပုဒ် ယူသော် သင့်၏။ သဝုဒ္ဓိကပုဒ် ယူသော် မသင့်။ ဤကား သဒ္ဒယုတ္တိဟာရတည်း။

ပူဇေတံ၏ အနက်ကို (ကြိယတ္ထ၊ အညတ္ထတို့တွင်) ကြိယတ္ထ ယူသော် သင့်၏။ အညတ္ထ ယူသော် မသင့်။ (ပူဇေတ္ထ၊ အညတ္ထတို့တွင်) ပူဇေတ္ထ ယူသော် သင့်၏။ အညတ္ထ ယူသော် မသင့်။ ယ၊ ပစ္စည်း၏ အနက်ကို (ရူပသိဒ္ဓိမတ္တ၊ ကာရိတတို့တွင်) ရူပသိဒ္ဓိမတ္တ ယူသော် သင့်၏။ ကာရိတ ယူသော် မသင့်။ (စုရာဒိ ဂဏိကဇောတက၊ အညဂဏိကဇောတကတို့တွင်) စုရာဒိဂဏိကဇောတက ယူသော် သင့်၏။ အညဂဏိကဇောတက ယူသော် မသင့်။ တေဝိဘတ်၏ အနက်ကို (ကြိယာပဓာန၊ သတွပဓာနတို့တွင်) ကြိယာပဓာန ယူသော် သင့်၏။ သတွပဓာန ယူသော် မသင့်။ (ကတွတ္ထ၊ ကမ္မတ္ထတို့တွင်) ကတွတ္ထ ယူသော် သင့်၏။ ကမ္မတ္ထ ယူသော် မသင့်။ ပူဇေတေ တစ်ပုဒ်လုံး၏ အနက်ကို (အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တတို့တွင်) အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာ ယူသော် သင့်၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တ ယူသော် မသင့်။ ဤကား အတ္ထယုတ္တိဟာရတည်း။

မှတ်ချက်။ ။သဒ္ဒယုတ္တိဟာရသည် ပဒဝိစယဟာရ သဘောအတိုင်း ပင်တည်း၊ အနည်းငယ်သာ ပြင်၍ဆိုရသည်၊ အတ္ထယုတ္တိဟာရ၌ ပကတျတ္ထ ပစ္စယတ္ထတို့ကို စစ်ရုံသာတည်း။

ယုတ္တိဟာရဆောင်ပုဒ်

သဒ္ဒါတစ်ချက်၊ အနက်အားဖြင့်၊ သင့်-မသင့်ကို၊ ဖွင့်ဆိုတုံဘိ၊ ယုတ္တိဟာရ၊ အမည်ရ၏၊ မာဂဘောသာ၊ သဘာဝနိရုတ္တိ၊ သင့်ဘိသဒ္ဒါ၊ ဗုဒ္ဓါ-သံဃ၊ ဗဟုလနှင့်၊ ဧကထေရာ၊ ပဒေသာပြင်၊ သစ္စာ-ရာဂ၊ ဝိနယတည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ၊ ဓမ္မတာဟု၊ လေးခုနှင့်ပင်၊ မဆန့်ကျင်၍၊ သင့်ပင်အနက်၊ ဝါကျတွက်တည်း၊ ပုဒ်တွက်သဒ္ဒါ၊ ယုတ္တိရာသော်၊ ပဒါဝိစယ၊ နည်းမှီကြလေ၊ အတ္ထယုတ္တိ၊ ရီ၊ မရီမု၊ ပကတိပစ္စယ၊ ခွဲစစ် ရသည်၊ ကြိယပေါင်းလည်း စစ်လေတည်း။

အမှတ်-၃၊ ယုတ္တိဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၄ ပဒဋ္ဌာနဟာရ

ပဒဋ္ဌာနံ ဝိစာရေတိ ဧတေနာတိ ပဒဋ္ဌာနော၊ ပဒဋ္ဌာနော စ သော ဟာရော စာတိ ပဒဋ္ဌာနဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ သုတ်၌ ဟောအပ်သောတရား၏ နီးစွာသော အကြောင်းကို ဩရုပ္ပေယျာရယုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရုပ္ပေယျာရယု အားဖြင့်လည်းကောင်း စိစစ်ကြောင်းဖြစ်သောဟာရသည် “ပဒဋ္ဌာနဟာရ” မည်၏။ စိစစ်ဟန်ကား-

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ ဘုရားရှင်၏ ပူဇာရဟဘောဂုဏ်-ဟူသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ယူ၍ ထို၏၊ ပဒဋ္ဌာန်ကား အောက်မဂ် အောက် ဖိုလ်တည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား မဟာဝဇီရဉာဏ်တော်တည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်တည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား စတုရင်္ဂဝီရိယတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်တည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ပါရမီစာဂစရိယတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား မဟာဘိနိဟာရတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား မဟာကရုဏာ တော်တည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ဒုက္ခိတဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတည်း၊ ဤ ကား ဩရုပ္ပေယျာရယုတည်း။

ယင်း ဒုက္ခိတသတ္တဝါအပေါင်းသည် မဟာကရုဏာတော်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် မဟာဘိနိဟာရ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် ပါရမီစာဂစရိယ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည်

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

စတုရင်္ဂဝီရိယ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် အာနာပါနစတုတ္ထဈာန်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ယင်းသည် မာဟာဝဇီရဉာဏ်တော်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် အောက်မဂ်၊ အောက်ဖိုလ်တို့၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် အရဟတ္တမဂ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် အရဟတ္တဖိုလ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် အလုံးစုံသော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် ဒေသနာဉာဏ်တော်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ယင်းသည် ဝေနေယျတို့၏ ဟိတသုခ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ဤကား အာရယျာရုယတည်း။

ဆောင်ပုဒ်။

- ၁။ ဒု-ရ ဘိနိ၊ ပါရမီ၊ စာဂီ စရိယ။
- ၂။ ဗောဓိမဏ္ဍင်၊ စတုရင်၊ ပေါထင် ဝီရိယ။
- ၃။ အာစတုဈာန်၊ ဝဇီဉာဏ်၊ မှတ်ရန် ရှစ်ချက်ပ။
- ၄။ မဂ်၊ ဖိုလ်စဉ်မှန်၊ ဆင်ခြင်ရန်၊ သဗ္ဗ ဇာနာတိ။
- ၅။ ဂုဏ်-ဒေသနာ၊ ဝေနေယျ၊ ဟိတာ စဉ်တိုင်းသိ။

အမှာ။ ။သာမညမေးခဲ့သော် ဤအတိုင်း အပြည့်အစုံ ရေးပါ။
ဩရုယောရုယသာ မေးသော် ဩရုယောရုယအတွက် ပြထားသည့်အတိုင်း ရေးပါ။
အာရယျာရုယအတွက်သာ မေးသော် (ကံ-အရ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ယူ၍ ထိုသည် အရဟတ္တဖိုလ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း) စသည်ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာမှ ဖြတ်၍ အထက်သို့ တက်ကာ၊ တက်ကာ ရေးပါ။

ပုံစံ တစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇယတေ-ဌိ ပူဇယတေ-အရ အာမိသကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကိုသော်လည်းကောင်း ပူဇော်အပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော စေတနာကိုယူ၍ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ယောနိသောမနသိကာရတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား သဒ္ဓမ္မဿဝနတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား သပ္ပုရိသုပနိဿယတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ပတိရူပဒေသဝါသတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာပါရမီသမ္ဘာရတည်း၊ ဤကား ဩရုယောရုယတည်း။

ထို ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ ပါရမီသမ္ဘာရသည် ပဋိရူပဒေသဝါသ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် သပ္ပုရိသုပနိဿယ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် သဒ္ဓမ္မဿဝန၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ယောနိသောမနသိကာရ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ပူဇော်သော စေတနာ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ပါမောဇ္ဇ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ပီတိ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ပဿဒ္ဓိ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည်

သုခ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် သမာဓိ၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ယထာ-
ဘူတဉာဏ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည်
မဂ်ဉာဏ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် ဖိုလ်ဉာဏ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည်
ပစ္စုကေကာဉာဏ်၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း၊ ထိုသည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၏ ပဒဋ္ဌာန်
တည်း၊ ဤကား အာရုယာရုယတည်း။

အမှာ။ ။အာရုယာရုယအရာ၌ ဤ၌ ပြထားသည့် အစဉ်အတိုင်း
မထုတ်ဘဲ (ပစ္စုပ္ပန်၌ ပညာရှိတို့ချီးမွမ်းခြင်း၊ သံသရာ၌ ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂသမ္ပတ္တိ
စသည်ကို ရခြင်းအကျိုး)တို့ကို ထုတ်လျှင်လည်း မှန်သည်ပင်၊ အကုသိုလ်အရာ၌
ပြောင်းပြန်ထုတ်ရုံသာတည်း။

ပဒဋ္ဌာန်မှတ်ဖွယ်။ ။ကုသိုလ်အရာ၌ သပ္ပုရိသသံသေဝ သဒ္ဓါ၊
ယောနိသောမနသိကာရ၊ သတိသမ္ပဇေ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ သုခရိတ၊ သတိပဋ္ဌာန်၊
ဗောဇ္ဈင်၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ။ (အံ-၃၊ ၃၅၀)

အကုသိုလ်အရာ၌ အသပ္ပုရိသသံသေဝ၊ အသဒ္ဓမ္မဿဝန ။ ပ ။ ဒုစ္စရိတ၊
နီဝရဏ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဘဝတဏှာ-တို့ကို ထုတ်၊ ဤအချက်များကိုလည်း လိုအပ်
သလို အသုံးပြုနိုင်သည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ထုတ်ပုံကား လွယ်ပါပြီ။

ပဒဋ္ဌာနဟာရ ဆောင်ပုဒ်

နီးကပ်ဆုံးသော၊ ကြောင်းသဘောကို၊ ဩရယောရုယာ၊ အာရုယာရုယ၊ ခိစစ်
ပြသော်၊ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ခေါ်ရပါ၏၊ ဥးစွာပုဒ်နက်၊ ကောက်ယူချက်ကို၊ တက်ကာ သက်ကာ၊
ကျိုးကြောင်းရှာ၍၊ ဆုံးရာလှည့်လျက်၊ တက်ကာ တက်ကာ၊ ကြောင်းကျိုးရာသည်.....
လျော်စွာထောက်ချင့် စစ်လေလော။

အမှတ်-၄၊ ပဒဋ္ဌာနဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၅၊ လက္ခဏဟာရ

လက္ခိယန္တိ အဝုတ္တပိ ဓမ္မာ ဒေတေနာတိ လက္ခဏော၊ လက္ခဏော စ သော
ဟာရော စာတိ လက္ခဏဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ သုတ်၌ တိုက်ရိုက်
ဟောအပ်သော တရားနှင့် လက္ခဏာ၊ သဟစာရိတာ၊ ကိစ္စ၊ ဟေတု၊ ဖလ၊
အာရုံ၊ ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ဒြပ်၊ နာမည်အားဖြင့် တူသော မဟောအပ်သော
တရားတို့ကိုလည်း မှတ်သားကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “လက္ခဏဟာရ”
မည်၏။ မှတ်သားဟန်ကား-

ဝိဂ္ဂဟနယအလို။ ။ ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ ဘုရားရှင်၏ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ယူ၍ ထိုကို ယူသဖြင့် ထိုနှင့် နမနလက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဇာနနလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိယျာနလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အောက်မဂ်၊ အောက်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ အာသယာနသယဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ စတုဝေသာရဋ္ဌဉာဏ်၊ ဒေသနာဉာဏ်-စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ယူအပ်၏။ ထိုဉာဏ်တို့ကို ယူသဖြင့် ထိုဉာဏ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိခြင်းကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော သမ္ပယုတ်နာမက္ခန္ဓာတို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။

ထို နာမက္ခန္ဓာတို့ကို ယူသဖြင့် ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့နှင့် နမနစသော လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော ကြွင်းသော နာမက္ခန္ဓာတို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထို နာမက္ခန္ဓာတို့ကို ယူသဖြင့် ထို နာမက္ခန္ဓာတို့နှင့် ရာသဋ္ဌလက္ခဏာအားဖြင့် တူသော ရူပက္ခန္ဓာတို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထို ခန္ဓာငါးပါးကို ယူသဖြင့် ထိုနှင့် အနိစ္စစသော လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ ကိစ္စကို ပြီးစေခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တကွဖြစ်လေ့ရှိခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၊ ဟေတုစသော အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။

ဘာသာဋီကာအလို။ ။ ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ ဘုရားရှင်၏ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ယူ၍ ထိုသို့ ယူသဖြင့် ထိုနှင့် နိယျာနလက္ခဏာအားဖြင့်တူသော မဂ္ဂင် ၆-ပါးကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် တကွဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် မဂ္ဂပစ္စည်းတည်းဟူသော ဟိတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော သမ္မာပကဟိတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော မဂ္ဂင် ၆-ပါးကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော အရဟတ္တမဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် မဂ်ဇာတ်အားဖြင့် တူသော မဂ္ဂင် ၆-ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်ဇာတ်အားဖြင့် တူသော မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာဇာတ်အားဖြင့် တူသော လောကုတ္တရာ ကိုးပါးကိုလည်းကောင်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် ဂုဏ်အားဖြင့်

တူသော သီလသမာဓိကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် သိခြင်းကြိယာအားဖြင့် တူသော ဒသဗလဉာဏ်၊ စတုစေသာရဋ္ဌဉာဏ်စသော ဉာဏ်တော် များကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် ပရမတ္ထဒြပ်အားဖြင့် တူသော အားလုံးသော ပရမတ္ထ အစိတ်စိတ်ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနှင့် မဂ္ဂဟူသော နာမည်အားဖြင့် တူသော မဂ္ဂင် ၆-ပါးကိုလည်း ယူအပ်၏။

နည်းနှစ်ပါး အထူး။ ။ ဝိဂ္ဂဟနယက လက္ခဏာ၊ သဟစာရိတာ စသော ၁၁-ချက် ကုန်၊ မကုန်ကို အရေးမထား၊ ပရမတ္ထတရားများ ကုန်ရေးကိုသာ ဥပစားပေးသည်။ ဘာသာဋီကာက ပရမတ္ထတရား ကုန်၊ မကုန်ကို အရေးမထား၊ လက္ခဏာ၊ သဟစာရိတာစသော ၁၁-ချက် ကုန်ရေးကိုသာ ဥပစားပေးသည်။ ထို့ပြင် ဝိဂ္ဂဟနယက သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာမက သုတ္တာဂတဓမ္မကိုထောက်၍ ရလှာသောဓမ္မတို့ကိုပါ အဆင့်ဆင့်ကိုင်လျက် ရှေ့ဆက်၍ ရသင့်သော တရားများကို ကောက်ယူ၏။ ဘာသာဋီကာက သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာ ကိုင်၍ ကောက်ယူထားသည်။ ပုံစံကို စူးစိုက်စွာကြည့်၍ နားလည်အောင် ကြိုးစားပါ။ ထိုနည်းနှစ်ပါးတို့တွင် ဝိဂ္ဂဟနယနည်းသည် လွယ်လည်းလွယ်၏။ ရှေးရိုးလမ်းဟောင်းလည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စာဖြေသောအခါ ထိုနည်းကိုသာ အသုံးပြုပါ။

ပုံစံ တစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ လောကော-အရ ခန္ဓာငါးပါးကို ယူ၍၊ ထိုကို ယူသဖြင့် ထိုနှင့် အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာအားလည်းကောင်း၊ တကွဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိဆိုင်ရာ ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၊ ဟေတုစသော အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပနဇာတ် နမနဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိန ပဏိတစသော ဂုဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမူအရာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထဒြပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထဓမ္မ သင်္ခတဟူသော အမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ဤကား ဒီပနီဟောင်း အလိုတည်း။

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ လောကော-အရ ပူဇော်တတ်သော သတ္တလောကကို ယူ၍၊ ထိုသို့ ယူသဖြင့် ထိုနှင့် လုဇ္ဇန၊ ပလုဇ္ဇနလက္ခဏာအားဖြင့် တူသော မပူဇော်တတ်သော သတ္တလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇော်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ရုပ်နာမ်ဓမ္မဟူသော သင်္ခါရလောကကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာလ စသည်တို့၌ ပူဇော်သောအနေအားဖြင့် တုန်လှုပ်တတ်သော သြကာသလောကကိုလည်းကောင်း ယူအပ်၏။ ဤကား ဘာသာဋီကာအလိုတည်း။

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

ပုံစံတစ်မျိုး

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ပူဇယတေ-အရ ပူဇော်တတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော စေတနာကို ယူ၍၊ ထိုကို ယူသဖြင့် ထိုနှင့် နမနလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တူသောကြွင်းသော နာမက္ခန္ဓာကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့ကို ယူသဖြင့် ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့နှင့် ခန္ဓာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရာသဋ္ဌလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော ရူပက္ခန္ဓာကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထို နာမက္ခန္ဓာ ရူပက္ခန္ဓာတို့ကို ယူသဖြင့် ထိုခန္ဓာတို့နှင့် အနိစ္စတာစသော လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တကွဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိဆိုင်ရာ ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၊ ဟေတုစသော အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း ယူအပ်။ ဤကား ဝိဂ္ဂဟနယ အလိုတည်း။

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ပူဇယတေ-အရ ပူဇော်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော စေတနာကို ယူ၍၊ ထိုကို ယူသဖြင့် ထိုနှင့် ပူဇနိယပုဂ္ဂိုလ်သို့ ညွတ်ခြင်းလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဆွေရကိုပယ်ခြင်း ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရဟူသော အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဝသမ္ပတ္တိစသော အကျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း တူသော သဟဇာတစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်း ယူ အပ်၏။ ဤကား-ဘာသာဋီကာအလိုတည်း။

လက္ခဏာဟာရ ဆောင်ပုဒ်

သုတ်၌ မိန့်မှာ၊ မြတ်ဗွေနှင့် လက္ခဏာတူမျှ၊ သဟဇာရိ၊ တူညီကိစ္စ၊ တူမျှဟေတု၊ တူမျှ ဖလ၊ တူမျှ အာရုံ၊ ဓာတ်ဂုဏ်ကြိယ၊ ဒဗ္ဗနာမ်အား၊ တူတရားကို၊ မှတ်သား၍သာ၊ ယူရပါသည်..... ထုတ်ပါ လက္ခဏာဟာရတည်း။

အမှတ်-၅၊ လက္ခဏာဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၆၊ စတုဗျူဟဟာရ

ဝိယူဟိယန္တိ သမ္ဗိဏ္ဍိယန္တိ ဒေတေနာတိ ဗျူဟော၊ စတုနံ ဗျူဟော စတုဗျူဟော၊ စတုဗျူဟော စ သော ဟာရော စာတိ စတုဗျူဟဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ သုတ္တာဂတဓမ္မ၌ “နိရုတ္တိ၊ အဓိပ္ပါယ၊ ဒေသနာနိဒါန၊ ပုဗ္ဗာပရာနသန္တိ” အားဖြင့် လေးပါးသော အနက်တို့ကို ပေါင်းစုဖေဖန်ကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “စတုဗျူဟဟာရ” မည်၏။

၁။ နိရုတ္တိစတုဗျူဟဟာရ။ ။ ဒေသနာ၌ ပါသောပုဒ်ကို ဝိဂြိုဟ်ပြုခြင်းသည် နိရုတ္တိမည်၏။ ဝိဂြိုဟ်ပြုဟန်ကား- ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-သည် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် ဝိဂြိုဟ်မပြုကောင်း၊ လောကောပုဒ်ကို “လောကီယန္တေ သမ္ဗိဏ္ဍိယန္တေ ကမ္မံ တံဝိပါကော စ ဒတ္တာတိ လောကော” ဟု ဝိဂြိုဟ် ပြုအပ်၏။ ပူဇယတေ-ပုဒ်သည် အာချာတ်ပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် ဝိဂြိုဟ် မပြုကောင်း။

၂။ အဓိပ္ပါယစတုဗျူဟဟာရ။ ။ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုဆန္ဒသည် အဓိပ္ပါယ မည်၏။ ကျမ်း၏အစ၌ “ယံ လောကော ပူဇယတေ” ဟု ရေးသား ရွတ်ဆိုသော အရှင်မဟာကစ္ဆည်းထေရ်၏ အလိုဆန္ဒကား “သတ္တလောကသည် မြက်စွာဘုရားကို ပူဇော်၏” ဟု တိုက်ရိုက်ပြသဖြင့် သတ္တလောကတွင် ပါဝင်နေသော မိမိ၏ ပူဇော်ကြောင်းကိုလည်း သိစေလိုခြင်း၊ ကျမ်း၏အစ၌ ဘုရားမသည်ကို ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသည် ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ထုံးစံဓမ္မတာဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုခြင်း၊ နောင်လာနောက်သားတို့အားလည်း ထိုကဲ့သို့ ပူဇော်စေလိုခြင်းတည်း။

၃။ နိဒါနစတုဗျူဟဟာရ။ ။ ဒေသနာတော်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းသည် နိဒါန မည်၏။ ထိုနိဒါန်းသည် “အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်း၊ ဗာဟိရနိဒါန်” အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် အဇ္ဈတ္တိကနိဒါန်းသည် “ကရုဏာ၊ ဉာဏ်” အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် နေတ္တိကျမ်း လာ ဒေသနာတော်ကို နားမလည်သော ပုဂ္ဂိုလ်စုကို အာရုံပြု၍ အရှင်မဟာကစ္ဆည်း၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ကရုဏာသည် ကရုဏာမည်၏။ ထိုကရုဏာကို အရင်းခံ၍ ဟောကြားကြောင်း ဖြစ်သော ဒေသနာဉာဏ်သည် ဉာဏ်မည်၏။ ဗာဟိရနိဒါန်းသည် “ဒေသ၊ ကာလ၊ ဒေသက၊ ပရိသာ” ဟု လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ဤနေတ္တိပါဠိတော်ကို ဟောရာဖြစ်သော သပြေပင်တောအုပ်သည် ဒေသမည်၏။ ဟောရာအခါသည် ကာလမည်၏။ အရှင်မဟာကစ္ဆည်းထေရ်သည် ဒေသကမည်၏။ နာယူသော ရဟန်းတို့သည် ပရိသာမည်၏။

၄။ အနုသန္တိစတုဗျူဟဟာရ။ ။ပါဠိ၏ ရှေ့အဖို့ နောက်အဖို့ကို နှိုးနှောဆက်စပ်၍ ပြခြင်းသည် အနုသန္တိမည်၏။ ထိုအနုသန္တိသည်လည်း “အတ္တာနုသန္တိ၊ ဗျုဉ္ဇနာနုသန္တိ၊ ဒေသနာနုသန္တိ၊ နိဒ္ဒေသာနုသန္တိ” အားဖြင့် ၄-ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုတွင် သင်္ကာသနစသော ၆-ပါးသော အတ္တ၊ အတ္တပဒတို့၏ စပ်ခြင်းသည် အတ္တာနုသန္တိ-မည်၏။ စပ်ဟန်ကား- ယံ လောကော ပူဇယတေ” ဌ ယံအရ ဘုရား ဩပ်တော်သည် ပူဇယတေ-အရ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ အာရုံအကြောင်းနိမိတ် အဝုတ္တုဖြစ်သော သမ္ပတ္တိကံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကား အာရမဏိက အကျိုးနိမိတ္တဝန္တ အဝုတ္တုဖြစ်သော ကံ၏ ကြိယာ (ဤကား ပညတ်စပ်တည်း)။ ယံသည် ပူဇယတေ-၌ အာရမဏ ပစ္စည်း၊ ပူဇယတေကား အာရမဏိကပစ္စယုပ္ပန် (ဤကား ပရမတ်စပ်တည်း)။

သဒ္ဓါတို့၏ အချင်းချင်း စပ်ခြင်းသည် ဗျုဉ္ဇနာနုသန္တိမည်၏။ စပ်ဟန်ကား- ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံသည် ပူဇယတေ၌ အဝုတ္တကံ၊ ပူဇယတေကား အဝုတ္တကံ၏ ကြိယာ (ဤကား သဒ္ဓါစပ်တည်း)။

မှတ်ချက်။ ။ပညတ်နည်း၊ ပရမတ်နည်း စာစပ်ပြလျှင် အတ္တာနုသန္တိ၊ သဒ္ဓါနည်း စာစပ်ပြလျှင် ဗျုဉ္ဇနာနုသန္တိ-ဟု အချုပ် မှတ်ပါ။

ဒေသနာတော်၌ လာသောပုဒ်တို့ကို အချင်းချင်း စာစပ်၍ ပြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အခြားဒေသနာများနှင့် လျော်အောင် စပ်ဟပ်ပြခြင်းသည်လည်း ကောင်း ဒေသနာနုသန္တိမည်၏။ စပ်ဟန်ကား- ယံ-ကား ပူဇယတေ-၌ အဝုတ္တကံ၊ ပူဇယတေ-ကား အဝုတ္တကံ၏ကြိယာ။ ယံ လောကော ပူဇယတေ-ဟူသောစကား သည် “ပူဇာရဟေ ပူဇယတော၊ ဗုဒ္ဓေ ယဒိ ဝ သာဝကေ” ဟူသော အခြားဒေသနာ တော်များနှင့် လျော်၏။ (နိဒ္ဒေသာနုသန္တိအတွက်ကား မေးကွက်မကောင်း၍ ပုံစံ မထုတ် တော့ပြီ။)

စတုဗျူဟဟာရ ဆောင်ပုဒ်

နိရုတ်-ဓိပ္ပာ၊ နိဒါ-နုသန်၊ နက်လေးတန်ကို၊ ဝေဖန်ပေါင်းစု၊ အကြောင်းပြု၍၊ စတုဗျူဟ၊ ခေါ်ဆိုကြ၏။

နိရုတ္တိ။ ။ရသင့်သည်ကို၊ ဝိဂြိုဟ်ဆို၍၊ ဉာဏ်လိုကောက်ပြ၊ ဝိသတ္တလည်း၊ နှစ်ဝပဒါ၊ ဝါကျာဝတ္ထိ၊ စဉ်သင့်ညှိလျက်၊ ကောက်ဘိမဇ္ဈတ်၊ ပဉ္စကတ်ကို၊ ခွဲလတ်ဝေဖန်- နိရုတ်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ဒေသကအလို၊ ဓိပ္ပာ်ဆိုလော။

နိဒါန။ ။ထိုထိုဒေသနာ၊ နိဒါန်းမှာကား၊ အဓိ-ဗာက္ခိပြား၊ ရှေ့ဖျားအဇ္ဈ၊ အ-
သဟဇာ၊ သမုဿာ-ပဝတ္ထ၊ ဟေ-ပစ္စနှင့်၊ ဇန-ထမ္ဘာ၊ သာ-အသာဟု၊ ငါးဖြာ ဒုက၊
ပြားလေ ရ၏။ ဒွယရှေ့မှာ၊ ကရဏာဉာဏ်၊ နောက်သုံးတန်ဝယ်၊ ဉာဏ်ကရဏာ၊
စဉ်ကာ ယူလေ။ ဗာဟိယေမူ၊ ဒေသကာလ၊ ဒေသကနှင့်၊ နာကြပရိသတ်၊
လေးပါး မှတ်လော့။ အတ္တဇ္ဈာသယာ၊ ပရဇ္ဈာနှင့်၊ ပုတ္တာ-အဋ္ဌပုံ၊ သုတ္တနိက္ခော၊ ဒုရေ-
အဝိ၊ သန္တိနိဒါန်း၊ သုံးပါးညွှန်းသည်..... ဖြောင့်တန်းခွဲဝေ ပြလေတည်း။

အနုသန္တိ။ ။အတ္တ-ဗျဉ္ဇနာ၊ ဒေသနာ-နိဒ္ဒေ၊ နုလေးထွေတွင်၊ စပ်လေ့နက်မျှ၊
အတ္တသန္တိ။ စပ်ဘိတစ်ဖြာ၊ သဒ္ဓါချင်းမျှ၊ ဗျဉ္ဇနတည်း။ သုတ္တပဒါ၊ ပုဗ္ဗာပရ၊
စပ်ဟန်ပြသား၊ သုတ်တစ်ပါးနှင့်၊ စပ်ထားလျော်စွာ၊ ဒေသနာပေ။ ပဒါ-အတ္တ၊
နိဿိတစိတ်၊ အနိသံ စိတ်ဟု၊ လေးခုနိဒ္ဒေ၊ ပဒစ္စေဒ၊ ပဒစိန္တာ၊ နှစ်စီသာလျှင်၊ ပဒ-
အတ္တ၊ ခွဲဖွင့်ရမှု၊ သတိ ပြုလော့။ ပုထု-သေကွ၊ နှစ်ဝပုဂ္ဂိုလ်၊ ကုသိုလ်-အကု၊
နှစ်ခုဓမ္မာ၊ နိဿိတာတည်း။ သံသာပဝတ္တိ၊ ပြဘိပုည၊ ဝဋ္ဌ-ဝိဝဋ်၊ နှစ်ပါ မှတ်လော့၊
ဝဋ်မှာ ဝါသန၊ ဘာဂိယသာ၊ ဝိဝဋ်-မှာကား၊ ဝါ-နိဗ္ဗေဒ၊ အပုညမူ၊ ဝဋ္ဌဝါသနာ၊
မှတ်သင့်ပါ၏။ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ အရဟဟု၊ နှစ်ဝပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆုံးမိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ နှစ်တန်ဓမ္မာ၊
အနိသံသာဟု၊ သံသာ-နိဝတ်၊ ပြညွှန်လတ်သည်၊ ဆုံးသတ် စတုဗျူဟာဟာရတည်း။

အမှတ်-၆၊ စတုဗျူဟာဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၇၊ အာဝတ္တဟာရ

အာဝတ္တိယန္တိ သဘာဂဝိသဘာဂဓမ္မာ ဧတေနာတိ အာဝတ္တော၊ အာဝတ္တော
စ သော ဟာရော စာတိ အာဝတ္တဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ သုတ်၌
တင်အပ်သောတရား၏ တရားကိုယ်အရကို ကောက်၍၊ ထိုဘရား၏ ပဒဋ္ဌာန်ကို
ရှာပြီးလျှင် ထိုပဒဋ္ဌာန်မှ အစဉ်လျှောက်၍ သဘာဂ၊ ဝိသဘာဂဖြစ်သော
ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့ကို လည်စေကြောင်း၊ ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်ပုံကို
ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “အာဝတ္တဟာရ”မည်၏။ လည်စေဟန်ကား-

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ပူဇယတေ-အရ ပူဇော်သောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်ဖြစ်သော စေတနာကိုယူ၍ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ယောနိသောမနသိကာရ
တည်း၊ ထို၏ပဒဋ္ဌာန်ကား သဒ္ဓမ္မဿဝနတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား သပ္ပုရိသုပ
နိဿယတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမခဏတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား
စတုစက္ကသမ္ပတ္တိတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အပ္ပမာဒတည်း။ ထိုတွင် ယောနိသော
မနသိကာရကို ယူသဖြင့် ယောနိသောမနသိကာရလျှင် အကြောင်းရှိသော ကုသိုလ်

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

တရားတို့သည် လည်ကုန် အဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်၏ ။ ပ ။ အပ္ပမာဒကို ယူသဖြင့် အပ္ပမာဒလျှင် အရင်းခံရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့သည် လည်ကုန် အဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်၏။ ဤကား သဘာဝအာဝတ္တဟာရတည်း။

ပူဇော်ခြင်းကို တိုက်ရိုက် ယူသဖြင့် မပူဇော်ခြင်းကိုလည်း ဗျတိရောကနည်း အားဖြင့်ယူ၍ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အယောနိသောမနသိကာရတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အသဒ္ဓမ္မဿဝနတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ဗာလူပသေဝနတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အက္ခယတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား စတုစက္ကဝိပတ္တိတည်း။ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ပမာဒတည်း။ ထိုတွင် အယောနိသောမနသိကာရကို ယူသဖြင့် အယောနိသောမနသိကာရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အကုသိုလ် တရားတို့သည် လည်ကုန် အဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်၏ ။ ပ ။ ပမာဒကို ယူသဖြင့် ပမာဒလျှင် အရင်းခံရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် လည်ကုန် အဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်၏။ ဤကား ဝိသဘာဝအာဝတ္တဟာရတည်း။

အမှာ။ ။ သုတ္တာဂတဓမ္မက အကုသိုလ်ဖြစ်ရာ၌ ပြောင်းပြန်ထုတ်ရုံသာ တည်း။

အာဝတ္တဟာရ ဆောင်ပုဒ်

သုတ်မှာတင်ပြ၊ ပုဒ်အရ၏၊ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ဖြစ်ပါတုံဘိ၊ မနသိ-သဝန၊ နိဿယနှင့်၊ ခဏ-စက္ကာ၊ အပ္ပမာကို၊ သဘာဝ-ဝိ၊ လည်စေဘိက၊ အာဝတ္တသည်..... ဌာနလျော်စွာ ကြံလေတည်း။

အမှတ်-၇၊ အာဝတ္တဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၈၊ ဝိဘတ္တိဟာရ

ဝိဘဇိယန္တိ ဧတေနာတိ၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ္တိ စ သာ မှာရော စာတိ ဝိဘတ္တိဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ သုတ်၌လာသော တရား၏ ဓမ္မ၊ ပဒဋ္ဌာန်၊ ဘုံ-တို့ကို ဖော်ပြ၍၊ ထို ဓမ္မ၊ ပဒဋ္ဌာန်၊ ဘုံ-တို့ကို နာမသာဓာရဏ၊ ဝတ္ထုသာဓာရဏအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမအသာဓာရဏ၊ ဝတ္ထုအသာဓာရဏ အားဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီး ဝေဖန်ကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “ဝိဘတ္တိ ဟာရ”မည်၏။ ဝေဖန်ဟန်ကား-

၁။ ဓမ္မဝိဘတ္တိ။ ။ ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ ယံ-အရ ဘုရား လောင်းသန္တာန်၌ရှိသော ကရုဏာကို ယူ၍ ထိုကရုဏာဟူသည် ဓမ္မအားဖြင့်

ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝေါဒါနဓမ္မတည်း။ ထိုကရုဏာဓမ္မသည် သူတစ်ပါးတို့၏ ကရုဏာနှင့် “ကရုဏာ” ဟူသော နာမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုထုဇဉ်သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော တည်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း ဆက်ဆံတူမျှ သာဓာရဏ ဖြစ်၏။ “အသာဓာရဏမဟာကရုဏာတော်” ဟူသော နာမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ “ဘုရားလောင်း” ဟူသော တည်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း မဆက်ဆံ မတူမျှ အသာဓာရဏဖြစ်၏။

၂။ ပဒဋ္ဌာနဝိဘတ္တိ။ ။ ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ ဘုရားလောင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော ကရုဏာကို ယူ၍ ထိုကရုဏာသည် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ခြင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂသမ္ပတ္တိတို့ကို ရခြင်း ဟူသော အကျိုးတို့၏ ပဒဋ္ဌာန်တည်း။ ထိုကရုဏာဟူသော ပဒဋ္ဌာန်သည် သူတစ်ပါးတို့၏ ကရုဏာဟူသော ပဒဋ္ဌာန်နှင့် ပဒဋ္ဌာန်ဟူသော နာမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုထုဇဉ်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော တည်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း ဆက်ဆံတူမျှ သာဓာရဏဖြစ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ မဟာဘိနိဟာရ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထဟူသော အကျိုးတို့၏ ပဒဋ္ဌာန်ဟူသော နာမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း ဟူသော တည်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း မဆက်ဆံ မတူမျှ အသာဓာရဏ ဖြစ်၏။

၃။ ဘူမိဝိဘတ္တိ။ ။ ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ ဘုရားလောင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော ကရုဏာကို ယူ၍ ထိုကရုဏာဓမ္မသည် အခိုက်အတန့် အားဖြင့် “ဘုံ” ဟူသော အမည်ကို ရ၏။ ထိုကရုဏာဟူသော ဘုံသည် သူတစ်ပါးတို့၏ ဘုံနှင့် “ပုထုဇနဘုံ၊ ပရိတ္တဘုံ၊ မဟဂ္ဂတဘုံ” ဟူသော နာမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ “ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော တည်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း ဆက်ဆံတူမျှ သာဓာရဏဖြစ်၏။ “ဗောဓိသတ္တဘုံ” ဟူသော နာမည်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ “ဗောဓိသတ္တပုဂ္ဂိုလ်” ဟူသော တည်ရာဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း မဆက်ဆံ မတူမျှ အသာဓာရဏဖြစ်၏။

အမှာ။ ။ ယံ-အရ ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်၌ရှိသော ကရုဏာကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း ကောက်ယူ၍ ထုတ်နိုင်သေး၏။ ထုတ်ကြည့်ပါ။

ဝိဘတ္တိဟာရ ဆောင်ပုဒ်

ဝိဘတ္တိမှာ၊ မှတ်စရာကား၊ သုတ္တာဂတ၊ ပုဒ်အရကို၊ ဓမ္မ-ပဒဋ္ဌာန်၊ ဘုံဟုညွှန်၍၊ သုံးတန်မူတည်း၊ တစ်ခုစီကို၊ အမည်-ဝတ္ထု၊ နှစ်ခုသာဓာ၊ အသာဓာဖြင့်၊ လျော်စွာဝေဖန် ပြသတည်း။

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

အမှတ်-၉၊ ပရိဝတ္တနဟာရ

ပရိဝတ္တိယန္တိ သုတ္တေ ဓမ္မာ ဧတေနာတိ ပရိဝတ္တနော၊ ပရိဝတ္တနော စ သော ဟာရော စာတိ ပရိဝတ္တနဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္တနှင့် အညီ သုတ်၌ ဟောအပ် သော တရားတို့ကို အရကောက်၍ ထိုဓမ္မသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ဖြစ်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် ကုသိုလ်ကို လည်းကောင်း ကင်းပျောက်စေ၍ ထိုဓမ္မလျှင် အရင်းခံရှိသော အကျိုး အတန် တန်ကို ပြန်လည်စေကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “ပရိဝတ္တနဟာရ” မည်၏။ လည်စေဟန်ကား-

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ပူဇယတေ-အရ ပူဇော်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထို၏ အကြောင်းဖြစ်သော ယောနိသောမနသိကာရစသည်ကိုလည်းကောင်း ယူ၍ ယင်းတို့ကို ယူသဖြင့် ယင်းတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော “အဿဒ္ဓိယ၊ ကောသဇ္ဇ၊ ပမာဒ”ဟူသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်းကောင်း၊ ယင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အယောနိ သောမနသိကာရစသည်သည်လည်းကောင်း၊ ယင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ဘေးအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း ကင်းပျောက်ကုန်၏။ ယင်း မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် အကြောင်းရင်းရှိသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကောင်းကျိုး အပေါင်းတို့သည် စည်ပင်ပြန့်ပွား များပြားဖြစ်တည် အဆက်ဆက် လည်ကုန်၏။

ပုံစံတစ်မျိုး

ပရဘဏ္ဍံ အဝဟရတိ-၌ အဝဟရတိ-အရ လောဘာမူစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူ၍ ထိုကို ယူသဖြင့် ထို၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အလောဘာပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထို၏ အကြောင်းဖြစ်သော ယောနိသောမနသိ ကာရစသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော လဒ္ဓိဘာဝ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိစသော အကျိုးတို့သည်လည်းကောင်း ကင်းပျောက် ကုန်၏။ ထိုလောဘာမူစိတ္တုပ္ပါဒ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အလဒ္ဓိဘာဝ၊ ဉာတိ ဗျသန၊ ဘောဂဗျသနစသော အနိဋ္ဌဖလတို့သည် များပြားဖြစ်တည် အဆက်ဆက် လည်ကုန်၏။

ပရိဝတ္တနဟာရ ဆောင်ပုဒ်

ပရိဝတ္တနာ၊ ထုတ်လိုပါသော်၊ သုတ်မှာဟောကြား၊ တရားများကို၊ ထောက်ထား၊ ဆင်ခြင်၊ ကောက်ယူငင်၍၊ ဆန့်ကျင်တရား၊ အကျိုးများပါ၊ ပျောက်သွားပုံပြ၊ ကောက်ထားကြသည်၊ မူလတရား၊ အကျိုးသွားတို့၊ တိုးပွားပုံညွှန်၊ လည်စေပြန်သည်၊ မှတ်ရန် ကုသိုလ်-အကုတည်း။

အမှတ်-၁၀၊ ဝေဝစနဟာရ

ဝေဝစနံ ယောဇေတိ ဧတေနာတိ ဝေဝစနော၊ ဝေဝစနော စ သော ဟာရော
ဓာတိ ဝေဝစနဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သုတ်၌လာသော ပုဒ်ကို
များစွာသော ဝေဝစနပရိယာယ် စကားလှယ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရ
သည် “ဝေဝစနဟာရ” မည်၏။ ဖွင့်ပြဟန်ကား-

ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ လောကောပုဒ်၏ ဝေဝစနပရိယာယ် စကား
လှယ်ကား-

“ပါဏော သရီရိ ဘူတံ ဝါ၊ သတ္တော ဒေဟိ စ ပုဂ္ဂလော။

ဇီဝေါ ပါဏီ ပဇာ ဇန္တု၊ ဇနော လောကော တထာဂတော”ဟူသည်တည်း။

ဝေဝစနဟာရ ဆောင်ပုဒ်

ဖွင့်လိုသောသုတ်၊ ထိုထိုပုဒ်၏၊ ဝေဝစနပရိယာ၊ ရတိုင်းရှာလျက်၊ ထုတ်ကာ
ပြရာ ဤဟာရသည်..... ဝေဝစနဟာရမည်သတည်း။

အမှတ်-၁၀၊ ဝေဝစနဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၁၁၊ ပညတ္တိဟာရ

ပကာရေဟိ ဉာပိယန္တိ အသင်္ကရတော ဝါ ထပိယန္တိ ဧတေနာတိ ပညတ္တိ၊
ပညတ္တိ စ သာ ဟာရော ဓာတိ ပညတ္တိဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ
သုတ်၌ လာသော တရားတို့၏ အနက်ကို အပြားအားဖြင့် သိစေကြောင်း၊ မရော
မယှက်ထားကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “ပညတ္တိဟာရ” မည်၏။ သိစေဟန်
ကား-

၁။ အတ္တပညတ္တိ။ ။ ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ ယံ-ဟူသော
သဘာဝနိရုတ္တိ ပကတိကထာ ဒေသနာသည် ဂုဏ်ထူးဝိသေသကို ရည်ရွယ်၍
ထားသောကြောင့် နိက္ခေပပညတ်လည်း မည်၏။ များစွာသော ဂုဏ်တို့၏ အရင်း
မူလ ပဘာဝကို သိစေတတ်သောကြောင့် ပဘာဝပညတ်လည်း မည်၏။ ပရဒုက္ခာပ
နယနလက္ခဏာဟူသော တဇ္ဇာကို သိစေတတ်သောကြောင့် တဇ္ဇာပညတ်လည်း
မည်၏။ ကရုဏာဂုဏ်အထူးကို စွဲ၍ယူခြင်းဟူသော ဥပါဒါကို သိစေ သောကြောင့်
ဥပါဒါပညတ်လည်း မည်၏။ ကရုဏာဂုဏ်အပေါင်းဟူသော သမူဟကို သိစေ
သောကြောင့် သမူဟပညတ်လည်း မည်၏။ ကရုဏာသမာပတ် ဝီထိအစဉ်ဟူသော
သန္တတိကို သိစေတတ်သောကြောင့် သန္တတိပညတ်လည်း မည်၏။ ကရုဏာတည်း။

ဓမ္မာစရိယဗျူဟာ

ဟူသော အနက်ဒြပ်ဟူသော အတ္တကို သိစေသောကြောင့် အတ္တပညတ်လည်းမည်၏။
ကောင်းစွာ အသိအမှတ်ပြုအပ်သော သင်္ကေတကို သိစေသောကြောင့် သင်္ကေတ
ပညတ်လည်း မည်၏။

၂။ သဒ္ဓပညတ္တိ။ ။ မနသာဝဝတ္ထပိတ ဒေသနာကို သိစေတတ်သော
ကြောင့် မနသာဝဝတ္ထပိတသဒ္ဓပညတ်လည်း မည်၏။ ပဒပညတ်လည်း မည်၏။
သျှာဒန္တပဒမညတ်လည်း မည်၏။ ဒုတိယန္တပဒပညတ်လည်း မည်၏။ ကမ္မကာရက
ပညတ်လည်း မည်၏။ အဝုတ္တကမ္မကာရကပညတ်လည်း မည်၏ - စသည်တည်း။
(သဒ္ဓပညတ်သည် ပဒဝိစယဟာရနှင့် သဘောသွား တူ၏။)

ပညတ္တိဟာရ ဆောင်ပုဒ်

သုတ်မှားလာခြင်း၊ တရားများကို ပြားအားဖြင့်သာ၊ သိစေပါ၍၊ သညာတွင်ဘိ၊
ပညတ္တိတည်း။ ပကတိကထာ၊ ဒေသနာပင်၊ ရည်ကာထားက၊ နိက္ခေပတည်း။
(အတ္တအလျောက်၊ ရှေးကောက်သင့်ရာ) လက္ခဏာမူ၊ တဇာပညတ်။ သကတ်စွဲကာ၊
ဥပါဒါတည်း။ ခေါင်းမှာသမ္မူ၊ စဉ်ယူသန္တတိ။ အနက်သိစေ၊ မည်လေအတ္တာ။ ကောင်းစွာ
သိမှတ်၊ ပြုအပ်ပေထ၊ သင်္ကေတသင့်။ စိတ်ဖြင့်မှတ်သား၊ ပိုင်းခြားအပ်ပါ၊ ထိုသဒ္ဓါကို၊
မနသာ ဝဝတ္ထပိတ၊ ဂမ္ဘီရဟု၊ သဒ္ဓပညတ်၊ ခေါ်သတ်မှတ်၏။ စိတ်မှတ်တိုင်းသာ၊
ရွတ်ဆိုပါမူ၊ ဒေသနာဂမ္ဘီရ၊ ပရမတ္ထဝစီဘောဒါ၊ သဒ္ဓါပညတ်၊ ခေါ်သတ်မှတ်လော့။
ကြားလတ်သုဏန္တ၊ ပုဂ္ဂလ၏၊ ဖြစ်ရသဒ္ဓါ၊ မနောဒ္ဓါ၏၊ အာရုံဖြစ်ရ၊ ယင်းသဒ္ဓသည်
..... နာမပညတ်သဒ္ဓါတည်း။

တစ်နည်းထိုမှ၊ ထုတ်ပုံပြအံ့၊ ပဒ-သျှာဒန်၊ ပထမန္တ၊ စ-သည်ခွဲဝေ၊ မှတ်လေအတ္တ၊
ကာရကနှင့်၊ ကမ္မကတ္တာ၊ စသည်သာတည်း။ ကြိယာပဒ နည်းမို့ပြရန်၊ အကျဉ်းညွှန်
သည် ..... ဝေဖန် စစ်စစ်ဆေးဆေးတည်း။

အမှတ်-၁၁၊ ပညတ္တိဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၁၂၊ သြတာရဏဟာရ

သြတာရိယန္တိ အနုပ္ပဝေသိယန္တိ ဧတေနာတိ သြတာရဏော၊ သြတာရဏော
၈ သော ဟာရော စာတိ သြတာရဏဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ
သုတ်၌ လာသော ပုဒ်ကို တရားကိုယ်ကောက်ယူ၍ ထိုတရားကို ခန္ဓာ၊ အာယတန၊
ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ဗာဝိသတိန္တေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အတွင်းသို့ သွင်းချကြောင်းဖြစ်သော
ဟာရသည် “သြတာရဏဟာရ”မည်၏။

၁။ ခန္ဓောတာရဏဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ ယံ-အရ
ဘုရားရှင်၏ မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနှင့် အတူညပါဒ်သော ရုပ်တရားစု
ကိုလည်းကောင်း ယူ၍၊ ထိုတွင် ရုပ်တရားစုသည် ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။ မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်
တွင် ဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မည်၏။ သညာသည် သညာက္ခန္ဓာ မည်၏။
ဝေဒနာသညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ဧကတ္တိံသသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မည်၏။
မဂ်စိတ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မည်၏။

တစ်နည်း။ ။ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌ ယံ-အရ အရဟတ္တဖိုလ်
စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူ၍၊ ထိုတွင် သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ-သုံးပါးသည်
သီလက္ခန္ဓာမည်၏။ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ-သုံးပါးသည်
သမာဓိက္ခန္ဓာမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ပညာက္ခန္ဓာ မည်၏။ ကြွင်းသော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်
သည် ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓာမည်၏။ ထိုဖိုလ်ကို အာရုံပြုသော ပစ္စုဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓာ မည်၏။ (ဘုရားရှင်၏ အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်၍ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
မယှဉ်။)

မှတ်ချက်။ ။ပထမနည်းသည် အဘိဓမ္မာနည်း ဖြစ်၍ ဒုတိယနည်းသည်
သုတ္တန်နည်း ဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာနည်းကိုသာ နေရာတိုင်းမှာ ရနိုင်သည်။ အဘိဓမ္မာ
နည်းဖြင့် ခန္ဓောတာရဏဟာရ ထုတ်ရာ၌ သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာ ကောက်ယူ၍
ထုတ်ခြင်း၊ သုတ္တာဂတဓမ္မအပြင် သုတ္တာဂတဓမ္မနှင့် လက္ခဏာ၊ သဟစာရိတာ-
စသော ၁၁-ချက်တို့ဖြင့် တူညီသော အခြားတရားတို့ကိုလည်း လက္ခဏဟာရ
နေတ္တိနည်းအရ သွင်းယူ၍ ထုတ်ခြင်းဟု ဝါဒနှစ်မျိုး ကွဲပြား၏။ သုတ္တာဂတဓမ္မ
ကိုသာ ကောက်ယူ၍ ထုတ်ခြင်းက ပို၍ သဘာဝကျသည်။ ဤကျမ်း၌ ဘာသာ
ဋီကာအတိုင်း ပထမဝါဒအရ သွင်းပြထား၏။ သို့ရာတွင် ဒုတိယဝါဒကိုသာ
အသုံးပြုနေကြ၍ စာမေးပွဲ၌ ဒုတိယနည်းကိုသာ ဖြေဆိုပါ။

၂။ အာယတနောတာရဏဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇေတေ-၌
ယံအရ ။ပ ။ ယူ၍ ထိုတွင် စက္ခုပသာဒသည် စက္ခာယတနမည်၏ ။ပ ။ မဂ်စိတ်
သည် မနာယတနမည်၏။ စေတသိက်၊ သုခုမရုပ်သည် ဓမ္မာယတနမည်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၃။ ဓာတာတာရဏဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ
။ ပ ။ ယူ၍၊ ထိုတွင် စက္ခုပသာဒသည် စက္ခုဓာတ်မည်၏ ။ ပ ။ စေတသိက်၊
သုခုမရုပ်သည် ဓမ္မဓာတ်မည်၏။

အမှာ။ ။ပဉ္စဝိညာဏဓာတ်၊ မနောဓာတ်တို့ မရနိုင်ပုံကို နားလည်ပါ။
၎င်းတို့ကို ချန်၍ဆိုပါ။

၄။ သဗ္ဗောတာရဏဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-အရ
။ ပ ။ ယူ၍၊ ထိုတွင် ရုပ်တရားစုသည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ရှိသော
မဂ္ဂင် ၇-ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ကြွင်းသော မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၃၂-ခုသည် သစ္စာ
ဟူသော အရေတွက်မှလွတ်၏။

၅။ ဓာဝိသတိန္ဒြိယောတာရဏဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌
ယံ-အရ ။ ပ ။ ယူ၍၊ ထိုတွင် စက္ခုပသာဒသည် စက္ခုမြေ့မည်၏။ ပ ။ ဘုရား
ရှင်၏ ပုတ္တဝရုပ်သည် ပုရိသိန္ဒြေ မည်၏။ ရုပ်ဇီဝိတ နာမ်ဇီဝိတသည် ဇီဝိတိန္ဒြေ
မည်၏။ မဂ်စိတ်သည် မနိန္ဒြေ မည်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည် ဥပေက္ခိန္ဒြေ မည်၏။
သဒ္ဓါစေတသိက်သည် သဒ္ဓိန္ဒြေ မည်၏။ ဝိရိယစေတသိက်သည် ဝိရိယိန္ဒြေ မည်၏။
သတိစေတသိက်သည် သတိန္ဒြေ မည်၏။ ဧကဂ္ဂတာစေတသိက်သည် သမာဓိန္ဒြေ
မည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် အညိန္ဒြေ မည်၏။

၆။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတာရဏဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌
ယံ-အရ ။ ပ ။ ယူ၍၊ အဝိဇ္ဇာ၏ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်
သင်္ခါရချုပ်၏။ ပ ။ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတို့သည်
ချုပ်ကုန်၏။ (ပဋိလုံ)

ပုံစံတစ်မျိုး။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ လောကော-အရ
ခန္ဓာငါးပါးကိုယူ၍ ထိုတွင်ပါဝင်သော အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ ဖြစ်၏ ။ ပ ။
သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ (အနုလုံ)

အမှာ။ ။ဤဩတာရဏဟာရသည် မေးကွက်ကောင်းသည်အလျောက်
မကြာမကြာ မေးကြ၏။ ဤဩတာရဏဟာရ၌ ယခုပြခဲ့သော ပုံစံသည်
ဘာသာဋီကာအတိုင်း သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာ ကောက်ယူ၍ သွင်းပြသော နည်းဖြစ်၏။
စာမေးပွဲ၌ သုတ္တာဂတဓမ္မအပြင် အခြားတရားများကိုပါ လက္ခဏဟာရနည်းအရ
ကုန်စင်အောင် ကောက်ယူ၍ ဖြေဆိုရသော နည်းကို အသုံးပြုနေသဖြင့် ယင်းကဲ့သို့
ဖြေဆိုရပုံကို ဝိဂ္ဂဟနယအတိုင်း ပြပါဥျးအံ့။ ပထမနည်းသည် သဘာဝကျ၏။

ဒုတိယနည်းသည် စာဖြေရာ၌ အသုံးဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယနည်းကို အထူး
လေ့လာပါ။

ခန္ဓောတာရဏဟာရ။ ။နမော ကရောမိ ဗုဒ္ဓဿ-၌ “နမော ကရောမိ”
အရ ဘုရားရှင်လျှင် အာရုံရှိသော ပဏာမကုသိုလ်ဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်းကောင်း၊
ယင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် အတူညပါဒ်သော ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုရုပ်နှင့် စပ်၍ဖြစ်သော
အခြားရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း ကောက်ယူ၍ ထိုရုပ်သည် ရူပက္ခန္ဓာ မည်၏၊
ကုသိုလ်ဇော စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့တွင် ဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မည်၏၊ သညာသည်
သညာက္ခန္ဓာ မည်၏၊ ကြွင်းသော စေတသိက်တို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏၊
ကုသိုလ်စိတ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မည်၏။ (အာယတနောတာရဏဟာရ-စသည်
လွယ်ပါပြီ။)

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတာရဏဟာရ။ ။နမော ကရောမိ ဗုဒ္ဓဿ-၌ “နမော
ကရောမိ”အရ ယူ၍ ။ပ ။ ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ရှိသော စေတနာသည် သင်္ခါရမည်၏၊
သင်္ခါရ၏အကြောင်းကား အဝိဇ္ဇာတည်း၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်၏၊ သင်္ခါရ
ကြောင့် ။ပ ။ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ
တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဤကား အနုလောမအားဖြင့် သွင်းပုံတည်း။

ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ရှိသော ပညာသည် ဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ထိုဝိဇ္ဇာဖြစ်သဖြင့် အဝိဇ္ဇာ
ချုပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းကြောင့် သင်္ခါရချုပ်၏၊ သင်္ခါရချုပ်ခြင်းကြောင့် ။ပ ။
ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတို့သည် ချုပ်ကုန်၏၊
ဤကား ပဋိလောမအားဖြင့် သွင်းပုံတည်း။

ဩတာရဏဟာရ ဆောင်ပုဒ်

ထိုထိုသုတ်လာ၊ များဓမ္မာကို၊ ခန္ဓာစသား၊ ပဒများ၌၊ သွင်းထားသဘော၊ ရှိဘိ
သောကြောင့်၊ ဩတာရဏ၊ အမည်ရ၏၊ အရကောက်ထား၊ တရားများကို၊ ပိုင်းခြားခန္ဓာ၊
စ-သည်သာယျင်၊ ဖွဲ့ကာပြသော၊ သူ့သဘောသည်..... ခန္ဓောတာရဏ-စသည်တည်း။

အမှတ်-၁၂၊ ဩတာရဏဟာရပြီး၏။

အမှတ်-၁၃၊ သောဓနဟာရ

သောဓိယန္တိ သမ္မာဓိယန္တိ ဧတေနာတိ သောဓနော၊ သောဓနော စ သော
ဟာရော စာတိ သောဓနဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သုတ်၌ လာသော
ပုဒ်၏ ပဒ, ပဒတ္ထ, ပဉ္စာ, ဝိသဇ္ဇနာ, အာရမ္မ-ဟူသော ငါးပါးတို့ကို သုတ်သင်
ကြောင်း, ကောင်းစွာထားကြောင်းဖြစ်သော ဟာရ်သည် “သောဓနဟာရ”မည်၏။
သုတ်သင်ဟန်ကား-

ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ ယံ-ပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ လောကော-ပုဒ်
သည်လည်းကောင်း ပဒသုဒ္ဓိမည်၏။ ယံ-ဟူသောပုဒ်၏ ကမ္မတ္ထ၊ လောကော-
ဟူသောပုဒ်၏ ကတ္တုဋ္ဌတို့သည် ပဒတ္ထသုဒ္ဓိမည်၏။ ပူဇယတေ-ပုဒ်သည်
ပဒသုဒ္ဓိလည်းမည်၏။ အာရမ္မသုဒ္ဓိလည်း မည်၏။ ပူဇယတေ-ပုဒ်၏ အနက်သည်
ပဒတ္ထသုဒ္ဓိလည်း မည်၏။ အာရမ္မသုဒ္ဓိလည်း မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။တစ်ဝါကျ၌ အပဓာနပုဒ်တို့ကို ပဒသုဒ္ဓိဟုလည်းကောင်း၊
ထိုပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ပဒတ္ထသုဒ္ဓိဟုလည်းကောင်း မှတ်ပါ။ ပဓာနလိုရင်းပုဒ်ကို
ပဒသုဒ္ဓိ, အာရမ္မသုဒ္ဓိဟုလည်းကောင်း၊ ထိုပုဒ်တို့၏အနက်ကို ပဒတ္ထသုဒ္ဓိ, အာရမ္မ
သုဒ္ဓိဟုလည်းကောင်း မှတ်ပါ။ ပဉ္စာ, ဝိသဇ္ဇနာ သုဒ္ဓိနှစ်ပါးအတွက် မေးကွက်
မကောင်း၍ ပုံစံမပြလိုက်တော့ပြီ။

သောဓနဟာရ ဆောင်ပုဒ်

သုတ်၌ပဒါ၊ ပဒတ္တာနှင့်၊ ပဉ္စာ ဝိသဇ္ဇ၊ အာရမ္မဟု၊ ငါးခုကိုပင်၊ သုတ်သင်လေရ၊
သောဓနတည်း။ ဝါကျလုံးလုံး၊ မပြီးဆုံးမီ၊ သုံးမပြုရ၊ အာရမ္မမည်။ ပဒ-အတ္ထ၊
ပုစ္ဆ-ဝိသဇ္ဇ၊ မည်သာပြလေ။ ဝါကျဆုံးခါ၊ ပဓာနာကား၊ ပဒါ အစ၊ အာရမ္မလည်း၊
မည်ရ လေပြန်၊ အဆုံးညွှန်သည်၊ ဖြောင့်မှန် အနက်ပေးစဉ်တည်း။

အမှတ်-၁၃၊ သောဓနဟာရ ပြီး၏။

အမှတ်-၁၄၊ အဓိဋ္ဌာနဟာရ

အဓိဋ္ဌိယန္တိ အနုပဝတ္တိယန္တိ ဧတေနာတိ အဓိဋ္ဌာနော၊ အဓိဋ္ဌာနော စ သော
ဟာရော စာတိ အဓိဋ္ဌာနဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သုတ်၌ လာသော
ဓမ္မတို့ကို ဧကတ္ထ, ဝေမတ္တအားဖြင့် ထားကြောင်း၊ ထုတ်ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော
ဟာရ်သည် “အဓိဋ္ဌာနဟာရ”မည်၏။ ထုတ်ဆောင်ဟန်ကား-

သဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-ဝယံ “ယံ” ဌိ သောတ
 ဝိညာဉ်၏ အာရုံ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ စိတ္တဇ
 သဒ္ဓါ၏ အဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ထိုစိတ္တဇအဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ အရိယ
 သဒ္ဓါ၏အဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ အနက်ကိုသိခြင်း အကြောင်းဟူသော ပုဒ်၏
 အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ သျှာဒန္တအဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ သျှာဒန္တအဖြစ်
 သည် ဧကတ္တမည်၏။ ဒုတိယန္တအဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ဒုတိယန္တအဖြစ်သည်
 ဧကတ္တမည်၏။ ကမ္မတ္တ ဒုတိယန္တအဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ကမ္မတ္တဒုတိယန္တ
 အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ ဧကဝစနန္တအဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ အနက်ကို
 သိကြောင်းဟူသော ပုဒ်၏ အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ နာမ်ပုဒ်၏အဖြစ်သည်
 ဝေမတ္တ မည်၏။ နာမ်ပုဒ်၏ အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၏ အဖြစ်
 သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၏ အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ ပယောဂ
 သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၏ အဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ဤကား သဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနဟာရတည်း။

အတ္တာဓိဋ္ဌာနဟာရ။ ။ယံ-၏ အနိယမသာမညအနက်သည် ဧကတ္တ
 မည်၏။ ဗုဒ္ဓဟူသောအနက်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ဗုဒ္ဓအနက်၏ ကာရကအဖြစ်
 သည် ဧကတ္တမည်၏။ ကမ္မကာရကအဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ကမ္မကာရက
 အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ ဝုတ္တကမ္မကာရကအဖြစ်သည် ဝေမတ္တမည်၏။ ကမ္မ
 ကာရက အဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ ပတ္တိကမ္မကာရကအဖြစ်သည် ဝေမတ္တ
 မည်၏။ ပတ္တိကမ္မကာရကအဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ ကာယစိတ္တပတ္တိကမ္မကာရက
 အဖြစ်သည် ဝေမတ္တမည်၏။ ကမ္မကာရကအဖြစ်သည် ဧကတ္တမည်၏။ ဣစ္ဆိတ
 ကမ္မကာရက အဖြစ်သည် ဝေမတ္တ မည်၏။ ဤကား အတ္တာဓိဋ္ဌာနဟာရတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဧကတ္တဟူသည် သာမညဖြစ်၍ ဝေမတ္တဟူသည် ဝိသေသ
 ဖြစ်သည်။ ဤအဓိဋ္ဌာနဟာရသည် ယုတ္တိဟာရနှင့် သဘောသွား အတူတူပင်ဖြစ်
 သည်။ ယုတ္တိဟာရကို ပြန်ကြည့်ပါ။

အဓိဋ္ဌာနဟာရ ဆောင်ပုဒ်

သုတ်ဌိလာပြန်၊ ပုဒ်တန်တန်ကို၊ သာမန်-ဝိသေ၊ ခွဲစိတ်ဝေ၍၊ တည်ကြောင်းမှာ၊
 အဓိဋ္ဌာတည်း။ သဒ္ဓါ-အတ္တ၊ ခွဲဝေကြလျက်၊ ပဒဝိစယာ၊ နည်းမှီကာဖြင့်၊ သဒ္ဓါဧကတ်၊
 ဝေမတ်ဖြစ်ဟန်၊ ပိုင်းခြားညွှန်သင့်။ ဝေဖန်ပုဒ်နက်၊ တူမျှချက်ကို၊ ဧကတ်ဆို၍၊
 ထူးကိုဝေမတ်၊ ခွဲဝေမှတ်သည်၊ မိုလတ် ပုဒ်စစ် စစ်လေတည်း။

အမှတ်-၁၄၊ အဓိဋ္ဌာနဟာရ ပြီး၏။

ဓမ္မစရိယမျက်ရှု

အမှတ်-၁၅၊ ပရိက္ခာရဟာရ

ပရိက္ခာရံ အာစိက္ခတိတိံ ပရိက္ခာရော၊ ပရိက္ခာရော စ သော ဟာရော စာတိ ပရိက္ခာရဟာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သုတ်၌လာသောတရားတို့၏ သဘာဝ၊ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဇနက၊ အသာဓာရဏဖြစ်သော ဟေတုအကြောင်း၊ ဝိသဘာဝ၊ ဗာဟိယ၊ ဥပတ္တမ္ဘက၊ သာဓာရဏဖြစ်သော ပစ္စယ အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကို ပြောဆိုဖွင့်ပြတတ်သောဟာရသည် “ပရိက္ခာရဟာရ”မည်၏။ ပြောဆိုဖွင့်ပြဟန်ကား-

ဟေတုပရိက္ခာရဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ “ယံ”အရ ဂုဏဝိသိဋ္ဌကရုဏာတော်ကို ယူ၍ ပထမဇောစသည်၌ ဖြစ်သော ကရုဏာသည် ဒုတိယဇောစသည်၌ ဖြစ်သော ကရုဏာ၏လည်းကောင်း၊ ဥပစာရဈာန်ဇော၌ ဖြစ်သော ကရုဏာသည် အပ္ပနာဈာန်ဇော၌ဖြစ်သော ကရုဏာ၏လည်းကောင်း သဘာဝ၊ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဇနက၊ အသာဓာရဏဖြစ်သော ဟေတုအကြောင်းတည်း။

ပစ္စယပရိက္ခာရဟာရ။ ။ဒုက္ခိတဝေနယျ သတ္တဝါတို့သည် ထိုကရုဏာ၏ ဝိသဘာဝ၊ ဗာဟိယ၊ ဥပတ္တမ္ဘက၊ သာဓာရဏဖြစ်သော ပစ္စယအကြောင်းတည်း။

ပုံစံတမျိုး။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ “ပူဇယတေ”အရ ပူဇန ကြိယာဟူသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူ၍ သဒ္ဓါ၊ ယောနိသောမနသိကာရသည် ထို စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ သဘာဝ၊ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဇနက၊ အသာဓာရဏဖြစ်သော ဟေတုအကြောင်းတည်း။ ဝတ္ထု၊ ဒွါရ၊ ရတနတ္ထယအာရုံ၊ အနု၊ ပါန-စသော ပူဇော်ဖွယ်များသည် ဝိသဘာဝ၊ ဗာဟိယ၊ ဥပတ္တမ္ဘက၊ သာဓာရဏဖြစ်သော ပစ္စယအကြောင်းတည်း။

ပရိက္ခာရဟာရ ဆောင်ပုဒ်

သုတ်၌မိန့်မှာ၊ များဓမ္မာ၏၊ သဘာ-အဇ္ဈ၊ ဇနကနှင့်၊ အသာဓာဟု၊ ဤလေးခုကို၊ ဟေတုမှတ်ဘိ၊ ပြန်လှန်ဘိလျက်၊ ဝိသဘာဝ၊ ဗာဟိယနှင့်၊ ထမ္ဘ-သာဓာ၊ ဤလေး ဖြာကာ၊ မှတ်ပါပစ္စယ၊ ကြောင်းနှစ်ကို၊ ဖွင့်ပြလက္ခဏာ၊ ပရိက္ခာတည်း။ ပမာပုံသွန်း၊ ထင်အောင်ညွှန်းအံ့၊ မီးထွန်းညှိရာ၊ စ၊ မီးမှာလျှင်၊ သဘာတွင်ပြီ၊ မီးစာဆီမှာ၊ ဝိသဘာတည်း။ ဖြစ်လာစက္ခု၊ ဝိညာဉ်စု၏၊ ဝတ္ထု မနသိ၊ အဇ္ဈတ္တိသာ၊ မှတ်ကြရာ၏။ ရူပါလောက၊ ဗာဟိယဟု၊ ကျနခွဲလေ၊ သန္ဓေနေရာ၊ ခိုက်အခါ၌၊ ကံမှာဇနက၊ ဝန်ရံ ခလျက်၊ ကုမဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာပါနှင့်၊ ဝတ္ထာရမ္မဏ၊ ထမ္ဘကတည်း။ မြေမှသစ်ပင်၊ ရှင်သန် ပေါက်ရာ၊ မျိုးစေ့မှာလျှင်၊ အ၊ သာမှတ်လေ၊ ရေမြေတမူ၊ သာဓာဟူ၍၊ မှတ်ယူခွဲဝေ- ဖွင့်လေတည်း။

အမှတ်-၁၅၊ ပရိက္ခာရဟာရပြီး၏။

အမှတ်-၁၆၊ သမာရောပနဟာရ

သမာရောပိယန္တိ ဧတေနာတိ သမာရောပနော၊ သမာရောပနော စ သောဟာရော စာတိ သမာရောပနဟာရော ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ သုတ်၌ လာသော တရားတို့ကို ပဒဋ္ဌာန်၊ ဝေဂုဇ်၊ ဘာဝနာ၊ ပဟာန် လေးတန်သော အနက်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တင်ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် “သမာရောပနဟာရ”မည်၏။ တင်ပြဟန်ကား-

၁။ ပဒဋ္ဌာန သမာရောပနဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ “ပူဇယတေ”အရ ပူဇော်ကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူ၍၊ ထို၏ပဒဋ္ဌာန်ကား ယောနိသောမနသိကာရတည်း၊ ထို၏ပဒဋ္ဌာန်ကား သဒ္ဓမ္မဿဝနတည်း၊ ထို၏ပဒဋ္ဌာန်ကား သပ္ပရိသုပနိဿယတည်း၊ ထို၏ပဒဋ္ဌာန်ကား ပတိရူပဒေသဝါသတည်း၊ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာတည်း။

၂။ ဝေဝစန သမာရောပနဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-ဟူသော ဝါကျကို ယံ=ယာဒိသံ-အကြင်သို့သော သဘောရှိသော၊ နရဝရံ=ဗုဒ္ဓ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ လောကော=သတ္တော-သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ပူဇယတေ=မာနယတေ-မြတ်နိုးပူဇော်၏၊ ဤသို့ အနက်သမ္ပန်အပ်၏။ (ဝိဂ္ဂဟနယကား ဝေဝစနဟာရအတိုင်းပင် ဆိုရိုးပြု၏။)

၃။ ဘာဝနာ သမာရောပနဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ “ပူဇယတေ”အရ ပူဇော်ကြသော ဝေနေယျတို့၏ သန္တာန်၌ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ဟူသော ဝေါဒါနပက္ခဓမ္မ အမျိုးမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုဓမ္မတို့၏ အကြောင်း ရင်းဖြစ်သော သဒ္ဓိန္ဒြေ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အခါခပ်သိမ်း လုံ့လပြု၍ ပူဇော်ခြင်းကြောင့် သမ္မပ္ပဓာန်၊ ဝီရိယိန္ဒြေ၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမ္မာဝါယာမမဂ္ဂင် တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ သတိပဋ္ဌာန်၊ သတိန္ဒြေ၊ သတိဗိုလ်၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမ္မာသတိမဂ္ဂင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ သမာဓိဈာန်၊ သမာဓိန္ဒြေ၊ သမာဓိဗိုလ်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဝိမံသိဒ္ဓိပါဒ်၊ ပညာ၊ ပညိန္ဒြေ၊ ပညာဗိုလ်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် တို့သည်လည်းကောင်း ပွားများကုန်၏။

၄။ ပဟာန သမာရောပနဟာရ။ ။ယံ လောကော ပူဇယတေ-၌ “ပူဇယတေ”အရ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာစသော ဝေါဒါနပက္ခဓမ္မများ တိုးပွားသဖြင့် ဒါန၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လောဘ၊ သီလ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဓေါသ၊

ဓမ္မာစရိယမုဂ္ဂ

ဘာဝနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မောဟ၊ ဤအကုသလမူလသုံးခုတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ထိုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော အဿဒ္ဓိယ၊ ကောသဇ္ဇ၊ ပမာဒ၊ ကာမစ္ဆန္တ နိဝရဏစသော သံကိလေသပက္ခတရားအပေါင်းသည်လည်းကောင်း ပပျောက်ကုန် လေသတည်း။

သမာရောပနဟာရ ဆောင်ပုဒ်

ပဒဋ္ဌာန၊ ဝေဝစနာ၊ ဘာဝနာနှင့်၊ ပဟာဟူသား၊ ဤလေးပါးဖြင့်၊ ဟောထား သုတ္တ၊ ပုဒ်ဓမ္မကို၊ တင်ပြကောင်းစွာ၊ ဟာရမှာမူ၊ သမာရောပန၊ မှတ်ပါကြလော။ သကတာသာ၊ မာဂဓာဖြင့်၊ ပါဌာနသာရီ၊ အစချီလျက်၊ လေးလီသမ္ပန်၊ နက်ဝေဖန်၍၊ အမှန်မသွေ၊ ပြည့်စုံလေက၊ ဝေဝစနာ၊ သမာရောပန၊ မှတ်ပါကြလော။ သုတ္တတရား၊ လျော်သောအားဖြင့်၊ တရားအမျိုးမျိုး၊ ပွားတိုးပုံသာ၊ တင်ပြပါက၊ ဘာဝနတည်း။ ဓမ္မစည်ပင်၊ ပွားတိုးလျှင်မူ၊ ဆန့်ကျင်ကင်းပျောက်၊ ပယ်ခြင်းရောက်ဟန်၊ တင်ပြညွှန်က၊ ထုတ်ပြန်ပဟာ၊ ဤလေးဖြာသည်၊ သမာရောပနဟာရတည်း။

အမှတ်-၁၆၊ သမာရောပနဟာရပြီး၏။

နိဂုံး

ဤတွင်ပြီးဆုံး၊ ကမ္မတ်ဖုံးအံ့၊ စုရုံးမှီခို၊ စာသင်ပျို့တို့၊ မငြိုငြင်စေ၊ ဆောင်လွယ် စေလျက်၊ အောင်စေရည်ညွှန်း၊ ချင့်မျှော်မှန်းလျက်၊ ပြောင့်တန်းပေါ်လွင်၊ ရေးစီရင်ခဲ။ ထိုပြင်မိမိ၊ ဂုဏ်သိန်ရှိ၍၊ ကြီးဘိနာမည်၊ မကြံစည်ပါ၊ ရှည်ကြာတည်မှု၊ မတည်မှုလည်း၊ ပြုသူ့ဝန်တာ၊ မဟုတ်ပါချေ။ လေ့လာသူတွက်၊ အကျိုးသက်က၊ နေ့ရက်ရှည်ကြာ၊ တည်နေပါလိမ့်။ ကောင်းစွာအကျိုး၊ မသယ်ပိုးမူ၊ ကွယ်ရိုးတံထွာ၊ ဓမ္မတာတည်း။ ငါတစ်မူကား၊ သူ့စီးပွားသာ၊ ဆောင်လိုပါသည်၊ နောင်ခါခုထက် တိုး၍တည်း။

ဟာရ ၁၆-ပါး အကျဉ်းဇယား

- ၁။ ဒေသနာဟာရ   ပါဠိ၏အနက်ကို အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ၊ ဖလ၊ ဥပါယ၊ အာဏတ္တိတို့ဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း။
- ၂။ ဝိစယဟာရ   ပဒ၊ ပုစ္ဆာ၊ ဝိသဇ္ဇနာ၊ ပုဗ္ဗာပရ၊ အနဂီတိ၊ အသံဘဒ   ။ ပ ။ အာဏတ္တိအားဖြင့် ၁၁-ပါးသော အနက်တို့ကို ရွေးစစ်၍ပြခြင်း။
- ၃။ ယုတ္တိဟာရ   သုတ်၌လာသော တရားတို့ကို သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သင့်/မသင့်ကို စိစစ်၍ပြခြင်း။
- ၄။ ပဒဋ္ဌာနဟာရ   သုတ်၌ လာသော တရား၏ နီးစွာသော အကြောင်းကို ဩရုယော ရုယုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရုယောရုယုအားဖြင့်လည်းကောင်း စိစစ်၍ပြခြင်း။

ပါရာဇိကဏ်၊ ၁၀-နံပါတ်စည်းများ

- ၅။ လက္ခဏဟာရ သုတ်၌ တိုက်ရိုက် ဟောအပ်သောတရားနှင့် လက္ခဏာ၊ သဟဇာတိတာ၊ ကိစ္စ၊ ဟေတု၊ ဖလ၊ အာရုံ၊ ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ဒြပ်၊ နာမည်အားဖြင့် တူသော မဟောအပ်သော တရားတို့ကိုလည်း မှတ်သား၍ပြခြင်း။
- ၆။ စတုဗျူဟဟာရ သုတ္တဂတဓမ္မ၌ နိရုတ္တိ၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဒေသနာနိဒါန၊ ပုဗ္ဗာပရာနသန္နိအားဖြင့် လေးပါးသောအနက်တို့ကို ပေါင်းစုဝေဖန်၍ ပြခြင်း။
- ၇။ အာဝတ္တဟာရ သုတ်၌တင်အပ်သော တရား၏ တရားကိုယ်ကို အရကောက်၍ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကို ရှာပြီးလျှင် ထိုပဒဋ္ဌာန်ကို အစဉ်လျှောက်၍ သဘာဝ ဝိသဘာဝဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို လည်၍ပြခြင်း။
- ၈။ ဝိဘတ္တိဟာရ သုတ်၌လာသော တရား၏ ဓမ္မ၊ ပဒဋ္ဌာန်၊ ဘုံတို့ကိုဖော်ပြ၍ ၎င်းတို့ကို နာမသာဓာရဏ၊ ဝတ္ထုသာဓာရဏအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာမအသာဓာရဏ၊ ဝတ္ထုအသာဓာရဏအားဖြင့် လည်းကောင်း ဝေဖန်၍ ပြခြင်း။
- ၉။ ပရိဝတ္တနဟာရ သုတ်၌ ဟောအပ်သောတရားတို့ကို အရကောက်၍ ထိုဓမ္မသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လျှင် အကုသိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်ဖြစ်လျှင် ကုသိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း ကင်းပျောက်စေ၍ ထိုဓမ္မလျှင် အရင်းခံရှိသော အကျိုးအတန်တန်ကို ပြန်လည်၍ပြခြင်း။
- ၁၀။ ဝေဝစနဟာရ သုတ်၌လာသော ပုဒ်များကို များစွာသော ဝေဝစံပရိယာယ် စကားလှယ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်း။
- ၁၁။ ပညတ္တိဟာရ သုတ်၌ လာသော တရား၏ အနက်ကို အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်း။
- ၁၂။ ဩတာရဏဟာရ သုတ်၌ လာသော ပုဒ်ကို တရားကိုယ် ကောက်၍ ထိုတရားကို ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဇာတ်၊ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သို့ သွင်း၍ ပြခြင်း။
- ၁၃။ သောဓနဟာရ သုတ်၌ လာသော ပုဒ်၏ ပဒ၊ ပဒတ္ထ၊ ပဉ္စာ၊ ဝိသဇနာ၊ အာရမ္မ-ဟူသော ငါးပါးတို့ကို သုတ်သင်၍ ပြခြင်း။
- ၁၄။ အဓိဋ္ဌာနဟာရ သုတ်၌ လာသော ဓမ္မတို့ကို ဧကတ္တ၊ ဝေမတ္တအားဖြင့် ထား၍ ပြခြင်း။
- ၁၅။ ပရိက္ခာရဟာရ သုတ်၌ လာသော တရားတို့၏ သဘာဝ၊ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဇနက၊ အသာဓာရဏဖြစ်သော ဟေတုအကြောင်း၊ ဝိသဘာဝ၊ ဗာဟိယ၊ ဥပတ္တမ္ဘက၊ သာဓာရဏဖြစ်သော ပစ္စယအကြောင်းနှစ်ပါးကို ဖွင့်ပြခြင်း။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၁၆။ သမာရောပနဟာရ သုတ်၌ လာသော တရားတို့ကို ပဒဋ္ဌာန်၊ ဝေဇုန်၊ ဘာဝနာ၊ ပဟာန်ဟူသော လေးတန်သော အနက်တို့ဖြင့် တင်၍ ပြခြင်း။

ဆောင်ပုဒ်

ဒေသနာဟာရ၊ အသာဒဖြင့်၊ ဖွင့်ပြလေပါ၊ ဝိစယာမူ၊ ပဒ အာဒိ၊ ရွေးစိစစ်၍၊ ယုတ္တိအထွက်၊ သဒ္ဓါ နက်ကို၊ စစ်ချက်သင့်ရာ၊ ပဒဋ္ဌာမူ၊ နိးစွာကရဏ၊ စိစစ်ပြလော့၊ လက္ခဏကား၊ ဟောမထားကို၊ မှတ်သား ကောက်ယူ၊ စတုဗျူမှာ၊ လေးဆူနိရုတ္တ၊ ဝေဖန်ပြ၍၊ အာဝတ္တမှာ၊ ပဒဋ္ဌာကို၊ ဖွေရှာလည်ဘိ၊ ဝိဘတ္တိ၌၊ နာမညံဝတ္ထု၊ ဝေဖန် ပြုသည်၊ မှတ်ရှု ရှေ့ရှစ်ဟာရတည်း။

ပရိဝတ္တနာ၊ ဋီပက္ခာဖြင့်၊ လည်ကာဖွင့်ပြ၊ ဝေဝစနမှာ၊ ယာယပရိ၊ ဖွင့်ပြဘိ၍၊ ပညတ္တိမှာ၊ နက်အတ္တာကို၊ ထားပါမရော၊ ဩတာရဏာ၊ ခန့်ဓာတ်အာသို့၊ သွင်းကာဖွင့်ပြ၊ သောဓနမူ၊ ပဒစစ္စာ၊ သုတ်သင်ပါလော၊ အဓိဋ္ဌာအား၊ ဧ ဝေအားဖြင့်၊ ဖွင့်ထားထုတ်ပါ၊ ပရိက္ခာမူ၊ နှစ်ဖြာကာရဏ၊ ထုတ်ဖွင့်ပြ၍၊ သမ-ရောပနာ၊ ပဒဋ္ဌာဒိ၊ ဖွင့်ပြဘိသည်၊ မှတ်သိ နောက်ရှစ်ဟာရတည်း။

၁၀--နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ် ဒုတိယနေ့ စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ အလုံးစုံပြီး၏။

ပါရာဇိကထံ ဒုတိယနေ့ လေ့ကျင့်ခန်း

ဤအခန်း၌ လေ့ကျင့်ခန်းပုစ္ဆာ ၁၅-ခုမျှ ထုတ်ထားပါသည်။ ၎င်းတို့တွင် ၈-ခုကို ပုစ္ဆာရော အဖြေပါ ပေး၍ ၇-ခုကို ပုစ္ဆာသာ ပေးထားပါသည်။ အဖြေပါသော ၈-ဝါကျကို သေချာစွာလေ့လာ၍ အတုယူပြီးလျှင် အဖြေမပါသော ၇-ဝါကျကို ကိုယ်တိုင်ဖြေဆိုကြည့်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်မျိုးလုံးမှာပင် ဋီကာအဖွင့် နိဿယမှတ်ချက်များကို ထည့်သွင်းထားပါသည်။ ဋီကာနှင့်နိဿယတို့ကို ထည့်သွင်း ထားခြင်းမှာ “ဋီကာက ဤသို့ဖွင့်၍ နိဿယက ဤသို့မှတ်ချက်ရေးလျှင် စာမေးပွဲ၌ ဤသို့ မေးတတ်သည်” ဟု သဘောပေါက် နားလည်ကာ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ပုစ္ဆာ ဆင်တတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဋီကာဖွင့်ပုံကို နားလည်စေလိုသော သဘောလည်း ပါဝင်ပါသည်။

အဖြေမပါသော ပုစ္ဆာ ၇-ချက်ကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့ကိုအတုယူ၍ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဆင်ထားသော ဝါကျများကိုလည်းကောင်း တစ်နေ့ တစ်ပုစ္ဆာကျ အဖြေရေးပြီး စာချဘုန်းကြီး တစ်ပါးပါးထံ အစစ်ဆေးခံသင့်ပါသည်။ အောက် စာလည်းကျေခဲမည် ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ နိဿယများလည်း ရမည်၊ စည်းမျဉ်းကိုလည်း နားလည်မည်၊ လေ့ကျင့်ခန်းလည်း လုပ်နေမည်ဆိုပါက “ဓမ္မာစရိယ” ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်သည် သင်တို့အထံ ဧကန်ရောက်လာရပါလိမ့်မည်။ ကြိုးစားကြပါကုန်။

အမှတ်-၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း (အဋ္ဌ-၁၅)

- (က) ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ၊ ဝိနယနတော စေဝ ကာယဝါစာနံ။
ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ အယံ၊ ဝိနယော ဝိနယောတိ အက္ခာတော။
- (ခ) ဝိဝိဓာ ဟိ ဣတ္ထ ပဉ္စဝိပပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ပါရာဇိကာဒိသတ္တအာပတ္တိ ကုန္ဒမာတိကာဝိဘင်္ဂါဒိပ္ပဘေဒါ နယာ။
- (ဂ) ဝိသေသဘူတာ စ ဒဠိကမ္မသီထိလကရဏပ္ပယောနေော အနုပညတ္တိ နယာ။
- (ဃ) ကာယိကဝါစသိကအဇ္ဈာစာရနိသေဓနတော စေသ ကာယံ ဝါစဉ္စ ဝိနေတိ။
- (င) တသ္မာ ဝိဝိဓနယတ္တာ ဝိသေသနယတ္တာ ကာယဝါစာနဉ္စ ဝိနယနတော ဝိနယောတိ အက္ခာတော။

ဋီကာ။ ။ (ခ) ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာတိ ဣမိဿာ ဂါထာယ အတ္ထံ ဝိဘာဝေန္တော အာဟ“ဝိဝိဓာ ဟိ” တိအာဒိ။ (ဃ) အဇ္ဈာစာရနိသေဓနတောတိ သာမညဓေလံ အဘိဘဝိတွာ ပဝတ္တော အာစာရော အဇ္ဈာစာရော၊ ဝိတိက္ကမော၊ တဿ နိသေဓနတောတိ အတ္တော။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၆၉)

မအူ-၁၄၂။ ။ (ခ) ခ-ဝါကျ၌ ဝိ-ကို ဝိဝိဓာ-ဖြင့်ဖွင့်၏။ ဝိဝိဓာ-ကို ပဉ္စဝိဓအစရှိသည်ဖြင့် ဖွင့်၏။ (ဂ) ဝါကျ၌လည်း ထိုအတူတည်း။ (ဃ) ဃ-ဝါကျ ၌ ကာယဉ္စ-ကာယဒွါရကိုလည်းကောင်း၊-ဟုပေးလျှင် ဌာနူပစာ။ (င) ဤသို့ ဝိဝိဓာ ဟိ-အစရှိသဖြင့် အနိယမကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ နိယမကို ပြလို၍ င-ဝါကျကို မိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က) က-၌ ဝိနယတော-ကို ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ ဝါ- ဆုံးမခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ဆုံးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊-ဟု သုံးနက် ပေးကြ၏။ တတိယအနက်သာ ကောင်း၏။ ထိုအနက်မျိုးကို “ဘာဝပုဓာန၊ ဝါ-ဘာဝလောပ အနက်” ဟု ခေါ်၏။ (ခ) ဂါထာ၏ အနက်ကို ထင်ရှားစွာ ချဲ့ပြလို၍ ခ-ဝါကျ ကိုမိန့်။ (ဂ) ဝိဝိဓနယတ္တာကို ချဲ့ပြီး၍ ဝိသေသနယတ္တာကို ချဲ့လို၍ ဂ-ဝါကျ ကိုမိန့်။ (ဃ) ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ-ကို ချဲ့ပြီး၍ ဝိနယနတော-ကို ချဲ့လို၍ ဃ-ဝါကျကိုမိန့်။ ဃ-ဝါကျပါ “ကာယံ ဝါစဉ္စ ဝိနေတိ” ၌ ကာယံ ဝါစဉ္စကို မူရင်းထား၍ ယူလျှင် “ဌာနူပစာ” ဖြစ်၏။ ဝိနေတိ-ကြိယာကို မူရင်းထား၍ ယူလျှင် “ဌာနူပစာ” ဖြစ်၏။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၁၀၇)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဝိနယော-ဟူသော သံပဏ္ဍေတဗ္ဗပုဒ်ကို အဖွင့်နှင့်ညီ အောင် သုံးနည်းမျှ အနက်ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ဝိနယော-အထူးထူးသော နည်းရှိရာဖြစ်သော တရား၊ ဝါ- ထူးခြားသော နည်းရှိရာဖြစ်သော တရား၊ ဝါ-ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို ဆုံးမတတ်သော တရား။

မှတ်ချက်။ ။ ပထမနှင့် ဒုတိယအနက်တို့၌ ဧတ္ထ-ကို ရာ-ဟု မြန်မာ ပြန်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျကို “တသ္မာနောင်၊ ဟိတ်နှင့်ဆောင်၊ တူအောင် အနက်ကြံ” ဟူသော နိယံနှင့်ညီအောင် အနက်ယောဇောပြပါ။

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ တသ္မာ ဝိဝိဓနယတ္တာ-ထိုသို့ အထူးထူး အပြားပြား များသော နည်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တသ္မာ ဝိသေသနယတ္တာ စ-ထိုသို့ ထူးသောနည်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ကာယဝါစာနံ-ကိုယ်နှုတ်

တို့ကို၊ တသွာ ဝိနယနတော စ-ထိုသို့ ကန့်မြစ် ဆုံးမတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိနယောတိ-ဝိနယမည်၏ဟူ၍၊ အက္ခာတော-ဆိုအပ်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ တသွာ-ကို နောက်က ဟိတ်ပုဒ်များနှင့် တွဲလျက် အနက် ပေးရသည်ကို သတိပြုပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဝိနယော-ပုဒ်၏ အနက်ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ အကျယ်အားဖြင့် ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ငိုကာကို ကြည့်ပါ။ ဝိတ္ထာရဝါကျမှန်သမျှ ဤနည်းချည်း တက်ပါ။ ဤဝါကျကိုပင် ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေကို ထပနာကိုင်၍ ပရာနုသန္ဓေကို ပုစ္ဆာနှင့် အာဘော် ထားပြီးလျှင် သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့်လည်း ကျမ်းတက်ကြည့်ပါ။ အနုသန္ဓေတက်တတ်လျှင် ပုစ္ဆာလည်း တက်တတ်အောင် လေ့ကျင့်ပါ။ စည်းမျဉ်း နှင့် အဖြေတုန်းက နည်းစနစ်ရေးခဲ့ပြီ၊ ပြန်ကြည့်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဝိဇ္ဇေဝိသေသ နယတ္တာ-ဝယ် ဝိဝိနေယတ္တာ-ဟူသော အကျဉ်းသင်္ခေပ၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ဝိသေသနယတ္တာ-၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကား အဘယ်ပါနည်း?၊ ဝိသေသနယတ္တာ-၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို မပြတော့ပြီလော?၊ ဤသို့ မေးဖွယ် ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျကိုမိန့်။

တစ်နည်း။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဝိဇ္ဇေဝိသေသ နယတ္တာ-ဝယ် ဝိဝိနေယတ္တာ-၌ “အထူးထူးသော နည်းဟူသည် ငါ့ ပါးအပြား ရှိသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ၊ ပါရာဇိကအာပတ်အစရှိသော အာပတ်ခုနစ်ဖုံ၊ မာတိကာ ဝိဘင်းစသော အပြားရှိသော နည်းတို့ပင်တည်း-ဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ ဝိသေသနယတ္တာ-၌ ထူးခြားသောနည်းဟူသည်ကား အဘယ်တို့ပါနည်း?၊ ထူး ခြားသောနည်းတို့ဟူသည် ငါးပါးအပြားရှိသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ၊ ပါရာဇိက အစရှိသော အာပတ်ခုနစ်ဖုံ၊ မာတိကာ ဝိဘင်းစသည်တို့ပင် ဖြစ်ပါသလော?၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂ-ဝါကျကိုမိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ပထမနည်းသည် ပိဏ္ဏတ္တနည်းဖြစ်၍ ဒုတိယနည်းသည် အဓိပ္ပါယ်နည်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော ပက္ခန္ဓာရအရာမျိုး၌ ပိဏ္ဏတ္တနည်းက အဓိပ္ပါယ်နည်းထက် ပို၍ ကောင်းသည်။ ကျစ်လျစ်သည်။ ငိုကာများ နိဿယများ တက်ပုံနှင့်လည်း ညီသည်။ သို့ရာတွင် အဓိပ္ပါယ်နည်း တက်လိုသူတို့အတွက် အဓိပ္ပါယ်နည်းပါ ပြလိုက်သည်။ ယင်းတက်နည်း၌ ရှေ့ဝါကျကို မြန်မာပြန်၍ ထပနာကိုင်ရပုံ၊ နောက်ဝါကျကို မျှော်၍ အာဘော်ထားရပုံကို လေ့လာပါ။ အာဘော် ထားရာ၌ ပုစ္ဆာက သာဘောဂပုစ္ဆာဟု ရိုးရိုးမေးသည်ဖြစ်စေ၊ လျဉ်းပါးသာဘောဂ ပုစ္ဆာဟု အထူးပြု၍ မေးသည်ဖြစ်စေ လျဉ်းပါးအာဘော် ထားတတ်အောင် လေ့လာ လိုက်စားပါ။ လျဉ်းပါးအာဘော် မဖြစ်နိုင်လွန်းမှသာ ရိုးရိုးအာဘော်ကို ထားပါ။

ကျမ်းတက်ခြင်းသည် ရှေ့ဝါကျကိုသာ ဆို၍ နောက်ဝါကျကို မဆိုခဲ့သော် ဖြစ်ပေါ်လာဖွယ်ရှိသော စောဒက၏စကားကို ထုတ်ဖော်၍ ပြခြင်းပင်တည်း-ဟူ သောအချက်ကို သတိထား၍ မြန်မာစကား အသွားအလာကို စဉ်းစားပြီးလျှင် သဘာဝကျအောင် တက်တတ်ပါစေ။ မြန်မာစကား ပြောတတ်လျှင် ကျမ်းတက် မခက်ပါ။ မြန်မာစကား ပြောတတ်အောင်၊ ဝါ-အငုပ်ကို ဖော်တတ်အောင် ကြိုး စားပါ။ ကျမ်းတက်တတ်ပါလိမ့်မည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် (ခ၊ ဂ၊ ဃ)မှတ်ပြ ဝါကျတို့ဖြင့် အနိယမကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ နိယမကို ပြလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည် င- ဝါကျကိုမိန့်။ (ဟောတုနှင့်ဖလလည်း တက်ကြည့်ပါ။)

အမှာ။ ။ ကျမ်းတက်ကို မေးရာ၌ အနုသန္ဓေနှင့် ပုစ္ဆာတက်ကိုသာ မေးလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းနှစ်ချက်ကိုသာ များများ လေ့ကျင့်ခန်း ပေးသည်။ စောဒနာတက်ကို ရုံခါမေးတတ်၏။ ၎င်းသည် အနုသန္ဓေနှင့်ပုစ္ဆာကို နားလည်လျှင် နားလည်သည်ပင် ဖြစ်တော့၏။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ အမည်ပေး၍၊ ခ- ဝါကျပါ ဧတ္ထပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခ-ဝါကျသည် က-ဝါကျပါ ဂါထာကို ချဲ့သောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ မည်၏။ ဂ-ဝါကျသည် ဝိဝိဓနယတ္တာ၏ အကျယ်မှတစ်ပါး ဝိသေသနယတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ မည်၏။ ဃ- ဝါကျသည် ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ-၏ အကျယ်မှတစ်ပါး ဝိနယနတော စေဝ

ကာယဝါစာနံ-၏ အကျက်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ မည်၏။ င-ဝါကျသည် အကျိုးဖလကို ပြသောကြောင့် ဖလဝါကျ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤသို့ အသီးသီး နာမည်ပေးရာ၌ က-ဝါကျသည် မည်သည် နာမည်ကိုမျှ မရ၊ အကြောင်းကား;ဝါကျအမည်ပေးရာ၌ မူလိဝါကျ၊ ဝါ-နောက် ဝါကျသာ အမည် အစစ်အမှန်ကို ရသည်။ မူလဝါကျ၊ ဝါ-ရှေ့ဝါကျကား အမည် အစစ်ကိုမရနိုင်၊ မူလိ(နောက်)ဝါကျကို ထောက်၍သာ အမည်ရနိုင်သည်။ ဆင်ထား သော ဝါကျထဲ၌ က-ဝါကျသည် ပထမဆုံးသောဝါကျ ဖြစ်၍ သူ့ရှေ့မှ မည် သည်ဝါကျမျှ မရှိသောကြောင့်တည်း။

စာစပ်။ ။ဧတ္ထ-ကား ၌-ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် သန္တိ-ဟူသော ပါဠိသေသ၌ အာဇာရ၊ သန္တိ-ဟူသော ပါဠိသေသကား အာဇေယ-အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဧတ္ထ-သည် ၌-ဟု အနက်ပေးရသောကြောင့် ဩကာသ ကာရက ဖြစ်၏။ ကာရကတို့မည်သည် ကြိယာနှင့် အမြဲဆက်စပ်နေကြ၏။ ကြိယာ၌သာ စပ်အပ်၏။ ဤ၌လည်း စပ်စရာကြိယာ မပါ။ ထို့ကြောင့် ပါဠိသေသ ဖြစ်သော သန္တိ-၌ စပ်ရသည်။ ပါဠိသေသ ထည့်စွက်၍ စပ်နိုင်ပုံကို သတိထား ခဲ့ပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက် ထောက်ဆ၍ ဝါကျ အမည် ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။(ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)မှတ်ပြ ဝါကျတို့သည် ဝိတ္တာရဝါကျ မည်၏။ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ က-မှတ်ပြဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ မည်၏။ ဝိတ္တာရဝါကျထဲတွင် င-မှတ်ပြ ဝါကျသည် ဖလဝါကျ မည်၏။ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ (ခ၊ ဂ၊ ဃ)မှတ်ပြ ဝါကျတို့သည် ဟောတုဝါကျ မည်၏။ ထိုဟောတု ဝါကျထဲတွင် ဃ-မှတ်ပြဝါကျသည် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ မည်၏။ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ (ခ၊ ဂ)မှတ်ပြ ဝါကျတို့သည် ပက္ခဝါကျ မည်၏။ ထိုပက္ခဝါကျတို့တွင် ဂ-မှတ် ပြ ဝါကျသည် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ မည်၏။ ထိုဝါကျကိုထောက်၍ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျ သည် ပက္ခဝါကျ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤနည်း၌ ဝါကျတို့ကို သင့်သလို စုပေါင်းထားရသည်။ က-ဝါကျသည် ဝိနယော-ပုဒ်၏ အကျဉ်းကို ပြသည်။ (ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)ဝါကျ တို့သည် ဝိနယောပုဒ်၏ အကျယ်ကို ပြသည်။ ဤသို့ စုပေါင်းထား၍ ပထမ ဥးစွာ ဆင်ထားသမျှ ဝါကျတို့ကို နှစ်ပိုင်းတည်း ဖြစ်သွားအောင် ခွဲခြားယူလိုက်

ရသည်။ ထို့နောက် ပထမပိုင်းကို ဖြစ်သင့်သလို ထပ်ခွဲ၍ အမည်ပေးရသည်။ ပထမပိုင်းအတွက် ကိစ္စပြီးသောအခါ ဒုတိယပိုင်းကို ထို့အတူ ဖြစ်သင့်သလို နှစ်ပိုင်းထပ်ခွဲ၍ ဆိုင်ရာအမည်များ ပေးရပြန်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ဝါကျအားလုံး ကုန်စင်သည်ထိအောင် ခွဲစိတ်၍ အမည် ပေးရသည်။ ဤနည်းသည် ခက်လည်း ခက်၏။ ကောင်းလည်း ကောင်း၏။ ဤနည်းကို နိုင်လျှင် ကျမ်းတက်လည်း ပိုင်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဤနည်းကို အထူး လေ့လာလိုက်စားသင့်သည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျအလို ဝိနယော-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဏ် ကောက်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ဝိဝိဓာ နယာ ဧတ္တာတိ ဝိနယော။ (အနက်ပေးပါ။ စစ်ပါ။ ပုဒ်ခွဲပါ။) “ဝိ-နယ” ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏အရကား အထူးထူးသော နည်းသည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုနည်း၏ ဝိနည်းပိဋကတ်နှင့် ဌာနီ+ဌာန၊ သံ+သာမီအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ ဧတ-ဟူသော အညပုဒ်၏ အရကား ထိုမုချဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အထူးထူးသော နည်း ရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ် ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ဝိ-ဟူသောပုဒ်နှင့် နယ-ဟူသောပုဒ်ကို စပ်ထားသော ကြောင့် ဝိနယော-ပုဒ်၏ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ။ ဝိ-၏အရကိုလည်း မကောက်ရ။ နယ-၏ အရကိုလည်း မကောက်ရဘဲ တစ်ပါးသောပုဒ်ဖြစ်သော ဝိနည်းပိဋကတ်ကို အရကောက်ရသောကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ကိုးပါးတို့တွင် အရတူဖြစ်သော ဝိ-ဟူသောပုဒ်နှင့် နယ-ဟူသောပုဒ်တို့နှင့်သာ ယှဉ်သောကြောင့် ဒွိပဒတုလျာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗိဟိ ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ။ ဒွိပဒတုလျာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗိဟိ ခုနစ်ပါးတို့တွင် ဝိနည်း ပိဋကတ်တော်က အထူးထူးသောနည်းတို့၏ တည်ရာသဘောရှိသောကြောင့် သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိ ဖြစ်ရကြောင်းကို သိပါ။ ဝိဂ္ဂဟတွေ့တိုင်း ဤနည်းအတိုင်း စစ် သွားလျှင် မကြာမီ ဝိဂ္ဂဟဉာဏ် ရင့်သန်လာပါလိမ့်မည်။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ ဝိနယနတော၊ အက္ခာတော-ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ဝိနယနတော-ကား ဝိပုဗ္ဗ နိဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ပဉ္စမုတ္တ တောပစ္စည်း၊ နပုံလိင်၊ ကာရကအကာရက၊ ကတ္တုသာဓနကိတ်ကြိယာ ဖြစ်ပါ သည်။

အက္ခာတော-သည် အာပုဗ္ဗ ခါဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း၊ ပထမာဇကဝုဇ် သိဝိဘတ်၊ ပုံလိင်၊ ကတ္တုကာရက၊ ကမ္မဝါစကကိတ်ကြိယာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဝိနယနတော-၏ ဝိဘတ်ကိုစစ်ရာ၌ ကွစိ တော ပဉ္စမုတ္တေ- အတိုင်း ရေးလိုက်သည်။ ဝိနယန-အရ ဝိနယပိဋကကို ရသောကြောင့် နပုံလိင်ဟု ဆိုသည်။ ကာရကအရာ၌ အ၊ ကာရကလည်း ပါဝင်သောကြောင့် ကာရဏ အကာရဏ-ဟု ဆိုသည်။ ကတ္တုသာဓနဝိဂ္ဂဟာ ပြုရသောကြောင့် ကတ္တုဝါစက ကိတ်ကြိယာ-ဟု ဆိုသည်။ အက္ခာတော-၏ ကာရကကိုစစ်ရာ၌ အက္ခာတော- သည် ကိတ်ကြိယာ ဖြစ်၍ အပဓာန ဖြစ်ရကား ယင်း၏နောက်မှ ဟောတိ- ကြိယာလိုက်နိုင်သည်။ ထိုသို့ လိုက်သောအခါ အက္ခာတော-သည် ဝိကတိကတ္တား ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ကတ္တုကာရက-ဟု ဆိုသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြုပါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်ကို ဖော်၍ အကြောင်းနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ-ဖြင့် ဝိနယော-၌ ဥပသာရပုဒ်၏ ဝိဝေအနက်၊ တစ်နည်း ဝိသေသနအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယော ပုဒ်ကို “ဝိဝိဓာ ဝိသေသာ ဝါ နယာ ဧတ္တာတိ ဝိနယော”ဟု သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံ ပြုရမည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။ ဥပသာရဖြစ်သော လိင်ပုဒ်၏ အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့် ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ သမာသံဖြစ်သော လိင်ပုဒ်၏ အနက်ကိုဖွင့်သောကြောင့် သမာသလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနယနတော စေဝ-ဖြင့် ဝိနယော-ကို “ဝိနေတိတိ ဝိနယော”ဟု င်ဂ္ဂဟ ပြုရမည့်အဖြစ်ကို (တစ်နည်း ဝိနယော-၌ ဏပစ္စည်း၏ ကတ္တုသာဓန အနက် ဟော၏ အဖြစ်ကို) သိစေပါသည်။ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်း၏အနက်ကို ဖွင့်သော ကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

ကာယဝါစာနံဖြင့် ဆုံးမခြင်းဟူ သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ကို ဆုံးမခြင်းပင်တည်း- ဟု သိစေပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ရအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။သံဝဏ္ဏနာပုဒ်တို့ကို ဖြစ်သင့်သလို စုစည်းကာ အစဉ် အတိုင်း အဘော် ဖော်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ အမည်ပေးရာ၌ အလယ်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများကိုသာ ဥပစားပေး၍ အမည်ပေးသည်။ အလယ်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာမျှဖြင့် မလုံလောက်မှ နောက်ပိုင်း သံဝဏ္ဏနာများကို အမည်ပေးသည်။ သမာသံပုဒ်၏

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

ဝိဂ္ဂဟကိုပြရာ၌ အချို့က သမာသလိင်္ဂတ္ထ-ဟုယူ၍၊ အချို့ကမူ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ ဟု ယူကြသည်။ ဤ၌ ပထမနည်းအတိုင်း ဖြေထားသည်။ ကြိုက်ရာ ယူပါ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ-အစား ဝိနယဿ အတ္ထဝိဒူဟိ-ဟုရှိလျှင် သင့်မည်/မသင့်မည်ကို အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ မသင့်ပါ။ အကြောင်းကား-ဤဂါထာသည် အရိယာမျိုး ဖြစ်၍ “ဝိနယဿ အတ္ထဝိဒူဟိ” ဟုရှိလျှင် အရိယာဂါထာလက္ခဏာ ပျက်စီးသွား သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိနှင့် ဝိနယဿ အတ္ထဝိဒူဟိ-သည် ဝါကျနှင့် သမာသံသာ ကွာ၍ အနက်အားဖြင့် မပြားသောကြောင့် သဒ္ဒါနည်းအားဖြင့် နှစ်ပါ၌လုံးပင် မှန်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ဤအရာ၌ သဒ္ဒါနည်းမျှကိုသာ မကြည့်ရ၊ ဂါထာအရာ ဖြစ်၍ ဆန်းနည်းကိုလည်း ကြည့်ရ၏။ ထို့ကြောင့် “ဝိနယဿ အတ္ထဝိဒူဟိ” ဟု မရှိနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သဒ္ဒယုတ္တိ၊ အတ္ထယုတ္တိတို့အပြင် ဆန္ဒယုတ္တိ ကိုလည်း ကြည့်သင့်က ကြည့်ရကြောင်းကို သတိပြုပါ။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ဝိနယနတော စေဝ ကာယဝါစာနံ-၌ ကာယဝါစာနံ- ဝယ် ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ နယ-တို့ကို တင်ပြရှင်းပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ကာယဝါစာနံ-သည် ဌာနဖြစ်သော ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ တို့၏ ကာယဝါစာနံ-ဟူသော အမည်ကို ဌာနိဖြစ်သော ထိုဒွါရတို့၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်း၌ တင်စား၍ ထိုဒွါရတို့၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်းကို ကာယဝါစာနံ- ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဌာနပစာ ဖြစ်ပါသည်။

ဌာနဖြစ်သော ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတို့ကို ဆိုသဖြင့် ဌာနိဖြစ်သော ထိုဒွါရ တို့၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်းကို ရသောကြောင့် နာနန္တရိကနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဌာနဖြစ်သော ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတို့၏ အမည်ကို ဌာနိဖြစ်သော လွန်ကျူးမှု၌ တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်သောကြောင့် ရဋ္ဌိနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ တို့ကို ဆိုသော်လည်း ထိုဒွါရတို့၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်းကို ဆောင်၍သိအပ် သောကြောင့် နေယျတ္ထနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတို့နှင့် လွန်ကျူး ခြင်းတို့ကို အပြားမဲ့အားဖြင့် ဆိုသောကြောင့် အဘောဒနည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ကာယဝါစာနံ-သဒ္ဒါက ဒွါရကိုသာ ဟော၏။ သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌ လွန်ကျူးခြင်းတိုင်အောင် ယူရ၏။ ထိုဒွါရနှင့် လွန်ကျူးခြင်းတို့၏ ဆက်စပ်ပုံကို စဉ်းစားလျှင် ဒွါရက ဌာနဖြစ်၍ လွန်ကျူးခြင်းက ဌာနိဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် သဒ္ဒါက ဌာနကိုသာ ဟောပါလျက် ဌာနကို အရကောက်ရသောကြောင့် ဌာနပစ္စည်း ဖြစ်ရသည်။ ဌာနပစ္စည်း သူ၏ ပုဂ္ဂလိကဖြစ်သော နာနန္ဒ ရိကနည်းအပြင် အများဆိုင်ဖြစ်သော ရဠိ၊ နေယျ၊ အဆေး-တို့လည်း ရသည်။ ထို့ကြောင့် နည်းလေးချက်စုံအောင် ရေးသည်။ နောက်ပုစ္ဆာများ၌လည်း နည်းတူမှတ်ပါ။ ဝိနယနတောကို ပဓာနထား၍ ယူလျှင် ဌာနပစ္စည်းဖြစ်သွားသည်။ အကြောင်းကား-ဌာနဖြစ်သော လွန်ကျူးမှုကိုသာ ဆုံးမ၍ရသည်။ ဌာနဖြစ်သော ဒွါရကို ဆုံးမ၍ မရ။ ဤသို့လျှင် ဝိနယနတော-သဒ္ဒါက ဌာနနှင့်သာဆိုင်ပါလျက် ဌာနကိုဆိုထားသောကြောင့်တည်း။ ဘာသာဋီကာ ရှုပါ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို စုတ္တိယပါဠိ စီကုံးပြပါ။
အဖို့တပါးကား ဤသုတ်သည် တစ်မျိုးချည်နှင့် တူ၏။ ချဲ့ဥးအံ့၊ လက်သမားတို့၏ တမျိုးချည်သည် နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဤသုတ်သည်လည်း ပညာရှိတို့၏ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဖြစ်၏။

၉။ အဖြေ။ ။သုတ္တသဘာဂဇွတ်၊ ယထာ ဟိ တစ္ဆကာနံ သုတ္တံ ပမာဏံ ဟောတိ၊ ဧဝမေတမ္ဘိ ဝိညူနံ။

အမှာ။ ။ယထာ ဧဝ-တို့ဖြင့် ဥပမာဝါကျ စီကုံးထားပုံကို သတိပြုပါ။ အတု ယူပါ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြဝါကျပါ ကာယဝါစာနံ-ပုဒ်ကို ပရိဝတ္တန ဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ကာယဝါစာနံ-အရ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတို့၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်း အသံဝရကိုယူ၍ ထိုကိုယူသဖြင့် ထို၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သံဝရသည်လည်းကောင်း၊ ထိုသံဝရ၏ အကြောင်း ယောနိသောမနသိကာရ စသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုသံဝရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော “အဝိပုဋိသာရ၊ ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ၊ သမာဓိ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ ဝိရာဂဉာဏ်၊ ဖိမုတ္တိဉာဏ်၊ ဝိမုတ္တဉာဏဒဿနဉာဏ်၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်” ဟူသော အကျိုးတရားအပေါင်းသည်လည်းကောင်း ကင်းပျောက်ကုန်၏။ အသံဝရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော မကောင်းကျိုး အတန်တန်တို့သည် စည်ပင်ပြန့်ပွား များပြားဖြစ်တည် အဆက်ဆက်လည်ကုန်၏။

အမှာ။ ။သံဝရအရင်းခံရှိသော အကျိုးတရားများကို မှတ်သားထားပါ။ ပဒဌာနဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ရာ၌ တန်ဖိုးရှိလှသည်။ ထို့ပြင် ဤ၌ စာကိုယ်ကိုသာ ပြထားသည်။ စာဖြေရာ၌ကား နိဒါန်း၊ စာကိုယ်၊ နိဂုံး-ဟု သုံးချက်လုံး စုံအောင် ရေးပါ။

ဓမ္မာစရိယမဂ္ဂ

အမှတ်-၂၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဣဒါနိ ဝိနယဓရာနံ သုတ္တန္တနယကောသလ္လတ္တံ စိတ္တသမ္ပဟံသနတ္ထဉ္စ တေသံ ပဒါနံ ဝိတ္တာရနယေန ဝဏ္ဏနံ ကရိဿာမိ။
- (ခ) တသ္မာ ယံ ဝုတ္တံ “သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟ”န္တိ အာဒိ။
- (ဂ) တတ္ထ အာရကတ္တာ၊ အရိနံ အရာနဉ္စ ဟတတ္တာတိ ဝေမာဒိဟိ ကာရဏေဟိ သော ဘဂဝါ “အရဟ”န္တိ ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (ဃ) အာရကာ ဟိ သော သဗ္ဗကိလေသေဟိ သုဝိဒ္ဓရဝိဒ္ဓရေ ဌိတော။
- (င) မဂ္ဂေန သဝါသနာနံ ကိလေသာနံ ဝိဒ္ဓံသိတတ္တာတိ အာရကတ္တာ အရဟံ။
- (စ) တေ စာနေန ကိလေသာရယော မဂ္ဂေန ဟတာတိ အရိနံ ဟတတ္တာပိ အရဟံ။ (၄၊ ပ၊ ၈၄)

ဇီကာ။ (က) “သုတ္တန္တိကနံ ဝစနာနမတ္ထံ၊ သုတ္တာနရူပံ ပရိဒီပယန္တိ”တိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တတ္တာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ သဗ္ဗကာရတော သံဝဏ္ဏိတမ္ပိ အတ္ထံ ဣဓာပိ ဝိတ္တာရေတွာ ဒဿေတုကာမော တတ္ထ ပယောနေမာဟ “ဣဒါနိ ဝိနယဓရာန”န္တိ အာဒိ။ (ဃ) ဣဒါနိ ယထာဝုတ္တမေဝတ္ထံ ဝိဘာဝေန္တော အာဟ “အာရကာ ဟိ သော”တိ အာဒိ။ ဒူရတာ နာမ အာသန္နတ္တာ ဝိယ ဥပါဒါယုပါဒါယ ဝုစ္စတိတိ ပရမုက္ကံသဂတံ ဒူရဘာဝံ ဒဿေန္တော “သုဝိဒ္ဓရဝိဒ္ဓရေ ဌိတော”တိ အာဟ။ သုဋ္ဌဝိဒ္ဓရဘာဝနေဝ ဝိဒ္ဓရေ ဌိတောတိ အတ္ထော။ (င) သော ပနဿ ကိလေသေဟိ ဒူရေ ဌိတဘာဝေါ န ပဒေသဝသေန၊ အထ ခေါ တေသံ သဗ္ဗသော ပဟိနတ္တာတိ ဒဿေန္တော အာဟ “မဂ္ဂေန ကိလေ သာနံ ဝိဒ္ဓံသိတတ္တာ”တိ။ နန အညေသမ္ပိ ခိဏာသဝါနံ တေ ပဟိနာ ဧဝါတိ အနယောဂံ မနသိ ကတွာ ဝုတ္တံ “သဝါသ နာန”န္တိ။ န ဟိ ဘဂဝန္တံ ထပေတွာ အညေ သဟ ဝါသနာယ ကိလေသေ ပဟာတုံ သက္ကောန္တိ။ အာရကာတိ စေတ္ထ အာကာရဿ ရဿတ္ထံ၊ က၊ ကာရဿ စ ဟ၊ ကာရံ သာနသရံ ကတွာ နိရုတ္တိနယေန “အရဟ”န္တိ ပဒသိဒ္ဓိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (စ) အနတ္ထစရဏေန ကိလေသာ ဧဝ အရယောတိ ကိလေသာရယော။ အရိနံ ဟတတ္တာ အရိဟာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ နိရုတ္တိနယေန “အရဟ”န္တိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၂၁၆)

မအု-၄၇။ ။ (ခ) ဣဒါနိ အစရှိသောစကား၌ လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြလို၍ ခ-ဝါကျ မိန့်။ (စ) အာရကတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြပြီး၍ အရိနံ ဟတတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြလို၍ စ-ဝါကျ မိန့်။

ဘာသာဒီကာ။ ။ (င) ခ-ဝါကျ၌ ကိလေသာတို့မှ ဝေးခြင်း-ဟူသည် အရပ်ဒေသအားဖြင့် အဝေးမဟုတ်၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်ထားသဖြင့် ဝေးသောအဝေး ဟု ပြလို၍ “မဂ္ဂေန ကိလေသာနံ ဝိဒ္ဓသိတတ္တာ” ဟု မိန့်။ အခြားရဟန္တာတို့လည်း ကိလေသာတို့ကို မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် အရဟံ-မည် သင့်သည် မဟုတ်ပါလော-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ သံဝါသနာနံ-ဟု မိန့်။ (ဘာဠီ၊ ပ၊ ၃၉၆)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ (ဂ) ဝါကျအဖွင့်နှင့်အညီ အရဟံ-ပုဒ်ကို အနက်သုံးမျိုး ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ အရဟံ-ဝါသနာနှင့်တကွ ကိလေသာတို့မှ အလွန်အလွန် ဝေးကွာတော် မူပါပေ၏။ ဝါ-ကိလေသာမာရ် သူပုန်ရန်တို့ကို တွန်းလှန်သတ်ဖြတ် တော် မူနိုင်ပါပေ၏။ ဝါ-သံသရာစက်ဘီး အကန့်ထောက်ဆန်တို့ကို ချိုးဖျက် တော်မူတတ်ပါပေ၏။

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ အရိနံ-ပုဒ်ကို ရှေ့နောက် ဟိတ်နှစ်ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ဖြစ်သင့် သလို အနက်ပေးကာ (ဂ) မှတ်ပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ တတ္ထ-ထို သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ အစရှိသော စကား ရပ်၌ (အရိနံ-ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့မှ) အာရကတ္တာ-ဝေးတော်မူ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ (အရိနံ-ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူ တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း) အရာနံ-အကန့်ထောက်ဆန်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတတ္တာ-သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီး သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဝေမာဒီဟိ ကာရဏေဟိ-ဤသို့ အစရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အရဟန္တိ- အရဟံ ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သိထိုက်၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ (က) ဝါကျ၌ သာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် “ဧတေသံ ။ ပ ။ ကရိသောမိ” ဟု ပုဋိညာဉ်စကားကို ပြဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်အကျိုးငှာ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ထို ဣတိပိ သော ဘဂဝါ-အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဆိုပြီးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဣဒါနိစ္စသည်ကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိနည်းစိုရ်တို့၏ သုတ္တန်နည်း၌ ဝိမ္မာခြင် ငှာလည်းကောင်း၊ စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းငှာလည်းကောင်း ပြပါအံ့-ဟူ၍။

မှတ်ချက်။ ။မိမိဝါကျအတွင်း၌ ထပနာကိုင်စေလိုသောကြောင့် က-ဝါကျသို့ဟု မမေးဘဲ က-ဝါကျ၌ဟု အာဇာရဖြင့် မေးထားပုံကို သတိပြုပါ။ ဤသို့ တစ်ဝါကျတည်းမှာပင် သင့်လျော်သောစကားကို ထပနာကိုင်၍ တက်နိုင်သေးပုံကို သတိပြုပါ။ ကိစ္ဆာပိ ဝါကျများ၌ အထူးရနိုင်သည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။(င)ဝါကျသို့ သဘောပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် ယ-ဝါကျဖြင့် “မြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ၏” ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ကိလေသာတို့မှ ဝေးခြင်းဟူသည် အဘယ်သို့သော ဝေးခြင်းပါနည်း၊ အရပ်ဒေသအားဖြင့် ဝေးခြင်းဖြစ်ပါသလော။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် င-ဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ဘာသာဋီကာအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။ ဋီကာကိုလည်း ကြည့်ပါ။ စ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေတက်ပုံကို မအူနိဿယအတိုင်း မှတ်ပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ အမည်ပေး၍ က-ဝါကျပါ ပဒါနံ-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျသည် က-ဝါကျ၌ လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြသောကြောင့် လဒ္ဒဂုဏ်ဝါကျမည်၏။ ဂ-ဝါကျသည် အနိယမအဖို့မှတစ်ပါး နိယမအဖို့ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တ ရဝါကျ မည်၏။ ယ-ဝါကျသည် ဂ-ဝါကျကို အကျယ်ချဲ့၍ပြသောကြောင့် ဝိတ္တာရဝါကျ မည်၏။ င-ဝါကျသည် အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ဟေတုဝါကျ မည်၏။ စ-ဝါကျသည် အာရကတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြပြီး၍ အရိနံ ဟတတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တ ရဝါကျ မည်၏။

စာစပ်။ ။ပဒါနံ-ကား တို့၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝဏ္ဏနံ-၌ သမ္ပန်၊ ဝဏ္ဏနံ-ကား သမ္ပန္နိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ အမည်ပေးပါ။

၃။ အဖြေ။ ။(ခ၊ ဂ၊ ယ၊ င၊ စ)ဝါကျတို့သည် လဒ္ဒဂုဏ်ဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် လဒ္ဒဂုဏ်ယဝါကျ၊ ဝါ-ယုတ္တိဝါကျ။ လဒ္ဒဂုဏ်ဝါကျထဲတွင် (ယ၊ င၊ စ)ဝါကျတို့သည် ဝိတ္တာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ (ခ၊ ဂ)ဝါကျတို့သည် သင်္ခေပဝါကျ။ သင်္ခေပဝါကျထဲတွင် ဂ-ဝါကျသည် နိယမပက္ခန္တ ရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ခ-ဝါကျသည် အနိယမပက္ခန္တ ဝါကျ။ ဝိတ္တာရဝါကျထဲတွင် စ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တ ရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍

(ဃ၊ င) ဝါကျတို့သည် ပက္ခဝါကျ။ ထိုပက္ခဝါကျထဲတွင် င-ဝါကျသည် ကာရဏ ဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ဃ-ဝါကျသည် ဖလဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ နောက်ပုစ္ဆာများ၌ စကားအနေအထား ကျဉ်းနိုင်သမျှ ကျဉ်းအောင် ရေးသားမည်။ အမှတ်-၁ လေ့ကျင့်ခန်းပုစ္ဆာကို အတုယူ၍ အပြည့်အစုံ ရေးပါ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ စ-မှတ်ပြဝါကျကို ရှု၍ ဂ-ဝါကျပါ ဟတတ္တာ-ကို အစိတ်၊ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြုပြီးလျှင်၊ အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ၌သာ ဉာဏ်နည်း စုံလင်စွာ ကောက်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ဟညီသူတိ ဟတာ၊ ဟတာနံ ဘာဝေါ ဟတတ္တံ၊ (အနက်ပေး၊ စစ်၊ ခွဲ) ဟန-ဓာတ်၏အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တာန်တော်၌ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ကမ္မဋ္ဌကြိယာကား ကိလေသာရန်သူတို့၏ ပကတူပနိဿယ ပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ တ၊ ပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချ၊ ဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ကိလေသာ ရန်သူတို့ ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဟတတ္တာ-၌ ဟတ-ဟူသော ဘာဝသမ္ပန်သည် “အရိနံ-ဟူသော တ္တာ-သမ္ပန်နှင့် အရတူ၏။ ထို ကိလေသာရန်သူတို့သည်လည်း ပယ်သတ်အပ်သော ကမ္မသာဓနသတ္တိ ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဟတ-ဟူသောကိတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုသောအခါ ဟနဓာတ်နောင် ယ၊ ပစ္စည်းသက်၍ တ၊ ပစ္စည်းကို ဉှိဝိဘတ်ဖြင့် ဖလှယ်လိုက်သောအခါ ဟညီသူ-ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။ ထို ဟညီသူသည်ပင် ဟတ-ဟူသော ကိတ်ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟဖြစ်တော့သည်။ ဝိဂ္ဂဟပြုခြင်းဟူသည် အဆန်းမဟုတ်ပါ။ ဟတနှင့်တ္တကိုကား ဘာဝတဒ္ဓိတ်ပြု၊ ထိုသို့ ပြုရာ၌ တ္တသည် နပုံလိင်ဧကန်ဖြစ်သောကြောင့် ဟတတ္တ-ဟုနိပ္ပန္နချရသည်။ ဟတ-ကဲ့သို့သော ဘာဝရှေ့ပုဒ် ဘာဝယုဂ်၌ကား ဟတဿ၊ ဟတာနံ၊ ဟတာယ၊ ဟတာနံ-တို့တွင် သင့်ရာ ရှိနိုင်သည်။ ဤ၌ အရိနံကို ရှု၍ ဟတာနံ-ဟု ဆိုသည်။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ စ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ကိလေသာရယော-ကို လိင်၊ ဂိုဏ်း၊ ဝိဘတ်၊ အရဟံ-ပုဒ်ကို ဓာတ်၊ ပစ္စည်း ဝေဖန်ခဲ့ပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ကိလေသာရယော-သည် ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ပထမာယောဝိဘတ်၊ အရဟံ-သည် အရိသဒ္ဓါပပဒ ဟနဓာတ်၊ ကိပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ (ဃ၊ င) ဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကို ဖော်ပြလျက် အကြောင်းပြ၍ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးခဲ့ပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

၆။ အဖြေ။ ။ ဃ-ဝါကျ၌ သော-ဖြင့် အရဟံ-အရ ဘုရားကို ကောက် ယူရမည့်အဖြစ်ကို ပြ၏။ သရုပ်ကြားအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဘိဓမ္မေယျတ္ထ။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ-ဖြင့် ဝေးခြင်းဟူသည် ကိလေသာတို့မှ ဝေးခြင်းပင်တည်း-ဟု ပြ၏။ အဓိပ္ပါယ်ရအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထ။ သုဝိဒူရဝိဒူရေ ဌိတော-ဖြင့် အာရကာပုဒ်၏ ဒူရအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို ပြ၏။ နိပါတ်ပုဒ်၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် နိပါတလိင်္ဂတ္ထ။ င-ဝါကျ၌ မဂ္ဂေန ။ ပ ။ ဝိဒ္ဓံသိတတ္တာဖြင့် ဝေးခြင်းဟူသည် မဂ်ဖြင့် ဝါသနာနှင့်တကွ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးပြီးသော ကြောင့် ဝေးခြင်းပင်တည်း-ဟု ပြ၏။ အဓိပ္ပါယ်ရအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထ။

အမှာ။ ။ စ-ဝါကျ၌လည်း အာဘော်ဖော်၍ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးကြည့်ပါ။ လွယ်ပါပြီ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-မှတ်ပြဝါကျ၌ “ဝိဒ္ဓံသိတတ္တာ၊ ဝိဓံသိတတ္တာ” ဟူသော ပါဠိနှစ်ချက်တွင် မည်သည့်ပါဠိသာ သင့်သည်ဟု အကြောင်းပြ ဖြေဆိုပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ “ဓံသ ဘမ၊ ဈေ ယရတို့၊ အစဗျည်းမှာ၊ ဒွေဘော်သာ” ဟူသော ဘုရားကြီးနိယာမ်၊ “ဝဂ္ဂါဒုတိယ၊ စတုတ္ထလည်း၊ ဌာနချင့်ထောက်၊ ဒွေဘော်ရောက်၏” ဟူသော ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဒွေဘော်လင်္ကာကြီးတို့နှင့်အညီ ဝိဥပသာရ မှ နောက်ဖြစ်သော ဓံသဓာတ်၏ အစဗျည်းဖြစ်သော ဓအောက်ခြိုက်အက္ခရာသည် ဒွေဘော်လာရာဌာန ဧကန်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိဒ္ဓံသိတတ္တာ-ပါဠိသာ သင့်၏။ ဝိဓံသိတတ္တာ-ပါဠိကား မသင့်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ အရိနံ-ပုဒ်၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ နယတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။ (ရဋ္ဌိနည်း မလို။)

၈။ အဖြေ။ ။ အရိနံ-၌ အရိသည် အတူဖြစ်သော ပကတိရန်သူတို့၏ အရိဟူသောအမည်ကို အတူရှိသော ကိလေသာ၌ တင်စား၍ အတူရှိသော ကိလေသာ ကို အရိ-ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် သဒိသူပစာ ဖြစ်၏။ အာရကတ္တာ၊ ဟတတ္တာ-နှစ်ပုဒ်ကို ဝဲသောကြောင့် ကာကောလောကနနည်း ဖြစ်၏။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ အောက်ပါ မြန်မာဝါကျကို ပါဠိစုဏ္ဏိယဝါကျ စီကုံးပြပါ။

ထိုဝိနည်းမိရ်သည် ဝိနည်းပရိယတ်ကို မှီ၍ မိမိ၏ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးကို လည်း ကောင်းစွာ လုံခြုံစေအပ်သည်၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည် ဖြစ်၏။ သံဃာ့အလယ်၌ ကင်းသော ရွံ့ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ပြောဆိုနိုင်၏။

၉။ အဖြေ။ ။အပိ စသေ ဝိနယပရိယတ္တိံ နိဿာယ အတ္တနော သီလက္ခန္ဓော သုဂုတ္တော ဟောတိ သုရက္ခိတော၊ ဝိသာရဒေါ သံဃမဇ္ဈေ ဝေါဟရတိ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ သိနေရမတ္တေန ရတနဒါမေန တထာဂတံ ပူဇေသိ။(၁၆) ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ပူဇော်၏အရကို ယူ၍ အဿာဒစသော မြောက်ပါးတို့ဖြင့် ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ပူဇော်ခြင်း ပူဇော်အရ ပူဇော်ခြင်း ဒါနစေတနာသည် လည်းကောင်း၊ ထိုဒါနစေတနာပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်းကောင်း သာယာအပ်သော အဿာဒ၊ တဏှာသည် သာယာတတ်သော အဿာဒမည်၏။ ပူဇော်ကြောင်း ရတနာပန်းဆိုင်တည်းဟူသော ရုပ်တရားသည် သင်္ခါရဒုက္ခဖြစ်၍ အာဒိနဝ မည်၏။ မဂ်နိဗ္ဗာန်သည် နိဿရဏမည်၏။ မဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရနုဝါဒဘေး၊ ဒဏှဘေး၊ သံသာရဒုက္ခတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း ဖလမည်၏။ ပန်းဆိုင်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည် အကြောင်းဥပါယ မည်၏။ “အကျိုးဘေးမှ လွတ်မြောက်လိုလျှင် ဘုရားကို ပူဇော်လေ” ဟု မတိုက်တွန်းသော်လည်း တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော အစီအရင်သည် အာဏတ္တိ မည်၏။ (သစ္စာဖွဲ့ပါဠာ။)

အမှတ်-၂၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၃၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) သမ္မာ သာမဋ္ဌ သဗ္ဗဓမ္မာနံ ဗုဒ္ဓတ္တာ ပန သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။
- (ခ) တထာ ဟေသ သဗ္ဗဓမ္မေ သမ္မာ သာမဋ္ဌ ဗုဒ္ဓေါ။
- (ဂ) အဘိညေယျေ ဓမ္မေ အဘိညေယျတော ဗုဒ္ဓေါ။
- (ဃ) ပရိညေယျေ ဓမ္မေ ပရိညေယျတော၊ ပဟာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ ပဟာတဗ္ဗတော၊ သစ္စိကာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ သစ္စိကာတဗ္ဗတော၊ ဘာဝေတဗ္ဗေ ဓမ္မေ ဘာဝေ-တဗ္ဗတော။
- (င) တေနေဝ စာဟ- အဘိညေယျံ အဘိညာတံ၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ ဘာဝိတံ။ ပဟာတဗ္ဗံ ပဟိနံ မေ၊ တသ္မာ ဗုဒ္ဓေါသ္မိ ဗြာဟ္မဏာတိ။(၄၊ ပ၊ ၈၇)

ဇိုကာ။ ။(က)လူဒါနိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ဣမဿ အတ္ထံ ဝိဘဇိတွာ ဒဿေန္တော အာဟ “သမ္မာ သာမဋ္ဌာ” တိ အာဒိ။ “သမ္မာ သာမဋ္ဌ ဗုဒ္ဓတ္တာ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ” တိ ဧတ္တကမေဝ ဟိ ဣဓ သဒ္ဓတော လဗ္ဘတိ။ “သဗ္ဗဓမ္မာနံ” နှိ ဣဒံ ပန အတ္ထတော လဗ္ဘမာနံ ဂဟေတွာ ဝုတ္တံ။ န ဟိ ဗုဒ္ဓနကြိယာ အဝိသယာ ယုဇုတိ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

(ဂ) ဣဒါနိ တဿာ ဝိသယံ သဗ္ဗဓမ္မေတိ သာမညတော ဝုတ္တံ ဝိဘဇိတွာ ဒဿေတုံ “အဘိညေယျေ ဓမ္မေ”တိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ အဘိညေယျေတိ စတုသစ္စဓမ္မေ၊ အဘိညေယျေတော ဗုဒ္ဓေါတိ အဘိညေယျဘာဝတော ဗုဒ္ဓိံ။ ပရိညေယျေ ဓမ္မေတိ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စမာဟ။ ပဟာတဗ္ဗေတိ သမုဒယပက္ခိယေ။ သစ္စိကာတဗ္ဗေတိ နိဗ္ဗာန်ံ သန္ဓာယာဟ။

(င) အဘိညေယျန္တိ ဣမိနာ ဒုက္ခသစ္စမာဟ။ ဘာဝေတဗ္ဗန္တိ မဂ္ဂသစ္စံ။ စသဒ္ဓေါ ပနေတ္ထ အဝုတ္တသမုစ္စယတ္ထော၊ တေန သစ္စိကာတဗ္ဗဿ ဂဟဏံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အထ ဝါ အဘိညေယျန္တိ ဣမိနာဝ ပါရိသေသဉာယေန ပရိညေယျဓမ္မေ သစ္စိကာတဗ္ဗဓမ္မေ စ ဒဿေတိ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၂၂၉)

မအု-၇၁။ ။(ခ)အကျယ်အားဖြင့် ပြလို၍ ခ-ဝါကျကိုမိန့်။ (င) အဘိညေယျေ အစရှိသော သာဓု၏ သာဂေကို ပြလို၍ င-ဝါကျ မိန့်။ အဘိညေယျဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို ပြ၏။ ဘာဝေတဗ္ဗံဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာကို တိုက်ရိုက် ပြ၏။ အကြောင်းကို ဆိုခြင်းဖြင့် အကျိုး၏ပြီးစီးခြင်းကြောင့် နိရောဓသစ္စာကိုလည်း ပြ၏။ ပဟာတဗ္ဗံဖြင့် သမုဒယသစ္စာကို မုချအားဖြင့် ပြ၏။ ဒုက္ခသစ္စာကို ကာရဏုပစာအားဖြင့် ပြ၏။ (ဋီကာနှင့် မတူပုံကို သတိထားခဲ့ပါ။)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-၌ “သမ္မာ သာမဉ္ဇ သဗ္ဗဓမ္မေ အဗုဒ္ဓိတိ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ”ဟု ပြု။ “အမှားမရှိ အမှန်သိရုံသာမက ကိုယ်တော်တိုင်လည်း သိသည်” ဟူလို။ (ခ)ခ-ဝါကျကား သဗ္ဗဓမ္မ-အရကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ-အရ မဖောက်မပြန် အမှန်အတိုင်း သိပုံကိုလည်းကောင်း အကျယ်ပြသော စကားတည်း။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၄၀၉)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ ဘာဝိတံ-၌ ပါသော စ-သဒ္ဓါကို အဝုတ္တသမုစ္စယတ္ထ ကြံ၍ င-မှတ်ပြဝါကျကို အဘိဓေယျတ္ထပေါ်လွင်အောင် အနက်ယော နေရာပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။စ-သာဂေကား၊ တေနေဝ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ အဘိဓေယျံ ။ ပ။ ။ ဗြာဟ္မဏာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ဗြာဟ္မဏ-သေလပုဏ္ဏား၊ မေ-ငါသည်၊ အဘိညေယျ-ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိထိုက်သော ဒုက္ခသစ္စာတရားကို၊ အဘိညာတံ-ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်ပြီ၊ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ-မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ ထိုက်သော မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ ဘာဝိတံ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ဝါ-ပွားစေအပ်ပြီ။ (သစ္စိကာတဗ္ဗ-မျက်မှောက်ပြုထိုက်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်း၊ သစ္စိကတံ-မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊) ပဟာတဗ္ဗံ-ပယ်ထိုက်သော သမုဒယသစ္စာတရားကို၊ ပဟိနံ-ပယ်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်မှ သဗ္ဗဓမ္မာနံ-ပုဒ်သို့ သဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ “မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တိုင်သာ သိတတ်သောကြောင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်၏”ဟု ပါဠိတော်၌ ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်သို့ သိပါသနည်း၊ တစ်စိတ်တစ်ဖို့ တချို့တစ်ဝက်သာ သိပါသလော။ ဤသို့ သူမေးဖွယ်ရှိသော ကြောင့် သဗ္ဗဓမ္မာနံ-ပုဒ်ကိုမိန့်။

မှတ်ချက်။ ။သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ထပနာကိုင်၍ သံဝဏ္ဏနာသို့ လျဉ်းပါးခြင်း (တက်ခြင်း)လည်း ရှိနိုင်သည်။ စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေတုန်းကလည်း နမူနာ ရေးခဲ့ပြီ။ တစ်ပုဒ်မှ တစ်ပုဒ်သို့ တက်ပုံကို လေ့ကျင့်ခန်း ၆-၌တွေ့လိမ့်ဥးမည်။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းတက်ရာ၌ တစ်ဝါကျမှ တစ်ဝါကျသို့ တက်ခြင်းအပြင် တစ်ပုဒ်မှ တစ်ပုဒ်သို့ တက်ခြင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ တက်ခြင်း၊ တစ်ဝါကျထဲ၌ပင် ဖြစ်သင့်သလို ထပနာကိုင်၍ တက်ခြင်းများလည်း ရှိနိုင်သည်-ဟု စုပေါင်းမှတ်ထားပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျသို့ သဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည်၊ ဂ-ဝါကျဖြင့် “အဘိညေယျတရားတို့ကို အဘိညေယျအဖြစ်အားဖြင့် သိတော်မူသည်”ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဘိညေယျတရားတို့ဟူသည် အဘယ်တို့ပါနည်း၊ သစ္စာလေးပါးမှ အလွတ်ဖြစ်ပါသလော။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဃ-ဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။အဘိညေယျဟူသည် သစ္စာလေးပါးတည်း။ ထို သစ္စာလေးပါးသရုပ်ကို ဃ-ဝါကျဖြင့် ထုတ်ပြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ တက်ရသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။င-မှတ်ပြဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် (ဂ၊ ဃ)မှတ်ပြဝါကျတို့ဖြင့် သာချကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏သာဓကကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် င-ဝါကျကို မိန့်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ၍ အမည်ပေးပြီးလျှင်၊ ဂ-ဝါကျပါ အဘိညေယျတော-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျသည် သဗ္ဗဓမ္မအရကိုလည်းကောင်း၊ မဖောက်မပြန် သိပုံကိုလည်းကောင်း အကျယ်ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ ဂ-ဝါကျသည် သဗ္ဗဓမ္မပုဒ်၏ အရကို အကျယ်ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ ဃ-ဝါကျသည်

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

အဘိညေဃပုဒ်၏ အရကို အကျယ်ပြုသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ င-ဝါကျ သည် သာဓကကို ပြသောကြောင့် ဒဠိကရဏဝါကျ။ (လဒ္ဒဂုဏက ပိုကောင်းသည်။)

စာစပ်။ ။အဘိညေဃတော-ကား အားဖြင့်-ဟူ၍ အနက်ပေးသော ကြောင့် ဗုဒ္ဓေါ-၌ ကြိယာဝိသေသန၊ ဗုဒ္ဓေါကား ကြိယာဝိသေသျှ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

မှတ်ချက်။ ။မအူအတိုင်း စပ်လိုက်သည်။ ဘာသာဋီကာကား အဖြစ်ဖြင့်- ဟုပေး၏။ ထိုအလို “ကရိဏ်း၊ ကရိဏ်း၏ ကြိယာ”ဟု ဆို၍စပ်ပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက် ထောက်ဆ၍ ဝါကျ အမည် မှည့်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။(ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)ဝါကျတို့သည် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ။ ဝိတ္ထာရဝါကျထဲတွင် (ဂ၊ ဃ၊ င) ဝါကျတို့သည် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ ခ-ဝါကျသည် သင်္ခေပ ဝါကျ။ ဝိတ္ထာရဝါကျထဲတွင် င-ဝါကျသည် ဒဠိကရဏဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက် ၍ (ဂ၊ ဃ)ဝါကျတို့သည် ဒဠိယဝါကျ။ ဒဠိယဝါကျထဲတွင် ဃ-ဝါကျသည် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ဂ-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ ဗုဒ္ဓတ္တာ၌ ဗုဒ္ဓပုဒ်ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဏ် ကောက်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ဗုဒ္ဓိယံသုတိ ဗုဒ္ဓါ။ (အနက်ပေး၊ စစ်၊ ခွဲ) ဗုဓဓာတ်၏ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ဝိပဿနာပညာစသည်၊ မဂ်ပညာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စသည် တို့သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ တရားတို့၏ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိသည် ဖလူပစာ အားဖြင့် ရ၏။ တ၊ ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုချဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အလုံးစုံသော တရား ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကို ကောက်ရာ၌ အဘိညေဃတော ဗုဒ္ဓေါတိ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝိပဿနာပညာဒီဟိ အဓိဂမက္ခဏေ မဂ္ဂပညာယ အပရဘာဂေ သဗ္ဗညု တညာဏာဒီဟိ အညာသိတိ အတ္ထော-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ကောက်သည်။ ကောက်ရိုး အကောက်ကို ပုံစံမှာ ပြခဲ့ပြီ။ ဤ၌ ဗုဒ္ဓပုဒ်သည် သဗ္ဗဓမ္မာနံနှင့် အရတူသည်၊ တရားအားလုံးသည်လည်း သိအပ်သော ကမ္မသာဓနသတ္တိရှိကြသည်၊ ထို့ကြောင့် ကမ္မသာဓနဝိဂ္ဂိဟ်ဆိုရသည်၊ ကတ္တုဋ္ဌသာဓနဝိဂ္ဂဟပြုလျှင် အမှားစင်စစ် ဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ “ပုဒ်တစ်ခုကို ဝိဂ္ဂဟပြုလိုသောအခါ အရကောက်ကို ကြည့်

ရသည်၊ အရကောက်အားလျော်စွာ သာဓနစသည် ထားရသည်” ဆိုသော အချက်ကို စွဲနေပါစေ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျပါ ပဟိနံ-ပုဒ်၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ပဟိနံ-သည် ပပုဗ္ဗ ဟာဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း၊ ပထမာဧကဝုဓ် သိဝိဘတ်၊ နပုံလိင်၊ ကတ္တုကာရက၊ ကမ္မဝါစကကိတ်ကြိယာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပဟိနံ-သည် လိင်သုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော်လည်း ဤ၌ သမုဒယသစ္စံ-ဟူသော အဘိဓမ္မာကို ကြည့်၍ “နပုံလိင်” ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ ဤအချက်ကို သတိပြုပါ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်ကို ဗျတိရေက၊ အနွယအားဖြင့် ဖော်ပြ၍၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည် တပ်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ သာမံ-ဖြင့် သံဥပသာရပုဒ်သည် သုဋ္ဌုစသော အနက်ကို မဟော(ဗျ)၊ သယံဟူသော အနက်ကို ဟော၏-ဟု ပြ၏ (နွ)၊ ဥပသာရဖြစ်သော လိင်ပုဒ်အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ-ဖြင့် သိခြင်း ဟူသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသသာ သိခြင်းမဟုတ်(ဗျ)၊ အလုံးစုံကို သိခြင်းဟု ပြ၏ (နွ)၊ အဓိပ္ပာယ်ရ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထ။ အပေါင်းဖြင့် သမ္မာ သာမဉ္ဇ သဗ္ဗဓမ္မ အဗုဒ္ဓိတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ တ၊ ပစ္စည်း၏ ကတ္တာ အနက် ဟောကြောင်းကို ပြ၏၊ ကိတ်ဖြစ်သောပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသော ကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျ၌ “ဗြဟ္မဏ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ဗြာဟ္မဏ” ဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ မည်သည့်ပါဠိသာ သင့်ပါသနည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

၇။ အဖြေ။ ။ “ဗြာဟ္မဏ” ဟု ဗြံ၌ ရေးချပါသောပါဠိသာ သင့်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဗြာဟ္မဏ-ကို “ဗြာဟ္မ+အဏ” ဟု ပုဒ်ခွဲ၍ ထိုဗြာဟ္မသည် ဝေဒကို ဟောရကား ဗြဟ္မဏော ဣဒံ ဗြာဟ္မံ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဣဒံအနက်ဟော ဏ၊ ပစ္စည်း ကြောင့် ဗြ-မှ အ၊ ကို ဝုဒ္ဓိဧကန် ပြုရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ (အဘိဓာန်ဋီကာ နိဿယသစ်)

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျပါ အဘိညေယျံ-ပုဒ်၌ ဥပစာ၊ နယတို့ကို ရှင်းလင်း ဖော်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ အဘိညေယျဟူသော သဒ္ဓါသည် အပေါင်းဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးလုံး၏ အဘိညေယျ-ဟူသော အမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော ဒုက္ခ၊ နိရောဓ သစ္စာတို့၌ တင်စား၍ အစိတ်ဖြစ်သော ဒုက္ခ၊ နိရောဓ သစ္စာတို့ကို အဘိညေယျဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ဧကဒေယျပုစာ ဖြစ်ပါသည်။ (ရဋ္ဌိ၊ နေယျ၊ အဘောဒနည်းတို့အပြင် ပါရိသေသ၊ ဂေါဗလိဗဒ္ဓ၊ ပုညဉာဏသမ္ဘာရ နည်းတို့ကိုလည်း ရေးပါ။ ပါရိသေသနည်းကို ဋီကာ တိုက်ရိုက်ဖွင့်ဆိုသည်။ မကျန်စေနှင့်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ အောက်ပါ မြန်မာဝါကျကို ပါဠိစုက္ကိယ စီကုံးပြပါ။
တင့်တယ်သော ကြွသွားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကောင်းသော အရပ်သို့ ကြွသွားတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ ကြွသွားခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ မိန့်မြွက်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း “သုဂတ” မည်၏။ ချဲ့ဥးအံ့၊ သွားခြင်းကိုလည်း “ဂတ” ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုကြွသွားခြင်းသည်လည်း တင့်တယ်၏။ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ အပြစ်မရှိ။

၉။ အဖြေ။ ။ သောဘနဂမနတ္တာ၊ သန္တရံ ဌာနံ ဂတတ္တာ၊ သမ္မာဂတတ္တာ၊ သမ္မာ စ ဂဒတ္တာ သုဂတော၊ ဂမနမ္ပိ ဟိ ဂတန္တိ ပုစ္ဆတိ၊ တဇ္ဇဘဂဝတော သောဘနံ ပရိသုဒ္ဓမနဝဇ္ဇံ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ ယ-ဝါကျ၌ ဘာဝေတဗ္ဗေ ဓမ္မေ-အရကို သစ္စပထမ ဒေသနာဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ဘာဝေတဗ္ဗေ-အရ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ထိုမဂ္ဂသစ္စာသည် အာရမ္မဏိက တရားဖြစ်၍ အာရုံနှင့် မကင်းရကား အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ထိုမဂ္ဂသစ္စာသည် ပဟာယကတရားဖြစ်၍ ပဟာတဗ္ဗတရားနှင့် မကင်းရကား ပဟာတဗ္ဗ ဖြစ်သော တဏှာကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုတဏှာသည် သမုဒယသစ္စာ မည်၏။ ထိုသမုဒယ သစ္စာသည် အကြောင်းဖြစ်၍ အကျိုးနှင့် မကင်းရကား အကျိုးဖြစ်သော လောကီ ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း ယူအပ်၏။ ထိုလောကီခန္ဓာငါးပါးသည် ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏။ ထိုသစ္စာလေးပါးတို့တွင် သမုဒယသစ္စာသည် အသာဒ မည်၏။ ဒုက္ခသစ္စာသည် အာဒီနဝ မည်၏။ မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာနှစ်ပါးသည် နိဿရဏ မည်၏။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားခြင်းကြောင့် ရအပ်သော နိဗ္ဗာန်-ဟူသော အကျိုးသည် ဖလ မည်၏။ ထိုဖလ၏ အကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားစေခြင်းသည် ဥပါယ မည်၏။ “ထိုဖလကို ရဘို့ရန် ထိုဥပါယကို ပြုကြလေ” ဟု တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော အစီအရင်သည် ဥပါယ မည်၏။

အမှတ်-၃၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၄၊ လှေကျင့်ခန်း

(က) ယံ ပန ကိဉ္စိ အတ္ထိ ညေယျံ၊ တဿ သဗ္ဗဿ ဗုဒ္ဓတ္တာ ဝိမောက္ခန္တိက ဉာဏဝေေန ဗုဒ္ဓေါ။

(ခ) ယသ္မာ ဝါ စတ္တာရိသစ္စာနိ အတ္တနာပိ ဗုဒ္ဓိ၊ အညေပိ သတ္တေ ဗောဓေသိ။

(ဂ) တသ္မာ ဧဝမာဒိဟိပိ ကာရဏေဟိ ဗုဒ္ဓေါ။

(ဃ) ဘဂဝါတိ ဣဒံ ပနဿ ဂုဏဝိသိဋ္ဌသတ္တုတ္တမဂရုဂါရဝါဓိဝစနံ။

(င) တေနာဟု ပေါရာဏာ-

ဘဂဝါတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝါဓိဝစနမုတ္တမံ။

ဂရုဂါရဝယုတ္တော သော၊ ဘဂဝါ တေန ဝုစ္စတိတိ။(ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၉၄)

ဋီကာ။ (က) ဝိမောက္ခန္တိကဉာဏဝေေနာတိ ဧတ္ထ သဗ္ဗသော ပဋိပက္ခေဟိ ဝိမုစ္စတိတိ ဝိမောက္ခော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေါ၊ တဿ အန္တော အဂ္ဂဖလံ၊ တသ္မိံ လဒ္ဓေ လဒ္ဓဗ္ဗတော တတ္ထ ဘဝံ ဝိမောက္ခန္တိကံ၊ ဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန သဒ္ဓိံ သဗ္ဗမ္ပိ ဗုဒ္ဓဉာဏံ။ (ဃ) ဣဒါနိ ဘဂဝါတိ ဣမဿ အတ္ထံ ဒဿေန္တော အာဟ “ဘဂဝါတိ ဣဒံ ပနဿ” တိ အာဒိ။ ဂုဏဝိသိဋ္ဌသတ္တုတ္တမဂရုဂါရဝါဓိဝစနန္တိ သဗ္ဗေဟိ သီလာဒိ ဂုဏေဟိ ဝိသိဋ္ဌဿ တတော ဧဝ သဗ္ဗသတ္တေဟိ ဥတ္တမဿ ဂရုနော ဂါရဝဝေေန ဝုစ္စမာနဝစနမေတံ ဘဂဝါတိ။ (င) ဘဂဝါတိ ဝစနံ သေဋ္ဌန္တိ သေဋ္ဌဝါစကံ ဝစနံ သေဋ္ဌဂုဏသဟစရဏတော “သေဋ္ဌ”န္တိ ဝုတ္တံ။ အထ ဝါ ဝုစ္စတိတိ ဝစနံ၊ အတ္တော၊ တသ္မာ ယော “ဘဂဝါ” တိ ဝစနေန ဝစနိယော အတ္တော၊ သော သေဋ္ဌောတိ အတ္တော။ ဂါရဝယုတ္တောတိ ဂရုဘာဝယုတ္တော ဂရုဂုဏယောဂတော။ ဂရုကရဏံ ဝါ သာတိသယံ အရဟတိတိ ဂါရဝယုတ္တော၊ ဂါရဝါရဟောတိ အတ္တော။(သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၂၉၅-၇)

မအု-၁၂၀။ ။(ခ) မဟာနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်တို၌ လာသောနည်း ဖြင့်လည်း ဝစနတ္ထကို ပြလို၍ ခ-ဝါကျကို မိန့်။ (ဃ) “ဘဂဝါ” ဟူသောပုဒ်၏ အနက်ကိုပြလို၍ ဃ-ဝါကျကို မိန့်။ (င) သာဓကကို ပြလို၍ င-ဝါကျကို မိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။(က) က-ဝါကျ၌ တချို့စာတွင် သဗ္ဗဿနောင် ပိကျ သည်၊ “ပိတိ ဥပရိ ဝုစ္စမာနော ဝိသေသော ဇောတိယတိ” ဟု ဋီကာဖွင့် သော ကြောင့် “သဗ္ဗဿာပိ” ဟု ရှိစေ။ (ခ) ခ-ဝါကျ၌ “အဗုဒ္ဓိတိ ဗုဒ္ဓေါ” ဟု သုဒ္ဓ ကတ္တုသာဓ်၊ “ဗောဓေသိတိ ဗုဒ္ဓေါ” ဟု ဟေတုကတ္တုသာဓ်လုပ်၍ ထိုနှစ်ပုဒ်ကို ဧကသေသ်လုပ်။ ဟေတုကတ္တုသာဓ်၌ ကာရိတ်ပစ္စည်းကျေ၊ ဣ-အနုဗန်ကာရိတ် ကြောင့် ဝုဒ္ဓိမပြုခြင်းမှာ ဝုဒ္ဓိအပြုက မမြဲသောကြောင့်တည်း။ ဥပမာ-ပဏ္ဍသောသာ+ သစ်ရွက်တို့ကို ခြောက်သွေ့စေနိုင်သောလေတို့” ဟူရာ၌ ဝုဒ္ဓိမပြုဘဲ “ပဏ္ဍသုသာ”

ဓမ္မာစရိယမဂ္ဂ

ဟုလည်း ရှိနိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့် “ဗောဇ္ဈိ” ဟု ဝုဒ္ဓိမရောက်။ (ဃ) ဃ-ဝါကျ၌ ဂရုနေရာဝယ် ဂုရုလည်း သင့်၏။ (င) င-ဝါကျ၌ ဘဂဝါသဒ္ဓါ၏ ဟောနက်သည် ဘုရားတည်း။ ထိုဘုရားတည်းဟူသော အနက်က သေဋ္ဌဖြစ်သော ကြောင့် ဘဂဝါဟူသော သဒ္ဓါလည်း တကွဖြစ်ဖက် သဟစရဏနည်း၊ အနက်ကို အကြောင်းပြုသော ကာရဏပုစ္ဆာအားဖြင့် သေဋ္ဌ-ချီးမွမ်းအပ်သော သဒ္ဓါဖြစ်လေ တော့၏။ ဂရုသိဉ္စနေ၊ ဥဂ္ဂိရဏေ ဝါ-ဓာတ်ကျမ်းရှိသောကြောင့် “ဂရုတိ မေတ္တာဒကံ သိဉ္စတိတိ ဂရု၊ ဂိရတိ မေတ္တာသိနေဟံ ဝမတိတိ ဂရု” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုကြ၏။ ဤနေရာ၌ ထိုဝိဂ္ဂဟများ ပြုဖွယ်မလို၊ ဤနေရာကား “ဂရုပုဒ်သည် မဟန္တတ္ထဗုဒ္ဓ နတ္ထဝါစီရုဠိအနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်” ဟု ကြိုသင့်သည် ထင်သည်။ “ဂရုနော-လေးစား အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘာဝေါ-ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ” ဟူသည် သီလစသော ဂုဏ်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဂါရဝအရ သီလစသော ဂုဏ်ထူး ရ၏။ (ဘာဠိ၊ ပ၊ ၄၄၃)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ သော၊ တေန-ဟူသော နိယမတို့၏ အနိယမတို့ကို ထည့်စွက်လျက် င-ဝါကျကို အနက်ယောဇနာပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ တေန-ထို့ကြောင့်၊ ပေါရာဏာ-တို့သည်၊ ဘဂဝါတိ- ။ ပ ။ ဝုစ္စတိတိ-ဟူ၍၊ အာဟု-ကုန်၏။ ဘဂဝါတိ ဝစနံ-ဘဂဝါဟူသော သဒ္ဓါ သည်၊ သေဋ္ဌ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ဘဂဝါတိ ဝစနံ- သည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သောသဒ္ဓါတည်း။ တစ်နည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနံ-ဘဂဝါ သဒ္ဓါ ဟောအပ်သောအနက်သည်၊ သေဋ္ဌ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော အနက် တည်း။ ဘဂဝါတိဝစနံ-သည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော အနက်တည်း။ (တထာဂတော- သည်)၊ ဂါရဝယုတ္တော-အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်တော်မူ၏။ (ယေနကာရဏတ္ထယေန-အကြင် အကြောင်းသုံးပါးအပေါင်းကြောင့်၊ ယော တထာ ဂတော-သည်)၊ ဂရု-ဂရုမည်တော်မူ၏၊ တေန ကာရဏတ္ထယေန-ကြောင့်၊ သော တထာဂတော-ကို၊ ဘဂဝါ-ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည်၊ က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဗုဒ္ဓေါပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို အဋ္ဌကထာ၌ လာသောနည်းဖြင့် ပြဆိုတော်မူ၏။ မဟာနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိ သမ္ဘိဒါမဂ်တို့၌ လာသောနည်းဖြင့် မပြတော့ပြီလော၊ မဟာနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် တို့၌ လာသောနည်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ- ဝါကျကို မိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျတွင် ပထမပါဒမှ ဒုတိယပါဒသို့ အနုသန္ဓေ နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် ပထမပါဒဖြင့် ဂုဏဝိသိဋ္ဌ သာဓကကို ပြဆို ပြီး၍ ယခုအခါ သတ္တုတ္တမ၏ သာဓကကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဒုတိယပါဒကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ တစ်ပါဒမှ တစ်ပါဒသို့ တက်ထားပုံကို သတိပြု အတုယူပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ၍ အမည်ပေးပြီးလျှင်၊ င-ဝါကျပါ ဘဂဝါတိဝစနံ-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခ-ဝါကျသည် ဗုဒ္ဓပုဒ်ဝစနတ္ထကို တစ်နည်းအားဖြင့် ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓ ရဝါကျ။ ဂ-ဝါကျသည် အကျိုးဖလကို ပြသောကြောင့် ဖလဝါကျ။ (နိယမဝါကျလည်း ယူနိုင်သည်။) ဃ-ဝါကျသည် ဗုဒ္ဓေါပုဒ်၏ အဖွင့် မှတစ်ပါး ဘဂဝါပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓ ရဝါကျ။ င-ဝါကျသည် သာဓကကို ပြသောကြောင့် ဒဠိကရဏဝါကျ။

စာစပ်။ ။ ဘဂဝါတိဝစနံ-ကား သည်-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သေဋ္ဌ၌ တုလျတ်၊ သေဋ္ဌကား လိင်္ဂတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဟောတိ-ဟူ သော ပါဌသေသ ထည့်စွက်၍ စပ်လိုလျှင် ပကတိကတ္တာ၊ ပကတိကတ္တာ၏ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့်လည်း စပ်နိုင်၏။ သူ့အတိုင်း စပ်ခြင်းက ပို၍ ကောင်းသည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ အမည် ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ (ဃ၊ င)ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓ ရဝါကျ၊ ထိုဝါကျထို့ကို ထောက်၍ (က၊ ခ၊ ဂ)ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓဝါကျ၊ ပက္ခန္ဓဝါကျထဲတွင် (ခ၊ ဂ) ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓ ရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် ပက္ခန္ဓဝါကျ၊ ပက္ခန္ဓ ရဝါကျထဲတွင် ဂ-ဝါကျသည် ဖလဝါကျ၊ ထိုဝါကျကိုထောက်၍ ခ-ဝါကျသည် ဟေတုဝါကျ၊ ပထမပက္ခန္ဓ ရဝါကျထဲတွင် င-ဝါကျသည် ဒဠိကရဏ ဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ဃ-ဝါကျသည် ဒဠိယဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျပါ ဝိမောက္ခ-ပုဒ်ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာသ် ကောက်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

၄။ အဖြေ။ ။ ပဋိပက္ခေဟိ ဝိမုစ္စတိတိ ဝိမောက္ခော။ (အနက်ဓား၊ စစ်၊ ခွဲ။) ဝိပုဗ္ဗ မောက္ခဓာတ်၏ အရကား အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ သမုဇ္ဈေဒပဟာန သတ္တိသည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော အောက်မဂ်၊ အောက်ဖိုလ် ဉာဏ်၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ ပါရမီဉာဏ်-စသည်တို့သည် ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏။ နောက်နောက်၌ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၊ ဒေသနာ ဉာဏ်-စသည် တို့သည် ကာရဏူပစာအားဖြင့် ရ၏။ အ၊ ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုချ ဖလူ ကာရဏူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော သတ္တိမန္တဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ် ရ၏။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ ညေယျံ၊ ဃ-ဝါကျပါ ဂုဏ-ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက-တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ညေယျံ-သည် ဉာဓာတ်၊ ဣပစ္စည်း၊ ပထမာဧကဝုဓ် သိဝိဘတ်၊ နပုံလိင်၊ ကတ္တုကာရက-ဖြစ်ပါသည်။ ဂုဏသည် ဂုဏဓာတ်၊ တစ်နည်း-ဂဏဓာတ်၊ အ၊ ပစ္စည်း၊ တတိယာဗဟုဝုဓ် ဟိဝိဘတ်၊ ပုံလိင်၊ ကရဏ ကာရက-ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဘော်ဖော်၍ အကြောင်းပြလျက် သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ ဘဂဝါ-ဟူသော သဒ္ဒါသည် ဂုဏဝိသိဋ္ဌကြောင့် သတ္တုတ္တမဖြစ်တော်မူသော အလေးပြုအပ်သော ဘုရား၌ အလေးပြုတတ်သူ၏ အဖြစ်အားဖြင့် ဖြစ်သော သဒ္ဒါပင်တည်း-ဟု သိစေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ရ အနက်ကို ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထ။

တစ်နည်းကား။ ။ ဘဂဝါ-ဟူသောပုဒ်၏ အလေးပြုအပ်သူကို ဟောသော မဟန္တတ္ထဗုဒ္ဓနတ္ထဝါစီ ရဋ္ဌိအနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိစေ၏။ နာမ်ဖြစ် သော လိင်ပုဒ်၏အနက်ကို ပြသောကြောင့် နာမလိင်္ဂတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-ဝါကျ၌ ဂရုအစား ဂရု-ဟုရှိပါက သင့်/မသင့် အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ဂရုအစား ဂရုရှိက သင့်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဂရုသဒ္ဒါ လည်း ဂရုကဲ့သို့ပင် အလေးပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အနက်ကို ဟောနိုင် သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဘဂဝါတိဝစနံ သေဋ္ဌံ-၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ နယတို့ကို ရှင်းပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ဘဂဝါတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ-သည် အကြောင်းဖြစ်သော ဘုရားဟူသော အနက်၏အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဒါ၌ တင်စား၍ ဆိုထားသောကြောင့် ကာရဏူပစာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားတည်းဟူသော အနက်နှင့် ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဒါတို့ တကွဖြစ်သောကြောင့် သဟစရဏနည်း ဖြစ်ပါသည်။ (နာနန္တရိက၊ ရဋ္ဌိ၊ နေယျ၊ အဘောဒ-တို့ကိုလည်း ရေးပါ။)

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစုတ္တိယ စီကုံးပြပါ။

ဘဂဝါဟူသော အမည်တော်ကို အမေသည် မပြုအပ်။ ဤဘဂဝါဟူသော အမည်တော်သည် အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူကြကုန်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဘုရားတို့၏ ဗောဓိပင်၏ အနီးအောက်၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရခြင်းနှင့် တစ်ပြိုင်နက် အရဟတ္တမဂ်၏အဆုံး အရဟတ္တဖိုလ်ခဏ၌ ဖြစ်သော နာမည်တည်း။

၉။ အဖြေ။ ။ ဘဂဝါတိ နေတံ နာမံ မာတရာ ကတံ၊ ဝိမောက္ခန္တိက မေတံ ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ ဗောဓိယာ မူလေ သဟ သဗ္ဗညုတညာဏဿ ပဋိလာဘာ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျပါ ကာရဏေဟိ-ပုဒ်ကို ဝေဝစနဟာရနေတ္တိ နည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ကာရဏေဟိ-ဟူသောပုဒ်ကို နိမိတ္တေဟိ၊ ဌာနေဟိ၊ ပဒေဟိ၊ ဗိဇေဟိ၊ နိဗန္ဓနေဟိ၊ နိဒါနေဟိ၊ ပဘဝေဟိ၊ ဟေတူဟိ၊ သမ္ဘဝေဟိ၊ သေတူဟိ၊ ပစ္စယေဟိ-စသည်ဖြင့် များစွာသော ဝေဝစပရိယာယ် စကားလှယ် တို့ဖြင့် ယှဉ်စေအပ်၏။

နိမိတ္တံ ကာရဏံ ဌာနံ၊ ပဒံ ဗိဇံ နိဗန္ဓနံ။
နိဒါနံ ပဘဝေါ ဟေတု၊ သမ္ဘဝေါ သေတု ပစ္စယော။
(အဘိဓာန်-၉၁)

အမှာ။ ။ ဝိမောက္ခန္တိက ဉာဏဝသေန-၌ ဝိမောက္ခ-အရ အရဟတ္တမဂ်ယူ၊ ဝိမောက္ခန္တိ-အရ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုယူ၊ ဝိမောက္ခန္တိကဉာဏ-အရ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ယူ၍ ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ကြည့်ပါ။

အမှတ်-၄၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

အမှတ်-၅၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ဂဗ္ဘတော အပဂတောတိ အပဂဗ္ဘော။
- (ခ) အဘဗ္ဗော ဒေဝလောကူပပတ္တိံ ပါပုဏိတုန္တိ အဓိပ္ပါယော။
- (ဂ) ဟိနော ဝါ ဂဗ္ဘော အဿာတိ အပဂဗ္ဘော။
- (ဃ) ဒေဝလောကဂဗ္ဘပရိဗာဟိရတ္တံ အာယတိံ ဟိနဂဗ္ဘပဋိလာဘာဘာဂီတိ။
- (င) ဟိနော ဝါဿ မာတုကုဗ္ဗိမ္ပိ ဂဗ္ဘဝါသော အဟောသိတိ အဓိပ္ပါယော။
- (စ) ယဿ ခေါ ဗြာဟ္မဏ အာယတိံ ဂဗ္ဘသေယျာ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ ပဟိနာတိ ဗြာဟ္မဏ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ အနာဂတေ ဂဗ္ဘသေယျာ ပုနဗ္ဘဝေ စ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ အနုတ္တရေန မဂ္ဂေန ဝိဟတကာရဏတ္တာ ပဟိနာ။ (၄-ပါ ၁၀၇)

ဋီကာ။ (က) ဂဗ္ဘတောတိ ဒေဝလောကပဋိသန္ဓိတော။ တေနေဝါဟ “အဘဗ္ဗော ဒေဝလောကူပပတ္တိံ ပါပုဏိတုန္တိ အဓိပ္ပါယော” တိ။ (ဃ) ဟိနော ဝါ ဂဗ္ဘော အဿာတိ အပဂဗ္ဘောတိ ဣမဿ ဝိဂ္ဂဟဿ ဧကေန ပရိယာယေန အဓိပ္ပါယံ ဒဿေန္တော အာဟ “ဒေဝလောက ဂဗ္ဘပရိဗာဟိ ရတ္တာ အာယတိံ ဟိနဂဗ္ဘပဋိလာဘာဘာဂီ” တိ။ ယသ္မာ အာယတိမ္ပိ ဟိနဂဗ္ဘပဋိလာဘာဘာဂီ၊ တသ္မာ ဟိနော ဝါ ဂဗ္ဘော အဿာတိ အပဂဗ္ဘောတိ အဓိပ္ပါယော။

(င) ပုန တဿေဝ ဝိဂ္ဂဟဿ ဣမေဝသေန ။ ပ။ ဒဿေန္တောတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယဿ အနုရူပံ ကတွာ အဓိပ္ပါယံ ဒဿေန္တော အာဟ “ဟိနော ဝါဿ မာတုကုဗ္ဗိသ္မိံ ဂဗ္ဘဝါသော အဟောသိတိ အဓိပ္ပါယော” တိ။ (စ) ဂဗ္ဘသဒ္ဓေါ အတ္ထိ မာတုကုဗ္ဗိပရိယာယော “ဂဗ္ဘေ ဝသတိ မာဏဝေါ” တိအာဒိသု ဝိယ။ အတ္ထိ မာတုကုဗ္ဗိသ္မိံ နိဗ္ဗတ္တသတ္တပရိယာယော “အန္တမသော ဂဗ္ဘပါတနံ ဥပါဒါယာ” တိအာဒိသု ဝိယ။ တတ္ထ မာတုကုဗ္ဗိပရိယာယံ ဂဟေတွာ အတ္ထံ ဒဿေန္တော အာဟ “အနာဂတေ ဂဗ္ဘသေယျာ” တိ။ ဂဗ္ဘေ သေယျာ ဂဗ္ဘသေယျာ။ အနုတ္တရေန မဂ္ဂေနာတိ အဂ္ဂမဂ္ဂေန။ ကမ္မကိလေသာနံ မဂ္ဂေန ဝိဟတတ္တာ အာဟ “ဝိဟတကာရဏတ္တာ” တိ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၃၄၈)

မအု-၂၁၀။ ။(ခ) စကားကျကို ပြလို၍ ခ-ဝါကျ မိန့်။ (ဂ) ပထမအတ္ထ ဝိကပ်၌ ပဒတ္တကို ပြပြီး၍ ဒုတိယအတ္ထဝိကပ်၌ ပဒတ္တကို ပြလို၍ ဂ-ဝါကျ မိန့်။ (ဃ) အကြောင်းပြလို၍ ဃ-ဝါကျ မိန့်။ (င) အဆိုကို ပြလို၍ င-ဝါကျ မိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။(စ) စ-ဝါကျ၌ ဘုရားသည် အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို တိုက်ရိုက်ပယ်သဖြင့် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကိုလည်း

ပယ်ရာရောက်၏။ ထိုသို့ အကြောင်း ကံကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းသည်ပင် အကျိုး ဂဗ္ဘဿယျ ပုနတ္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိတို့ကိုလည်း ပယ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် “ဂဗ္ဘဿယျ ပုနတ္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ ပဟိနာ” ဟု မိန့်သည်။ “အကျိုးနာမည်ကို အကြောင်း၌ တင်စား သော ဖလူပစာရစကား” ဟု မှတ်။ ပုနတ္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ-၌ ပုနရ်-ဟု သကတရိသော ကြောင့် ပါဠိ၌ ပျောက်သွားသော ရ်-အစား နောက်ပုဒ်၌ ဒွေးဆော်လာရသည်။ (ဘာဠိ၊ ပ၊ ၅၃၈)

ဂဗ္ဘ၌ ဥပစာမှတ်ဖွယ်။ ။ဂဗ္ဘသဒ္ဒါသည် ကလလရေကြည်စသော အခိုက် အတန်ရှိသော တရားအစုကိုလည်းကောင်း၊ လူတို့နေရာ တိုက်ခန်းကိုလည်းကောင်း မုချအားဖြင့် ဟော၏။ ကိုယ်ဝန်သူငယ်ကို ဆိုလိုရာ၌ ထိုတရားစုအပေါ်ဝယ် မှီတွယ်၍ ဖြစ်ရသောကြောင့် ဌာနူပစာ။ အမိဝမ်းကို ဆိုလိုရာ၌ ကိုယ်ဝန်သူငယ်၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဌာနျူပစာ။ တစ်နည်း၊ ပကတိတိုက်ခန်းနှင့် တူသော ကြောင့် သဒိသူပစာ။ ပဋိသန္ဓေကို ဆိုလိုရာ၌ ဌာနဝမ်းတိုက်၏အမည်ကို ဌာနိ ပဋိသန္ဓေအပေါ်၌ တင်စား၍ ဌာနူပစာ။ နတ်ပဋိသန္ဓေကို ဆိုလိုရာ၌ လူစသော ပဋိသန္ဓေနှင့် တူသောကြောင့် သဒိသူပစာဖြစ်သည်။ သေချာစွာ အကွက်ချ၍ စဉ်းစား ကြည့်ပါ။ ရှုပ်၏။

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။အပဂဗ္ဘော-ဟူသောပုဒ်ကိုသာ သံဝဏ္ဏနာနှင့်အညီ အနက် ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။အပဂဗ္ဘော-နတ်ပြည် ပဋိသန္ဓေမှကင်းသူတည်း။ ဝါ-ယုတ် ညံ့သော ပဋိသန္ဓေရှိမည့်သူတည်း။ ဝါ-ယုတ်ညံ့သော ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း ရှိခဲ့ သူတည်း။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် ပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသော ကြောင့် အပဂဗ္ဘမည်သော-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ထိုပဋိသန္ဓေဟူသည် အဘယ် ပါနည်း၊ သာမညပဋိသန္ဓေပင် ဖြစ်ပါသလော။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။

အမှာ။ ။မအူကိုကြည့်၍ ဂ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ တက်ကြည့်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် ဂ-ဝါကျဖြင့် “ယုတ်ညံ့သော ပဋိသန္ဓေရှိသော ကြောင့် အပဂဗ္ဘမည်သော” ဟု ဖွင့်ပြတော်ပြီး၍ ယခုအခါ ထိုစကား၏ ဆိုလို ရင်းကို ထင်ရှားအောင် ပြလို၍ ဃ-ဝါကျကို မိန့်။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

မှတ်ချက်။ ။အကြောင်းကို ပြလို၍ ဃ-ဝါကျကို မိန့်-ဟူသော မအူ စကားအတိုင်း တက်လိုလျှင်လည်း တက်ပါ။ ကောင်းကား မကောင်းလှ။ ဘာသာဋီကာကိုရှု၍ င-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ တက်ကြည့်ပါ။ အလိုကို ပြလို၍ င-ဝါကျမိန့်-ဟူသော မအူစကား မကောင်းလှ၊ အကြောင်းကား (ဃ၊င)ဝါကျ တို့သည် ဂ-ဝါကျကို အကျယ်ချဲ့ပြသော၊ ဝါ-ထင်ရှားပြသော ဝါကျများ ဖြစ် သောကြောင့်တည်း။ ဣတိသဒ္ဓေါ ဟေတုအတ္ထော-ဟူသော ဋီကာစကားကို မထောက်ထားသင့်၊ ၎င်းကား အနက်ပေးပုံကို ပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝါကျအယူ အဆကို ပြသည်မဟုတ်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဝါကျအမည် ပေး၍၊ စ-ဝါကျပါ ယဿ-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျသည် က-ဝါကျကို ထင်ရှားအောင်ပြသောကြောင့် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ။ ဂ-ဝါကျသည် အပဂဗ္ဘ-ပုဒ်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံအားဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။ ဃ-ဝါကျသည် ဂ-ဝါကျကို ထင်ရှားအောင်ပြသော ကြောင့် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ။ င-ဝါကျသည် ဂ-ဝါကျ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တစ်မျိုး အားဖြင့် ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။ စ-ဝါကျသည် အပဂဗ္ဘပုဒ်၏ အဖွင့်မှ တစ်ပါး ယဿ ခေါ-စသော ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓရဝါကျ။

မှတ်ချက်။ ။ခ-ဝါကျနှင့် ဃ-ဝါကျတို့ကို ဝိတ္ထာရယူလျှင်လည်း သင့် သည်။

စာစပ်။ ။ယဿ-ကား သော-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပုဂ္ဂလဿ- ၌ တုလျာဓိကရဏဝိသေသန၊ ပုဂ္ဂလဿ-ကား တုလျာဓိကရဏဝိသေသျှ အဖြစ် ဖြင့် စပ်အပ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ယဿ-ကို ယာဒိသဿ-ဟု ဖွင့်၍ အကြင်သို့သဘော ရှိသော-ဟု အနက်ပေးရသောကြောင့် ဤသို့ စာစပ်ရသည်။ တ၊ ဒတ၊ ဣမ- တို့၌လည်း နည်းတူပင်မှတ်ပါ။ မှားတတ်၏။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက် ထောက်ဆ၍ ဝါကျ အမည် ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။စ-ဝါကျသည် ပက္ခန္ဓရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကိုထောက်၍ (က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓဝါကျ။ ထိုပက္ခန္ဓဝါကျထဲတွင် (ဂ၊ ဃ၊ င)ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ (က၊ ခ)ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓဝါကျ။ ထိုပက္ခန္ဓဝါကျထဲတွင် ခ-ဝါကျသည် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ။

ထိုဝါကျကိုထောက်၍ က-ဝါကျသည် အပါကဋဝါကျ။ ပက္ခန္ဓာရဝါကျထဲတွင် (ဃ၊ င)ဝါကျတို့သည် ဝိတ္တာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကိုထောက်၍ ဂ-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ။ ဝိတ္တာရဝါကျထဲတွင် င-ဝါကျသည် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ဃ-ဝါကျသည် ပက္ခဝါကျဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။စ-ဝါကျပါ ဝိဟတကာရဏတ္တာ-ကို အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍၊ ဝိဟတဟူသော အစိတ်ဝိဂ္ဂဟ၌သာ ဉာဏ်ကောက်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ဝိဟညိသုတိ ဝိဟတာနိ၊ ကရောန္တိ အတ္တနော အတ္တနော ဖလာနိတိ ကာရဏာနိ၊ ဝိဟတာနိ ကာရဏာနိ ယေသန္တိ ဝိဟတကာရဏာနိ၊ ဝိဟတကာရဏာနံ ဘာဝေါ ဝိဟတကာရဏတ္တံ။ (ဝိဟတ-၌ အနက်ပေးပါ၊ ဝိဂ္ဂဟစစ်ပါ၊ ပုဒ်ခွဲထားပါ။)

ဝိပုဗ္ဗ ဟနဓာတ်၏အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား အရဟတ္တမဂ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ကမ္မဋ္ဌကြိယာကား ကံကိလေသာတို့၏ ပကတုပနိဿယသတ္တိသည် ဖလူပစာ အားဖြင့် ရ၏။ တ၊ ပစ္စည်း၏အရကား ထိုမုချဖလူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ကံကိလေသာတို့ ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ပယ်သတ်အပ်သောကြောင့် ဝိဟတမည်၏-ဟူရာ၌ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာအရ ပယ်သတ်တတ်သော အရာကို ကောက်ရသည်။ ကမ္မဋ္ဌအရ ပယ်သတ်အပ်သော အရာ၏ ပစ္စယသတ္တိကို ကောက်ရသည်။ ပစ္စည်းအရ ပယ်သတ်အပ်သော အရာကို ကောက်ရသည်။ ထိုနည်းတူစွာ အားထုတ်အပ်သော ကြောင့် အာရဒ္ဓမည်၏-ဟု ဆိုရာ၌ အားထုတ်တတ်သောအရာကို ကတ္တုဋ္ဌအရ ကောက်၊ အားထုတ်အပ်သော အရာ၏ ပစ္စယသတ္တိကို ကမ္မဋ္ဌအရကောက်၊ အားထုတ်အပ်သော အရာကို ပစ္စည်းအရကောက်-သည်ဖြင့် သိပါ။ ကမ္မသာဓန ကိတ်ပုဒ်၌ အကောက်လွယ်ပါသည်။

ကရဏသာဓန-စသည်၌လည်း မခက်လှပါ။ ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဝိနယမည်၏-ဟု ဆိုရာ၌ ဆုံးမတတ်သော အရာကို ကတ္တုဋ္ဌအရ ကောက်၍ ဆုံးမကြောင်း အရာ၏ ပစ္စယသတ္တိကို ကရဏဋ္ဌ ကောက်ပြီးလျှင် ဆုံးမကြောင်း အရာကို ပစ္စည်းအရ ကောက်ရုံသာ။ (သမ္ပဒါနံ၊ အပါဒါနံ၊ အဓိကရဏ-တို့၌ လည်း နည်းတူပင်တည်း။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ ဂဗ္ဘတော၊ ခ-ဝါကျပါ ပါပုဏိတုံ၊ င-ဝါကျပါ မာတုနှင့် ကုစ္ဆိပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၅။ အဖြေ။ ။ ဂဗ္ဘတောသည် ဂဗ္ဘဓာတ် အ, ပစ္စည်း (ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ)၊ ဂုဓာတ်, အဘ, ပစ္စည်း (အဘိဓာန် ဋီကာ)၊ ပဉ္စမုတ္တတောပစ္စည်း, ပုံလိင်, အပါဒါန ကာရက, ကတ္ထုဝါစကကိတ်ကြိယာ။ (ကတ္ထုသာဓနဝိဂ္ဂဟ ပြုအပ်သောကြောင့် ဤသို့ ဖြေရှင်းခြင်းဖြစ်သည်။)

ပါပုဏိတုံသည် ပပုဗ္ဗ အပဓာတ်, တုံပစ္စည်း, စတုတ္ထိဧကဝုဓ် သ-ဝိဘတ်, အလိင်, သမ္ပဒါနကာရက, ကတ္ထုဝါစကကိတ်ကြိယာ။

မာတုသည် မာနဓာတ်, ရာတုပစ္စည်း, ဆဋ္ဌိဧကဝုဓ် သ, ဝိဘတ်, ဣတ္ထိလိင်, ဆဋ္ဌိ အ, ကာရက, ကတ္ထုဝါစက ကိတ်ကြိယာ။ (ဝိဘတ်နှင့် ကာရကကို ဖြေရာ၌ သမာသ်အတွင်း ကျေနေသော ဝိဘတ်ကို မှန်း၍ ဖြေရသည်။ အမှန်အားဖြင့် မမေးသင့်သော ပုစ္ဆာဖြစ်သည်။)

ကုစ္ဆိသည် ကုသဓာတ်, ဆိပစ္စည်း, သတ္တမိဧကဝုဓ် သို့ဝိဘတ်, ပုံလိင်, ဩကာသကာရက, ကမ္မဝါစကကိတ်ကြိယာ။ (ကုသိယတိ အက္ကောသိယတိတိ ကုစ္ဆိ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။)

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ (က၊ ခ) ဝါကျတို့၌ အဘော်ဖော်၍ အကြောင်းပြလျက် သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ က-ဝါကျ၌ ဂဗ္ဘတော အပဂတောဖြင့် အပသဒ္ဒါ၏ အပေတအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘတော အပေတော အပဂဗ္ဘော-ဟုဝိဂ္ဂဟပြုရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘနှင့်အပတို့ ရှေ့နောက်ပြန်နေသည် ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေ၏။ ဥပသာရဖြစ်သော လိင်ပုဒ်၏အနက်ကို ပြသောကြောင့် ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထု၊ သမာသ်ဖြစ်သော လိင်ပုဒ်၏အနက်ကို ပြသော ကြောင့် သမာသလိင်္ဂတ္ထု၊ သမာသ်ဖြစ်သော လိင်ပုဒ်ကို ပြသောကြောင့် နာမလိင်္ဂ ပ ၃။

မှတ်ချက်။ ။ သမာသလိင်္ဂပဒက သမာသ်၏ နာမည်ကိုသာ ပြနိုင်သော ကြောင့် နာမလိင်္ဂပဒအတွင်း သွင်းလိုက်သည်။ ဘာဝတ္ထဟု ဆိုလျှင်လည်း သင့် မည်ပင်။ (ဤမှ နောက်၌ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးရာဝယ် အကြောင်းပြချက်များကို ရေးတော့မည် မဟုတ်။) ခ-ဝါကျဖြင့် ပဋိသန္ဓေမှ ကင်းခြင်း-ဟူသည် နတ်ပြည် ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ပင်တည်း-ဟု သိစေ၏။ ဘာဝတ္ထ။

အမှာ။ ။ (ဂ၊ ဃ၊ င) ဝါကျတို့၌ နည်းတူဖော်ပါ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ၈-ဝါကျ၌ အာဘော်မဟာ၍ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ ဗြာဟ္မဏာဖြင့် ယင်းပုဒ်ကို ပါဠိ၌ တစ်ပုဒ်နောင် ထားသော်လည်း ပထမဆုံး အနက်ပေးရမည်-ဟု သိစေ၏ (သမ္ပန္နနယ)။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ-ဖြင့် ယ၊ ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို စွဲယူရမည့်အဖြစ်ကို သိစေ၏ (သဗ္ဗနာမလိင်္ဂတ္ထ)။ အနာဂတေ-ဖြင့် အာယတိ-၌ အာယတိ-သဒ္ဒါ၏ အနာဂတအနက်ဟော၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အံဝိဘတ်၏ သတ္တမိအနက် ဟောကြောင်းကိုလည်းကောင်း သိစေ၏။ နာမလိင်္ဂတ္ထ၊ ဝိဘောဗျတ္တ။ ပုနဗ္ဗဝေ အဘိနိဗ္ဗတ္တိဖြင့် ပုနဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိကို သတ္တမိတပျရိသံသမာသံ ပြုရမည် ဖြစ်ကြောင်း သိစေ၏။ သမာသလိင်္ဂတ္ထ။ အနတ္တရေန မဂ္ဂေန ဝိဟတကာရဏတ္တာဖြင့် ပယ်ပြီးခြင်း-ဟူသည် အရတတ္ထမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော အကြောင်းရှိသောကြောင့် ပယ်ပြီးခြင်းတည်း-ဟု သိစေ၏။ ဘာဝတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ၉-ဝါကျ၌ ဂဗ္ဘဝါသော-အစား ဂဗ္ဘဝါသော-ဟု ရှိလျှင် သင့်/မသင့် အကြောင်းနှင့်တကွ ဆုံးဖြတ်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ဂဗ္ဘဝါသော-ရှိလျှင် သင့်သည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဂဗ္ဘ+အာဝါသ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ဟဉ္ဇပသာရပုဒ်က ဓာတွတ္တာနုတ္တက ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ၁၀-ဝါကျပါ ဂဗ္ဘဝေ ဟု-၌ ဂဗ္ဘပုဒ်တွင် ဖြစ်ထိုက်သော ဥပစာ၊ နယ-ရှင်းလင်း ဖော်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ဂဗ္ဘသဒ္ဒါသည် ဌာနိဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်သူငယ်၏ အမည်ကို ဌာနဖြစ်သော အမိဝမ်း၌ တင်စား၍ ဆိုထားသောကြောင့် ဌာနယူပစာဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း၊ အတူဖြစ်သော ပကတိတိုက်ခန်း၏ အမည်ကို အတူရှိသော အမိဝမ်း၌ တင်စား၍ ဆိုထားသောကြောင့် သဒိသူပစာ ဖြစ်ပါသည်။ အဝိနာဘာဝ၊ ရဋ္ဌိ၊ နေယျ၊ အဘေဒ-နည်းတို့ကို ရေးပါ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားကို ပါဠိစုဏ္ဏိယ စီကုံးပြပါ။

တစ်ဖန် ပုဏ္ဏားသည် ထိုရီခိုးခြင်းစေလှူ အမှုသည် နတ်ပြည် ပဋိသန္ဓေ၏ ပြည့်စုံခြင်းငှာ၊ နတ်ပြည်ပဋိသန္ဓေကို ရခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဤသို့ မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၌ ထိုမာဝါဒနစသော အမှု၏မရှိခြင်းကို မြင်ရ၍လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရားကို အယုတ္တောဟုဆိုပြီ။ တစ်နည်း၊ ဒေါသ၏ အစွမ်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်ဝမ်းကိုက်၍ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းဝယ် အပြစ်ကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍လည်း ဤသို့ ဆိုပြီ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

၉။ အဖြေ။ ။ပုန ဗြာဟ္မဏော တံ အဘိဝါဒနာဒိကမ္မံ ဒေဝလောကဂဗ္ဗ သမ္ပတ္တိယာ ဒေဝလောကပဋိသန္နိပဋိလာဘာယ သံဝတ္တတိတိ မညမာနော ဘဂဝတိ စဿ အဘာဝံ ဒိသ္မာ ဘဂဝန္တံ “အပဂဗ္ဘော” တိ အာဟ။ ကောဝေသေန ဝါ ဘဂဝတော မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ ပဋိသန္နိဂ္ဂဟဏေ ဒေါသံ ဒေသေန္တောပိ ဝေမာဟ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ စ-ဝါကျပါ ဝိဟတကာရဏတ္တာ-၌ ဝိဟတကာရဏ ပုဒ်ကိုသာ ခန္ဓောတာရဏဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ဝိဟတကာရဏ-အရ ကံ, ကိလေသာတို့ကို ယူ၍ ထို ကံ ကိလေသာတို့သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မည်ကုန်၏။

မှတ်ချက်။ ။ သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာ ယူ၍ ထုတ်လိုက်သည်။ လက္ခဏ ဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် အခြားတရားများကိုလည်းယူ၍ ထုတ်လိုလျှင် (ဝိဟတ ကာရဏ-အရ ကံ, ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတို့နှင့်အတူ ဥပါဒ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ရုပ်တရားတို့ကို လည်းကောင်း ယူ၍) စသည်ဖြင့်ဆို၍ ထုတ်ပါ။ သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာ ယူ၍ ထုတ်ခြင်းက ပို၍ကောင်းပါသည်။

အမှတ်-၅၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၆၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယာတိ ဧဝံ အဘိညာပါဒကေ ဇာတေ တသ္မိံ စိတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိမိံ ယံ ဉာဏံ၊ တဒတ္ထာယ။
- (ခ) တတ္ထ ပုဗ္ဗေနိဝါသောတိ ပုဗ္ဗေ အတိတဇာတိသု နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ။
- (ဂ) နိဝုတ္တာတိ အဇ္ဈာဝုတ္တာ အနဘူတာ အတ္တနော သန္တာနေ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရဒ္ဓါ။
- (ဃ) နိဝုတ္တဓမ္မာ ဝါ နိဝုတ္တာ။
- (င) ဂေါစရနိဝါသေန နိဝုတ္တာ။
- (စ) အတ္တနော ဝိညာဏေန ဝိညာတာ ပရိစ္ဆိန္နာ, ပရဝိညာဏေန ဝိညာတာပိ ဝါ ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာနုဿရဏာဒိသု။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၂၈)

ဋီကာ။ ။(က)ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ, တဿ ဝါ အနုဿရဏံ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ တံ နိဿယာဒိပစ္စယဘူတံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇနတော။ (ခ)ပုဗ္ဗ

နိဝါသာနုဿတိမိ ယံ ဉာဏံ၊ တဒတ္တယာဟိ သင်္ခေပေန ဝုတ္တမတ္ထံ ဝိဝရန္တော ပုဗ္ဗေနိဝါသံ တာဝ ဒဿေတွာ တတ္ထ သတိဉာဏာနိ ဒဿေတုံ “ပုဗ္ဗေနိဝါသော” တိ အာဒိဗာဟ။ တတ္ထ “ပုဗ္ဗေ” တိ ဣဒံ ပဒံ “ဧကမ္ပိ ဇာတိ” န္တိ ဝစနတော အတိတဘဝဝိသယံ ဣဓာဓိပေတန္တိ အာဟ “အတိတဇာတိသူ” တိ။ နိဝါသသဒ္ဓေါ ကမ္မသာဓနော၊ ခန္ဓာဝိနိမုတ္တော စ နိဝသီတဓမ္မော နတ္ထိတိ အာဟ “နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ” တိ။ (ဃ၊ င) ဧဝံ သသန္တတိပရိယာပန္နဓမ္မဝသေန နိဝါသသဒ္ဓဿ အတ္ထံ ဝတွာ ဣဒါနိ အဝိသေသေန ဝတ္တံ “နိဝုတ္တဓမ္မာ ပါ နိဝုတ္တာ” တိ ဝတွာ တံ ဝိဝရိတုံ “ဂေါစရနိဝါသေနာ” တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ ဂေါစရဘူတာပိ ဟိ ဂေါစရာသေဝနာယ အာသေဝိတာ အာရမ္မဏကရဏဝသေန အနဘူတာ နိဝုတ္တာ နာမ ဟောန္တိ၊ တေ ပန ဒုဝိဓာ သပရဝိညာဏဂေါစရတာယာဟိ ဉာယေပိ တေ ဒဿေတုံ “အတ္တနော” တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ ဆိန္နဝဠုမကာ သမ္မာ သမ္ပဒါ၊ တေသံ အနုဿရဏံ ဆိန္နဝဠုမကာနုဿရဏံ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၃၇၇)

မအူ ၁၂၈။ ။(က) က-ဝါကျ၌ သတိနှင့်ဉာဏ်သည် တပျူရိသ်တည်း။ အာယသည် တဒတ္တတည်း-ဟု ပြလို၍ ပုဗ္ဗေ-စသည်မိန့်။ သတိ၏ ဣတ္ထိလိင်၏ အဖြစ်ကြောင့် သတိယံ-ဟု ဆိုသင့်လျက် အက္ခရဝိပလ္လာသဖြင့် သတိမိ-ဟု ဆို၏။ (ဂ) ဂ-ဝါကျ၌ နေအပ်ခဲ့ဖူးကုန်ပြီးသော ခန္ဓာတို့ဟူသည် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ဖူးကုန်သော ခန္ဓာတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် “နိဝုတ္တာတိ အဇ္ဈာဝုတ္တာ” မိန့်၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ဖူးကုန်သော ခန္ဓာတို့ဟူသည် အမှန်တလဲလဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးကုန်သော ခန္ဓာတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အနဘူတာ-မိန့်။ အမှန်တလဲလဲ ဖြစ်ဖူးကုန်သော ခန္ဓာတို့ဟူသည် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍ ချုပ်ကုန်ပြီးသော ခန္ဓာတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အတ္တနော-စသည် မိန့်။ (ခ) “ဂေါစရနိဝါသေန နိဝုတ္တာ” ဟု ဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်ကို ချဲ့လို၍ စ-ဝါကျ မိန့်။ ထို၌ သိအပ်ကာမျှသာလောစဉ်ကြောင့် ပရိစ္ဆိန္နာကို မိန့်။ သကဝိညာဏဝိညာတမှတစ်ပါး ပရဝိညာဏဝိညာတကို ပြလို၍ ပရ-စသည်မိန့်။

အမှာ။ ။တစ်ပုဒ်မှ တစ်ပုဒ်သို့ ကျားတက်ထားပုံကို အတုယူခဲ့ပါ။

ဘာသာဋီကာ။ (က) က-ဝါကျ၌ သတိသည် ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်၍ သတိမိကို လိင်ဝိပလ္လာသကြံ၊ သတိက ဉာဏ်အား သဟဇာတနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သတိမိ-ဟု မှီရာအာဓာရ ထားသင့်။

(ခ) ခ-၌ နိဝသီယိတ္တာတိ နိဝါသော၊ ပုဗ္ဗေန နိဝါသော ပုဗ္ဗေန နိဝါသော-ဟု အလုတ္တသမာသ်ပြု။

(ဃ) ဃ-ဝါကျ၌ ရှေ့နည်း၌ နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-ဟု ဆိုသောကြောင့် ခန္ဓာသာ တိုက်ရိုက်ရ၏။ နာမဂေါတ္တ-စသည်မှာ မကင်းရာ မကင်းကြောင်းဖြစ်၍ ဆက်သွယ် ယူမှ ရ၏။ နောက်နည်း၌ နိဂုတ္တဓမ္မာ-ဟု ဆိုသောကြောင့် ခန္ဓာသာမက နိဗ္ဗာန် တရားနှင့် နာမဂေါတ္တစသော ပညတ်တရားများပါ တိုက်ရိုက်ရ၏။ ရှေ့နည်း၌ “အတ္တဧဝာ သန္တာနေ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရဒ္ဓါ” ဟု ဆိုသောကြောင့် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ခဲ့ သော မိမိအတွက် ပုဗ္ဗေနိဝါသကိုသာ ပြ၏။ နောက်နည်း၌ကား ဂေါစရနိဝါသေန နိဂုတ္တာ-ဟု အကျယ်ဖွင့်သောကြောင့် မိမိသန္တာန်မှာဖြစ်ဖြစ် သူတစ်ပါးသန္တာန်မှာ ဖြစ်ဖြစ် သတ္တဝါသန္တာန်၏ အပြင်ပ ဗဟိဒ္ဓမှာဖြစ်ဖြစ် ပုဗ္ဗေနိဝါသအားလုံးကို ပြသည်။ (ဘာဠိ၊ ဒု၊ ၁၁)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ-ပုဒ်ကိုသာ အဖွင့်နှင့်ညီ အောင် အနက်နှစ်နည်း ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ-အဇ္ဈာဂုတ္တနိဝါသ၏ အစွမ်း ဖြင့် ရှေးဘဝတို့၌ နေအပ်ခဲ့ဖူးသော ခန္ဓာတို့ကို အောက်မေ့တတ်သော သတိ၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်အကျိုးငှာ၊ ဝါ-ဂေါစရနိဝါသ၏ အစွမ်းဖြင့် ရှေးဘဝတို့၌ နေအပ် ခဲ့ဖူးသော တရားတို့ကို အောက်မေ့တတ်သော သတိ၌ဖြစ်သော ဉာဏ်အကျိုးငှာ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏာယ-ပုဒ်၏ အဖွင့်ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို အကျဉ်းသင်္ခေပကို အကျယ်ချဲ့ပြလိုသောကြောင့် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော် မူ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ငိုကာနှင့်ညီအောင် ထိုအကျဉ်းသင်္ခေပကို အကျယ်ချဲ့ပြလို သောကြောင့်-ဟု ဆိုရိုးပြုလိုက်သည်။ ထိုအကျဉ်းသင်္ခေပ၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို ပြလိုသောကြောင့်-ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ထိုပုဒ်၏အဖွင့်ကို အကျယ်အားဖြင့် ပြလိုသောကြောင့်ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဆိုလျှင်လည်း အသင့်ပင်ဖြစ်၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျကို သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြ ဝါကျဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသော- ၌ နိဝါသော-ပုဒ်ကို နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ (တစ်နည်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသော- ၌ နိဝါသ-ဟူသည် နေအပ်ခဲ့ဖူးသော ခန္ဓာတို့ပင်တည်း-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။)

ထိုနိဂုတ္တက္ခန္ဓာဟူသည် အဘယ်ပါနည်း၊ နေရာဌာန ဘုံဘဝဖြစ်ပါသလော။
ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂ-မှတ်ပြု ဝါကျကိုမိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ သူ့အဘော်ကို ကော်၍ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။ လွယ်ပါပြီ။
နောက်ပုစ္ဆာများ၌လည်း အဓိပ္ပါယ်ပြန် ရေးမည်မဟုတ်၊ ရှေးပုစ္ဆာများ၌လည်း
မဲရေးခဲ့။ စာဖြေသောအခါမှာကား အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရန်မလို-ဟူသောစကား ပုစ္ဆာထဲမှာ
မပါခဲ့သော် ဧကန်အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရမည်။ ထပနာထားရာ၌ ဂ-ဝါကျသည် ခ-
ဝါကျတစ်ခုလုံးနှင့် မပတ်သက်ဘဲ နိဝါသော-၏ အဖွင့်ဖြစ်သော နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-
ဟူသော အဖွင့်နှင့်သာ ပတ်သက်သောကြောင့် နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-ဟူသောပုဒ်ကို
ထပနာကိုင်ထားရသည်ကို အတုယူပါ။ ထပနာနှစ်မျိုး ကိုင်ပြရာ၌ ပထမနည်း
သည် ပိဏ္ဏတ္တနည်းဖြစ်၍ ဒုတိယနည်းသည် အဓိပ္ပါယ်နည်းဖြစ်သည်။ အဘော်
ကိုကား နှစ်နည်းလုံးမှာပင် လျဉ်းပါးအဘော်ချည်းသာ ထားလိုက်သည်။ လျဉ်းပါး
ပုံကို အတုယူပါ။ ဖြစ်နိုင်သမျှ လျဉ်းပါးတက်တက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။
လျဉ်းပါးတက်သာ အဋ္ဌကထာ ငိုကာသုံးကြသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြု ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်
ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် (ခ၊ ဂ) မှတ်ပြု ဝါကျ
တို့ဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၍ချုပ်ပြီးသော ခန္ဓာတို့သည် နိဂုတ္တမည်၏-ဟု ဆိုတော်
မူ၏။ မိမိသန္တာန် သူတစ်ပါးသန္တာန်မှအပ ဗဟိဒ္ဓတို့၌ရှိရှိသမျှသော တရားအား
လုံးတို့သည် နိဂုတ္တမည်သင့်သည် မဟုတ်လော။ (ခန္ဓာနှင့်တကွ နိဗ္ဗာန် အမည်
အမျိုးမျိုး စသောပညတ် တရားအားလုံးသည် နိဂုတ္တမည်သင့်သည် မဟုတ်ပါ
လော။) အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ဃ-ဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ခ-ဝါကျနှင့် ဂ-ဝါကျပေါင်း၍ ထပနာကိုင်ရပုံကို သတိ
ပြုပါ။ အဘော်ကို ပုစ္ဆာ၏ ရှေ့က ထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုသို့ ထားရှိရာ၌
နောက်ဝါကျကိုမျှော်၍ လျဉ်းပါးအဘော်ကို ထားရသည်ကိုလည်းကောင်း
အတုယူပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ စ-ဝါကျပါ ပရိစ္ဆိန္ဒာပုဒ်သို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်း
တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် အတ္တနော ဝိညာဏေန ဝိညာတာ-
ဟူသောပါဌ်ဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော တရားများသည် အာရုံဖြစ်သော နိဝါသ
အားဖြင့် နေအပ်ဖွဲ့သော တရားများ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့

သိရာ၌ ရှေးရှေးဘဝက စက္ခုဝိညာဉ်စသော ဝိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ဖြင့် သိကာမတ္တ သာ ဖြစ်ပါသလော၊ အဘယ်သို့ သိအပ်ပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသော ကြောင့် ပရိစ္ဆိန္နာ-ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုဝိညာဉ်စသော ဝိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ဖြင့် သိကာမတ္တမဟုတ်၊ စင်စစ်သော်ကား မနောဒွါရိကဝိထိစိတ် ဖြင့် အမည်အနွယ်စသည် ခွဲခြား၍ ကွဲကွဲပြားပြား သိအပ်သည် ဟုလိုသော်-။

မှတ်ချက်။ ။ တစ်ပုဒ်မှ တစ်ပုဒ်သို့ ကျမ်းတက်နည်းဖြစ်၏။ ဤပုစ္ဆာ မျိုးကို စာမေးပွဲ၌ မေးလေ့မရှိသော်လည်း ငိုကာ၊ နိဿယများ အလေးပြု၍ ရေးကြသဖြင့် နည်းယူနိုင်ရန် ထည့်သွင်းလိုက်သည်။ ဤကျမ်းတက်၌ ရှေ့ပုဒ်ကို နောက်ပုဒ်က ထင်ရှားအောင် ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ရှေ့ပုဒ်ကို ထပ်နားကိုင်၍ ဖြစ်သင့်သလို လျဉ်းပါးထားသည်ကို အတုယူပါ။ ဂ-ဝါကျပါ အဇ္ဈာဝုတ္တာ-မှ အနဘူတာ-သို့လည်းကောင်း၊ အနဘူတာ-မှ အတ္တနော သန္တာနေ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဒ္ဓါ-သို့လည်းကောင်း နည်းတူတက်ကြည့်ပါ။ လျဉ်းပါးပုံကို မအူနိဿယ အတိုင်း မှတ်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်မှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂ ပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ-ဟူ သောပုဒ်ကို ဘုရားရှင် ဟောထားတော်မူ၏။ ထိုပုဒ်၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိနှင့် ဉာဏကို “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ စ ဉာဏံ စ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏံ-ဟု ဒွန်သမာသံ ပြုရပါမည်လော၊ အဘယ်သမာသံပြုရပါမည်နည်း။ ဉာဏာယ-၌ အာယသည် နာစသောဝိဘတ်တို့၏ ကာရိယဖြစ်ပါသလော၊ အဘယ်၏ ကာရိယ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိမိ ယံ ဉာဏံ၊ တဒတ္ထာယ” ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိနှင့်ဉာဏကို ဒွန်သမာသံ မပြုရ၊ တပျူရိသံသမာသံ ပြုရမည်။ အာယသည် နာစသောဝိဘတ်တို့၏ ကာရိယ မဟုတ်၊ စတုတ္ထိဧကဝုစံ သ၊ ဝိဘတ်၏ ကာရိယ သာဖြစ်သည် ဟုလိုသော်-။

မှတ်ချက်။ ။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ ကျမ်းတက်နည်း ဖြစ်သည်။ ဤနည်းသည် အာဘော်ဖော်တတ်လျှင် အလွန်လွယ်၏။ ဗျတိရေကအာဘော် ကို အာဘော်ထားလိုက်ရုံသာ ဖြစ်သည်။ အနွယ်အာဘော်ကိုကား အဓိပ္ပါယ်ပြန် ရာ၌ အသုံးပြုရသည်။ သံဝဏ္ဏနာတွေ့တိုင်း တက်ကြည့်ပါ။ ရှေ့ဝါကျအများကို စုပေါင်း၍ ထပ်နားကိုင်ခြင်း၊ ရှေ့တစ်ဝါကျကိုသာ ထပ်နားကိုင်ခြင်း၊ ရှေ့ပုဒ်ရှိ ပုဒ်စုတစ်ခုကိုသာ ထပ်နားကိုင်ခြင်း၊ ရှေ့ဝါကျရှိ တစ်ပုဒ်ကိုသာ ထပ်နားကိုင်ခြင်း၊

ရှေ့ပုဒ်ကို ထပ်နားကိုင်ခြင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ထပ်နားကိုင်ခြင်း၊ တစ်ဝါကျထဲ ဌိပင် ဖြစ်သင့်သောစကားရပ်ကို ထပ်နားကိုင်ခြင်း-ဟု ထပ်နားကိုင်ပုံ (ကျမ်းတက်ပုံ) အမျိုးမျိုးရှိသည်ကို စုပေါင်း၍ မှတ်တမ်းတင်ထားပါ။ ပုစ္ဆာတွေ့သောအခါ အဘယ်သို့ ထပ်နားကိုင်ရမည်ကို ဉာဏ်ဖြင့် စဉ်းစား၍ ထပ်နားမလွဲအောင် ကိုင်ပါ။ ထပ်နားလွဲလျှင် ကျမ်းတက်တစ်ခုလုံး လွဲတော့သည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ အမည်ပေး၍၊ က-မှတ်ပြ ဝါကျပါ အဘိညာပါဒကေ ဇာတေ တသ္မိံ စိတ္တေ-တို့ကို စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျသည် က-ဝါကျ၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ ဂ-ဝါကျသည် နိဂုတ္တက္ခန္ဓာပုဒ်၏ အနက်ကို ပေါ်လွင်အောင် ပြသောကြောင့် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ။ ဃ-ဝါကျသည် နိဂုတ္တ-အရ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်၍ ချုပ်ပြီးသော ခန္ဓာတို့ကို ရ၏-ဟူသော အဖို့မှတစ်ပါး တရားအားလုံးကိုရ၏ ဟူသော အဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ။ င-ဝါကျသည် နိဂုတ္တဓမ္မာ-၏အရကို အကျယ်အားဖြင့် ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။ စ-ဝါကျသည် ဂေါစရ နိဝါသေန နိဂုတ္တာ-၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ။

စာစပ်။ ။တသ္မိံ စိတ္တေ-ကို ဇာတေ-၌ လက္ခဏဝန္တပကတိကတ္တား၊ ဇာတေ-ကား လက္ခဏအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ အဘိညာပါဒကေ-ကို ဇာတေ-၌ လက္ခဏဝန္တဝိကတိကတ္တား၊ ဇာတေ-ကား လက္ခဏအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ဇာတေ-ကို အဘိနိန္နာမေသိံ-၌ လက္ခဏ၊ အဘိနိန္နာမေသိံ-ကား လက္ခဏအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက်ထောက်ဆ၍ အမည်ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။(ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င၊ စ)ဝါကျတို့သည် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ။ ဝိတ္ထာရဝါကျထဲတွင် (ဃ၊ င၊ စ)ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္ဓာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ (ခ၊ ဂ)ဝါကျတို့သည် ပက္ခဏဝါကျ။ ထိုပက္ခဏဝါကျထဲတွင် ဂ-ဝါကျသည် တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ခ-ဝါကျသည် အပါကဋဝါကျ။ ပက္ခန္ဓာရဝါကျထဲတွင် (င၊ စ)ဝါကျတို့သည် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ ဃ-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ။ ဝိတ္ထာရဝါကျထဲတွင် စ-ဝါကျသည် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ င-ဝါကျသည် သင်္ခေပဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာ-ပုဒ်ကို အပေါင်း ဝစနတ္ထပြု၍ ဉာသ်နည်းအရ ကောက်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

၄။ အဖြေ။ ။ ဆိန့် ဝဋ္ဋမံ (သံသာရမဂ္ဂေါ၊ ကုသလာကုသလံ၊ သံသာရ ဝဋ္ဋံ) ဧတေသန္တိ ဆိန့်ဝဋ္ဋမကာ။ (အနက်ပေးပါ။ သမာသံစစ်ပါ။ ပုဒ်ခွဲထားပါ။) ဆိန့်+ဝဋ္ဋမ-ဟူသော သမာသံပုဒ်၏အရကား ပြတ်ပြီးသော သံသရာခရီး၊ ဝါ- ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ။ ဝါ-သံသရာဝဋ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုပြတ်ပြီးသော သံသရာခရီး၏ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သံ+သာမိ၊ ဌာနိ+ဌာန-အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဌာနပစာအားဖြင့် ရ၏။ ဧတေသံ-ဟူသော အညပုဒ်၏အရကား ထိုမုချ ဌာနပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဆိန့်ပုဒ်နှင့် ဝဋ္ဋမပုဒ်တို့ကို စပ်ထားသောကြောင့် သမာသံ ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း သိပါ။ ဆိန့်၏ အနက်ကိုလည်း အရမကောက်ရ၊ ဝဋ္ဋမ၏ အနက်ကိုလည်း အရမကောက်ရဘဲ တစ်ပါးတခြားသော ရဟန္တာဟူသော အနက်ကို အရကောက်ရသောကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ။ ဆိန့်နှင့် ဝဋ္ဋမဟူသော သမာသံပုဒ်တို့ကို ယင်းတို့၏ ပင်ရင်း လိုင်ဝှစ်အတိုင်း လိုင်ဝှစ်ချရ သည်ကို သတိပြုပါ။ ဧတ-ဟူသော အညပုဒ်၌ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဘိဓေယျ (အရကောက်) ကိုရှု၍ ပုံလိုင်ဗဟုဝှစ်ထားရကြောင်းကို သိပါ။ ရဟန္တာ များဟူသော အဘိဓေယျကိုရှု၍ပင် နိပ္ပန္နံ ဆိန့်ဝဋ္ဋမကာ-ဟု ပုံလိုင်ဗဟုဝှစ် ချရသည်ကို နားလည်ပါ။ ဝိဂ္ဂဟပြုရမည့်ပုဒ်က မည်သည့်ဝိဘတ်ဖြင့်ရှိရှိ နိပ္ပန္နံကို ပထမာဝိဘတ်ဖြင့်သာ အမြဲချရမည်ကို အထူးသတိပြုပါ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ “ဇာတိ၊ နိဝုတ္တ”၊ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ “နိရုဒ္ဓ”၊ စ-မှတ်ပြဝါကျပါ “ပရိစ္ဆိန္န၊ ဝဋ္ဋမ”တို့ကို ဓာတု+ပစ္စယ ခွဲပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ဇာတိ-၌ ဇနဓာတ်၊ တိပစ္စည်း။ နိဝုတ္တ-၌ နိပုဗ္ဗ ဝသ ဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း။ နိရုဒ္ဓ-၌ နိပုဗ္ဗ ရဓဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း။ ပရိစ္ဆိန္န-၌ ပရိပုဗ္ဗ ဆိဒိဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း။ ဝဋ္ဋမ-၌ ဝဇဓာတ်၊ ဥမပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ အာဘော်ကို ဗျတိ ရေက+အနွယအားဖြင့် ဖော်ပြ၍ သံဝဏ္ဏနာ အမည်ကိုလည်း ပေးပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ ပုဗ္ဗေ အတိတဇာတိသု-ဖြင့် ပုဗ္ဗသဒ္ဒါ၏ ဒိသာအနက်ကို မဟော(ဗျ) ကာလအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း(နွ)၊ ထိုပုဗ္ဗအရ ရေ၊ အရပ်ကို မယူရ(ဗျ) အတိတ်ဘဝကို ယူရမည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း(နွ) သိစေ ၏။ နာမလိင်္ဂိတ္ထနှင့်အဘိဓေယျတ္ထ။ နိဝုတ္တက္ခန္ဓာဖြင့် နိဝါသော-၌ ဏ၊ ပစ္စည်း၏ ဘာဝသာဓနအနက် မဟော(ဗျ) ကမ္မသာဓနအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း(နွ)၊ နိဝါသ-အရ အခြားတရားကို မယူရ(ဗျ) ခန္ဓာတို့ကို ယူရမည့်အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း(နွ) သိစေ၏။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထနှင့် အဘိဓေယျတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ ဖြစ်သင့်သလို တစ်ပုဒ်ချင်းခွဲ၍ အစဉ်အတိုင်း အာဘော်ဖော်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ဗျတိရေကအတွက် လျှဉ်းပါးရာ၌ ဖြစ်နိုင်သောအချက် (လျော်သောအချက်) ကိုသာ လျှဉ်းပါးရ၏။ မဖြစ်နိုင်ဘဲ (မလျော်ကန်ဘဲ) မလျှဉ်းပါးရ။ လျှဉ်းပါးလျှင် ရယ်စရာဖြစ်လိမ့်မည်။ အဘိဓေယျတ္ထအရာ၌ ဘာဝတ္ထကိုလည်း ယူလိုက ယူနိုင်သေးသည်။ ကောင်းကား မကောင်းလှ။ က-ဝါကျအတွက် အာဘော်ဖော်ပုံကို ၂-နံပါတ်ပုစ္ဆာတွင် ပြခဲ့ပြီ။ ပြန်ကြည့်၍ အာဘော်ပုံကျအောင် ပြန်ရေးကြည့်ပါ။ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးရာ၌ အနွယကိုသာ ကြည့်ဖို့လိုသည်ကို သတိပြုပါ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတ္တာ စတုတ္ထံ-ဟု ပါဠိနှစ်မျိုးရှိခဲ့သော် သင့်ရာပါဠိကို အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ဤနေရာ၌ ကြိယာဝိသေသန အနက်ပေးရသောကြောင့် ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော-ပါဠိသာ သင့်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိမိ-၌ ဖြစ်သင့်သော နည်း၊ နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ-၌ ရသင့်သော ဥပစာတို့ကို တင်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိမိ-ဟူသော နည်းသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိယံ-ဟူသော ဣတ္ထိလိင်ကို ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိမိ-ဟု နပုံလိင်အားဖြင့် ပြန်ထားသောကြောင့် လိင်ဝိပလ္လာသနည်း ဖြစ်ပါသည်။ (မအူကား အကွရဝိပလ္လာသဟုဆို၏။ မကောင်းလှပါ။)

နိဝုတ္တက္ခန္ဓာ-သဒ္ဒါသည် ဌာနဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏ နိဝုတ္တက္ခန္ဓာဟူသော အမည်ကို ဌာနီဖြစ်သော အမည် အမျိုးစသော ပညတ်စသောတရားတို့၌ တင်စား၍ ဌာနီဖြစ်သော အမည် အမျိုးစသော ပညတ်စသော တရားတို့ကို နိဝုတ္တက္ခန္ဓာဟု ခေါ်ဝေါ်သောကြောင့် ဌာနပစာဖြစ်ပါသည်။ (ဘာသာဋီကာအလိုသော် ဧကဒေသုပစာ ယူသင့်သည်။)

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစုဋ္ဌိယစီကုံးပါ။

စိတ်ကို ရှေးရှုညွတ်စေအပ်ကာမျှ ဖြစ်သော်သာ အောက်မေ့နိုင်၏ဟု ပြ၏။ မှန်၏။ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့အား ပရိကမ်ပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုယောက်ျားမြတ်တို့သည် စိတ်ရှေးရှုညွတ်စေကုန်၍သာ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။

၉။ အဖြေ။ ။ စိတ္တေ အဘိနိန္ဒာမိတမတ္တေဝေ သရာမိင်္ဂံ ဒဿေတိ။ ပုရိတပါရမီနဉ္စိ မဟာပုရိသာနံ ပရိကမ္မကရဏံ နတ္ထိ၊ တေန တေ စိတ္တံ အဘိနိန္ဒာမေတွာဝ သရန္တိ။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရူ

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-အရကို ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ နိဂုတ္တက္ခန္ဓာ-အရ ရှေးဘဝတို့၌ နေအပ်ခဲ့ဖူးသော ခန္ဓာငါးပါးကိုယူ၍ ထို၏ ပဒဋ္ဌာန်ကား အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကံ၊ ဥပါဒါန်၊ အာဟာရ၊ ဖဿတည်း။ ထိုအဝိဇ္ဇာ စသည်သည် အကြောင်း၊ ခန္ဓာငါးပါးသည် အကျိုး၊ ထိုသည် အကြောင်း၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဝိပါက်သည် အကျိုး၊ ထိုသည် အကြောင်း၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံသည် အကျိုးတည်း။

အမှတ်-၆၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၇၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) တဉ္စ ခေါ် နော အသန္တန္တိ ဧတ္ထ ပန လိင်္ဂံဝိပလ္လာသော ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (ခ) သော စ ခေါ် ဒေယျဓမ္မော အမှာကံ နော အသန္တောတိ အယံ ဟေတ္ထ အတ္ထော။
- (ဂ) အထ ဝါ ယံ ဒါနဝတ္ထု မယံ တုမှာကံ ဒဒေယျာမ။
- (ဃ) တဉ္စ ခေါ် နော အသန္တန္တိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (င) နောပိ အဒါတုကမ္ပတာတိ အဒါတုကာမတာပိ နော နတ္ထိ ယထာ ပဟူတဝိတ္တုပကရဏာနံ မစ္ဆရိနံ။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၆၅)

ဋီကာ။ ။(က) နော အသန္တောတိ နေဝ အဝိဇ္ဇမာနော၊ ကိန္တု ဝိဇ္ဇမာနော ယေဝါတိ ဒီပေတိ။ (ဂ) ဝိနာ ဝါ လိင်္ဂံဝိပလ္လာသေနေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ အာဟာ “အထ ဝါ”တိ အာဒိ။ ဣမိနာ သာမညဝစနတော ဧတ္ထ နပုံသက နိဒ္ဒေသောတိ ဒဿေတိ။ (င) နော နတ္ထိတိ နော အမှာကံ နတ္ထိ။ နောတိ ဝါ ဧတဿ ဝိဝရဏံ နတ္ထိတိ။ ကေသံ အဒါတုကာမတာ ဝိယာတိ အာဟာ “ယထာ”တိ အာဒိ။-ပဟူတဝိတ္တုပကရဏာနန္တိ ဧတ္ထ ဝိတ္တိတိ တုဋ္ဌိ၊ ဝိတ္တိယာ ဥပကရဏံ ဝိတ္တုပကရဏံ၊ တုဋ္ဌိကာရဏန္တိ အတ္ထော။ ပဟူတံ ခန ဓညဇာတရူပ ရဇော နာနာဝိဓာလင်္ကာရသုဝဏ္ဏာဘာနောဒိဓာဒံ ဝိတ္တုပကရဏမေတေသန္တိ ပဟူတ ဝိတ္တုပကရဏာ၊ ဧဝံ ပဟူတဝိတ္တုပကရဏာနံ မစ္ဆရိနံ ယထာ အဒါတု ကာမတာ၊ ဧဝံ နော အဒါတုကာမတာပိ နတ္ထိတိ သမ္ပန္နော။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၄၅၇)

မအု-၅၂၀။ ။(က) ဒေယျဓမ္မာကိုဋ်၍ လိင်္ဂံကိုပြင်-ဟု ပြလို၍ က-ဝါကျ မိန့်။ (ခ) အနက်ကိုပြလို၍ ခ-ဝါကျ မိန့်။ (ဂ) လိင်္ဂံဖောက်ပြန်ခြင်းကို ကြည့်၍ အနက်ကိုသိအပ်၏-ဟု ပြလို၍ ဂ-ဝါကျ မိန့်။ (င) နော-သည် သဗ္ဗနာမ် နော-မဟုတ်၊ ပဋိသေခဇောတက နိပါတ်နော-တည်း၊ ပဋိသေခ နှစ်ထွေပြုလျှင်

နောက်ပဋိသေဓ၌ အပိသဒ္ဓါ ရှိမြဲ တည်း၊ ထိုအပိသဒ္ဓါသည် အဋ္ဌာနပယုတ်တည်း-
ဟု ပြလို၍ င-ဝါကျသံဝဏ္ဏနာ ကိုမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ (ဂ) လိင်္ဂဝိပလ္လာသမဟုတ်ဘဲ ပါဠိရှိအတိုင်း အနက်ဖွင့်လို၍
အထ ဝါ-ဟု မိန့်။ (င) နောပိမှ အပိကို အဒါတုကာမတာနှင့် တွဲရမည်-ဟု
သိစေ လို၍ အဒါတုကာမတာပိ နော-ဟု ဖွင့်၏။ နတ္ထိကား နော၏ အဖွင့်
တည်း။ ယထာ စသည်ကား ဝိသဒ္ဓိသုပမာဝါကျတည်း။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၁၇၀)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှုလျက် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗတို့ကို အနက်
ယောနောပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ တဉ္စ ခေါ-သောစ ခေါ ဒေယျဓမ္မော-ထိုလူ့အပ်သည်၏
အဖြစ်တည်းဟူ သော သဘောရှိသောဝတ္ထုသည်လည်း၊ (အမှားကံ-အကျွန်ုပ်တို့
အား၊) အသန္တံ = အသန္တော-ထင်ရှားမရှိသည်၊ နော-မဟုတ်ပါ။ တစ်နည်း၊ တဉ္စ
ခေါ ဒါနဝတ္ထု-ထိုလူ့ဖွယ်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ (အမှားကံ-တို့အား၊) အသန္တံ-ထင်ရှား
မရှိသည်၊ နော-မဟုတ်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်
ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့်
တံ-ပုဒ်၊ အသန္တံ-ပုဒ်တို့သည် လိင်္ဂဝိပလ္လာသဖြစ်ကုန်သော-ဟု ဆိုတော်မူ၏။
လိင်္ဂဝိပလ္လာသ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ဖြစ်သင့်သော အနက်ကိုလည်း ပြသင့်သည်
မဟုတ်ပါလော၊ ဖြစ်သင့်သောအနက်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍
ထိုအမေးကို ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကိုမိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျသို့ အနသန္နေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် (က၊ ခ)မှတ်ပြဝါကျတို့ဖြင့် တဉ္စ ခေါ နော
အသန္တံပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂဝိပလ္လာသဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုခေါ
လိင်္ဂဝိပလ္လာသမဟုတ်ဘဲ ပါဠိရှိတိုင်းသာ အနက်ဖွင့်လိုသောကြောင့် ဂ-ဝါကျကို
မိန့်။

အမှာ။ ။ ခ-ဝါကျကို နည်းမှီ၍ ဃ-ဝါကျကို တက်ကြည့်ပါ။ င-
ဝါကျသို့တက်ပုံ လွယ်ပါ၏။ တက်ကြည့်ပါ။ (က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ)ဝါကျအားလုံး
ကိုပင် စုပေါင်း ထပ်နားကိုင်ရမည်ကိုကား သတိပြုပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်မှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂ
ပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ပါဠိ၌ နေပိ အဒါတုကမ္ပတာ-ဟူသောဝါကျကို ဝေရဉ္စပုဏ္ဏား ပြောကြား၏။ ထို၌ပါသော နေ-သည် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသလော၊ အဘယ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသနည်း၊ အပိကို ဌာနပယုဂ်ဟု မှတ်ရမည်လော၊ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် အဒါတုကာမတာပိ နေ နတ္ထိ-ကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ တက်ရာ၌ အာဘော်ကို ရှေ့ကထားမှသာ အဓိပ္ပါယ်ဖြောင့်၏။ ထို့ကြောင့် အမြဲတမ်း အာဘော်ကို ရှေ့က ထားသင့်သည်။ အာဘော် ဖော်တတ်လျှင် ဤကျမ်းတက်နည်းကို မလွဲအောင် တက်နိုင်၏။ ဤကျမ်းတက်နည်းကို နားလည်လျှင် အာဘော်ကို မလွဲအောင် ဖော်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဤဝါကျကို အာဘော်ဖော် မခိုင်းတော့ပြီ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဝါကျအမည် ပေး၍၊ မစ္ဆရိနံ-ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျသည် က-ဝါကျကို ချဲ့သောကြောင့် ဝိတ္တာရ ဝါကျ။ ဂ-ဝါကျသည် အဖွင့်တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ။ ဃ-ဝါကျသည် အနိယမအဖို့မှ နိယမအဖို့တစ်ပါးကို ပြသောကြောင့် နိယမပက္ခန္တရ ဝါကျ။ င-ဝါကျသည် တဉ္စ ခေါ် နေ အသန္တ-၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး နေပိ အဒါတု ကမ္ပတာ-၏ အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။

စာစပ်။ ။မစ္ဆရိနံ-ကား ပါဌသေသ အတ္ထိ-၌ သမ္ပဒါနံ၊ ပါဌသေသ အတ္ထိ-ကား သမ္ပဒါနံ၏ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက် ထောက်ဆ၍ ဝါကျ အမည် ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။င-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်ဆ၍ (က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ) ဝါကျတို့သည် ပက္ခဝါကျ။ ထို ပက္ခဝါကျထဲတွင် (ဂ၊ ဃ) ဝါကျ တို့သည် ပက္ခန္တရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ (က၊ ခ) ဝါကျတို့သည် ပက္ခ ဝါကျ။ ပက္ခဝါကျထဲတွင် ခ-ဝါကျသည် ဝိတ္တာရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် သင်္ဃေပဝါကျ။ ပက္ခန္တရဝါကျထဲတွင် ဃ-ဝါကျသည် နိယမပက္ခန္တရ ဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်ဆ၍ ဂ-ဝါကျသည် အနိယမပက္ခဝါကျဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။င-မှတ်ပြဝါကျပါ မစ္ဆရိနံ-ပုဒ်ကို အစိတ်အပေါင်းဝစနတ္ထ ပြုလျက် အပေါင်း ဝစနတ္ထကို ဉာဏ်နည်းကောက်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။မစ္ဆရတိတိ မစ္ဆရံ (အစိတ်)၊ မစ္ဆရံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ မစ္ဆရိနော(အပေါင်း)၊ (အနက်ပေး၊ စစ်၊ ခွဲ)။ မစ္ဆရ-ဟူသော တဒ္ဒိတ်ပုဒ်အရကား ဝန်တိုခြင်း မစ္ဆရိယသည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုမစ္ဆရိယ၏ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သံသာမိ၊ ဌာနီ+ဌာနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ ဤပစ္စည်း၏ အရကား ထိုမုချဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဝန်တိုခြင်းရှိသောသူများ ရ၏။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဝိပလ္လာသ၊ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဒေယျ၊ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဒါန၊ ဃ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ အတ္ထ၊ င-မှတ်ပြ ဝါကျပါ မစ္ဆရ-တို့ကို ဓာတု၊ ပစ္စယ ခွဲပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ဝိပလ္လာသ-သည် ဝိရှေး ပရိရှေးရှိသော အသဓာတ်၊ ဏ၊ ပစ္စည်း။ ဒေယျ-သည် ဒါဓာတ်၊ ဏျပစ္စည်း။ ဒါန-သည် ဒါဓာတ်၊ ယု ပစ္စည်း။ အတ္ထ-သည် အရဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း။ မစ္ဆရ-သည် မသုဓာတ်၊ ကိပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ အဘော်ကို ဖော်ပြ၍ အကြောင်းနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေးပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။သော စ ခေါ ဒေယျဓမ္မော-ဖြင့် တစ္ဆ၌ တံ-၏ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထို တ၊ အရ ဒေယျဓမ္မကို စွဲရမည့် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေ၏။ ဘာဝတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ။ အမှာကံ-ဖြင့် အမှာကံ-ပုဒ်ကို ထည့်စွက်၍ အနက်ပေးရမည့်အဖြစ်ကို သိစေ၏။ သမ္ပန္နနယ။ နော အသန္နော-ဖြင့် အသန္တံ-ပုဒ်၏ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ၏အဖြစ်ကို သိစေ၏။ ဘာဝတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ “ဝိပလ္လာသော၊ ဝိပုလ္လာသော၊ ဝိပလ္လာသော” သုံးမျိုးတို့တွင် သင့်ရာကို သဒ္ဒနယဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ဝိပုလ္လာသော၊ ဝိပလ္လာသော-တို့သည် ဒွေဘော်မရောက် သင့်ရာ၌ ဒွေဘော်ရောက်ခြင်း၊ ဒွေဘော်ရောက်သင့်ရာ၌ ဒွေဘော်မရောက်ခြင်း တို့ကြောင့် မှားပါသည်။ ဝိပလ္လာသော-ကား ဝိ+ပရိ+အာသော-ဖြစ်၍ ဒွေဘော် မရောက်သင့်ရာ ပရိ-၏ ပ, ၌ ဒွေဘော်မရောက်ခြင်း၊ ရ, ကို လ, ပြုပြီး ဣကို ယ, ပြုပြီးလျှင် လျ, ကို ယဝတံ-စသောသုတ်ဖြင့် လ, ပြုပြီး ဒွေဘော်ဌာနဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လ, ၌ ဒွေဘော်ပြုခြင်းတို့ကြောင့် သင့်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဝိပလ္လာသော-၌ နယ, င-မှတ်ပြ ဝါကျပါ မစ္ဆရိနံ-၌ ဥပစာတို့ကို အကြောင်းပြ၍ ဖြေဆိုပါ။

၈။ အဖြေ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဝိပလ္လာသော-၌ ရ, ကို လ၊ ဣကို ယ၊ လျကို လ, ပြုသောကြောင့် အက္ခရဝိပလ္လာသနည်း၊ လ, အက္ခရာလာသော ကြောင့် ဝဏ္ဏာဂမနိရတ္တိနည်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

အစိတ်ဖြစ်သော မစ္ဆရိယ၏ မစ္ဆရ-ဟူသောအမည်ကို အပေါင်းဖြစ်သော လောဘ, ဣဿာ-စသည်တို့၌ တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့် အဝယ-ဝူပစာ(ဧကဒေသုပစာ)ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။အောက်ပါ မြန်မာဘာသာကို စုဏ္ဏိယဗန္ဓစီကုံးပြပါ။
ညဉ့်အခါ၌ တစ်ပါး မကသော အဖျော်အထူး နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း အစရှိသော အကြင်လူဖွယ် ဝတ္ထုသည် လူ့အပ်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ထိုလူဖွယ်ဝတ္ထုကို မလှူရသေးပါ။

၉။ အဖြေ။ ။သာယနေ အနေကဝိပေါနဝိကတိဂန္ဓပုပ္ဖာဒိဟိ ပူဇောက္ကာ-ရာတိ ဝေမာဒိကော ယော ဒေယျဓမ္မော ဒါတဗ္ဗော အဿ၊ သော န ဒိန္နော။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျ ပဓာန၏အရကို လက္ခဏဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ဆောင်ခဲ့ပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျအရ အလှူပေးခြင်း အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဒါနမယကုသိုလ်စေတနာကို ယူ၍၊ ထိုကို ယူသဖြင့် အလှူခံဖြစ်သော ဘုရားစသည်သို့ ညွတ်ခြင်းလက္ခဏာ, မစ္ဆေရစသည်ကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ, ယောနိသော မနသိကာရစသောအကြောင်း, ဘဝသမ္ပတ္တိစသော အကျိုးအားဖြင့် ထိုဒါနကိုသိုလ်စေတနာနှင့်တူသော သဟစရဏစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုလည်း ယူအပ်၏။

အမှတ်-၇၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၈၊ လှေကျင့်ခန်း

(အစိုးရ ပုစ္ဆာနှင့် အဖြေ)

- (က) အသဒ္ဓမ္မန္တိ အသတံ နိစနောနံ ဓမ္မံ။
- (ခ) တေဟိ သေဝိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။
- (ဂ) ဂါမဓမ္မန္တိ ဂါမာနံ ဓမ္မံ၊ ဂါမဝါသိကမနုဿာနံ ဓမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဃ) ဝသလဓမ္မန္တိ ပါပဓမ္မေ ဝသန္တိ ပဋ္ဌရန္တိတိ ဝသလာ၊ တေသံ ဝသလာနံ ဟိနပုရိသာနံ ဓမ္မံ။
- (င) ဝသလံ ဝါ ကိလေသပဋ္ဌရဏကံ ဓမ္မံ။ (ဋ၊ ပ၊ ၁၈၆)

ဋီကာ။ ။(ဂ)ဂါမဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ ဂါမသဒ္ဓေန ဂါမဝါသိနော ဝုတ္တာ အဘောဒ္ဓ ပစာရေနာတိ အာဟာ “ဂါမဝါသိကမနုဿာန”န္တိ။ (သာရတ္ထ၊ ဒု၊ ၂၃)

မအု-၈၀။ ။(ဂ) ဌာနဖြစ်သော ရွာဖြင့် ဌာနိဖြစ်သော လူတို့ကို ယူ-ဟု သိစေလို၍ ဂ-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျကို မိန့်။ (င) ဝသလ၏ အရကို ပုဂ္ဂလအားဖြင့် ပြပြီး၍ ဓမ္မအားဖြင့် ပြလို၍ င-ဝါကျကိုမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။“အသန္တ အရ နိစနေ (အကျင့်ယုတ်ညံ့သူ) ကို အရကောက် ပါ” ဟု အဘိဓမ္မာကို ပြလို၍ နိစနောနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ တေဟိ သေဝိတဗ္ဗ-ကား အသဒ္ဓမ္မမည်ပုံကို ထင်ရှားပြသော စကားတည်း။ နိစနေတို့ မှီဝဲအပ်သော အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့် “အသဒ္ဓမ္မ” ခေါ်ရသည် ဟူလို။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၂၇၃)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ရှု၍ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗတို့ကိုသာ အနက် ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။အသဒ္ဓမ္မံ-သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ အကျင့်သို့၊ ဝါ-သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည် မှီဝဲအပ်သော အကျင့်သို့။ ဂါမဓမ္မံ-ရွာတို့၏ အကျင့်သို့၊ ဝါ-ရွာသူရွာသားတို့၏ အကျင့်သို့၊ ဝါ-ကိလေသာကို ယိုချတတ်သော အကျင့်သို့။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် အသဒ္ဓမ္မပုဒ်ကို အသတံ ဓမ္မော အသဒ္ဓမ္မော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရမည့်အဖြစ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ အသဒ္ဓမ္မ မည်ပုံကို ထင်ရှားပြလိုသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျကို အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် (နိဒဿန)၊ (က၊ ခ)မှတ်ပြ ဝါကျတို့ဖြင့် (ကရဏ)၊ အသဒ္ဓမ္မပုဒ်၏ အနက်ကို(ကမ္မ)၊ ပြဆိုတော်မူပြီး၍ (ကြိယာဝိသေသန)၊

ယခုအခါ၌ (အာဇာရ)၊ ဂါမဓမ္မပုဒ်၏ အနက်ကို ပြဆိုတော်မူခြင်းငှာ (သမ္ပဒါန်)၊ အလိုရှိတော်မူသော (တုလျာဓိကရဏဝိသေသန)၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ကတ္တား)၊ ဂ-မှတ်ပြု ဝါကျကို မိန့် (ကြီးယာ)။

မှတ်ချက်။ ။ ရှေးဆရာကြီးများက ဤကဲ့သို့ စာသံပေသံ ပါအောင်ရေးမှ ကြိုက်တော်မူကြသည်။ အကြိုက်တွေ့အောင် ဖြေဆိုပေးပါ။ ကနှင့်ခ-ကိုပေါင်း၍ ထပနာကိုင်ရပုံကို သတိပြုပါ။ ထိုသို့ ကိုင်ရခြင်းမှာ က-ဝါကျ၊ ခ-ဝါကျတို့က အသဒ္ဓမ္မ-ပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြ၍၊ ဂ-ဝါကျက ဂါမဓမ္မ-ပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုပြသော ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗတစ်ပုဒ်မှ အခြားသံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်သို့ တက်ရသော အရာတိုင်း၌ ဤနည်းချည်းသာတည်း။ ထို့ကြောင့် ဃ-ဝါကျသို့ ဤနည်းအတိုင်း တက်ကြည့်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည်၊ ဃ-ဝါကျဖြင့် ဝသလဓမ္မ-ကို “ဝသလာနံ ဓမ္မော ဝသလဓမ္မော” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ “ဝသလ-အရ ယုတ်ညံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကောက်ယူရမည်” ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဝသလဓမ္မ-ပုဒ်ကို ဝသလာနံ ဓမ္မော-ဟူ၍သာ ဝိဂ္ဂဟပြုနိုင်ပါသလော၊ အဘယ်သို့လည်း ဝိဂ္ဂဟပြုနိုင်ပါသေးသနည်း၊ ဝသလ-အရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ ကောက်ယူနိုင်ပါသလော၊ အဘယ်ကိုလည်း ကောက်ယူနိုင်ပါသေးသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် င-ဝါကျကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ င-ဝါကျသည် တစ်နည်းပြသဖြင့် သမုစ္စည်းသဘော သက်ဝင်သောကြောင့် “နောက်သမုစ္စယ၊ ကျမ်း၌ပြ၊ ဧဝ အဘော်ဆင်” နှင့်အညီ “သာ” ဟု အဘော်ထားသည်။ တစ်နည်းဖွင့်ပြသော ဝါကျတိုင်းမှာ ဤနည်းချည်းသာ တက်ပါ။ ဤအတက်၌ လျဉ်းပါး၍တက်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ထို့ကြောင့် ပုစ္ဆာ၌ “သာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပါ” ဟု ရိုးရိုးပင် မေးထားသော်လည်း လျဉ်းပါး၍ ဖြစ်နိုင်လျှင် လျဉ်းပါး၍ တက်တတ်အောင် ကြိုးစားပါ။ လျဉ်းပါး၍ မဖြစ်နိုင်မှသာ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာကို တက်ပါ။ ရိုးရိုးသာဘောဂပုစ္ဆာသည် စံချိန်မီသော အတက်မဟုတ်၊ လျဉ်းပါး သာဘောဂပုစ္ဆာသာ စံချိန်မီသောအတက် ဖြစ်သည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ပါဠိတော်၌ အသဒ္ဓမ္မ-ဟူသော ပုဒ်ကို ဟောထားတော်မူ၏။ ထိုအသဒ္ဓမ္မ-ပုဒ်ကို အဘယ်သို့ ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်နည်း။

“အသန္တော စ သော ဓမ္မော စာတိ အသဒ္ဓမ္မော” ဟု ကမ္မဇာရယ်သမာသံ ဝိဂ္ဂဟ ပြုရမည်လော။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် အသတံ နိစနောနံ ဓမ္မံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ ဗျတိရေကအာဆော်ကို အာဆော်လုပ်ထားသည်ကို သတိပြု အတုယူပါ။ ထိုသို့ ဗျတိရေက အာဆော်ထုတ်ရာ၌ သက်ဆိုင်မှသာ (လျဉ်းပါး ဖွယ်ရှိမှသာ) လျဉ်းပါးရသည်။ မသက်ဆိုင်လျှင် မလျဉ်းပါးရ။ အသဒ္ဓမ္မံ-ပုဒ်ကို ကမ္မဇာရယ်လည်း ပြုနိုင်သည်။ တပျရိသ်လည်း ပြုနိုင်သည်။ ဤနေရာ၌ ကမ္မဇာရယ် မပြုရသောကြောင့် ကမ္မဇာရယ်ကို လျဉ်းပါးရသည်။ ဒွန်သမာသံ စသည် ကိုကား နဂိုကပင် မရနိုင်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို လျဉ်းပါး၍ မရ၊ လျဉ်းပါး လျှင် လူရယ်စရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ “အဖြေ ရှောင်ကွင်း၊ လျော်ရာနင်း၊ သွင်းလေ အဘောဂ” ဟူသော ရှေးဆရာကြီးတို့၏ နိယာမ်ကို ကောင်းစွာ မှတ်ထားပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းပြ၍ ဝါကျအမည် ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခ-ဝါကျသည် အသဒ္ဓမ္မအမည်ရပုံကို ထင်ရှားအောင် ပြသောကြောင့် တပျါကဋီကရဏဝါကျ။ ဂ-ဝါကျသည် အသဒ္ဓမ္မပုဒ်၏ အဖွင့်မှ တစ်ပါး ဂါမဓမ္မပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ။ ဃ-ဝါကျ သည် ဂါမဓမ္မပုဒ်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး ဝသလဓမ္မပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ။ င-ဝါကျသည် ဝသလဓမ္မပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုပင် တစ်မျိုးအားဖြင့် ပြသောကြောင့် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို ရှေ့နောက် ထောက်ဆ၍ ဝါကျ အမည် ပေးပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ (ဂ၊ ဃ၊ င) ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္တရဝါကျ၊ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ (က၊ ခ) ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္တရဝါကျ။ ထိုပက္ခန္တရဝါကျထဲတွင် ခ-ဝါကျ သည် တပျါကဋီကရဏဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် အပါကဋ ဝါကျ။ ပက္ခန္တရဝါကျထဲတွင် (ဃ၊ င) ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္တရဝါကျ၊ ထိုဝါကျ တို့ကို ထောက်၍ ဂ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ။ ပက္ခန္တရဝါကျထဲတွင် င-ဝါကျ သည် ပက္ခန္တရဝါကျ၊ ထိုဝါကျကို ထောက်၍ ဃ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါ သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤနည်းသည် ဝါကျတို့ကို သင့်သလို စုပေါင်းထားရသည်၊ က+ခ ဝါကျတို့က အသဒ္ဓမ္မ၏ အဖွင့်ကို ပြသည်။ ဂ-ဝါကျက ဂါမဓမ္မ-၏

ဓမ္မစရိယဗျူဟာ

အဖွင့်ကို ပြသည်။ ဃ+င-ဝါကျတို့က ဝသလဓမ္မ၏ အဖွင့်ကို ပြသည်။ ဤသို့ စုထား၍ ပထမဥးစွာ ဆင်ထားသော ဝါကျအားလုံးကို နှစ်စုတည်းဖြစ်သွားအောင် ခွဲခြားယူလိုက်ရသည်။ ထို့နောက်မှ ပထမပိုင်းကို သင့်သလို ထပ်မံခွဲခြား၍ အမည်ပေးရသည်။ ပထမပိုင်းအတွက် ကိစ္စပြီးသောအခါကျမှ ဒုတိယပိုင်းကို ထို့အတူ သင့်သလို နှစ်ပိုင်းထပ်စု၍ ဆိုင်ရာအမည်ပေးသည်။ ဤအစဉ်အတိုင်း ဝါကျမကုန်မချင်း အမည်ပေးသွားရသည်။ ရှေ့ကလည်း ရေးခဲ့ပြီ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြု ဝါကျ၌ တေသံ-ပုဒ်၊ ဝသလာနံ-ပုဒ်တို့ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ တေသံ-ကား ကုန်သော-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝသလာနံ-၌ တုလျာဓိကရဏဝိသေသန၊ ဝသလာနံကား တုလျာဓိကရဏ ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ဝသလာနံ-ကား ကုန်သော-ဟူ၍ အနက်ပေး သောကြောင့် ဟိနပုရိသာနံ-၌ တုလျာဓိကရဏဝိသေသန၊ ဟိနပုရိ သာနံ-ကား တုလျာဓိကရဏဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-မှတ်ပြု ဝါကျ အဖွင့်အားလျော်စွာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု ဉာဏ်ကောက်ပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ အသတံ ဓမ္မောတီ အသဒ္ဓမ္မော (အနက်ပေးပါ။ စစ်ပါ။ ပုဒ်ခွဲပါ။) အသန္တ အရကား သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့ကို မုချအားဖြင့် ရ၏။ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ မေထုန်အကျင့်နှင့် ဌာန+ဌာနီအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္မန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ အသဒ္ဓမ္မော-ဟူသော သမသံပုဒ်လုံး၏အရကား ထိုမုချဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ မေထုန် အကျင့် ရ၏။

မှတ်ချက်။ ။ အသန္တ ပုဒ်နှင့် ဓမ္မပုဒ်တို့ကို တွဲထားသောကြောင့် သမာသံ ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း သိပါ။ အသန္တ အရ သူယုတ်မာတို့ကို ရ၍ ဓမ္မအရ မေထုန်အကျင့် ရပြီးလျှင် ထိုဓမ္မ၏ အရဖြစ်သော မေထုန်အကျင့်ကိုပင် ပစာနအားဖြင့် ကောက်ရ သောကြောင့် တပျူရိသံသမာသံ ဖြစ်ကြောင်း သိပါ။ ထိုတွင်လည်း သူယုတ်မာ တို့နှင့် ဓမ္မသည် အချင်းချင်း သာမိ+သံ အဖြစ်ဖြင့် စပ်နေသောကြောင့် ဆဒ္ဓိ တပျူရိသံဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြု ဝါကျပါ ဝသလ-၌ ဓာတု၊ ဓာတွတ္ထ၊ ပစ္စယ၊ ပစ္စယတ္ထ-တို့ကို ဖြေလျက်၊ က-မှတ်ပြု ဝါကျပါ ဓမ္မပုဒ်၏ အတ္ထကိုလည်း ဖြေဆို ပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ဝသံလ-၌ ဝသဓာတ်၊ သူဒနတ္ထ၊ ဝါ-ပဂ္ဂရဏတ္ထ၊ အလ၊ ပစ္စည်း၊ ကတ္တားအနက် ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မပုဒ်အနက်ကား အာစာရတ္ထဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဓမ္မပုဒ်၏အနက်ကို ဖြေပုံသည် အဆန်းမဟုတ်။ “ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိ ပညာ” စသော အဘိဓာန် အနေကတ္ထဝဂ်လာ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ အနက်များစွာမှ ဤနေရာနှင့် သင့်လျော်သော အာစာရအနက်ကို ရွေးကောက် ဖြေဆိုထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အခြားသော ပုဒ်များ၌လည်း ဖြေဆိုတတ်ပါစေ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြ ဝါကျကို အကြောင်းပြ သံဝဏ္ဏနာအမည်ပေး၍၊ င-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဘောဂ ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။တေဟိ သေဝိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဟူ သော သံဝဏ္ဏနာသည် အသဒ္ဓမ္မောပုဒ်ကို “အသန္ဓေဟိ သေဝိတဗ္ဗော ဓမ္မောတိ အသဒ္ဓမ္မော”ဟု မဇ္ဈေ လောပိတပျူရိသ်သမာသ် စစနတ္ထပြုရမည်-ဟု ဖွင့်ပြသောကြောင့် သမာသလိင်္ဂတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း၊ အသဒ္ဓမ္မဟူသည် သူယုတ်မာတို့ မှီဝဲအပ်သော အကျင့် ပင်တည်း-ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သော အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။သမာသ်ဝိဂြိုဟ်ကို ဖွင့်ဆိုရာ၌ သမာသလိင်္ဂတ္ထ ယူထားသည်ကို သတိပြုပါ။ အချို့ဆရာများက သမာသလိင်္ဂပဒယူကြသည်။ သမာသလိင်္ဂပဒသံဝဏ္ဏနာကား သမာသ်အမည်ကို ပြသောကြောင့် ၎င်းသည် အဋ္ဌကထာ၌ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။

င-၌ အဘော်။ ။ဝသလံ ကိလေသပဂ္ဂရဏကံ ဓမ္မ-ဟူ သော သံဝဏ္ဏနာ ပါဌ်ဖြင့် ဝသလ၌ ဝသဓာတ်၏ ပဂ္ဂရဏအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အလ၊ ပစ္စည်း ကတ္တားအနက်၌ ဖြစ်၍ ကိလေသေ ဝသတိ ပဂ္ဂရတီတိ ဝသလော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရမည့် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝသလပုဒ်နှင့် ဓမ္မပုဒ်ကို ဝသလော ဓမ္မောတိ ဝသလဓမ္မော-ဟု ကမ္မဓာရယ်သမာသ် တွဲစပ်ရမည့် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဖွင့်ပြသိစေပါသည်။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ အသန္တံ၊ အသတံ-နှစ်မျိုးတွင် သင့်ရာကို အကြောင်းအထောက်အထားပြ၍ ဖြေဆိုပါ။

၇။ အဖြေ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ အသန္တံ၊ အသတံ-နှစ်မျိုးတွင် နိစဇနာနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအဖွင့်ကို ထောက်၍ အသတံ-ဟု နိဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသောပါဌ်သာ သင်ပါသည်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဂါမဓမ္မာနံ-၌ ဖြစ်သင့်သော နယူ-
ပစာရကို ဖြေပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ဂါမာနံ-သဒ္ဒါသည် ရွာနှင့် ရွာသူရွာသားတို့ကို မခွဲခြားဘဲ
ဆိုအပ်သောကြောင့် အဘေဒူပစာဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း၊ ဌာနဖြစ်သော ရွာ၏
အမည်ကို ဌာနီဖြစ်သော ရွာသူရွာသားတို့၌ တင်စား၍ ဌာနီဖြစ်သော ရွာသူ
ရွာသားတို့ကို ဂါမါနံ-ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ဌာနပစာဖြစ်ပါသည်။

ဌာနဖြစ်သော ရွာကို ဆိုသဖြင့် ဌာနီဖြစ်သော ရွာသူရွာသားတို့ကို ယူရသော
ကြောင့် နာနန္တရိကနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဌာနဖြစ်သော ရွာ၏အမည်ကို ဌာနီဖြစ်သော
ရွာသူရွာသားတို့၌ တင်စား၍ ဆိုအပ်သောကြောင့် ရဋ္ဌိနည်းဖြစ်ပါသည်။ ရွာကို
ဆိုသော်လည်း ရွာသူရွာသားတို့ကို ဆောင်၍သိအပ်သောကြောင့် နေယျတ္ထနည်း
ဖြစ်ပါသည်။ ရွာနှင့်ရွာသူရွာသားတို့ကို အပြားမဲ့အားဖြင့် ဆိုသောကြောင့် အဘေဒ
နည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဂါမသဒ္ဒါက ရွာကို ဟော၏။ သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌
ရွာကို မယူရ၊ ရွာသူရွာသားတို့ကို ယူရ၏။ ထိုရွာနှင့် ရွာသူရွာသားတို့၏ ဆက်စပ်
ပုံကို စဉ်းစားကြည့်လျှင် ရွာကဌာနဖြစ်၍ ရွာသူရွာသားတို့က ဌာနီဖြစ်ကြ၏။
ဤသို့လျှင် သဒ္ဒါက ဌာနကိုဟောပါလျက် ဌာနီကို အရကောက်ရသောကြောင့်
ဌာနပစာဖြစ်လေသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။အောက်ပါ မြန်မာစကားတို့ကို ပါဠိစုတ္တိယ စီကုံးပြပါ။

ထိုမကောင်းမှုကံ၏ ထိုအကျိုးကို ပြခြင်းငှာ သားကို သနားကုန်သော မိဘ
တို့သည် ပြုမိသော အပြစ်ရှိသော သားကိုကဲ့သို့ သနားခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော
စိတ်ဖြင့် သုဒိန်ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ “ဝရံ တေ မောဃပုရိသ” အစရှိသော
စကားကို မိန့်တော်မူ၏။

၉။ အဖြေ။ ။အဿ တံ ဝိပါကံ ဒဿေတုံ ကတာပရာဓံ ဝိယ ပုတ္တံ
အနုကမ္ပကာ မာတာပိတရော ဒယာလုကေန စိတ္တေန သုဒိန္နံ ပရိဘာသန္တော
“ဝရံ တေ မောဃပုရိသာ”တိ အာဒိမာဟ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြ ဝါကျ၏ အရကိုရှု၍ ခန္ဓောတရဏဟာရ
နေတ္ထိနည်း ဖြေပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ဃ-မှတ်ပြ ဝါကျအရ မေထုနရာဂ ပြဋ္ဌာန်းသော လောဘာမူ
စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုယူ၍ ထိုတွင် ဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မည်၏။ သညာသည်
သညာက္ခန္ဓာ မည်၏။ ကြွင်းသော စေတုသိက် ဝိသသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏။
လောဘာမူစိတ်သည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။နိဂုံး၊ နိဒါန်း မပါ။ လိုရင်းကိုသာ ဖြေဆိုထားသည်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ ဖြေဆိုရာ၌ သုတ္တာဂတဓမ္မကိုသာ ယူ၍ ခန္ဓာဖွဲ့ထားပုံကို လည်းကောင်း သတိပြု အတုယူပါ။

အမှာ။ ။နောက်လာမည့် လှေကျင့်ခန်း ၇-ခု၌ကား အဖြေမှန်ပေးတော့ မည်မဟုတ်ပါ။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဖြေဆို၍ ဆရာတစ်ပါးပါးထံ အစစ်ခံကြရန် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းပုစ္ဆာများ ကုန်သောအခါ ၎င်းပုစ္ဆာများကို အတုယူ၍ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် ဝါကျဆင်ကာ ပုစ္ဆာထုတ်ပြီး အဖြေရေးကာ ဆရာတစ်ပါးပါးထံ အစစ်ခံပါ။ အထူးတိုးတက်မှု ရပါလိမ့်မည်။

အမှတ်-၈၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၉၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိ ကာမေဟိ ဝိဝိဇ္ဇိတွာ ဝိနာ ဟုတွာ အပသက္ကေတွာ။
- (ခ) ယော ပနာယံမေတ္တ ဧဝကာရော၊ သော နိယမတ္ထောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (ဂ) ယသ္မာ စ နိယမတ္ထော၊ တသ္မာ ပထမဇ္ဈာနံ သမာပဇ္ဇိတွာ ဝိဟရဏ သမယေ အဝိဇ္ဇမာနာနမ္ပိ ကာမာနံ တဿ ပထမဇ္ဈာနဿ ပဋိပက္ခဘာဝံ ကာမပရိစ္စာဂေနေဝ စဿ အဓိဂမံ ဒီပေတိ။
- (ဃ) ဝိဝိဇ္ဇ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိတိ ကိလေသကာမေဟိ သဗ္ဗာကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဝါ ဝိဝိဇ္ဇာတိ အတ္ထော ယုဇ္ဇတိ။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၁၂)

ဋီကာ။ ။(က) ဝိဝိဇ္ဇိတွာတိ ဝိသု ဟုတွာ။ တေနာဟ “ဝိနာ ဟုတွာ အပသက္ကိတွာ”တိ။ ပဇောနဝသေန အပက္ကမိတွာတိ အတ္ထော။ (ဂ) ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိ ဧတ္ထ ဝိဝိဇ္ဇာတိ ဣမိနာ ဝိဝေစနံ ဈာနက္ခယော ကာမာနံ အဘာဝမတ္တံ ဝုတ္တံ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝါတိ ပန ဣမိနာ ဧကံသတော ကာမာနံ ဝိဝေစေ တဗ္ဗတာဒိပနေန တပုဋိပက္ခတာ ဈာနဿ ကာမဝိဝေကပ္ပဟာနဿ စ ဈာနာဓိဂမူပါ ယတာ ဒဿိတာ ဟောတိတိ ဣမမတ္တံ ဒဿေတုံ “ပထမဇ္ဈာန”န္တိ အာဒိ ဝတွာ တမေဝ ပါကဋတရံ ကာတုံ “ကထ”န္တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။

မအူ-၂၃၇။ ။(က)က-၌ ဝိပုဗ္ဗ ဝိစဓာတ်၏ ဝိဝေစနတ္ထကို ပြလို၍ ဝိနာ-စသည်မိန့်။ (ခ) ဧဝသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြလို၍ ခ-ဝါကျ မိန့်။ (ဂ) ထို ဧဝဟူသော သဒ္ဓါ၏ မှတ်ခြင်း-ဟူသော အနက်ကို အကျယ်အားဖြင့် ပြလို၍ ဂ-ဝါကျမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က) ကံ-၌ ဝိဝိစ္စ-ဝယ် ဝိပုဗ္ဗ ဝိစဓာတ်၊ တွာပစ္စည်း-
ဟု ပြလို၍ ဝိဝိစ္စိတွာ-ဟု ဖွင့်။ ဝိစဓာတ်သည် ဝိဝေက-ကင်းဆိတ်ခြင်းအနက်ဟော-
ဟု ပြလို၍ ဝိနာ ဟုတွာ-ဖွင့်။ ထိုကင်းခြင်းလည်း အလိုလိုကင်းခြင်း မဟုတ်၊
ကင်းအောင်စွန့်ခွာခြင်းကြောင့် ကင်းခြင်း-ဟု ပြလို၍ အပသက္ကိတွာ-ဖွင့်။
(ဘူဝါဒိသက္ကဓာတ်သည် ဂတိအနက်ဟော၊ အပရှေးရှိ သောကြောင့် အပက္ကမန-
စွန့်ခွာခြင်း အနက်ကို ဟောသည်။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ အပသက္ကိတွာကို ပဇောန
ဝသေန အပက္ကမိတွာ-ဟု ဖွင့်သည်။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၅၆၅)

၁။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ
တဗ္ဗဝါကျကိုသာ အဖွင့်နှင့်ညီအောင် အနက်နှစ်နည်း ပေးပြပါ။

၂။ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျကို သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျကို အနုသန္ဓေ၊
ဃ-မှတ်ပြ ဝါကျကို အနာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း
ထောက်ဆ၍လည်းကောင်း အမည်ပေးပြပါ။

၄။ ဝတ္ထုကာမ-ကို ရည်ရွယ်လျက် က-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ကာမေဟိ-ပုဒ်
ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဏ်ကောက်ပြပါ။

၅။ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဝိဟရဏသမယေ-ဝယ် သမယေ-၌ လိင်၊ ဝိဘတ်၊
ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ကြိယာ၊ ကာရက-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၆။ က+ဃ-ဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်
တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ က-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ အပသက္ကေတွာ-ဟုလည်းကောင်း၊ အပသက္ကိတွာ-
ဟုလည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ မည်သည်ပါဠိသာ သင့်သည်ကို သဒ္ဒယုတ္တိပြ၍
ဆုံးဖြတ်ပါ။

၈။ ဃ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ သဗ္ဗာကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ-၌ ပြစ်သင့်သော
ဥပစာ၊ နယ-တို့ကို ရှင်းလင်း ဖော်ပြပါ။

(အညေသမ္ပိ စ ဓမ္မာနံ အကုသလဘာဝေ ဝိဇ္ဇမာနေ ဝိဘင်္ဂေ ဥပရိဈာနဂါနံ
ပစ္စနိကပဋိပက္ခဘာဝဒဿနတော နိဝရဏာနေဝ ဝုတ္တာနိ-ဟူသာ အဋ္ဌကထာကို
ကြည့်ဖြေ။)

၉။ အောက်ပါ မြန်မာဝါကျကို ပါဠိစုက္ခိယ စီကုံးပြပါ။

မှန်၏။ ဤကာမစ္ဆန္ဒမှတစ်ဆင့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော နိဝရဏဟုဆိုအပ်ကုန်
သော အကုသိုလ်တရားတို့မှ မကင်းမဆိတ်မှု၍ ဈာန်သို့ ဝင်ရောက်၍ နေခြင်းငှာ

မတတ်ကောင်း။ ထို့ကြောင့် ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိဇ္ဇေဝ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိဟူ၍ ဤသို့ ပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်း၌လည်း ဧဝသဒ္ဓါဖြင့် သတ်မှတ်ခြင်းကို မှတ်ထိုက်၏။

၁၀။ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ပထမဇ္ဈာန်-ပုဒ်၌ ပရိဝတ္တနဟာရနေတ္တိနည်း ထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၀၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ပဌမန္တိ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော ပဌမံ၊ ဣဒံ ပဌမံ သမာပဇ္ဇတီတိပိ ပဌမံ။
- (ခ) ပစ္စနိကဓမ္မေ ဈာပေတိတိ ဈာနံ၊ ဣမိနာ ယောဂိနော ဈာယန္တိတိပိ ဈာနံ၊ ပစ္စနိကဓမ္မေ ဥဟန္တိ၊ ဂေါစရံ ဝါ စိန္တေန္တိတိ အတ္ထော။
- (ဂ) သယံ ဝါ တံ ဈာယတိ ဥပနိဇ္ဈာယတိတိ ဈာနံ၊ တေနော ဥပနိဇ္ဈာန လက္ခဏန္တိ ဝုစ္စတိ။
- (ဃ) တဒေတံ အာရမဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနန္တိ ဒုဝိမံ ဟောတိ။
- (င) တတ္ထ အာရမဏူပနိဇ္ဈာနန္တိ သဟ ဥပစာရေန အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော ဝုစ္စန္တိ။ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနန္တိ ဝိဿနာမဂ္ဂဖလာနိ ဝုစ္စန္တိ။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၁၆)

ဋီကာ။ ။(က)ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော ပဌမန္တိ ဣမိနာ ဒေသနာက္ကမံ ဥလ္လိင်္ဂေတိ။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ ပဌမန္တိပိ ပါဠော၊ တတ္ထာပိ ဂနဏာနုပုဗ္ဗတာယာတိ အတ္ထော၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာမတ္တံ ဝါ ပဌမန္တိ ဣဒံ ဝစန္တိ အတ္ထော။ (ခ) ပစ္စနိကဓမ္မေ ဈာပေတိတိ နိဝရဏာဒိပစ္စနိကဓမ္မေ ဒဟတိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန ပဗောတိတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၃၆၃)

မအူ။ ။အနက်ကို ပြလို၍ ခ-မှတ်ပြ တတိယဝါကျကိုမိန့်။ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြလို၍ ဃ-ဝါကျကိုမိန့်။ ချဲ့လို၍ င-ဝါကျကိုမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။(ခ) ခ-၌ နိဝရဏာဒိပစ္စနိကဓမ္မေ ဒဟတိ-ဟူသော ဋီကာကို ထောက်၍ ဈာပေတိ-အစား ဈာယတိ-ဟု ရှိသင့်သည်။ မှန်၏။ ဒဟနအနက်ကို ကာရိတ်မပါသော ဈေဓာတ်ရင်းကပင် ဟောနိုင်သည်။ ခ-မှတ်ပြ တတိယဝါကျ သည် ရှေးဝိဂ္ဂဟနှစ်ချက်၏ အစဉ်အတိုင်း အနက်အဖွင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥဟန္တိ-အစား ဥဟတိ-ဟု ဧကဝုဓ် ရှိသင့်သည်။ ဂေါစရံ-ဟု ဝါ-မပါလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၅၈၆)

၁။ ဈာနံ-ဟူသော ပုဒ်ကိုသာ အဖွင့်နှင့်အညီ အနက် လေးနည်းပေးပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ၊ ဂ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ဃ-ဝါကျသို့ ဒေါသာရောပနစောဒနာ၊ င-ဝါကျသို့ အဘိယာစကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၃။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ ရှေ့နောက် ထောက်ဆ၍လည်းကောင်း အမည်ပေးပြပါ။

၄။ ဂ-ဝါကျပါ ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခဏာ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဏ်ကောက်ပြပါ။

၅။ ခ-ဝါကျပါ ယောဂီနောပုဒ်၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၆။ (က၊ ခ၊ ဂ)ဝါကျတို့၌ အဘော်၊ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ က-ဝါကျ၌ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတော-ဟု ပါ၍သုံးမျိုးရှိရာ-သင့်သောပါ၍ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၈။ မဂ်ကို လက္ခဏာပနိဇ္ဈာန်-ဟု ခေါ်ရာ၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ နည်းတို့ကို စစ်ပြပါ။ (ဝိပဿနာယ ဥပနိဇ္ဈာယနကိစ္စံ မဂ္ဂေန သိဇ္ဈတီတိ မဂ္ဂေါ လက္ခဏာပနိဇ္ဈာနန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာထောက်၍ ကာရဏူပစာတင်ပါ။)

၉။ အောက်ပါ မြန်မာဝါကျကို ပါဠိစုတ္တိယ စီကုံးပြပါ။

အနွယ်ကား ရထားနှင့်တကွဖြစ်သော ခြေလျင်တပ်နှင့် တကွဖြစ်သော စစ်တပ်။ ဤသို့ ဆိုအပ်ရာ၌ စစ်တပ် အစိတ်အပိုင်းတို့၌သာ သေနာ-ဟု သမုတ်ခြင်းကို သိထိုက်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဤဈာန်-ဟူသော ပါ၍၌ ငါးပါးကုန်သော ဈာန်အင်္ဂါတို့၌သာ ဈာန်-ဟု သမုတ်ခြင်းကို သိထိုက်၏။

၁၀။ ခ-ဝါကျပါ ပစ္စနိကဓမ္မေ-ပုဒ်ကို ပဒဝိစယဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

အမှတ်-၁၀၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) သောတိ သော အဟံ။
- (ခ) ဒိဗ္ဗေနာတိ အာဒိသု ဒိဗ္ဗသဒိသတ္တာ ဒိဗ္ဗံ။
- (ဂ) ဒေဝတာနဉ္စိ သုစရိတကမ္မနိဗ္ဗတ္တံ ပိတ္တသေမှရဟိရာဒိဟိ အပလိဗုဒ္ဓံ ဥပက္ကိလေသဝိနိမုတ္တတာယ ခူရေပိ အာရမ္မဏသမ္ပင်္ဂုဒ္ဓသမ္ပတ္တံ ဒိဗ္ဗံ ပသာဒစက္ခု ဟောတိ။ ဣဒဉ္စာပိ ဝိရိယဘာဝနာဗလနိဗ္ဗတ္တံ ဉာဏစက္ခု တာဒိသမေဝါတိ ဒိဗ္ဗသဒိသတ္တာ ဒိဗ္ဗံ။
- (ဃ) ဒိဗ္ဗဝိဟာရဝသေန ပဋိလဒ္ဓတ္တာ၊ အတ္တနာ စ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသနိသိတတ္တာပိ ဒိဗ္ဗံ။
- (င) အာလောကပရိဂ္ဂဟေန မဟာဇူတိကတ္တာပိ ဒိဗ္ဗံ၊ တိရောကုဋ္ဌာဒိဂတ ရူပဒဿနေန မဟာဂတိကတ္တာပိ ဒိဗ္ဗံ။ (၄၊ ပ၊ ၁၃၂)

ဋီကာ။ ။(က) “စတုတ္ထံ ဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟာသိ” နှိ ဝတ္တာ “သော” တိ ဝုတ္တတ္တာ အာဟ “သော အဟ” နှိ။ သော အဟ နှိ သော ကတစိတ္တာဘိနိဟာရော အဟံ။ (ခ) ဒိဗ္ဗသဒိသတ္တာတိ ဒိဝိ ဘဝန္တိ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒေဝါနံ ပသာဒစက္ခု၊ တေန ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ သဒိသတ္တာတိ အတ္ထော။ (ဂ) ဣဒါနိ တံ ဒိဗ္ဗသဒိသတ္တံ ဝိဘာဝေတုံ “ဒေဝတာနဉ္စိ” တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ ဒိဗ္ဗဝိဟာရဝသေန ပဋိလဒ္ဓတ္တာတိ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသင်္ခါတာနံ စတုန္တံ ဈာနာနံ ဝသေန ပဋိလဒ္ဓတ္တာ။ ဣမိနာ ကာရဏာ ဝသေနဿ ဒဗ္ဗဘာဝမာဟ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၃၈၃။ ၃၉၅)

မအု-၃၅။ ။(ဂ) ဒိဗ္ဗသဒိသတ္တာ ဒိဗ္ဗ-ကို ချဲ့လို၍ ဂ-ဝါကျမိန့်။ ပသာဒစက္ခုသာလျှင် ဒိဗ္ဗမည်သည် မဟုတ်သေး၊ ဉာဏစက္ခုသည်လည်း ဒိဗ္ဗမည်၏-ဟု ပြလို၍ ဣဒဉ္စာပိစသည်မိန့်။ နိဂုံးကို ပြလို၍ ဣတိစသည် မိန့်။ (ဃ) သဒိသအားဖြင့် ဒိဗ္ဗမည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြပြီး၍ ကာရဏအားဖြင့်လည်း ဒိဗ္ဗမည်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြလို၍ ဃ-ဝါကျမိန့်။ (င) ဒိဝဇာတ်၏ ဇတိအနက်၌ ဖြစ်ခြင်းကို ပြလို၍ င-မှတ်ပြ ပထမဝါကျ မိန့်။ ဒိဝဇာတ်၏ ဂတိအနက်၌ ဖြစ်ခြင်းကို ပြလို၍ င-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျကိုမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။(ခ) ခ-၌ ဒိဗ္ဗသဒိသတ္တာဖြင့် သဒိသုပစာကို ပြ၏။ တစ်နည်း၊ ဒိဗ္ဗ ဝိယာတိ ဒိဗ္ဗ-ဟု ဥပမာတဒ္ဒိတ်ကို ပြ၏။ (ဂ) ဂ-၌ ဥပက္ကိလေသဟူသည် ကံပြုစဉ်က လောဘ၊ ဒေါသ-စသော တရားများတည်း။ ကံပြုစဉ်တုန်းက ထိုဥပက္ကိလေသတို့မှ လွတ်ခြင်းကိုပင် အကျိုးဝိပါက် (စက္ခု) ၌ တင်စား၍ ကာရဏပစာအားဖြင့် စက္ခုကို ဥပက္ကိလေသဝိနိမုတ္တ-ဟု ဆိုသည်။ (ဃ) ဃ-၌ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ-ဟူသည် ရူပဈာန်လေးပါးတည်း။ ထိုဒိဗ္ဗမည်သော ဈာန်ကြောင့် ရအပ်သော အဘိညာဉ်ကား ကာရဏပစာအားဖြင့် ဒိဗ္ဗမည်၏။ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသင်္ခါသိ တတ္တာ-၌ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ-အရ ကိုကား ဧကဒေယျူပစာ၊ ဥက္ကဋ္ဌနည်းအားဖြင့် စတုတ္ထဈာန်ကိုသာကောက်။ ထိုစတုတ္ထဈာန်ကိုမှီ၍ ဖြစ်ရသော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကား ဌာနူပစာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာရဏပစာအားဖြင့်လည်းကောင်း ဒိဗ္ဗမည်ရသည်။ (ဒိဗ္ဗ-၌သဒိသု၊ ဌာနူ၊ ကာရဏ-ဟု ဥပစာသုံးမျိုး ရသည်ကို မှတ်။) (ဘာဋီ၊ ၃၊ ၃၁)

၁။ ဒိဗ္ဗေန-ဟူသော ပုဒ်ကိုသာ အဖွင့်နှင့်အညီ အနက်ငါးမျိုး ပေးပြပါ။
 ၂။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ၊ ဂ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ၊ ဃ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ င-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ ရှေ့နောက်ထောက် ဆ၍လည်းကောင်း ဝါကျအမည်ပေးပြီး၊ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဒေဝတာနံ-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၄။ ယ-ဝါကျပါ ပဋိလဒ္ဓတ္တာ-၌ ပဋိလဒ္ဓ-ပုဒ်ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဏ်ကောက် ပြပါ။

၅။ င-ဝါကျကိုရှု၍ ဒိဗ္ဗပုဒ်၏ ဓာတု၊ ဓာတုတ္ထ၊ ပစ္စယ၊ ပစ္စယတ္ထ၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၆။ (က၊ ခ၊ ယ၊ င)မှတ်ပြု ဝါကျတို့၌ အာဆော် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော် ပြပါ။

၇။ ဂ-မှတ်ပြု ဝါကျ၌ အာရမ္မဏသမ္ပဒိဋ္ဌနသမတ္တံ၊ အာရမ္မဏံ သမ္ပဒိဋ္ဌန သမတ္တံ-ဟု ပါဌ်နှစ်ထွေရှိရာ မည်သည်ပါဌ်သာ သင့်သည်ကို အကြောင်းပြ ဆုံး ဖြတ်ပေးပါ။

၈။ ယ-မှတ်ပြု ဝါကျအလို ဒိဗ္ဗ-၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာနှင့် နည်းတို့ကို စစ်ပြပါ။

၉။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစုဏ္ဍိယ စီကုံးပြပါ။

ချဲ့ဥျးအံ၊ အကြင်သူသည် စုတိမျှကိုသာ မြင်၏၊ ပဋိသန္ဓေကို မမြင် ထိုသူ သည် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ယူ၏။ အကြင်သူသည် ပဋိသန္ဓေမျှကိုသာ မြင်၏၊ စုတိကို မမြင်၊ ထိုသူသည် အသစ်သတ္တဝါ ဖြစ်၏-ဟူသော အယူကို ယူ၏။

၁၀။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ-ပုဒ်ကို လက္ခဏဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

အမှတ်-၁၁၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၂။ လှေကျင့်ခန်း

(က) သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေတိ ဣဓ ဝိပဿနာပါဒကံ စတုတ္ထဇ္ဈာန စိတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(ခ) အာသဝါနံ ခယဉာဏာယာတိ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏတ္ထာယ။

(ဂ) အရဟတ္တမဂ္ဂေါ ဟိ အာသဝဝိနာသနတော အာသဝါနံ ခယောတိ ဝုစ္စတိ။

(ဃ) တတြ စေတံ ဉာဏံ တပ္ပရိယာပနုတ္တာတိ။

(င) စိတ္တံ အဘိနိနာမေသိန္တိ ဝိပဿနာစိတ္တံ အဘိနိဟရိ။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၃၆)

ဋီကာ။ ။(ခ) အာသဝါနံ ခေပနတော သမုစ္ဆိန္နနတော အာသဝက္ခယော၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသဝဿေန အရဟတ္တမဂ္ဂုဟဏံ။ (ဃ) အာသဝါနံ ခယေ ဉာဏံ အာသဝက္ခယဉာဏန္တိ ဒဿေန္တော “တတြစေတံ ဉာဏ”န္တိ ဝတော

ခယေတိ စ အာဓာရေ ဘုမ္မံ၊ န ဝိသယေတိ ဒဿေန္တော “တပ္ပရိယာပနုတ္တာ” တိ အာဟ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၄၀၈)

မအူ-၃၇၆။ ။(က) က-၌ အဘိညာပါဒက စတုတ္ထဈာန်စိတ်၊ ဝိပဿနာ ပါဒကစတုတ္ထဈာန်စိတ်တို့တွင် ဤအရာ၌ အဘယ်နည်းစုဒ်ကြောင့် လူစ စသည် မိန့်။ (ခ) ခ-၌ အာသဝက္ခယသည် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဘင်-တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့် လေးပါးပြား၏။ ထိုတွင် ဤအရာ၌ မဂ်ကိုသာ ယူ။ အာသဝက္ခယ ဉာဏ်သည် လေးပါးသောမဂ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော်လည်း ဤနေရာ၌ ဥက္ကဋ္ဌ နိဒ္ဒေသ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ယူ-ဟု ပြလို၍ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဉာဏတ္ထာယ-ဟု ဖွင့်။ (ဂ) အရဟတ္တမဂ်ကို အာသဝက္ခယ-ဟူ၍ ဆိုသင့်ပါ၏ လော-စုဒ်ကြောင့် ဂ-ဝါကျမိန့်။ (ဃ) အာသဝါနံ ခယေ ဉာဏံ အာသဝက္ခယ ဉာဏံ-ဟူသော အနက်ကို ပြလို၍ တတြစေတံ ဉာဏံမိန့်။ တတြ စေတံ ဉာဏံ-၌ ရုက္ခေ သာခါ-ကဲ့သို့ အပေါင်း+အစိတ် အာဓာရ+အာဓာရိ-ဟု ပြလို၍ တပ္ပရိယာပနုတ္တာ-ဟု မိန့်။ (င) စိတ္တံ-သည် အောက်ဝိဇ္ဇာနှစ်ပါး၌ ပရိကမ်စိတ် တည်း၊ ဤဝိဇ္ဇာ၌ကား ဝိပဿနာစိတ်တည်း။ ထို့ကြောင့် င-ဝါကျမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။ဓိယန္တိ အာသဝါ ဧတေနာတိ ခယော၊ အာသဝါနံ ခယော အာသဝက္ခယော-ပြု၍ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့် အရဟတ္တမဂ်ကိုသာ ကောက်။ မဂ်ဟူရာ၌ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလုံး ရသောကြောင့် ထိုမဂ္ဂင်၌ ပါဝင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ခယေ ဉာဏံ ခယဉာဏံ-ဟု ပြပါ။ (ဘာဋီ၊ ဒ၊ ၅၅)

၁။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိနာမေသိ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အဖွင့်နှင့်ညီအောင် အနက်ပေးပြပါ။

၂။ က-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ခ-ဝါကျ သို့ အနုသန္ဓေ၊ ဂ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ဃ-ဝါကျသို့ ဒေါသာရောပနဇောဒနာ၊ င-ဝါကျသို့ အဘိယာစကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။ င-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ ရှေ့နောက်ထောက် ဆ၍လည်းကောင်း ဝါကျအမည်ပေး၍ တတြ-ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၄။ ဝိပဿနာပါဒကံ-ပုဒ်ကို အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်းဝိဂ္ဂဟ၌ ဉာဿကောက်ပြပါ။

၅။ ခ-ဝါကျပါ အာသဝါနံ၊ ဃ-ဝါကျပါ ဉာဏံ-ပုဒ်တို့၏ ဓာတု၊ ဓာတွတ္ထ၊ ပစ္စယ၊ ပစ္စယတ္ထ၊ ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို စိစစ် ပြပါ။

၆။ အထက်ပါ ဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဘာဝံဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ယ-ဝါကျ၌ တပုရိယာပန္နတ္တာ-အစား တံ-ပရိယာပန္နတ္တာ-ဟုရိုလျှင် သင့်/မသင့် စိစစ်ပြပါ။ (ယ+တသဒ္ဒါ၊ ရှေးရိုရာဝယ်၊ နောက်မှာ ဒွေးဘော်၊ လာသော်လည်းရို၊ မလာဘိမူ၊ ယ, တ၏နောက်၊ ဝိနွရောက်၏-အတိုင်း ဖြေ။)

၈။ အာသဝါနံ ခယ-ပုဒ်၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ, နည်း-တို့ကို စစ်ပြပါ။

၉။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစုတ္တိယ စီကုံးပြပါ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာ-၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနဿတိဉာဏ်တည်းဟူသော နှုတ်သီးဖြင့် ရှေးဘဝတို့၌ နေအပ်ခဲ့သော ခန္ဓာတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥခွံကို ဖောက်ခွဲ၍-ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာ၌ စုတပပါတဉာဏ်တည်းဟူသော နှုတ်သီးဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥခွံကို ဖောက်ခွဲ၍-ဟု ဆိုထိုက်၏။

၁၀။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ-ပုဒ်ကို ပဟာနသမာရောပနဟာရနေတ္ထိ နည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

အမှတ်-၁၂၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၃၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ဘဝန္တံ ဂေါတမံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ သရဏန္တိ ဂစ္ဆာမိ။
- (ခ) ဘဝံ မေ ဂေါတမော သရဏံ ပရာယဏံ အယဿ တာတာ, ဟိတဿ စ ဝိဓာတာတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပါယေန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဂစ္ဆာမိ ဘဇာမိ သေဝါမိ ပယိရပါသာမိ။
- (ဂ) ဒဝံ ဝါ ဇာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိတိ။
- (ဃ) ယေသံ ဟိ ဓာတုနံ ဂတိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော။ တသ္မာ ဂစ္ဆာမိတိ ဣမဿ ဇာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိတိ အယမ္ပိ အတ္ထော ဝုတ္ထော။
- (င) ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသံယဉ္စာတိ ဧတ္ထ ပန အဓိဂတမဂ္ဂေ, သစ္စိကတနိရောဓေ, ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ စ စတူသု အပါယေသု အပတမာနေ ဓာရေတိတိ ဓမ္မော။
- (စ) သော အတ္တတော အရိယမဂ္ဂေါ စေဝ နိဗ္ဗာနဉ္စ။
- (ဆ) န ကေဝလဉ္စ အရိယမဂ္ဂေါ စေဝ နိဗ္ဗာနဉ္စ။ အပိစ အရိယဖလေဟိ သဒ္ဓိံ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၄၀)

ဋီကာ။ ။(က) သရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ ဧတ္ထ ဣတိသဒ္ဓေါ လုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌောတိ အာဟာ “သရဏန္တိ ဂစ္ဆာမိ”တိ။ ဧတ္ထ ဟိ နာယံ ဂမိသဒ္ဓေါ နိသဒ္ဓါဒယော ဝိယဒ္ဓိကမ္မကော၊ တသ္မာ ယထာ အဓံ ဂါမံ နေတိတိ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ “ဂေါတမံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”တိ ဝတ္တံ နသက္ကာ၊ “သရဏန္တိ ဂစ္ဆာမိ”တိ ပန ဝတ္တဗ္ဗံ၊ တသ္မာ ဧတ္ထ ဣတိ သဒ္ဓေါ လုတ္တနိဒ္ဓိဋ္ဌောတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(ခ) သရဏန္တိ ပဋိသရဏံ။ တေနာဟ “ပရာယဏ”န္တိ။ ပရာယဏဘာဝေါ စ အနတ္တနိသေခနေန အတ္တသမ္ပုပ္ပါဒနေန စ ဟောတိတိ အာဟာ “အဃဿ တာတာ၊ ဟိတဿ စ ဝိဓာတာ”တိ။ အဃဿာတိ ဒုက္ခတောတိ ဝဒန္တိ၊ ပါပတောတိ ပန အတ္ထော ယုတ္ထော၊ နိဿက္ကေ စေတံ သာမိဝစနံ။ သရဏန္တိ ဂမနဉ္စတ္ထ တဒမိပ္ပါယေန ဘဇနံ တထာ ဇာနနံ ဝါတိ ဒဿန္တော “ဣတိ ဣမိနာ အမိပ္ပါယေနာ”တိ အာဒိမာဟ။ (ဃ) ဂစ္ဆာမိတိ ပဒဿ ကထံ ဗုဇ္ဈာမိတိ အယမတ္ထော လဗ္ဘတိတိ အာဟာ ယေသံ ဟိတိ အာဒိ။ (င) အဓိဂတမဂ္ဂေ သမ္ဘိက တနိရောဓေတိ ပဒဒ္ဓယေနပိ ဖလဋ္ဌာ ဧဝဒဿိတာ၊ န မဂ္ဂဋ္ဌာတိ တေ ဒဿန္တော “ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ စာ”တိ အာဟာ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၄၁၃)

မှတ်ချက်။ ။ခ-ဝါကျ၌ ဋီကာဆရာကိုယ်တိုင် တစ်ပုဒ်မှ တစ်ပုဒ်သို့ ကျမ်းတက်ထားသည်ကို အတုယူပါ။

မအူ-၃၉၈။ ။(က) က-၌ ဂမုဓာတ်က ဒွိကမ္မက မဟုတ်သောကြောင့် သရဏံ သည် သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသို့ဟု ဂစ္ဆာမိ၏ ဝိကတိကံလည်း မဖြစ်သင့်၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်သာ ဆည်းကပ်၏-ဟု အမိပ္ပါယ်ရောက်သောကြောင့် သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောဟု ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-၏ ဝိသေသနလည်း မဖြစ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် သရဏံသည် ပဌမန္တတည်း။ ထို့နောက် အာကာရဇောတက ဣတိသဒ္ဓါကျေ၏ဟု ပြလို၍ သရဏန္တိ ဂစ္ဆာမိ-ဟု မိန့်။ (ခ) ချဲ့လို၍ ခ-ဝါကျမိန့်။

(ဂ) ဂမုဓာတ်၏ ဣရိယာပထဂတိမှတစ်ပါး ဉာဏဂတိကို ပြလို၍ ဂ-ဝါကျ မိန့်။ (ဃ) ဂစ္ဆာမိ၏ ဇာနာမိ ဗုဇ္ဈာမိ-အနက်ကို အဘယံကြောင့် အပ်သနည်း စုဒ်ကြောင့် ဃ-ဝါကျမိန့်။ (ခ) ဆောင်ခြင်းမည်သည် အပါယ်စသည်တို့၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းပင်တည်း၊ ထိုဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်း အရိယမဂ်၏ သမုစ္ဆေဒသတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်၏ နိဿရဏသတ္တိဖြင့် ငြိမ်း၏၊ ထို့ကြောင့် စ-ဝါကျမိန့်။ (ဆ) ဖိုလ်ပရိယတ်သည်လည်း ဓမ္မဖြစ်၏-ဟု ပြလို၍ ဆ-ဝါကျမိန့်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဘာသာဋီကာ။ ။(ခ) ခ-ဝါကျ၌ သရဏံ ပရာယဏံတို့သည် နိစ္စနပုံလိင် တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဘဝံ ဂေါတမော-နှင့် လိင်မတူဘဲ ရှိရသည်။ ပရာယဏံ- ၌ ပရံ+အယနံ-အလွန်ရောက်အပ်သော အရာတည်း-ဟု သဒ္ဒတ္ထ၊ လဲလျောင်း-ရာ- ဟု သင်္ကေတတ္ထပေး။ ရ၊ ကြောင့် န, ကို ဏ, ပြန်ထားသည်။ အဃဿ တာတာ-၌ အဃ-သည် ပါပအနက်ဟော၊ တာတာ-သည် တာဓာတ်၊ တုပစ္စည်း အဃဿ ဟတာ-ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၇၂)

၁။ ခ-ဝါကျကိုသာ အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၂။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ, ဂ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ, ဃ-ဝါကျသို့ ဒေါသာရောပနဇောဒနာ, င-ဝါကျသို့ အဘိယာစက, စ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ, ဆ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ က-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၄။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ ရှေ့နောက်ထောက် ဆ၍လည်းကောင်း ဝါကျအမည်ပေးပြီး၊ င-ဝါကျပါ အပတမာနေ-ပုဒ်ကို စပ် သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၅။ င-ဝါကျပါ သန္တိကတနိရောဓေ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဿကောက်ပြပါ။

၆။ ခ-ဝါကျပါ အဃဿ၊ ဟိတဿ၊ အဓိပ္ပါယေန-ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်, ပစ္စည်း, ဝိဘတ်, လိင်, ကာရက, ကြိယာ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၇။ (က၊ ခ၊ ဂ၊ င) ဝါကျတို့၌ အဘော် သံဝဏ္ဏနာကို ဖော်ပြပါ။

၈။ ခ-ဝါကျ၌ အဃဿ တာတာ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဃဿ ဟတာ- ဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ သင့်သောပါဠိကို အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။

၉။ ဆ-ဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာနှင့်နည်းတို့ကို စစ်ပြပါ။

(ဓမ္မအရ ဖိုလ်ကိုကောက်ရာ၌ ကာရဏူပစာတည်း၊ အကြောင်းမဂ်၏ အမည်ကို အကျိုးဖိုလ်ပေါ်တင်။ ပရိယတ်ကို ကောက်ရာ၌ ဖလူပစာတည်း။ အကျိုးမဂ်၏ အမည်ကို အကြောင်း ပရိယတ်ပေါ်တင်။ ဓမ္မအရ မုချတ္တမှာ မဂ်နှင့် နိဗ္ဗာန်သာ။

၁၀။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစုဏ္ဏိယ စီကုံးပြပါ။

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် မှောက်ထားသော အိုးကို လှန်ပြရာသကဲ့သို့ ဤအတူ သူတော်ကောင်းတရားမှ မျက်နှာလွဲ၍ မသူတော်တရား၌ တည်နေသော တပည့်တော်ကို မသူတော်တရားမှ ထစေလျက် တပည့်တော်အား အရှင် ဂေါတမသည် အကြောင်းပေါင်းများစွာဖြင့် တရားတော်ကို ပြအပ်ပြီ။

၁၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-ဝါကျကို အာဝတ္တဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

အမှတ်-၁၄၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) တေနဟိတံ တေန သုဒိန္နဿ အဇ္ဈာစာရေန ကာရဏဘူတေန။
- (ခ) သိက္ခာပဒန္တိ ဧတ္ထ သိက္ခိတဗ္ဗာတိ သိက္ခာ၊ ပဇ္ဇတေ ဣမိနာတိ ပဒံ၊ သိက္ခာယ ပဒံ သိက္ခာပဒံ။
- (ဂ) သိက္ခာယ အဓိဂမူပါယောတိ အတ္ထော။ အထ ဝါ မူလံ နိဿယော ပတိဋ္ဌာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဃ) မေထုနဝိရတိယာ မေထုနသံဝရဿေတံ အဓိဝစနံ။ မေထုနသံဝရော ဟိ တဒညေသံ သိက္ခာသင်္ခါတာနံ သီလ ဝိပဿနာ ဈာနမဂ္ဂဓမ္မာနံ ဝုတ္တတ္ထဝဿေန ပဒတ္တာ ဣဓ သိက္ခာပဒန္တိ အဓိပ္ပေတော။
- (င) အပိစ တဿတ္ထဿ ဒီပကံ ဝစနမ္ပိ သိက္ခာပဒန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ဋ၊ ပ၊ ၁၈၈)

ဋီကာ။ ။(ဂ၊ ဃ) ပတိဋ္ဌာတိ သမ္ပယောဂဝဿေန ဥပနိဿယဝဿေနစ ဩကာသာဘာဝေါ။ သိက္ခာသင်္ခါတာနဉ္စိ အဝဿေသကုဿလဓမ္မာနံ မေထုနဝိရတိ သမ္ပယောဂဝဿေန ဝါ ပတိဋ္ဌာ သိယာ ဥပနိဿယဝဿေန ဝါ။ တေနောဟ- “မေထုနသံဝရော ဟိ” တိ အာဒိ။ ဝုတ္တတ္ထဝဿေနာတိ ပတိဋ္ဌာဓိဂမူပါယဝဿေန။ (င) ဣဒါနိ န ကေဝလံ ဣဓ ဝိရတိအာဒယော ဓမ္မာင သိက္ခာပဒံ၊ အထ ခေါ တဒတ္ထဇောတိကာ ပညတ္တိပိတိ ဒဿေန္တော အာဟ “အပိ စာ” တိ အာဒိ။ (သာရတ္ထ၊ ဒု၊ ၃၂)

မအူ-၈၈။ ။(ဂ) ပဇ္ဇတေ၏ အနက်၊ ဣမိနာ၏ အနက်ကို ပြလို၍ ဂ-မှတ်ပြ ပထမဝါကျကို မိန့်။ ပဒ၏ ဥပါယအနက်မှတစ်ပါး ဌာနအနက်ကို ပြလို၍ ဂ-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျကို မိန့်။ အရင်းဟူသည် မှီရာတည်း-ဟု ပြလို၍ နိဿယော-ကို မိန့်။ မှီရာဟူသည် တည်ရာတည်း-ဟု ပြလို၍ ပတိဋ္ဌာ-ကို မိန့်။ (ဃ) အဘိဓေယျ-ကို ပြလို၍ ဃ-မှတ်ပြ ပထမဝါကျကို မိန့်။ ဖွင့်လို၍ မေထုန သံဝရဿ-ကို မိန့်။ မေထုနဝိရတိယာ-စသည်၏ ယုတ္တိကို ပြလို၍ ဃ-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျကို မိန့်။ (င) မေထုနဝိရတိ မေထုနသံဝရသီလ-ဟုဆိုအပ်သော အနက်ကိုသာ သိက္ခာပုဒ်ဟူ၍ သိအပ်သည် မဟုတ်သေး၊ ထိုအနက်ကို ပြတတ်သော “ယော ပန ဘိက္ခု မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိဿေဝေယျ၊ ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသော” ဟူသော သဒ္ဒါကိုလည်း သိက္ခာပုဒ်ဟူ၍ သိအပ်၏-ဟု ပြလို၍ င-ဝါကျမိန့်။

ဘာသာဋီကာ။ ။(ဂ) ဂ-၌ အဓိဂမူပါယောတိ အတ္ထော-ဟူသော အနက် အဖွင့်၌ အဓိဂမဟူသည် ပဇ္ဇတေ၏ ပဇ္ဇနကြိယာ ဓာတ်အနက်ကို ဖွင့်သော

သဒ္ဓါတည်း။ ဥပါယသည် ဣမိနာပုဒ်၏ ကရိုဏ်းအနက် အဖွင့်တည်း။ အထ ဝါ တက်သော ဒုတိယနည်း၌ ပဒ်ကို ပထမနည်းအတိုင်းပင် ဝိဂ္ဂဟ ပြုရမည်။ မူလံ၊ နိဿယော၊ ပတိဋ္ဌာ-သုံးပုဒ်လုံးသည် ပဒ်၏ သဒ္ဓတ္ထမဟုတ်၊ အဓိပ္ပါယတ္ထဖြစ်သည်-ဟု သိစေလို၍ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု မိန့်သည်။ မူလတိ ပတိဋ္ဌာတိ ဧတ္ထာတိ မူလံ၊ နိဿယတိ ဧတ္ထာတိ နိဿယော၊ ပတိဋ္ဌဟတိ ဧတ္ထာတိ ပတိဋ္ဌာ။ (c) c-ဝါကျ၌ သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်သည် အနက်ကို အကြောင်းပြု၍ ကာရဏူပစာအားဖြင့် သိက္ခာပဒ အမည်ရသည်။ (ဘာဠိ၊ ဒု၊ ၂၈၅)

၁။ ဃ-မှတ်ပြု ဝါကျကိုသာ အနက်ယောနောပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ၊ ဂ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ဃ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ င-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ ဂ-မှတ်ပြုပါ ဒုတိယဝါကျ၌ ရှေးရှေးပုဒ်မှ နောက်နောက်ပုဒ်သို့ အနာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ ရှေ့နောက်ထောက်ဆ၍လည်းကောင်း ဝါကျအမည်ပေးပြီး၊ ဃ-ဝါကျပါ မေထုနသံဝရောပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၄။ သီလဝိပဿနာဈာနမဂ္ဂဓမ္မာနံ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာဿကောက်ပြပါ။

၅။ င-ဝါကျပါ ဒီပကံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၆။ (က၊ ခ၊ ဂ)မှတ်ပြု ဝါကျတို့၌ အာဘော် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ က-ဝါကျ၌ ကာရဏဘူတေန-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကရဏဘူတေန-ဟူ၍လည်းကောင်း ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ မည်သည်ပါဠိသာ သင့်သည်ကို အကြောင်းပြ ဆုံးဖြတ်ပေးပါ။

၈။ င-ဝါကျအရ သိက္ခာပဒ=၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ နည်း-တို့ကို စစ်ပြပါ။

၉။ အောက်ပါ မြန်မာစကားပြေကို ပါဠိစုဏ္ဏိယ စီကုံးပြပါ။

ချဲ့ဥးအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့သဘောရှိသော အရာတို့၌ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းကုံးကို ပြုသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတနာပန်းဆိုင်ကို စီရင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း အကြင်သူတို့သည် ပယ်မြစ်လိုကြကုန်၏။ မစောင့်စည်းမှု၌ ပျော်ပိုက်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ကို တမလွန်၌ဖြစ်လတ္တံ့သော ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လျက် အမျိုးမျိုးသောအပြစ်ကို ပြလျက် ဒီဃနိကာယ်လောက်ရှိသော မဇ္ဈိမနိကာယ်လောက်ရှိသော တရားဒေသနာကို ပြတော်မူ၏။

၁၀။ သိက္ခာပဒံ-ဟူသောပုဒ်ကို ပဒဋ္ဌာနဟာရနေတ္ထိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

အမှတ်-၁၄၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၅၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ဉာတိနံ ဗျသနံ ဉာတိဗျသနံ၊ တေန ဉာတိဗျသနေန။
- (ခ) ရာဇဒဏ္ဍဗျာဓိမရဏာဝိပ္ပဝါသနိမိတ္တေန ဉာတိဝိနာသေနာတိ အတ္ထော။
- (ဂ) ဒုတိယပဒေပိ ဒေသေ နယော။
- (ဃ) တတိယပဒေ ပန အာရောဂျဝိနာသကော ရောဂေါ ဧဝ ရောဂဗျသနံ။
- (င) သော ဟိ အာရောဂျ ဗျသတိ ဝိက္ခိပတိ ဝိနာသေတိတိ ဗျသနံ။
ရောဂေါ ဗျသနံ ရောဂဗျသနံ၊ တေန ရောဂဗျသနေန။
- (စ) ဖုဋ္ဌာတိ အဓိပနာ အဘိဘူတာ၊ သမန္နာဂတာတိ အတ္ထော။ (ဋ္ဌ၊ ပ၊ ၁၉၄)

ဋီကာ။ ။(က၊ ခ) ဉာတိဗျသနန္တိ ဉာတိနံ ဝိနာသော။ သော ပန ဉာတိနံ ဝိနာသော ရာဇဒဏ္ဍာဒိကာရဏေန ဟောတိတိ အာဟ “ရာဇဒဏ္ဍဗျာဓိ မရဏာဝိပ္ပဝါသ နိမိတ္တေနာ” တိ။ ဘောဂါနံ ဗျသနံ ဝိနာသော ဘောဂဗျသနံ။ တဉ္စ ဟိရညသုဝဏ္ဏဒါသိဒါသာဒိနံ ဥပဘောဂပရိဘောဂဝတ္ထုနံ ရာဇဒဏ္ဍာဒိနာ ဝိနာ- သောတိ အာဟ “ဒေသ နယော ဒုတိယပဒေပိ” တိ။

မအူ။ ။အထူးမဖွင့်။ (၁၁၆)

ဘာသာဋီကာ။ ။(စ) စ-ဝါကျ၌ ဖုသဓာတ်၏ တွေ့ထိခြင်း-ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကို အဓိပနာ အဘိဘူတ-ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွ ဖွင့်သည်။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၃၀၈)

၁။ င-မှတ်ပြ ဝါကျကိုသာ အနက်ယောဇနာပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ၊ ဂ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ ဃ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ၊ င-ဝါကျသို့ ဒေါသာရောပနစောဒနာ၊ စ-ဝါကျသို့ အဘိယာ စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ အသက်ပါ ဝါကျတို့ကို တစ်ဝါကျချင်းလည်းကောင်း၊ ရှေ့နောက်ထောက် ဆ၍လည်းကောင်း ဝါကျအမည်ပေးပြီး၊ က-ဝါကျပါ ဉာတိဗျသနေန-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၄။ ဝေသာလိကာတိ ဝေသာလိဝါသိနော-၌ အဖွင့်နှင့်အညီ အဖွင့်ခံကို ဝိဂ္ဂဟပြု ဉာသ်ကောက်ပါ။

၅။ ခ-ဝါကျ၌ “ရာဇ၊ ဒဏ္ဍ၊ နိမိတ္တ” ပုဒ်တို့၏ ဓာတုပစ္စယကိုလည်းကောင်း၊ “ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ဝိပ္ပဝါသ၊ ဉာတိ” တို့၏ လိင်ကိုလည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

၆။ အထက်ပါ ဝါကျတို့၌ အာဘော် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ စ-ဝါကျ၌ “သမန္နာဂတာ၊ သမနာဂတာ၊ သမဗ္ဗာဂတာ၊ သမ္ပန္နာဂတာ” ဟု ပါ၌လေးထွေရှိရာ သင့်ရာပါ၌ကို အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ပေးပါ။

၈။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာတိ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ ဝေသာလိယံ ကုလာနံ ပုတ္တာ-၌ အဖွင့်ကို ရှု၍ ဝဇ္ဇိ-ဝယ် ဖြစ်သင့်သော ဥပစာ၊ နည်းတို့ကို တင်ပြပါ။ (ဝဇ္ဇိသည် မင်းသားတို့ကို ဟောရင်းတည်း၊ ဌာနဖြစ်သော တိုင်းပြည်ကို ဆိုလိုက ဌာနပစာ၊ ဌာနိဖြစ်သော တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို ဆိုလိုက ဌာနျူပစာတည်း။)

၁၀။ က-ဝါကျပါ ဗျသန-ပုဒ်ကို ဝေဝစနဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

အမှတ်-၁၅၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ် ဒုတိယနေ့ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ဆိုင်ရာ ပြီးပါပြီ။

သီလက္ခန္ဓာ ဒုတိယနေ့

စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေများ

၁-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

စည်းမျဉ်းရော အဖြေပါ ပထမနေ့နှင့် တူပါပြီ။

၂-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

စည်းမျဉ်းရော အဖြေပါ ပါရာဇိကဏ်နှင့်တူ၏။ အတ္ထုဒ္ဓါရနှင့် အဓိပ္ပေတတ္ထ မျှသာ ထူးသည်။

အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ

၁။ သဒ္ဓါတစ်ပါး၊ နက်များထုတ်ပြ၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ မှန်မချ။

၂။ လိုရာအနက်၊ ပြလျက်ထွက်က၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ ယင်းဝါကျ။-ဟူသည်နှင့် အညီ သဒ္ဓါတစ်ခု၏ ဟောနိုင်သမျှသောအနက်တို့ကို ထုတ်ပြခြင်းသည် “အတ္ထုဒ္ဓါရ” မည်၏။ ယင်းအနက်များထဲမှ အရာဌာနအားလျော်စွာ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို ညွှန်ပြခြင်းသည် “အတ္ထုဒ္ဓေသ” မည်၏။ “အဓိပ္ပေတတ္ထ” ဟုလည်း ခေါ်၏။

အမေးအဖြေ နမူနာ

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ-၌ သမယသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ အတ္ထုဒ္ဓေသတို့ကို ပြပါ။

သမယသံဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကား-သမဝါယ၊ ခဏ၊ ကာလ၊ သမူဟ၊ ဟေတု၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ပဋိလာဘ၊ ပဟာန၊ ပဋိဝေဓ-အနက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ အတ္ထုဒ္ဓေသကား ကာလအနက် ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ပါရာဇိကဏ်၌ အတက်ကို အမေးများ၍ ဤသီလက္ခန္ဓာ၌ အထွက်ကို အမေးများသည်။ လှေကျင့်ခန်း၌ တွေ့ရလတ္တံ့။

+++++

၂-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၃-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

(၁) ကိဉ္ဇာပိ၊ သစေပိ၊ ယဒိ၊ သစေ၊ အထ စေ။ (၂) လက္ခဏာရစိ။ (၃) နန၊ နနစ-အစရိသော ဝါကျတို့တွင် တစ်ခုခုကို ထုတ်ပြ၍ ၎င်းတို့ကို ဝါကျ၌ ထားခြင်း အကြောင်းနှင့်တကွ “စောဒကာဘောဂ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ၊ ပရိဟာရ၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ အရစိ” စသော သက်ဆိုင်ရာ အဓိပ္ပါယ်ကို မေးခြင်း။

ကိဉ္ဇာပိစသည် ထားခြင်းအကြောင်း

- ၁။ သဒ္ဓါ နက်မျိုး၊ ကြောင်း ကျိုးလေးချက်၊ မနှစ်သက်၊ ထားတက် ကိဉ္ဇာပိ။
- ၂။ ပါဠိတော်ကို သဒ္ဓါဆို၊ ဌ-ကို နက်ဟု သိ။
- ၃။ အဋ္ဌကထာ၊ ကြောင်းကျိုးမှာ၊ ခေါ်ပါ ကြောင်းကျိုးသိ။
- ၄။ မနှစ်သက်ရာ၊ သိလိုခါ၊ စောဒနာ လှမ်း၍ကြည့်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သဒ္ဓါကိုသော်လည်းကောင်း၊ အနက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အကြောင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ အကျိုးကိုသော်လည်းကောင်း စောဒကပုဂ္ဂိုလ်က မနှစ်သက် မကျေနပ်ဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒက၏ အပြစ်တင်မှုကို ဖယ်ရှားနိုင်ရန် ကိဉ္ဇာပိ-စသည်ဖြင့် ရေးတတ်ကြသည်။ ထိုတွင် “ပါဠိတော်ကို သဒ္ဓါ” ဟု ခေါ်သည်။ “အဋ္ဌကထာကို အနက်” ဟု ခေါ်သည်။ အဋ္ဌကထာလာ အကြောင်းကို “အကြောင်း” ဟု ခေါ်သည်။ အဋ္ဌကထာလာ အကျိုးကို “အကျိုး” ဟု ခေါ်သည်။ “စောဒကက မည်သည့်အချက်ကို မနှစ်သက်ဖွယ် ရှိသနည်း” ဟူသောအချက်ကို သိလိုလျှင် စောဒနာကို လှမ်း၍ ကြည့်ရသည်။ ထိုစောဒနာသည်ပင် စောဒကက မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အချက် ဖြစ်လေသည်။ နောက်၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။

အနုဂ္ဂဟ၊ အရစိ-ယူဆနည်း

- ၁။ ပန စပ်ရာ၊ ယုတ်၊ နည်းပါ၊ ယူရာ အရစ။ (ဂရဟာ)
- ၂။ ပန စပ်ရာ၊ များ၊ မြတ်ပါ၊ ယူ ရာ နုဂ္ဂဟ။ (သမ္ဘာဝနာ)
- ၃။ ပန နုဂ္ဂဟ၊ ထွန်းလေရာ၊ ကိဉ္ဇာ-အရစ။
- ၄။ ကိဉ္ဇာ-နုဂ္ဂဟ၊ ထွန်းလေရာ၊ ပနာ-အရစ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရှေ့ဝါကျ၌ ကိဉ္ဇာပိ-ဟူသော စကားလုံးပါလျှင် နောက်ဝါကျ၌ ပန-ဟူသော စကားလုံး ပါရိုးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ “ကိဉ္ဇာပိ-က အနုဂ္ဂဟဟူသော ချီးမွမ်းခြင်းကို ဟောသလော၊ အရစိဟူသော မကျေနပ်ခြင်းကို ဟောသလော” ဟု သိလိုသော် ပန-ပုဒ်၏ စပ်ရာကို ကြည့်ရသည်။ ထိုပန၏ စပ်ရာက ယုတ်ညံ့လျှင် သို့မဟုတ် အရနည်းလျှင် ပနသဒ္ဓါက အရစိကို ထွန်းပြ၏။ ပန-သဒ္ဓါက အရစိကို ထွန်းလျှင် ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဓါက အနုဂ္ဂဟကို

သီလကွန်၊ ၃-နံပါတ်စည်းများ

ထွန်းရသည်။ ထို့အတူ ပန-သဒ္ဓါ၏စပ်ရာက မြင့်မြတ်လျှင် သို့မဟုတ် အရ များလျှင် ပန-သဒ္ဓါက အနုဂ္ဂဟကို ထွန်းပြ၏။ ပန-သဒ္ဓါက အနုဂ္ဂဟကို ထွန်း ပြလျှင် ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဓါက အရုစိကို ထွန်းပြရတော့သည်။ အများအားဖြင့်ကား ကိဉ္ဇာပိ-က အနုဂ္ဂဟ သမ္ဘာဝနာကို ထွန်းပြ၍၊ ပန-သဒ္ဓါက အရုစိ-ဂရဟာကို ထွန်းပြတတ်သည်။

ကိဉ္ဇာပိ-သမ္ဘာဝနာ၊ ပန-ဂရဟာ ပုံစံ

ပထမမဟာသင်္ဂီတိ နာမ စေသာ ကိဉ္ဇာပိ ဝိနယပိဋကေ တန္တိမာရဋ္ဌာ၊ နိဒါနကောသလ္လတ္ထံ ပန ဣဓာပိ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဤဝါကျ၌ ကိဉ္ဇာပိသည် ပထမသင်္ဂါယနာကို ဝိနည်းပါဠိတော် စုဋ္ဌဝဂ္ဂ ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက၌ သင်္ဂါယနာတင်ပြီးခြင်းကို ချီးပင့်မြှောက်မြှင့်သောကြောင့် အနုဂ္ဂဟ-သမ္ဘာဝနာကို ထွန်းပြသည်။ ၎င်းထိုင်ရာ ဝါကျကိုလည်း “အနုဂ္ဂဟတ္ထ ဝါကျ၊ ဝါ-သမ္ဘာဝနာဝါကျ”ဟု ခေါ်သည်။ ပန-သဒ္ဓါသည် သင်္ဂါယနာတင်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဤအဋ္ဌကထာအစဝယ် စာသင်ငယ်တို့ ထိုသင်္ဂါယနာအကြောင်းကို မသိနိုင်သောကြောင့် ကျေနပ်ဖွယ်မဟုတ်သေးပါ-ဟု မနှစ်မြို့ချက်ကို ဖော်ပြသော ကြောင့် အရုဈတ္ထ-ဂရဟာကို ထွန်းပြသည်။ ၎င်းထိုင်ရာဝါကျကိုလည်း “အရုဈတ္ထ ဝါကျ၊ ဝါ-ဂရဟာဝါကျ”ဟု ခေါ်ရသည်။

ကိဉ္ဇာပိတိ အနုဂ္ဂဟတ္ထော၊ တေန ပါဠိယမ္ပိ သာ သင်္ဂီတိမာရဋ္ဌာယေဝါတိ အနုဂ္ဂဟံ ကရောတိ၊ ဧဝမ္ပိ တတ္ထာရုဋ္ဌမတ္ထေန ဣဓ သောတူနံ နိဒါနကောသလ္လံ န ဟောတိတိ ပနသဒ္ဓေန အရုစိယတ္ထံ ဒသေတိ။ (သီဒီသစ်၊ ပ၊ ၃၆)

မြန်မာပုံစံ။ ။ သူဟာ ရုပ်တော့လှပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ကောင်းမရှိလို့ မပေါင်းထိုက်ဘူး။

ကိဉ္ဇာပိ-ဂရဟာ၊ ပန-သမ္ဘာဝနာ ပုံစံ

အယံ ဘန္တေ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ကိဉ္ဇာပိ သေက္ခော၊ (တထာပိ) ထေရော အာယသန္တမ္ပိ အာနန္ဒံ ဥစ္စိနတု။ ဗဟု စ အဓေန ဘဂဝတော သန္တိကေ ဓမ္မော ဝ ဝိနယော စ ပရိယတ္ထော။ (ဝိ၊ ၄၊ ၄၈၁)

ဤဝါကျ၌ ကိဉ္ဇာပိသည် မြင့်တင်သော အနုဂ္ဂဟ=သမ္ဘာဝနာဇောတကမဟုတ်၊ သေက္ခဖြစ်၍ သိမ်ငယ်ကြောင်းကိုပြသော အရုဈတ္ထ=ဂရဟာဇောတကတည်း။ ကိဉ္ဇာပိက အရုဈတ္ထ=ဂရဟာကို ထွန်းပြသောကြောင့် ပနနှင့် အလားတူ တထာပိ ကလည်း အနုဂ္ဂဟတ္ထ=သမ္ဘာဝနာကို ထွန်းပြရတော့သည်။

မြန်မာပုံစံ။ ။ သူဟာ ရုပ်တော့ ဆိုးရှာတယ်၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ကောင်း ရှိလို့ ပေါင်းထိုက်တယ်။

မှတ်ချက်။ ။ ပထမဝါကျ၌ စောဒကနှင့် ပရိဟာရဆရာတို့ ပထမသင်္ဂါယနာကို အဋ္ဌကထာ၏ အစမှာ သိထိုက်/မသိထိုက် ငြင်းခုံကြရာ စောဒကကလည်း အကြောင်းပြ၏၊ ပရိဟာရကလည်း အကြောင်းပြ၏။ ထိုသို့ ပြရာ၌ စောဒက၏ အကြောင်းပြသည် အပေါ်စီး ယူ၍ပြသော အကြောင်းပြဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းအကြောင်းပြဆိုရာ ကိစ္စာပိသည် အနဂ္ဂဟ=သမ္ဘာဝနာ အနက်ကို ထွန်းပြလေသည်။ ဒုတိယဝါကျ၌ကား အရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးသင့်/မရွေးသင့် ငြင်းခုံကြရာ စောဒက အကြောင်းပြချက်မှာ အောက်ကျို့စကားသာ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိစ္စာပိက အရုဗျ-ဂရဟာကို ထွန်းပြလေသည်။

အမှာ။ ။ ကိစ္စာပိက ဂရဟာကို ထွန်းပြ၍ ပနက သမ္ဘာဝနာကို ထွန်းပြသော ဝါကျသည် အလွန်ရှားပါး၏။ ကိစ္စာပိက သမ္ဘာဝနာကို ထွန်းပြ၍ ပနက ဂရဟာကို ထွန်းပြသော အရာသာ များပြား၏။ ထို့ကြောင့် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်က တစ်နည်းနည်းဖြင့် သင့်လျော်သော အကြောင်းကို ပြနိုင်သည်သာ ဖြစ်ပါက “ကိစ္စာပိကို အနဂ္ဂဟ၊ ပနကို အရုဗျ” ဟု ယူပါ။ စောဒကက လုံးဝ အကြောင်းမပြနိုင်သော အရာမျိုး၌သာ “ကိစ္စာပိကို ဂရဟာ၊ ပနကို သမ္ဘာဝနာ” ဟု ယူပါ။ အများအားဖြင့် ကိစ္စာပိကို သမ္ဘာဝနာ၊ ပနကို ဂရဟာ ဟူလို။

အမှတ်-၁၊ ကိစ္စာပိအုပ်စု စတုက္ကထုတ်ပုံ

(ကိစ္စာပိ၊ ကာမံ၊ ကာမဉ္စ၊ စေပိ၊ သစေပိ၊ ယဒိပိ၊ အထာပိ)

- ၁။ ကိစ္စာပိငုံ၊ ပါဠိတိုင်ရုံ၊ တင်တုံ စောဒက အဘောင်ပြ။
- ၂။ ပန တထာ၊ စပ်ပုဒ်မှာ၊ စောဒနာ ပရိဟာရ။
- ၃။ ကျန်သမျှသာ၊ စကားမှာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ။
- ၄။ ပရိဟာရ၊ န၊ မပြေမှု၊ ကိုယ်က န၊ သွင်း၊ န၊ ရှိလျှင်းသော်၊ န၊ ကိုကော်၊ ထွက်ပေါ် စောဖလ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ စတုက္ကဟူသည် “စောဒကာဘောဂ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ၊ ပရိဟာရ” ဟူသော လေးချက်ပင်တည်း။ ထိုတွင် စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းပြချက်သည် “စောဒကာဘောဂ” မည်၏။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ မေးမြန်းချက်သည် “စောဒနာ” မည်၏။ ပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းပြချက်သည် “ပရိဟာရာဘောဂ” မည်၏။ ပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် “ပရိဟာရ” မည်၏။

သီလကွန်၊ ၃-နံပါတ်စည်းများ

ကိစ္စာပိ-အစချီသော ဝါကျသည် စကားတစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အချက်ကို ရှင်းလင်းချေပသော ဝါကျတည်း။ ထိုသို့ ရှင်းလင်းချေပရာ၌ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းပြချက်ကို မိမိ၏ စကား ဖြစ်သော ကိစ္စာပိဖြင့် ငဲ့၍ဖော်ပြကာ ထိုအကြောင်းပြချက်ကို မိမိ၏ အကြောင်း ပြချက်ဖြင့် ပယ်ထုတ်ပြစ်၍ မိမိဆိုလိုသောအချက်ကို အတည်ပြုပြီး အနိုင်ပိုင်းလိုက် သည်။ ထိုကဲ့သို့သော ဝါကျမျိုး၌ “စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းပြချက်နှင့် မေးမြန်းချက်၊ ပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းပြချက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်”ဟူသော အချက်လေးချက်ကို ထုတ်ဖော်ပြခြင်းကိုပင် “စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကထုတ်ခြင်း” ဟု ဆိုသည်။

ကိစ္စာပိ၊ ကာမံ၊ ကာမဉ္စ-စသည်အစချီသော ဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိ စတုက္က ထုတ်လိုလျှင် ကိစ္စာပိထိုင်ရာ ဝါကျကို ကိစ္စာပိနေရာတွင် နန-ကို သွင်း ၍ စောဒကာဘောဂ လုပ်ပါ။ ပန၊ တထာပိ၊ ဧဝမ္မိ-စသည် စပ်ရာ စကား ရပ်ကို စောဒနာနှင့် ပရိဟာရ လုပ်ပါ။ ကျန်သမျှသော စကားရပ်များကို ပရိဟာရဘောဂ လုပ်ပါ။

ပုံစံ-၁

ပဌမမဟာသင်္ဂီတိ နာမ စေသာ ကိစ္စာပိ ဝိနယပိဋကေ တန္တိမာရဇ္ဇော၊ နိဒန ကောသလ္လတ္ထံ ပန ဣဓာပိ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

၁။ နန စေသာ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိ ဝိနယပိဋကေ တန္တိမာရဇ္ဇော။ (စောဒကာ ဘောဂ)

တသ္မာ ဣဓာပိ ဧဝံ န ဝေဒိတဗ္ဗာ။ (စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကိမတ္ထံ ဣဓာပိ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ (စောဒနာ)

၃။ နိဒါနကောသလ္လတ္ထံ။ (ပရိဟာရဘောဂ)

၄။ ဣဓာပိ ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ (ပရိဟာရ)

၁။ ဤပထမ မဟာသင်္ဂါယနာကို ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ပါဠိတော်တင်ပြီး မဟုတ် ပါလော။ (ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာအစ၌ ဤသို့ မသိထိုက်ပါ။)

၂။ သို့ပါလျက် အဘယ်အကျိုးငှာ ဤအဋ္ဌကထာအစ၌ ဤသို့ သိထိုက် ပါသနည်း။

၃။ နိဒါန်း၌ လိမ္မာသူဖြစ်ကြောင်းဉာဏ်အကျိုးငှာ။

၄။ ဤအဋ္ဌကထာအစ၌ ဤသို့ သိထိုက်သည်။

ပထမသင်္ဂါယနာတင် အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာအစဉ် ဆိုခြင်းဟူသော အကျိုးကို စောဒကတို့ မနှစ်သက်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် ဤ၌ ကိဉ္ဇာပိသဒ္ဒါကို ထားရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ပထမသင်္ဂါယနာအကြောင်းကို သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာအစဉ် သိဖို့ လို၊ မလို စောဒကနှင့် ပရိဟာရတို့ ငြင်းခုံကြရာ စောဒကက ဝိနည်း ပိဋက၌ ပါဠိတော် တင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် သိဖို့ မလို-ဟု ဆို၏။ ပရိဟာရဆရာက နိဒါန်း၌ လိမ္မာသူ ဖြစ်ကြောင်း ဉာဏ်အကျိုးငှာ သိဖို့ လိုသည်-ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုသို့ ဆိုကြရာ၌ စောဒက၏ အကြောင်းပြချက်ကို စောဒကာဘောဂ-လုပ်၍ ပရိဟာရ၏ အကြောင်းပြချက်ကို ပရိဟာရာဘောဂ-လုပ်ရသည်။ စောဒနာနှင့် ပရိဟာရကား စကားတစ်ရပ်တည်းပင်တည်း။

ဤပုံစံ၌ စောဒကာဘောဂဖလ လုပ်ပုံမှာ- ပရိဟာရတွင် န, ပါက န, ကို ဖြုတ်ပစ်ပါ။ န, မပါက န, ကို ထည့်သွင်းပါ။ ထို့နောက် ပရိဟာရ၏ ကြိယာကို တဗ္ဗပစ္စည်းဖြင့် ပြင်ယူပါက စောဒကာဘောဂဖလကို ရတော့သည်။ ထိုစောဒကာဘောဂဖလကို အများအားဖြင့် မသုံးစွဲကြ။ စတုက္ကထဲတွင် ထည့်သွင်း၍ မထုတ်ကြ။ ထိုစောဒကာဘောဂဖလကို မသုံးစွဲလျှင် “ပရိဟာရ၊ န, မပြေမှု၊ န, ကိုသွင်း၊ န, ရှိလျှင်းက၊ န, ကိုပယ်၊ မှတ်ဖွယ် စောဒနာ” ဟူသော ရှေးနိယာမသည် အသုံးမကျ အဓိပ္ပါယ်မရ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် စောဒကာဘောဂဖလကို လက်ခံသုံးစွဲပါ။ သာဓကကို အမှတ်-၄၊ နနုဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံ ပုံစံ-၂ မှာ ရှုပါ။ သို့ရာတွင် စာဖြေရာ၌ကား ချန်ထားလိုက ချန်ထားခဲ့ပါ။ ထို့ပြင် တချို့က ပရိဟာရာဘောဂ၌လည်း အစတွင် နနု-ဟူသောစကားလုံး ခံထား၍ ရေးတတ်ကြသေး၏။ မကောင်းလှပါ။

စတုက္ကချိန်ကိုက်နည်း

မိမိထုတ်ထားသော စတုက္က မှန်/မမှန် ချိန်ကိုက်လိုလျှင် စောဒကာဘောဂကို ကိဉ္ဇာပိဝါကျခင်းကြည့်ပါ။ ပရိဟာရာဘောဂနှင့် ပရိဟာရကို ပနဝါကျခင်းကြည့်ပါ။ ကိဉ္ဇာပိဝါကျ အသွားမှန်လျှင် စတုက္ကမှန်တော့သည်။ ကိဉ္ဇာပိဝါကျ အသွားမှန်/မမှန် သိလိုပြန်လျှင် ကိဉ္ဇာပိထိုင်ရာ စကားရပ်နှင့် ပနထိုင်ရာ စကားရပ်တို့ကို ချိန်ထိုးကြည့်ပါ။ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်ပါမှသာ ကိဉ္ဇာပိဝါကျ အသွားမှန်လေသည်။ “သူဟာ ပိန်သာပိန်တယ်၊ အရိုးချည်းပဲ” ဟု ဆိုလျှင် မမှန်။ “သူဟာ ပိန်သာပိန်တယ်၊ သိပ်အားရှိတာပဲ” ဟု ဆိုမှသာ မှန်လေသည်။ မြန်မာစကားကို ကြပ်ကြပ် စဉ်းစားပါ။ မြန်မာစကားနှင့် ကပ်၍ မှတ်ထားလျှင် စတုက္ကထုတ်ပုံ မခက်ပါ။ မှားလည်း မမှားနိုင်ပါ။

ပုံစံ-၂

ကိဉ္ဇာပိ တေသံ ဘိက္ခုနံ အာယာတော ယေဝ နတ္ထိံ၊ အထ ခေါ အာယတိံ ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကုသလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေန္တော (“န အာယာတော”တိ အာဒိဟိ) ဓမ္မနေတ္ထိံ ဌပေတိ။ (သိ ဌ၊ ၅၂)

၁။ နန တေသံ ဘိက္ခုနံ အာယာတောယေဝ နတ္ထိံ။ (စောဒကာဘောဂ) (တသ္မာ န အာယာတောတိ အာဒိဟိ ဓမ္မနေတ္ထိံ န ဌပေတဗ္ဗာ။ စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ န အာယာတောတိ အာဒိဟိ ဓမ္မနေတ္ထိံ ဌပေတိ။ (စောဒနာ)

၃။ အာယတိံ ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကုသလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေန္တော။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ န အာယာတောတိ အာဒိဟိ ဓမ္မနေတ္ထိံ ဌပေတိ။ (ပရိဟာရ) န အာယာတော-အစရှိသော ပါဠိတော်သဒ္ဒါကို စောဒကာတို့ မနှစ်သက် ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဤ၌ ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဒါထားရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ “ဓမ္မနေတ္ထိံ ဌပေတိ” ဟူသော ပရိဟာရစကားရပ်မှ ဓမ္မနေတ္ထိံ န ဌပေတဗ္ဗာ-ဟု စောဒကာဘောဂဖလ လုပ်ယူပုံကို အတုယူပါ။ ထို့အပြင် စောဒနာသည်ပင် မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော အချက် ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း သတိပြုပါ။ ထိုမနှစ်သက်ဖွယ် အချက်ကို “သဒ္ဒါလော၊ အနက်လော၊ အကြောင်းလော၊ အကျိုးလော” ဟု နှိုင်းချိန်၍ သဒ္ဒါဖြစ်လျှင် သဒ္ဒါကို မနှစ်ဖွယ်ရှိသော ကြောင့် ကိဉ္ဇာပိသဒ္ဒါ ထားရပါသည်-စသည်ဖြင့်ဖြေဆိုလျှင် မလွဲနိုင်တော့ပါ။

အမှတ်-၂၊ ပန အုပ်စု စတုက္ကထုတ်ပုံ (ပန၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဧဝံ သန္တေပိ၊ အပိစ၊ အထ ခေါ၊ တထာပိ)

- ၁။ ပန ဂရဟာ၊ ထွန်းလေရာ၊ ရှေ့မှာ ကိဉ္ဇာညှပ်။
- ၂။ ကိဉ္ဇာညှပ်က၊ အဘောဂ၊ မှတ်ကြ ဧကန်သတ်။
- ၃။ ကိဉ္ဇာတူမျှ၊ စတုက္က၊ ထုတ်ပြ မခဲကတ်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဝါကျနှစ်ခု ရှိရာ၌ နောက်ဝါကျတွင် ပါဝင်သော ပနသဒ္ဒါက ဂရဟာအနက်ကို ထွန်းပြလျှင် (ပန-သို့သော်လည်း-ဟု အနက်ပေးလျှင်) ရှေ့ ဝါကျ၌ ကိဉ္ဇာပိပါသကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရှေ့ဝါကျသည် စောဒကာဘောဂ ဖြစ်လာသည်။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကိဉ္ဇာပိ အုပ်စုတုန်းက အတိုင်းပင် စတုက္ကထုတ်ယူရမည်။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ပုံစံ-၁

ဧတဿ ဝါဒေ ကိဉ္စိ သာသနာနုလောမမ္ပိ အတ္ထိ၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ ပန သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိယေဝ ဇာတာ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၅၁)

၁။ နန ဧတဿ ဝါဒေ ကိဉ္စိ သာသနာနုလောမမ္ပိ အတ္ထိ။ (စောဒကာဘောဂ)
(တသ္မာ သဗ္ဗာယ ဒိဋ္ဌိယာယေဝ န ဘဝိတဗ္ဗံ။ (စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိယေဝ ဇာတာ။ (စောဒနာ)

၃။ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိတာယ။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိယေဝ ဇာတာ။ (ပရိဟာရ)

ပါဠိတော်သဒ္ဓါကို မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၍ ပန-ကို ထားရသည်။

ပုံစံ-၂

ဒိန္နန္တ စိတ္တာနံ ဧကက္ခဏေ ပဝတ္တိ နာမ နတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓါနံ ပန ဘဂဝန္တာနံ ဘဝင်္ဂ ပရိဝါသဿ လဟုကတာယ၊ ပဉ္စဟာကာရေဟိ စိဏ္ဍဝသိတာယ စ တာ (ရသ္မိယော) ဧကက္ခဏေ ဝိယ ပဝတ္တန္တိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၇)

၁။ နန ဒိန္နန္တ စိတ္တာနံ ဧကက္ခဏေ ပဝတ္တိ နာမ နတ္ထိ။ (စောဒကာဘောဂ)
(တသ္မာ တာဟိ ရသ္မိဟိ ဧကက္ခဏေ ဝိယ န ပဝတ္တိတဗ္ဗံ။ စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ တာ ရသ္မိယော ဧကက္ခဏေ ဝိယ ပဝတ္တန္တိ။ (စောဒနာ)

၃။ ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ ဘဝင်္ဂပရိဝါသဿ လဟုကတာယ ပဉ္စဟာကာရေဟိ စိဏ္ဍဝသိတာယ စ။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ တာ ရသ္မိယော ဧကက္ခဏေ ဝိယ ပဝတ္တန္တိ။ (ပရိဟာရ)

ရောင်ခြည်တော်များ တစ်ပြိုင်နက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း-ဟူသော အကျိုးကို မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဤ၌ ပနသဒ္ဓါကို ထားရသည်။

သတိပြုရန် နှစ် ●

(ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရိတွာ နိသိန္နဿ ဘိက္ခုနော တီသု ဘဝေသု နိဗ္ဗတ္တသတ္တာနံ အာဝိဘူတကာလော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။) ဣဒဉ္စ ဒေသနာ သုခတ္ထမေဝ ဝုတ္တံ၊ အာရပ္ပေ ပန ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏေ ဂေါစရော နတ္ထိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၂၀၀)

၁။ နန အာရပ္ပေ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏေ ဂေါစရော နတ္ထိ။ (စော-ဘော)

တသ္မာ ဣဒံ န ဝတ္တဗ္ဗံ။ (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကိမတ္ထံ ဣဒံ ဝုတ္တံ။ (စော)

၃။ ဒေသနာသုခတ္ထံ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ ဣဒံ ဝုတ္တံ။ (ပရိ)

တီသု ဘဝေသု-အရူပဘုံနှင့်တကွ သာမညအားဖြင့် ဆိုထားသော အဋ္ဌကထာ စကားဟူသော အကျိုးကို မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ပန-ကို ထားရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ ပနသဒ္ဓါပါသော်လည်း အထက်ပါ စည်းကမ်းအရ စတုက္ကထုတ်၍ မဖြစ်။ စောဒကက “ဒိဗ္ဗစက္ခု တန်ခိုးရှင်သည် ဘဝသုံးပါးလုံး၌ ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏”ဟူသော စကားရပ်၌ အရူပဘုံ ပါဝင်နေခြင်းကို မနှစ်သက်နိုင် ဖြစ်နေသည်။ အကြောင်းမူ အရူပဘုံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အာရုံဖြစ်သော ရူပါရုံ မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အရူပါဘုံဝယ် ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အာရုံ ဖြစ်သော ရူပါရုံမရှိသောကြောင့် “တီသု ဘဝေသု”ဟု မဆိုသင့်ပါဟု စောဒနာဖွယ် ရှိရကား ထိုစောဒနာကို ပယ်ထုတ်လေသည်။ ထိုသို့ ပယ်ထုတ်ရာ၌ စောဒကက ဘောဂက နောက်မှာ ရောက်နေသည်။ ပရိဟာရာဘောဂက ရှေ့မှာ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ပြောင်းပြန်ထုတ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် စတုက္ကထုတ်ရာ၌ သင်္ကေတထက် သဘာဝကို အားကိုး၍ ထုတ်ခြင်းက ပို၍ကောင်းသည်။ ဤပုံစံ၌ စောဒကနှင့် ပရိဟာရတို့ အသီးအသီး အကြောင်းပြု၍ ငြင်းခုံကြပုံကို အာရုံဝင်စား၍ ဆင်ခြင်ပါ။

ချိန်ကိုက်ပုံ။ ။ ဤစတုက္က မှန်/မမှန် ချိန်ကိုက်ရန် ကိဉ္ဇာပိဝိကျ ခင်းကြည့်လျှင် “ကိဉ္ဇာပိ အာရုပ္ပေ ဒိဗ္ဗစက္ခုဿ ဂေါစရော နတ္ထိ၊ ဣဒံ ပန ဒေသနာသုခတ္ထံ ဝုတ္တံ”ဟု ဖြစ်၏။ ၎င်းကို အဓိပ္ပါယ်ပြန်လျှင် “အရူပဘုံမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏ အာရုံ မရှိသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဤစကားကိုကား ဟောရ ပြောရ လွယ်ကူစေရန် ဆိုထားသည်”ဖြစ်၏။ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်၍ ကိဉ္ဇာပိ ဝိကျအသွား မှန်၏။ ထို့ကြောင့် စတုက္က မှန်သည်ဟု မှတ်။

အမှတ်-၃၊ လက္ခဏာရစိ ဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံ

- ၁။ လက္ခဏာရစိ၊ ပိ၏ထိုင်ရာ၊ ပုဒ်တိုင်မှာ၊ စောဒကဘောဂ။
- ၂။ ပိ၏ထိုင်ရာ၊ လက္ခဏာ၊ ပြင်ပါကြိယ။
- ၃။ ဋ္ဌ+ဋိ၌လာ၊ ကြောင်းကျိုးမှာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ။
- ၄။ ကျန်သမျှမှာ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရလည်းရ။
- ၅။ ပရိဟာရ၊ န၊ မပြုမူ၊ ကိုယ်က န၊ သွင်း၊ န၊ ရှိလျှင်းသော်၊ န၊ ကိုကော်၊ ထွက်ပေါ် စောဖလ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ပုံစံ-၁

သော ရတနတ္ထယဿ ဂုဏဝဏ္ဏော ဝတ္တဗ္ဗေပိ ဣဿာဝသေန ပုန
အဝဏ္ဏမေဝ အာရဘိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၄၃)

၁။ နန တေန ရတနတ္ထယဿ ဂုဏဝဏ္ဏော ဝတ္တဗ္ဗော။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ သော အဝဏ္ဏောယေဝ ပုန န အာရဘိတဗ္ဗော။ စော-ဖလ)

၂။ အထ ကထံ ပုန အဝဏ္ဏမေဝ အာရဘိ။ (စော)

၃။ ဣဿာဝသေန။ (ပရိ-ဘော)

၄။ ပုန အဝဏ္ဏမေဝ အာရဘိ။ (ပရိ)

ပုန အဝဏ္ဏမေဝ အာရဘိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အနက်ကို မနှစ်
ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ပိ-သဒ္ဒါကို ထားရ၏။

ပုံစံ-၂

တတိယဝါရော ပန ဣဓ အနာဂတောပိ အတ္တတော အာဂတော ယေဝါတိ
ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၄)

၁။ နန တတိယဝါရော ဣဓ န အာဂတော။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ သော အတ္တတော အာဂတောယေဝါတိ န ဝေဒိတဗ္ဗော။)
(စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ သော ဣဓ အတ္တတော အာဂတောယေဝါတိ ဝေဒိ-
တဗ္ဗော။ (စော)

၃။ တဒတ္တသမ္ဘဝတော။ (ပရိ-ဘော)

၄။ သော ဣဓ အတ္တတော အာဂတောယေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ပရိ)

တတိယဝါရသည် အနက်အားဖြင့် လာသည်ပင် ဖြစ်၏ဟု မှတ်ရမည်ဟူ
သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ စကားတည်းဟူသော အကျိုးကို မနှစ်သက်ဖွယ်
ရှိသောကြောင့် ပိသဒ္ဒါ ထားရသည်။

အမှတ်-၄၊ နန, နန စ ဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံ

၁။ နန စပ်ရာ၊ ပုဒ်တိုင်မှာ၊ စောဒကာဘောဂ။

၂။ ကသ္မာ စပ်ရာ၊ ပုဒ်တိုင်မှာ၊ စောဒနာ-ပရိဟာရ။

၃။ ကျန်သမျှသာ၊ ပုဒ်တို့မှာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ။

၄။ စောဒကာ၊ န, မပြုမှု၊ ကိုယ်က န, သွင်း၊ န, ရှိလျှင်းသော်၊ န, ကိုကော်၊
ထွက်ပေါ် စော-ဖလ။

ပုံစံ-၁

နန ဣဒံ သီလံ နာမ ယောဂိနော အဂ္ဂဝိဘူသနံ။ တံ ကသ္မာ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အပ္ပမတ္တကန္တိ အာဟာတိ? ဥပရိဂုဏော ဥပနိဓာယ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၅)

၁။ နန ဣဒံ သီလံ နာမ ယောဂိနော အဂ္ဂဝိဘူသနံ။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ တံ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အပ္ပမတ္တကန္တိ န ဝတ္တဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ တံ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အပ္ပမတ္တကန္တိ အာဟ။ (စော)

၃။ ဥပရိဂုဏော ဥပနိဓာယ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ တံ ဣမသ္မိံ ဌာနေ အပ္ပမတ္တကန္တိ အာဟ။ (ပရိ)

အပ္ပမတ္တကံ-ဟူသော ပါဠိတော်သဒ္ဒါကို မနှစ်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် နနသဒ္ဒါ ထားရသည်။

ပုံစံ-၂

နန စာယံ (ဈာနပေက္ခာ) အတ္တတော တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ ဟောတိ၊ သာ စ ပဌမဒုတိယဇ္ဈာနေသုပိ အတ္ထိ။ တသ္မာ တတြာပိ “ဥပေက္ခကော စ ဝိဟာသိ”န္တိ ဧဝမယံ ဝတ္တဗ္ဗာ သိယာ၊ သာ ကသ္မာ န ဝုတ္တာတိ။ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော။ (ပါ-ဋ္ဌ၊ ၁၂၁)

၁။ နန စာယံ အတ္တတော တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ ဟောတိ၊ သာ စ ပဌမ ဒုတိယဇ္ဈာနေသုပိ အတ္ထိ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ တတြာပိ “ဥပေက္ခကော စ ဝိဟာသိ”န္တိ ဧဝမယံ ဝတ္တဗ္ဗာ သိယာ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ သာ န ဝုတ္တာ။ (စော)

၃။ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော။ (ပရိ-ဘော)

၄။ သာ န ဝုတ္တာ။ (ပရိ)

ဥပေက္ခကော စ ဝိဟာသိ-ဟု ဖောသော ပါဠိတော်သဒ္ဒါကို မနှစ်သက်ဖွယ် ရှိ၍ နနသဒ္ဒါကို ထားရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ကိုယ်တိုင် စောဒကာဘောဂဖလ ထုတ်ပြထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဟာရတွင် န, ပါသဖြင့် ယင်းန, ကို ထုတ်ပယ်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း သတိပြု အတုယူပါ။ ထို့ကြောင့် “စတုက္က ထုတ်ရာ၌ စောဒကာဘောဂဖလ ပါမှသာလျှင် ပြည့်စုံသည်” ဆိုသော အချက်ကို နိဿံသယ လက်ခံ သုံးစွဲပါလေ။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

အမှတ်-၅၊ အနုသန္ဓေဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံ

စကားနှစ်ရပ်၊ သန္ဓေစပ်က၊ ရှေ့ဌာနကို၊ စောဒကအာဘော်၊ ဟိတ်ခတ်လျော်၊ ရှုမြော် တစ်ဝ၊ နောက်ဌာနကျန်၊ အာဟကံမှာ၊ စောဒနာ၊ သေသာ ကြွင်းလတ်၊ အဖြေမှတ်။ (နိယာမ်)

အဓိပ္ပါယ်။ ။အနုသန္ဓေဝါကျ၌ စတုက္ကထုတ်လိုလျှင် ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေကို စောဒကာဘောဂလုပ်ပါ။ အာဟစသော ကြိယာ၏ ကံကို စောဒနာနှင့် ပရိဟာရ လုပ်ပါ။ ကျန်သမျှသော စကားတို့ကို ပရိဟာရာဘောဂလုပ်ပါ။

ပုံစံ-၁

ဧဝံ ပဌမေန နယေန မနောပဒေါသံ နိဝါရေတွာ (ရှေ့ဌာန) ဒုတိယေန နယေန တတ္ထ အာဒိနဝံ ဒဿေန္တော (သေသာကြွင်းလတ်) အာဟ “တတြ စေ တုမေ”တိ အာဒိ။ (အာဟ-ကံ) (သိဋ္ဌ၊ ၅၂)

- ၁။ နန ပဌမေန နယေန မနောပဒေါသော နိဝါရိတော။ (စော-ဘော) (တသ္မာ “တတြ စေ တုမေ”တိ အာဒိ န ဝတ္တဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ အာဟ “တတြ စေ တုမေ”တိ အာဒိ။ (စော)
- ၃။ ဒုတိယေန နယေန တတ္ထ အာဒိနဝံ ဒဿေန္တော။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ “တတြ စေ တုမေ”တိ အာဒိမာဟ။ (ပရိ)

ပုံစံ-၂

ဧဝံ အဝဏ္ဏဘူမိယံ တာဒိလက္ခဏံ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ ဝဏ္ဏဘူမိယံ ဒဿေတွံ “မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျန္တိ”အာဒိမာဟ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၃)

- ၁။ နန အဝဏ္ဏဘူမိယံ တာဒိလက္ခဏံ ဒဿိတံ။ (စော-ဘော) (တသ္မာ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျန္တိ အာဒိ န ဝတ္တဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကိမတ္ထံ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျန္တိ အာဒိမာဟ။ (စော)
- ၃။ ဝဏ္ဏဘူမိယံ တာဒိလက္ခဏံ ဒဿေတွံ။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျန္တိ အာဒိမာဟ။ (ပရိ)

မှတ်ချက်။ ။ပုံစံ-၁၌ မနောပဒေါသံ နိဝါရေတွာ-ကို မနောပဒေါသော နိဝါရိတော-ဟု ပြင်ထားပုံ၊ ပုံစံ-၂၌ တာဒိလက္ခဏံ ဒဿေတွာ-ကို တာဒိလက္ခဏံ ဒဿိတံ-ဟု ပြင်ထားပုံကို အတုယူပါ။ ပါဠိစာစီစာကုံး အသွားအလာကို သတိထား၍ မှန်အောင် ပြင်တတ်ပါစေ။

အမှတ်-၆၊ ဒဠိကရဏဝါကျစတုက္ကထုတ်ပုံ

- ၁။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗာ၊ ပုဒ်ကိုသာ၊ စောဒကာဘောဂ။
- ၂။ သံဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်များမှာ၊ စောဒနာ-ပရိဟာရ။
- ၃။ ဒဠိကရဏာ၊ ဝါကျမှာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ။

ပုံစံ-၁

ဟောတီတိ အဟောသိ၊ အတိတကာလတ္ထော ဟေတ္ထ ဟောတိ သံဒွေ။
(သိဋ္ဌ၊ ၃၆)

- ၁။ နန ဟောတီတိ (ပစ္စုပ္ပန်ကာလဝသေန) ပါဠိယံ ဝုတ္တံ။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ အဟောသိတိ(အတိတကာလဝသေန)သံဝဏ္ဏနာ န ကာတဗ္ဗာ။)
(စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ အဟောသိတိ (အတိတကာလဝသေန) သံဝဏ္ဏနာ
ကတာ။ (စော)
- ၃။ အတိတကာလတ္ထတ္တာ ဧတ္ထ ဟောတိသဒ္ဒဿ။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ အဟောသိတိ (အတိတကာလဝသေန) သံဝဏ္ဏနာ ကတာ။ (ပရိ)

ပုံစံ-၂

ပန္နဘာရာတိ ပတိတပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ “ဘာရာ ဟဝေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ”တိ ဟိ ဝုတ္တံ။

- ၁။ နန ပန္နဘာရာတိ (ဘာရာသဒ္ဒေန) ပါဠိယံ ဝုတ္တံ။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ ပတိတပဉ္စက္ခန္ဓာတိ ခန္ဓသဒ္ဒေန န သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ ပတိတပဉ္စက္ခန္ဓာတိ (ခန္ဓသဒ္ဒေန) သံဝဏ္ဏိတာ။ (စော)
- ၃။ ယသ္မာ ဘာရာ ဟဝေ ပဉ္စက္ခန္ဓာတိ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ ပတိတပဉ္စက္ခန္ဓာတိ (ခန္ဓသဒ္ဒေန) သံဝဏ္ဏိတံ။ (ပရိ)

မှတ်ချက်။ ။ အထက်ပါ ပုံစံနှစ်ခုသည် သံဝဏ္ဏနာဒဠိကရဏဝါကျများတည်း၊ ၎င်းအပြင် စကားပြေ ဒဠိကရဏဝါကျ၌လည်း စတုက္ကထုတ်ကောင်းသည်ပင်။ ယင်းဝါကျမျိုး၌ ဒဠိယဝါကျကို “စောဒကာဘောဂ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရ” သင့်သလို လုပ်ပါ။ ဒဠိကရဏဝါကျကို “ပရိဟာရာဘောဂ” လုပ်ပါ။

ပုံစံ-၃

ဧရာယ ဒန္တာဒိနံ ခဏ္ဍိစွာဒိဝသေန ဂတမဂ္ဂေါ ပါကဠော၊ စက္ခုဥမ္ဗိလေတွာပိ ဂယုတိ၊ န စ ခဏ္ဍိစွာဒိနေဝ ဧရာ။ န ဟိ ဧရာ စက္ခုဝိညေယျာ ဟောတိ။
(မဟာဋ္ဌ၊ ၃၈၇)

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

- ၁။ နန ဧရာယ ခဏ္ဍိစွာဒိဝေသန ဂတမဂ္ဂေါ ပါကဇော စက္ခု ဥဗ္ဗိလေတွာပိ ဂယုတိ။ (စော-ဘော)
- (တသ္မာ ခဏ္ဍိစွာဒိဟေဝ ဧရာယ ဘဝိတဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ န ခဏ္ဍိစွာဒိနေဝ ဧရာ။ (စော)
- ၃။ ယသ္မာ န စ ဧရာ စက္ခုဝိညေယျာ ဟောတိ၊ တသ္မာ။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ န ခဏ္ဍိစွာဒိနေဝ ဧရာ။ (ပရိ)

အမှတ်-၇၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံ

- ၁။ အတ္ထုဒ္ဓါရာ၊ ဝါကျမှာ၊ စောဒကာဘောဂ။
- ၂။ အတ္ထုဒ္ဓေသာ၊ စောဒနာ၊ ပရိဟာရလည်းရ။
- ၃။ ထုတ်ပြင်ကာ၊ ဟိတ်ပါဠိမှာ၊ ပရိဟာရာဘောဂ။

ပုံစံ-၁

- အနန္တ ရာသဒ္ဓေါ ကာရဏာခဏစိတ္တဝေမဇ္ဈဝိဝရာဒိသု ဒိဿတိ၊ သွာယမိဓ ဝိဝရေ ဝတ္တတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၃၅)
- ၁။ နန အနန္တ ရာသဒ္ဓေါ ကာရဏာခဏစိတ္တဝေမဇ္ဈဝိဝရာဒိသု ဒိဿတိ။ (စော-ဘော)
- (တသ္မာ တေန ဣဓ ဝိဝရေယေဝ န ဘဝိတဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ သွာယမိဓ ဝိဝရေယေဝ ဝတ္တတိ။ (စော)
- ၃။ တဒညေသံ အတ္တာနံ အသမ္ဘဝတော။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ သွာယမိဓ ဝိဝရေယေဝ ဝတ္တတိ။ (ပရိ)

ပုံစံ-၂

- ဓမ္မသဒ္ဓေါ ဂုဏေ ဒေသနာယံ ပရိယတ္တိယံ နိဿတ္တေတိ ဧဝမာဒိသု ဝတ္တတိ။ ဣဓ ပန ဂုဏေ ဝတ္တတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၉၂)
- ၁။ နန ဓမ္မသဒ္ဓေါ ဂုဏေ ဒေသနာယံ ပရိယတ္တိယံ နိဿတ္တေတိ ဧဝမာဒိသု ဝတ္တတိ။ (စော-ဘော)
- (တသ္မာ ဣဓ ဂုဏေ န ဝတ္တိတဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ ဣဓ ဂုဏေ ဝတ္တတိ။ (စော)
- ၃။ တဒညေသံ အတ္တာနံ အသမ္ဘဝတော။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ ဣဓ ဂုဏေ ဝတ္တတိ။ (ပရိ)

အမှတ်-၈၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ၊ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံ

- ၁။ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ ဝါကျမှာ၊ ဇောဒကာဘောဂ။
- ၂။ အတ္ထုဒ္ဓေသ၊ ပထမ၊ ဇောဒနာပရိဟာရ။
- ၃။ အတ္ထုဒ္ဓေသ၊ ဒုတိယ၊ ပရိဟာရာဘောဂ။

ပုံစံ-၁

အဘိနန္ဒန္တိ အနမောဒိံသု စေဝ သမ္ပုဋိန္တိံသု စ။ အယဉ္ဇိ အဘိနန္ဒသဒ္ဓေါ တဏှာယမ္ပိ အာဂတော၊ ဥပဂမနေပိ၊ သမ္ပုဋိန္တနေပိ၊ အနမောဒနေပိ။ သွာယမိဓ အနမောဒနသမ္ပုဋိန္တနေသု ယုဇ္ဇတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၁၉)

၁။ နန အယံ အဘိနန္ဒသဒ္ဓေါ တဏှာယမ္ပိ အာဂတော ။ ပ ။ အနမောဒနေပိ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ အဘိနန္ဒန္တိ အနမောဒိံသု စေဝ သမ္ပုဋိန္တိံသု စာတိ န သံဝဏ္ဏိတဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ အဘိနန္ဒန္တိ အနမောဒိံသု စေဝ သမ္ပုဋိန္တိံသု စာတိ ဝဏ္ဏိတံ။ (စော)

၃။ ယသ္မာ သွာယံ ဣဓ အနမောဒနသမ္ပုဋိန္တနေသုယုဇ္ဇတိ။ တသ္မာ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ အဘိနန္ဒန္တိ အနမောဒိံသု စေဝ သမ္ပုဋိန္တိံသု စာတိ ဝဏ္ဏိတံ။ (ပရိ)

ပုံစံ-၂

မူလန္တိ သမိပံ။ အယဉ္ဇိ မူလသဒ္ဓေါ မူလမူလေ အသာဓာရဏဟေတုမှိ သမိပေ စ ဒိဿတိ။ ဣဓ ပန သမိပေ အဓိပေတော။ (ပါရာ-ဋ္ဌ၊ ၈၁)

၁။ နန မူလသဒ္ဓေါ မူလမူလေ အသာဓာရဏဟေတုမှိ သမိပေ စ ဒိဿတိ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ မူလန္တိ သမိပန္တိ သံဝဏ္ဏနာ န ကာတဗ္ဗာ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ မူလန္တိ သမိပန္တိ သံဝဏ္ဏနာ ကတာ။ (စော)

၃။ ယသ္မာ ဣဓ သမိပေ အဓိပေတော။ (ပရိ-ဘော)

၄။ တသ္မာ မူလန္တိ သမိပန္တိ သံဝဏ္ဏနာ ကတာ။ (ပရိ)

မှတ်ချက်။ ။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝါကျ နှစ်မျိုးရှိရာတွင် အမှတ်-၇ ဝါကျမျိုးသာ များသည်။ အမှတ်-၈ ဝါကျမျိုးကား ရှားလှသည်။ အမှတ်-၇ ဝါကျမျိုး၌ ဋီကာ၏ အကြောင်းပြသည် ပရိဟာရာဘောဂ အမြဲဖြစ်ရသည်။ အမှတ်-၈ ဝါကျမျိုး၌ကား ဋီကာ၏ အကူအညီ မလိုတော့ပြီ။ အမှတ်-၈ ဝါကျမျိုး၌ ပထမ အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျကို ဖြတ်၍ မေးထားလျှင် အမှတ်-၇ ဝါကျ အသွားအလာ အတိုင်း ဖြေဆိုရမည်ကိုလည်း သတိပြုထားပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

မြန်မာလိုစတုက္ကထုတ်ခြင်း

စတုက္ကထုတ်ခြင်းဟူသည် အဆန်းအပြားမဟုတ်၊ စကား တစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ စောဒကနှင့် ပရိဟာရတို့ ငြင်းခုံနေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုငြင်းခုံခြင်းသည် မြန်မာစကား၌လည်း ရှိသည်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာစကား၌လည်း စတုက္ကထုတ်ကောင်းသည်ပင်။ “မောင်ဘဟာ ရုပ်တော့ မလှဘူး၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ကောင်း ရှိသောကြောင့် ပေါင်းသင်းထိုက်သည်”ဟူသော မြန်မာစကား၌ စတုက္ကထုတ်ကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

- ၁။ မောင်ဘဟာ ရုပ်မလှဘူး မဟုတ်လား။ (စောဒက၏ အကြောင်းပြ)
- (ဒါကြောင့် မပေါင်းသင်းထိုက်ဘူး။ စောဒက အကြောင်းပြ၏ အကျိုး)
- ၂။ သို့ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ပေါင်းသင်းထိုက်ပါသလဲ။ (စောဒနာချက်)
- ၃။ စိတ်ကောင်း ရှိသောကြောင့်။ (ပရိဟာရဆရာ၏ အကြောင်းပြ)
- ၄။ ပေါင်းသင်းထိုက်ပါတယ်။ (ဆုံးဖြတ်ချက်)

ဤပုံစံကို သေချာစွာ စဉ်းစားလျှင် စောဒကနှင့် ပရိဟာရဆရာတို့ မောင်ဘနှင့် ပေါင်းသင့်/မပေါင်းသင့် ငြင်းခုံနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုသို့ ငြင်းခုံနေကြရာ၌ စောဒကဆရာကလည်း အကြောင်းပြ၍ ပရိဟာရဆရာကလည်း အကြောင်းပြထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါင်းသင့်/မပေါင်းသင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေသကဲ့သို့ အကြောင်းပြအချင်းချင်းလည်း ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။ ပါဠိအရာ၌လည်း ဤအချက်ကို သဘောပေါက်၍ မြန်မာစကား အသွားအလာကျအောင် ထုတ်နိုင်လျှင် စတုက္က မမှားနိုင်ပါ။

သတိပြုရန်။ ။ ရံခါ စကားနှစ်ရပ်တို့သည် သူကစောဒကာဘောဂ လုပ်မည်၊ ငါက စောဒကာဘောဂလုပ်မည်-ဟု ငြင်းခုံနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတတ်သေး၏။ ထိုအခါမျိုး၌ စစ်မှန် ခိုင်မာသော စကားရပ်ကို စောဒကာဘောဂ လုပ်ရမည်-ဟုမှတ်။ အောက်ပါ ပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ပါ။ ၎င်းဝါကျ၌ စတုက္က နှစ်မျိုး ထုတ်ပြပါမည်။

ပုံစံ။ ။ ဧတ္တာဝတာ စေသ ရူပဇ္ဈာနလာဘီယေဝ န အရူပဇ္ဈာနလာဘီတိ န ဝေဒိတဗ္ဗော။ န ဟိ အဋ္ဌသု သမာပတ္တိသု စုဒ္ဒသဟာကာရေဟိ စိတ္ထဝသိဘာဝိနာ ဥပရိ အဘိညာဓိဂမော ဟောတိ။ ပါဠိယံ ပန ရူပဇ္ဈာနာနိယေဝ အာဂတာနိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၉၆)

- ၁။ နန ပါဠိယံ ရူပဇ္ဈာနာနိယေဝ အာဂတာနိ။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ ဒေဝ ရူပဇ္ဈာနလာဘိယေဝ န အရူပဇ္ဈာနလာဘိတိ ဝေဒိ-
တဗ္ဗော။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ ရူပဇ္ဈာနလာဘိယေဝ န အရူပဇ္ဈာနလာဘိတိ န ဝေဒိ-
တဗ္ဗော။ (စော)
- ၃။ ယသ္မာ န အဋ္ဌသု သမာပတ္တိသု ။ ပ ။ အဘိညာဓိဂမော ဟောတိ၊
တသ္မာ။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ ရူပဇ္ဈာနလာဘိယေဝ န အရူပဇ္ဈာနလာဘိတိ န ဝေဒိတဗ္ဗော။ (ပရိ)

တစ်နည်းထုတ်လိုသော်-

- ၁။ နန ဧတ္တာဝတာ ဒေဝ ။ ပ ။ န ဝေဒိတဗ္ဗော။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ ပါဠိယံ ရူပဇ္ဈာနေဟိယေဝ န အာဂန္တဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)
- ၂။ အထ ကသ္မာ ပါဠိယံ ရူပဇ္ဈာနာနိယေဝ အာဂတာနိ။ (စော)
- ၃။ သာဝသေသပါဌဘာဝတော။ (ပရိ-ဘော)
- ၄။ ရူပဇ္ဈာနာနိယေဝ အာဂတာနိ။ (ပရိ)

မှတ်ချက်။ ။ ဤစတုက္ကနစ်ချက်လုံး အမှန်ချည်းကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ သို့ရာတွင် ပထမနည်းသာ မှန်၍ ဒုတိယနည်းသည် မမှန်ချေ။ အကြောင်းကား- ပါဠိတော်၌ “ရူပဇ္ဈာန်သို့သာ လားခြင်း” ဟူသောစကားနှင့် ရူပဇ္ဈာန်သာ ရသူဖြစ်၏။ အရူပဇ္ဈာန်ရသူ မဟုတ်ဟု မမှတ်သင့်-ဟူသော စကားနှစ်ရပ်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် ပထမစကားသည် ပင်ရင်းဖြစ်၍ စစ်မှန်ခိုင်မာသော စကား ဖြစ်ပြီး၊ (ဝါ) နိတတ္ထစကားဖြစ်ပြီး ဒုတိယစကားမှာ နေယျတ္ထစကား ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဤသို့လျှင် စောဒကာဘောဂဖြစ်နိုင်သော စကားနှစ်ရပ် ပြိုင်၍နေရာ၌ အစစ်အမှန် ဖြစ်သော စကားရပ်ကိုသာ စောဒကာဘောဂလုပ်ရမည်-ဟူသော အချက်ကို စွဲ၍ နေပါစေ။

၃-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အခြေ ပြီး၏။

၄-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဝစနစသော ၆-ပါးအခွဲကို မေးခြင်း။

အမှာ။ ။ ဝိဂ္ဂဟပြုပုံကို ပါရာဇိကဏ် ၄-နံပါတ်အတိုင်း သိပါ။

ဝစနာဒိဆက္ကခွဲနည်း

(၁) နိပ္ပန္နကို၊ ဝစနဆိုလော့။ (၂) ဝိဂြိုဟ်ဝါကျ၊ ဝစနတ္ထတည်း။ (၃) ထိုမှဟောတု၊ မှတ်ရှုသကတ်။ (၄) နိပါတ်ဣတိ၊ ဇောတကသိလေ။ (၅) ခြပ်တွေမှာ၊ မှတ်လေ ဝစနိယ။ (၆) ဝေဝစနကို၊ ဝစနိယတ္ထဆိုသည်၊ ဝိဂြိုဟ်တွေတိုင်း ခွဲနည်းတည်း။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ ပုဒ်ပြီးနိပ္ပန္နသည် “ဝစန” မည်၏။

၂။ နိပ္ပန္န၏ အနက်ဖြစ်သော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် “ဝစနတ္ထ” မည်၏။

၃။ ကိတ်အရာ၌ နိပ္ပန္န၏အကြောင်းဖြစ်သော သကတ္ထကြိယာသည် “ဝစနဟောတု” မည်၏။ သမာသ်၊ တဒ္ဓိတ်အရာ၌ အစပ်သမ္ပန်သည် “ဝစနဟောတု” မည်၏။

၄။ သကတ္ထကြိယာကို ထွန်းပြတတ်သော ဣတိသဒ္ဓါစသည် “ဝစနဟောတု ဇောတက” မည်၏။

၅။ ပစ္စည်းသည် ဟောအပ်သော ခြပ်အနက်သည် “ဝစနိယ” မည်၏။

၆။ ဝစနိယ၏ အနက်ဖြစ်သော ပရိယာယ်သဒ္ဓါစသည် “ဝစနိယတ္ထ” မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဘာဝသာဓနဝိဂ္ဂဟ၌ ဝစနဟောတုဇောတက မရကောင်း-ဟု မှတ်ပါ။

သမာသ်ပုံစံ။ ။ မဟန္တော စ သော ပုရိသော စာတိ မဟာပုရိသော။

၁။ မဟာပုရိသော-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် “ဝစန” မည်၏။

၂။ မဟန္တော စ သော ပုရိသော စ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် “ဝစနတ္ထ” မည်၏။

၃။ မြတ်သောဂုဏ်နှင့် ယောက်ျားခြပ်၏ ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် “ဝစနဟောတု” မည်၏။

၄။ ဣတိ-သဒ္ဓါသည် “ဝစနဟောတုဇောတက” မည်၏။

၅။ မြတ်သောယောက်ျားခြပ်သည် “ဝစနိယ” မည်၏။

၆။ ဥတ္တမပုရိသော-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါစသည် “ဝစနိယတ္ထ” မည်၏။

တဒ္ဒိတ်ပုံစံ။ ။သဒ္ဒါ အဿ အတ္ထိတိ သဒ္ဒေါ။

၁။ သဒ္ဒါ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် “ဝစန”မည်၏။

၂။ သဒ္ဒါ အဿ အတ္ထိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် “ဝစနတ္ထ”မည်၏။

၃။ သဒ္ဒါနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဌာနိ+ဌာနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် “ဝစနဟေတု”မည်၏။

၄။ ဣတိသဒ္ဒါသည် “ဝစနဟေတုဇောတက”မည်၏။

၅။ သဒ္ဒါစေတသိက်ဒြပ်သည် “ဝစနိယ”မည်၏။

၆။ ပသာဒေါ၊ သဒ္ဒဟနာ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါစုသည် “ဝစနိယတ္ထ”မည်၏။

ကိတ်ပုံစံ။ ။ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ။

၁။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် “ဝစန”မည်၏။

၂။ ဗုဇ္ဈတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် “ဝစနတ္ထ”မည်၏။

၃။ သိခြင်းကြိယာသကတ်သည်၊ ဝါ-သိခြင်းငှာ စွမ်းဆောင်နိုင်သော ကတ္တာ၏ သတ္တိသည် “ဝစနဟေတု”မည်၏။

၄။ ဣတိသဒ္ဒါသည် “ဝစနဟေတုဇောတက”မည်၏။

၅။ ဘုရားဟူသော အနက်ဒြပ်သည် “ဝစနိယ”မည်၏။

၆။ တထာဂတော-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါစုသည် “ဝစနိယတ္ထ”မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ကမ္မသာဓနစသည်တို့၌ ကမ္မဋ္ဌကြိယာကို ဝစနဟေတု ထုတ်ပါ။

၅-နံပါတ်၊ စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၅-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

ဟိတ်၏သမ္ပန် ထားနည်းနှင့်တကွ ဣ၊ တာ-သမ္ပန်တို့၏ ကံ၊ ကတ္တာ၊ သမ္ပန်-အနက်သုံးတန်ဖြစ်ရာ၌ စာစပ်နည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၌ ရထိုက်သော ပစ္စယတ္ထကိုလည်းကောင်း မေးခြင်း။

သမ္ပန်ထားနည်း။ ။ဟိတ်ဆိုက်လေရာ၊ ကြိယာ၏၊ ပကတိမှန်၊ ကတ္တာကံ၊ ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံမြဲ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဟိတ်ပုဒ်၏ စပ်ရာဖြစ်သော ကြိယာ၏ ပကတိကတ္တာ၊ သို့မဟုတ် ပကတိကံကို ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံရမည်။ ဤအချက်ကို နားလည်ရန် အောက်ပါ ပုံစံများကို လေ့လာကြည့်ရှုပါ။

(က) သာမိကော ဆာတတ္တာ ပူဝံ ခါဒတိ=လင်သည် ဆာသောကြောင့် မုန့်ကို စား၏။

(ခ) သာမိကဿ ဆာတတ္တာ ဘရိယာ ပူဝံ ပစတိ=လင်သည် ဆာသောကြောင့် မယားသည် မုန့်ကို ကြော်၏။

ဆာတတ္တာ-ဟူသော ပုဒ်ကို ဟိတ်ပုဒ်-ဟုခေါ်၏။ ထိုဆာတတ္တာ-ဟူသော ပုဒ်၌ပါသော ဆာတ-ဟူသောပုဒ်ကို ဘာဝသမ္ပန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘာဝရေ့ပုဒ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘာဝယုဂ်ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ရ၏။

က-ပုံစံသည် ထိုဘာဝရေ့ပုဒ်နှင့် ခါဒတိ-ဟူသော ပဓာနကြိယာတို့ အရ တူသော ပုံစံဖြစ်၏။ ဆာတာလည်း လင်၊ စားတာလည်း လင်ပင်ဖြစ်၏။ ခ-ပုံစံသည် ထိုဘာဝရေ့ပုဒ်နှင့် ပစတိ-ဟူသော ပဓာနကြိယာတို့ အရမတူသော ပုံစံ ဖြစ်၏။ ဆာတာက လင်၊ ကြော်တာက မယားဖြစ်၏။

တ္တပစ္စည်း၊ တာပစ္စည်း၊ ဘာဝပုဒ်-တို့ဖြင့် ရေးသားအပ်သော ဟိတ်ပုဒ်သည် အမြဲသမ္ပန်ကို ငဲ့မျှော်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့၏ သမ္ပန်ကို အမြဲတမ်း ထည့်သွင်းပေးရ၏။ ထိုသို့ပေးရာ၌ ဘာဝရေ့ပုဒ်နှင့် ပဓာနကြိယာတို့ အရမတူကြရာ၌ အထက်ပါ ဆောင်ပုဒ်နှင့် မသက်ဆိုင်၊ သီးသန့်သမ္ပန်ခံလျက်သား ပါရှိပြီး ဖြစ်သည်။ ဘာဝရေ့ပုဒ်နှင့် ပဓာနကြိယာတို့ အရတူရာ၌ကား ဟိတ်၏ သမ္ပန်ကို သီးသန့်ထုတ်ပြမထား၊ ထိုသို့ တိုက်ရိုက်မပါရှိရာ၌ ဟိတ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်ကို ခံလိုလျှင် ဟိတ်ပုဒ်စပ်ရာ ပဓာနဖြစ်သောကြိယာ၏ ပကတိဖြစ်သော ကတ္တာ၊ သို့မဟုတ် ကံပုဒ်ကို သမ္ပန်ခံရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤပထမပုံစံ၌ ဆာတတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပုဒ်၏ စပ်ရာကား ခါဒတိဖြစ်သည်။ ယင်းခါဒတိ-၏ ပကတိကတ္တာမှာ သာမိကော-ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆာတတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်ကို ခံလိုလျှင် သာမိကော-ဟူသော ပကတိကတ္တာကိုပင် သာမိကဿ-ဟု ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြင့် ပြင်လိုက်လျှင် သမ္ပန်ဖြစ်နေတော့သည်။ ထိုသမ္ပန်ကို “တ္တသမ္ပန်၊ တာသမ္ပန်”ဟု ခေါ်ရသည်။

အချို့ကား ဟိတ်ဆိုက်လေရာ ကြိယာ၏-စသော ဆောင်ပုဒ်ကို တသမတ်တည်း အတည်တကျယူ၍ ဘာဝရေ့ပုဒ်နှင့် ပဓာနကြိယာတို့ အရမတူသော အရာ၌လည်း ပဓာနကြိယာ၏ ပကတိကတ္တာ၊ ပကတိကံကိုပင် တ္တ၊ တာသမ္ပန် ခံကြ၏။ အမှားစင်စစ်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် မိမိ ခံလိုက်သောသမ္ပန် မုန့်/မမုန့် သိလိုပါက ဘာဝရေ့ပုဒ်နှင့် ခံလိုက်သော တ္တ၊ တာသမ္ပန်တို့၏ အရကောက်ကို ယှဉ်ကြည့်ပါ။ အရ မတူလျှင် မှားသည်၊ အရတူလျှင် မှန်သည်-ဟု တထစ်ချမှတ်ပါလေ။ ဤနည်းထက် ကောင်းသော ချိန်ကိုက်နည်း မရှိနိုင်တော့ပြီ။

စာစပ်နည်း

- ၁။ ပြင်သည်သမ္ပန်၊ တာသမ္ပန်၊ ခေါ်ရန် မှတ်လေကြ။
- ၂။ ဘာဝသမ္ပန်၊ ကတ်-ဖြစ်ဟန်၊ သမ္ပန် ကတ်ပေးလေ။
- ၃။ ဘာဝသမ္ပန်၊ ကံဖြစ်ဟန်၊ သမ္ပန် ကံပေးလေ။
- ၄။ ဣ တာသမ္ပန်၊ ဤနှစ်တန်ကို၊ ကံနှင့်ကတ္တာ၊ နက်ပြန်ငြားက၊ တုလျ-လိင်၊ သဘာဝကြောင့်၊ ဘာဝယောဂ၊ သမ္ပန္န၊ စပ်ရ ဝါစ-ဝါပေ။
- ၅။ ၏ပေးဘိက၊ သတ္တိမန္တ၊ စွန့်ပစ်ချ၍၊ အရသတ္တိ၊ ဇာတိပဉ္စာ၊ ထိုက်စွာယူရ၊ သဘာဝကြောင့်၊ ဣ၊ တာ၌သာ၊ စပ်ရပါ၊ မြဲစွာ မှတ်ကြလေ။
- ၆။ ဣ၊ တာရှေ့က၊ ပုဒ်ပဒ၊ ဘာဝ သမ္ပန်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သမ္ပန်ခံနည်း စည်းကမ်းအရ ပြင်၍ခံလိုက်သော သမ္ပန်ကို ဣ၊ တာသမ္ပန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လာသမ္ပန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဟောတုသမ္ပန်ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ရသည်။ ဣပစ္စည်း၊ တာပစ္စည်း၊ ဘာဝပုဒ်တို့၏ ရှေ့က ကပ်လျက်နေသော ပုဒ်ကို ဘာဝသမ္ပန်ဟူလည်းကောင်း၊ ဘာဝရှေ့ပုဒ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘာဝယုဂ်ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ရသည်။ သာမိကော ဆာတတ္တာ ပုဝံ ခါဒတိ-၌ ပြင်၍ယူလိုက်သော သာမိကဿ-ဟူသောပုဒ်ကို ဣသမ္ပန်-ဟု ခေါ်၍ ဆာတ-ဟူသောပုဒ်ကို ဘာဝသမ္ပန်-ဟု ခေါ်ရကြောင်း သိပါ။

ထိုအသစ်ပြင်ယူ၍ ခံလိုက်သော သာမိကဿ-ဟူသော ပုဒ်ကို လင်၏ (ဝါ) လင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လင်၏ (ဝါ) လင်ကိုဟူ၍လည်းကောင်း အနက်ပေးနိုင်ရာ “၏+သည်” ပေးရမည်လော၊ “၏+ကို” ပေးရမည်လောဟု သိလိုလျှင် ဘာဝသမ္ပန်ကို လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်လိုက်ရသည်။ ဘာဝသမ္ပန်က ကတ္တုသာဓန ကိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် ၏+သည်ပေးပါ။ ဘာဝသမ္ပန်က ကမ္မသာဓန ဖြစ်နေလျှင် ၏+ကိုပေးပါ။

ဣ၊ တာသမ္ပန်ကို “သည်+ကို” ပေးလျှင် ဘာဝသမ္ပန်၌ တုလျ+လိင်၊ သို့မဟုတ် ဝါစ+ဝါစက စပ်ရမည်။ ဣ၊ တာသမ္ပန်ကို “၏” ဟုပေးလျှင် ဟိတ်ပုဒ်၌ ပါဝင်သော ဣ၊ တာ-တို့၌ “သတ္တိမန္တ+သတ္တိ” စပ်ရမည်-ဟု မှတ်ပါ။

ဟိတ်ပုဒ်ကို ဣ၊ တာပစ္စည်းတို့ဖြင့် မရေးဘဲ ဝိနယနတော-စသည်ဖြင့် တောပစ္စည်းဖြင့် ရေးရာ၌ကား “၏” ဟူသော အနက်အတွက် စပ်စရာ တိုက်ရိုက်မရှိ။ ထို အခါမျိုး၌ ထိုဟိတ်ပုဒ်မျိုးကို “ဘာဝပဓာန၊ ဘာဝလောပ” ဟု ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်း၍ “၏” အနက်ကို ကျေလေပြီးသော ဘာဝသဒ္ဒါ၌ စပ်ရသည်ဟု မှတ်ပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

သမ္ဗန်အတွက် ဇယားကွက်

သာမိကသ	ဆာတတ္တာ
တ္တ, တာသမ္ဗန်	ဘာဝသမ္ဗန်
ဟေတုသမ္ဗန်	ဘာဝရှေ့ပုဒ်
လာသမ္ဗန်	ဘာဝယုဂ်

ပစ္စယတ္ထ၊ ဝါစ္စတ္ထခွဲနည်း

တဒ္ဓိတ်-ကိတ်တတ်၊ ပစ္စယတ်၊ ဝါစ္စတ်-သမာသ်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဘာဝသမ္ဗန်ပုဒ်က တဒ္ဓိတ်ပုဒ်သော်လည်းကောင်း၊ ကိတ်ပုဒ်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်လျှင် ပစ္စယတ္ထကို မေးလိမ့်မည်၊ တဒ္ဓိတ်၌ အဿတ္ထိစသည်ကို ဖြေ၍၊ ကိတ်၌ ကတ္တုသာဓနစသည်ကို ဖြေရမည်။ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်မှုကား ပစ္စယတ္ထကို မမေးဘဲ ဝါစ္စတ္ထကို မေးလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ ဘာဝသမ္ဗန်က ဗဟုဗ္ဗိဟိ ဖြစ်လျှင် “အညပဒတ္ထ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဒိဂု၊ တပျရိသ်၊ ကမ္မဓာရဲ ဖြစ်က “ဥတ္တရပဒတ္ထ” ဟုလည်းကောင်း၊ အဗျယိဘောဖြစ်က “ပုဗ္ဗပဒတ္ထ” ဟုလည်းကောင်း၊ ဒွန်ဖြစ်က “ဥဘယပဒတ္ထ” ဟုလည်းကောင်း ဖြေဆိုရမည်၊ ဤကား အာစရိယဝါဒတည်း။

ဗဟိုအလိုအားဖြင့်ကား ဝါစ္စတ္ထဟူ၍ မရှိ၊ ပစ္စယတ္ထချည်းသာ ရှိသည်၊ ထို့ကြောင့် သမာသ်ပုဒ်၌လည်း ပစ္စယတ္ထကိုပင် မေးလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ ဘာဝသမ္ဗန်၌ပါသော နောက်ကနေသော ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကို ဖြေပါ။ ဥပမာ-ဝတ္ထုပဋိစ္ဆန္တတ္တာ ၌ ဘာဝသမ္ဗန်ပုဒ်သည် သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သော်လည်း ပဋိစ္ဆန္တဟူသော နောက်နေပုဒ်က ကမ္မသာဓနကိတ်ပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် “ဘာဝသမ္ဗန်၏ ပစ္စယတ္ထကား ကမ္မဋ္ဌ ဖြစ်ပါသည်” ဟု ဖြေဆိုရမည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် သမာသ်၊ တဒ္ဓိတ်၊ ကိတ်-သုံးပါးလုံးမှာပင် အဘိဓေယျ (ဝါ) အရကောက်ကိုလည်း မေးတတ်သေး၏။ ထိုအခါ တ္တ, တာသမ္ဗန်သည် အဘိဓေယျ ဖြစ်သောကြောင့် ထို တ္တ, တာ-သမ္ဗန်၏ အနက်ဖြစ်သော ဒြပ်ကိုပင် ဖြေဆိုရမည်။

မှတ်ဖွယ်များ-

- ၁။ ရှေ့ပုဒ် ကတ္တာ၊ ပြန်ခဲ့ ငြားက၊ ဘာဝသမ္ဗန်၊ ကတ္တု ကြကြ၊ ကံပြန်က၊ ကမ္မသာဓနပေ။
- ၂။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္ထိ၊ တူဘိ ကတ္တုနေ။
- ၃။ လိင်-ဝုဇ်အရ၊ ထားလိုကြပြန်၊ တာသမ္ဗန်နှင့်၊ အမှန်တူစေ၊ ထားကြလေ။

၄။ သမ္မန်ငဲ့ထ၊ ပဒနောက်တွင်၊ ဘာဝင်သော်၊ ထိုပြင် အလွတ်၊ မချွတ်သမ္မန်၊ အမှန်မသွေ ရမြဲပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။တ္တ၊ တာသမ္မန်ကို “သည်” ဟု ကတ္တာအနက် ပြန်ရလျှင် ဘာဝသမ္မန်ပုဒ်ကို ကတ္တုသာဓန ပြုပါ။ “ကို” ဟု ကံအနက် ပြန်မှုကား ကမ္မသာဓန ပြုရမည်။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်နှင့် အဿတ္တိတဒ္ဓိတ်ပုဒ်တို့သည် ကတ္တုသာဓနနှင့် အလားတူကြသည်။

ဤစကားများအရ ဘာဝသမ္မန်သည် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်၊ အဿတ္တိတဒ္ဓိတ်၊ ကတ္တုသာဓနကိတ်ပုဒ်၊ ကမ္မသာဓနကိတ်ပုဒ်-ဟူ သော လေးချက်တို့တွင် သင့်ရာ တစ်ခုခုသာ အများအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သည်-ဟု အကြမ်းဖျင်း မှတ်သားပါ။

ဘာဝသမ္မန်ပုဒ်၏ လိင်၊ ဝုတ်တို့ကို ထားလိုပါက တ္တ၊ တာသမ္မန်ကို ပထမ ရှာပါ။ တွေ့လျှင် ထို တ္တ၊ တာသမ္မန်၏ လိင်၊ ဝုတ်အတိုင်း ဘာဝသမ္မန်၏ လိင်၊ ဝုတ်ကို ထားရမည်။

ယခုအထိ ပြခဲ့သည်မှာ “တ္တ၊ တာသမ္မန်၊ ဘာဝသမ္မန်” ဟု သမ္မန်နှစ်မျိုးသာ ရှိသေး၏။ အကယ်၍ ဘာဝသမ္မန်ပုဒ်က သဒ္ဒါနည်းအရ သမ္မန်ကို ငဲ့သောပုဒ် ဖြစ်ပါက ဤသမ္မန်နှစ်မျိုးမှ အလွတ်ဖြစ်သော သမ္မန်တစ်ပုဒ် ပါရသေ ၏။ ယင်း သမ္မန်မျိုးကို “အလွတ်သမ္မန်” ဟု ခေါ်ရသည်။

စတုမဂ္ဂပ္ပဘေဒေန၊ စတုဓာ ကုသလံ တထာ။

ပါကံ တဿ ဖလတ္တာတိ၊ အဋ္ဌဓာ နုတ္တရံ မတံ။-၌ ဖလတ္တာဟူသော ဟိတ်ပုဒ်၏ သမ္မန်ကို အလိုရှိလျှင် ပါကံ-ကို ပါကဿ-ဟု ပြင်၍ ခံရမည်။ ဖလတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပုဒ်၌ပါသော ဖလဟူသော ဘာဝသမ္မန်ပုဒ်က သမ္မန်ကို ငဲ့သောပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းအတွက် တဿ-ဟု သီးခြားသမ္မန်ပုဒ်တစ်ခု ထည့်သွင်းရေးထား သည်။ ၎င်းကို “အလွတ်သမ္မန်” ဟု ခေါ်လေသည်။

ကတ္တုသာဓနပုံစံ

တဿ အိဝိဒုရေ ဘဝတ္တာ ဥယျာနမ္ပိ အမ္မလဒ္ဓိကာတွေဝ သင်္ချံ ဂဟံ။

သမ္မန်ခံပုံ။ ။ဥယျာနဿ ဘဝတ္တာ။

ဇာစပ်ပုံ။ ။ဥယျာနဿ-ကား သည်-ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် ဘဝတ္တာဝယ် ဘဝဟူသော ဘာဝယောဂအန္တ၏ အန္တတ္ထ၌ ဝါစု၊ တုလျှော်၊ ကတ္တာ၊ ဘဝကာ၊ ဝါစက၊ လိဂံတ်၊ ကတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တစ်နည်း။ ။ဥယျာနဿ-ကား ၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဘဝတ္တာဝယ် တ္တဟူသော ဗာဟု၏ ဗာဟုတ္ထ၌ သမ္မန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တ္တကား သမ္မန္တိ၊ သတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ပစ္စယတ္ထခွဲပုံ။ ။ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား (ဥယျာဉ်ဟူသော) ကတ္တုသာဓနအနက် ဖြစ်ပါသည်။

သမာသ်ပုံစံ

အယံ ဝိနယော ဝိသေသနယတ္တာ ဝိနယောတိ အက္ခာတော။
သမ္ပန်ခဲပုံ။ ။ဣမဿ ဝိနယဿ ဝိသေသနယတ္တာ။

ဓာစပ်ပုံ။ ။ဣမဿ ဝိနယဿ-ကား သည်-ဟူ၍အနက်ပေးသော ကြောင့် ဝိသေသနယတ္တာ-ဝယ် ဝိသေသနယ-ဟူသော ဘာဝယောဂအန္တ၏ အန္တတ္တ၌ ဝါစု၊ တုလျတ်၊ ကတ္တား၊ ဝိသေသနယ-ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်၊ ကတ္တိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တစ်နည်း။ ။ဣမဿ ဝိနယဿ-ကား ၏-ဟူ၍အနက်ပေးသော ကြောင့် ဝိသေသနယတ္တာ-ဝယ် တွဟူသော ဗာဟျ၏ ဗာဟျတ္တ၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိ မန္တ၊ တွကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၏။

ဝါစုတ္ထခွဲပုံ။ ။ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ဝါစုတ္ထကား (ဝိနည်းဟူသော)အညပုဒ် အနက် ဖြစ်ပါသည်။

တဒ္ဒိတ်ပုံစံ

ဗုဒ္ဓေါ မေဓာဝိတ္တာ ပဏ္ဍိတော ဝုစ္စတိ။
သမ္ပန်ခဲပုံ။ ။ဗုဒ္ဓဿ မေဓာဝိတ္တာ။

ဓာစပ်ပုံ။ ။ဗုဒ္ဓဿ-ကား သည်-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် မေဓာဝိတ္တာဝယ် မေဓာဝိဟူသော ဘာဝယောဂအန္တ၏ အန္တတ္တ၌ ဝါစု၊ တုလျတ်၊ ကတ္တား၊ မေဓာဝိကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်၊ ကတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တစ်နည်း။ ။ဗုဒ္ဓဿ-ကား ၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် မေဓာဝိတ္တာ ဝယ် တွဟူသော ဗာဟျ၏ ဗာဟျတ္တ၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တွကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ပစ္စယတ္ထခွဲပုံ။ ။ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား (ဘုရားဟူသော) အဿတ္တိအနက် ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္မသာဓနပုံစံ

တံ နဂရံ ရညာ ဒိန္နတ္တာ ရာဒေါယန္တိ ဝုစ္စတိ။
သမ္ပန်ခဲပုံ။ ။တဿ နဂရဿ ဒိန္နတ္တာ။

ဓာစပ်ပုံ။ ။တဿ နဂရဿ-ကား ကို-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဒိန္နတ္တာဝယ် ဒိန္နဟူသော ဘာဝယောဂအန္တ၏ အန္တတ္တ၌ ဝါစု၊ တုလျတ်၊ ကမ္မ၊ ဒိန္နကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်၊ ကမ္မိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တစ်နည်း။ ။ တဿ နဂရဿ-ကား ၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဒိန္နုတ္တာဝယ် ဣ-ဟူသော ဗာဟု၏ ဗာဟုတ္တံ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တံ၊ ဣ-ကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ပစ္စယတ္တစ္ဆေပုံ။ ။ ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကား (ထိုမြို့ ဟူသော) ကမ္မ သာဓနအနက် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္ပန်အတွက် မှတ်ချက်များ

၁။ ကတ္တားဟော ကိတ်ကြိယာကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ထိုကြိယာ၏ ကတ္တား သည် သမ္ပန် ဖြစ်လာ၏။ ပုရိသော မဂ္ဂံ ဂတော=ပုရိသဿ+ဂတတ္တာ။

၂။ ကံဟော ကိတ်ကြိယာကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ထိုကြိယာ၏ ကံသည် သမ္ပန် ဖြစ်လာ၏။ ပုရိသေန ကမ္မံ ကတံ=ကမ္မဿ+ကတတ္တာ။

၃။ လိင်္ဂံပုဒ်ကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် တုလျှတ်ပုဒ်သည် သမ္ပန် ဖြစ်လာ၏။ ဂေါတမော အမှာကံ သတ္တာ=ဂေါတမဿ+သတ္တုဘာဝတော။

၄။ ဝိသေသနပုဒ်ကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ဝိသေသျှပုဒ်သည် သမ္ပန် ဖြစ်လာ ၏။ ဂမ္ဘိရာ အညေ ဓမ္မာ သန္တိ=အညေသံ ဓမ္မာနံ+ဂမ္ဘိရတ္တာ။

၅။ ဝိသေသျှပုဒ်ကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ဝေဝုဓ်ပရိယာယ်ကို သမ္ပန် လုပ်ယူ ရ၏။ သေဋ္ဌံ ဗုဒ္ဓံ အဘိဝန္တိယ=ဘဂဝတော+ဗုဒ္ဓတ္တာ။

၆။ ဝိကတိကတ္တားကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ပကတိကတ္တားသည် သမ္ပန် ဖြစ် လာ၏။ အဋ္ဌ အက္ခရာ သရာ နာမ ဟောန္တိ=အဋ္ဌန္တံ အက္ခရာနံ+သရတ္တာ။

၇။ ပကတိကတ္တားကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ဝေဝုဓ်ပရိယာယ်ကို သမ္ပန်လုပ် ယူရ၏။ အဋ္ဌ အက္ခရာ သရာ နာမ ဟောန္တိ=ဝဏ္ဏာနံ+အက္ခရာဘာဝတော။

၈။ ဟိတ်ပုဒ်ကို တော-ပစ္စည်းဖြင့် ရေးလျှင် ရံခါ ဘာဝပုဒ် တိုက်ရိုက်ပါ တတ်၏။ ရံခါ ဘာဝပုဒ်လည်း တိုက်ရိုက် မပါ။ တ၊ ပစ္စည်းစသည်လည်း မသက်ဘဲ ရေးတတ်၏။ ထိုအခါမျိုး၌ ယင်းကိတ်ပုဒ်မျိုးကို “ဘာဝပဓာန၊ ဘာဝလောပ”ဟု ခေါ်ရသည်။ ၏-ပေး၍ စာစပ်သောအခါ ကျေလေပြီးသော ဘာဝပုဒ်မှာ စပ်ရသည်။ အောက်ပါ ပုံစံကို ရှုပါ။

ပုံစံ။ ။ အယံ ဝိနယော ကာယဝါစာနံ ဝိနယနတော ဝိနယောတိ အက္ခာတော။

ဣမဿ ဝိနယဿ-ဟု သမ္ပန်ခံပါ။ သည်-ဟု အနက်ပေး၍ ဝိနယန- ရေးနည်းအတိုင်း စပ်ပါ။ ၏-ဟု အနက်ပေးလျှင်ကား ဝိနယနတော-ဝယ် ကျေ လေသော ဘာဝပုဒ်၌-ဟု ဆို၍ စပ်ပါ။

သတိပြုရန်။ ။အထက်ပါ မှတ်ချက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဟိတ်ပုဒ် တိုက်ရိုက်ပါရှိရာ၌သာ သမ္ဗန်ခံနိုင်သည် မဟုတ်၊ ကြိယာကို ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် သမ္ဗန်သည် အလိုလို ပေါ်ထွက်လာမည် ဖြစ်သောကြောင့် ၅-နံပါတ်ပုစ္ဆာကို ဝါကျတိုင်းမှာ မေး၍ရကောင်းသည်-ဟု မှတ်ပါ။ အတ္တိကို ဟိတ်ပြင်လျှင် အတ္တိတ္တာ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္တိဘာဝတောဟူ၍လည်းကောင်း ပြင်နိုင်သည်-ဟုမှတ်ပါ။

၅-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၆-နံပါတ် စည်းမျဉ်း
စည်းမျဉ်းရော အဖြေပါ ပါရာဇိကဏ်နှင့် တူကြပြီ။

၇-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို မေးခြင်း၊ ဝိပလ္လာသနည်း ဖြစ်ပုံကို မေးခြင်း။

အမှာ ၁။ ဝဏ္ဏာဂမိ၊ ဝိပရိယာယ၊ ဝိကာရနှင့်၊ လောပ တ၊ရိ၊ အတ္တာတိ၊ နိရုတ္တိ
ဘောဒ။

၂။ လိင် ဝိဘတ္တ၊ ဝစနနှင့်၊ ကာလတစ်ဖြာ၊ ပုရိသာတည်း၊ အက္ခရာယူ၊
ဤခြောက်ဆူ၊ ပြားယူဝိပလ္လာသ-ဟူသော ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ နိရုတ္တိနည်း
၅-ပါး၊ ဝိပလ္လာသနည်း ၆-ပါးတို့ကို ပါရာဇိကဏ် နံပါတ် ၈-၌ ပြခဲ့ပြီ၊ ဤ၌
ကား အချို့သော နမူနာပုံစံများကိုသာ ပြပါအံ့။

တခု သတိထားရမည်မှာ နိရုတ္တိနည်း၊ ဝိပလ္လာသနည်း-ဟူသည် အဆန်း
မဟုတ်၊ သဒ္ဒါနည်းပင် ဖြစ်သည်၊ သဒ္ဒါနည်း နားလည်လျှင် နိရုတ္တိနှင့် ဝိပလ္လာသ
နည်းများ မခက်ပါ။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဒါကြီးနှင့် ရူပသိဒ္ဓိကို အမြဲလေ့လာနေသော
အကျင့် မွေးမြူနိုင်အောင် မွေးမြူပါ။

ပုဒ်တစ်ခုနှင့် စပ်၍ နိရုတ္တိနည်း၊ ဝိပလ္လာသနည်း ကြံလိုသောအခါ ထိုပုဒ်၏
ပကတိ+ပစ္စယတို့ကို ခွဲယူလိုက်ပါ။ ထိုပကတိနှင့် ပစ္စယတို့ကို ယင်းတို့၏
မူမပျက်စေဘဲ သဒ္ဒါနည်းအရ နိပ္ပန္နဖြစ်အောင် စီရင်လိုက်ပါ။ ထိုသဒ္ဒါနည်းမှ
တစ်ဆင့်တက်၍ စီရင်ရသော အစီအရင်ကို နိရုတ္တိနည်းဟု ယူပါ။ ဥပမာ-
သုဂတော၌ သုရှေးရှိသော ဂဒဓာတ်၊ အ၊ ပစ္စည်းဖြစ်၍ သဒ္ဒါနည်းအရ ရုပ်တွက်
လိုက်လျှင် “သုဂဒေါ”ဟူသာ ပြီးနိုင်၏။ သုဂတော-ပြီးအောင် ဒ, ကို တ, ပြုရ

သီလက္ခန္ဓာ ၇-နိပါတ်စည်းများ

သေး၏။ ထို့ကြောင့် ယင်းပုဒ်၌ ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်း ရသည်။ သီဟော-ပုဒ် ၌ ဟိသဓာတ် အ, ပစ္စည်းဖြစ်၍ သဒ္ဒါနည်းအရ ရုပ်တွက်လိုက်လျှင် ဟိသော-ဟူ၍သာ ဖြစ်၏။ သီဟော-ပြီးအောင် ဟ, နှင့် သ, ကို ရှေ့နောက်ပြန်ရသေး၏။ ထို့ကြောင့် ယင်းပုဒ်၌ ဝဏ္ဏဝိပရိယာယနိရုတ္တိနည်း ရသည်။ ဤကား ငိုကာစသည် တို့ အဆိုကို လေ့လာ၍ ရေးထားသော အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်သည်။

ယခုခေတ်၌ကား ပုဒ်၏ ပကတိ+ပစ္စယတို့ကို ခွဲ၍ ထို ပကတိ+ပစ္စယတို့မှ နိပ္ပန္နဖြစ်အောင် လုပ်ယူရသော အဆင့်ဆင့်သော အစီအရင်များကို “နိရုတ္တိနည်း” ဟုချည်း ယူဆရေးသား ဖြေဆိုနေကြလေပြီ။ ယင်းသို့ဆိုသော် နိရုတ္တိနည်းကား ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင် ဖြစ်ချေသည်တမ့်။

နိရုတ္တိနည်းနမူနာပုံစံများ

ဝန်ခံချက်။ ။အောက်ပါ တို့သည် မဲစိုးရိမ်သီလက္ခန္ဓာအဖြေ စာအုပ်ပါ အစီအရင်များ ဖြစ်ပါသည်။

- အဒ္ဓါန။ ။ အဒ္ဓါပုဒ် အယနဖြင့် အဒ္ဓါယန-ဖြစ်ပြီးလျှင် ယ, ကိုချေ။
- အပ္ပ။ ။ အလဓာတ်၊ ပ, ပစ္စည်းဖြင့် အလပမု လ, ကို ပ, ပြု။
- အစ္စရိယ။ ။ အစ္စရာယောဂ္ဂမှ ယောဂ္ဂကိုချေ။ အစ္စရာကို အစ္စရိယပြု။
- အဗ္ဘတ။ ။ အဘူတဘူတ-မှ ဘူတတစ်ခုကိုချေ။ အသဒိသဒ္ဓေဘော် ဗ, လာဥကို ဥပြု။
- အရဟတာ။ ။ အရိသဒ္ဓါပပဒ ဟနဓာတ်၊ ကိပစ္စည်းဖြင့် အရိဟနကိ-မှ န, ကိုချေ။ ကိချေ။ နာသက်၍ အရိဟနာ-ဖြစ်စေပြီး ဣကို အ, ပြု၊ နာကို တာပြု။
- တစ်နည်း။ ။ အရိသဒ္ဓါပပဒ ဟနဓာတ်၊ အန္တပစ္စည်းဖြင့် အရိဟနအန္တမှ ဓာတွန်ချေ။ နာသက်၍ အရိဟန္တနာဖြစ်ပြီးမှ ဣကို အ, ပြု၊ န္တနာ-ကို တာပြု။
- အဋ္ဌပုတ္တိ။ ။ အတ္ထပုတ္တိ-မှ ထွက်၍ ဋ္ဌပြု။
- အရိယ။ ။ အရိသဒ္ဓါပပဒ ဟနဓာတ်၊ ကိပစ္စည်းဖြင့် အရိဟနကိ-ဖြစ် ရာမှ ဓာတွန်နှင့်ကိ-ကို ချေ။ အရိဟဖြစ်စေပြီးမှ ဟ, ကို ယ, ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ အရဟ-မှ အ, ကို ဣပြု၊ ဟ, ကို ယ, ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ အာရကာ-မှ အာရကာတစ်ခုလုံးကို အရိယပြု။
- တစ်နည်း။ ။ အာရကာ-မှ အာကို ရဿ၊ ရ, စိတ် အ, ဣ၊ ပြုဘိ က, ယ၊ အရိယ၊ ပြီးထန်ရုတ္တိ။
- အပရဏ္ဍ။ ။ အပရန္ဒ-မှ နှံ ကို ဏ္ဍပြု။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

- အရဟံ။ ။အာရကာမှ အာကို အ,ပြု၊ က,ကို ဟ,ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ။
- တစ်နည်း။ ။အရိဟ-မှ လူကို အ,ပြု၊ ဟထက်၌ နိဂ္ဂဟိတ်လာ။
- တစ်နည်း။ ။အရဟ-မှ နိဂ္ဂဟိတ်လာ။
- အဟူ။ ။အဟူ ဤ-မှ အဇ္ဈတနိ ဤကို ချေ၊ ဥကို ဥပြု။
- အဂါရ။ ။အနဂါရိယံ-၌ အဂါရ-သည် အဂါရဝါသော-မှ ဝါသော-ကို ချေ၍ ပြီးသည်။
- အသောသိ။ ။သုဓာတ် ဤဝိဘတ်ဖြင့် သု+ဤဖြစ်ပြီးမှ အ,လာ၊ သ,လာ။
- အာစရိယ။ ။အာပုဗ္ဗ စရဓာတ် ယ,ပစ္စည်းဖြင့် အာစရယ-မှ ရထက်၌ လူလာ။
- အာဂုဏ။ ။အာပုဗ္ဗ ဝုဓာတ် တ,ပစ္စည်းဖြင့် အာဂုတ-မှ တ,ကို ငှ,ပြု။
- အာသီဝိသ။ ။အာသု+ဝိသ-မှ ဥကို ဤပြု။
- အာဂုဓ။ ။အာယုဓ-မှ ယ,ကို ဝ,ပြု။
- အာဏဏျ။ ။န+လူဏ+ဏျ-မှ န,ကို အန်ပြု၊ လူကို အ,ပြု၊ ဏ, အနုဗန်ချေ၊
အ,ကို အာဂုဒ္ဓိပြု။ န,ကို ဏ,ပြု။
- လူရိယာ။ ။အရဓာတ်၊ ဏျပစ္စည်းဖြင့် အရိယာဖြစ်ပြီးမှ အရကို လူရပြု။
- လူရ။ ။လူစအတ်၊ ဥပစ္စည်းဖြင့် လူစမှ စ,ကို ရ,ပြု။
- လူဗ္ဘာ။ ။လူဘပုဒ်, ဏျပစ္စည်းဖြင့် လူဘျမှ ဘျကို ဘပြု၊ ဗလာ။
- ဥတု။ ။လူဓာတ် တုပစ္စည်းဖြင့် လူတု-မှ လူကို ဥပြု။
- ဥဇ။ ။အဇဓာတ်၊ ဥပစ္စည်းဖြင့် အဇ-မှ အ,ကို ဥပြု။
- တစ်နည်း။ ။အရဓာတ်၊ ဇပစ္စည်းဖြင့် အရဇ-မှ အရကို ဥပြု။
- ဥပ္ပိလာဝိတ။ ။ဥပုဗ္ဗ ပလဝဓာတ်၊ တ,ပစ္စည်းဖြင့် ဥပလဝ+တ-မှ လူလာ၊
အ,ကို လူပြု၊ ပ,လာ၊ အ,ကို အာပြု။
- ဥပေါသထ။ ။ဥပ+ဝသ+အထ-ဖြင့် ဥပဝသထ-မှ ဝ,ကို သြပြု။
- ဥက္ကဋ္ဌာ။ ။ဥက္ကာ+ဇောတယန္တိ+ဋ္ဌာ-မှ ဇောတယန္တိ-ကို ချေ၊ အာကို အ,ပြု၊
အသဒိသဒ္ဓေဘော်လာ။
- တစ်နည်း။ ။ဥက္ကာ+ဋ္ဌိတ+မာပိတ-မှ လူကို အာပြု၊ တ,ကို ချေ၊ အာကို
အ,ပြု၊ မာပိတ-ပုဒ်ကို ချေ။
- တစ်နည်း။ ။ဥက္ကာ+ဓာ-မှ အာကို အ,ပြု၊ ဓ,ကို ဋ္ဌပြု၊ ဒ္ဓေဘော်လာ။
- ဧတဒဂ္ဂံ။ ။ဧတံ+အဂ္ဂံ-မှ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဒ,ပြု။(လိင်္ဂဝိပလ္လာနည်းလည်း ရသည်။)
- အံသ။ ။အန+သဖြင့် အနသ-မှ န,ကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု။
- ကရုဏာ။ ။ကိရ+ဥန-ဖြင့် ကိရုဏာ-မှ လူကို အ,ပြု၊ န,ကို ဏ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ကိ+ဥနဖြင့် ကိဥန-မှ လူကို အ,ပြု၊ ရ,လာ၊ န,ကို ဏ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ကရ+ဥနဖြင့် ကရနာ-မှ န,ကို ဏ,ပြု။

သီလကွန်၊ ၇-နံပါတ်စည်းများ

- တစ်နည်း။ ။က+ရဓိ+ယု-ဖြင့် ကရဓနာ-မှ ဓ,ကို ချေ၊ န,ကို ဏ,ပြု။
- ကရဓ။ ။ကရ+ဇာတ-မှ တ,ကို ချေ။
- ကုမာရ။ ။ကမု+အာရ-ဖြင့် ကမာရ-မှ အ,ကို ဥပြု။
- တစ်နည်း။ ။ကု+ရမု+ဏ-ဖြင့် ကုရာမ-မှ ရ,နှင့် မ,ကို ရှေ့နောက်ပြန်။
- ကုရရ။ ။ကန္တ+ဥရ-ဖြင့် ကန္တဥရ-မှ ကန္တကို ကုရပြု။
- တစ်နည်း။ ။ကရ+ဥရ-ဖြင့် ကရရ-မှ အ,ကို ဥပြု။
- ကုတုဟလ။ ။ကုတုလ-မှ ဥကို ဥပြု၊ ဇ,ကို ဟ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ကု+တုလ+အ-ဖြင့် ကုတုလ-မှ ဥကို ဥပြု၊ ဟ,လာ။
- ကောမာရဘဇ္ဇ။ ။ကုမာရဘဇ္ဇ-မှ ဥကို ဩပြု၊ တျကို စ,ပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- ကဏ္ဍိကာ။ ။က+နိ+ဇ္ဈ+အာ-မှ ဤကို ဣပြု၊ န,ကို ဏ,ပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊
ဇ္ဈကို အကပြု၊ ချေ။
- ကံသ။ ။ကန+သ-ဖြင့် ကနသ-မှ န,ကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု။
- ဂရ။ ။ဂိရ+ဥ-ဖြင့် ဂိရ-မှ ဣကို အ,ပြု။
- ဂတော။ ။ဂမု+တ-ဖြင့် ဂမတ-မှ မ,ကို ချေ။
- ဂန္တိရ။ ။ဂံ+ဂမု+ဤရ-မှ ဂမု-ကို ဘ,ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို မ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ဂမု+ဤရ-ဖြင့် ဂမိရ-မှ ဘ,လာ။
- စက္ကဝါဠ။ ။စက္ကဝါဠ-မှ အာကို အ,ပြု၊ ငှ,ကို ဠ,ပြု။
- စုလ္လာသိတိ။ ။စတုရာသိတိ-မှ တု,ကို ချေ၊ စ,ကို စုပြု၊ ရ,ကို လ,ပြု၊
ဒွေဘော်လာ။
- ဆန္တိတ။ ။ထန္တိတ-မှ ထ,ကို ဆ,ပြု။
- ဆဠဘိဇာတိ။ ။ဆအဘိဇာတိ-မှ ဠလာ။
- ဆာတ။ ။ခါဒ+တ-ဖြင့် ခါတ-မှ ခ,ကို ဆ,ပြု။
- တပေါဒါ။ ။တပ+ဥဒက-ဖြင့် တပုဒက-မှ ဥကို ဩပြု၊ ဥဒက-ကို ဥဒပြု။
- တထာဂတ။ ။ဗာထ+ဂဒ-မှ အလယ်၌ အာလာ၊ ဒ,ကို တ,ပြု။
- တဏှုလ။ ။တမ+ဥလ-ဖြင့် တမဥလ-မှ မ,ကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၊ ဠ,လာ။
နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဏ,ပြု။
- တိန္ဒူက။ ။တနု+ဥက-မှ အ,ကို ဣပြု၊ ဒ,လာ။
- တိတ္ထိယ။ ။တိတ္ထိက-မှ က,ကို ယ,ပြု။
- ထမ္ဘ။ ။ဓရ+ရမ္ဘ-ဖြင့် ဓမ္ဘ-မှ ဓ,ကို ထ,ပြု။
- ထာမ။ ။ဌာ+မ-မှ ဌ,ကို ထ,ပြု။
- ထိရ။ ။ဌာ+ဣရ-ဖြင့် ဌိရ-မှ ဌ,ကို ထ,ပြု။

ထေတ။ ။ဌာ+ဣရ-ဖြင့် ဌိရ-မှ ဌ,ကို ထ,ပြု၊ ရ,ကို တ,ပြု၊ ထိတဖြစ်
ပြီးမှ “ထိတဿ ဘာဝေါ ထေတော”ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ဆင့်။

ထေရ။ ။ဌာ+ဣရ-ဖြင့် ဌိ-မှ ဌ,ကို ထ,ပြု၊ ဣကို ဧပြု။

ဒဏ္ဍ။ ။ဒဉ္စိ+က-ဖြင့် ဒဉက-မှ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊ ဣ,ပြု၊ က,ကို ချေ။

ဒဠ။ ။ဒဟ+အ-ဖြင့် ဒဟ-မှ ဠ,လာ။

တစ်နည်း။ ။ဒဟ+လာ+အ-ဖြင့် ဒလဟ-မှ ဟ,နှင့် လ,ကို ရှေ့နောက်ပြန်။

ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါ။ ။ဒွါသဋ္ဌိပဋိပဒါ-မှ အာကို အ,ပြု၊ သ,ကို ချေ။

ဒေါသိနာ။ ။ဒေါသ+ဣတ-ဖြင့် ဒေါသိတ-မှ တ,ကို န,ပြု။

ဓမ္မ။ ။ဒဟ+ရမ္မ-ဖြင့် ဒဟရမ္မ-မှ ဒ,ကို ဓ,ပြု၊ ဟ,ကို ချေ၊ ရ,ကို
ချေ။

နဂရ။ ။န+ဃရ-မှ ဃ,ကို ဂ,ပြု။ (နံ သမ္ပုဏ္ဏံ ဃရံ ဧတ္တာတိ နဂရံ။)

နိကာယ။ ။နိ+စိ+ဏ-မှ ဣကို ဧပြု၊ ဧကို အာယပြု၊ ဣ,ကို ချေ၊ စ,ကို
က,ပြု။

တစ်နည်း။ ။နိ+စိ+ဏျ-မှ ဣ,ကို ချေ၊ စိကို ကာပြု။

နိယျာနိက။ ။နိ+ယာ+အနိယ-ဖြင့် နိယျာနိယ-မှ ယ,ကို က,ပြု၊ ဤကို
ဣပြု။

နိဗ္ဗေဒ္ဓေတဗ္ဗ။ ။နိ+ဝေဌ+တဗ္ဗ-မှ ဝ,လာ၊ ဝ,နှစ်လုံးကို ဗ,နှစ်လုံးပြု။ (အသန္တုပ္ပတ္တိ
အာဂမော-နှင့် အညိ ဒွေဘောကို ဝဏ္ဏာဂမ-ဟု ယူပါ။)

နိဝုဋ္ဌ။ ။နိ+ဝု-တ-ဖြင့် နိဝုတ-မှ တ,ကို ဋ,ပြု။

နိဟိတ။ ။နိ+ဓာ+တ-မှ ဓ,ကို ဟ,ပြု၊ အာကို ဣ,ပြု။

နိဂဏ္ဏ။ ။နိ+ဂဏ္ဏ-မှ ထ,ကို ဌ,ပြု။

ပဏိဟိတ။ ။ပ+နိ+ဓာ+တ-မှ န,ကို ဣ,ပြု၊ ဓ,ကို ဟ,ပြု၊ အာကို ဣပြု။

ပဿနဒိ။ ။ပရသေန+ဇိ-မှ ရ,ကို ချေ၊ ဇ,ကို ဒ,ပြု။

ပစ္စနိက။ ။ပစ္စနိတ-မှ တ,ကို က,ပြု။

ပစ္စက္ခံ။ ။ပတိ+အက္ခံ-မှ တိကို စ,ပြု၊ ဒွေဘော်လာ။

ပလိတ။ ။ပစ+ဣတ-ဖြင့် ပစိတ-မှ စ,ကို လ,ပြု။

ပက္ခ။ ။ပတ+ခ-မှ တ,ကို က,ပြု။

ပရိပ္ပာဇက။ ။ပရိ+ဝဇ+ဏျ-မှ ဝ,ဒွေဘော်လာ၊ ဝ,နှစ်လုံးကို ဗ,နှစ်လုံးပြု၊
အာဝုဒ္ဓိပြု၊ ဣကို အက,ပြု။

ပဉ္စ။ ။ပဉ္စ+ဏ-မှ စ,ကို ဥပြု၊ ဆ,ကို ဟ,ပြု၊ ပု-၌ ဥကို အ,ပြု။

ပဏ္ဍတ္တိ။ ။ပညတ္တိ-မှ ပည-ကို ပဏ္ဍပြု။

သီလကွန်၊ ၇-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

- ပလ္လင်္ကံ။ ။ပရိ+အင်္ဂ-မှ လ္လင်္ကံ ချေ၊ ရ၊ကို လ၊ပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- ပယိရူပါသတော။ ။ပရိယုပါသတော-မှ ရ၊နှင့် ယ၊ကို ရှေ့နောက်ပြန်။
- ပလေတိ။ ။ပရေတိ-မှ ရ၊ကို လ၊ပြု။
- ပလိဗောဓေ။ ။ပရိဗောဓ-မှ ရ၊ကို လ၊ပြု။
- ပလိဗုန္ဒနံ။ ။ပရိဗုန္ဒနံ-မှ ရ၊ကို လ၊ပြု။
- ပဿ။ ။ဒိသ+အ-ဖြင့် ဒိသ-မှ ဒိသကို ပဿပြု။
- ပါတရာသ။ ။ပါတ+အာသ-မှ ရ၊လာ။
- ပါရိဗုဉ္ဇ။ ။ပရိဟာနိ+ဈာ-ဖြင့် ပါရိဟာဈာ-မှ အာကို ဥပြု၊ ဟ၊ကို ဇ၊ပြု၊ နှုကို ညပြု။
- ပါဏ။ ။ပ+အန+ဏ-ဖြင့် ပါန-မှ န၊ကို ဏ၊ပြု။
- ပါလိဖုလ္လ။ ။ပရိဖုလ္လ-မှ အ၊ကို အာပြု၊ ရ၊ကို လ၊ပြု။
- ပါလိဘဒ္ဒေါ။ ။ပရိဘဒ္ဒေါ-မှ အ၊ကို အာပြု၊ ရ၊ကို လ၊ပြု။
- ပိဟိတာ။ ။အပိ+ဓာ+တ-မှ အ၊ကို ချေ၊ ဓ၊ကို ဟ၊ပြု၊ အာကို လ္လပြု။
- ပိသာဓ။ ။ပိသိတ+အသ-မှ ပိသိတ-ကို ပိပြု။ အသကို သာစပြု။
- ပိဏ္ဍဒါယက။ ။ပိဏ္ဍ+အယ+ဏျ-ဖြင့် ပိဏ္ဍအာယက-မှ ဒ၊လာ။
- ပိပ္ပလိက။ ။ပိယဖလ-မှ ယ၊ကို ချေ၊ ပ၊ဒွေဘော်လာ၊ သုတ္တတဒ္ဓိတ်ဆင့်။
- ပိသုဏ။ ။ပိယသုညကရဏ-မှ ယ၊ည၊ကရ-တို့ကို ချေ။
- ပုည။ ။ပုဇ္ဇ+ဘဝ+ဇန+ဏျ-မှ ဇုကို ချေ၊ ဘဝကို ချေ၊ ဇ၊ကို ချေ၊ နှုကို ဥပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- ပုဂ္ဂလ။ ။ပုတိ+ဂလ+အ-မှ တိကို ချေ၊ ဒွေဘော်လာ။
- ပုဗ္ဗဏ္ဍ။ ။ပုဗ္ဗန္တ-မှ နှုကို ဏ္ဍပြု။
- ပုထုအာရမဏ။ ။ပုထုအာရမဏ အာရမဏ-မှ အာရမဏ-တစ်ပုဒ်ကို ချေ။
- ပေမနိယ။ ။ပေမန+ဣက-မှ က၊ကို ယ၊ပြု။
- ဖရသ။ ။ပရ+ဥသ+အ-မှ ပ၊ကို ဖ၊ပြု။
- ဖုဿ။ ။ဖုသ+တွာ-ဖြင့် ဖုသျ-မှ သျကို သ၊ပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- ဖေဂ္ဂ။ ။ဖေဂ္ဂဏီ-မှ ဏီကို ချေ။
- ဗဓိရ။ ။ဗန္ဓ+ဣရ-ဖြင့် ဗန္ဓရ-မှ န၊ကို ချေ။
- တစ်နည်း။ ။ဗာဓ+ဣရ-ဖြင့် ဗာဓိရ-မှ အာကို အ၊ပြု။
- ဗြဟ္မာတ္တ။ ။ဗြဟ္မဒိန္န-မှ ဒိန္နကို ဒတ္တပြု။
- ဗြဟ္မဏ။ ။ဗဟ+ယု-ဖြင့် ဗဟန-မှ ဗ၊ကို ဗြပြု၊ အ၊ကို အာပြု၊ မ၊လာ။
- ဝိဇ။ ။ဝိ+ဇနိ+ကိ-ဖြင့် ဝိဇ-မှ ဝ၊ကို ဝ၊ပြု၊ လ္လင်္ကံ ဤပြု။

ဓမ္မစရိယမျက်ရှု

- ဘဂဝါ။ ။ဘာဂျဝါ-မှ အာကို အ,ပြု၊ ယ,ကို ချေ။
- တစ်နည်း။ ။ဘဂ္ဂဝါ-မှ ဂ,တစ်လုံးကို ချေ။
- တစ်နည်း။ ။ဝိဘတ္တဝါ-မှ ဝိကို ချေ၊ တ္တကို ဂ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ဘတ္တဝါ-မှ တ္တကို ဂ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။ဘဝေသု ဝန္တဂမနော-မှ ဝေ, သု, န္တ, မ, နော-တို့ကို ချေ၊
အ,ကို အာပြု၊ ဝါနှင့် ဂ,ကို ရှေ့နောက်ပြန်။
- ဘောရဝံ။ ။ဘိရုပုဒ်၊ ဣ,ပစ္စည်း၊ ဤကို ဧပြု၊ ဥကို သြပြု၊ ၎င်းသြကို အဝပြု၊
သိသက် အံပြု။
- ဘောဇနေယျံ။ ။ဘုဇဓာတ်၊ အနိယပစ္စည်းဖြင့် ဘောဇနိယ-မှ ဤကို ဧပြု။
- မသာဏာနိ။ ။မိဿကသာဏာနိ-မှ ဣကို အ,ပြု၊ သာ,က-တို့ကို ချေ။
- မဟစွာ။ ။မဟတိယာ-မှ ဣကို ချေ၊ တျကို စ,ပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- မဇ္ဈန။ ။မဇ္ဈ+အဟ-မှ အဟ-ကို အန-ပြု။
- မဉ္ဇူသာ။ ။မန+သ-မှ အလယ်၌ ဇူလာ၊ န,ကို ဥပြု။
- မုဏ္ဍ။ ။မန+ဥ-မှ အ,ကို ဥပြု၊ န,ကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၊ ဝဂ္ဂန္တ ဣ,ပြု။
- ယောဗ္ဗန။ ။ယုဝ+န-မှ ဥကို သြပြု၊ ဝ,ကို ဗ,ပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- ရတန။ ။ရတ+ဇန-မှ ဇ,ကို ချေ။
- တစ်နည်း။ ။ရတိ+ဇန-မှ ဣကို အ,ပြု၊ ဇ,ကို ချေ။
- ရဇ္ဈ။ ။ရဇ+ဇ-မှ ဥကို အ,ပြု၊ ဇ,ကို ဇ,ပြု။
- ရတ္တဉာ။ ။ရတ္တိဉာ-မှ ဣကို အ,ပြု။
- ရက္ခ။ ။ရဟ+ခ-မှ ဟ,ကို က,ပြု။
- လက္ခဿာ။ ။လက္ခနိယာ-မှ ဤကို ချေ၊ န,ကို ဣ,ပြု၊ ဣကို ဥပြု၊
ဒွေဘော်လာ။
- လိစ္ဆဝိ။ ။နိစ္ဆဝိ-မှ န,ကို လ,ပြု။
- တစ်နည်း။ ။လိနစ္ဆဝိ-မှ ဤကို ဣပြု၊ န,ကို ချေ။
- ဝဠဝါ။ ။ဝလဓာတ်၊ ဝ,ပစ္စည်းဖြင့် ဝလဝါ-မှ လ,ကို ဠ,ပြု။
- ဝဉ္ဇာ။ ။ဝန+ဈ-မှ န,ကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဥပြု။
- တစ်နည်း။ ။ဟန+ဈ-မှ ဟန-ကို ဝပြု၊ ဈကို ဈပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၊
နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဥပြု။
- ဝလာဟက။ ။ဝါရိဝါဟက-မှ ဝါရိကို ဝ,ပြု၊ ဝ,ကို လ,ပြု။
- ဝေါဿာ။ ။ဝိ+အဝ+အသ+ဏ-မှ အဝ,ကို သြပြု၊ အ,ကို ချေ၊ သ,လာ။
- သဘာဂ။ ။သမာနဘာဂ-မှ သမာန-ကို သ,ပြု။

သီလက္ခန္ဓာ ၇-နိပါတ်စည်းမျဉ်း

- သက္ကဏ။ ။သက+ဥန-ဖြင့် သက္ကန-မှ န,ကို ဏ,ပြု။
- သမောဓာန။ ။သံ+အဝ+ဓာ+ယု-မှ အဝ,ကို သြပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုမ,ပြု၊ ယုကို အန,ပြု၊ အာကို ချေ၊ အ,ကို အာ,ပြု။
- သမာဟိတ။ ။သံ+အာ+ဓာ+တ-မှ နိဂ္ဂဟိတ်ကို မ,ပြု၊ ဓ,ကို ဟ,ပြု၊ အာကို ဣပြု။
- သဿတိ။ ။သရ+တိ-မှ ရ,ကို သ,ပြု၊ သ,လာ။
- သာပဒေသံ။ ။သဟာပဒေသံ-မှ သဟ,ကို သ,ပြု။ (သဥပမံစသည် နည်းတူပင်)
- သာတိ။ ။သမာန+ဒိသ+ကိ-ဖြင့် သာဒိ-မှ ဤကို ဣပြု၊ ဒ,ကို တ,ပြု။
- သာရဏီယံ။ ။သရဏ+ဏိက-ဖြင့် သာရဏိက-မှ ဣကို ဤပြု၊ က,ကို ယ,ပြု။
- သိထိလ။ ။သဟဓာတ်၊ က,အနုဗန်ရှိ ကိလပစ္စည်းဖြင့် သဟဣလ-မှ သဟကို သိထပြု။
- သုတ္တံ။ ။သုစ+တ-မှ ဥကို ဥပြု၊ စ,ချေ၊ တ,ကို ဒွေဘော်ဆောင်။
- တစ်နည်း။ ။သု+ဥစ+တ-မှ စ,ကို ချေ၊ တ,ဒွေဘော်ဆောင်။
- တစ်နည်း။ ။သု+တ-မှ တ,ဒွေဘော်လာ။
- တစ်နည်း။ ။သုဒ+တ-မှ ဥကို ဥပြု၊ ဒ,ကို ချေ၊ တ,ဒွေဘော်လာ။
- တစ်နည်း။ ။သု+တာ+တ-မှ အာကို အ,ပြု။
- သုည။ ။သုန-ပုဒ်၊ ဣပစ္စည်းဖြင့် သုန-မှ နှုကို ဥပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- သေက္ခ။ ။သဟ+ဣက္ခ-မှ သဟကို သ,ပြု။
- သောဝဂ္ဂိက။ ။သု+အဂ္ဂိက-မှ ဥကို သြပြု၊ ဝ,လာ။
- သံဝစ္ဆရ။ ။သံ+ဝသ+ဆရ-မှ သ,ကို စ,ပြု။
- သံမ္မဟုလ။ ။သံ+ပဟ+လ-မှ ဥလာ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို မ,ပြု။
- သံဝိဒဟန။ ။သံ+ဝိ+ဓာ+ယု-မှ ဓာကို ဓာဓပြု၊ ဓ,ကို ဒ,ပြု၊ အာကို အ,ပြု၊ ဓ,ကို ဟ,ပြု၊ အာကို အ,ပြု၊ ယုကို အနပြု။
- သမ္မဇည။ ။သံ+ပ+ညာ+ယု-မှ ဉာကို ဇာပြု၊ ယုကို အန,ပြု၊ သမ္မဇာန ဖြစ်စေ။ ၎င်းနောင် ဣသက်၍ သမ္မဇာနဖြစ်စေ၊ အာကို အ,ပြု၊ နှုကို ဥပြု၊ ဒွေဘော်လာ။
- သမ္မောဒနိယံ။ ။သမ္မောဒနိက-မှ က,ကို ယ,ပြု။
- ဟဒယ။ ။ဟရ+ယ-မှ ရ,ကို ဒ,ပြု။
- ဟလာဟလ။ ။ဟနဟန-မှ န,ကို လ,ပြု၊ အ,ကို အာပြု။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

အမေးအဖြေ နမူနာ

ဟလာဟလ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြပါ။

ဟလာဟလ-ဟူသောပုဒ်သည် ဟနဟန-ဟု ဆိုလိုလျက် န, ကို လ, ပြုခြင်း ဟူသော ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်း၊ အ, ကို အာပြုခြင်းဟူသော ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိ နည်းတို့ဖြင့် ဟလာဟလ-ဟု ဖြစ်နေပါသည်။

၇-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၈-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

နက်နဲခက်ခဲသော အဓိပ္ပါယ်အဆုံးအဖြတ်ကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ခက်ခဲသောအရာ၌ အဓိပ္ပါယ် ယူဆဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ကျမ်းချင်း ကွဲလွဲရာ၌ ကျမ်းညှိနည်း၊ နိတတ္ထ၊ နေယျတ္ထ၊ ဥဇုဝစ်၊ ဝင်္ဂဝစ်၊ အတ္တာပန၊ အတ္တာ တိသယနည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒန္တ ရသနိဓာန၊ အညတ္တာပေါဟန အားဖြင့် လည်းကောင်း အဓိပ္ပါယ်ယူပုံ ယူနည်းကို မေးခြင်းများလည်း စပ်ဆိုင်ပါဝင်သည်။

အမှာ။ ။ ဤစည်းမျဉ်းအတွက် အထူးရေးစရာ မလိုတော့ပြီ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့ကို ကျေညက်အောင် ကြည့်ထားဖို့သာ လိုတော့သည်။ အထူးသဖြင့် အဋ္ဌကထာလာ ကောင်းနိုးရာရာများကို ကြည့်ထားဖို့ လိုသည်။ သို့သော် အောက်ပါ အချက်များကိုကား မှတ်သားထားသင့်ပေ၏။ ယင်းအချက်များကို နားလည်ထားရုံမျှဖြင့် အချို့သောပုစ္ဆာများကို ဖြေဆိုနိုင်ပေလိမ့်မည်။

၁။ နိတတ္ထ

သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗစကားထဲ၌ မုချတိုက်ရိုက် ပါပြီးဖြစ်သော အနက်ကို “နိတတ္ထ” ဟုဆိုသည်။

ပုံစံ။ ။ ဗြဟ္မဒတ္တောတိ တဿ နာမံ-၌ “ဗြဟ္မဒတ္တသဒ္ဒါသည်းဇာတိသဒ္ဒါ စသည် မဟုတ်၊ နာမသဒ္ဒါသာတည်း”ဟု ဖွင့်တိုင်းယူရသည်။ (ဥပစာရသော အဖွင့်မှတစ်ပါး အဖွင့်တိုင်း၌ပင် ရနိုင်၏။)

၂။ နေယျတ္ထ

သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်၌ တိုက်ရိုက်မပါဘဲ ဆောင်၍သိသင့်သော အနက်ကို “နေယျတ္ထ”ဟု ဆိုသည်။

သီလကွန်၊ ၈-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

ပုံစံ။ ။ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒန္တိတိ-ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ ပဋိသံဝေဒန္တိ။
ဧတ္ထ ကိဉ္ဇာပိ အာယတနာနံ ဖုဿနကိစ္စံ ဝိယ ဝုတ္တံ။ တထာပိ န တေသံ ဖုဿန
ကိစ္စတာ။ န ဟိ အာယတနာနိ ဖုဿန္တိ။ ဖဿောဝ တံတံ အာရဗ္ဗဏံ ဖုဿတိ၊
အာယတနာနိ ပန ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတွာ ဒဿိတာနိ-ဌိ ဌာနိ အာယတန
ထိခိုက်၏ ဆိုသော်လည်း ဌာနဖဿသာ ထိခိုက်သောကြောင့် ဌာနပုဗ္ဗစာဖြစ်၏။
အာယတနတို့ကို ဖဿပေါ်၌ ထည့်သွင်းတင်စား၍ ခေါ်သည်-ဟူလို။ ဥပစာ
ဖြေလိုရင်း ဖြစ်သောကြောင့် နေယျတ္ထဖြစ်၏။ (ဥပစာရသော အဖွင့်တိုင်း ရ၏။)

၃။ ဥဇုဝတ်

အဖြောင့်အားဖြင့် ဆိုအပ်သော စကားရပ်ကို “ဥဇုဝတ်”ဟု ခေါ်သည်။
နိတတ္ထနှင့် သဘောသွား တူ၏။

၄။ ဝင်္ဂဝတ်

အကောက်အားဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို “ဝင်္ဂဝတ်”ဟူ၍ ခေါ်ရသည်။
နေယျတ္ထနှင့် သဘောသွား အတူပင်ဖြစ်၏။

၅။ အတ္တာပန္န

မကင်းရာသည်ဖြစ်၍ အနက်ရောက်သောအားဖြင့် ယူရသောနည်းကို
“အတ္တာပန္နနည်း”ဟု ခေါ်သည်။

ပုံစံ။ ။ ဒေဝဒတ္တော ဒိဝါ န ဘုတ္တော ထူလော-ဌိ အစာနှင့် မကင်းရာသည်
ဖြစ်၍ ညအခါ စား၏ဟု အနက်ရောက်သောအားဖြင့် ယူရသည်။

၆။ အတ္တာပတ္တိ

ဗျတိဆိုကာ၊ အန္ဓယ၊ ရကြ အတ္တာပတ်။

အန္ဓယဆို၊ ဗျတိကို၊ ရလို အတ္တာပတ်။

ဟူသော ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ဗျတိရေကကို ဆိုကာ အန္ဓယကို ယူရခြင်း၊ အန္ဓယ
ကို ဆိုကာ ဗျတိရေကကို ယူရခြင်းအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ယူရခြင်းကို “အတ္တာ
ပတ္တိ”ဟု ခေါ်သည်။

ပုံစံ။ ။ ဗြဟ္မဒတ္တောတိ တဿ နာမံ-ဌိ “ဗြဟ္မဒတ္တသဒ္ဓါသည် နာမသဒ္ဓါ
တည်း”ဟု အန္ဓယကို ဆိုသဖြင့် “ဇာတိသဒ္ဓါစသည် မဟုတ်”ဟု ဗျတိရေက
အဓိပ္ပါယ်ကို သိရသည်။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

၇။ သဒ္ဓန္တရသန္တိဓာန

“သာမညသဒ္ဓါ၊ ဖြစ်ငြားပါလည်း၊ တည်ရာဌာန၊ ထူးပြားက၊ ဝိသေသတ္တ
ဟောမြဲတည်း” နှင့်အညီ သဒ္ဓါကို သာမညအားဖြင့် ဆိုသော်လည်း ထိုသာမည
သဒ္ဓါကို အထူးပြုပေးသည့် သဒ္ဓါတစ်ခုအနီး၌ တည်သောကြောင့် သာမညသဒ္ဓါ၏
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဝိသေသအားဖြင့် ယူရခြင်းကို “သဒ္ဓန္တရသန္တိဓာန” ဟု ဆိုသည်။

ပုံစံ။ ။ သနရာမရလောကဂရု-၌ လောကသဒ္ဓါသည် လောကသုံးပါးလုံးကို
ဟောနိုင်သော သာမညသဒ္ဓါဖြစ်သော်လည်း “ဂရု” ဟူသော အထူးပြုပေးသည့်
သဒ္ဓါ အနီး၌ရှိသောကြောင့် ယင်း၏အရ သတ္တလောကကိုသာ ယူရလေသည်။

၈။ သဒ္ဓန္တရပေါဟန

သဒ္ဓါတစ်ပါး၏ အနက်ကို တားမြစ် ကန့်ကွက်ခြင်းကို “သဒ္ဓန္တရပေါဟန”
ဟု ခေါ်သည်။ “အညတ္တာပေါဟန” ဟု ငိုကာများက သုံးကြသည်။

ပုံစံ။ ။ ပုရိသော ဂစ္ဆတိ-၌ မိန်းမစသော အနက်ကို တားမြစ် ကန့်ကွက်
လေသည်။

ပုထုဇဉ်သရုပ်

ပုထုဇဉ်သရုပ်ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ထုတ်ပြပါ။
“ပုထုဇဉ်သည် အန္တပုထုဇဉ်၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်” နှစ်မျိုးပြားပါသည်။ ထိုတွင်
ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ-စသည်တို့၌ သင်ယူခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း၊ ကြား
နားခြင်း၊ ဆောင်ထားခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိသော ပုထုဇဉ်သည် အန္တပုထုဇဉ်
ဖြစ်ပါသည်။ ရှိသော ပုထုဇဉ်သည် ကလျာဏပုထုဇဉ် ဖြစ်ပါသည်။

၈-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၉-နပါတ် စည်းများ

သတ်မှတ်ပေးသည့် အဋ္ဌကထာပါ အဓိပ္ပါယ်သွားအတိုင်း ဝုတ္တောဒယ ဆန်းကျမ်းလာ ဂါထာတစ်မျိုးမျိုးကို ကျနအောင် စီကုံးစေခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။အဋ္ဌကထာ၌ပါသော ဂါထာ၏ အမျိုးအမည်ကို မေးခြင်း၊ အနက်ယောဇနာစေခြင်းလည်း စပ်ဆိုင်ပါဝင်သည်။

၈-လုံးဖွဲ့ဂါထာ စီကုံးနည်း

၁။ “ဘူလမိ၊ နသိဘ၊ ယတိမ်သတ်၊ မတ်ဘုံဇေ၊ ဇနေပု၊ သုလိသ၊ ဥဗ္ဗေမိ ကြတ်၊ တတ်အာသ၊ ဂိုဏ်းနတ် နက္ခတ်ရ”ဟူသော ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ဂိုဏ်း ၈-ပါးနှင့် ဂရု၊ လဟု အနေအထားကို မှတ်သားထားပါ။

၂။ လေးပါဒရှိ၍ တစ်ပါဒ တစ်ပါဒမှာ အက္ခရာရှစ်လုံးစီ ရှိပါစေ။

၃။ ဆန်းစစ်လိုလျှင် ရှေ့ဆုံးအလုံးနှင့် နောက်ဆုံးအလုံးကို ပယ်၍ အလယ်ခြောက်လုံးကိုသာ နှစ်ဂိုဏ်းခွဲ၍ စစ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ပထမသုံးလုံးကို “ပထမဂိုဏ်းကွက်”ဟု လည်းကောင်း၊ ဒုတိယသုံးလုံးကို “ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်”ဟု လည်းကောင်း မှတ်သားထားပါ။

၄။ လေးပါဒလုံး ပထမဂိုဏ်းကွက်မှာ သ, ဂိုဏ်း န, ဂိုဏ်းမှတစ်ပါး ကြိုက်ရာ ဂိုဏ်းကို ထားပါ။

၅။ ပထမ, တတိယ-ဟူသော ဝိသမနှစ်ပါဒ၌ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်မှာ ကြိုက်ရာ ဂိုဏ်း ထားပါ။

၆။ ဒုတိယ, စတုတ္ထ-ဟူသော သမနှစ်ပါဒ၌ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌ကား ဇ, ဂိုဏ်းကိုသာ အမြဲထားပါ။

- ၇။ ယ+ဇ
- ယ+ဇ ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက ပထျာဝတ္တဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။
- ယ+ဇ
- ဘ+ဇ-ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက တတိယဘ, ကာရဝိပုလာဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။
- ဘ+ဇ
- ယ+ဇ-ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက ပထမဘ, ကာရ ဝိပုလာဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။

ဘ+ဇ

ဘ+ဇ-ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက ဥဘယ ဘ, ကာရဝိပုလာဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။ (ကျန်သော န, မ, ဇ, သ, ရ, တ-ဂိုဏ်းတို့၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။)

ဘ+ဇ

န+ဇ-ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက ပထမ ဘ, ကာရ တတိယ န, ကာရဝိပုလာဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။

န+ဇ

ဘ+ဇ-ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက ပထမ န, ကာရ တတိယ ဘ, ကာရဝိပုလာဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။ (ကျန်သော မ, ဇ, သ, ရ, တ-ဂိုဏ်းတို့၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။)

ယ+ယ

ယ+ယ-ဟု ဂိုဏ်းကွက်နေက ဝတ္တဂါထာဟု အမည်ပေးပါ။ သို့သော် အသုံးရှားလှသည်။

ပုံစံ။ ။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဤဂါထာသည် လေးပါးလုံး ပထမဂိုဏ်းကွက်၌ သ, ဂိုဏ်း န, ဂိုဏ်း လွတ်မြောက်၍ ပထမ, တတိယ ဝိသမနစ်ပါဒ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌ ယ, ဂိုဏ်း ရှိခြင်း၊ ဒုတိယ, စတုတ္ထ သမနစ်ပါဒ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌ ဇ, ဂိုဏ်းရှိခြင်းဟူသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ပထမဝတ္တဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

နမူနာလေ့ကျင့်ခန်း

ဂါထာ ရေးတတ်လိုလျှင် လေ့ကျင့်ခြင်းထက် ကောင်းသောနည်း မရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် ရံခါ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌လာသော စုဏ္ဍိယစကားများ၊ ရံခါ မြန်မာစကားပြေများ၊ ရံခါ မြန်မာကဗျာများကို ပါဠိဂါထာ စီကုံးကြသည်ပါ။ ဤ၌ကား အဋ္ဌကထာလာ အကြောင်းအရာများကို ဂါထာစီကုံးပုံကို ပြပါမည်။ အတုယူ၍ ကိုယ်ပိုင် လေ့ကျင့်ပါ။ သတိပြုရမည်ကား အဆင့်မီသော ဂါထာဖြစ်အောင် စီကုံးလိုသော်-

၁။ သဒ္ဓါအနေအထား မှန်ကန်စေရမည်။

၂။ သင့်သလို ချိုးသင့်က ချိုးရမည်၊ ချဲ့သင့်က ချဲ့ရမည်။ ထည့်သင့်က ထည့်ရမည်၊ ဖြုတ်သင့်က ဖြုတ်ရမည်၊ ပုဒ်ပြောင်းသင့်က ပြောင်းရမည်၊ ပရိယာယ်ပြောင်းသင့်က ပြောင်းရမည်။

သီလကွန်၊ ၉-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

ပုံစံ-၁။ ။ပဉ္စသတေဟိ ကတတ္တာ ပဉ္စသတာတိ စ၊ ထေရေဟေဝ ကတတ္တာ ထေရိကာတိ စ ဝုစ္စတိ-ကို ဂါထာစီပါ။ (သိဋ္ဌ၊ ၂၆)

သတေဟိ ပဉ္စဟိ ကတာ၊ တေန ပဉ္စသတာတိ စ။
ထေရေဟေဝ ကတတ္တာ စ၊ ထေရိကာတိ ပဝုစ္စတိ။

(ပထမ န, ကာရဝိပုလော)

မှတ်ချက်။ ။ပဉ္စသတေဟိ-ကို သတေဟိ ပဉ္စဟိ-ဟု ချဲ့ထားပုံ၊ ကတတ္တာချင်း တူပါလျက် ပုဗ္ဗဒွဉ့် ယေန၊ တေန-ဖြင့် ရေး၍ အပရဒွဉ့် ဟိတ်ပါဌ်ဖြင့် ရေးပုံ၊ ဝုစ္စတိကို ပဝုစ္စတိဟု ရေးပုံတို့ကို အတုယူပါ။ သမနစ်ပါဒ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်မှာ ဇ, ဂိုဏ်းထားသည်ကို သတိပြုပါ။

ပုံစံ-၂။ ။သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ သမူဟေ ဟေတုမိ ဒိဋ္ဌိယံ ပဋိလာဘော ပဟာနေ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ-ကို ဂါထာစီကုံးပါ။ (သိဋ္ဌ၊ ၃၂)

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတု ဒိဋ္ဌိယု။
ပဋိလာဘော ပဟာနေ စ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ။ (ပထျာဝတ္တဂါထာ)

မှတ်ချက်။ ။ဟေတုမိ ဒိဋ္ဌိယံ-တို့ကို သမာသံဖြင့် ချိုးထားပုံကို အတု ယူပါ။

ပုံစံ-၃။ ။ဘဂဝါတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ ဟောတိ၊ ဘဂဝါတိ ဝစနံ ဥတ္တမံ ဟောတိ။ ဂရုဂါရဝယုတ္တော၊ တေန သော ဘဂဝါတိ ဝုစ္စတိ-ကို ဂါထာစီကုံးပါ။ (သိဋ္ဌ၊ ၃၄)

ဘဂဝါတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝါတိ ဝစနမုတ္တမံ။
ဂရုဂါရဝယုတ္တော သော၊ ဘဂဝါ တေန ဝုစ္စတိ။ (ပထျာဝတ္တဂါထာ)

မှတ်ချက်။ ။ပထမပါဒ၌ ၉-လုံး၊ ဒုတိယပါဒ၌ ၁၀-လုံး ဖြစ်နေသော် လည်း မကဲ့ရဲ့ထိုက်၊ အချို့သော သံပျောက်အက္ခရာများ ပါနေသောကြောင့် ဤသို့ စီကုံးနိုင်သည်။ ထိုအတူ အရိယ၊ စရိယ၊ ကရိယ-စသည်တို့၌ နှစ်လုံး ပေါင်းကိုမှ ဂရုတစ်လုံးတည်းသာ ယူရသည်လည်း ရှိ၏။

အောက်ပါ စုဏ္ဏိယများကို ဂါထာစီကုံးကြည့်ပါ။
ယေ မာဏဝါ နရာ ဒေဝဒူတေဟိ စောဒိတာ ပမဇ္ဇန္တိ၊ တေ ဟိနကာယူပဂါ ဟုတွာ ဒိဃရတ္တံ သောစန္တိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၃၆)

အဟံ ဝါရိဇံ န ဟရာမိ န ဘဉ္စာမိ၊ အာရကာဝ သိဃံာမိ။ အထ ကေန ကာရဏေန ဂန္ဓတ္ထေနောတိ ဝုစ္စတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၃၉)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ကုဇ္ဈိတော အတ္ထံ န ဇာနာတိ၊ ဓမ္မဗ္ဗိ န ပဿတိ။ ယဒါ ကောဓော သဟတေ နရံ၊ တဒါ အန္တတမံ ဟောတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၂)

သီလံ ယောဂိနော အလင်္ကာရော၊ သီလံ ယောဂိနော မဏ္ဍနံ၊ သီလေဟိ အလင်္ကာတော ယောဂိ မဏ္ဍနေ အဂ္ဂဘာဝံ ဂစ္ဆတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၅)

အာဒိစ္စပန္နုနာ ဗုဒ္ဓေန ဓမ္မေ ပုထုဇ္ဇနာ ဝုတ္တာ၊ အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော ဧကော၊ ကလျာဏော ပုထုဇ္ဇနော ဧကောတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၈)

ဓမ္မော စ အဓမ္မော စာတိ ဒွေ သမဝိပါကိနော န ဟောန္တိ။ အဓမ္မော နိရယံ နေတိ၊ ဓမ္မော သုဂတိံ ပါပေတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၉၂)

ဉာတိမိတ္တာ စ သုဟန္တာ စ စိရပ္ပဝါသိံ ပုရိသံ ဒူရတော သောတ္ထိံ အာဂတံ သမာနံ အဘိနန္ဒန္တိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၁၉)

ဘိက္ခု။ ဗုဒ္ဓဿ သုဘာသိတံ သုလပိတံ သာဓုသာဓူတိ အနုမောဒမာနာ သိရသာ သမ္ပုဋိန္ဒိံသု။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၁၉)

အမှာ။ ။ အခြားသော စုဏ္ဏိယများကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း တစ်နေ့ တစ်ဂါထာ လေ့ကျင့်သင့်ပါသည်။ ယင်းသို့ လေ့ကျင့်လျှင် စာမေးပွဲလည်း အောင်၊ နောင်လည်း ဂါထာစီကုံးတတ်၍ အကြောင်းအရာ အမျိုးမျိုးကို ဖွဲ့ဆိုနိုင်သော စာဆိုပညာရှိကြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည် ရွေးချယ်နည်း

အမှာ။ ။ ဆန်းကျမ်းလာ ဂါထာများစွာထဲမှ ပထျာအရိယာ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ ဥပေန္တဝဇီရာ၊ ဝံသဋ္ဌ၊ ဣန္ဒဝံသာ၊ ဥပဇာတိ၊ ဝသန္တတိလကာနှင့် ဝတ္တမျိုး ဂါထာ များကိုသာ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ အရေးအသားများပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအတွက်သာ ဤကျမ်း၌ စစ်ဆေးပုံပြပါမည်။ ကျန်သော ဂါထာများအတွက်မူ ကျမ်းရင်းမှသာ ယူကြပါ။

ပထျာအရိယာဂါထာ လက္ခဏာ

ပုဗ္ဗမုဒ္ဓံ

- ၁။ ဂိုဏ်း ၈-ပါးရှိရမည်။
- ၂။ ဆဋ္ဌဂိုဏ်းသည် န၊ ဂိုဏ်းသော်လည်းကောင်း၊ ဇ၊ ဂိုဏ်းသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရမည်။
- ၃။ အဋ္ဌမဂိုဏ်းသည် ဂရုတစ်လုံးတည်း ဖြစ်ရမည်။
- ၄။ ပထမ၊ တတိယ၊ ပဉ္စမ၊ သတ္တမ-ဟူသော ဝိသမဂိုဏ်းကွက် လေးဌာန၌
- ဇ၊ ဂိုဏ်း မထားရ။

ပရမုဒ္ဓိ

- ၁။ ဂိုဏ်း ၈-ပါး ရှိရမည်။
- ၂။ ဆဋ္ဌမဂိုဏ်းသည် လဟုတစ်လုံးတည်း ဖြစ်ရမည်။
- ၃။ အဋ္ဌမဂိုဏ်းသည် ဂရုတစ်လုံးတည်း ဖြစ်ရမည်။
- ၄။ ပထမ၊ တတိယ၊ ပဉ္စမ၊ သတ္တမ-ဟူသော ဝိသမဂိုဏ်းကွက် လေးဌာန၌
 ၈, ဂိုဏ်း မထားရ။

မှတ်ချက်။ ။ပထမပါဒနှင့် တတိယပါဒက လုံးရေးနည်း၍ ဒုတိယပါဒနှင့် စတုတ္ထပါဒက လုံးရေးများလျှင် “အရိယာဂါထာမျိုး” ဟု မှတ်ပါ။ အရိယာဂါထာ မျိုးကို ဆန်းစစ်ရာ၌ ပထမပါဒနှင့် ဒုတိယပါဒပေါင်း၍ “ပုဗ္ဗမ” ဟု ခေါ်ပါ။ တတိယပါဒနှင့် စတုတ္ထပါဒပေါင်း၍ “ပရမ” ဟု ခေါ်ပါ။ ထိုအရိယာဂါထာ၌ ၄-မကြာလျှင် တစ်ဂိုဏ်းဟု စစ်ရသောကြောင့် ၄-မကြာရှိသော ဘ၊ ဇ၊ သ၊ မ၊ န-ဟူသော ဂိုဏ်း ၅-ပါးသာ ရှိနိုင်သည်ကို နားလည်ထားပါ။ ၎င်းတို့ထဲမှ မည်သည့်ဂိုဏ်းကွက်တွင် မည်သည့်ဂိုဏ်းများ ရှိရမည်ဆိုသည်ကို လက္ခဏာကို ကြည့်၍ သိပါ။

ပုံစံ

ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟတမံ။
 သနရာမရလောကဂရုံ၊ ဝန္နေ သုဂတံ ဂတိဝိမုတ္တံ။

ဆန်းစစ်ပုံ

ပုဗ္ဗမုဒ္ဓိ ကရုဏာပထမ(သ)ဂိုဏ်း၊ သီတလ ဒုတိယ(ဘ)ဂိုဏ်း၊ ဟဒယံ တတိယ(သ)ဂိုဏ်း၊ ပညာ စတုတ္ထ(မ)ဂိုဏ်း၊ ပဇ္ဇော ပဉ္စမ(မ)ဂိုဏ်း၊ တဝိဟတ ဆဋ္ဌ(န)ဂိုဏ်း၊ မောဟတ သတ္တမ(ဘ)ဂိုဏ်း၊ မံ အဋ္ဌမဂရ။

ပရမုဒ္ဓိ သနရာပထမ(သ)ဂိုဏ်း၊ မရလော ဒုတိယ(သ)ဂိုဏ်း၊ ကဂရုံ တတိယ(သ)ဂိုဏ်း၊ ဝန္နေ စတုတ္ထ(မ)ဂိုဏ်း၊ သုဂတံ ပဉ္စမ(သ)ဂိုဏ်း၊ ဂ ဆဋ္ဌလဟု၊ တိဝိမုတ် သတ္တမ(သ)ဂိုဏ်း၊ တွံ အဋ္ဌမဂရ။

ဤသို့လျှင် ပုဗ္ဗမုဒ္ဓိ ဂိုဏ်း ၈-ပါးရှိခြင်း ။ ပ။ ပရမုဒ္ဓိ ဂိုဏ်း ၈-ပါးရှိခြင်း ။ ပ ။ ဟူသော အင်္ဂါရစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည့်အပြင် ပထမ တတိယနှစ်ပါဒသည် သုံးဂိုဏ်းဖြင့် ပြတ်သောကြောင့် “ပထမအရိယာဂါထာ” ဖြစ်သည်။

ဆဋ္ဌောဓိလလဟုဇောဝါ၊ ဂယုတာညေ ဆဂ္ဂဏာ န ဇော ဝိသမေ။
 အရိယာယန္တဗေ လော၊ ဆဋ္ဌောန္တေ ဂေါ ဂဏာ ဆညေ။
 (အာဒိမမထပါဒယုဂံ၊ ယဿာ တျံသေဟိ သာ ပထမ။)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

- ဆောင်။ ၁။ မကြာလေးဝါ တစ်ဂိုဏ်းပြု ရိယဂါထာမှာ။
 ၂။ ပ-တတိယ၊ သုံးဂိုဏ်းချ၊ ဒု-စ ငါးမှတ်ရာ။
 ၃။ ပုဗ္ဗမှမှာ၊ ဂိုဏ်းရစ်ဖြာတွင်၊ သမာမည်ရ၊ ဒုနှင့်စဉ်၊
 မ၊ သ၊ ဓ၊ ဘ၊ န၊ ဝိသမာလေးဝါ ဓ၊ ပယ်ရ၏။
 ဆဋ္ဌ ဓ၊ န၊ ဆုံးမှာဂရ၊ မှတ်ရှုပုဗ္ဗဒါ၊ အပရဒ်မှာ၊ ဆဋ္ဌဌာန၊
 လဟုချ၊ ဤမျှ ထူးရုံသာ။
 ၄။ ပ-တတိယ၊ သုံးဂိုဏ်းကျ၊ ပြတ်က ပထျာ။
 ၅။ မပြတ်တုံငြား၊ ကျော်ခုန်သွား၊ မှတ်သား ဝိပုလား။

အမှာ။ ။ သီလကွန် အဋ္ဌကထာနိဒါန်း ဂါထာများသည် အရိယာမျိုး
 ဂါထာများ ဖြစ်ကြသည်။ လက်တွေ့ စစ်ကြည့်ပါ။ တတ်နိုင်လျှင် ရေးကြည့်ပါ။
 အလေ့အကျင့်ရှိလျှင် မခက်ပါ။

ဣန္ဒဝဇီရာဂါထာစသည်တို့၏ လက္ခဏာ

လေးပါဒလုံး အက္ခရာတူနေလျှင် တတိယပိုင်းလာ ဣန္ဒဝဇီရာ-စသော
 ဂါထာများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုဂါထာများ၌ အက္ခရာသုံးခု တစ်ဂိုဏ်းပြု၍ စစ်ရ
 သည်။

ဣန္ဒဝဇီရာ

ဣန္ဒာဒိကာ တာ ဝဇီရာ ဓ ဂါ ဂါ-နှင့်အညီ လေးပါဒလုံး တ၊ တ၊ ဓ၊
 ဂိုဏ်း၊ ဂရ၊ ဂရတို့ဖြင့် စီကုံးရသော ဂါထာသည် “ဣန္ဒဝဇီရာဂါထာ” မည်၏။

ဣန္ဒဝဇီရာပုံစံ။ ။ ယံ၊ ဒုနိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဋ္ဌ၊
 ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓါနဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

အမည်ပေးပုံ။ ။ ဤဂါထာသည် ပါဒတိုင်း ပါဒတိုင်း တ၊ ဂိုဏ်း နှစ်ခု
 -ဓ၊ ဂိုဏ်း တစ်ခု၊ ဂရ်နှစ်လုံးတို့ဖြင့် စီကုံးထားသောကြောင့် “ဣန္ဒဝဇီရာဂါထာ”
 ဖြစ်သည်။ ၁၁-လုံးဖွဲ့ဖြစ်သောကြောင့် “တိဋ္ဌဘာဆန်း” ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကြည့်ပါ။ ။ ဒိသွာ သုဝဏ္ဏဿ ပဘာဿရာနိ၊
 ကမ္မာရပုတ္တေန သုနိဋ္ဌိတာနိ။
 သံဃဋ္ဌမာနာနိ ဒုဝေ ဘုဇသိ၊
 ဧကော စရေ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ။

ဥပေန္တဝဇီရာ

ဥပါဒိကာ သာဝ ဇ၊ တာ ဇ၊ ဂါ ဂေါ-နှင့်အညီ ၄-ပါဒလုံး ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ တ၊ ဂိုဏ်း၊ ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ ဂရ၊ ဂရတို့ဖြင့် စီကုံးရသောဂါထာသည် “ဥပေန္တဝဇီရာဂါထာ” မည်၏။ “တ-တာ-ဇ-ဂါ၊ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ ဇ-တာ-ဇ-ဂါ၊ ဥပေန္တာ” ဟု ဆောင်ပုဒ်ပြုထားပါ။

ဥပေန္တဝဇီရာပုံစံ။ ။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဓိ။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။

အမည်ပေးပုံ။ ။ ဤဂါထာသည် ပါဒတိုင်း ပါဒတိုင်း “ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ တ၊ ဂိုဏ်း၊ ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ ဂရ ဂရ” တို့ဖြင့် စီကုံးထားသောကြောင့် “ဥပေန္တဝဇီရာဂါထာ” ဖြစ်ပါသည်။ ဆယ့်တစ်လုံး ဖွဲ့သောကြောင့် “တိဋ္ဌဘာဆန်း” ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကြည့်ပါ။ ။ တုဝဉ္စိ လောကဿ သဒေဝကဿ၊
ဂတိံ ပဇာနာတိ ပရာယဏဉ္စ။
န စတ္ထိ တုလျော နိပုဏတ္ထဒဿိ၊
တုဝဉ္စိ ဗုဒ္ဓံ ပဝရံ ဝဒန္တိ။ (သုတ္တန်နိပါတ်၊ ၃၃၅)

ဝံသဋ္ဌဂါထာ

“ဝဒန္တိ ဝံသဋ္ဌမိဒံ ဇတာ ဇရာ” နှင့်အညီ လေးပါဒလုံး “ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ တ၊ ဂိုဏ်း၊ ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ ရ၊ ဂိုဏ်း” တို့ဖြင့် စီကုံးရသောဂါထာသည် “ဝံသဋ္ဌဂါထာ” ဖြစ်၏။ ဥပေန္တဝဇီရာဂါထာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။

ဝံသဋ္ဌပုံစံ။ ။ တထာဂတော ယော ကရုဏာကရော ကရော၊
ပယာတမောသဇ္ဇ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
အကာ ပရုတ္တံ ကလိသမ္ပဝေ ဘဝေ၊
နမာမိ တံ ကေဝလ ဒုက္ကရံ ကရံ။

အမည်ပေးပုံ။ ။ ဤဂါထာသည် လေးပါဒလုံး “ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ တ၊ ဂိုဏ်း၊ ဇ၊ ဂိုဏ်း၊ ရ၊ ဂိုဏ်း” တို့ဖြင့် စီကုံးထားသောကြောင့် “ဝံသဋ္ဌဂါထာ” ဖြစ်ပါသည်။ အက္ခရာ ၁၂-လုံးစီ ရှိသောကြောင့် “ဇဂတိဆန်း” ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မစရိယမဂ္ဂ

စစ်ကြည့်ပါ။

။ဂတံ မုနိန္ဒြောရသဿနုတံ နုတံ၊
သုပုညက္ခေတ္တံ ဘုဝနေ သုတံ သုတံ။
ဂဏမ္ပိ ပါဏိကတ-သံဝရံ ဝရံ၊
သဒါ ဂုဏောယေန နိရန္တရန္တရံ။

ဣန္ဒြိယဂါထာ

သာ ဣန္ဒြိယဂါထာ ခလု ယတ္ထ တာ ဇရာ-နှင့်အညီ “တ၊ဂိုဏ်း တ၊ဂိုဏ်း
ဇ၊ဂိုဏ်း ရ၊ဂိုဏ်း”တို့ဖြင့် စီကုံးရသော ဂါထာသည် “ဣန္ဒြိယဂါထာ”မည်၏။
ဣန္ဒြိယဂါထာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။ ပုံစံ ရှားလှသည်။

ဥပဇာတိ

ဣန္ဒြိယဂါထာ၊ ဥပဇာတိဂါထာ၊ ဝံသဋ္ဌ၊ ဣန္ဒြိယဂါထာ-ဂါထာတို့ကို ရော၍စီကုံးလျှင်
“ဥပဇာတိဂါထာ”ဟု ခေါ်သည်။ အများအားဖြင့်ကား ဣန္ဒြိယဂါထာနှင့် ဥပဇာတိဂါထာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝံသဋ္ဌနှင့်ဣန္ဒြိယဂါထာကိုလည်းကောင်း ရော၍ စီကုံးတတ်သည်။
အနည်းအကျဉ်းအားဖြင့်ကား အထက်ဂါထာနှစ်ပါးနှင့် အောက်ဂါထာနှစ်ပါး
ကိုလည်း ရော၍ စီကုံးတတ်သည်ပင်။ ဤကျမ်း၌ ပြုမထားသော
အခြားဂါထာများကို ရော၍ ရေးလျှင်လည်း ဥပဇာတိပင်တည်း။

ဣန္ဒြိယဂါထာနှင့် ဥပဇာတိဂါထာ ရောသော ဥပဇာတိဂါထာ

ယာနိဓဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တူ၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။ (စစ်ကြည့်ပါ)

ဝံသဋ္ဌနှင့် ဣန္ဒြိယဂါထာ ရောသော ဥပဇာတိဂါထာ

ယထေဝ လောကမ္ပိ ဝိပဿိအာဒယော၊
သဗ္ဗညုဘာဝံ မုနယော ဣဓာဂတာ။
တထာ အယံ သကျမုနိပိ အာဂတော၊
တထာဂတော ဝုစ္စတိ တေန စက္ခုမာ။ (စစ်ကြည့်ပါ)

မျိုးစုံရော ဥပဇာတိဂါထာ

ယံ ဗုဒ္ဓဿဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိကညမာဟု၊

သီလကွန်၊ ၉-နံပါတ်စည်းများ

သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။ (စစ်ကြည့်ပါ)

ဝသန္တတိလကာ ဂါထာ

ဝုတ္တာ ဝသန္တတိလကာ တဘဇာ ဧဂါ ဂေါ-နှင့်အညီ လေပးဒလုံး “တ,ဂိုဏ်း
ဘ,ဂိုဏ်း ဇ,ဂိုဏ်း ဇ,ဂိုဏ်း ဂရ ဂရ” တို့ဖြင့် စိကုံးရသော ဂါထာသည် “ဝသန္တ
တိလကာဂါထာ” မည်၏။ ဤဂါထာသည် အလွန်အသုံးများလေသည်။

ဝသန္တတိလကာပုံစံ။ ။သေဋ္ဌ တိလောကမဟိတံ အဘိဝနိယဂုံ၊
ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မမလံ ဂဏမုတ္တမဉ္စ၊
သတ္တုဿ တဿ ဝစနတ္ထဝရံ သုဗုဒ္ဓံ၊
ဝက္ခာမိ သုတ္တဟိတမေတ္တ သုသန္နိကပုံ။

အမည်ပေးပုံ။ ။ဤဂါထာသည် ပါဒတိုင်း ပါဒတိုင်း “တ,ဂိုဏ်း
ဘ,ဂိုဏ်း ဇ,ဂိုဏ်း ဇ,ဂိုဏ်း ဂရ ဂရ-တို့ဖြင့် စိကုံးထားသောကြောင့် “ဝသန္တ
တိလကာဂါထာ” ဖြစ်ပါသည်။ အက္ခရာ ၁၄-လုံးစီ ရှိသောကြောင့် “သက္ကရိဆန်း”
ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံတစ်မျိုး။ ။သေလန္တ ရာယတနဝါသိကသီလထေရ၊
ပါဒေါ ဂရုဂ္ဂုဏဂရဇ္ဇယတံ မမေသော၊
ယဿပ္ပဘာဝမလမ္မ မယေဒိသောပိ၊
သမ္မာဒိတော ဘိမတသိဒ္ဓိကရော ပရတ္ထော။(စစ်ကြည့်ပါ)

အမှာ။ ။ဝတ္တမျိုး ဂါထာတို့၌ ဆန်းစစ်ပုံကို အထူးရေးဖွယ် မလိုပြီ။
ရေးတတ်လျှင် စစ်တတ်တော့သည်။

၉-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

မွောစရိယမျက်ရှု

၁၀-နပါတ် စည်းမျဉ်း

အဋ္ဌကထာပါဠိကို စွဲ၍ ဌာယိဘာဝ-စသော ဘာဝါလင်္ကာရကို မေးခြင်း။

ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝ

စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၊ ထူးအခြင်းကို၊ ဘာဝဆိုလော့။ ထို၏မူလ၊ အကြောင်းမှာမူ၊ အာရမဏ၊ အကြောင်းဖျားကမူ၊ ဥဒ္ဓိဟူ၍၊ နှစ်ဆူဝိဘာဝ၊ ကောက်ယူကြလော့။ ဘာဝ သိပ္ပံ၊ အကျိုးစုမှာ၊ နုဘာဝါသည်-ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်နည်းတည်း။ (အလင်္ကာပန်းကုံး)

အဓိပ္ပာယ်။ ။အာရုံတစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်၏ ဖြစ်ပုံအထူးကို “ဘာဝ” ဟုခေါ်သည်။ “ဌာယိဘာဝ၊ ဗျာဘိစာရီဘာဝ၊ သတ္တိကာ ဘာဝ” ဟု သုံးပါး ရှိသော်လည်း ဤ၌ ဌာယိဘာဝကိုသာ ပြမည်။ ထို့ကြောင့် ဘာဝ-ဟူရာ၌ ဌာယိဘာဝဟုသာ မှတ်ပါ။

ထိုဘာဝ၏ လိုရင်းမူလ ပဓာနအကြောင်းကို “အာရမ္မဏဝိဘာဝ” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုဘာဝ၏ အခြေအရံမျှဖြစ်သော၊ ထိုဘာဝကို တိုးပွားစေတတ်သော အကြောင်းကို “ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုဝိဘာဝကို သိစေတတ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူရာဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးအရပ်ရပ်ကို “အနုဘာဝ” ဟု ခေါ်သည်။

ဥပမာ- ကြီးမား၍ မည်းနက်နေသော ခွေးကြီးတစ်ကောင်ကို မြင်၍ ကြောက် လန့် အော်ဟစ်သော အခါမျိုး၌ ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ဘာဝဖြစ်၏။ ခွေးကြီးသည် အာရမဏဝိဘာဝ ဖြစ်၏။ ထိုခွေးကြီး၏ ကြီးမားခြင်း၊ မည်းနက်ခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝဖြစ်၏။ ကြောက်လန့်သောကြောင့် အော်ခြင်း၊ ထွက်ပြေးခြင်းစသည် သည် အနုဘာဝဖြစ်၏။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်ခြင်းသည် အခက်အခဲ မဟုတ်ပါ။ လောကသဘာဝကို နားလည်လျှင် အလွယ်ပင် ထုတ်တတ်ပါသည်။ ပြထားသော ပုံစံများကို သဘာဝကျကျ လေ့လာကြည့်ရှု အတုယူပါ။

ဌာယိဘာဝ ကိုးပါး

ရတိ ဟာသော စ သောကော စ၊ ကောဓုဿာဟဘယဗ္ဗိ စ။
ဇိဂုစ္ဆာ ဝိမှယော စေဝ၊ သမော စ နဝ ဌာယိနော။

သီလကွန်၊ ၁၀-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

ရသကိုးပါး

သိင်္ဂီရဟဿကရဏာ၊ ရုဒ္ဓဝိရာယာနကာ။
ဗိဘစ္ဆဗ္ဗတ သန္တာ စ၊ ရသာ ဌာယိန နုက္ကမာ။

ဌာယိဘာဝကိုးပါးနှင့် ရသကိုးပါး တွဲစပ်ပုံ

ဌာယိဘာဝ	ရသ	သဘောနှင့် တရားကိုယ် အရကောက်
၁။ ရတီ	သိင်္ဂီရ	ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝါ-တဏှာ။ (အချို့အရာ၌ ပီတိ)
၂။ ဟာသ	ဟဿ	ရယ်ရွှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဝါ-သောမနဿ။ (အချို့အရာ၌ မုဒိတာ)
၃။ သောက	ကရဏာ	စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ဝါ-ဒေါမနဿ။
၄။ ကောဓ	ရုဒ္ဓ	ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်ခြင်း၊ ဝါ-ဒေါသ။
၅။ ဥဿာဟ	ဝိရ	ရဲရင့်အားထုတ်ခြင်း၊ ဝါ-ဝီရိယ။
၆။ ဘယ	ဘယာနက	ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ဝါ-တွန့်ဆုတ်သော ဒေါသ။
၇။ ဇီဂုစ္ဆာ	ဗိဘစ္ဆ	စက်ဆုတ်ခြင်း၊ ဝါ-တွန့်ဆုတ်သော ဒေါသ။
၈။ ဝိမှယ	အဗ္ဗတ	အံ့ဩခြင်း၊ ဝါ-ဆန္ဒ။ (အချို့အရာ၌ ပီတိ၊ သောမနဿ)
၉။ သမ	သန္တာ	ငြိမ်းအေးခြင်း၊ ဝါ-ပဿဒ္ဓိ။ (အချို့အရာ၌ သမာဓိ)

ဆင့်ပွား အပြားများ

- သိင်္ဂီရသည်- “ကာမ၊ ဓမ္မ” ဟု ၂-မျိုးပြား၏။
- ဟဿသည်- “သောမနဿ၊ မုဒိတာ” ဟု ၂-မျိုးပြား၏။
- ကရဏာသည်- “ကာမ၊ ဓမ္မ” ဟု ၂-မျိုးပြား၏။
- ဝိရသည်- “ယုဒ္ဓ၊ ဒါန၊ ဒယာ” ဟု ၃-မျိုးပြား၏။
- ဗိဘစ္ဆသည်- “ရုခိရ၊ ပူတိ၊ ဝိရာဂ” ဟု ၃-မျိုးပြား၏။

အမှာ။ ။ အောက်ပါ ပုံစံတို့၌ ဆိုရိုးပြုထားပုံကို သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှုပါ။ ထုတ်ပုံစည်းမျဉ်းကို အရကျက်ထားနိုင်လျှင် အလွန်ကောင်းသည်။ အလင်္ကာပန်းကုံးဆရာ၏ ၎င်းဆောင်ပုဒ်ကို ကျက်ထားပါက တွေ့သမျှ ထုတ်တတ်ကြပါလိမ့်မည်။

အမှတ်-၁၊ ရတိဋ္ဌာယိဘာဝနှင့် သိင်္ဂါရရသ ထုတ်ပုံ

နှစ်သက်ချင်းချင်း၊ စွဲမက်ခြင်းမှာ၊ ရတိသာတည်း။ အာရမဏ၊ ဝိဘာဝမူ၊ ကျား၊ မ ဧကန်၊ စင်စစ်မှန်ရှင်။ ပျော်ရန်ကောင်းလှ၊ ရုပ်ဒေသနှင့်၊ ကမ္မ ဆိုမှု၊ တီးမှု ဆည်းဆာ၊ တန်ဆာ ဝတ်စား၊ စသည်များမှာ၊ ဝိဘာဝ၃၅၊ ဖြစ်လေပြီတည်း။ ဋ္ဌာယိကြောင့်သာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ နှစ်ဖြာကိုယ်မှု၊ နှုတ်အမှုကို၊ အနဘာဝ၊ မှတ်ယူရသည်... ထုတ်ကြ လေတော့ မခဲတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့ အချင်းချင်း စွဲမက်ချစ်ခင်ခြင်းကို “ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၌ ယောက်ျားအဖို့ မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ မိန်းမအဖို့ ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း “အာရမဏဝိဘာဝ” ထုတ် ရမည်။ ပျော်ရန်ကောင်းသော အရုပ်ဒေသ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးခြင်း၊ လှပသော ဝတ်စားတန်ဆာ၊ သာယာသော ဆည်းဆာချိန် စသည်တို့ကို “ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ” ထုတ်ရမည်။ ရတိဋ္ဌာယိဘာဝအစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော လည်ဖက်ခြင်း၊ နမ်းရှုပ်ခြင်း စသော အမူအရာများကို “အနဘာဝ” ထုတ်ရမည်။ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ် ပြန်ယူပါ။ နောက်ဆောင်ပုဒ်များလည်း ဤနည်းအတူ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ယူပါ။
အမှာ။ ။ “ကာမ၊ ဓမ္မ” ဟု ၂-ပါးပြားသည်ကို သတိထားပါ။

(က) ကာမရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ကာမသိင်္ဂါရ ရသ

သုဝဏ္ဏစိရဝသနေ၊ ဇာတရူပသုမေခလေ။
သုသောဏိ တဝ ဣာမာ ဟိ၊ နာဟံ ရဇ္ဇေန မတ္ထိကော။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရွှေခြည်ထိုးထဘီကို ဝတ်ဆင်ထားသော၊ ရွှေခါးကြိုးကို ပတ်ထားသော၊ ခါးနှင့်တင် လှပသော အို ... ပဘာဝတိ၊ သင့်ကို အလိုရှိခြင်း ကြောင့် ငါသည် မင်းအဖြစ်ကိုပင် မလိုချင်တော့ပြီ။ (နောက်ဂါထာများ၌လည်း ဤသို့ပင် ဘာသာပြန်ထားပါ။)

- ၁။ ကုသမင်း၏ ပဘာဝတိကို ချစ်ခင်စုံမက်ခြင်းသည် ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ ပဘာဝတိမင်းသမီးသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ပဘာဝတိ၏ အဝတ်၊ ခါးကြိုး၊ တင့်ကယ်သောခါးသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ “မင်းအဖြစ်ကို အလိုမရှိ” ဟု ဆိုခြင်းသည် အနဘာဝ။
- ၅။ ထိုဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝတို့ဖြင့် တိုးပွားစေအပ်သော ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ သည်ပင် သိင်္ဂါရရသ။

အမှာ။ ။ အမှတ်-၅ ရသထုတ်ရာ၌ ဆိုရိုးပြုပုံကို မှတ်ပါ။ “တိုးပွားစေ အပ်သော” ဟု ဆိုမည့်အစား “သာယာဖွယ်အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်သော” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှန်သည်ပင်။

(ခ) ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဓမ္မသိင်္ဂါရ ရသ

- ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟာတမောဟတမံ၊
သနရာမရလောကဂရုံ၊ ဝန္နေ သုဂတံ ဂတိဝိမုတ္တံ။
- ၁။ ပဏာမစေတနာနှင့်တကွသော ပီတိသည် ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ ဘုရားရှင်ခြံတော်သည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ကရုဏာသီတလဟဒယတာစသော ဂုဏ်တော်တို့သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ပဿဒ္ဓိစသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ကျမ်းပြီးခြင်း
သည်လည်းကောင်း အနုဘာဝ။
- ၅။ ထိုဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့ဖြင့် တိုးပွားစေအပ်သော ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ
သည်ပင် သိင်္ဂါရရသ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤပုံစံကို သမဋ္ဌာယိဘာဝ သန္တရသတို့ကို သိခြားမပြသော ကျမ်းများ၏အလိုသို့ လိုက်၍သာ “ဓမ္မသိင်္ဂါရရသပုံစံ” ဟု ဆိုလိုက်ရသည်။ သမဋ္ဌာယိဘာဝ သန္တရသတို့ကို သိခြားပြသော သုဗောဓာလင်္ကာရကျမ်းအလို အားဖြင့်ကား သန္တရသပုံစံသာတည်း။ သို့သော် အများကပင် ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ ကိုလည်း လက်ခံနေသောကြောင့် အများအလိုသို့ လိုက်၍ “ဓမ္မသိင်္ဂါရရသ” ဟုပင် အတည်ပြုကြပါစို့။

အမှတ်-၂၊ ဟာသဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဟာသရသ

ရယ်ရွှင်ခြင်းမူ၊ ဟာသယုလော့။ မူရာဖောက်ပြား၊ ဝတ္ထုများမှာ၊ အာရမဏ၊
ဝိဘာဝတည်း။ ဖောက်ထမူရာ၊ စသည်မှာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိတွင်ဘိ၊ မျက်စိမှိတ်မှု၊ နှုတ်လှုပ်မှုမှာ၊
အနုဘာဝသည်၊ ထုတ်ပါလေတော့ မခဲတည်း။

အမှာ။ ။ “သောမနဿ၊ မုဒိတာ” ဟု နှစ်မျိုးပြားသည်ကို သတိထားပါ။

(က) သောမနဿဟာသဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဟာသရသပုံစံ

- ကော န ဝဒ္ဓိတဘတ္တော၊ ပူရဟတ္တော ဗြာဟ္မဏော။
- ကဟံ န ဘိက္ခံ အစရိ၊ ကံ သဒ္ဓံ ဥပသကံမိ။
- ၁။ ဘုရားအလောင်း၏ ရယ်ခြင်းသည် ဟာသဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ မျောက်သည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ အင်္ဂါဇာတ်ကို ခဲထားသည့် လိပ်ကြီးကို မ၊ ယူလာသည့် အမူအရာသည်
ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

ဓမ္မာစရိယဗျူဟ

- ၄။ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုမေးမြန်းခြင်းဟူသော ဝါစသိကဗျာပါရသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ဤဂါထာကို နားထောင်သူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော နှစ်သက်သဘောကျမှုသည် ဟဿရသ။

(ခ) မုဒိတာဟာသဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဟဿရသပုံစံ

- စိရပ္ပဝါသီ ပုရိသံ၊ ဒူရတော သောတ္တိမာဂတံ။
ဉာတိမိတ္တာ သုဟဇ္ဇာ စ၊ အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ။
- ၁။ မုဒိတာပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဟာသဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ ချမ်းသာစွာ ရောက်လာသော ယောက်ျားသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ကြာမြင့်စွာ ကွဲကွာနေခြင်း၊ ဘေးကင်းစွာ ပြန်လာခြင်းသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ရွှင်ပျူကြည်လင်သော အမူအရာသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ထိုဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့ဖြင့် တိုးပွားစေအပ်သော ဟာသဋ္ဌာယိဘာဝသည်ပင် ဟဿရသ။

အမှတ်-၃၊ သောကဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ကရုဏာရသ

စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ သောကဆိုလော့။ အလိုရှိအပ်၊ မရှိအပ်ဟု၊ နှစ်ရပ်ဝတ္ထု၊ အစုစုမှာ၊ အာရမံသာတည်း။ ကွဲကွာပျက်ပြား၊ ဆုံရငြားဟု၊ မှတ်သား ကမ၊ ဥဒ္ဒိပတည်း။ ငိုရခြင်းရာ၊ သညာပျောက်ကင်း၊ တောင့်တင်းစွာ၊ နုဘာဝါသည်... ထုတ်ပါလေတော့ မခဲတည်း။

အမှာ။ ။ကမ၊ ဓမ္မ-ဟု နှစ်ပါးပြားကြောင်းကို သတိထားပါ။

(က) ကမသောကဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ကရုဏာရသ ပုံစံ

- တတော ဝေဿန္တ ရော ရာဇာ၊ ဒါနံ ဒတွာန ခတ္တိယော။
ပဏ္ဏသာလံ ပဝိသိတွာ၊ ကလူနံ ပရိဒေဝယိ။
- ၁။ ဝေဿန္တရာမင်း၏ ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှုသည် သောကဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ သားတော်ဇာလီနှင့် သမီးတော် ကဏ္ဍာဇိန်တို့သည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ပုဏ္ဏား၏ ညှာတာမှုကင်းမဲ့စွာ ရိုက်နှက်ခေါ်ငင်ခြင်း၊ သားတော် သမီးတော်တို့ ငိုကြွေးကြခြင်းသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ဝေဿန္တရာမင်း၏ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း၊ လေး၊ မြားတို့ကို ဆွဲ၍ သားတော် သမီးတော်တို့ကို လှရန်ကြံစည်ခြင်းသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ဤအကြောင်းအရာကို ဇာတ်ပွဲအဖြစ် ကပြရာ၌ ပွဲကြည့်သူ၊ ဇာတ်တော်ကို သင်ယူ နားထောင်သူတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော သနားခြင်းသည် ကရုဏာရသ။

အမှာ။ ။ ရသထုတ်ပုံကို သတိပြုပါ။ ဒုက္ခသဘောရှိသော ကရုဏာရသ၊ ရဒ္ဒရသ၊ ဘယာနကရသ၊ ဗိဘန္ဓရသ-တို့၌ ရသတိုက်ရိုက် မရနိုင်သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

(ခ) ဓမ္မသောကဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ကရုဏာရသ ပုံစံ

- နေဝါဟမတ္တာနမနတ္ထုနာမိ၊ န ပုတ္တဒါရံ န ဓနံ န ရဋ္ဌံ။
- သတဉ္စ ဓမ္မော ပုရာဏော စရိတော၊ တံ သင်္ကရံ ဗြာဟ္မဏဿာနတပေ။
- ၁။ အချိန်းအချက်စကား ပျက်မည်မှ စိုးရိမ်ခြင်းသည် သောကဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ စကားသည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ချိန်းချက်ထားခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ အချိန်းအချက် ပျက်မည်မှ ပူပန်လှပါသည်ဟု ဆိုခြင်းသည် အနဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

အမှတ်-၄၊ ကောဓဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ရဒ္ဒရသ

မျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ကောဓဆိုလော့။ မလိုဝတ္တူ၊ ရန်သူစုမှာ၊ အာရမ်သာဆို။ ဝန်တိုမစ္ဆရိ၊ စရိဥဒ္ဓိ။ မျက်လုံးနီမှု၊ အစပြု၍၊ အနဘာဝ၊ မှတ်သားရသည်..... ထုတ်ကြလေတော့ မခဲတည်း။

- န ဟိ နုနာယံ သာ ခုဇ္ဇာ၊ လဘိ ဇီဝါယ ဆေဒနံ။
- သုနိသိတေန သတ္ထေန၊ ဧဝံ ဒုဗ္ဘာသိတံ ဘဏံ။
- ၁။ ပဘာဝတီ၏ စိတ်ဆိုးခြင်းသည် ကောဓဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ ခုဇ္ဇာသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ခုဇ္ဇာ၏ အောင်သွယ်စကား၊ တံခါးပိတ်ထားသော အမူအရာသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုသော ပဘာဝတီ၏ ဝစီပယောဂသည် အနဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

အမှတ်-၅၊ ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဝိရရသ

ရဲရင့်အားကြီး၊ ဝီရိမျိုးကို၊ ခေါ်ရိုးဝီရ၊ ဥဿာဟတည်း။ ယုဒ္ဓဒါနာ၊ ဒယာယှဉ်ရိုး၊ ပြားသုံးမျိုးပေ။ တန်ခိုးလုံ့လ၊ ဝိဘာဝသာ။ ရဏဒါနာ၊ ဒယာတို့ပင်၊ ဝိဘာတွင်သည်..... သို့လျှင် ထုတ်ပါလေတော့တည်း။

အမှာ။ ။ “ယုဒ္ဓ၊ ဒါန၊ ဒယာ”ဟု ၃-ပါးပြားသည်ကို သတိထားပါ။

(က) ယုဒ္ဓဝိရရသပုံစံ

ဟတ္ထိက္ခန္ဓ ဘာရယု၊ အာရောပေတွာ ပဘာဝတိ။
သင်္ဂါမံ ဩတရိတွာန၊ သိဟနာဒံ နဒိ ကုသော။

- ၁။ စစ်တိုက်ရန် လုံ့လထုတ်ခြင်းသည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ ခုနစ်ပြည်ထောင် မင်းတို့သည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ထိုမင်းတို့၏ ပဘာဝတိခမည်းတော်၏ နိုင်ငံကို ကျူးကျော်ခြင်း၊ ပဘာဝတိကို ပေးရမည်ဟု တောင်းဆိုခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ရဲရဲတောက် စကားသံကို မြွက်ဆိုခြင်းသည် အနဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

(ခ) ဒါနဝိရရသပုံစံ

ဧကံ တေ ယာစမာနဿ၊ ဥဘယာနိ ဒဒါမဟံ။
သ စက္ခုမာ တုဝံ ဂစ္ဆ၊ မဟာဇနဿ ပေက္ခတော။

- ၁။ ပေးလှူရန် စိတ်ထက်သန်ခြင်းသည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ မျက်စိကို လာ၍အလှူခံသောပုဏ္ဏားသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ပုဏ္ဏား၏ မျက်စိမမြင်ပုံ အခြင်းအရာသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ဤဂါထာကို နှုတ်ဖြင့်ရွတ်ဆိုခြင်းသည် အနဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

(ဂ) ဒယာဝိရရသပုံစံ

ကုလာဝကာ သိမ္ဗလိမိ၊ ဤသာ ဝဇ္ဇယ မာတလိ။
စင်္ဗေပိ အသုရေ ပါဏံ၊ မာဟု ဝိက္ကုလဝါ ဒီဇာ။

- ၁။ “ငှက်သိုက်ကို ရှောင်၍ မောင်းပါ”ဟု အမိန့်ပေးခြင်းသည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ။
- ၂။ ဂဠုန်ငှက်ကလေးများသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ငှက်ကလေးများ၏ ကြောက်လန့်၍ အော်သံသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ငှက်ငယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ဒယာသည်လည်းကောင်း၊ ဤဂါထာကို ပြောဆိုခြင်း ဝစီဗျာပါရသည်လည်းကောင်း အနဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

အမှတ်-၆၊ ဘယဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဘယာနကရသ

ဆုတ်နစ်တွန့်တို၊ ဒေါသကိုလျှင်၊ ခေါ်ဆိုဘယာ၊ ဋ္ဌာယိဘာတည်း။ ကြောက်ရာ
ဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်စုကို၊ ကောက်မှု အာရမ်း။ အသံမူရာ၊ ဥဒ္ဒိပါတည်း။ သေဒါဒိက၊ နဘာဝ
သည်..... ထုတ်ကြလေတော့ မခဲတည်း။

တဿ တံ နဒတော သုတွာ၊ သီဟဿေ-ဝိ-တရေ မိဂါ။

ခတ္တိယာ ဝိပုလာယိသု၊ ကုသသဒ္ဒဘယဋ္ဌိတာ။

၁။ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့၏ ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ဘယဋ္ဌာယိဘာဝ။

၂။ ကုသမင်းသည် အာရမဏဝိဘာဝ။

၃။ “ငါကုသတဲ့ ဟေ့”ဟူသော ကြုံးဝါးသံသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။

၄။ ထွက်ပြေးကြခြင်းသည် အနဘာဝ။

၅။ ရသထုတ်မြဲ။

အမှတ်-၇၊ ဇီဂုစ္ဆာဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ဗိဘစ္ဆရသ

စက်ဆုပ်ရွံရှာ၊ ဇီဂုစ္ဆာတည်း။ ရွံရှာဖွယ်မှု၊ ဝတ္ထုစုလျှင်၊ အာရမ်းတွင်၏။ သွေးလျှင်
ယိုကျ၊ ပုပ်ပွန့်ဘိ၊ ကျိုကျိလောက်တက်၊ ပြည်ထွက်စိုစို၊ စသည်ကိုမူ၊ ဥဒ္ဒိယုပါ။
မျက်နှာလွဲမှု၊ နှာရှုံ့မှုကို၊ အနဘာဝ၊ မှတ်လေရာသည် ..... ထုတ်ပါလေတော့
မခဲတည်း။

အမှာ။ “ရခိရ၊ ပူတိ၊ ဝိရာဂ”ဟု ၃-ပါးပြားသည်ကို သတိပြုပါ။

(က) ရုခိရဗိဘစ္ဆရသ ပုံစံ

ပါယံ ပါယံ တဝါရိနံ၊ သောဏိတံ ပါဏိသမ္ပုဋေ။

ကောဏပါ သဟ နစ္ဆန္တိ၊ ကဗန္ဓေဟန္တဘူသဏာ။

၁။ စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းသည် ဇီဂုစ္ဆာဋ္ဌာယိဘာဝ။

၂။ သွေး၊ အူတို့သည် အာရမဏဝိဘာဝ။

၃။ လက်ခုပ်တို့ဖြင့် ယူ၍ ယူ၍ သောက်ခြင်း၊ ဥဉ္ဇာခေါင်းမပါ ခန္ဓာကိုယ်
ချည်းသာရှိသော ကဗန္ဓိပြိတ္တာတို့နှင့် တွဲ၍ကခြင်းသည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။

၄။ နှာခေါင်းရှုံ့ခြင်းစသည်သည် အနဘာဝ။

၅။ ရသထုတ်မြဲ။

(ခ) ပူတိဗိဘစ္ဆရသ ပုံစံ

အသုစိ ပူတိလောမောသိ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော ဝါသိ သူကရ။

သစေ ယုဇ္ဈိတုကာမောသိ၊ ဇယံ သမ္ပ ဒဒါမိ တေ။(ဇာ-၁၊ ၃၆)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

- ၁။ ခြင်္သေ့၏စက်ဆုပ် ရှံရှာခြင်းသည် ဇီဝုတ္တန္တယိဘာဝ။
- ၂။ မစင်လူးထားသော ဝက်သည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ပုပ်ဟောင်းသော အနံ့သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ နှာခေါင်းရှုံ့ခြင်း၊ ဝက်အား အနိုင်ပေးခြင်းသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

(ဂ) ဝိရာဂဗိဘန္တရသ ပုံစံ

မိမိ၏မယားကို နဂိုချစ်နေရာမှ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် မချစ်တော့ သည့်အခါ မုန်းခြင်းကြောင့် ဇီဝုတ္တန္တယိဘာဝ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ ကရုဏာ သဘော မကင်းသော ကရုဏာယုတ ဗိဘန္တရသဖြစ်နိုင်ပုံကို သိပါ။

အမှတ်-၈၊ ဝိမှယဌာယိဘာဝ၊ အဗ္ဗုတရသ

အံ့ဩလေက၊ ဝိမှယတည်း။ လောကဖြစ်မြဲ၊ လွန်ကဲဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂိုလ်စုမှာ၊ အာရမဏ၊ ဝိဘာဝရှင့်။ ဆန်းလှလွန်စွာ၊ ဂုဏ်တို့မှာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိတွင်၏။ ထို့ပြင် ချွေးထွက်၊ မျက်ရည် ထွက်မှု၊ သာဓုနမော၊ ခေါ်ခြင်းစသား၊ သဘောများမှာ၊ မှတ်သားနဘာ၊ မည်ရပါသည် ..... ကောက်ပါလေတော့ မခဲတည်း။

အစ္ဆေရုံ ဝတ လောကသို့၊ အဗ္ဗုတံ လောမဟံသနံ။
ဝေဿန္တ ရဿ တေဇေန၊ သယမေ-ဝေါနတာ ဒုဗာ။

- ၁။ မဒ္ဓိမိဖုရား၏ အံ့ဩခြင်းသည် ဝိမှယဌာယိဘာဝ။
- ၂။ သစ်ပင်တို့သည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ အလိုလို ညွတ်လာကြခြင်းသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

အမှတ်-၉၊ သမဌာယိဘာဝ၊ သန္တရသ

ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းမှု၊ မှတ်ရှုသမ၊ လေးဝဠဟူစိုရုံ၊ စသည်ကိုမူ၊ အာရမိယူလော့။ စင်ဖြူသန့်ရှင်း၊ ကျောင်းဝင်းစ၊ သား၊ ဥဒ္ဓိထားပေ။ ခေါင်းပါး နိဝရဏ၊ ကြက်သီး ထမှု၊ အစုစုမှာ၊ အနုဘာသည်... ထုတ်ပါလေတော့ မခဲတည်း။

တတ္ထ ပဓာနံ ပဒဟိ၊ နိသဇ္ဇဌာနစကံမေ။
အဗ္ဗန္တ ရမ္ပိ သတ္တာပော၊ အဘိညာဗလပါပုဏိံ။

- ၁။ တည်ငြိမ်သော သမာဓိသည် သမဋ္ဌာယီဘာဝ။
- ၂။ သုမေဓာရသေ့ နှလုံးသွင်းအပ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ တောသစ်ပင်ရင်းတို့သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ အဘိညာဉ်ရခြင်းသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ စ ဇာယန္တေ၊ ဗုဇ္ဈန္တေ လောကနာယကေ။
 စတုရော နိမိတ္တေ နာဒ္ဒသိ၊ ဈာနရုတိသမပ္ပိတော။

- ၁။ ဈာန်စိတ်နှင့် ယှဉ်လျက်ပါသော သမာဓိ၊ ဝါ-ကာယပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ သည် သမဋ္ဌာယီဘာဝ။
- ၂။ နှလုံးသွင်းအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသည် အာရမဏဝိဘာဝ။
- ၃။ ဈာန်ဝင်စားဖို့ကောင်းသော ကျောင်းသင်္ခမ်း၊ တောတောင်စသည်သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။
- ၄။ လေးပါးသော နိမိတ်တို့ကို မသိလိုက်ခြင်းသည် အနုဘာဝ။
- ၅။ ရသထုတ်မြဲ။

ညွှန်ကြားချက်။ ။ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်ပြဖို့ကိစ္စ ကြိုလာသောအခါ ပထမဦးစွာ ဝါကျထဲ၌ပါသော ပဓာနကြိယာကိုရှု၍ ဇာတ်ကောင်၏ သန္တာန်၌ ထိုလောလောဆယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်နေစိတ်ထားကို ကောက်ယူပါ။ ထို့နောက် ဋ္ဌာယီဘာဝကိုးပါးအတွင်းသို့ သွင်းကြည့်ပါ။ အကယ်၍ ထိုဋ္ဌာယီဘာဝက အပြားရှိသေးလျှင် မည်သည့်အပြားသို့ သက်ဝင်မည်ကို နှိုင်းချိန်ကြည့်ပါ။ ဤ အခြေခံများပြီးမှ ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်လျှင် လွဲဖို့မရှိပါ။ ဂါထာတွေ့တိုင်း ထုတ်ကြည့်ပါ။

၁၀-နံပါတ်၊ စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

သီလက္ခန္ဓာ ဒုတိယနေ့ စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

မွောစရိယမျက်ရူ

သီလကွန် ဒုတိယနေ့ လေ့ကျင့်ခန်းများ

အမှတ်-၁၊ ဒုတိယနေ့ လေ့ကျင့်ခန်းများ

- (က) အတ္တာနံ သူစနတော၊ သုဂုတ္တတော သဝနတောထ သုဒနတော။
သုတ္တာဏာ သုတ္တသဘာ-ဂတော စ “သုတ္တ”န္တိ အက္ခာတံ။
- (ခ) တဉ္စိ အတ္တတ္ထပရတ္တာဒိဘောဒေ အတ္ထေ သူစေတိ။
- (ဂ) သုဂုတ္တာ စေတ္ထ အတ္တာ ဝေနေယဇ္ဈာသယာနုလောမေန ဝုတ္တတ္တာ။
- (ဃ) သဝတိ စေတံ အတ္ထေ သဿမိဝ ဖလံ၊ ပသဝတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (င) သုဒတိ စေတံ ဓေန ဝိယ ခိရံ၊ ပဏ္ဍရာပေတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (စ) သုဋ္ဌု စ နေ တာယတိ၊ ရက္ခတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဆ) သုတ္တသဘာဂဇ္ဇေတံ၊ ယထာ ဟိ တစ္ဆကာနံ သုတ္တံ ပမာဏံ ဟောတိ။
ဝေမေတမ္ပိ ဝိညုနံ။ ယထာ စ သုတ္တေန သင်္ဂဟိတာနိ ပုပ္ဖာနိ န
ဝိကိရိယန္တိ န ဝိဒ္ဓံသိယန္တိ၊ ဝေမေဝ တေန သင်္ဂဟိတာ အတ္တာ။
(သိဋ္ဌ၊ ၁၈)

ဋီကာသစ်။ ။(က) အတ္တာနန္တိပဒံ သူစနတော ။ ပ ။ သုတ္တာဏာတိ ပဒေဟိ ယထာရဟံ ကမ္မသမ္ပန္နဝသေန ယောစေတမ္ပံ။ (ခ) တမတ္ထံ ဝိဝရတိ “တဉ္စိ” တိအာဒိနာ။ သူစသဒ္ဓဿ စေတ္ထ ရသော။ (ဃ) အနုပဗ္ဗသိက္ခာဒိဝသေန ကာလန္တရေန အတ္တာဘိနိဗ္ဗတ္တိ ဒဿေတုံ “သဿမိဝ ဖလ”န္တိ ဝုတ္တံ။ (င) ဥပါယ သမဂံ နညေဝ အတ္တာဘိနိဗ္ဗတ္တိ ဒဿေန္တော “ဓေန ဝိယ ခိရ”န္တိ အာဟ။ ယဒိပိ “သုဒတိ”တိ ဧတဿ ယရတိ သိဉ္စတိတိ အတ္ထော၊ တထာပိ သကမ္ပိကဓာတုကတ္တာ “ပဏ္ဍရာပေတိ”တိ ကာရိတဝသေန အတ္ထော ဝုတ္တော ယထာ “တရတိတိ ဧတဿ နိပါတေတိတိ အတ္ထော” တိ။ (စ) “သုတ္တာဏာ” တိ ဧတဿ အတ္ထမာဟ “သုဋ္ဌု စ နေ တာယတိ” တိ။ (ဆ) သုတ္တသဘာဂန္တိ သုတ္တသဒိသံ။ တဗ္ဗာဝံ ဒဿေတိ “ယထာ” တိ အာဒိနာ။ ဣဒါနိ အညထာပိ သုတ္တသဘာဂတံ ဝိဘာဝေန္တော “ယထာ စာ” တိအာဒိ မာဟ။ (သိဋ္ဌ၊ သစ်၊ ပ၊ ၉၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က) က-ဝါကျပါ ဂါထာသည် ပထျာအရိယာဂါထာ ဖြစ်သည်။ သုဒနတော-စသော ပုဒ်များ၌ ဝိနယနတောကဲ့သို့ ဘာဝပဓာန၊ ဘာဝလောပကြံပါ။ (ဂ) ဂ-ဝါကျသည် သူစနတော-ကို ဖွင့်ပြီး၍ သုဂုတ္တတော- အဖွင့်ကိုပြသော ပက္ခန္တရတည်း။ နောက်၌လည်း ဤနည်းချည်း။ သုတ္တ-ကို သု+ဥတ္တ-ခွဲဟု။ ဧတ္ထ+အတ္တာ-ကိုရှု၍ “သုဋ္ဌု ဥတ္တာ အတ္တာ ဧတ္တတိ သုတ္တံ” ဟုပြု။ “ဝိနယ၊ အဘိဓမ္မာတို့လည်း အတ္တတို့ကို ကောင်းစွာဟောအပ်ရာ မဟုတ် လော”ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ “ဝေနေယုဇ္ဈာသယာ ။ ပ ။ ဝုတ္တတ္တာ”ဟုမိန့်။

ဝေနေယျ။ ပ။ ။ ရိတ္တတ္တာဟိတ်သည် “သုဥတ္တာ ဧတ္ထ-ကောင်းစွာ ဟောအပ်ရာပဲ” ဟု သိနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဉာပကဟိတ်ဖြစ်သောကြောင့် “ဝိညာယတိ” ဟု ကြိယာအပိုထည့်၍ အနက်ပေးရသည်။

(ဃ) ဃ-ဝါကျ၌ ဘူဝါဒိ သုဓာတ်သည် သန္တန၊ ဇေန၊ ဣဿရ-အနက်များကို ဟော၏။ ဤ၌ ဇေနအနက်ကို ယူစေလို၍ သဝတိကို “သဝတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ” ဟု ဥဇကတ္ထဖွင့်သည်။ “သုတ္တန်ပိဋကတ်သည် အတ္တတို့ကို ချက်ချင်း ဖြစ်စေပါသလော” ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် သဿမိဝ ဖလံ-ကို မိန့်၏။ (င) င-ဝါကျ၌ သုဒဓာတ်သည် “ဟိံသာ၊ ပဋ္ဌရဏ၊ နိရာသ” ဟူသော အနက်များကို ဟော၏။ ဤ၌ “ပဋ္ဌရဏအနက်ဟော” ဟု သိစေလို၍ “ပဋ္ဌရတိ” ဟု ဖွင့်သည်။ “နည်းလမ်းမှန်ကို နားလည်သူတို့အားသာ နွားမ၊ က နို့ရည်ကို သွန်ချပေးသကဲ့သို့ သုတ္တန်လည်း အကြောင်းမှန် ဥပါယ၌ နားလည်သူတို့အားသာ သွန်ချပေးသည်” ဟု သိစေလိုသောကြောင့် ဓေန ဝိယ ခိရ်-မိန့်။

(စ) စ-ဝါကျ၌ တာ-ဓာတ်၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းအနက်ကို သိစေလို သော ကြောင့် ရက္ခတိ-ဟု ဥဇကတ္ထဖွင့်သည်။ ထို တာ-ဓာတ်သည် သက္ကတ၌ “တြာ” ဟု ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် န၊ ကိ ဏ၊ ပြု၍ သုတ္တာဏာ-ဟု ရှိခဲ့ရသည်။ (ဆ) ဆ-ဝါကျ၌ “သမာနော ဘာဂေါ ယဿာတိ သဘာဂံ” ပြု။ ဤနည်း၌ “သုတ္တံ ဝိယ သုတ္တံ” ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ပြု။ ယထာ ဟိ-စသည်ကား တမျဉ်းကြီး ပန်းသီချည်နှင့် တူပုံကို အကျယ်ချဲ့ပြသော ဝိတ္တာရဝါကျတည်း။ တပ္ပါကဋီကရဏ မဟုတ်။ “ပမိယတိ အနေနာတိ ပမာဏံ” ပြု။ စ-သဒ္ဓါသည် ရှေ့နည်းကို ပေါင်းသော သမ္ပိဏ္ဏန၊ “တမျဉ်းကြီးနှင့် တူပုံသာ မကသေး ပန်းသီချည်နှင့်လည်း တူသေး၏” ဟုလို။ ဝိကပ္ပနတ္ထ ပက္ခန္တရလည်း ကြိကြသေး၏။ မသင့်သည် ချည်းသာ။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၁၀၆)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျအဖွင့်နှင့်ညီအောင် သုတ္တံ-ဟူသောပုဒ်ကိုသာ အနက် ၇-နည်းပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ သုတ္တံ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို ငှက်ရှားပြတတ်သော ဘုရား စကားတော်။ ဝါ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားရာဖြစ်သော ဘုရား စကားတော်။ ဝါ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဘုရားစကားတော်။ ဝါ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို သွန်ချပေးတတ်သော ဘုရားစကားတော်။ ဝါ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်တတ်သော ဘုရားစကားတော်။ ဝါ-လက်သမားတို့၏ တမျဉ်းချည်နှင့်တူသော ဘုရားစကားတော်။ ဝါ-ပန်းသီတံ နှင့်တူသော ဘုရားစကားတော်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျပါ ဝုတ္တတ္တာ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြု၍၊ ဆ-ဝါကျပါ ပမာဏ်-ပုဒ်၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ အတ္ထုဒ္ဓေသတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် ဝိညာယတိ-ဟူသော ပါဠိသေသဖြင့် ဟိတ်၏ ဖိုလ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏ ဟိတ်ကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် “ဝုတ္တတ္တာ”ဟူသောပါဠိကို မိန့်။

ပမာဏ် ဟေတု သတ္တေသု၊ မာနေ စ သစ္စဝါဒိနိ။
ပမာတရိ စ နိစ္စမိ၊ မရိယာဒါယ မုစ္စတေ။ (ဓာန်၊ ၈၁၅)

အတ္ထုဒ္ဓေသကား-သတ္တနှင့် ပမာတု နှစ်နက် ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် သုတ္တ-သဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္တကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထိုအနက်ကို အကျယ်ချဲ့ပြလိုသောကြောင့် ခ-မှတ်ပြဝါကျကိုမိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ သို့လျှင် ခ-မှတ်ပြ ဝါကျဖြင့် သုစနတော-၏ အကျယ်ကို ဖွင့်ပြပြီး၍ ယခုအခါ သုဝုတ္တတော-၏ အကျယ်ကို ဖွင့်ပြလိုသောကြောင့် ဂ-မှတ်ပြဝါကျ မိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ပထမဝါကျဖြင့် အကျိုးစီးပွားတို့ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားရာ ဖြစ်သောကြောင့် “သုတ္တ-မည်သော”ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဝိနယ၊ အဘိဓမ္မာတို့လည်း အတ္ထတို့ကို ကောင်းစွာဟောအပ်ရာ မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့် သုတ်ကိုသာ ဤသို့ ဆိုရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဝေနေယျ ။ ပ ။ ဝုတ္တတ္တာ”ကိုမိန့်။ (ဝေနေယျ ။ ပ ။ ဝုတ္တတ္တာတိ ဧတေန ဟေတုနာ နန ဝိနယဘိဓမ္မာပိ သုဝုတ္တာ၊ အထ ကသ္မာ ဣမမေဝ ဧဝံ ဝုတ္တန္တိ အနုယောဂံ ပရိယာရတိ”ဟူသော သီလက္ခန္ဓံ ဒီကာသစ်အတိုင်း တက်ထားသည်။)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် သုတ်သည် အကျိုးစီးပွားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ကာလမဆိုင်းဘဲ ချက်ချင်းပင် ဖြစ်စေပါ သလော၊ အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “သဿမိဝ ဖလံ” ဟူသော ဝါကျကို မိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဘ-မှတ်ပြု တတိယဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ရှေ့ဝါကျနှစ်ခုဖြင့် သုတ္တံ-၌ သုဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်း-ဟု ပြဆိုတော်မူ၏။ ထိုသုဓာတ်သည် အဘယ်အနက်ကို ဟောပါ သနည်း။ သန္တနအနက်ကို ဟောပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ပသဝတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ” ဝါကျကို မိန့်။

ကျမ်းတက်အတွက် မှတ်ချက်။ ။ အတက်နှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါ အချက်များကို မှတ်သားထားသင့်သည်။

အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ယောဇနာ-တို့ အလိုအားဖြင့် အတက်ဟူသည် “အနုသန္ဓေ တက်၊ စောဒနာတက်” ဟု နှစ်မျိုးသာ ရှိ၏။ ထိုတွင် အနုသန္ဓေတက်၌လည်း ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေကို ရေးသောအရာ အလွန်ရှား၏။ ပရာနုသန္ဓေကိုသာ ရေးကြသည်။ စောဒနာတက်၌ အာဘော်သာပါသည်လည်း ရှိ၏။ ပုစ္ဆာသာ ပါသည်လည်း ရှိ၏။ အာဘော်ရော ပုစ္ဆာပါ ပါသည်လည်း ရှိ၏။ ထိုသို့ပါရာ၌လည်း အာဘော်က ရှေ့ကနေသည်လည်း ရှိ၏။ ပုစ္ဆာက ရှေ့က နေသည်လည်း ရှိ၏။ အာဘော်နှင့် ပုစ္ဆာသည် ရှေ့နောက်အနေ မမြဲကြပေ။ ဤအချက်များကို သတိထား၍ ပါဠိ တော်ကို အဋ္ဌကထာက ကျမ်းတက်ပုံ၊ အဋ္ဌကထာကို ဋီကာ၊ ယောဇနာတို့က ကျမ်းတက်ပုံတို့ကို လေ့လာပြီး ထိုအတက်များကို မြန်မာမှုသို့ ပြောင်းကြည့်လျှင် အတက်၏ သဘောကို ကောင်းကောင်းကြီး သိရှိနားလည်မည် ဖြစ်သည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ သေက္ခောပိ သမာနော ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ (သိဒ္ဓ၊ ၅) ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြု၍ ပိသဒ္ဓါထားရကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခ။ နနု သေက္ခော ဟောတိ။ (စောဒကာဘောဂ) (တသ္မာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော န အဿ။) (စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ။ (စောဒနာ)

၃။ ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ ဗဟုကာရတ္တာ။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ ထေရေန ဥစ္စိနိတဗ္ဗော အဿ ။ (ပရိဟာရ)

သေက္ခဖြစ်ပါလျက် ရွေးကောက်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို စောဒကတို့ မနှစ်သက်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် ပိ-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ စတုက္ကထုတ်ရာ၌ စောဒကာဘာဝမလတစ်ခု အပိုထည့်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ၎င်းကို ထည့်မှ စတုက္ကစုံလင်၏။ ငိုကာသုံးလည်း ကျ၏။ ထို့ကြောင့် ထည့်ထားသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ဆရာကမှ အသုံးမပြုသောကြောင့် စာဖြေသောအခါ၌မူကား ၎င်းကို ချန်ထားလိုက ချန်ထားနိုင်သည်။ ချန်မထားလို၍ ဤ၌ ပြထားသည့်အတိုင်း လက်သည်းကွင်းဖြင့် ပြထားလျှင် အမှတ်လျော့ပစ်လိမ့်မည် မထင်ပါ။

မနှစ်သက်သောအရာကို ဖြေရာ၌ စောဒနာချက်သည်ပင် မနှစ်သက်ဖွယ် အချက် ဖြစ်နေသည်ကို သတိပြု၍ ယင်းသည် သဒ္ဓါလော၊ အနက်လော၊ အကြောင်းလော၊ အကျိုးလော-ဟု စိစစ်ကာ သင့်လျော်ရာကို ဖြေဆိုလိုက်ရုံပင် တည်း။ ဤ၌ ပရိဟာရဆရာက သေက္ခဖြစ်သော်လည်း ရွေးချယ်စေချင်သည်။ စောဒကဆရာက သေက္ခဖြစ်သောကြောင့် မရွေးချယ်စေချင်။ ဤတွင် ပရိဟာရနှင့် စောဒကတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ကြသည်။ ထိုပဋိပက္ခကို ပရိဟာရက ပိသဒ္ဓါသုံး၍ ဖြေရှင်းပစ်လိုက်သည်။ “သေက္ခတော့ သေက္ခပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဓမ္မသင်္ဂီတိအား ဗဟုကာရဖြစ်သောကြောင့် ရွေးချယ်ထိုက်ခြင်းကို မနှစ်သက် မရှိပါနှင့် ငါ့ရှင်” ဟူလို။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-ဝါကျပါ ဝေနေယျ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြပါ။

- ၄။ အဖြေ။ ။ ဝိနေတဗ္ဗာတိ ဝေနေယျာ။
- ၁။ ဝေနေယျာ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ဝစန။
- ၂။ ဝိနေတဗ္ဗာဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ။
- ၃။ ဆုံးမထိုက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကြိယာသကတ်သည် ဝစန ဟေတု။
- ၄။ ဣတိသဒ္ဓါသည် ဝစနဟေတုဇောတက။
- ၅။ ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါဒြပ်သည် ဝစနိယ။
- ၆။ ဝိနေတဗ္ဗ၊ ဒမေတဗ္ဗ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဓါစုသည် ဝစနိယတ္ထ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျပါ သူစနတော-ဟူသော ဟိတ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်ကို ထုတ်ဖော်၍ အနက်ပေးပြီးလျှင် စာစပ်ပြကာ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ သူစနတော၏ သမ္ပန်ကား ဣတရဿ သုတ္တဿ-ဖြစ်ပါသည်။

အနက်။ ။ ဣတရဿ သုတ္တဿ-ဝိနည်းမှတစ်ပါးသော သုတ်၏၊ ဝါ-သုတ်သည်။

စာစပ်။ ။ ဣတရဿ-ကား ၎င်း-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သူစနတောဝယ် ကျေလေပြီးသော ဘာဝပုဒ်၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ ဘာဝကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၏။ တစ်နည်း-ဣတရဿ-ကား သည်-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သူစနတော-ဝယ် သူစန-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျတ်၊ ကတ္တား၊ သူစနတော-ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်၊ ကတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၏။ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကား ကတ္တုသာဓနအနက်(သုတ်)ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-ဝါကျပါ ဝုတ္တတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ပုဒ်၏ သမ္ပန်ကိုခံ၍ အနက်ပေး စာစပ်ပြီးလျှင်၊ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ဝုတ္တတ္တာ-၏ သမ္ပန်ကား အတ္တာနံ-ဖြစ်ပါသည်။

အနက်။ ။ အတ္တာနံ-အကျိုးစီးပွားတို့၏၊ ဝါ-အကျိုးစီးပွားတို့ကို။

စာစပ်။ ။ အတ္တာနံ-ကား တို့၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝုတ္တတ္တာဝယ် တွဟူသော ဗာဟု၌ သမ္ပန်၊ သတ္တိမန္တ၊ တွကား သမ္ပန္နိ၊ သတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၏။

တစ်နည်း။ ။ အတ္တာနံ-ကား တို့ကို-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝုတ္တတ္တာဝယ် တွဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျတ်၊ ကမ္မ၊ ဝုတ္တကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်၊ ကမ္မိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၏။

ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကား ကမ္မသာဓနအနက် (အကျိုးစီးပွား) ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပြအပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်ကို ဖော်ပြ၍ အကြောင်းနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည် တပ်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ တံ-ဖြင့် သုတ္တအရ သုတ္တန်ပါဠိတော်ကို ကောက်ယူရမည့် အဖြစ်ကို သိစေ၏။ အရကောက်ဖြစ်သော အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် သရုပ်ကြားအဘိဓေယျတ္တသံဝဏ္ဏနာ။

အတ္တတ္တပရတ္တာဒိဓာဒေ အတ္ထေ-ဖြင့် အတ္တာနံ-၌ အတ္တသဒ္ဒါ ဟိတအနက် ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအတ္တအရ အတ္တတ္တ၊ ပရတ္တ-စသည်ကို ကောက်ယူရမည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။ နာမ်ဖြစ်သော လိင်္ဂအနက်ကို

ဖွင့်သောကြောင့် နာမလိင်္ဂတ္ထ၊ သရုပ်ကြားအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဘိဓေ
ယျတ္ထ။

သူစေတီ-ဖြင့် သူစတော-၌ ယုပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို
သိစေ၏။ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်းအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ က-မှတ်ပြဝါကျကို သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအရာ ထား၍ ဤသို့
ဖြေဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပါရာဇိကဏ် အမှတ်-၁ လေ့ကျင့်ခန်းတွင်မူ
ဝိနယောပုဒ်ကို သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအရာ ထား၍ ဖြေပြခဲ့သည်။ ပုစ္ဆာချင်း မတူ၍
အဖြေချင်း မတူသည်ကို သတိပြုပါ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြဝါကျအလို သုတ္တံ-၌ ဖြစ်သင့်သော နိရုတ္တိနည်း
များကို ရှင်းပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ သုတ္တံသည် သူစဓာတ် တ၊ ပစ္စည်းမှ စ၊ ကို ချေခြင်း
ဝဏ္ဏလောပ နိရုတ္တိနည်း၊ တ၊ ဒွေဘော်လာခြင်း ဝဏ္ဏာဂမနိရုတ္တိနည်း၊ သူ၌ ဥါကို
ရသပြုခြင်း ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်း-တို့ဖြင့် သုတ္တံ-ဟု ပြီးနေပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပထမသင်္ဂါယနာတင်ရာ၌ အရှင်အာနန္ဒာကို မရွေးချယ်
လျှင်လည်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ရွေးချယ်လိုလည်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း-တို့ကို
အသီးသီး ဖော်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားသော
သုတ္တ ဂေယျ-စသည်ကို မျက်မှောက်မပြုအပ်သည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် သူနှင့်ကင်း၍
သင်္ဂါယနာ မတင်နိုင်ပါ။ သို့ရာတွင် သူသည် သေက္ခမ္ဘာသာ ဖြစ်နေသောကြောင့်
သူ့ကို ရွေးချယ်လိုလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-မှတ်ပြဝါကျပါ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို
ပေးပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ က-မှတ်ပြဝါကျပါ ဂါထာသည် ပုဗ္ဗမုဒ္ဓံ ဂိုဏ်း ၈-ပါး ရှိ
ခြင်း၊ ထိုတွင် ဆဋ္ဌဂိုဏ်းသည် ၆၊ ဂိုဏ်းဖြစ်ခြင်း၊ အဋ္ဌမဂ္ဂိုဏ်းသည် ဂရုတစ်လုံးတည်း
ဖြစ်ခြင်း၊ ဝိသမဂ္ဂိုဏ်းကွက်တို့၌ ၆၊ ဂိုဏ်း မနေခြင်း။ အပရမုဒ္ဓံ ဂိုဏ်း ၈-ပါး
ရှိခြင်း၊ ထိုတွင် ဆဋ္ဌဂိုဏ်းသည် လဟုတစ်လုံးတည်း ဖြစ်ခြင်း၊ အဋ္ဌမဂ္ဂိုဏ်းသည်
ဂရုတစ်လုံးတည်း ဖြစ်ခြင်း၊ ဝိသမဂ္ဂိုဏ်းကွက်တို့၌ ၆၊ ဂိုဏ်း မနေခြင်းဟူသော
အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည့်အပြင် ပထမပါဒ၊ တတိယပါဒတို့၌ ၃-ဂိုဏ်း ၁၂-
မကြာအပြည့်တွင် ယတိပြတ်သောကြောင့် “ပထျာအရိယာဂါထာ”ဖြစ်ပါသည်။

မကြာကို တွက်၍ ဆန်းစစ်ရသောကြောင့် “မတ္တာဝုတ္တိဆန်း”ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤဂါထာ၏ တတိယပါဒ၌ “ပဒမဇ္ဈယတိ”ပါရှိ၏။ ပုဒ်တစ်ပုဒ်၏ အလယ်၌ ဖြတ်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်းကို “ပဒမဇ္ဈယတိ”ဟု ခေါ်၏။ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌ ရှေ့ဘက် နောက်ဘက် အနည်းဆုံး အက္ခရာနှစ်လုံးစီ ရှိရ၏။ ဤ၌ “သဘာဂတော”ပုဒ်ကို “သဘာ+ဂတော”ဟု ရှေ့ဘက် နောက်ဘက် နှစ်လုံးစီ ခွဲခြား ဖြတ်ရပ်ထား၏။ ပဒမဇ္ဈယတိမှန်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် “သဘာ”၌ ယတိ ပြတ်၏။ အလင်္ကာ “တံ နမေ သိရသာ စာမိ-ကရဝဏ္ဏံ တထာဂတံ” ကဲ့သို့ တည်း။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြုဝါကျကို ဂါထာစီကုံး၍ ဂါထာအမည်လည်း ပေးပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။သုဝုတ္တာ စ ဧတ္ထ အတ္တာ၊ ဝေနေယျာနံ ဟိ ပါဏိနံ။
အဇ္ဈာသယာနုလောမေန၊ ဝုတ္တတ္တာတိ ဝိသဇ္ဇယေ။
ဤဂါထာသည် ပထမ ရှုကာရဝိပုလာဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုလောမေနကို ချဲ့ထားပုံ၊ ဝိသဇ္ဇယေ-ဝိသဇ္ဇေယျ-ဟူသောပုဒ်ကို အပိုထည့်ထားပုံကို အတုယူပါ။ ဒုတိယနှင့် စတုတ္ထ နှစ်ပါဒ၏ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်မှာ ဇ၊ ဂိုဏ်းသာ ဧကန်ထားရမည်ကိုလည်း သတိ ပြပါ။ ယောင်တတ်ကြသည်။ ပထမနှင့် တတိယပါဒ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌ကား ကြိုက်ရာဂိုဏ်း ထားနိုင်သည်။ ဂါထာဖြစ်သည်ချည်းသာ ဖြစ်၏။ နာမည်သာ ကွဲသွားသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြု ဝါကျ၌ အက္ခရာ-ကို ရှု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝိရိယာဓိကစိတ္တုပ္ပါဒ် သည် ဥဿာဟဋ္ဌာယီဘာဝ မည်၏။ သုတ္တန်ပါဠိတော်သည် အာရမဏဝိဘာဝ မည်၏။

ယင်း၏ အတ္ထသုစနတော-စသော ဘောဂုဏ်သည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ မည်၏။
သင်ယူကျက်မှတ်ခြင်းစသော အကျိုးအစုစုသည် အနဘာဝ မည်၏။
ထိုဘာဝ ဝိဘာဝ အနဘာဝတို့ဖြင့် တိုးပွားစေအပ်သော ဥဿာဟဋ္ဌာယီဘာဝ သည်ပင် ဝိရရသ မည်၏။

အမှတ်-၂၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) သွာယမိဓ ဝိဝရေ ဝတ္တတိ၊ တသ္မာ ရာဇဂဟဿ စ နာဠန္ဒနွာယ စ ဝိဝရေတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗျော။
- (ခ) အန္တရာသဒ္ဓေန ပနာ ယုတ္တတ္တာ ဥဘယောဂဝစနံ ကတံ။
- (ဂ) အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော ဟောတိတိ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ မဂ္ဂံ ပဋိပန္နော ဟောတိ၊ ဒိဃမဂ္ဂန္တိ အတ္ထော။
- (ဃ) မဟတာတိ ဂုဏမဟတ္တေနပိ မဟတာ၊ သင်္ချာမဟတ္တေနပိ မဟတာ။
- (င) သော ဟိ ဘိက္ခုသံသော ဂုဏေဟိပိ မဟာ အဟောသိ အပ္ပိစ္ဆတာဒိ ဂုဏသမနုာဂတ္တာ။ (သိဋ္ဌ၊ ၃၅)

ဋီကာ။ ။ (က) သွာယမိဓ ဝိဝရေ ဝတ္တတိ-တဒညေသမသမ္ဘဝတော။ ကိမတ္ထံ အတ္ထဝိသေသနိယမော ကတောတိ အာဟ “တသ္မာ” တိ အာဒိ။ (ခ) နန စေတ္ထ ဥဘယောဂဝစနမေဝ၊ အထ ကသ္မာ သမ္ပန္နိယတ္ထော ဝုတ္တော၊ သမ္ပန္နိယတ္ထေ ဝါ ကသ္မာ ဥဘယောဂဝစနံ ကတန္တိ အနယောဂသမ္ဘဝတော တံ ပရိဟရိတုံ “အန္တရာသဒ္ဓေန ပနာ” တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ တေန သမ္ပန္နိယတ္ထေ သာမိဝစနပ္ပသင်္ဂေ သဒ္ဓန္တရယောဂေန လဒ္ဓမိဒံ ဥဘယောဂဝစနန္တိ ဒသေတိ။ (ဂ) အဒ္ဓါနသဒ္ဓေါ ဒိဃပရိယာယောတိ အာဟ “ဒိဃမဂ္ဂ” န္တိ။ (ဃ) မဟန္တသဒ္ဓေါ ဥတ္တမတ္ထော ဗဟုတ္ထော စ ဣဓာဓိပ္ပေတောတိ အာဟ “မဟတာ” တိအာဒိ။ (င) တဒေဝတ္ထံ သမတ္ထေတိ “သော ဟိ” တိ အာဒိနာ။ (သိဋ္ဌိ၊ သစ်၊ ပ၊ ၁၈၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (ခ) ဤအန္တရာ စ ရာဇဂဟ-စသောပါဌ်၌ ဒုတိယာ ဝိဘတ်သာ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သို့ပါလျက် အဘယံကြောင့် သမ္ပန္နအနက်ကို ဖွင့်အပ်ပါသည်။ သမ္ပန္နအနက် ဖြစ်သင့်လျှင်လည်း အဘယံကြောင့် ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို ပြုအပ်ပါသည်။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကို မိန့်။ သမ္ပန္နအနက်၌ သာမိဝိဘတ် ဖြစ်သင့်သော်လည်း အန္တရာသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်း ကြောင့် သဒ္ဓါထုံးစံအရ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို ပြုအပ်ပါသည်ဟူလို။ ဤစောဒနာ သည် အန္တရာသဒ္ဓေန ယုတ္တတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘယောဂ ဝစနံ ကတံ-ဟူသော ကြိယာကိုလည်းကောင်း ကြည့်၍ ထုတ်ရသော စောဒနာ တည်း။ ထို့ကြောင့် “အဖြေမြင် အတင်သိ၊ မိ၏ကျမ်းရိုး အနေတည်း” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “အဖြေမြင်က အတင်ထုတ်မြဲ၊ မလွဲတံထွာ၊ ဓမ္မတာတည်း” ဟူ၍ လည်းကောင်း ရှေးဆရာတို့ ဆိုကြသည်။

(ဂ)ဂ-ဝါကျ၌ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ မဂ္ဂ-ဖြင့် ကမ္မဓာရည်းသမာသ်ကို ပြ၏။
 “အဒ္ဓါနသင်္ခါတော မဂ္ဂေါ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ”ပြု။ ဒီဃမဂ္ဂ-ဖြင့် “အဒ္ဓါနသဒ္ဓါသည်
 ဒီဃသဒ္ဓါ၏ ပရိယာယ်တည်း”ဟု ပြသည်။ (ဃ)ဃ-ဝါကျ၌ မဟန္တသဒ္ဓါသည်
 အမြတ်-ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ အများ-ဟူသော အနက်ကိုလည်း
 ကောင်း ဟော၏။ ထိုတွင် ဂုဏမဟတ္တေန-ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် ဥတ္တမတ္တကို
 ပြ၏။ သင်္ချာမဟတ္တေန-ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် ဗဟုတ္တကို ပြ၏။ ပိကား
 အညမညသမုစ္စည်းတည်း။ (င) ဂုဏမဟတ္တဖြစ်ပုံ၊ သင်္ချာမဟတ္တဖြစ်ပုံကို ခိုင်လုံ
 စေလိုသောကြောင့်၊ တစ်နည်း-ချဲ့ပြလိုသောကြောင့် င-ဝါကျကို မိန့်။ (ဘာဠိ၊
 ပ၊ ၂၂၅)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ကိုသာ သံဝဏ္ဏနာနှင့်အညီ
 အနက်ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။မဟတာ-ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော၊ ဝါ-အရေအတွက်
 အားဖြင့် များသော။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျ၌ ဒီဃမဂ္ဂ-ပုဒ်သို့ စပ်သင့်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဓါနည်း
 အနုသန္ဓေ ထွက်ပြ၍ အန္တရာသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် ပဋိပန္နော-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ကမ္မာပေက္ခိကိယာ
 ကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏ကံကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်
 ဒီဃမဂ္ဂ-ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်တော်မူ၏။

အန္တရံ မဇ္ဈဝတ္ထည-ခဏော-ကာသော-မိဟေတုသု။
 ဗျုဝဓာနေ ဝိနာတ္ထေ စ၊ ဘေဒေ ဆိဒ္ဓေ မနသျှပိ။ (ဓာန်၊ ၈၀၂)

အတက်, အထွက်အတွက် မှက်ချက်

ဝါကျတစ်ခုရှိ ပဓာနကြိယာကို ဆုပ်ကိုင်ထား၍ ထိုကြိယာမှ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ
 နာမ်ပုဒ်စသည်တို့သို့ အဓိပ္ပါယ်ပြောင်းသွားခြင်းကို “အထွက်” ဟု ခေါ်ကြသည်။
 ဥပမာ-ပုရိသော ပါဒေန မဂ္ဂ ဂစ္ဆတိ-၌ ဂစ္ဆတိ-ကို ကိုင်ထား၍ သွား၏-ဆိုသည်
 မှာ ယောက်ျား သွားသည်၊ ထိုယောက်ျားသည်လည်း ခြေဖြင့် သွားသည်။
 လမ်းကို သွားသည်-စသည်ဖြင့် ပြောပြခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် အထွက်ကို မေး
 ရာ၌ ပညတ်ထွက်ကို မေးမှသာလျှင် သဘာဝကျပါသည်။

ရှေ့ပုဒ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ရှေ့ဝါကျကိုသော်လည်းကောင်း ဆုပ်ကိုင်၍
နောက်ပုဒ်သို့၊ သို့မဟုတ် နောက်ဝါကျသို့ မေးမြန်းခြင်းကို “အတက်”ဟု ခေါ်
ဝေါ်ကြသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြု ဒုတိယဝါကျသို့ ဒေါသာရောပနစောဒနာ
တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် ပထမဝါကျဖြင့် အန္တရာသဒ္ဒါသည်
ဤနေရာ၌ ဝိဝရအနက်၌ ဖြစ်၏-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုထို အနက်ထူးကို သတ်မှတ်
ရခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း၊ ရအပ်သော အကျိုးကို မပြတော့ပြီလော၊
ရအပ်သောအကျိုးကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ နိရတ္တကဒေါသ သင့်ရောက်
လေရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဒုတိယဝါကျကို မိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြု ဝါကျသို့ အဒေါသာရောပနစောဒနာ တက်ပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “အန္တရာ စ
ရာဂေဟံ အန္တရာ စ နာဠန္ဒ”ဟူသောပါဠိကို “ရာဂေဟဿ စ နာဠန္ဒနာယ စ
ဝိဝရေ”ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ထိုပါဠိ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သာ ရှိသည်မဟုတ်လော၊
သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် သမ္ပန်အနက်ကို ဖွင့်ရပါသနည်း၊ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်
ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။

တစ်နည်း။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် “အန္တရာ စ ရာဂေဟံ အန္တရာ စ
နာဠန္ဒ”ဟူသောပါဠိကို “ရာဂေဟဿ စ နာဠန္ဒနာယ စ ဝိဝရေ”ဟု ဖွင့်ဆိုတော်
မူ၏။ ယင်းသို့ သမ္ပန်အနက် ဖြစ်သင့်လျက် ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြင့် ဟောသင့်သည်
မဟုတ်ပါလော၊ သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ်ကို ပြုထားပါ
သနည်း။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။

မှတ်ချက်။ ။ဋီကာနှင့်ညီအောင် နှစ်နည်း တက်ပြလိုက်သည်။ စတုက္က
လည်း နှစ်မျိုးပင် ထုတ်ရလိမ့်မည်။ ဤကျမ်းတက်ပုံသည် အတုယူ လောက်၏။
စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ
နည်းဖြင့် တက်ပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ မဟတာ-ဟူသောပုဒ်ကို အရှင်
အာနန္ဒာ ဆိုတော်မူ၏။ ထို၌ မဟန္တသဒ္ဒါသည် အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း။

ပူဇာ-အနက်ကို ဟောပါသလော (အညစောဒနာ)၊ တစ်နည်း=ဥတ္တမနှင့်ဗဟု နှစ်နက်တို့တွင် တစ်နက်နက်ကိုသာ ဟောပါသလော(ဥနစောဒနာ)၊ တစ်နည်း= ဥတ္တမ၊ ဗဟု၊ ပူဇာ-သုံးနက်လုံးကိုပင် ဟောပါသလော(အဓိကစောဒနာ)၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့်“ ဂုဏမဟတ္ထေန ပိ-စသည်ကို မိန့်။

မှတ်ချက်။ ။မဟန္တသဒ္ဓါသည် ဥတ္တမအနက်၊ ဗဟုအနက်၊ ပူဇာအနက်- စသည်ကို ဟောနိုင်၏။ သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌ ဥတ္တမနှင့် ဗဟုအနက်ကိုသာ ဟောနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် “ပူဇာအနက်ကို ဟောသလော”ဟု အာဘော်ထုတ်လျှင် အညစောဒနာ ဖြစ်သည်။ “ဥတ္တမနှင့်ဗဟု နှစ်နက်ထဲမှ တစ်နက်နက်ကိုသာ ဟောသလော”ဟု အာဘော်ထုတ်လျှင် ဥနစောဒနာ ဖြစ်သည်။ “သုံးနက်လုံး ကိုပင် ဟောသလော”ဟု အာဘော်ထုတ်လျှင် အဓိကစောဒနာ ဖြစ်လေသည်။ နေရာတိုင်း ဤနည်းချည်း မှတ်ပါ။ “ဧကသ္မိံ သမယေတိ ဧကသ္မိံ ကာလေ” စသည်တို့၌လည်း တက်ကြည့်ပါ။

ဆောင်။ ။အည ဥန၊ အဓိက၊ သုံးဝ စောဒနာ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျနှင့် ခ-မှတ်ပြ ဝါကျတို့၌ စောဒကာ ဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြ၍၊ ပန-သဒ္ဓါ ထားရပုံကိုလည်း ရှင်းပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ၁။ နန ရာဂေဟဿ စ နာဠန္ဒာယ စ ပိဝရေတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ (စောဒကာဘောဂ)

(တသ္မာ ဥပယောဂဝစနံ န ကာတမ္ပံ။) (စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ ဥပယောဂဝစနံ ကတံ။ (စောဒနာ)

၃။ အန္တ ရာသဒ္ဓေန ယုတ္တတ္တာ။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ ဥပယောဂဝစနံ ကတံ။ (ပရိဟာရ)

အန္တ ရာ စ ရာဂေဟံ အန္တ ရာ စ နာဠန္ဒ-ဟူသော ပါဠိတော်သဒ္ဓါကို မနှစ် သက်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ပန”သဒ္ဓါ ထားရပါသည်။

တစ်နည်းထုတ်ပုံ။ ၁။ နန ဧတ္ထ ဥပယောဂဝစနမေဝ။ (စောဒကာဘောဂ) ; (တသ္မာ သမ္ပန္နိယတ္ထော န ဝတ္တဗ္ဗော။) (စောဒကာဘောဂဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ သမ္ပန္နိယတ္ထော ဝုတ္တော။ (စောဒနာ)

၃။ အန္တ ရာသဒ္ဓေန ယုတ္တတ္တာ။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ သမ္ပန္နိယတ္ထော ဝုတ္တော။ (ပရိဟာရ)

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ “အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ”ဟူသော အနက်ကို မနှစ်သက်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် “ပန”သဒ္ဓါ ထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ငိုကာကျမ်းတက်ကို ရှု၍ နှစ်နည်း ထုတ်လိုက်ရသော်လည်း နောက်နည်းသည် မကောင်းလှချေ။ အကြောင်းမှာ ပရိဟာရာဘောဂနှင့် ပရိဟာရသည် တိုက်ရိုက်အားဖြင့် ဆက်သွယ်မှု မရှိသောကြောင့်တည်း။ (အန္တရာ သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် သမ္ပန်အနက်ကို ဖွင့်ဆိုပါ၏။) ဟူသော စကားကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်မှု မရှိလှကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ပထမနည်းကိုသာ အတည်ယူပါ။ ဤကဲ့သို့ပင် ဧဝဒကာဘောဂ နှစ်ချက်သင့်နေသော အလားတူ နေရာများ၌ ပရိဟာရာဘောဂနှင့် ပရိဟာရတို့ကို ချိန်ကြည့်၍ ပရိဟာရာဘောဂနှင့် ပရိဟာရတို့ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်သော အချက် ကိုသာ အမှန်ယူပါလေ။

ထို့ပြင် စတုက္ကထုတ်ရာ၌ ဧဝဒကာဘောဂဖလ ထုတ်သင့်ပုံကို အောက်ပါ ပခုက္ကူနိဿယသစ်ကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် လက်ခံသုံးစွဲပါ။ စည်းမျဉ်းအဖြေ နနဝါကျ စတုက္ကထုတ်ပုံတုန်းကလည်း အဋ္ဌကထာသာကေကို ပြခဲ့ပြီ။

ယဒိ အာစရိယ ရာဂေဟဿ စ နာဠန္ဒနာယ စ ဝိဝရေတိ ဧဝမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ (တသ္မာ သာမိဝစနံယေဝ ကာတဗ္ဗံ၊ ဥပယောဂဝစနံ န ကာတဗ္ဗံ။) ကသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရေန ဥပယောဂဝစနံ ကတံ၊ သာမိဝစနံ န ကဟံတိ ဧဝဒနာ..... ။

ကိဉ္စာပိ ဘဒြိမုခ ရာဂေဟဿ စ နာဠန္ဒနာယ စ ဝိဝရေတိ ဧဝမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အန္တရာသဒ္ဒေန ပန ယုတ္တတ္တာ ဥပယောဂဝစနံ ကတံတိ သောဓနာ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ ယ-ဝါကျ၌ မဟတ္တေန-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ မဟန္တဿ ဘာဝေါ မဟတ္တံ။

မဟတ္တံ-သည် ဝစနံ။ မဟန္တဿ ဘာဝေါ-သည် ဝစနတ္ထံ။ မြတ်+များသော သံဃာ၏ မြတ်+များသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်နှင့် ဂုဏော့ ဂုဏ်အဖြစ် ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဝစနဟေတု။ ဣတိသဒ္ဒါ မပါသောကြောင့် ဝစနဟေတု ဇောတကမရ။ မြတ်+များသော ဂုဏ်သည် ဝစနိယ။ မဟန္တတာ၊ မဟန္တတ္တံ၊ မဟန္တဘာဝေါ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါစသည် ဝစနိယတ္ထ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျ၌ ဟိတ်ပါဌ်၏ သမ္ပန်ကိုခံ၍ အနက်ပေး စာစပ် ပြီးလျှင်၊ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ဝါစုတ္တကို ဖော်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။သမ္ဗန်ခံ-တဿ ဘိက္ခုသံဃဿ။

အနက်ပေး။ ။တဿ ဘိက္ခုသံဃဿ-ထိုရဟန်းအပေါင်း၏။ ဝါ-
ထိုရဟန်းအပေါင်းသည်။

စာစပ်။ ။တဿ ဘိက္ခုသံဃဿ-ကား ၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသော
ကြောင့် အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏသမန္နာဂတတ္တာ-ဝယ် တ္ထပစ္စည်း၌ နိဿယ၊ သမ္ဗန်၊
သတ္တိမန္တ။ တ္ထ-ကား နိဿိတ၊ သမ္ဗန္တိ၊ သတ္တိ။ တစ်နည်း=တဿ ဘိက္ခုသံဃဿ-
ကား သည်-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏသမန္နာဂတတ္တာ-
ဝယ် အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏသမန္နာဂတ-ဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၌ ဝါစွ၊ တုလျတ်၊
ကတ္တာ။ ဘာဝယောဂပုဒ်ကား ဝါစက၊ လိင်္ဂတ်၊ ကတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်၏။

ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ဝါစွတ္တကား သံဃာ-ဟူသော ဥတ္တရပဒတ္ထအနက် ဖြစ်
ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။စည်းကမ်း၌ “ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကို မေးမည်”
ဟုသာ ပါသည်။ “ဝါစွတ္ထကို မေးမည်”ဟု မပါ။ ထို့ကြောင့် အောက်ပါအတိုင်း
အမျိုးမျိုး ယူဆရေးသားကြ၏။ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကို မေးရာ၌ ဘာဝ
ယောဂပုဒ်သည်-

(၁) ကိတ်ပုဒ်နှင့် တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ဖြစ်ပါက အထူးပြောဖွယ်ရာ မလို၊ ဆိုင်ရာ
ပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖြေဆိုရုံပင် ဖြစ်သည်။

(၂) သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်မှုကား အချို့က နောက်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကို ဖြေဆို
လိုသည်။ ဥပမာ-ဤပုံစံ၌ သမန္နာဂတ-ဟူသော နောက်ပုဒ်က ကတ္တုသာဓန
ဖြစ်သောကြောင့် ကတ္တာအနက်ဟု ဖြေစေလို၏။

အချို့ကမူ သမာသ်ပုဒ်၌ ပစ္စယတ္ထကို မမေးသင့်၊ ဝါစွတ္ထကိုသာ မေးသင့်
သည်-ဟု ဆိုကြ၏။ ပုစ္ဆာ၏ အနေအထားကို စဉ်းစား၍ သင့်လျော်သလို
ဖြေဆိုပါ။ အတိအကျ သတ်မှတ်နိုင်သောအရာ မဟုတ်သောကြောင့် မည်သည့်
ဝါဒကိုမျှ အတည်မပြုနိုင်ချေ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြု ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်နှင့်
သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ မဂ္ဂံ-ဖြင့် အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော-၌ အဒ္ဓါန
မဂ္ဂ-ပုဒ်ကို အဒ္ဓါနသင်္ခါတော မဂ္ဂေါ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ-ဟု ကမ္မဓာရည်သမာသ် ပြုရ
မည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိပန္နော-၌ တ၊ ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ဟော

အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဖွင့်ပြသည်။ သမာသ်ဖြစ်သော လိင်အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် သမာသလိင်္ဂတ္ထ၊ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်းအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထ။

ဒီဃမဂ္ဂ-ဖြင့် အဒွါနသဒွါသည် ဒီဃသဒွါ၏ ပရိယာယ်တည်း-ဟု သိစေ၏။ တစ်နည်း=အဒွါနသဒွါသည် ဒီဃအနက်ဟော-ဟု သိစေ၏။ ပရိယာယ်ဖြစ်သော အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဘိဓေယျတ္ထ၊ တစ်နည်း=နာမ်ဖြစ်သော လိင်အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် နာမလိင်္ဂတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ဟောတိ-၌ ရသင့်သော ဝိပလ္လာသနည်းကို ရှင်းပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ဟောတိသည် အဟောသိ-ဟူသော အတိတ်ကာလကို ပစ္စုပ္ပန်ကာလအားဖြင့် ပြန်ထားသောကြောင့် ကာလဝိပလ္လာသနည်း-ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ အဘယ်လောက် ဝေးလျှင်ပင် အဒွါနမဂ္ဂ ခေါ်နိုင်သနည်း၊ ရာဇဂဟနှင့် နာဠန္ဒာသည် အဘယ်မျှ ဝေးပါသနည်း။

၈။ အဖြေ။ ။ယူဇနာဝက်မျှ ဝေးသော ခရီးသည်ပင် အဒွါမဂ္ဂ-မည်ပါသည်။ ရာဇဂဟနှင့် နာဠန္ဒာသည် တစ်ယူဇနာ ဝေးကွာပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ဘာဂျဝါ ဘဂ္ဂဝါ ယုတ္တော၊ ဘဂေဟိ စ ဝိဘတ္တဝါ။ ဘတ္တဝါ ဝန္တဂမနော၊ ဘဝေသု ဘဂဝါ တတော-ဟူသော ဂါထာ၏ ဂါထာအမည် ဆန်းအမည်တို့ကို စစ်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ဤဂါထာသည် လေးပါဒလုံး အစတစ်လုံးနောင် (ဝါ-ပထမဂိုဏ်းကွက်၌) သ, ဂိုဏ်း န, ဂိုဏ်း မရှိခြင်း၊ ဒုတိယ, စတုတ္ထ သမနစ်ပါဒ အစလေးလုံးနောင် (ဝါ-ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌) ဇ, ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ ပထမပါဒ အစလေးလုံးနောင် (ဝါ-ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌) ယ, ဂိုဏ်းရှိခြင်း၊ တတိယပါဒ အစလေးလုံးနောင် (ဝါ-ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်၌) န, ဂိုဏ်းရှိခြင်း-ဟူသော လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် “တတိယ န, ကာရဝိပုလာဂါထာ” ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ပါဒလျှင် အက္ခရာ ၈-လုံးစီ ရှိသောကြောင့် အနုဋ္ဌာဘဆန်းဖြစ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။င-မှတ်ပြဝါကျရှိ စကားရပ်တို့ကို ရှစ်လုံးဘွဲ့ဂါထာ စီကုံးပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။မဟာ အဟောသိ ဒေသော ဟိ၊ ဘိက္ခုသံဃော ဂုဏေဟိပိ။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏေဟိ၊ သမန္နာဂတဘာဝတော။ (တတိယ သ, ကာရဝိပုလာ ဂါထာဖြစ်သည်။)

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြု ဝါကျပါ ပဋိပဇ္ဇာ-၏ အန္တတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍
ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝ၊ ရသ-တို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ပဋိပဇ္ဇာ-၌ ပဋိပုဗ္ဗ ပဒဓာတ်အရ ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်၌
ဖြစ်သော ဝီရိယတော်သည် ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝ၊ ရှည်လျားသော လမ်းခရီးသည်
အာရမဏဝိဘာဝ၊ ဒေသစာရီ ကြွလှိုခြင်း၊ တရားဟောလိုခြင်း ဆန္ဒတော်သည်
ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ၊ “လူအများ ဘုရားဖူးရခြင်း၊ တရားနာရခြင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ရခြင်း”-စသော အကျိုးသည် အနုဘာဝ။ ထိုဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့ဖြင့်
သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ဥဿာဟဋ္ဌာယိဘာဝသည်ပင် ဝီရရသ
မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။လိင်နှင့်ဓာတ်ကို၊ အန္တဆို၊ နက်ကို အန္တတ္ထ။ ပစ္စည်း
ဝိဘတ်ကို၊ ဗာဟုဆို၊ နက်ကို ဗာဟုတ္ထ”ဟူသည်နှင့်အညီ နာမနာမ်၊ သဗ္ဗနာမ်၊
သမာသနာမ်ပုဒ်များ၌ လိင်ကို အန္တ၊ လိင်၏အနက်ကို အန္တတ္ထ၊ ဝိဘတ်ကို ဗာဟု၊
ဝိဘတ်၏အနက်ကို ဗာဟုတ္ထ-ဟု ခေါ်၏။ တဒ္ဓိတ်နာမ်၌ လိင်ကို အန္တ၊ လိင်၏
အနက်ကို အန္တတ္ထ၊ ပစ္စည်းကို ဗာဟု၊ ပစ္စည်း၏အနက်ကို ဗာဟုတ္ထဟု ခေါ်၏။
ကြိယာပုဒ်များ၌ ဓာတ်ကို အန္တ၊ ဓာတ်၏အနက်ကို အန္တတ္ထ။ ကိတ်ဖြစ်က ပစ္စည်း
ကို ဗာဟု၊ ပစ္စည်း၏အနက်ကို ဗာဟုတ္ထ။ အာချာတ်ဖြစ်က ဝိဘတ်ကို ဗာဟု၊
ဝိဘတ်၏အနက်ကို ဗာဟုတ္ထ-ဟုခေါ်၏။

ဤ၌ ပဋိပဇ္ဇာသည် ကိတ်ကြိယာပုဒ်ဖြစ်၍ ပဋိပုဗ္ဗ ပဒဓာတ်သည် အန္တ၊
ထို၏ အနက်သည် အန္တတ္ထဖြစ်သည်။ တ၊ ပစ္စည်းသည် ဗာဟု၊ ထို၏အနက်သည်
ဗာဟုတ္ထ ဖြစ်လေသည်။ “ပဋိပုဗ္ဗ ပဒဓာတ်၏ အနက်”ဟူသည် ကြွသွားတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တာန်၌ ကြွသွားတုန်း အခိုက်အတန့်တွင် ဖြစ်ပေါ်
နေသော ပရမတ္ထတရားများပင်တည်း။ “တ၊ ပစ္စည်း၏ အနက်”ဟူသည် ကြွသွား
သော မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ခန္ဓာပဉ္စကပင်တည်း။

အန္တတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍ ဆိုသည်မှာ “အန္တတ္ထအရတရားရှိ ဌာယိဘာဝအဖြစ်
ထား၍”ဟု ဆိုလိုသည်။ အန္တတ္ထအရ၊ ဗာဟုတ္ထအရ ကောက်ပုံတို့ကို အထူးသတိ
ပြုလေ့လာထားပါ။

အမှတ်-၂၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၃၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ပရေတိ ပဋိဝိရဒ္ဓါ သတ္တာ။
- (ခ) တကြာတိ ယေ အဝဏ္ဏံ ဝဒန္တိ၊ တေသု။
- (ဂ) “န အာယာတော”တိ အာဒိဟိ ကိဉ္ဇာပိ တေသံ ဘိက္ခုနံ အာယာတော ယေ နတ္ထိ။
- (ဃ) အထ ခေါ အာယတိ ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကုသလပ္ပတ္တိံ ပဋိသေခေန္တော ဓမ္မနေတ္ထိံ ဌပေတိ။
- (င) တတ္ထ အာဟနတိ စိတ္တန္တိ အာယာတော။
- (စ) ကောပဿေတံ အဓိဝစနံ။ (သိဋ္ဌ၊ ၅၂)

ဋီကာ။ ။(က)ပရသဒ္ဓေါ အထွေဝ အညတ္ထော၊ အတ္ထိ အဓိကတ္ထော၊ အတ္ထိ ပစ္စာဘာဂတ္ထော၊ အတ္ထိ ပစ္စနိကတ္ထော၊ ဣဓာပိ ပစ္စနိကတ္ထောတိ ဒဿေတိ “ပဋိဝိရဒ္ဓါ သတ္တာ”တိ ဣမိနာ။ (ခ)တ,သဒ္ဓေါ ပရေတိ ဝုတ္တမတ္ထံ အဝဏ္ဏဘာသန ကိရိယာဝိသိဋ္ဌံ ပရာမသတိတိ ဝုတ္တံ “ယေ အဝဏ္ဏံ ဝဒန္တိ၊ တေသု”တိ။ (ဂ) နန တေသံ အာယာတော နတ္ထိ ဂုဏမဟတ္တတ္တာ၊ အထ ကသ္မာ ဧဝံ ဝုတ္တန္တိ စောဒနာလေသံ ဒဿေတွာ တဒပနေတိ “ကိဉ္ဇာပိ”တိအာဒိနာ။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ အထ ခေါ တထာပိတိ အတ္ထော။ (ဃ) ဤဒိသေသုပိတိ ဧတ္ထ ပိသဒ္ဓေါ သမ္ဘာဝနတ္ထော၊ တေန ရတနတ္ထယနိမိတ္တမ္ပိ အကုသလစိတ္တံ န ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ပဂေဝ ဝဏ္ဏမိသလောကာမိသနိမိတ္တန္တိ သမ္ဘာဝေတိ။ ပရိယတ္တိဓမ္မောယေဝ သဒ္ဓမ္မနယနဋ္ဌေန နေတ္တိတိ ဓမ္မနေတ္ထိ။ (င) အာဟနတိတိ အာဘုသော ယဋ္ဌေတိ ဟိံသတိ ဝါ၊ ဝိဇာဓေတိ ဥပတာပေတိ စာတိ အတ္ထော။ (စ) ယဒိပိ ဒေါမနဿာဒယော စ အာဟနန္တိ၊ ကောပေယေဝ ပနာယံ နိရုဋ္ဌောတိ ဒဿေတိ “ကောပဿေတံ အဓိဝစနံ”န္တိ ဣမိနာ။ အဝယဝတ္ထံ ဟိ ဒဿေတွာ တတ္ထ ပရိယာယေန အတ္ထံ ဒဿေန္တော ဝေမာဟ။ အဓိဝစနန္တိ စ အဓိကိစ္စ ပဝတ္ထံ ဝစနံ၊ ပသိဒ္ဓံ ဝါ ဝစနံ၊ နာမန္တိ အတ္ထော။

ဧတ္ထ စ သဘာဝဓမ္မတော အညဿ ကတ္တု အဘာဝဇောတနတ္ထံ “အာဟနတိ”တိ ကတ္တုတ္ထေ အာယာတသဒ္ဓံ ဒဿေတိ။ အာဟနတိ ဧတေန, အာဟနနမတ္ထံ ဝါ အာယာတောတိ ကရဏဘာဝတ္ထာပိ သမ္ဘဝန္တိယေဝ။ (ဋီကာ၊ သစ်၊ ပ၊ ၂၂၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။(ဃ)ဃ-ဝါကျ၌ ပိသဒ္ဓါသည် မြတ်သော ရတနာသုံးပါး အနက်ဟောပုဒ်နောင်ထိုင်သောကြောင့် သမ္ဘာဝနာဇောတက ဂရဟာသမုစ္စည်းတည်း။ သဒ္ဓမ္မံ နေတိတိ နေတ္ထိ၊ ဓမ္မောယေဝ နေတ္ထိ ဓမ္မနေတ္ထိ-ပြု။ (င)င-ဝါကျ၌

အာပုဗ္ဗဟနဓာတ်၊ ဇာ၊ ပစ္စည်း၊ ဟနဓာတ်ကို ယာတပြုထားကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ကတ္တုသားပြုရကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပြလို၍ “အာဟနတိ စိတ္တံ” ဟု မိန့်သည်။ (စ) စ-ဝါကျ၌ အာဟနတိဟူသော အနက်သည် ဟနဓာတ်၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းအနက်နှင့် ဇာ၊ ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ဟူသော ဓာတ်နက်၊ ပစ္စည်းနက်ကို ခွဲ၍ ပြအပ်သော သဒ္ဒါနက်တည်း။ ယခုအခါ အာယာတသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်အနက်ကို ပြလို၍ “ကောပဿေတံ အဓိဝစနံ” ဟု မိန့်သည်။ (ဧဝံ အဝယဝဘောဒနေန အာယာတသဒ္ဒဿ အတ္ထံ ဝတော ဣဒါနိ တတ္ထ ပရိယာယေနပိ အတ္ထံ ဒဿေန္တော “ကောပဿေတံ အဓိဝစနံ” န္တိ အာဟ။ ဋီကာဟောင်း)

အဓိဝစနံကို “ဥပရိ ဝစနံ အဓိဝစနံ၊ အဓိနံ ဝစနံ အဓိဝစနံ” ဟု လည်းပြု။ ထို့ကြောင့် “အဓိဝစနံ-အထက်၌ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ-စပ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ-စွဲ၍ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ-ထင်ရှားသော သဒ္ဒါတည်း။ ဝါ-အမည်တည်း” ဟု အနက် ၅-ချက်ပေးပါ။

“ဝုစ္စတိ ဝုတ္တံ၊ နာမံ ပရိယာယ၊ ရီလကမူ ဥပစာ။

အဓိဝစနံ၊ နာမံရိက၊ များလှ နက်တွင်၊ လိုအင်နက်မှီ၊ ထင်ရဋ္ဌိ” နှင့်အညီ စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲတတ်ဟူသော ဗျူပုတ်သို့ လိုက်၍ အရကောက်လျှင် “ဒေါသ၊ ဒေါမနဿ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ” စသည်တို့လည်း ရနိုင်၏။ သို့သော် အပေါင်းဖြစ်သော ထိုအနက်များ၏ အမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော ဒေါသ၌ တင်စားသော ဧကဒေသျှူပစာရ၊ ရဋ္ဌိအားဖြင့် ကောပ(ဒေါသ)ကိုသာ အရကောက်ရသည်။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၃၂၅)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ စ-မှတ်ပြ ဝါကျကိုသာ အနက်စုံလင်စွာ ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ဧဝံ-ဤအာယာတဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ကောပဿ-စိတ်ဆိုးတတ်သော ဒေါသ၏၊ အဓိဝစနံ-အထက်၌ဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ (စသည်ဖြင့် ငါးချက် ပေးပါ။)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ န အာယာတောတိ အာဒိဟိ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါအနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ထွက်ပြ၍၊ ဌာနသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် ဌပေတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ကရိုဏ်း၏ကြိယာကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏ ကရိုဏ်းကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် န အာယာတောတိ အာဒိဟိ-ဟူသောပါဠိကို မိန့်။

ဌာနံ ဣဿရိယော-ကာသ-ဟေတူသု ဌိတိယမ္ပိ စ။ (ဓာနံ၊ ၈၄၆)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-မှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂ ပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ ပရေ-ဟူသောပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူ၏။ ထို၌ ပရသဒ္ဓါသည် အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း၊ အညအနက်၊ အဓိကအနက်၊ ပစ္ဆာဘာဂအနက်တို့ကို ဟောပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ပဋိဝိရုဒ္ဓါ သတ္တာ-ကို မိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြုဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ဂ-မှတ်ပြု ဝါကျဖြင့် ထိုရဟန်းတို့မှာ အာဃာတပင် မရှိ-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်ပါလျက် ဘုရားရှင်က အဘယ် ကြောင့် ဓမ္မနေတ္တိကို ထားရပါသနည်း၊ ထားခြင်း၏ အကြောင်းကို မပြတော့ ပြီလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဃ-ဝါကျကို မိန့်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ+ဃ ဝါကျတို့၌ အဒေါသာရောပနစောဒနာနည်းဖြင့် စောဒနာထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ န အာဃာတော-စသည်ဖြင့် ဓမ္မနေတ္တိကို ထားတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတော်တို့မှာ အာဃာတပင် မရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဓမ္မနေတ္တိကို ထားနေရပါသေးသနည်း၊ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂ+ဃ ဝါကျတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ် ကား-ထိုရဟန်းတို့မှာ အာဃာတပင် မရှိတော့သော်လည်း ဤနေရာမျိုး၌သော်ပင် အကဲ့သို့လိမ်ခြင်းကို တားမြစ်လို၍ ဓမ္မနေတ္တိကို ထားရပါသည်-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ ဝါကျတို့သို့ တက်ပါ-ဟု မမေးဘဲ ဝါကျတို့၌ ထုတ်ပြပါ- ဟု မေးထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ထိုသို့ မေးသည်မှာ ရှေ့ဝါကျကို ဌပနာမကိုင်ဘဲ အတက်ခိုင်းသော ဝါကျတွင်း၌ပင် သင့်လျော်သော စကားရပ်ကို ထပ်နားကိုင်၍ တက်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဝါကျဝယ် စောဒနာထုတ်ရာ၌ မူသေနည်း ရှိ၏။ ထိုနည်းမှာ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ယူသည့်အတိုင်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကိဉ္ဇာပိဝါကျ၌ စောဒနာထုတ်လိုပါက ပရိဟာရကို ထပ်နား ကိုင်ပါ။ စောဒကာဘောဂကို အာဘော်လုပ်ပါ။ စောဒနာကို ပုစ္ဆာလုပ်ပါ။ ပရိဟာ ရာဘောဂကို အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။ ကိဉ္ဇာပိအုပ်စု၊ ပနအုပ်စုတို့၌ ဤနည်းချည်းသာ စောဒနာထုတ်ရသည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ+ဃဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြ၍၊ ကိဉ္ဇာပိသဒ္ဓါ ရေးထားကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေတုန်းက ရေးခဲ့ပြီ။ (၂၄၁)ကို ပြန်ကြည့်ပါ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျပါ သတ္တာကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍၊ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ရူပါဒိသု သဉ္စန္တိတိ သတ္တာ။ (ဝစနာဒိဆက္က လွယ်ပါပြီ။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ ယ-ဝါကျ၌ ပဋိသေခေန္တော-ကို ဟိတ်ပြင်၍၊ ယင်းဟိတ်၏ သမ္ပန်ကို ခံပြီးလျှင်၊ အနက်ပေး စာစပ်ပြပါ။ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ပဋိသေခေန္တော-ကို ပဋိသေခေန္တတ္တာ၊ ပဋိသေခေတုကာမတ္တာ-ဟုပြင်၍ ၎င်း၏သမ္ပန်ကို ဘဂဝတော-ဟု ခံရပါမည်။ ၎င်း+သည်-အနက်ပေး၍ စာစပ်လေ။ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား ကတ္တုသာဓနအနက် (ဘုရားရှင်) ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ က+ခမှတ်ပြု ဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဘောဂကို ဗျတိရေက အနွယအားဖြင့် ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ (က)ပဋိဝိရဒ္ဓါ သတ္တာ-ဖြင့် ပရသဒ္ဓါအညအနက်၊ အဓိကအနက်၊ ပစ္စာဘာဂအနက်တို့ကို မဟော(ဗျ)၊ ပစ္စနိကအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း(နွ)၊ ပရ-အရ အထူးမ၊ မ သာမညပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မယူရ(ဗျ)၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သူတို့ကို ယူရမည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း(နွ)၊ ပရေ၌ ဒေသည် ဒုတိယာ ယောဝိဘတ်၏ ဒေ၊ မဟုတ်(ဗျ)၊ ပထမာယောဝိဘတ်၏ ဒေ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း(နွ) သိစေ၏။

(ခ) ယေ အဝဏ္ဏံ ဝဒန္တိ၊ တေသု-ဖြင့် တကြ၌ တ၊သည် အထူးမ၊ မ သာမညပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မစွဲ(ဗျ)၊ အပြစ်ပြောသူများကို စွဲ၏ဟုလည်းကောင်း(နွ)၊ တြပစ္စည်းသည် ဒေကဝုဏ်အနက်ကို မဟော(ဗျ)၊ ဗဟုဝုဏ်အနက်ကို ဟော၏ဟုလည်းကောင်း(နွ) သိစေသည်။ (ဝိဘတျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးပါ။)

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ အာဃာတောယေဝ၊ ပဋိသေခေန္တော-တို့၏ နိရတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ အာဃာတောယေဝ-၌ အာရေ့ရှိသော ဟနဓာတ်ဏ၊ ပစ္စည်းမှ ဝဏ္ဏဝိကာရနိရတ္တိနည်းဖြင့် ဟနကို ဃာတပြု၍လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏာဂမနိရတ္တိနည်းဖြင့် ယ၊ လာ၍လည်းကောင်း အာဃာတောယေဝ-ဟု

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

ပြီးပါသည်။ ပဋိသေဓန္တော-သည် ပတိသေဓန္တော-ဟု ဆိုလိုလျက် ဝဏ္ဏဝိကာရ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် တိကို ငိုပြု၍ ပဋိသေဓန္တော-ဟု ပြီးပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ အပ္ပစ္စယော၊ အနဘိရဒ္ဓိ-ပုဒ်တို့၏ အရကို ကောက်ပြု၍ ၎င်းတို့ကို ခန္ဓာလည်း ဖွဲ့ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ အပ္ပစ္စယော-အရ ဒေါမနဿဝေဒနာဖြစ်၍ အနဘိ ရဒ္ဓိ-အရ ဒေါသဖြစ်ပါသည်။ ဒေါမနဿဝေဒနာသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဖြစ်၍ ဒေါသသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ အာယတိ-မှစ၍ ရှစ်လုံးဘွဲ့ ဂါထာစီပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ အာယတိ ကုလပုတ္တာနံ၊ ဌာနေသု ဤဒိသေသုပိ။
ပါပုပ္ဖတ္ထိ နိသေဓန္တော၊ ဓမ္မနေတ္ထိ ထပေတိ သော။
(ပထျာဝတ္တဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။)

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ကုဒ္ဓေါ အတ္ထံ န ဇာနာတိ၊ ကုဒ္ဓေါ ဓမ္မံ န ပဿတိ။
အန္တတမံ တဒါ ဟောတိ၊ ယံ ကောဓော သဟတေ နရံ။
ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ပထျာဝတ္တဂါထာ၊ အနုဋ္ဌာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်မြဝါကျ၌ ဘာဝါလင်္ကာရ စုံလင်စွာ ထုတ် ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ဒေါသသည် ကောဓဌာယိဘာဝ၊ ဒေါသဖြစ်စရာ အာရုံ များသည် အာရမဏဝိဘာဝ၊ အမူအရာနှင့် အယောနိသောမနသိကာရ စသည်သည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ၊ ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခစသည်သည် အနဘာဝ၊ ရသထုတ်မြ။

အမှတ်-၃၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၄၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ကောမုဒိယာတိ ကုမုဒဝတိယာ။ တဒါ ကိရ ကုမုဒါနိ သုပုပ္ဖိတာနိ ဟောန္တိ၊ တာနိ ဧတ္ထ သန္တိတိ ကောမုဒိ။
- (ခ) စာတုမာသိနိယာတိ စာတုမာသိယာ။
- (ဂ) သာ ဟိ စတုန္တံ မာသာနံ ပရိယောသာနဘူတာတိ စာတုမာသိ။
- (ဃ) ဣဓ ပန စာတုမာသိနိတိ ဝုစ္စတိ။
- (င) မာသပုဏ္ဏတာယ ဥတုပုဏ္ဏတာယ သံဝစ္ဆရပုဏ္ဏတာယ ပုဏ္ဏာ သမ္ပုဏ္ဏာတိ ပုဏ္ဏာ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၂၈)

ဋီကာ။ ။ (က) “တာနိ ဧတ္ထ သန္တိ”တိ ဧတ္တကေယေဝ ဝုတ္တေနန္တောနိ အညတ္ထာပိ သန္တိတိ စောဒနာ သိယာတိ တံ နိဝါရေတုံ “ဟဒါ ကိရ”တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ အနေန ဗဟုသော၊ အတိသဟတော ဝါ ဧတ္ထ တဒ္ဓိတ ဝိသယော ပယုတ္တောတိ ဒဿေတိ။ (ခ) စာတုမာသိ စာတုမာသိနိတိ စ ပစ္စယဝိသေသနဣတ္ထိလိင်္ဂေယေဝ ပရိယာယဝစနံ။ (င) တိဟိ အာကာရေဟိ ပူရေတိတိ ပုဏ္ဏာတိ အတ္ထံ ဒဿေတိ “မာသပုဏ္ဏတာယာ”တိ အာဒိနာ။ တတ္ထ တဒါ ကတ္တိကမာသဿ ပုဏ္ဏတာယ မာသပုဏ္ဏတာ၊ ပရိမပုဏ္ဏမိတော ဟိ ပဋ္ဌာယ ယာဝ အပရာ ပုဏ္ဏမိ၊ တာဝ ဧကော မာသောတိ တတ္ထ ဝေါဟာရော။ ဝဿာနဿ ဥတုနော ပုဏ္ဏတာယ ဥတုပုဏ္ဏတာ။ ကတ္တိကမာသလက္ခိတဿ သံဝစ္ဆရဿ ပုဏ္ဏတာယ သံဝစ္ဆရပုဏ္ဏတာ။ (မိနိယတိ ဒိဝသော ဧတေနာတိ မာ။ လ၊ ကိ ဟော။) (ဋီကာ၊ သစ်၊ ဒု၊ ၁၂)။

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က) က-ဝါကျ၌ ကုယံ ပထဝိယံ မောဒတိတိ ကုမုဒံ၊ ဗဟုတ္တအနက်၊ အတိသယအနက်၌ သဒ္ဓါဒိတော-ဏ-သုတ်ဖြင့် ဏ၊ ပစ္စည်း သက်၍ ကောမုဒ-ဟုဖြစ်ပြီးမှ ဤသက်၍ ကောမုဒိ-ဖြစ်၏။ ကုမုဒဝတိယာ-ဟု ဝန္တုပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ခြင်းမှာ အဿတ္ထိအနက်ကို သိစေလိုသောကြောင့်တည်း။ ပုပ္ဖံ ပုပ္ဖံ၊ သုဋ္ဌု ပုပ္ဖံ သုပုပ္ဖံ၊ သုပုပ္ဖံ သဉ္ဇာတံ ဧတေသန္တိ သုပုပ္ဖိတာနိ၊ သဉ္ဇာတ အနက်၌ ဣတ၊ ပစ္စည်း။ (ခ) ခ-ဝါကျ၌ စတ္တာရော မာသာ စတုမာသံ၊ စတုမာသဿ ပူရဏိ စာတုမာသိ၊ ပူရဏအနက်၌ ဏ၊ ပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိဇောတက ဤပစ္စည်းတည်း။ ဣနိ သက်လျှင် စာတုမာသိနိ-ဟု ဖြစ်သောကြောင့် ထိုနှစ်ပုဒ်ကို ပရိယာယံပုဒ်-ဟု မှတ်ပါ။ (င) င-ဝါကျ၌ ပူရဇာတ် တ၊ ပစ္စည်းကို ဣန္ဒြေ၊ နှံ၊ ကိ ဣပြန်။ ပူရတိတိ ပုဏ္ဏာ-ပြု။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၂၂၉)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပန၏အနက်ကို သုံးချက်ထွက်စေလျက်လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၏ ကတ္တား၊ ကံ-တို့ကို ထည့်သွင်းလျက်လည်းကောင်း ဃ-ဝါကျကို အနက် ယောဇနာပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ပန-အထူးကား၊ ဝါ-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဝါ-ဆက်ဥးအံ့၊ ဣဓ-ဤပါဠိတော်၌၊ (သာရတ္ထိ-ထိုညကို၊) စာတုမာသိနိတိ-ဟူ၍၊ (အာယသ္မတာ အာနန္ဒတ္ထေရေန-သည်၊) ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ပနကို ပခုက္ကူနိဿယသစ်က ဝိသေသနှင့် ပက္ခန္ဓရ ယူ၏။ ဘာသာဋီကာက ဥပနာသ ယူ၏။ ကတ္တားထည့်ရာ၌ “သင်္ဂီ တိကာရေဟိ” ဟု ထည့်လျှင်လည်း မှန်သည်ပင်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျသို့ အဒေါသာရောပနစောဒနာ တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ပထမဝါကျဖြင့် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ညသည် ကုမုဒြာကြာဖြူတို့ ရှိရာဖြစ်သောကြောင့် ကောမုဒိမည်သောဟု ဆိုတော်မူ၏။ ကုမုဒြာကြာဖြူတို့သည် တစ်ပါးသောအခါ၌လည်း ရှိကြသည်ပင် မဟုတ်ပါလော့၊ အဘယ့်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ဆိုရပါသနည်း၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသော ကြောင့် ဒုတိယဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား အလွန်အကျူး အထူးများပြားစွာ ရှိခြင်းကို ရှိခြင်းဟု ဆိုလိုသည် ဟူလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤအတက်သည် အဓိပ္ပါယ်ပါအောင် တက်ထားသော အတက်ဖြစ်၏။ ခက်လှသည်၊ အလွယ်ကြိုက်လျှင် ဝိတ္ထာရဝါကျအနေဖြင့် တက် ကြည့်ပါ။ ထို့ပြင် အတက်တိုင်း၌ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ကို မရေးခဲ့၊ နောင်လည်း ရေးမည် မဟုတ်၊ ထိုသို့ မရေးခြင်းမှာ သိလောက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်၊ မရကောင်းသော ကြောင့် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် စာဖြေသောအခါ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရန်မလို-ဟု သီးသန့် မှာကြားမထားပါက အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျမှ ဂ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် စာတုမာသိနိယာ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေ တဗ္ဗကို စာတုမာသိယာ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၌ စာတုမာသိနိယာ- ဟုရှိသောကြောင့် စာတုမာသိယာ-ဟု ဖွင့်ပြသော ဆရာစကားသည် မသင့်သည် မဟုတ်ပါလော့၊ အဘယ်ကဲ့သို့ သင့်နိုင်ပါသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို

ဖြေလိုရကား သာ ဟိ-စသော ဂ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုညသည် မိုးလေးလတို့၏ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သည့်အတွက် စာတုမာသိမည်သောကြောင့် စာတုမာသိယာ-ဟု ငါဖွင့်သောစကားသည် သင့်၏-ဟူလို။

အမှာ။ ။ ဒဠိကရဏဝါကျယူ၍ တက်ထားသည်၊ ဝိတ္တာရဝါကျယူ၍ တက်လျှင်လည်း မှန်သည်သာ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျ၌ မာသပုဏ္ဏတာယ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြ၍၊ ဥတုသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရ၊ အတ္ထုဒ္ဒေသတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏာ-ဟူ သောပုဒ်ဖြင့် အဘိန္ဒဝိသေသျှကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏ အဘိန္ဒဝိသေသနကို ပြလိုရကား မာသပုဏ္ဏတာယ ဟူသောပုဒ်ကို မိန့်။

အထော၊ တု နာရိ ပုပ္ဖသ္မိံ၊ ဟေမန္တာဒိမိံ စ ဒ္ဒိသု။ (ဇာန်၊ ၉၀၀)
အတ္ထုဒ္ဒေသကား- ဟေမန္တာဒိကာလအနက် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ကိံ ဇီဝကော ပန မယံ ဣဒံ ဩဘာသနိမ္မတ္တကမ္မန္တိ န ဇာနာတိတိ၊ အာမ ဇာနာတိ၊ အထ ကသ္မာ တုဏှိ အဟောသိတိ ဝိက္ခေပ ပစ္စေဒနတ္ထံ-၌ ဖြစ်သင့်သော စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကကို ထုတ်ပြ၍ ပန- ထားရပုံကိုလည်း ရှင်းပြပါ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၂၉)

၃။ အဖြေ။ ။ ၁။ နန ဇီဝကော မယံ ဣဒံ ဩဘာသနိမ္မတ္တကမ္မန္တိ ဇာနာတိ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ တေန တုဏှိ န ဘဝိတဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ သော တုဏှိ အဟောသိ။ (စောဒနာ)

၃။ ဝိက္ခေပပစ္စေဒနတ္ထံ။ (ပရိဟာရာဘောဂ)

၄။ တုဏှိ အဟောသိ။ (ပရိဟာရ)

ဇီဝကဆရာကြီး တုဏှိဘောနေခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို စောဒကတို့ မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ပန-ကို ထားရပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျ၌ ပုဏ္ဏာ-ကို အသပဒဝိဂ္ဂဟပြု၍၊ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ တိဟိ အာကာရေဟိ ပူရေတိတိ ပုဏ္ဏာ၊ ရုတ္တိ။ (ဝစနာဒိဆက္က လွယ်ပြီ။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ မာသပုဏ္ဏတာယ-၌ တာသမ္ပန်ကို ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ ၎င်းသမ္ပန်ကို ဖြစ်သင့်သော အနက်အားလျော်စွာ စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ တာသမ္ဗန်ကာ: ရတ္တိယာတည်း။ ၏, သည်ပေး၍ စပ်လေ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျ, c-ဝါကျတို့၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ ခ-စာတုမာသိယာဖြင့် “စာတုမာသိနိ သဒ္ဒါသည် စာတု မာသိသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်တည်း-ဟု သိစေ၏။ ပရိယာယအဘိဓေယျတ္ထ။

c-မာသပုဏ္ဏတာယစသည်ဖြင့် ပုဏ္ဏာ-ပုဒ်ကို တိဟိ အာကာရေဟိ ပူရေတိတိ ပုဏ္ဏာ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ တ, ပစ္စည်း၏ ကတ္တုသာဓန အနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပြည့်ခြင်းဟူသည် လ, ဥတု, နှစ်တို့ ပြည့်ခြင်းပင်တည်း-ဟု လည်းကောင်း သိစေ၏။ ဒု-ပစ္စယတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဒေါသိနာတိ ဒေါသာပဂတာ-၌ ဒေါသိနာဝယ် ဖြစ်သင့် သော နိရတ္တိနည်းကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဖော်ပြ၍၊ ရုပ်ပြီးပုံကို သေချာစွာ ရှင်းလင်းပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ဒေါသိတာ-ဟု ဆိုလိုလျက် တ, အက္ခရာ၏ န, အက္ခရာ အားဖြင့် ဖောက်ပြန်သောကြောင့် ဝဏ္ဏဝိကာရနိရတ္တိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါသသဒ္ဒါပပဒ ဣဓာတ် ဂတျတ္ထ တ, ပစ္စည်း ဣတ္ထိဇောတက အာပစ္စည်း သက်၍ ခွင်း ချေ ကပ်၊ ဝဏ္ဏဝိကာရနိရတ္တိနည်းဖြင့် တ, ကို န, ပြု၊ ဒေါသိနာကို နာမိဇံ၊ သိသက်ချေ၊ ဒေါသိနာ-ပြီး၏။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ-၌ ဥပုသ်အပြားကို ဖော်ပြ၍၊ ပန္နရသေ-ဟူသောပုဒ်ကို ဆိုရကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ဥပုသ်သည် “စာတုဒ္ဒသိ, ပန္နရသိ, အဋ္ဌမိ”ဟု သုံးပါး ပြားပါသည်။ ထိုတွင် ကျန်နှစ်ပါးကို တားမြစ်ခြင်းငှာ “ပန္နရသေ”ဟူသောပုဒ်ကို ဆိုရပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ “ရညော တခံဏေယေဝ ပုတ္တသိနေဟော ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ သကလသရီရံ ခေါဘောတွာ အဋ္ဌိမိဉ္စ အာဟစ္စ အဋ္ဌာသိ”ဟူသော ပါဠိကို အဓိပ္ပါယ်မပျက်စေဘဲ ဝတ္တမျိုးလာ ဂါထာစီ၍၊ ၎င်းဂါထာကို အမည်ပေးခဲ့ပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ရညော တသ္မိံ ခဏေယေဝ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာန ပေမတာ။
ခေါဘောတွာ ကာယမာဟစ္စ၊ အဋ္ဌိမိဉ္စ ပတိဋ္ဌတိ။
(ပထျာဝတ္တဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။)

(ပေမတော၌ တ,ပစ္စည်း အနက်မရှိ သွတ္တ၊ ပေမတာ-ပေမံ-ပုတ္တပေမံ-ဟုပေး။)

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ သုဘာသိတံ သုလပိတံ၊ “သာဓု သာဓု”တိ တာဒိနော။
အနုမောဒမာနာ သိရသာ၊ သမ္ပုဋိန္တိသု ဘိက္ခဝေါ။
ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည် ဆန်းအမည်တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ပထမန,ကာရ၊ တတိယ ဘ,ကာရဝိပုလာ ဂါထာ၊ အနုဋ္ဌာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ [စစ်ကြည့်ပါ။ တတိယပါဒ၌ အ,နှင့်နကို ဒီဃ တစ်လုံး တည်းယူ၍ စစ်ထားသည်။ ဂါထာအမည်ပေးရာ၌ ပထမ တတိယပါဒ ဒုတိယဂိုဏ်းကွက်ကို ကြည့်ပါ။ ဒုတိယ စတုတ္ထ၌ကား အမြဲ ဇ,ဂိုဏ်း ရှိရမည်။]

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ တံ လေခံ ရညော ဟတ္ထေ ဌပေသံ၊ ရညော တံခံဏေယေဝ-စသောပါဠိ၌ ပုတ္တသိနေဟော ဥပ္ပဒိတွာ-ကို ကိုယ်ပြု၍ ဌာယိဘာဝ, ဝိဘာဝ, အနုဘာဝ-ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ အဇာတသတ်မင်း၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော သား၌ ချစ်ခြင်း, ဝါ-ချစ်ခြင်းပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ရတိဌာယိဘာဝ။ အဇာတသတ် မင်း၏သား (ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသား)ဟူသော အာရုံသည် အာရမဏဝိဘာဝ။ သား ဖွားကြောင်း ဆက်သသော သဝဏ်လွှာသည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။ သားကိုမြင်ရ၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း, နောင်အခါ အိမ်ရှေ့အရာကိုပေးခြင်းဟူ သော အကျိုး သည် အနုဘာဝမည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဝိဘာဝ, အနုဘာဝတို့ကို ထုတ်ရာ၌ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင် သော ဝိဘာဝ, အနုဘာဝတို့ကိုသာ မရ ရ,အောင် ရှာဖွေ၍ ထုတ်ပါ။ သို့မှသာ သဘာဝကျမည်။

အမှတ်-၄၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရူ

အမှတ်-၅၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ယံ နော ပယိရုပါသတောတိ ဝစနဗျတ္တယော ဒေ။
- (ခ) ယံ အမှာကံ ပဉ္စပုစ္ဆနဝသေန ပယိရုပါသန္တာနံ မဓရံ ဓမ္မံ သုတွာ စိတ္တံ ပသိဒေယျာတိ အတ္ထော။
- (ဂ) တုဏှိ အဟောသီတိ အနတ္တမနော သမာနော ပေသ ရာဇာ အမနာပမ္ပိ တံ ကထံ အဓိဝါသေတွာ တုဏှိ ဧဝ နိသိဒတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၂၉)

ဋီကာ။ ။ (က) ဗဟုဝစနေ ဝတ္တဗ္ဗေ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝစနေ ဝါ ဝတ္တဗ္ဗေ ဗဟုဝစနံ ဝစနဗျတ္တယော၊ ဝစနဝိပလ္လာသောတိ အတ္ထော။ ဣဓ ပန “ပယိရုပါသတ”န္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ “ပယိရုပါသတော”တိ ဝတ္တတ္တာ ဗဟုဝစနေ ဝတ္တဗ္ဗေ ဧကဝစနဝသေန ဝစနဗျတ္တယော ဒသသိတော။ အတ္တနိ၊ ဂရုဋ္ဌာနိယေ စ ဟိ ဧကသိမ္ပိ ဗဟုဝစနပုယောဂေါ နိရုဋ္ဌော။ ပရိယုပါသတောတိ စ ဝတ္ထဝိပရိယာယ နိဒ္ဒေသော ဒေ ယထာ “ပယိရုဒါဟာသိ”တိ။ အယဉ္စိ ဗဟုလံ ဒိဋ္ဌပယောဂေါ၊ ယဒိဒံ ပရိသဒ္ဓေ ယကာရပရေ ဝတ္ထဝိပရိယာယော။ တထာ ဟိ အက္ခရစိန္တကာ ဝဒန္တိ “ပရိယာဒိနံ ရယာဒိဝတ္ထဿ ယရာဒိဟိ ဝိပရိယာယော”တိ။ (ခ) ယဒိ အနတ္တမနော၊ ကသ္မာ တုဏှိ အဟောသီတိ စောဒနံ ဝိသောဓေတိ “အနတ္တမနော သမာနောပိ”တိ အာဒိနာ။ (သိဋ္ဌိ၊ သစ်၊ ဒု၊ ၁၄)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က)က-ဝါကျ၌ ဗျတ္တယနံ ဗျတ္တယော၊ ဝစနဿ ဗျတ္တယော ယသာတိ ဝစနဗျတ္တယော-ပြု။ ဝစနံ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသော သဒ္ဓါ-ဟုပေး။ ဝိ+အတိ+ဣဓာတ် အ, ပစ္စည်းမှ ဝိ၏ ဣကို ယ, ပြု၊ ဝ, ကို ဗ, ပြု၊ ဣဓာတ်ကို အယ, ပြု၊ တိ၏ ဣကိုချေ၊ ဒွေဘော်လာ ဗျတ္တယဖြစ်၏။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၂၃၇)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပဉ္စ-၌ သဒ္ဓတ္ထ ထင်ရှားစေလျက်လည်းကောင်း၊ အတ္ထော-၏သမ္ပန်ကို ခံလျက်လည်းကောင်း ခ-မှတ်ပြဝါကျကို အနက်ယောဇနာပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ယံ-အကြင် သမဏဗြာဟ္မဏသို့၊ ပဉ္စ-မေးအပ်သော အနက်ကို၊ ဝါ-သိခြင်းငှာ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို၊ ပုစ္ဆနဝသေန ပယိရုပါ သန္တာနံ၊ အမှာကံ၊ စိတ္တံ၊ မဓရံ၊ ဓမ္မံ၊ သုတွာ၊ ပသိဒေယျ၊ ဣတိ အယံ-ဤ ယံ အမှာကံ-စသောအနက်သည်၊ (ယံ နော ပယိရုပါသတောတိအာဒိ ဝါကျဿ-၏။) အတ္ထော။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ အနတ္တမနော-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဓါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြု၍၊ စိတ္တသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် သမာဓော-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် လက္ခဏာကြီးယာကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏လက္ခဏာဝတ္ထုကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် အနတ္တမနော-ဟူသောပါဠိကို မိန့်။

ဝိညာဏေ စိတ္တာကမ္မေ စ၊ ဝိစိတ္တေ စိတ္တမုစ္စတေ။
ပညတ္တိစိတ္တမာသေသု၊ စိတ္တော တာရန္တရေ ထိယံ။ (ဓာန်၊ ၈၃၈)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ပဉ္စပုစ္ဆနဝသေန-ပုဒ်သို့ ပညတ်နည်း အားဖြင့် ပုစ္ဆာထွက် ထွက်ပြ၍၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ပယိရပါသန္တာန-ပါဠိဖြင့် မှီဝဲချဉ်းကပ် ကြကုန်သော-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်၏အစွမ်းအားဖြင့် မှီဝဲချဉ်းကပ်ကြပါကုန် သနည်း၊ လူ့ဒါန်းပူဇော်ဖွယ်ကို လူ့ဒါန်းပူဇော်သောအားဖြင့် ချဉ်းကပ်ကြပါကုန် သလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ပဉ္စပုစ္ဆနဝသေန” ဟူသောပါဠိကို မိန့်။

ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ၊
ဉာဏေသု သစ္စပ္ပကတီသု ပုညေ။
ဧညေယျ ဂုဏာစာရသမာဓိသုပိ၊
နိဿတ္တတာပတ္တိသု ကာရဏာဒေါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ယံ နော ပယိရပါ သတော” ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏ ဝိဘတ္တိပဒကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ ယင်း “ယံ နော ပယိရပါသတော” ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-ဝါကျကို မိန့်။

အမှာ။ ။ သင်္ခေပဝိတ္တာရယု၍လည်း တက်ကြည့်ပါ။ ဝစနဗျတ္တယဖြင့်ပုံ အကျယ်ကို ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်-ဟု ပရာနုသန္ဓေကို ဆိုပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-ဝါကျ၌ ဖောဒနာထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ တုဏှိ အဟောသိ-ဟူသော စကား ကို အရှင်အာနန္ဒာ ဆိုတော်မူ၏။ အဇာတသတ်မင်းသည် ထိုစကားကို မနစ်သက် သည် မဟုတ်ပါလော၊ သို့ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် မတားမြစ်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ် နေရပါသနည်း?၊ ဤသို့ ဖောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် “အနတ္တမနော သမာဓော” စသော စကားရပ်ကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။

ဓမ္မာစရိယမုနိ

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ သမာနော ဝေဿ-၌ အရုဗျတ္တ အပိသဒ္ဓါကို ရှုလျက်
ဂ-ဝါကျ သံဝဏ္ဏနာ၌ ရထိုက်သော စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊
ယင်း အပိသဒ္ဓါ ထားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း စိစစ်ဖော်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ၁။ နန ရာဇာ အနတ္တမနော ဟောတိ။ (စော-ဘော)
(တသ္မာ တေန တုဏှိ ဧဝ န နိသီဒတိ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ တုဏှိ ဧဝ နိသီဒတိ။ (စောဒနာ)

၃။ နန ဧသ ရာဇာ အမနာပမ္ဘိ တံ ကထံ အဓိဝါသေတိ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ တသ္မာ တုဏှိ ဧဝ နိသီဒတိ။ (ပရိ)

တုဏှိ အဟောသိ-ဟူသော ပါဠိတော်သဒ္ဓါကို စောဒကတို့ မနှစ်သက်ဖွယ်
ရှိသောကြောင့် အပိ-သဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပရိဟာရာဘောဂထုတ်ပုံ ထူးခြားချက်ကို သတိပြုပါ။
စောဒကာဘောဂတုန်းက နန ပါသကဲ့သို့ ပရိဟာရာဘောဂ၌လည်း နနဖြင့်
ထုတ်တတ်ကြသေး၏။ ထိုသို့ နန-ထည့်လျှင် နောက်ဆုံးစကားသည် ကြိယာ
ဖြစ်ရမည်။ ထုတ်ရိုးထုတ်စဉ်တုန်းကကဲ့သို့ ဟိတ်ပုဒ်ဖြင့် မနေရ၊ ဟိတ်ပုဒ်ဖြစ်
အောင်ကား ပရိဟာရတွင် တသ္မာ-တစ်ခု အပိုထည့်သွင်း ပေးရမည်။ ထုတ်ထား
ပုံကို သေချာစွာ ရှုပါ။ ဤနည်းသည်လည်း အများလက်ခံ၍ သုံးစွဲသောနည်းပင်
ဖြစ်၏။ ဤနည်းကိုလည်း နားလည်အောင် လေ့လာထားသင့်သည်။ သို့မှ စာဖြေ
သောအခါ မိမိနှစ်သက်သောနည်းကို ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်။ ထုတ်ရိုးထုတ်စဉ်အတိုင်း
ထုတ်လိုက အောက်ပါအတိုင်း ထုတ်ပါ။ နည်းနှစ်ခု၏ ထူးခြားပုံကို နှိုင်းယှဉ်
ကြည့်ပါ။

နန ရာဇာ အနတ္တမနော ဟောတိ။ တသ္မာ တေန တုဏှိ ဧဝ န နိသီဒတိ။
အထ ကသ္မာ တုဏှိ ဧဝ နိသီဒတိ။ အမနာပမ္ဘိ တံ ကထံ အဓိဝါသေတုကာမတ္တာ။
တုဏှိ ဧဝ နိသီဒတိ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပယိရပါသတော-ကို သံဝဏ္ဏနာနှင့်အညီ ဝစနတ္ထပြု၍၊
ဝစနာဒိဆက္ကခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ပရိယုပါသာမာတိ ပယိရပါသန္တာ။ (ဝစနတ္ထပြုပုံ
သတိထားပါ။ ဝစနာဒိဆက္က လွယ်ပါပြီ။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဟေတွတ္တ တွာပစ္စယန္တဖြစ်သော အဓိဝါသေတွာကို အဓိ
ဝါသနတဿ-ဟု ဟိတ်ပြင်ခဲ့သော် ဖြစ်သင့်သော ဟေတုသမ္ပန်ကို ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊
ယင်းဟေတုသမ္ပန်ကိုလည်း စာစပ်ခဲ့ပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ သမ္မန်ကား တဿ ရညော-တည်း။ ၎င်း+သည်-ပေး၍ စပ်လေ။

မှတ်ချက်။ ။ ၎င်း-ဟု အနက်ပေး၍ တာဝယ် စပ်ရာ၌ ဗာဟု၌စပ်လျှင် သမ္မန်+သမ္မန္တိစပ်၍၊ ဗာဟုတ္ထစပ်လျှင် သတ္တိမန္တ+သတ္တိ စပ်ရသည်။ သည်-ဟု အနက်ပေး၍ ဘာဝယောဂပုဒ်ဝယ် စပ်ရာ၌ အန္တ၌စပ်လျှင် ဝါစ္စ+ဝါဇ္ဇကစပ်၍၊ အန္တတ္တ၌စပ်လျှင် တုလျှတ်+လိင်္ဂတ် စပ်ရသည်။ ဤသို့ ခွဲခြား၍မှတ်ပါ။ စာဖြေ ရာ၌ကား စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေတွင် ပြထားသည့်အတိုင်း ရောနှောပေါင်းစပ်၍ ဖြေရုံသာ၊ ဤသို့ အသေးစိတ် ခွဲခြားနေဖွယ်မလို။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြဝါကျ သံဝဏ္ဏနာ၌ ရထိုက်သော အဋ္ဌကထာ ဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်များကို ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ အမှောက်-ဖြင့် ယံ နော ပယိရုပါသတော-၌ နော-သည် ပဋိသေခအနက်ဟော နော-မဟုတ်၊ အမှသဒ္ဓါ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသော နော-ဟု သိစေ၏။ ဝိဘတ္တိပဒ၊ သဗ္ဗနာမလိင်္ဂပဒ။ ပဉ္စပုစ္ဆနဝသေန-ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော် ဖွယ်ကို လှူဒါန်းပူဇော်သောအားဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်းမဟုတ်၊ ပြဿနာမေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်း-ဟု သိစေ၏။ ဘာဝတ္ထ။ ပယိရုပါသန္တာနံ-ဖြင့် ပယိရုပါသတော-သည် နံ-ကို ဧကဝုဓ် သ၊ ပြန်၍ ပြီးသောပုဒ်ဟု သိစေ၏။ ဝိဘတ္တိပဒ။ မရရံ ဓမ္မံ သုတွာ-ဖြင့် စိတ်ကြည်လင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြ၏။ ဘာဝတ္ထ။ နေယျတ္ထ။ စိတ္တံ ပသီဒေယျ-ဖြင့် နော-ကို စိတ္တံ ပသီဒေယျ-၌ သမ္မန်+ သမ္မန္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်ရမည်-ဟု သိစေ၏။ သမ္မန္တနယ။ ဝါ-ဘာဝတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပယိရုပါသတော-ဟူသောပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြ၍၊ ထို၌ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း၊ ဝိပလ္လာသနည်း-များကိုလည်း ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ပယိရုပါသတော-ကား ပရိ၊ ဥပပုဗ္ဗ အာသဇာတ်၊ အန္တပစ္စည်း၊ နိဝိဘတ်ဖြစ်၍ ပရိ ဥပသန္တာနံ၊ သို့မဟုတ် ပရိဥပါသတံ-ဟု ဆိုလိုလျက် ပရိ၏နောက် ဥပ၏ရှေ့၌ ယ၊ အက္ခရာလာ၍လည်းကောင်း၊ ရနှင့် ယ၊ ကို ရှေ့နောက်ပြန်၍လည်းကောင်း၊ နံ-ဝိဘတ်ကို ဧကဝုဓ် သ၊ ပြန်၍ လည်းကောင်း ပယိရုပါသတော-ပြီးပါသည်။ ပါဝင်သော နိရုတ္တိနည်း များကား ဝဏ္ဏာဂမ၊ ဝဏ္ဏဝိပရိယာယ၊ ဝဏ္ဏဝိကာရ-ဖြစ်ပါ သည်။ ပါဝင်သော ဝိပလ္လာသနည်း များကား ဝစနဝိပလ္လာသ၊ အက္ခရာဝိပလ္လာသ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ အမနာပမ္ဘိ တံ ကထံ အဓိဝါသေတွာ-၌ အဓိဝါသနာ- ၎င်း၏ အကြောင်းကို ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ အကယ်၍ ငါသည် သူ့ကို အော်ငေါက်၍ လည်ပင်းဆွဲကာ ထုတ်ပစ်စေလျှင် စကားပြောသူတိုင်းကို ဘုရင်သည် ဤလိုချည်းလုပ်သည်-ဟု ကြောက်ရွံ့ကာ ဘာမျှပြောတော့မည် မဟုတ်-ဟု ကြိမိသောကြောင့် မနှစ်သက်သော်လည်း သည်းခံနေပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ သံဝဏ္ဏနာကို ဝတ္တဇာတိယမျိုး ဂါထာတစ်ခု ပြုလုပ်သီကုံး၍၊ ထိုဂါထာ၏ အမည်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ သမာနောပျနတ္တမနော၊ အမနာပမ္ဘိ တံ ကထံ။
ဧသ ရာဇာ ခမိတွာန၊ တုဏှိ ဧဝ နိသိဒတိ။
(ပထမ ဘ၊ ကာရဝိပုလာဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။)

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ကောဏ္ဍည ပဉ္စာနိ ဝိယာကရောဟိ၊
ယာစန္ဒိ တံ ဣသယော သာဓုရုပါ။
ကောဏ္ဍည ဧသာ မနုဇေသု ဓမ္မော၊
ယံ ဝုဒ္ဓမာဂစ္ဆတိ ဧသ ဘာရော။
ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စစ်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ပထမ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ-ပါဒတို့၌ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ ဒုတိယပါဒ၌ ဓာတုမ္ဘိဿာ နှစ်ဖြာရောသော ဥပဇာတိဂါထာ၊ တိဋ္ဌဘာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ (အကျယ်လည်း စစ်တတ်ပါစေ။)

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ ပသီဒေယျ-၌ ဓာတ်အရတရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဌာယိ-ဘာဝဒီ အလင်္ကာနည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ကြားနာသူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပီတိသောမနဿ ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဌာယိဘာဝ။ အာရုံဖြစ်သော မဓုရဓမ္မသည် လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏသည်လည်းကောင်း အာရမဏဝိဘာဝ။ ကြားနာအပ်သောတရား၏ မဓုရတဘောဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ သမိတပါပ၊ ဗာဟိတပါပဘောဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ကြားနာသူ၏ ယောနိသော မနသိကာရသည်လည်းကောင်း ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။ ကြည်လင်သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်ဖြစ်သော ကာယပယောဂ ဝစီပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ထိုကိုအကြောင်ပြု၍ ဖြစ်သော စိတ်အစဉ်သည်လည်းကောင်း အနဘာဝ။ ထိုဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝ တို့ဖြင့် သာယာဖွယ်အဖြစ်သို့ ဆောင်ယူအပ်သော ရတိဌာယိဘာဝသည်ပင် သိင်္ဂါရရသမည်၏။

အမှတ်-၆၊ လှေကျင့်ခန်း
(၁၃၂၈-ခုနှစ်၊ အစိုးရပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ)

- (က) ဆမ္ဘိတတ္တန္တိ ဆမ္ဘိတဿ ဘာဝေါ။
- (ခ) သကလသရီရစလနန္တိ အတ္ထော။
- (ဂ) လောမဟံသောတိ လောမဟံသနံ။
- (ဃ) ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာတိ အတ္ထော။
- (င) သော ပနာယံ လောမဟံသော ဓမ္မဿဝနာဒီသု ပီတိဥပ္ပတ္တိကာလေ ပီတိယာပိ ဟောတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၃၆)

ဋီကာ။ ။ ဆမ္ဘိတဿာတိ ထမ္ဘိတဿ၊ ထ-ကာရဿ ဆ-ကာရာ ဒေသော။ တဒတ္ထမာဟ “သကလသရီရစလနန္တိ” ဘယဝသေန သကလကာယ ပကမ္မနန္တိ အတ္ထော။ (ဋီကာ၊ သစ်၊ ဒု၊ ၂၄)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က)က-ဝါကျ၌ ထဘိဓာတ်သည် ထမ္ဘ-ခက်မာခြင်း အနက်ကို ဟော၏။ ထမ္ဘနံ ထမ္ဘော၊ သဉ္ဇာတော ထမ္ဘော အဿ အတ္ထိတိ ထမ္ဘိတံ၊ သရီရံ၊ ထမ္ဘိတံ ဖြစ်ပြီးမှ ထ, ကို ဆ, ပြု။ တောင့်တင်းခိုင်မာဟူရာ၌ လက်တွေ့ ခြေတွေ မလှုပ်နိုင်ဘဲ တုန်၍နေခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် သကလသရီရစလနန္တိ အတ္ထော-ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၂၇၂)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျကို ဓမ္မဿဝနာဒီသု-ဝယ် သဝန-၌ သာဓန အနက်ကို ထင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပြုပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ပန-ဆက်၊ သော အယံ လောမဟံသော-သည်၊ ဓမ္မဿဝနာဒီသု-တရားနာ(ရာ)အခါ အစရှိသည်တို့၌၊ ပီတိဥပ္ပတ္တိကာလေ-၌၊ ပီတိယာပိ-ကြောင့်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်တတ်၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျပါ သကလသရီရစလနံ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်၏ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြု၍၊ သကလ-သဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရကိုလည်း ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် (ပါဠိတော်၌) အဟု-ဟူသောပါဠိဖြင့် ကတ္တု ဝါစကကြိယာကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ကတ္တားကိုပြလိုရကား သကလ သရီရစလနံ-ကို မိန့်။

သဗ္ဗသ္မိံ သကလော တီသု၊ အဒ္ဓမ္မိ ပုရိသေ သိယာ။ (ဓာနံ၊ ၁၀၂၆)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြု ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဆန္ဒတတ္ထံ-ကို ဆန္ဒတဿ ဘာဝေါ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ တောင့်တင်းခိုင်မာသူ၏ အဖြစ်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ကျောက်တိုင်ကြီးကဲ့သို့ ငြိမ်သက်စွာ တည်နေခြင်း ဖြစ်ပါသလော၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-တောင့်တင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသည် ကျောက်တိုင်ကြီးကဲ့သို့ ငြိမ်သက်စွာ တည်နေခြင်း မဟုတ်၊ စင်စစ်တမူကား လက်တွေ့ ခြေတွေ့ မလှုပ်နိုင်ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေခြင်းပင် တည်း-ဟူလိုသော်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျမှ ဃ-မှတ်ပြဝါကျသို့ အဓိပ္ပါယ်ပြန်နှင့် တကွ အယုတ္တစောဒနာ တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ဂ-ဝါကျဖြင့် အမွေးရွှင်ခြင်းသည် လောမဟံသမည်သော-ဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို အမွေးရွှင်ခြင်း-ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ဤသို့ အယုတ္တစောဒနာနည်းအားဖြင့် မေးဖွယ်ရှိ၍ ဃ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သဇီဝပုဂ္ဂိုလ်၏ ရွှင်ခြင်းကဲ့သို့သော ရွှင်ခြင်းမျိုးကို အမွေးရွှင်ခြင်း-ဟုဆိုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ အထက်၌တည်သော အမွေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သဒိသူပစာအားဖြင့် အမွေးရွှင်ခြင်း-ဟု ဆိုအပ်ပါ၏-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ အယုတ္တစောဒနာတက်-ဟု ဆိုသောကြောင့် အဆန်း မမှတ်နှင့်၊ စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေတုန်းက ရေးခဲ့သည့်အတိုင်းပင် အာဘော်မပါစေဘဲ ကထ-ဖြင့် မေးထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ “ကထံ ကသ္မာ ကိမတ္ထံတိ၊ လက္ခာ အယုတ္တ စောဒနာ” ဟူသော စကားကို သတိပြုပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ နန္ဒာစရိယ လောမံ သဇီဝေါ ဝိယ န ဟံသတိ၊ အထ ကသ္မာ လောမဟံသနံတိ ဝုတ္တန္တိ၊ ကိဉ္ဇာပိ လောမံ န ဟံသတိ၊ ဟံသနသဒိသ တာယ ပန ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာ လောမဟံသန္တိ ဝုတ္တာတိ-ဟူသော စကား များကို ကိဉ္ဇာပိထားရခြင်း အကြောင်းများနှင့်တကွ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ၁။ နန အာစရိယ လောမံ သဇီဝေါ ဝိယ န ဟံသတိ။
(စော-ဘော)

(တသ္မာ ဥဒ္ဓံ ဌိတမောလတာ လောမဟံသန္တိ န ဝုတ္တဗ္ဗာ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာ လောမဟံသန္တိ ဝုတ္တာ။ (စောဒနာ)

၃။ ဟံသနသဒိသတာယ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာ လောမဟံသန္တိ ဝုတ္တာ။ (ပရိ)

“ရွှင်ခြင်း” ဟူသောအနက်ကို မနှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၍ “ကိဉ္ဇာပိ” ထားရပါသည်။

အမှာ။ ။ပရိဟာရာဘောဂတွင် နန-ပါဝင်သော ထုတ်နည်းကိုလည်း ထုတ်ကြည့်ပါ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။သကလသရီရစလနံ-၌ သရီရ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြီးလျှင်၊ ၎င်း၌ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲဝေပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။သရတိ ဂစ္ဆတိတိ သရီရံ၊ ကာယော။ (ဆက္က လွယ်ပါပြီ။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ဌိတလောမတာ-၌ တာသမ္ပန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဌိတလောမ၏ ဝါစုတ္တကိုလည်းကောင်း ထုတ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။တာ-သမ္ပန်ကား သရီရဿ-ဖြစ်ပါသည်။ ဝါစုတ္တကား ကတ္တာအနက်(ဟူသော ကိုယ်ဒြပ်)ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။တ္တ၊ တာပစ္စည်းတို့၏ သမ္ပန်ကိုခံရာ၌ ဟိတ်ပုဒ်အရာ၌သာ ခံရသည် မဟုတ်။ “တ္တ၊ တာပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်မှန်လျှင် သမ္ပန်ခံနိုင်သည်ချည်းသာ” ဟူသော အချက်ကို နားလည်ထားပါ။ ဤ၌ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စယတ္တ-ဟု မမေးဘဲ ဝါစုတ္တ-ဟု မေးထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထို၏အဖြေကို “ကတ္တာအနက်ဟူသော ကိုယ်ဒြပ်” ဟု ပြထားသည်ကိုလည်းကောင်း သတိပြုပါ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ-ဝါကျတို့၌ အဋ္ဌကထာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။က-ဝါကျ၌ ဆမ္ဘိတဿ ဘာဝေါ-ဖြင့် တ္တပစ္စည်း၏ ဘာဝအနက်ဟော၏အဖြစ်ကို သိစေ၏။ (ပစ္စယတ္တ)

ခ-ဝါကျ၌ သကလသရီရစလနံ-ဖြင့် ကိုယ်လက်ခက်ထရော် ရှိခြင်းဟူသည် ကိုယ်အားလုံး၏ တုန်လှုပ်ခြင်းပင်တည်း-ဟု သိစေ၏။ (ဘာဝတ္တ)

ဂ-ဝါကျ၌ လောမဟံသနံ-ဖြင့် လောမဟံသော-၌ ဇာ၊ ပစ္စည်း၏ ဘာဝသာဓနအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို သိစေ၏။ (ဒုတိယပစ္စယတ္တ)

ဃ-ဝါကျ၌ ဥဒ္ဓံ ဌိတလောမတာ-ဖြင့် အမွှေးတို့၏ရွှင်ခြင်းဟူသည် အထက်၌ တည်သော အမွှေးရှိသည်၏ အဖြစ်ပင်တည်း-ဟု သိစေ၏။ (ဘာဝတ္တ)

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ဆမ္ဘိတတ္တံ-၌ ရသင့်သော နိရုတ္တိနည်းကို ဖော်ပြ၍၊ ဟံသော-ရုပ်ပြီးပုံကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြခဲ့ပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ထမ္ဘိတတ္တံ-ဟု ဆိုလိုလျက် ထ၊ အက္ခရာ၏ ဆ၊ အက္ခရာအားဖြင့် ဖောက်ပြန်သောကြောင့် ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟံသော ဟဿ ဟာသေ ဇော၊ နိဂ္ဂဟိတာဂမော။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။အဟုဒေဝ ဘယံ-ဟူသော သာမညဖလသုတ်တော်လာ စကားရပ်၌ ဘယ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ ဣဓာဓိပေတတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။စိတ္တုတြာသဏေး၊ အာရမဏဏေး၊ ဉာဏဏေး၊ ဩတ္တ ပွဏေး-ဟု နေးလေးမျိုး ရှိပါသည်။ ထိုတွင် စိတ္တုတြာသဏေးကို ဤ၌ အလိုရှိ အပ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။“တထာဂတဿ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ ယေဘုယျေန ဘယံ သံဝေဂံ သန္တာသံ အာပဇ္ဇန္တိ”ဟူသော အဋ္ဌကထာအဓိပ္ပါယ် ခြုံမိအောင် ဝတ္ထုမျိုး ဂါထာ ဖွဲ့သိပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။အာပဇ္ဇန္တေဝ သုတွာန၊ တထာဂတဿ ဒေသနံ။
ယေဘုယျနေဝ သံဝေဂံ၊ သန္တာသဉ္စ တထာ ဘယံ။
(ပထျာဝတ္တဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။)

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ကတာဝကာသာ ပုစ္ဆန္တိ ဘောန္တော။
ယံကိဉ္စိ ပဉ္စ မနသာဘိပတ္တိတံ၊
အဟဉ္စိ တံ တံ ဝေါ ဝိယာကရိဿံ၊
ဉတွာ သယံ လောကမိမံ ပရဉ္စ။-ဟူသော ဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စစ်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ဤဂါထာသည် “သာမညဂါထာ” ဖြစ်ပါသည်။ ပထမပါဒ သည် ပန္နိဆန်း၊ ဒုတိယပါဒသည် ဧဂတိဆန်း၊ တတိယပါဒသည် တိဋ္ဌဘာဆန်း၊ စတုတ္ထပါဒသည် တိဋ္ဌဘာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ဘိရုံ ပသံသန္တိ န ဟိ တတ္ထ သူရံ၊
ဘယာ ဟိ သန္တော န ကရောန္တိ ပါပံ-၌ ဘိရုံကို ကိုယ် ပြု၍ ဌာယိဘာဝ၊ ရသ၊ ဝိဘာဝ၊ အနဘာဝ-များကို ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ဩတ္တပ္ပသည် ဘယဌာယိဘာဝ။ ကြောက်ဖွယ်အားဖြင့် ဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဘယာနကရသ။ မကောင်းမှု အကုသိုလ်သည် အာရမဏ ဝိဘာဝ။ ဒေသနာတော်သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။ မကောင်းမှုကို ရောင်ကြည့်ခြင်း၊ အပါယ်မှ လွတ်ခြင်း-အစရှိသော အကျိုးများသည် အနဘာဝမည်၏။

အမှတ်-၆၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၇၊ လေ့ကျင့်ခန်း
(၁၃၃၆-ခုနှစ်၊အစိုးရ ပုစ္ဆာနှင့် အဖြေ)

- (က) အဘိညာတကောလညောတိ ပါကဋကုလဇော၊ တဒါ ကိရ ဗျေဒိဓေ အမ္မဋ္ဌကုလံ နာမ ပါကဋကုလမဟောသိ။ အဘိညာတဿာတိ ရူပဇာတိမန္တကုလာပဒေသေဟိ ပါကဋဿ။
- (ခ) အဂရူတိ အဘာရိယော။
- (ဂ) ယော ဟိ အမ္မဋ္ဌ ဉာပေတုံ န သက္ကုဏေယျ၊ တဿ တေန သဒ္ဓိကထာသလ္လာပေါ ဂရ ဘဝေယျ၊ ဘဂဝတော ပန တာဒိသာနံ မာဏဝါနံ သတေနာပိ သဟဿေနာပိ ပဉံ ပုဋ္ဌဿ ဝိဿဇ္ဇနေ ဒန္တာယိတတ္တံ နတ္ထိတိ မညမာနာ “အဂရ ခေါပနာ”တိ စိန္တယိံသု။
- (ဃ) ဝိဟာရေတိ ဂန္ဓကုဋိံ သန္ဓာယ အာဟံသု။
- (င) ဗြဟ္မမန္တေတိ အာနဘာဝသမ္ပန္နတာယ သေဋ္ဌမန္တေ။ (သိဋ္ဌ၊ ၂၂၄၊ ၂၃၇)

ဋီကာ။ ။ (က) အဘိညာတကုလေ ဇာတော အဘိညာတကောလညော။ ကာမဉ္စ ဝက္ခမာနနယေန ပုဗ္ဗေ အမ္မဋ္ဌကုလမပညာတံ၊ တဒါ ပန ပညာတန္တိ အာဟ “တဒါ ကိရ” တိ အာဒိ။ ရူပဇာတိမန္တကုလာပဒေသေဟိတိ “အယမိဒိဿာ” တိ အပဒိသနဟေတုဘူတေဟိ စတူဟိ ရူပဇာတိမန္တကုလေဟိ။ (ဂ) ယေန တေဘိက္ခု စိန္တယိံသု၊ တဒမိပ္ပယံ အာဝိကာတုံ “ယော ဟိ” တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဃ) အဝိဿသတော ဝုတ္တမ္ပိ ဝိသေသတော ဝိညာယမာနတ္တံ သန္ဓာယ ဘာသိတဝစန္ဒန္တိ ဒသေတိ “ဂန္ဓကုဋိံ သန္ဓာယာ” တိ ဣမိနာ။ ဝေမိဒိသေသု။ (ဋီကာ၊ သစ်၊ ဒု၊ ၂၄၆)

ဘာ-ဋီ။ ။ (က)က-ဝါကျ၌ အဘိညာယတေတိ အဘိညာတံ၊ အဘိညာတံ စ တံ ကုလံ စာတိ အဘိညာတကုလံ။ အလွန်သိအပ်သော အမျိုးဟူသည် ထင်ရှားသော အမျိုးတည်း။ ထို့ကြောင့် ပါကဋကုလ-ဟုဖွင့်သည်။ အဘိညာတကုလေ ဇာတော အပစ္စံဝါ အဘိညာတကောလညော၊ ကု-၌ မဇ္ဈေဝုဒ္ဓိ။ ရူပ ။ ပ ။ ကုလာပဒေသေဟိ-ဖြင့် ပါကဋဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဝိသေသကို ပြသည်။ အပဒိသတေ ဧတေဟိတိ အပဒေသာနိ၊ ရူပဇာတိမန္တကုလာနိ ဝတာနိ အပဒေသာနိ စာတိ ရူပ ။ ပ ။ ပဒေသာနိ။ (ခ)ခ-ဝါကျ၌ ဘရိတဗ္ဗတိ ဘာရိယံ-ဟု ဖြစ်သင့်လျက် ကထာသလ္လာပေါနှင့် အရတူအောင် အဘာရိယော-ဟု ဖွင့်သည်။

(ဃ) ဃ-ဝါကျ၌ ဝိဟာရော-ဟု သာမညဆိုသော်လည်း ပကရဏအရာအား လျော်စွာ ဂန္ဓကုဋိ-ဟူသော ဝိသေသနအနက်ကို ယူနိုင်၏။ ဤစကားမျိုးကို “သန္ဓာယဘာသိတစကား” ဟု ဆိုသည်။ ပစ္စက္ခဘာသိတ-တိုက်ရိုက်ဆိုအပ်သော စကား မဟုတ်ဟူလို။ နည်းအားဖြင့်ကား နေယျတ္တနည်းတည်း၊ နေရာတိုင်းမှာ သတိပြုပါ။ (င) င-ဝါကျ၌ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်ကဲ့သို့ ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့် မြတ်သည်မဟုတ်၊ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် “ကောင်းသော အမြတ်” ဟု သိစေလို၍ ဤသို့ ဖွင့်ထားသည်။ (ဘာဋီ၊ တ၊ ၃၄၉)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျကို တာဒိသာနံ၊ ပဉ္စ-တို့၌ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထထင်စေ၍ စိန္တယိသု-၏ ကတ္တား ထည့်စွက်ကာ အနက်ယောဇနာပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ဟိ-မှန်၏။ ဝါ-ချဲ့ဥးအံ့။ ။ ပ ။ ပန-အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဝါ-စင်စစ်ကား ။ ပ ။ တာဒိသာနံ-ထိုအဗ္ဗဋ္ဌကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော(သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝါ-ထိုကဲ့သို့သော သဘောရှိကုန်သော (ဝေါဟာရတ္ထ)၊ ။ ပ ။ ပဉ္စ-မေးမြန်း အပ်သောအနက်ကို(သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝါ-ပြဿနာကို(ဝေါဟာရတ္ထ)၊ ။ ပ ။ (တေ ဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည် (ကတ္တား) ။ ပ ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျ၌ ရူပဇာတိမန္တကုလာပဒေသေဟိ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြ၍၊ ဂ-ဝါကျပါ ဂရု-သဒ္ဒါ၏ အနက် များကို ထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဤသို့လျှင် ပါကဋသ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ကရိုဏ်း၏ ကြိယာကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍၊ ယခုအခါ ထို၏ကရိုဏ်းကို ပြလိုရကား ရူပဇာတိ မန္တကုလာပဒေသေဟိ-ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်။

ပုမေ အာစရိယာဒိမ္မိ၊ ဂရုမာတာပိတုသ္မပိ။
ဂရု တီသု မဟန္တေ စ၊ ဒုဇ္ဇရာ-လဟုကေသု စ။ (ဇာနိ၊ ၈၄၀)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ တတိယဝါကျ၌ သာဘောဂဒေါသာရောပန စောဒနာနည်းဖြင့် စောဒနာထုတ်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ဆရာသည် အဂရ ခေါ ပနာတိ စိန္တယိသု-ဖြင့် အဂရ ခေါ ပန-စသည်ဖြင့် ကြံစည်ကြကုန်သော-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဗ္ဗဋ္ဌကို နားလည်အောင် မပြောဆိုနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဗ္ဗဋ္ဌနှင့်တကွ ပြန်လှန်ပြောဆို ရခြင်းသည် ဝန်လေးရာသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့် အဂရ ခေါ ပန-စသည်ဖြင့် ရဟန်းတော်တို့ ကြံစည်ကြပါ

ကုန်သနည်း?၊ ထိုသို့ ကြံစည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏အလိုကို မပြချေသော အရာအား အများပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ထိုသို့ စောဒနာ ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂ-မှတ်ပြ တတိယဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-အဂရ ခေါ် ပန စသည်ဖြင့် ရဟန်းတို့ ကြံစည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အလိုကို ပြသည်သာဖြစ်၍ အများပိတဒေါသ မရောက် ဟူလို။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ ပထမ ဒုတိယ နှစ်ဝါကျတို့၌ စောဒကာ ဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခန ဝက္ခာမနနယေန ပုဗ္ဗေ အမ္မဋ္ဌကုလံ အပညာတံ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ အဘိညာတကောလညောတိ ပါကဋကုလဇောတိ န ဝတ္ထဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ အဘိညာတကောလညောတိ ပါကဋကုလဇောတိ ဝုတ္တံ။ (စော)

၃။ ယသ္မာ တဒါ ဓမ္မဒိပေ အမ္မဋ္ဌကုလံ နာမ ပါကဋကုလံ အဟောသိ၊ တသ္မာ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ အဘိညာတကောလညောတိ ပါကဋကုလဇောတိ ဝုတ္တံ။ (ပရိ)

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ တတိယဝါကျပါ အရဈတ္တ ပန-သဒ္ဓါကို ရှု၍ ရထိုက်သော စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကကို ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ အရဈတ္တ ပန-သဒ္ဓါထားရခြင်း အကြောင်းကိုလည်း ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခန ယော အမ္မဋ္ဌံ ။ ပ ။ ဂရ ဘဝေယျ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ အဂရ ခေါ ပနာတိ န စိန္တေ တဗ္ဗံ။) (စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ တေ ဘိက္ခု အဂရ ခေါ ပနာတိ စိန္တယိသု။ (စော)

၃။ နန ဘဂဝတော တာဒိသာနံ ။ ပ ။ နတ္ထိတိ မညိသု။ (ပရိ-ဘော)

၄။ တသ္မာ တေ ဘိက္ခု ။ ပ ။ စိန္တယိသု။ (ပရိ)

ရဟန်းတို့ ကြံစည်ပုံပြ အဂရ ခေါ ပန-စသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗသဒ္ဓါ၌ မနစ် သက်၍ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် အရဈတ္တ ပန-သဒ္ဓါကို ထားပါသည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ယ-မှတ်ပြ ဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ခန ပါဠိယံ ဝိဟာရောတိ အဝိသေသတော ဝုတ္တံ။ (စော-ဘော)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

(တသွာ ဂန္ဓကုဋိ သန္ဓာယ အာဟံသူတိ ဝိသေသတော န ဝဏ္ဏိတဗ္ဗံ။)
(စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသွာ ဂန္ဓကုဋိ သန္ဓာယ အာဟံသူတိ ဝိသေသတော ဝဏ္ဏိတံ။
(စော)

၃။ ယသွာ အဝိသေသတော ဝုတ္တမ္ပိ ဝိသေသတော ဝိညာယမှာနတ္ထံ သန္ဓာယ
ဘာသိတဝစနံ၊ တသွာ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ ဂန္ဓကုဋိ သန္ဓာယ အာဟံသူတိ ဝိသေသတော ဝဏ္ဏိတံ။ (ပရိ)

မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်က သာမညသာ ဟောထားပါလျက် အဋ္ဌကထာက
ဝိသေသအားဖြင့် ဖွင့်ထားသောအရာတိုင်း၌ ဤစတုက္ကမျိုး ရသည်ချည်းဖြစ်သည်။
သမယောတိ ကာလော၊ မူလန္တိ သမိပံ-စသည်တို့၌လည်း နည်းမှီ၍ ထုတ်ကြည့်ပါ။
“တဒညေသမသမ္ဘဝတော” ဟု ပရိဟာရာဘောဂထုတ်ပါ။ စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေ
ကိုလည်း ပြန်ရှုပါ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဗြဟ္မမန္တေ -ကို အစိတ်အပေါင်း ဝစနတ္ထပြု၍ အပေါင်း
ဝစနတ္တံ ဝစနာဒိဆက္က ထုတ်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ဗြဟ္မန္တိ ဝမုန္တိ ဧတေဟိတိ ဗြဟ္မာနော၊ မုနာတိ (မုနန္တိ)
ဇာနာတိ (ဇာနန္တိ) ဧတေဟိတိ မန္တာ၊ ဗြဟ္မာနော ဗြဟ္မာဘူတာ ဝါ မန္တာ
ဗြဟ္မမန္တာ။ တေ ဗြဟ္မမန္တေ။

ဗြဟ္မမန္တာ-ဟူသော နိပ္ပန္နသည် ဝစန၊ ဗြဟ္မာနော မန္တာ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်
ဝါကျသည် ဝစနတ္ထ၊ နိပ္ပန္န၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဗြဟ္မသေဋ္ဌဘောဂုဏ်၏ မန္တ
အရ မန္တ ဝိဇ္ဇာဒြပ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး၊ ဌာနီ+ဌာန၊ ဝိသေသန+ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့်
စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဝစနဟေတု၊ ဣတိသည် ဝစနဟေတုဇောတက၊ ဗြဟ္မမန္တ ၏
အဘိဓေယျတ္ထ မန္တ ဝိဇ္ဇာအတတ်ဒြပ်သည် ဝစနိယ၊ သေဋ္ဌဝေဒါ၊ ဥတ္တမမန္တ ဝိဇ္ဇာ-
စသော ပရိယာယ်စုသည် ဝစနိယတ္ထ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ အာနဘာဝသမ္ပန္နတာယ-၌ ဖြစ်သင့်သော ဟေတုသမ္ပန်၊
ဘာဝသမ္ပန်တို့ကို ထုတ်ပြ၍၊ ဟေတုသမ္ပန်ကိုလည်း ဖြစ်သင့်သော အနက်အား
လျော်စွာ စာစပ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ဟေတုသမ္ပန်-မန္တာနံ၊ ဘာဝသမ္ပန်-အာနဘာဝသမ္ပန္နာနံ။
“တို့၏၊ တို့သည်” နှစ်ချက်ပေး၍ စာစပ်ပါလေ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျ၊ င-ဝါကျတို့၌ ဖြစ်ထိုက်သော ဗျတိရေက၊
အနွယ်အာဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျ၌ အဘာရိယော-ဖြင့် အဂရ၌ ဂရသဒ္ဒါသည် မဟန္တ၊ ဒုဇ္ဇရ-အနက်၌ မဖြစ်၊ ဘာရိယ၊ အလဟုတာ အနက်၌ဖြစ်သည်ကို သိစေ၏။ နာမလိင်္ဂတ္ထ။

င-ဝါကျ၌ သေဋ္ဌမန္တေဖြင့် ဗြဟ္မမန္တေ၌ ဗြဟ္မသဒ္ဒါသည် ပိတာမဟ၊ ဇိန မာတာပိတုအနက်တို့၌ မဖြစ်၊ သေဋ္ဌအနက်၌ဖြစ်သည်-ဟု သိစေ၏။ နာမလိင်္ဂတ္ထ။ အာနုဘာဝသမ္ပန္နတာယဖြင့် မန္တတို့ သေဋ္ဌ-ဗြဟ္မဖြစ်ရခြင်းသည် မြတ်နိုးအပ် ပူဇော် အပ်သောကြောင့် မဟုတ်၊ အစွမ်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်သာတည်း-ဟု သိစေ၏။ ဘာဝတ္ထ၊ ဝါ-နေယျတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ပဉ္စပုဒ်၊ ခ-ဓနအဂမနိယံ အမ္ပဋ္ဌ နာမ ဝိဇ္ဇံ အဒါသိ-၌ အမ္ပဋ္ဌပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့် ပါဝင်သမျှသော နိရုတ္တိနည်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။က=ပဉ္စ-ပုစ္ဆ+အ၊ ဖြင့် ပုစ္ဆိယတေ-အရ ပုစ္ဆ-ဟု ဆိုအပ် လျက် ပုဋ္ဌံ ဥကို အ၊ ဣ-၌ စ၊ ကို ဉ၊ ဆ၊ ကို ဟ၊ ပြု၍ ပဉ္စ-ပြီးပါသည်။ ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ခ=အမ္ပဋ္ဌ-အဗ္ဗဂပုဒ်+ထပဓာတ်+ကိပစ္စည်းဖြစ်၍ အဗ္ဗင်္ဂံ ထပေတိ-အရ အဗ္ဗင်္ဂံထ-ဟူလိုလျက် ဗ္ဗကို မ္ဗပြု၊ ဂံကိုချေ၊ ထ၊ ကို ဌ၊ ပြု၊ အသဒိသဒ္ဓေဘော်ပြု၊ အမ္ပဋ္ဌပြီးပါသည်။ ဝဏ္ဏဝိကာရ၊ ဝဏ္ဏနာသ၊ ဝဏ္ဏာဂမနိရုတ္တိနည်းများ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ စတ္တာရိ အပါယမုခါနိ ဟောန္တိ-၌ အပါယမုခ လေးပါးတို့ကို သိသာရုံမျှ ထုတ်ပြ၍၊ တဿ ရာဇာ ပသေေနဒိ ကောသလော သမ္ပုခိဘာဝမ္ပိ န ဒဒါတိ-အရ ပေါက္ခရာသာတိပုဏ္ဏားအား ပသေ နဒိကောသလမင်း၏ မျက်မှောက်တွေ့ခွင့် မပေးခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။စတုအပါယမုခ-ကား ပဝတ္တပလဘောဇီရသေ့အဖြစ်၊ ကန္တမူလပလဘောဇီရသေ့အဖြစ်၊ အဂျာဂါရိကရသေ့အဖြစ်၊ အဂါရိကရသေ့အဖြစ် တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပေါက္ခရာသာတိပုဏ္ဏားသည် သမ္ပုခါဝဋ္ဋနိမာယာအတတ်ကို တတ်သံသ်ဖြစ်၍ ထိုအတတ်ဖြင့် လှည့်ပတ်၍ အလိုရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ယူတတ်သောကြောင့်။ တစ်နည်း=ပေါက္ခရာသာတိပုဏ္ဏား၏ ကိုယ်၌ ခရုသင်းဖြူ၊ နုနာရှိသည်၊ ထိုနုနာသည် ကာယသံသဂ္ဂကြောင့် ကူးစက်တတ်သည်-ဟု အမတ်အချို့ သံတော်ဦးတင် တားမြစ် သောကြောင့် မျက်မှောက်တွေ့ခွင့် မပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ တတိယဝါကျပါ ဣတိ၏ နိဒဿေတဗ္ဗ စကားကို ပထျာဝတ္ထဂါထာ စီကုံးခဲ့ပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

၉။ အဖြေ။ ။ ဘဂဝန္တဿ တာဒိနံ၊ မာဏဝါနံ သတေနပိ။
ပဉ္စ ပုဋ္ဌဿ ဒန္ဓာယိ-တတ္တံ နတ္ထိ ဝိသဇ္ဇနေ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ယေနောစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိ။
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ။-၏ ဂါထာအမည် ဆန်း

အမည်တို့ကို ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ပထမပါဒသည် ဣန္ဒဝဇီရာဂါထာ၊ တုဋ္ဌဘာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယပါဒသည် ဥပေန္ဒဝဇီရာဂါထာ၊ တုဋ္ဌဘာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ တတိယပါဒသည် ဝတ္တဂါထာ၊ အနုဋ္ဌဘာဆန်း ဖြစ်ပါသည်။ စတုတ္ထပါဒသည် သာမညဂါထာ၊ ပန္နိဆန်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ အထခေါ အမ္မဋ္ဌော မာဏဝေါ ဘဂဝတော အဝုသိတ ဝါဒေန ဝုစ္စမာနော ကုပိတော ။ ပ ။ ဘဂဝန္တယေဝ ဥပဝဒမာနော ဧတံ “စဏ္ဍာလာ ဘောဂေါတမ သကျဇာတိ” တိ အာဒိဝစနံ အဝေါစ။-၌ အဝေါစ၏ အန္တတ္ထတရားကို ကိုယ်ပြု၍ ဌာယိဘာဝစသော အလင်္ကာနည်း ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ အဝေါစ၏ အန္တတ္ထဖြစ်သော စဏ္ဍာလာ ဘောဂေါတမ သကျဇာတိ-စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရည်ရွယ်၍ ရှုတ်ချပြောဆိုသော အမ္မဋ္ဌ၏ ဒေါသပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ကောဓဌာယိဘာဝ၊ ရဒ္ဒရသ။ အာရုံဖြစ်သော ဘုရားနှင့် ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ စဏ္ဍာလာ ဘောဂေါတမ-စသော မနသာ ဝဝတ္ထပိတသဒ္ဒပဗန္ဓ သည်လည်းကောင်း အာရမ္မဏဝိဘာဝ။ ဘုရားရှင်၏ အဝုသိတဝါဒေါ ခေါ ပန-စသော စကားတော်၊ ဘုရားကိုစွပ်စွဲ ပုတ်ခတ်လိုခြင်း၊ အမ္မဋ္ဌ၏ ယောနိသော မနသိကာရ မရှိခြင်းစသည်တို့သည် ဥဒ္ဒိပနဝိဘာဝ။ စဏ္ဍာလာ ဘောဂေါဘမ စသည်ဖြင့် ရှုတ်ချပြောဆိုခြင်း ဝစီပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ပြောဆိုသဖြင့် ကျွန်မသား စသည်ဖြင့် နောက်ထပ် အပြောခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း အနဘာဝ ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၇၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၈၊ လေ့ကျင့်ခန်း

(၁၃၃၄-ခုနှစ်၊ အစိုးရပုစ္ဆာနှင့် အဖြေ)

(က) ဝတ္ထုဂုဏ္ဍတိ အင်္ဂဇာတော။

(ခ) ဘဂဝတော ဟိ ဝရဝါရဏဿေဝ ကောသောဟိတံ ဝတ္ထုဂုယံ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ ပဒုမဂဗ္ဗသမာနံ။

(ဂ) တံ သော ဝတ္ထုပဋိစ္ဆန္တော အပဿန္တော အန္တောမုခဂတာယ စ ဝိဂါယ ပဟူတာဘာဝံ အသလ္လက္ခန္တော တေသု ဒွိသု လက္ခဏေသု ကခိ အဟောသိ ပိစိကိစ္စိ။

(ဃ) တထာရူပန္တိ တံ ရူပံ။ (သိဋ္ဌ၊ ၂၄၆)

ဋီကာ။ ။ (က) ဝတ္ထေန ဂုဟိတဗ္ဗတ္တာ ဝတ္ထုဂုယံ။ (ခ) ယသ္မာ ဘဂဝတော ကောသောဟိတံ ဝတ္ထုဂုယံ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါဝေဏိကံ အညေဟိ အသာဓာရဏံ။ ယံ ဗာဟိရဗ္ဗန္တရမလေဟိ အနုပက္ကိလိဋ္ဌတာယ စိရကာလပရိစိတဗြဟ္မဇ္ဇေယာ ဝိကာရတာယ သဏ္ဍိတသဏ္ဍာနသမ္ပတ္တိယာ စ ကောပိနမ္ပိ သမာနံ အကောပိဒမေဝ ဇာတံ။ တေန ဂုတ္တံ “ဘဂဝတော ဟိ”တိ အာဒိ။ (ဃ) တထာရူပန္တိ ဣဒံ သမာသပဒန္တိ အာဟ “တံ ရူပ”န္တိ။ (ဋီကာ၊ ဒု၊ ၂၇၆)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (ဃ) ယ-ဝါကျ၌ “တထာ-ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ရူပ-ရုပ်ကို” ဟု ပေးမည်စိုး၍ ဤသို့ဖွင့်သည်။ “တထာရူပံ ယသ္မာတိ တထာ ရူပေါ၊ ဣဒ္ဓါဘိသခါရော” ဟု ပြု။ (ဘာဋီ၊ တ၊ ၄၄၅)

- ၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျကို မှန်ကန်စွာ အနက်ယောဇနာပြုပါ။
- ၁။ အဖြေ။ ။ ဟိ-မှန်၊ ရှေ့၊ ထင်၊ ဝရဝါရဏဿ-၏၊ ကောသောဟိ-ဘ-သော၊ အင်္ဂဇာတံ-သည်၊ ဟောတိဣဝ-ကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဘဂဝတော-၏၊ ကောသောဟိတံ-သော၊ ဝတ္ထုဂုယံ-သည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-သည်၊ ပဒုမဂဗ္ဗသမာနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-ဝါကျ၌ အပဿန္တောမှ ကံနှင့်ဟိတံသို့ သဒ္ဒသားဘေဝဂ ပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းထွက်ပြု၍၊ သုဝဏ္ဏသဒ္ဓါ၏ အနက်များကို ထုတ်ပြုပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ အပဿန္တော-ဟူသော သကမ္ဘက ကြိယာကို ဆရာဆိုတော်မူ၏။ သကမ္ဘကကြိယာသည် ကံနှင့်မကင်းရာသည်ဖြစ်၍ ကံကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ တစ်နည်း-သကမ္ဘကကြိယာ၏ ကံသည် ဗုဒ္ဓံဖြစ်ပါသလော။ သကမ္ဘကကြိယာ၏ကံကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ “တံ” ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ အပဿန္နော-ဟူသော ဟေတုဖလကို ဆရာဆိုတော်မူ၏။ ဟေတုဖလမည်သည် ဟိတ်နှင့်မကင်းရာသည် ဖြစ်၍ ဟိတ်ကိုလည်း ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ တစ်နည်း-ဟေတုဖလ၏ဟိတ်သည် အပုစ္ဆိတတ္တာ ဖြစ်ပါသလော။ ဟေတုဖလ၏ ဟိတ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ “ဝတ္ထပဋိစ္ဆန္တော” ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။ ဟေတုဖလ၏ဟိတ်ကား “ဝတ္ထပဋိစ္ဆန္တော” ဖြစ်၏ ဟူလို။

သုဝဏ္ဏံ ကနကေ ဝုတ္တံ၊ သုဝဏ္ဏော ဂရုဠေ တထာ။
ပဉ္စခရဏမတ္ထေ စ၊ ဆဝိသမ္ပတ္တိယံ ပိ စ။ (အဘိဓာန်၊ ၈၀၉)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ၊ ပါဠိတော်၌ တထာရူပ-ဟူသော ပုဒ်ကို အရှင် အာနန္ဒာ ဆိုတော်မူ၏။ ထို၌ တထာ-သဒ္ဒါသည် “ပဋိဘာဂ၊ သဒ္ဒါ” စသော အနက်ကို ဟောပါသလော။ အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း။ တထာနှင့်ရူပကို ဝါကျ-ဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း?၊ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ သောကြောင့် တံ ရူပ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကို မိန့်။ တထာသည် “ပဋိဘာဂ၊ သဒ္ဒါ” စသောအနက်ကို မဟော။ နိယမအနက်ကို ဟော၏။ တထာနှင့်ရူပသည် ဝါကျမဟုတ်၊ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သည်-ဟူလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ အာဘော်နှင့် ပုစ္ဆာ ထုတ်စရာ နှစ်ချက်စီ ပါနေသဖြင့် တထာအတွက် တစ်ချက်၊ တထာနှင့် ရူပအတွက် တစ်ချက်တွဲလျက် တွဲလျက် ထုတ်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ဖြစ်သင့်သော စောဒကာဘောဂါဒိ စတုက္ကကို ထုတ်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ၁။ နန သော အမ္မဋ္ဌော ဘဂဝတော လက္ခဏာနိ သမန္နေသိ။ တစ်နည်း-နန သော အမ္မဋ္ဌော ဘဂဝန္တံ ပဿတိ။ (စော-ဘော)

(တသ္မာ တေသု ဒွိသု လက္ခဏေသု ကခိ နာ န ဘဝိတဗ္ဗံ ဝိစိကိစ္ဆိနာ။)
(စော-ဖလ)

၂။ အထ ကသ္မာ တေသု ဒွိသု လက္ခဏေသု ကခိ အဟောသိ ဝိစိကိစ္ဆိ။
(စော)

၃။ ယသ္မာ တံ သော ။ ပ။ အသလ္လက္ခန္ဓော ဟောတိ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ တသ္မာ သော တေသု ဒွိသု လက္ခဏေသု ကခိ အဟောသိ ဝိစိကိစ္ဆိ။
(ပရိ)

မှတ်ချက်။ ။ ဤ၌ စောဒကာဘောဂ တိုက်ရိုက် မပါ။ မိမိဘာသာ ရှာ၍ ထည့်ရ၏။ ရှာပုံကား-ပရိဟာရဆရာက “သူသည် ထိုလက္ခဏာနှစ်ပါးတို့၌ ယုံမှားသည်” ဟုဆိုထားရာ ထိုစကားကို န, ထိုး၍ သူသည် ထိုလက္ခဏာနှစ်ပါး တို့၌ မယုံမှားသင့်-ဟု စောဒကာဘောဂဖလ ထုတ်ဖော်ပြီးလျှင် ထိုသို့ မယုံမှား သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ရှာယူရသည်။ ထိုအကြောင်းသည်ပင် စောဒကာဘောဂ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပြထားသော စောဒကာဘောဂထက် “နန ဘဂဝတော တာနိ ဒွေ လက္ခဏာနိ အတ္ထိယေဝ-မြတ်စွာဘုရားမှာ ထိုလက္ခဏာနှစ်ပါး ရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော” ဟု စောဒကာဘောဂထုတ်လျှင် ပို၍ကောင်းသည်၊ ပို၍ သဘာဝ ကျသည်။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ ကောသောဟိတံ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္ကန္တံဝေပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ကောသေန ဩဟိတံတိ ကောသောဟိတံ။ (ဆက္က လွယ်ပါပြီ။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ ဟိတံ၏သမ္ပန်ကိုခံပြု၍ ဖြစ်သင့်သမျှ စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝသမ္ပန်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ညွှန်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ဟိတံ၏သမ္ပန်ကား တဿ ဝတ္ထဂုယုဿ-ဖြစ်ပါသည်။ ကို+၏-ပေး၍ စာစပ်ပါ။ လွယ်ပါသည်။

ဝတ္ထပဋိစ္ဆန္တံ-ဟူသော ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား အဝတ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း အပ်သော အင်္ဂါဇာတ်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း-ကမ္မတ္ထဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ သမာသ်ပုဒ် ဖြစ်ပါလျက် ပစ္စယတ္ထကိုမေး၍ ၎င်း၏အဖြေကို တစ်နည်းအားဖြင့် အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို ထုတ်ပြ၍လည်းကောင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် နောက်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကို ဖော်ပြီး၍လည်းကောင်း ဖြေဆိုထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ဤနည်းကို ယူ၍ အခြားသော သမာသ်ပုဒ်တို့၌လည်း ပုစ္ဆာ၏အဘော်ကို မြော်၍ သင့်သလို ဖြေဆိုပါ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-မှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏနာ၊ ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌ ကထာဆရာ၏ အဘော်ကို ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ က-၌ အင်္ဂါဇာတေ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည် ဝတ္ထဂုယု- ဟူသောပုဒ်၏ ပရိယာယ်အနက်ကို ဖွင့်သောကြောင့်၊ တစ်နည်း-ဝတ္ထဂုယုဟူ သောသဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သောအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဘိဓမ္မေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ မည်ပါသည်။

ဃ-၌ “တံ ရူပံ” ဟူသော သံဝဏ္ဏနာဖြင့် တထာရူပံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ပုဒ်၏ သမာသ်ပုဒ်၏အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ သိစေပါသည်။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဝတ္ထုဂုယံ၌ ဂုယံပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံကို ဓာတုပစ္စယစသည်နှင့် တကွ အစုံအလင် ဖော်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ဂုယံ-ကို ဂုဟတည်း၊ ဓာတ်မှည့်၊ ဂုဟ-သံဝရဏေ၊ စောင့်စည်း၊ ဖုံးအုပ်ခြင်းအနက်၌ဖြစ်၏။ အစိတ် အ, ကိုချေ၊ ဘာဝကဓမ္မသု ယော-သုတ်ဖြင့် ယ, ပစ္စည်းသက်၊ ကွစိဓာတု-သုတ်ကြီးဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဟဝိပရိယယော လောဝါ-သုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ဟ, နှင့် ယ, ကို ရှေ့နောက် ပြန် (ဝတ္ထဝိပရိယာယ နိရုတ္တိနည်း)၊ နာမ်ငဲ့၊ သိသက်၊ အံပြု၊ ချေ၊ ဂုယံ-ပြီး၏။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဘုရားရှင်က အဗ္ဗုဒ္ဓအား မိမိ၏လျှာတော်ကို အဘယ်သို့ ပြပါသနည်း?၊ ထိုသို့ပြခြင်းဖြင့် အဘယ်သို့သောအကျိုးကို မြော်ကိုးပါသနည်း?၊ အသီးသီးဖြေပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ဘုရားရှင်သည် လျှာတော်ကိုထုတ်၍ နားနှစ်ဖက်၊ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်၊ နဖူးပြင်တို့ကို သုံးသပ်ပါသည်။ နားနှစ်ဖက်ကို သုံးသပ်ခြင်း မှာ ရှည်လျားကြောင်းပြရန်၊ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ကို သုံးသပ်ခြင်းမှာ ပါးလွှာကြောင်း ပြရန်၊ နဖူးပြင်ကို သုံးသပ်ခြင်းမှာ ကျယ်ပြန့်ကြောင်းကိုပြရန် ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဟဒယရူပံ ဒိသွာ ဗုဇ္ဈနကသတ္တော ဘဝေယျ၊ ဟဒယမံသံ နိဟရိတွာ ဒဿေယျ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာလာပါဠိကို အဓိပ္ပါယ် မပျက်စေဘဲ ဝတ္ထုမျိုးဂါထာစီ၍ ၎င်းဂါထာကို အမည်မှည့်ခဲ့ပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ဒိသွာန ဟဒယရူပံ၊ ဘဝေ ဇာနကပုဂ္ဂလော။
နိဇ္ဇေတွာ ဟဒယမံသံ၊ ဒဿေယျေဝ တထာဂတော။
(သ, ကာရဝိပုလာဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။)

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ တေ တာဒိဿေ ပူဇေတော၊ နိဗ္ဗုတေ အကုတောဘယေ။
န သက္ကာ ပုညံ သင်္ခါတုံ၊ ဣမေတ္ထမပိ ဧကေနစိ။(၂၅၄)၌
ပူဇေတော-ဝယ် ဓာတ်၏အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝ, ဝိဘာဝ, အနုဘာဝ-တို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်သောသူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ္မရတိဋ္ဌာယိဘာဝ။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အာရမဏ ဝိဘာဝ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ နိဗ္ဗုတ, အကုတောဘယနှင့်တကွ အရဟံစသော

ဂုဏ်တော်တို့သည် ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။ (ယောနိသောမနသိကာရ-စသည်ထုတ်လျှင် လည်း သင့်သည်ပင်။) ဘဝသမ္ပတ္တိနှင့်တကွ ပီတိပဿဒ္ဓိအစ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် သော အကျိုးများသည် အနုဘာဝဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၈၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၉၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) မနောတိ မနုပညော၊ အပညသေဝေတံ နာမံ။
- (ခ) မောဟမူဟောတိ အတိသမ္ပုဇ္ဈော။
- (ဂ) ဟောတိ တထာဂတောတိ အာဒိသု သတ္ထော “တထာဂတော”တိ အဓိပေတော။
- (ဃ) ဣမေပိ စတ္တာရော ပုဗ္ဗေ ပဝတ္တဓမ္မာနုသာရေနေဝ ဒိဋ္ဌိယာ ဂဟိတတ္တာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေသု ပဝိဋ္ဌာ။
- (င) အသညသတ္တာတိ ဒေသနာသိသမေတံ၊ အစိတ္တုပ္ပါဒါ ရူပမတ္တကအတ္တ-ဘာဝါတိ အတ္ထော။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၀၈)

ဋီကာ။ ။ (က) မနော အတိက္ခာ ပညာ ယဿာတိ မနုပညော၊ တေနာဟ “အပညသေဝေတံ နာမ”န္တိ။ (ခ) “မောဟမူဟော”တိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟ၊ ကာရလောပေန “မောဟမူဟော”တိ ဝတ္တံ။ တဉ္စ အတိသယတ္ထဒီပကံ ပရိယာယ ဒွယဿ အတိရေကတ္တာဘာဝတောတိ ယထာ “ပဒဋ္ဌာန”န္တိ ဝတ္တံ “အတိသမ္ပုဇ္ဈော” တိ။ သိဒ္ဓေ ဟိ သတိ ပုဗ္ဗာရမ္ဘော နိယမာယ ဝါ ဟောတိ၊ အတ္တန္တရဝိညာပနာယ ဝါ။ (ဂ) ယထာ ပုဗ္ဗေ ကမ္မုနာ အာဂတော၊ တထာ ဣဓာပီတိ တထာဂတော၊ သတ္ထော။ (င) အသညသတ္တာတိ ဧတ္ထ ဧတံ အသညာဝစနံတိ အတ္ထော။ ဒေသနာသိသံတိ ဒေသနာယ ဧဋ္ဌေကံ ပဓာနဘာဝေန ဂဟိတတ္တာ၊ ဘေဒ သညံ ဓုရံ ကတ္တာ ဘဂဝတံ အယံ ဒေသနာ ကတာ၊ န ပန တတ္ထ အညေသံ အရူပဓမ္မာနမ္ပိ အတ္ထိတာယာတိ ဒေသေတိ၊ တေနေဝါဟ “အစိတ္တုပ္ပါဒါ”တိ အာဒိ။ (ဋီကာ၊ သစ်၊ ၄၃၃၊ ၄၃၅)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က)က-၌ မဒိဓာတံ၊ အ၊ ပစ္စည်းဖြင့် မနော-နဲ့သူ၊ ညံ့ဖျင်းသူ-ဟု ဖြစ်၏။ မဒိဓာတံသည် ထုတိ၊ မောဒ၊ မဒ၊ ဂတိ၊ ဧဋ္ဌ၊ ဒိတ္တိ၊ သောပုန-အနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ကလေးနှင့် လူဖျင်း၊ လူညံ့၊ လူအ၊ လူနံ-ကို “မန”ဟု ခေါ်သည်။ မနုတိတိ မနော-ဟု ကတ္တုသျာဓိဝစနတ်ပြုလျှင် မနုပည

ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောနိုင်၏။ နံ့သောပညာရှိဟူသည် လုံးလုံးပညာမရှိသူပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အပညသေသေစေတံ နာမံ-ဟု အဘိဓမ္မာပြုသည်။ (ခ)ခ-၌ မုဟဓာတ် အ, ပစ္စည်း၊ မု၏ ဥကို ဒီဃပြု၊ မုယုတိတိ မူဟော၊ မောဟောန မူဟော မောမူဟော။ မောဟမူဟော-ဟု ဆိုလိုလျက် ဟ, ကိုချေ။ အနက်တူသဒ္ဒါ ၂-ချက် ဆက်လျှင် အတိသယအနက်ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် အတိသမ္မူဇော-ဟု ဖွင့်သည်။

(ဂ)ဂ-၌ တထာ အာဂတောတိ တထာဂတော-ပြု။ (င)င-၌ အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့၌ နာမံတရားဖြစ်သော စိတ်စေတသိက်အားလုံး မရှိပါသော်လည်း သညာ စေတသိက်ကို ဒေသနာတော်၏ အကြီးအကဲအဖြစ်ဖြင့် ခေါင်းတတ်၍ အသည သတ္တ=သညာမရှိသော သတ္တဝါ-ဟု ဟောတော်မူခြင်းကို ဒေသနာယ သိသံအရ ဒေသနာသိသ-ဟု ခေါ်သည်။ သိသ-ဟု လာသမ္ပု၌ ပဓာနနည်းကြံကြ၏။ (ဘာဋီ၊ ဒု၊ ၁၁၈)

၁။ အတ္ထော၏ သမ္ပန်ကိုခံ၍ င-ဝါကျကိုသာ အနက်ပေးပြပါ။

၂။ င-ဝါကျ၌ ရူပမတ္တကအတ္တဘာဝါ-သို့ စပ်သင့်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြ၍၊ စိတ္တသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သမျှ အနက်တို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၂။ ဂ-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ င-ဝါကျ၌ ဇောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၄။ င-ဝါကျပါ အစိတ္တုပ္ပါဒါကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြပါ။

၅။ ဃ-ဝါကျပါ ဂဟိတတ္တာ၏သမ္ပန်ကို ဖော်ပြ၍၊ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၆။ က၊ ခ-ဝါကျတို့၌ အာဘော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ခ-ဝါကျပါ မောမူဟော-၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကိုလည်းကောင်း၊ န သမ္မာယေယန္တိ န သမ္မာဒေယျံ-၌ သမ္မာယေယျံ-၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကိုလည်းကောင်း ပြပါ။ (န သမ္မာယေယန္တိ ဧတ္ထ ဒ, ကာရဿ ယ, ကာရာဒေသတံ၊ ဧယျသဒ္ဒဿ စ သာမတ္ထိယတ္တတံ ဒဿေတုံ န သမ္မာဒေယန္တိ အာဒိ ငုတ္တံ။ (ဋီကာ)

၈။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့ ဖြစ်ပုံကို အဋ္ဌကထာလာအတိုင်း ရေးပြပါ။

၉။ ဃ-ဝါကျကို ဂါထာစီကုံး၍ နာမည်လည်း မှည့်ခဲ့ပါ။

၉။ န ဟိ ဓမ္မော အဓမ္မော စ၊ ဥဘော သမဝိပါကီနော။

အဓမ္မော နိရယံ နေတိ၊ ဓမ္မော ပါပေဟိ သုဂ္ဂတိ။-ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စိစစ်ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ၉-နံပါတ်ပါဂါထာ၌ ဓမ္မော-အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်ဆောင်ပြပါ။

အမှတ်-၁၀၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒန္တိတိ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ ပဋိသံဝေဒန္တိ။
- (ခ) ဧတ္ထ စ ကိဉ္ဇာပိ အာယတနာနံ ဖုသနကိစ္စံ ဝိယ ဝုတ္တံ၊ တထာပိ န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (ဂ) န ဟိ အာယတနာနိ ဖုသန္တိ၊ ဖဿောဝ တံ တံ အာရမ္မဏံ ဖုသတိ။
- (ဃ) အာယတနာနိ ပန ဖဿေ ဥပနိက္ခိပိတွာ ဒဿိတာနိ။
- (င) တသ္မာ သဗ္ဗေ တေ ဆဖဿာယတနသမ္ပဝေန ဖဿေန ရူပါဒိနိ အာရမ္မဏာနိ ဖုသိတွာ တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ ပဋိသံဝေဒယန္တိတိ ဝေမေတ္တ အတ္တော ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၁၅)

ဋီကာ။ ။(ခ)“ကိဉ္ဇာပိ”တိ အာဒိနာ သဒ္ဓမတ္တတော စောဒနာလေသံ ဒဿေတွာ “တထာပိ”တိ အာဒိနာ အတ္တတော တံ ပရိဟရတိ၊ န အာယတနာနိ ဖုသန္တိ ရူပါနမနာရမ္မဏဘာဝတော။ (ဂ)ဖဿော အရူပဓမ္မော ဝိသမာနော ဧကဒေသေန အာရမ္မဏံ အနုလ္လိယမာနောပိ ဖုသနကာရေန ပဝတ္တော ဖုသန္တော ဝိယ ဟောတိတိ အာဟ “ဖဿောဝ တံ တံ အာရမ္မဏံ ဖုသတိ”တိ။ “ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿာ”တိ အဖုသနကိစ္စာနိပိ နိဿိတဝေါဟာရေန ဖုသနကိစ္စာနိ ကတွာ ဒဿနမေဝ ဖဿေ ဥပနိက္ခိပနံ နာမ ယထာ “မဉ္ဇာ ယောသန္တိ”တိ။ (ဃ) ဥပနိက္ခိပိတွာတိ ဟိ ဖုသနကိစ္စာရောပနဝသေန ဖဿသ္မိ ပဝေသေတွာတိ အတ္တော။ ဖဿဂတိကာနိ ကတွာ ဖဿပစာရံ အာရောပေတွာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (င)ဥပစာရော နာမ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ န တေန အတ္တသိဒ္ဓိ အတံသဘာဝတော။ အတ္တသိဇ္ဈနကော ပန တံသဘာဝေါယေဝ အတ္တော ဂဟေ တဗ္ဗောတိ ဒဿေတုံ “တသ္မာ”တိ အာဒိမာဟ။ (ဋီကာသစ်၊ ပ၊ ၄၆၃)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-၌ ဖုဿဝယ် ဖုသဓာတ်၊ တွာပစ္စည်းကို ယ၊ ပြု၊ သျှကို သေ၊ ပြု၊ ဒွေဘော်လာ၍ ဖုဿ ပြီးသည်ဟု ပြလို၍ ဖုသိတွာ-ဟု ဖွင့်သည်။ (ခ)ခ-၌ ပါဠိတော်၌ ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ-ဟု ဟော သောကြောင့် ဖဿာယတန ၆-ပါးတို့မှာ ထိခြင်းကိစ္စရှိသကဲ့သို့ ဟောရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ စောဒနာဖွယ်ကိုပြလို၍ “ကိဉ္ဇာပိ ။ ပ ။ ဝုတ္တံ”ဟု ဆိုပြီး လျှင် “တထာပိ ။ ပ ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ”ဟု ပြောသည်။ (ဂ) ဂ-၌ ဟိသည် “န၊ ဟိ တက်ရာ၊ ဟိနက်မှာ၊ ဟိတ်ပါ ဒဋ္ဌိစွဲ”နှင့်အညီ ဒဋ္ဌိဝါကျလည်း ဖြစ်နိုင် ဟေတု ဝါကျလည်း ဖြစ်နိုင်၏။ ဟေတုဝါကျကြီးရာ၌ ကသ္မာထည့်၍ ရှေ့ဝါကျကို

ပုစ္ဆာထုတ်ပြီးမှ ဟိ-ယသွာဟု ပေးရသည်။ ထိုဟောတုဝါကျ၏ ဖလဝါကျကိုလည်း ရှေ့ဝါကျကို ပြန်လှည့်၍ ထည့်ပေးရသည်။ ထို့ကြောင့် “န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ” ဟူသော ဝါကျသည် ဖလဝါကျလည်း ဖြစ်ရပြန်သည်။ ထိုဟောတု ဝါကျတွင် “န ။ ပ ။ ဖုသန္တိ” သည် ဗျတိရေကဝါကျ၊ “ဖဿောဝ ။ ပ ။ ဖုသတိ” သည် အနွယဝါကျ ဖြစ်သည်။ ထိုဗျတိရေကအနွယဝါကျသည်ပင် အာယတနာနိ ပန-စသော နောက်ဝါကျကိုထောက်၍ အရုဇျတ္ထ-ဂရဟာဝါကျလည်း ဖြစ်ပြန်၏။ အာယတနာနိ ။ ပ ။ ဒသိတာနိ-ကား အနုဂ္ဂဟတ္ထ-သမ္ဘာဝနာဝါကျဖြစ်သည်။ ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်နေသောကြောင့် သမ္ဘာဝနာယူလိုက် ပါသည်။

(c) c-၌ တသွာဖြင့် “တသွာထို၊ ဟိတ်၏ဖိုလ်၊ စွဲဆို မြဲထုံးစံ” နှင့်အညီ ပြခဲ့ သော ဖလဝါကျကို ပြန်၍စွဲရ၏။ တသွာ-ထိုသို့ အာယတနတို့၏ ထိခြင်းကိစ္စ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကို မသိထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်-ဟု ပေးပါ။ ထိုသို့ ဖလဝါကျ၏ ဖလဖြစ်သောကြောင့် လဒ္ဒဂုဏ်ဝါကျ-ဟု မှတ်ပါ။ ဤလဒ္ဒဂုဏ် ဟူသည်လည်း ဥပဒေသကို ပြရခြင်း၏ အကျိုးတည်း။ “အကျိုးတစ်ပါး၊ ရှိတုံ ငြားက၊ တစ်ပါးအကျိုး၊ ရရိုးသည်ပင်၊ လဒ်ဂုဏ်ပင်ဟု၊ စာနာရူ၊ ကျမ်းပြုဉာဏ် အံဟုတ်” ဟူသော နိယာမ်ကို မှတ်ပါ။ (ဘာဠိ၊ ၃၊ ၁၆၈)

အမှာ။ ။(ဂ)ဝါကျကို ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ပေးပုံ၊ ဝါကျယူဆပုံ တို့ကို မှတ်သားပါ။

၁။ သဗ္ဗေ တေ ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ- ဟူသော ပါဠိတော်ကို အဖွင့်နှင့်အညီ ဥပစာ၊ မုချ နည်းနှစ်ဖြင့် အနက်ပေးပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျ၌ ဧတ္ထ-ပုဒ်ကို စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြ၍၊ အာယတနသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ အတ္ထုဒ္ဓေသတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၃။ ခ၊ ဂ-ဝါကျတို့၌ စတုက္ကထုတ်၍ ကိစ္ဆာပိထားရကြောင်းကို ရေးပါ။

၃။ ဂ၊ ဃ-ဝါကျတို့၌ စတုက္ကထုတ်၍ ပန-သဒ္ဒါထားရကြောင်းကို ရေးပါ။

၄။ အာယတနာနိ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဆက္ကခွဲပြပါ။

၅။ ခ-ဝါကျ၌ ဖုသနကိစ္စတာ-ဝယ် တာပစ္စည်း၏သမ္မုန်ကို ခံပြ၍၊ အနက် အားလျော်စွာ စာစပ်ပြီးလျှင်၊ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ဝါစ္စတ္ထကိုလည်း ရေးပြပါ။

၆။ က-ဝါကျ၌ အာဘော်၊ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ဖုဿသဒ္ဒါ၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြပါ။

၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝဋ္ဋကထာကို ဟောပြောသောအခါ အဘယ်ကို အခြေခံထား၍ ဟောပြောလေ့ရှိသနည်း?၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ အဘယ်ကို အခြေခံ ထား၍ ဟောသနည်း?။

၉။ ဂ၊ ယဝါကျတို့ကို ဂါထာစီကုံး၍ နာမည်လည်း မှည့်ပြပါ။

၉။ ဗြဟ္မဇာလဿ တဿိဓ၊ ဓမ္မံ အတ္တဉ္စ ပဏ္ဍိတာ။

သက္ကစုံ ဥဂ္ဂဟေတွာန၊ ပဋိပဇ္ဇန္တု သာဓဝေါ။-ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ၉-နပါတ်လာ ဂါထာ၌ ပဋိပဇ္ဇန္တုကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၀၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း

(က) ရာဇဂဟေတိ ဧဝံနာမကေ နဂရေ။ တဉ္စိ မန္ဒာတုမဟာဂေါဝိနာဒိဟိ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ ရာဇဂဟန္တိ ဝုစ္စတိ။

(ခ) ဝိဟရတိတိ အဝိသေသေန ဣရိယာပထဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရေသု အညတရဝိဟာရသမင်္ဂိ ပရိဒီပနမေတံ။

(ဂ) ဣဓ ပန ဌာနဂမနနိသဇ္ဇသယနပ္ပဘောဒေသု ဣရိယာပထေသု အညတရဣရိယာပထသမာယောဂပရိဒီပနံ။

(ဃ) တေန ဌိတောပိ ဂစ္ဆန္တောပိ နိသိန္နောပိ သယာနောပိ ဘဂဝါ ဝိဟရတိစ္စေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော။

(င) သော ဟိ ဧကံ ဣရိယာပထဗာဓနံ အညေန ဣရိယာပထေန ဝိစ္ဆိန္နိတွာ အပရိပတန္တံ အတ္တဘာဝံ ဟရတိ ပဝတ္တေတိ၊ တဿှာ ဝိဟရတိတိ ဝုစ္စတိ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၂၂)

ဋီကာ။ ။(က) ဒုဂ္ဂဇေနပဒဋ္ဌာနဝိသေသသမ္ပဒါဒိယောဂတော ပဓာန-ဘာဝေန ရာဇဂဟိ ဂဟိတဋ္ဌေန ဧဝံနာမကံ၊ န ပန နာမမတ္ထေနာတိ အာဟာ “တဉ္စိ” တိအာဒိ။ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာတိ ရာဇဇာနိဘာဝေန ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ။ ဂယုတိတိ ဟိ ဂဟံ၊ ရာဇနံ၊ ရာဇဟိ ဝါ ဂဟံတိ ရာဇဂဟံ။ နဂရသဒ္ဓါပေက္ခာယ နပုံသက နိဒ္ဒေသော။

(ခ) အဝိသေသနာတိ ဝိဟာရဘာဝသာမညေန။ သတိပိ စ အညတရဝိဟာရ သမင်္ဂိ ပရိဒီပနေ ဣဓ ဣရိယာပထသင်္ခါတဝိသေသဝိဟာရသမင်္ဂိ ပရိဒီပနမေဝ သမ္ဘဝတိ ဝိသေသဝိဟာရသမင်္ဂိ ပရိဒီပနဿ သဒ္ဓန္တိ ရသင်္ခါတဝိသေသဝစနဿ အဘာဝတောတိ ဒဿတိ “ဣဓ ပနာ” တိအာဒိနာ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဣရိယနံ ပဝတ္တနံ ဣရိယာ၊ ကာယိကကိရိယာ၊ တဿာ ပဝတ္တနပါယ ဘာဝတော ပထောတိ ဣရိယာပထော။ ဝိဟရတိ ပဝတ္တတိ ဧတေန၊ ဝိရဟဏ မတ္တံ ဝါ တန္တိ ဝိဟာရော၊ သော ဧဝ ဝိဟာရော တထာ၊ အတ္တတော ပနေသ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိအာကာရပဝတ္တော စတုသန္တတိရူပပ္ပဗန္ဓောဝ။

ဒိဝိ ဘဝေါ ဒိဗ္ဗော၊ သော ဧဝ ဝိဟာရော ဒိဗ္ဗဝိဟာရော၊ မဟဂ္ဂတဇ္ဈာနာနိ။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာဘူတာ ဝါ ဟိတူပသံဟာရာဒိဝသေန ပဝတ္တိယာ သေဋ္ဌဘူတာ ဝိဟာရာတိ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ မေတ္တာဈာနာဒိဝသေန ပဝတ္တာ စတသော အပ္ပ မညာယော။ အရိယာ ဥတ္တမာ၊ အနညသာဓာရဏတ္တာ ဝါ အရိယာနံ ဝိဟာရာတိ အရိယဝိဟာရာ၊ စတသောပိ ဖလသမာပတ္တိယော။ ဣဓ ပန ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ တဗ္ဗသေန ပဝတ္တာ အပ္ပမညာယော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနိကအဂ္ဂဖလသမာပတ္တိ စ ဘဂဝတော ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရာ။

အညတရဝိဟာရသမင်္ဂီ ပရိဒီပနန္တိ တာသမေကတော အပ္ပဝတ္တတ္တာ ဧကေန ဝါ ဒွိဟိ ဝါ သမင်္ဂီဘာဝပရိဒီပနံ၊ ဘာဝလောပေနာယံ၊ ဘာဝပ္ပဓာနေန ဝါ နိဒ္ဒေသော။ “တေနာ”တိ အာဒိ ယထာဝုတ္တသံဝဏ္ဏနာယ ဂုဏဒသနံ၊ တသ္မာတိ အတ္တော၊ ယထာဝုတ္တတ္ထသမတ္တနံ ဝါ။ တေန ဣရိယာပထဝိဟာရေန ဝိဟရတိတိ သမ္ပန္နော။ တထာ ဝဒမာနော ပန ဝိဟရတိတိ ဧတ္ထ ဝိ-သဒ္ဓေါ ဝိစ္ဆေဒနတ္ထဇော တကော၊ “ဟရတိ”တိ ဧတဿ စ နေတိ ပဝတ္တေတိတိ အတ္တောတိ ဉာပေတိ “ဌိတောပိ”တိ အာဒိနာ ဝိစ္ဆေဒနယနာကာရေန ဝုတ္တတ္တာ။ ဧဝံ သတိ တတ္ထ ကဿ ကေန ဝိစ္စိန္တနံ၊ ကထံ ကဿ နယနန္တိ အန္တောလိနစောဒနံ သန္ဓာယာဟ “သော ဟိ”တိ အာဒိတိ အယမ္ပိ သမ္ပန္နော ဥပပန္နော ဟောတိ။ (ဋီကာ၊ ဒု၊ င)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-၌ ဧဝံ နာမံ ယဿာတိ ဧဝံနာမကံ-ပြု၊ သမာသန္တ က၊ ပစ္စည်း၊ ထိုစကားကို ခိုင်မြဲစေလို၍ တစ်နည်း-ရာဂေဟအမည် ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြလို၍ “တံ ဟိ ။ ပ ။ ဝုစ္စတိ”မိန့်။ ဤဝါကျမျိုးသည် သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ် ရာဂေဟသဒ္ဒါ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြသော ဝါကျ တည်း။ ‘နာမလာဘဟိတ်=နာမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းပြဟိတ်’ဟုလည်း ခေါ်ကြ ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ သိမ်းပိုက်အပ်-တွင် စပ်လို၍ ရာဇူဟိ-ဟု ကတ္တုရုပ်ထား သော်လည်း ဂဟံ-ဟု ပြီးသောအခါ မြို့ကို အရကောက်ရသောကြောင့် ဋီကာတို့၌ ရာဇူနံ-ဟု သာမိသမ္ပန်ထားသည်။ မင်းတို့၏ မြို့၊ ဝါ-နေပြည်တော် ဟူလို။ ဂဟဓာတ် အ၊ ပစ္စည်း၏ မူလလိင်မှာ ပုံလိင်တည်း။ သို့သော် နဂရံ-ဟူသော အဘိဓေယျပုဒ်၏ လိင်သို့လိုက်၍ ရာဂေဟံ-ဟု နပုံလိင်ထားရသည်။

ဝိဟရတိ-ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုထားသောကြောင့် ဝိဟာရလေးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဝိဟာရကိုပြသော သဒ္ဓါဖြစ်နေလျှင် ဤနေရာ၌ အဘယ်ဝိဟာရကို ပြသောသဒ္ဓါ ဖြစ်ပါသနည်း?-ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဣဒ ပန-စသည်မိန့်။ ကြွရပ်ထိုင်လျောင်းတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို 'ဂစ္ဆတိပိ တိဋ္ဌတိပိ နိသီဒတိပိ သယတိပိ' ဟု ကြိယာအသီးသီးဖြင့် မဆိုဘဲ အဘယ်ကို၊ အဘယ်ဖြင့် ဖြတ်တောက်၍ အဘယ်ကို၊ အဘယ်သို့ဆောင်သောကြောင့် 'ဝိဟရတိ' ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း?-ဟု မေးဖွယ်ရှိရကား သောတိ-စသည်ကိုမိန့်။ ဤဝါကျသည် ရှေ့ဝါကျ၌ စောဒနာ ဖွယ်ရှိ၍ တက်လာသော ဝါကျာရမ္ဘဝါကျလည်း ဟုတ်၏။ နောက်တသွာ-ကို ထောက်၍ ဟေတုဝါကျလည်း ဟုတ်၏။

ဝိဟရတိ၌ ဝိ-ဥပသာရသည် ဝိစ္ဆေဒနအနက်ဟော၊ ဟရဓာတ်ကား ဆောင်ခြင်းအနက်ဟော၊ ဝိဟရတိ-ဣရိယာတစ်ပါး ညောင်းညာများကို တစ်ပါးဖြင့် ဖြတ် မကျလတ်အောင် အတ္တဘောကို ဆောင်တော်မူ၏။ သဒ္ဓတ္ထ။ အတ္တဘောကို တာရှည်စွာ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ နေတော်မူ၏။ သင်္ကေတတ္ထ။ ဝေါဟာရတ္ထ ပေးပါ။

- ၁။ ဝိဟရတိ-ပုဒ်ကို သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ ပေးပြပါ။
- ၂။ ဂ-ဝါကျ၌ ဣရိယာပထေသု-ပုဒ်သို့ စပ်ရာမှ သဒ္ဓါနည်း အနုသန္ဓေ ထွက်ပြ၍၊ ရာဇေသဒ္ဓါ၏ အနက်များကိုလည်း ထုတ်ပြပါ။
- ၂။ က-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပြပါ။
- ၂။ င-မှတ်ပြ ဝါကျသို့ လိနန္တရစောဒနာ တက်ပြပါ။
- ၃။ ခ, ဂ-ဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြ၍၊ ပန-သဒ္ဓါ ထားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြပါ။
- ၄။ ရာဇဂဟ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဆက္ကခွဲပြပါ။
- ၅။ င-ဝါကျပါ တသွာနောင် ဖြစ်သင့်သော ဟိတ်ကိုဆောင်၍၊ ထိုဟိတ်၏ သမ္ဗုဒ္ဓိကိုခံပြီးလျှင်၊ အနက်ပေးအားလျော်စွာ စာစပ်၍၊ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထ ကိုလည်း ပြပါ။ (တဿ ဘဂဝတော ဟရဏတ္တာ-ဟုခံ။)
- ၆။ က-ဝါကျ၌ အာဘော်၊ သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၇။ ဣရိယာပထေ-၌ ဣရိယာ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ပြပါ။
- ၈။ ဇိဝက၏ 'ဇိဝက-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောမာရဘစ္စ-ဟူ၍လည်းကောင်း' အမည်ရပုံကို ပြပါ။
- ၉။ ဃ-ဝါကျကို ဂါထာစီကုံး၍ ဂါထာအမည်လည်း မှည့်ပြပါ။

၉။ အာဒိမိ သီလံ ဒဿေယျ၊ မဇ္ဈေ မဂ္ဂံ ဝိဘာဝယေ။

ပရိယောသာနေ စ နိဗ္ဗာန်၊ ဒော ကထိကသဏ္ဍိတိ။-ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စိစစ်ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ၉-နံပါတ်ပါ ဂါထာ၌ ဒဿေယျ-ဝယ် အန္တတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါ လင်္ကာရ ထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၁၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၂၊ လှေကျင့်ခန်း

(က) သက္ကာ ပန ဘန္တေ အညမိ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေတိ ဣဓ “ဝေမေဝါ”တိ န ဝုတ္တံ။

တံ ကသ္မာတိ စေ? “ဝေမေဝါ”တိ ဟိ ဝုစ္စမာနေ ပဟောတိ ဘဂဝါ သကလမ္ပိ ရတ္တိန္ဒြိယံ တတော ဝါ ဘိယျောပိ ဝေရူပါဟိ ဥပမာဟိ သာမညဖလံ ဒီပေတံ။

(ခ) တတ္ထ ကိဉ္စာပိ ဧတဿ ဘဂဝတော ဝစနသဝနေ ပရိယန္တံ နာမ နတ္ထိ၊ တထာပိ အတ္တော တာဒိသောယေဝ ဘဝိဿတိတိ စိန္တေ တွာ ဥပရိ ဝိသေသံ ပုစ္ဆန္တော “ဝေမေဝါ”တိ အဝတွာ “အဘိက္ကန္တ တရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စာ”တိ အာဟ။

(ဂ) တတ္ထ အဘိက္ကန္တ တရန္တိ အဘိမနာပတရံ၊ အတိသေဋ္ဌတရန္တိ အတ္တော။ ပဏိတတရန္တိ ဥတ္တမတရံ။

(ဃ) တေနဟိတိ ဥယျောဇနတ္ထေ နိပါတော။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၅၄)

ဋီကာ။ ။(က)တန္တိ ယထာ ဒါသဝါရေ “ဝေမေဝါ”တိ ဝုတ္တံ၊ န တထာ ဣဓ ကဿကဝါရေ၊ တဒဝစနံ ကသ္မာတိ အနယုဋ္ဌေယျ စေတိ အတ္တော (ဋီကာ၊ ဒု၊ ၅၇)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က)က-၌ ဒုတိယသာမညဖလကို မေးရာ၌ အညမိ ဝေမေဝ’ဟု ဝေမေဝသဒ္ဓါကို ထည့်၍လျှောက်သကဲ့သို့ ဤတတိယသာမည ဖလကို မေးရာ၌ အဘယံကြောင့် ဝေမေဝ-သဒ္ဓါကို ထည့်၍ မလျှောက်ပါသနည်း- ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို တံ ကသ္မာ-ဖြင့် မေး၏။ ဋီကာသစ်၌ကား ဣကို ကဿက ဝါရ-ဟု စွဲထား၏။ (ခ) ခ-၌ ကိဉ္စာပိရေ၊ကနေသော ပုဒ်သည် ကိဉ္စာပိစပ်ရာ ကြိယာ၏ နောက်၌သာ ရှိရိုးတည်း။ ထို့ကြောင့် တတ္ထကို ကိဉ္စာပိနှင့် တထာပိတို့၏

နောက်၌ရှိသော အတ္တော တာဒိသော ယေဝ ဘဝိဿတိ၌စပ်ပါ။ ငိုကာသစ်ကား တတ္ထာတိ ဧဝံ ဒီပနေ ပရိယန္တံ နာမ နတ္ထိ အနန္တနယဒေသနဘာဝတော-ဟု ဟိတ်ပိုထည့်၍ ပရိယန္တံ နာမ နတ္ထိ၌ ပြ၏။

တေနဟိကို 'တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဝါ-ထိုသို့ အဘိက္ကန္တ တရ ပဏိတတရ သာမညဖလကို၊ ကြားနာလိုလျှင်၊ သုဏောဟိ-နာလော့' ဟု လည်းကောင်း၊ 'တေနဟိ- တိုက်တွန်းပါ၏' ဟုလည်းကောင်း၊ 'တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား' ဟုလည်းကောင်း၊ 'ယေန ကာရဏေန-ကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တ တရဉ္စ၊ ပဏိတတရဉ္စ၊ အညမ္ဘိ သာမညဖလံ၊ သောတုံ၊ ဣစ္ဆသိ၊ တေနဟိ-ထိုသို့ အဘိက္ကန္တ တရ ပဏိတ တရဖြစ်သော အခြားသာမညဖလကို ကြားနာလိုသောကြောင့်ပင်၊ သုဏောဟိ' ဟု အနိယမထည့်၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး အနက်ပေးကြသည်။ (ဘာ-ငို၊ ဒု၊ ၃၈၅)

၁။ က-ဝါကျကိုသာ အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ က-ဝါကျ၌ ရတ္တိန္ဒိဝံ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြ၍၊ သကလသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရကို ထုတ်ပြပါ။

၂။ က-ဝါကျ၌ အဒေါသာရောပနစောဒနာ ထုတ်ပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျ၌ အဒေါသာရောပနစောဒနာ ထုတ်ပြပါ။

၂။ ဃ-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပြပါ။

၃။ က-ဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၃။ ခ-ဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္ကထုတ်ပြ၍၊ ကိဉ္ဇာပိ-ထားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ရေးပါ။

၄။ က-ဝါကျပါ ဥပမာဟိပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဆက္ကခွဲပြပါ။

(ဥပမိယတိ ဧတာဟိတိ ဥပမာယော-ပြ။)

၅။ ခ-ဝါကျပါ ပုစ္ဆန္တော-ကို ပုစ္ဆိတုကာမတာ-ဟု ဟိတ်ပြင်ပါက ထိုဟိတ်၏ ဖြစ်သင့်သည့် သမ္ဗန်ကိုခံ၍ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ကာ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၆။ ဂ-ဝါကျ၌ အဘောသံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ က-ဝါကျပါ 'သာမည'၊ ခ-ဝါကျပါ 'တာဒိသော' ပုဒ်တို့၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြပါ။

၈။ သာမညဖလကို ပြရာဝယ် ကဿကဝါရ၌ ဘောဂက္ခန္ဓသဒ္ဒါကို ပြသကဲ့သို့ ဒါသဝါရ၌ ဘောဂက္ခန္ဓသဒ္ဒါ မပြရခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြပါ။

၉။ က-ဝါကျပါ 'ပဟောတိ ဟိ ဘဂဝါ' စသော စကားရပ်တို့ကိုသာ ဂါထာ စီကုံး၍ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်ပေးပြပါ။

၉။ တေန ပါဏိ ကာမဒဒေါ၊ တေန ပါဏိ မဓုဿဝေါ။

တေန မေ ဗြဟ္မစရိယေန၊ ပုညံ ပါဏိမိ ဣဇ္ဈတိ။-ဟူသော ဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စိစစ် ဖော်ပြပါ။

၁၀။ သာဓု ဓမ္မရုစိ ရာဇာ၊ သာဓု ပညာဏဝါ နရော။

သာဓု မိတ္တာနမဒုဇ္ဈော၊ ပါပဿာကရဏံ သုခံ။-၌ ဓမ္မရုစိကိုရှု၍ ဘာဝါလင်္ကာရနယ ထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၂၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၃၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) အာလောကိတဝိလောကိတေတိ ဧတ္ထ ပန အာလောကိတံ နာမ ပုရတော ပေက္ခဏံ၊ ဝိလောကိတံ နာမ အနဒိသာပေက္ခဏံ။
- (ခ) အညာနိပိ ဟေဋ္ဌာ ဥပရိ ပစ္ဆတော ပေက္ခဏဝေသန ဩလောကိတ ဥလ္လောကိတာပလောကိတာနိ နာမ ဟောန္တိ။
- (ဂ) တာနိ ဣဓ န ဂဟိတာနိ။
- (ဃ) သာရုပ္ပဝေသန ပန ဣမာနေဝ ဒွေ ဂဟိတာနိ။
- (င) ဣမိနာ ဝါ မုခေန သဗ္ဗာနိပိ တာနိ ဂဟိတာနိ။ (သိဒ္ဓ၊ ၁၇၃)

ဋီကာ။ ။(က) အဘိမုခံ လောကိတံ အာလောကိတန္တိ အာဟာ “ပုရတော ပေက္ခန”န္တိ။ ယံ ဒိသာဘိမုခေါ ဂစ္ဆတိ၊ တိဋ္ဌတိ၊ နိသိဒတိ၊ သယတိ ဝါ၊ တဒဘိမုခံ ပေက္ခနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ယသ္မာ စ တာဒိသမာလောကိတံ နာမ ဟောတိ၊ တသ္မာ တဒနဂတဒိသာလောကနံ ဝိလောကိတန္တိ အာဟာ “အနဒိသာ ပေက္ခန”န္တိ၊ အဘိမုခဒိသာနရူပဂတေသု ဝါမဒက္ခိဏပဿေသု ဝိဝိဓာ ပေက္ခနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ဋီကာ၊ ဒ၊ ၉၃)

(ခ) ဟေဋ္ဌာ ဥပရိ ပစ္ဆာ ပေက္ခနဉ္စိ “ဩလောကိတဥလ္လောကိတာပလော ကိတာနိ” တိ ဂဟိတာနိ။ (ဃ) သာရုပ္ပဝေသနာတိ သမဏပတိရူပဝေသန၊ ဣမိနာဝ အသာရုပ္ပဝေသန ဣတရေသမဂ္ဂဟဏန္တိ သိဇ္ဈတိ။ (င) သမ္မဇ္ဇနပရိဘာဏာဒိ ကရဏေ ဩလောကိတဿ၊ ဥလ္လောကဟရဏာဒိသု ဥလ္လောကိတဿ၊ ပစ္ဆတော အာဂစ္ဆန္တုပရိဿယပရိဝဇ္ဇနာဒိသု အပလောကိတဿ စ သိယာ သမ္ဘဝေါတိ အာဟာ “ဣမိနာဝါ” တိအာဒိ၊ ဒေတေန ဥပလက္ခဏမတ္တဉ္စေတံတိ ဒဿေတိ။

ဘာ-ဇို။ ။(က) က-၌ ဘူ+စုလောကဓာတ်သည် ဒဿနအနက်ကို ဟော၏။ အာ-ဥပသာရသည် အဘိဓမ္မအနက်ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် “ပုရတော ပေက္ခဏံ” ဟုဖွင့်သည်။ ပေက္ခဏံ-၌ ပ, ပုဗ္ဗဏ္ဍကွဓာတ်၊ ယုကို အန, န ကို ဏ, ပြု။ ဝိ-သည် အနဘိဓမ္မအနက်ဟောတည်း။ အကြင်အရပ်သို့ ရှေးရှု၍ သွား ရပ်ထိုင်နေ၏။ ထို ရှေ့တည့်တည့်အရပ်ကို ကြည့်ခြင်းသည် အာလောကီတမည်၏။ ထိုရှေးရှုနေသော အရပ်အားလျော်သော ဘေးတစ်ဖက်အရပ်ကို ကြည့်ခြင်းသည် ဝိလောကီတမည်၏။ (ဘာဇို၊ တ၊ ၄၅)

၁။ ဒွေ-၏သရုပ်ကို ပေါ်စေ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟိတပုဒ်၏ ကတ္တာထည့်၍ လည်းကောင်း ယ-ဝါကျကို အနက်ပေးပါ။

၂။ ခ-ဝါကျပါ အညာနိ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်းအနုသန္ဓေ ထွက် ပြ၍၊ မုခသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရ, အတ္ထုဒ္ဒေသတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၂။ ခ, ဂ, ယ-ဝါကျတို့၌ အဒေါသာရောပနစောဒနာ ထုတ်ပြပါ။

၂။ င-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပြပါ။

၃။ ခ, ဂ, ယ-ဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြ၍၊ ပန- သဒ္ဒါထားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၃။ ခ, ဂ, င-ဝါကျတို့၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၄။ ခ-ဝါကျပါ သြလောကီတပုဒ်ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဆက္ကခွဲပြပါ။

၅။ ယ-ဝါကျ၌ သာရပုဝသေန-ကို သာရပုတာယ-ဟု ဟိတ်ပြင်လိုက်လျှင် ဖြစ်သင့်သောသမ္ပန်ကို ခံပြ၍၊ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ကာ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၆။ က-ဝါကျ၌ အဘော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ခ-ဝါကျပါ ပေက္ခဏ, သြလောကီတ-တို့၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီး ပုံကို ဖော်ပြပါ။

၈။ သြလောကီတ, ဥလ္လောကီတ, အပလောကီတ-တို့ကို မယူရခြင်း အကြောင်းကို ပြပါ။

(ဋီကာကိုရှု၊ ဗျတိရေကနည်းအားဖြင့် ဖြေလိုက်ရုံသာ၊ အဆန်းမဟုတ်။)

၉။ ယ, င, ဝါကျတို့ကို ဂါထာစီ၍ ဂါထာအမည်ပေးပြပါ။

၉။ တသ္မာ အကလျာဏဇနံ၊ အာသီဝိသမိဝေါရဂံ။

အာရကာ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဘူတိကာမော ဝိစက္ခဏော။-ဟူသောဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စိစစ်ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ၉-နံပါတ်ဂါထာ၌ ပရိဝဇ္ဇေယျ-ကိုရှု၍ ဘာဝါလင်္ကာရနယ ထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၄၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဗျာပဇ္ဇတိ ဣမိနာ စိတ္တံ ပုတိကုမ္မာသာဒယော ဝိယ ပုရိမပကတိ ဝိဟေတိတိ ဗျာပါဒေါ။
- (ခ) ဝိကာရာပတ္တိယာ ပဒုဿတိ၊ ပရံ ဝါ ပဒုဿတိ ဝိနာဿတိတိ ပဒေါသော။
- (ဂ) ဥဘယမေတံ ကောဓဿေဝါဓိဝစနံ။
- (ဃ) သတော သမ္မဇာနောတိ သတိယာ စ ဉာဏေန စ သမန္နာဂတော။
- (င) ဣဒံ ဥဘယံ အာလောကသညာယ ဥပကာရတ္တာ ဝုတ္တံ။ (သိဋ္ဌ၊ ၁၈၉)

ဋီကာ။ ။ (ဂ) “ဥဘယ” နှို ဣမိနာ တုလျတ္ထသမာသဘာဝမာဟ။ (ဃ) သရတိတိ သတော၊ သမ္မဇာနောတိတိ သမ္မဇာနောတိ ဧဝံ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသောတိ ဒဿေတိ “သတိယာ စ ဉာဏေန စ သမန္နာဂတော” တိ ဣမိနာ။ (င) သန္တေသုပိ အညေသု ဝိရိယသမာဓိအာဒိသု ကသ္မာ ဣဒမေဝ ဥဘယံ ဝုတ္တံ၊ ဝိဂတာဘိဇ္ဈာဒိသု ဝါ ဣဒံ ဥဘယံ အဝတွာ ကသ္မာ ဣဓေဝ ဝုတ္တန္တိ အနယောဂ မပနေတုံ “ဣဒံ ဥဘယ” နှို အာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဋီကာ၊ ဒု၊ ၁၂၆)

ဘာ-ဋီ။ ။ (က)က-၌ ဗျာပဇ္ဇတိကို “ဝိ+အာပဇ္ဇတိ” ဟု ပုဒ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ဝိ-ကို ဝိကာရအနက်ဟော-ဟု မှတ်ပါ။ ထိုဝိကာရသို့ ရောက်ခြင်းကိုပင် “ပုရိမ ပကတိ ဝိဟေတိ” ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။ ရှေ့သဘောစွန့်ပုံကို ထင်ရှားစေလို၍ “ပုတိကုမ္မာသာဒယော ဝိယ” ဟု ဥပမာပြသည်။ (ဂ) ဂ-ဖြင့် ဗျာပါဒနှင့် ပဒေါသ သည် အနက်တူသောကြောင့် “ဗျာပါဒေါ စ သော ပဒေါသော စာတိ ဗျာပါဒ ပဒေါသော” ဟု ကမ္မဇာရယ်တွဲပါ-ဟု ပြသည်။ (ဃ) ဃ-၌ သမန္နာဂတော-ဟု ဖွင့်သော်လည်း အဿတ္ထိမပြုရ၊ ကတ္တုသင်္ချာပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အရကောကံပါ-ဟု ဋီကာသစ်မိန့်သည်။

(င) င-၌ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန-စသောရှေ့တရားတို့၌ ဤသတိသမ္ပဇေသကို မဟောဘဲ အဘယံကြောင့် ဤထိနမိဒ္ဓပဟာနအခန်းကျမှ ဟောရသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ “အာလောကသညာယ ဥပကာရတ္တာ” ဟု မိန့်သည်။ ဤသတိသမ္ပဇေ နှစ်ပါးက အာလောကသညာအား ကျေးဇူးများသောကြောင့် ဤ၌သာဟောရသည်။ ကျေးဇူး များ-ဟူရာ၌ သညာချည်းမပြီး၊ သတိသမ္ပဇေလည်းပါဥြးမှ အာလောက သညာ ဖြစ်နိုင်သည်-ဟူလို။ (ဘာဋီ၊ တ၊ ၁၃၂)

- ၁။ က-ဝါကျကိုသာ ဥပမာအပြင်ထုတ်၍ အနက်ယောဇနာပြပါ။
- ၂။ င-ဝါကျ၌ အာလောကသညာယ-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြ၍၊ သညာသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သည့် အနက်များကို ထုတ်ပြပါ။
- ၂။ ဂ-ဝါကျသို့ လျဉ်းပါးသာဘောဂပုစ္ဆာ တက်ပြပါ။
- ၃။ င-ဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။
- ၄။ ဃ-ဝါကျပါ သတိယာ-ပုဒ်ကိုသာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဆက္ကခွဲပြပါ။
- ၅။ င-ဝါကျပါ ဥပကာရတ္တာ-၏ သမ္ပန်ကိုလည်းကောင်း၊ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။
- ၆။ (က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ)ဝါကျတို့၌ အာဘော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၇။ ဗျာပါဒေါ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြပါ။
- ၈။ ထိန်မိဒ္ဒ-တို့၏ အထူးကို ဖော်ပြပါ။
- ၉။ ခ-မှတ်ပြဝါကျကို ဂါထာစီကုံး၍ အမည်လည်းပေးပါ။
- ၉။ ယော စ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ၊ သဃဉ္စ သရဏံ ဂတော။
စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ သမ္ပပ္ပညာယ ပဿတိ။-ဟူသော ဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၁၀။ ၉-နံပါတ်ဂါထာ၌ ပဿတိ-ကို ကိုယ်စားပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၄၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၅၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ခတာယံ ဘိက္ခဝေ ရာဇာတိ ခတော အယံ ဘိက္ခဝေ ရာဇာ။
ဥပဟတာယံတိ ဥပဟတော အယံ။
- (ခ) ဝိရဇန္တိ ရာဂရဇာဒိဝိရဟိတံ။ ရာဂမလာဒိနံယေဝ ဝိဂတတ္တာ
ဝိတမလံ။
- (ဂ) ဓမ္မစက္ခုန္တိ ဓမ္မေသု ဝါ စက္ခု၊ ဓမ္မမယံ ဝါ စက္ခု။
- (ဃ) အညေသု ဌာနေသု တိဏ္ဍန္တံ မဂ္ဂါနမေတံ အဓိဝစနံ။ ဣဓ ပန
သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿေဝ။ (သိဋ္ဌ၊ ၂၁၂)

ဋီကာ။ ။(ခ) “ရာဂေါ ရဇော န စ ပန ရေဏု ဝုစ္စတိ”တိ အာဒိ
ဝစနတော ရာဂဒေါသမောဟာဝ ဣဓ ရဇော နာမာတိ ဝုတ္တံ “ရာဂရဇာဒိ
ဝိရဟိတံ”န္တိ။ ဝိတသဒ္ဒဿ ဝိဂတပရိယာယတံ ဒဿေတိ “ဝိဂတတ္တာ”တိ
ဣမိနာ။

(ဂ) ဓမ္မေသု စက္ခုန္တိ စတုသစ္စဓမ္မေသု ပဝတ္တံ တေသံ ဒဿနဋ္ဌေန စက္ခု။
ဓမ္မေသုတိ ဝါ ဟေဋ္ဌိမေသု တိသု မဂ္ဂေသု။ စက္ခုန္တိ သောတပတ္တိမဂ္ဂသင်္ခါတံ ဧကံ
စက္ခု၊ သမုဒါယေကဒေသဝသေန အာဓာရတ္ထသမာသောယံ၊ န တု နိဒ္ဒါရဏတ္ထ
သမာသော။ သော ဟိ သာသနဂန္ဓေသု၊ သက္ကတဂန္ဓေသု စ သဗ္ဗတ္ထ ပဋိသိဒ္ဓေါတိ။
ဓမ္မမယန္တိ သမထဝိပဿနာဓမ္မေန နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဣမိနာ ဓမ္မေန နိဗ္ဗတ္တံ စက္ခု မေ
စက္ခုတိ အတ္ထမာဟ။ အပိစ ဝမ္မမယန္တိ သီလာဒိတိဝိဓမ္မက္ခန္ဓာယေဝ မယသဒ္ဒဿ
သကတ္ထေ ပဝတ္တနတော၊ အနေန ဓမ္မောယေဝ က္ခေ ဓမ္မစက္ခုတိ အတ္ထမာဟ။

(ဃ) အညေသု ဌာနေသုတိ အညေသု သုတ္တပဒေသေသု၊ ဧတေန ယထာပါဋံ
တိဝိဓတ္ထတံ ဒဿေတိ။ ဣဓ ပန သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿေဝေတံ အဓိဝစနံ၊ တသို့မ္ဘိ
အနဓိဂတေ အညေသံ ဝတ္တဗ္ဗတယေဝ အဘာဝတောတိ အဓိပ္ပာယော။ (ဋီကာ၊
ဒု၊ ၁၉၅)

ဘာဋီ။ ။(က)က-၌ “အယံ ရာဇာ”ဟူသော ဝုတ္တကတ္တာပုဒ်ကြောင့်
“ခတော ဥပဟတော”တို့၌ တ, ပစ္စည်းကို ကတ္တာပုဒ်-ဟော-ဟု ယူပါ။ အခနိတိ
ခတော၊ ဥပဟညိတိ ဥပဟတော။ (ခ) ခ-၌ “ဝိဂတံ ရဇော ယဿာတိ ဝိရဇံ၊
ဝိတံ မလံ ယဿာတိ ဝိတမလံ”ပြု။ ဝိတံ-ကိုလည်း “ဝိ+အယတိတိ ဝိတံ”ပြု၊
ဝိ+ဣဓာတံ၊ တ, ပစ္စည်း။ (ဘာဋီ၊ တ၊ ၂၇၀)

၁။ အထက်ပါဝါကျအားလုံးကို အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ ဂ-ဝါကျ၌ ဓမ္မသု-ပုဒ်သို့ စပ်ရာပုဒ်မှ သဒ္ဒါနည်း အနုသန္ဓေထွက်ပြု၍၊ စက္ခုသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ဖော်ပြပါ။ (ကျမ်းထွက်ရာ၌ နှစ်နည်းထွက်ရမည်။ ဋီကာကို ရှုပါ။)

၂။ ခ-ဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗမှ သံဝဏ္ဏနာသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ ဃ-ဝါကျသို့ သာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ ဃ-ဝါကျ၌ စောဒကာဘောဂါဒီစတုက္က ထုတ်ပြု၍၊ ပန-သဒ္ဒါ ထားရခြင်း၏ အကြောင်းကို ရှင်းပြပါ။

၄။ ရာဇာ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲပြပါ။

၅။ ဝိဂတတ္တာ-ဟူသောဟိတ်၏ သမ္ပန်ကိုခံ၍ အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ပြီးလျှင် ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

၆။ (က၊ ခ၊ ဂ)ဝါကျတို့၌ အဘော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ဘိက္ခဝေ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြပါ။

၈။ သာမညဗလသုတ်ကို နာရ၍ အဇာတသတ်မင်းမှာ ကောင်းကျိုးရပုံကို အဋ္ဌကထာလာသည့်အတိုင်း ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပါ။

၉။ ဃ-ဝါကျကို ဂါထာစီကုံး၍ ဂါထာအမည်လည်း ပေးပြပါ။

၉။ ရာဂဝိရာဂမနေမေသောက်၊ ဓမ္မမသင်္ခါတမပုဋိကူလံ။

မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိမံ သရဏတ္ထမုပေဟိ။-ဟူသော ဂါထာ၏ ဂါထာအမည်၊ ဆန်းအမည်တို့ကို စိစစ်ဖော်ပြပါ။

၁၀။ အထက်ပါ ဂါထာတွင် အသောက်-အရကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်ပြပါ။

အမှတ်-၁၅၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

သီလက္ခန်းဆိုင်ရာ အလုံးစုံ ပြီး၏။

အဋ္ဌသာလိနီ ဒုတိယနေ့

စည်းမျဉ်းနှင့် အဖြေများ

၁-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

စည်းမျဉ်းရော အဖြေပါ ပထမနေ့နှင့် တူပါပြီ။

၂-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

လိုအပ်သောဝါကျတို့ကို ထုတ်ပြ၍ “ဌပနာ၊ အာဘောဂ၊ အာဘောဂဟေတု၊ ဌပနာပဋိက္ခေပ၊ စောဒနာ” ဟူသော ဌပနာပဉ္စကဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ “ဌပနာ၊ အနုလောမပါပနာဒိ-ကျမ်းရိုးငါးချက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓကျမ်းတက်၊ ကျမ်းထွက်တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။(က) အတက်၊ အထွက် နှစ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုသာ မေးရမည်။ (ခ) ဧဝံ သတိ၊ ဧဝံ ဟိ၊ ယဒိ ဧဝံ-အစချီသော ဝါကျတို့၌ နိတတ္ထ အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ နေယျတ္ထအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း ရသင့်ရထိုက် သော အနုလောမပါပနာဒိ ထုတ်ပြစေခြင်းလည်း စပ်ဆိုင်ပါသည်။

၁။ ဌပနာပဉ္စကကျမ်းတက်နည်း

ဆောင်။ ။အာလုပ် ကတ္တာ၊ ဌပနာပြ၊ ဒေါသလက္ခဏာ၊ အာဘောဂါနှင့်၊ ဟိတိဖြာ- ရှေ့ပယ်၊ နွယ်ဆွယ်၊ မေးဖွယ် ပဉ္စက။

အစီအစဉ်။ ။ အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ (ဌပနာ)၊ ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ၊ (အာဘောဂ)၊ (အာဘောဂဟေတု) (ဌပနာပဋိက္ခေပ)၊ ဒေါသာရောပနာ၊ (အနုယ စောဒနာ)။

မှတ်ချက်။ ။ကျမ်းတဂ္ဂသောအခါ အထက်ပါ ၉-ချက်လုံး စုံအောင် တက်ရမည်။ ပဉ္စကရေတွက်သောအခါ၌ကား လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ ၅-ချက် ကိုသာ ယူရမည်။

၂။ ကျမ်းရိုး ၅-ချက်တက်နည်း

ဆောင်။ ။ အာလုပ် ကတ္တာ၊ ဌပနာပြ၊ ဒေါသလက္ခဏာ၊ အနုပါနောက်၊ စင်စစ် လှောက်ဆို၊ ထိုနောက်ပဋိပါ၊ ပြရာဟေတု၊ နနှင့်ပဋိ၊ ရောပရီစေ၊ ပြလေဒေါသ၊ စောဒန၊ ဆက္ကကျမ်းရိုးတက်။

အစီအစဉ်။ ။ အာလုပ်၊ ကတ္တာ၊ (ဌပနာ)، ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ၊ (အနုလောမပါပနာ)، စင်စစ်တမူကား၊ (ပဋိလောမပါပနာ)، ရောပနာပါဒကဟိတ်၊ (အနုလောမရောပနာ)، (ပဋိလောမရောပနာ)، ဒေါသာရောပနစောဒနာ။

မှတ်ချက်။ ။ ကျမ်းတက်သောအခါ အထက်ပါ ၁၂-ချက်လုံး စုံအောင် တက်ရမည်။ ကျမ်းရိုးငါးချက် ရေတွက်သောအခါ လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ ငါးချက်ကိုသာ ယူရမည်။ ဤအတက်ကိုပင် “ဌပနာဆက္ကကျမ်းရိုးတက်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်။

အမှာ။ ။ ကျမ်းတက်ရာ၌-

၁။ ဝါကျတက် တက်ခြင်း (ဝါကျအမည်ဖော်၍ တက်ခြင်း)။

၂။ ပိဏ္ဏတ္တတက်ခြင်း (လိုရင်းကောက်၍တက်ခြင်း)။

၃။ အဓိပ္ပါယ်တက်ခြင်း (အဓိပ္ပါယ်ပြန်၍ တက်ခြင်း)-ဟု တက်ပုံသုံးမျိုး ရှိ၏။ ထိုတွင် ရှေ့ရှေ့တက်နည်းထက် နောက်နောက်တက်နည်းက ပို၍ကောင်း၏။ ထို့ကြောင့် ပထမဥးစွာ အဓိပ္ပါယ်တက် တက်ကြည့်ရမည်။ အဓိပ္ပါယ်တက် တက်၍ မဖြောင့်နိုင်လွန်းမှ ပိဏ္ဏတ္တတက် တက်ကြည့်ရမည်။ ပိဏ္ဏတ္တတက်လည်း မဖြောင့်နိုင်တော့သည့်အဆုံးကျမှ ဝါကျတက်ကို တက်ရမည်။ ဤအချက်ကို သတိ ပြုပါ။ ဤကျမ်း၌ကား စာသင်သားတို့ အမြင်ရှင်းစေခြင်းငှာ ပထမဥးစွာ ဝါကျ တက်များကို ပြမည်။ ထို့နောက် ပိဏ္ဏတ္တတက်များကို ပြမည်။ ထို့နောက်မှ အဓိပ္ပါယ်တက်များကို ပြမည်။ စာဖြေသောခါ၌ကား အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်တက်ကိုသာ အထူးကြိုးစားရန် ဖြစ်သည်။

ပုံစံ (၁)

က။ သမယသဒ္ဓေါ- သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု။
ပဋိလာဘေ ပဟာနေ စ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ။

ခ။ ဧဝမနေကေသု သမယေသု-
သမဝါယော ခဏော ကာလော၊ သမူဟော ဟေတုယေဝ စ။
ဧတေ ပဉ္စပိ ဝိညေယျာ၊ သမယာ ဣဓ ဝိညနာ။

ဝါကျခွဲ။   က, သည် သာမညဝါကျ၊ ခ, သည် ဝိသေသဝါကျ။
 ပိဏ္ဍတ္တကောက်။   က, ဖြင့် အတ္ထုဒ္ဓါရပြ၊ ခ, ဖြင့် အတ္ထုဒ္ဓေသပြ။
 အဓိပ္ပါယ်ပြန်။   အနက်ပေးသည့်အတိုင်းပင်ပြန်။

ခ-ဝါကျသို့ နည်း ၂-ပါးဖြင့် ကျမ်းတက်ပုံ

ဌပနာပဉ္စက ဝါကျတက်

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ) က-မှတ်ပြ
 ဝါကျဖြင့် သာမညကို ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)

၂။ ဤသို့ (သာမညကို) ဆိုချေသော် (ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ) ဝိသေသ
 ကိုလည်း ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘောဂ)

၃။ ထိုသို့ (ဝိသေသကိုလည်း) ဆိုသင့်လေသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)

၄။ သာမညမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ)

၅။ ဝိသေသကို မဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်
 ရောက်ရာ၏။ (ဒေါသာရောပန) ဝိသေသကား အဘယ်ပါနည်း။ (အန္ဓယစောဒနာ)

ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော
 အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိသေသကို ငါမပြသည်မဟုတ်၊ ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပြထား
 သည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ
 အပေါ်၌ မရောက်ဟူလို။

မှတ်ချက်။   ။၁။ ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာကို “ဤသို့ဆိုချေသော်၊ ဤသို့
 သာဆိုချေသော်၊ ဤသို့ပင် ဆိုသော်လည်း” စသည်ဖြင့် သင့်တော်သလို ထားနိုင်
 သည်။ နောက်စကားများနှင့်ကား အဓိပ္ပါယ်စပ်စေရမည်။

၂။ စာဖြေရာ၌ လက်သည်းကွင်းအတွင်းရှိ စကားများကို ထည့်သွင်းစရာမလို။
 ဤ၌ကား အသိဉာဏ်ရှင်းအောင် ထည့်သွင်းထားသည်။

၃။ အချို့က ဒေါသာရောပန မပါစေလိုကြ။ ၎င်းတို့အလို “ဒေါသတင်
 မပါလျှင် ဌပနာပဉ္စကပုစ္ဆာတက်၊ ပါလျှင် ဌပနာပဉ္စကစောဒနာတက်” ဟု ခွဲခြား
 မှတ်ယူပါ။

ကျမ်းရိုးငါးချက် ဝါကျတက်

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ) က-မှတ်ပြ
 ဝါကျဖြင့် သာမညကို ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)

၂။ ဤသို့ (သာမညကို)သာ ဆိုချေသော် (ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ) (သာမညသာရှိ၍) ဝိသေသမရှိ-ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အနုလောမပါပနာ)

၃။ စင်စစ်တမူကား (သာမညသာရှိ၍) ဝိသေသမရှိဟူသော အနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိလောမပါပနာ)

၄။ ထိုသို့ မရောက်သင့်သောကြောင့် (ရောပနာပါဒကဟိတ်) ဝိသေသကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမရောပနာ)

၅။ ဝိသေသကို မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိလောမရောပနာ) မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ (ဒေါသာရောပန) ဝိသေသကား အဘယ်ပါနည်း။ (စောဒနာ)

ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြု ဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိသေသကို မပြဆိုသည်မဟုတ်၊ ခ-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်ဟူလိုသော်။

ဌပနာပဉ္စကပိဏ္ဍတ္တတက်

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ(အာလုပ်)၊ ဆရာသည်(ကတ္တာ) က-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် သမယသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒါရကို ပြဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)

၂။ ဤသို့(အတ္ထုဒ္ဒါရကို) ပြဆိုချေသော် (ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ) ထို၏ အတ္ထုဒ္ဒေသကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘောဂ)

၃။ ထိုသို့(အတ္ထုဒ္ဒေသကိုလည်း) ပြဆိုသင့်လေသောကြောင့်(အာဘောဂဟေတု) ၄။ အတ္ထုဒ္ဒါရမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ)

၅။ အတ္ထုဒ္ဒေသကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ (ဒေါသာရောပန) အတ္ထုဒ္ဒေသကား အဘယ်ပါနည်း။ (အနုယစောဒနာ)

ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကို ဖယ်ရှားလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-မှတ်ပြုဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- သမယသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဒေသကို ငါ မပြဆိုသည် မဟုတ်၊ ခ-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသ ငါ့အပေါ် မရောက်ဟူလို။

ကျမ်းရိုးငါးချက် ပိဏ္ဏတ္တတက်

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တား) က-မှတ်ပြ
ဝါကျဖြင့် သမယသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)

၂။ ဤသို့ (အတ္ထုဒ္ဓါရကို) သာ ပြဆိုချေသော် (ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ)
(အတ္ထုဒ္ဓါရသာရှိ၍) အတ္ထုဒ္ဓေသ မရှိ-ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ (အနုလောမ
ပါပနာ)

၃။ စင်စစ်တမူကား (အတ္ထုဒ္ဓါရသာရှိ၍) အတ္ထုဒ္ဓေသ မရှိဟူသောအနက်သည်
မရောက်သင့်။ (ပဋိလောမပါပနာ)

၄။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် (ရောပနာပါဒကဟိတ်) အတ္ထုဒ္ဓေသ
ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမရောပနာ)

၅။ အတ္ထုဒ္ဓေသကို မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိလောမရောပနာ) မနေသင့်
ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။
(ဒေါသာရောပန) အတ္ထုဒ္ဓေသကား အဘယ်ပါနည်း။ (စောဒနာ)

ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအပြစ်ကို ဖယ်ရှားလိုသော အဋ္ဌကထာ
ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-သမယသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓေသကို ငါ မပြသည်မဟုတ်၊ ခ-မှတ်
ပြဝါကျဖြင့် ပြထားပါ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသ
ငါ့အပေါ်၌ မရောက်ဟူလိုသော်။

ဌပနာပဉ္စကအဓိပ္ပါယ်တက်

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တား) က-မှတ်ပြ
ဝါကျဖြင့် “သမယသဒ္ဒါသည် သမဝါယ ။ ပ ။ ပဋိဝေဓအနက်တို့၌ ထင်၏” ဟု
ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)

၂။ ဤသို့သာ ဆိုချေသော် (ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ) ထိုသမယသဒ္ဒါကို
ဤနေရာ၌လည်း ထိုအနက်အားလုံး၌ပင် ယူရမည်ဟု ထင်မြင်ရာသည် မဟုတ်
ပါလော။ (အာဘောဂ)

၃။ ထိုသို့ ထင်မြင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် (အာဘောဂဟေတု)

၄။ သမယသဒ္ဒါသည် သမဝါယ ။ ပ ။ ပဋိဝေဓအနက်တို့၌ ထင်၏-ဟူ၍
သာ မဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ)

၄။ ဤ၌ သိထိုက်သော အနက်ကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိ
ဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ (ဒေါသာရောပန) ဤ၌ မည်သည့်အနက်ဝယ်

သိထိုက်ပါသနည်း။ (စောဒနာ) ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်ကို သုတ်
သင်လိုရကား ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ဤ၌ သိထိုက်သောအနက်ကို ငါ မပြသည် မဟုတ်၊ ခ-
မှတ်ပြဝါကျဖြင့် သမဝါယ-စသောငါးနက်၌ သိထိုက်သည်ဟု ပြထားသည်သာ
ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက်
ဟူလို။

ကျမ်းရိုးငါးမျက် အဓိပ္ပာယ်တက်

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ (အာလုပ်)၊ ဆရာသည် (ကတ္တာ) က-မှတ်
ပြဝါကျဖြင့် 'သမယသဒ္ဓါသည် သမဝါယ ။ ပ ။ ပဋိဝေဓအနက်တို့၌ ထင်၏'
ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)

၂။ ဤသို့သာ ဆိုချေသော် (ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ) ထိုသမယသဒ္ဓါကို
ဤနေရာ၌လည်း ထိုအနက်အားလုံး၌ပင် သိထိုက်သည်ဟူသော အနက်သည်
ရောက်၏။ (အနုလောမပါပနာ)

၃။ စင်စစ်တမူကား ထိုအနက်အားလုံး၌ပင် သိထိုက်သည်ဟူသောအနက်
သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိလောမပါပနာ)

၄။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် (ရောပနာပါဒကဟိတ်) ထိုသမယ
သဒ္ဓါ၏ ဤ၌ သိထိုက်သော အနက်ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမ
ရောပနာ)

၅။ ထိုသမယသဒ္ဓါ၏ ဤ၌ သိထိုက်သော အနက်ကို မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။
(ပဋိလောမရောပနာ) မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတ
ဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ (ဒေါသာရောပန) ထိုသမယသဒ္ဓါကို ဤ၌ ဘယ်
အနက်ဝယ် သိထိုက်ပါသနည်း။ (စောဒနာ) ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိ၍ ထိုအပြစ်
ကို သုတ်သင်လိုရကား ခ-မှတ်ပြဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ဤ၌ သိထိုက်သောအနက်ကို ငါ မပြဆိုသည် မဟုတ်၊
ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် သမဝါယစသော ငါးနက်တို့၌ သိထိုက်သည်ဟု ပြဆိုထား
သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသ ငါ့အပေါ်၌
မရောက်ဟူလိုသော်။

အမှာ။ ။ အဓိပ္ပာယ်တက် တက်ပုံများကို ကျေကျေနပ်နပ် ဖြစ်အောင်
လေ့လာထားပါ။

ပုံစံ(၂)

(က) အညမညဝိသိဋ္ဌာနံ ကုသလာကုသလာနံ ပါကာတိ ဝိပါကာ။

(ခ) ဝိပက္ခတာဝမာပနာနံ အရူပဓမ္မာနမေတံ အဓိဝစနံ။

ဝါကျခွဲ။ ။က-ဝါကျသည် ပက္ခဝါကျ၊ ခ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ။

ပိဏ္ဏတ္တကောကံ။ ။က-ဝါကျသည် အဘိဓာနတ္ထပြု၊ ခ-ဝါကျသည်

အဘိဓေယျတ္ထပြု။

အဓိပ္ပါယ်ပြန်။ အနက်ပေးသည့်အတိုင်းပင် ပြန်ရသည်။

အမှာ။ ။ဝါကျတက်နှင့်ပိဏ္ဏတ္တတက် လွယ်ပါသည်။ တက်ကြည့်ပါ။

အဓိပ္ပါယ်တက်ကိုသာ ပြမည်။

ခ-ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် အဓိပ္ပါယ်တက် တက်ပုံ

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “အချင်းချင်း ထူးကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်သောကြောင့် ဝိပါကမည်သော” ဟု ဆိုတော်မူ၏။

၂။ ဤသို့သာ ဆိုချေသော် ကမ္မဇရုပ်တို့လည်း ဝိပါကမည်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။

၃။ ထိုသို့ မည်ရာသောကြောင့်-

၄။ “အချင်းချင်း ထူးကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်သောကြောင့် ဝိပါကမည်ကုန်၏” ဟုသာ မဆိုသင့်။

၅။ ဝိပါက၏ အရကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဝိပါက၏ အရကား အဘယ်ပါနည်း။

ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား ခ-မှတ်ပြုဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိပါက၏အရကို ငါ မပြသည်မဟုတ်၊ ခ-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “ဝိပါကဟူသည် မှည့်ရင့်ချင်းသဘောသို့ရောက်သော နာမ်တရားတို့၏ အမည်ပင်တည်း” ဟု ပြဆိုထားသည်သာဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက်ဟူလို။

ခ-ဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် အဓိပ္ပါယ်တက် တက်ပုံ

၁။ အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြုဝါကျဖြင့် “အချင်းချင်းထူးကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်သောကြောင့် ဝိပါကမည်သော” ဟု ဆိုတော်မူ၏။

၂။ ဤသို့သာ ဆိုချေသော် “ကမ္မဇရုပ်တို့သည်လည်း ဝိပါကမည်၏”ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။

၃။ စင်စစ်တမူကား “ကမ္မဇရုပ်တို့သည်လည်း ဝိပါကမည်၏”ဟူသော အနက်သည် မရောက်သင့်။

၄။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် ဝိပါက၏ အရကိုလည်း ပြဆို သင့်သေး၏။

၅။ ဝိပါက၏ အရကို မပြဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ ဝိပါက၏အရကား အဘယ်ပါနည်း။

ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား ခ-မှတ်ပြဝါကျ ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ဝိပါက၏ အရကို ငါ မပြသည်မဟုတ်၊ ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် “ဝိပါကဟူသည် မှည့်ရင့်ခြင်းသဘောသို့ရောက်သော နာမ်တရားတို့၏ အမည် ပင်တည်း”ဟု ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိ ဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်ဟူလို။

အမှာ။ ။ ဌပနာပဉ္စက၌ အာဘော်ထားပုံ၊ ကျမ်းရိုးငါးချက်၌ အနုလောမ ပါပနာထုတ်ပုံ-တို့ လိုရင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည်လည်း အချင်းချင်း သဘောတူ ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းတက်ရာ၌ ထိုနှစ်ချက်ထုတ်ပုံတို့ကို အထူးသတိပြုကာ မှန်ကန်အောင် ထုတ်တတ်ပါစေ။ အထွက်အတွက်ကား အတက်ကို နားလည်လျှင် ကိစ္စပြီးသည်သာ ဖြစ်၏။ မေးလည်း မေးခဲ၏။ သို့ရာတွင် နမူနာရစေရန် ပုံစံ တစ်ခုစီ ပြလိုက်ပါမည်။

အထွက်ပုံစံ

အဟံ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ပူဇေမိ။

ဗုဒ္ဓံသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းထွက်ပုံ

၁။ ဆရာ၊ ဆရာသည် ပူဇေမိဖြင့် ကမ္မာပေက္ခာကြိယာကိုဆိုဘော်မူ၏။

၂။ ဤသို့သာ ဆိုချေသော် ယင်းကြိယာ၏ ကံကို မသိရာသည် မဟုတ် ပါလော။

၃။ ထိုသို့ မသိရာသောကြောင့်-

၄။ ကမ္မာပေက္ခာကြိယာကိုသာ မဆိုသင့်။

၅။ ယင်းကြိယာ၏ ကံကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ယင်းကြိယာ၏ ကံကား အဘယ်ပါနည်း။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား ဗုဒ္ဓ-ကိုမိန့်။
အဓိပ္ပါယ်ကား-ပူဇော်မိဟူသော ကမ္မာပေက္ခိယာ၏ ကံကား ဗုဒ္ဓ ဖြစ်၏-
ဟူလို။

အမှာ။ ။ သဒ္ဓါနည်းအားဖြင့် ထွက်ပုံတည်း။ ပညတ်နည်း၊ ပရမတ်နည်း
တို့ကိုလည်း ထွက်ကြည့်ပါ။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့်
ကျမ်းထွက်ပုံ

၁။ ဆရာ၊ ဆရာသည် “ပူဇော်မိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် “ပူဇော်၏” ဟု ဆိုတော်
မူ၏။

၂။ ဤသို့သာ ဆိုချေသော် “ပန်းနံ့သာဖြင့် ပူဇော်၏” ဟူသော အနက်သည်
ရောက်၏။

၃။ စင်စစ်တမူကား “ပန်းနံ့သာဖြင့် ပူဇော်၏” ဟူသော အနက်သည်
မရောက်သင့်။

၄။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် ပူဇော်ကြောင်း အရာဝတ္ထုကိုလည်း
ပြဆိုသင့်သေး၏။

၅။ ပူဇော်ကြောင်း အရာဝတ္ထုကို မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက်
နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ အဘယ်အရာ
ဝတ္ထုဖြင့် ပူဇော်ပါသနည်း။

ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား ဓမ္မာနု
ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ-ဟူသော ပါဠိကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ပူဇော်ခြင်းအကြောင်းအရာဝတ္ထုကို ငါ မပြသည် မဟုတ်၊
“ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ်ဖြင့် ပူဇော်သည်” ဟု ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့်
သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်ဟူလိုသော်။

အမှာ။ ။ ဤအထွက်သည် ပညတ်နည်းအထွက် ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါနည်း
အထွက်နှင့် ပရမတ်နည်း အထွက်တို့ကိုလည်း ထွက်ကြည့်ပါလေ။ အထွက်
အတွက် ဤမျှဖြင့် လုံလောက်ပြီ။

အနုလောမပါပနာဒိထုတ်နည်း

၁။ ဧဝံသတိ၊ သန္တေချိလျက်၊ ယုတ္တိကိုသာ၊ တက်ခဲ့လား၊ လဒ္ဓါဂုဏ်ဟုပြ။

၂။ အယုတ္တိမျှ၊ တက်လာက၊ လဒ္ဓဒေါသပြ။

- ၃။ ယင်းသို့ပြုကာ၊ ပါပနနှင့်၊ တဝရောပနာ၊ ဤနှစ်ဖြာ၊ ရှိရာယေဘုယျ။
- ၄။ မနှစ်သက်ငြား၊ သူ့စကား၊ ကိုင်ထားဌပန။
- ၅။ ဧဝံဇိစု၊ စပ်ရာရှု၊ အနုပါပန။
- ၆။ အထခေါထည့်၊ န၊ မြစ်ဘိ၊ ပဋိပါပန။
(တနဲ-နက်မှန်အရှိ၊ န၊ ကိုထည့်၊ ပဋိပါပန။)
- ၇။ တသ္မာထည့်မှု၊ နက်မှန်လှ၊ အနုရောပန။
- ၈။ မူလအရှိ၊ ဌ-ပယ်ဘိ၊ ပဋိရောပန။
(ရွှေရေးဆောင်၊ ၁၇၁၊ ၈)

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဧဝံ သတိ ဧဝံ သန္တေ အစချိ၍ အသင့်ယုတ္တိရှိသော စကားကို ပြဆိုထားလျှင် ထိုစကားသည် လဒ္ဒဂုဏစကား ဖြစ်၏။ အသင့်ယုတ္တိ မရှိသော စကားကို ပြဆိုထားမှုကား ထိုစကားသည် လဒ္ဒဒေါသစကားဖြစ်၏။

ယင်းသို့ လဒ္ဒဒေါသ ဖြစ်လျှင် ပါပနာနှစ်ချက်နှင့် ရောပနာနှစ်ချက် ထုတ်ဆောင်၍ ပြနိုင်သည်။

ပြပုံကား= မိမိ မနှစ်သက်သော စကားရပ်ကို ဌပနာကိုင်ထားရမည်။ ဧဝံ သတိ၊ ဧဝံ သန္တေ - တို့၏ စပ်ရာကို အနုလောမပါပနာ ထုတ်ရမည်။ အနုလောမပါပနာ တွင် န၊ ကိုထည့်၍ ပဋိလောမပါပနာ ထုတ်ရမည်။ တသ္မာအပိုစွက်၍ အစစ်အမှန် ဖြစ်သော အနက်ကို အနုလောမရောပနာ ထုတ်ရမည်။ မူလက ထားခဲ့သော ဌပနာကို ပယ်မြစ်၍ ပဋိလောမရောပနာကို ထုတ်ရမည်။ ထုတ်ကြည့်ရအောင်။

ဧဝံ သန္တေ ပုံစံ။ ။ အဘိဓမ္မေ ဝါစနာမဂ္ဂေါ နာမ သာရိပုတ္တတ္ထေရပ္ပဘဝေါ ဧဝံ သန္တေ ထေရောဝ ပထမတရံ အဘိဓမ္မိကော ဟောတီတိ၊ န ဟောတီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝ ပထမတရံ အဘိဓမ္မိကော။ (နိ ဌ၊ ၁၈)

- ၁။ အာစရိယ တုမေဟိ အဘိဓမ္မေ ဝါစနာမဂ္ဂေါ နာမ သာရိပုတ္တတ္ထေရပ္ပဘဝေါတိ ဝုတ္တံ။ (မူလဌပနာ)
- ၂။ ဧဝံ သန္တေ ထေရောဝ ပထမတရံ အဘိဓမ္မိကော ဘဝေယျ။ (အနုလောမပါပနာ)
- ၃။ အထ ခေါ ထေရောဝ ပထမတရံ အဘိဓမ္မိကော န ဘဝေယျ။ (ပဋိလောမပါပနာ)
(တစ်နည်း= သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝ ပထမတရံ အဘိဓမ္မိကော န ဘဝေယျ။)
- ၄။ တသ္မာ အဘိဓမ္မေ ဝါစနာမဂ္ဂေါ နာမ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပ္ပဘဝေါတိ ဝုတ္တံ။ (အနုလောမရောပနာ)
- ၅။ အဘိဓမ္မေ ဝါစနာမဂ္ဂေါ နာမ သာရိပုတ္တတ္ထေရပ္ပဘဝေါတိ န ဝုတ္တံ။ (ပဋိလောမရောပနာ)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

အမှာ။ ။ မြန်မာပြန်၍ ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။ ပါဠိနှင့်မြန်မာ အသွားကို စဉ်းစား၍ ထုတ်လျှင် ခက်စရာမရှိပါ အောက်ပါ ပုံစံ များကိုလည်း လေ့လာကြည့်ပါ။

ဧဝံ သန္တေ ပုံစံ။ ။ ယဒိ ယာဝတာ ဣမသ္မိံ ကာယေ ဥပါဒိန္နကရူပံ နာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗတ္ထ ကာယာယတနံ၊ ဧဝံ သန္တေ လက္ခဏသမ္ပိဿတာ အာပဇ္ဇတိတိ? နာပဇ္ဇတိ။ ကသ္မာ? အညဿ အညတ္ထ အဘာဝတော။ (နိ ဋ္ဌ၊ ၃၄၉)

- ၁။ အာစရိယ တုမေဟိ ဣမသ္မိံ ကာယေ ဥပါဒိန္နကရူပံ နာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗတ္ထ ကာယာယတနန္တိ ဝတ္တံ။ (ဋ္ဌပနာ)
- ၂။ ဧဝံ သန္တေ လက္ခဏသမ္ပိဿတာ အာပဇ္ဇေယျ။ (အနုလောမပါပနာ)
- ၃။ အထ ခေါ လက္ခဏသမ္ပိဿတာ န အာပဇ္ဇေယျ။ (ပဋိလောမပါပနာ)
- ၄။ တသ္မာ ဣမသ္မိံ ကာယေ ဥပါဒိန္နကရူပံ နာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗတ္ထ န ကာယာယတနန္တိ ဝတ္တံ။ (အနုလောမရောပနာ)
- ၅။ ဣမသ္မိံ ကာယေ ဥပါဒိန္နကရူပံ နာမ အတ္ထိ၊ သဗ္ဗတ္ထ ကာယာယတနန္တိ န ဝတ္တံ။ (ပဋိလောမရောပနာ)

ယဒိ ဧဝံ ပုံစံ။ ။ ယဒိ ဧဝံ န သဗ္ဗတ္ထ ကာယာယတနန္တိ။ နေဝ ပရမတ္ထ တော သဗ္ဗတ္ထ။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတွာ ပနဿ နာနာကရဏံ ပညပေတုံ န သက္ကာ၊ တသ္မာ ဧဝံ ဝတ္တံ။ (နိ ဋ္ဌ၊ ၃၄၉)

အထက်ပါ ဝါကျနှင့် ဆက်၍ ပေါင်းစပ်ကာ ထုတ်မှဖြစ်မည်။ သေချာစွာ ကြည့်ပါ။

- ၁။ အာစရိယ တုမေဟိ လက္ခဏသမ္ပိဿတာ နာပဇ္ဇတိတိ ဝတ္တံ။ (ဋ္ဌပနာ)
- ၂။ ယဒိ ဧဝံ န သဗ္ဗတ္ထ ကာယာယတနံ ဘဝေယျ။ (အနုလောမပါပနာ)
- ၃။ အထ ခေါ သဗ္ဗတ္ထ ကာယာယတနံ ဘဝေယျ။ (ပဋိလောမပါပနာ)
- ၄။ တသ္မာ လက္ခဏသမ္ပိဿတာ အာပဇ္ဇတိတိ ဝတ္တံ။ (အနုလောမ ရောပနာ)
- ၅။ လက္ခဏသမ္ပိဿတာ နာပဇ္ဇတိတိ န ဝတ္တံ။ (ပဋိလောမရောပနာ) မှတ်ချက်။ ။ ပဋိလောမပါပနာကို ထုတ်ရာ၌ သူ့စာကိုယ်က “န” ပါ သဖြင့် န, ကိုဖြုတ်ထားရပုံ သတိပြုပါ။ ရှေ့ပုံစံ နှစ်ခုတုန်းက န, မပါ၍ န, ကို ထည့်ပေးရသည်နှင့် ပြောင်းပြန် ဖြစ်သည်။ စောဒကာဘောဂါဒိစတုက္က ထုတ်ရာ၌ စောဒကာဘောဂဗလနှင့် အလားတူပင် ဖြစ်သည်။

အဋ္ဌာသာလိနိ၊ ၃-နံပါတ်စည်းများ

ယဒိ ဧဝံ ပုံစံ။ ။ ကိံ ပနေတံ (သောတံ) သမ္ပတ္တဂေါစရန္တိ ?၊ အာမ သမ္ပတ္တဂေါစရံ။ ယဒိ ဧဝံ ဒူရေ ဘောရိအာဒိသု ဝဇ္ဇမာနေသု “ဒူရေ သဒ္ဓေါ”တိ ဇာနနံ န ဘဝေယျာတိ?၊ နော န ဘဝတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၅၂)

၁။ အာစရိယ တုမေဟိ သောတံ သမ္ပတ္တဂေါစရန္တိ ဝုတ္တံ။ (ဋ္ဌပနာ)

၂။ ယဒိ ဧဝံ ဒူရေ ဘောရိအာဒိသု ဝဇ္ဇမာနေသု “ဒူရေ သဒ္ဓေါ”တိ ဇာနနံ န ဘဝေယျ။ (အနု-ပါ)

၃။ အထ ခေါ ဒူရေ ဘောရိအာဒိသု ဝဇ္ဇမာနေသု “ဒူရေ သဒ္ဓေါ”တိ ဇာနနံ ဘဝေယျ။ (ပဋိ-ပါ)

၄။ တသ္မာ သောတံ အသမ္ပတ္တဂေါစရန္တိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ (အနုလောမရောပနာ)

၅။ သောတံ သမ္ပတ္တဂေါစရန္တိ န ဝတ္တဗ္ဗံ။ (ပဋိလောမရောပနာ)

အမှာ။ ။ ဧဝံ သန္တေ-စသည်ထိုင်ရာ ဝါကျ၏ ရှေ့က ဝါကျနှင့် ဧဝံ သန္တေ-စသည်ထိုင်ရာ ဝါကျနှစ်ခုတို့ကိုပင် ကျမ်းရိုးငါးချက်အလိုက် ငါးဝါကျ ပြည့်စုံအောင် ထုတ်ယူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မထူးဆန်းလှပါ။ သေချာစွာ စဉ်းစား လျှင် အလွယ်နှင့်ပင် သိနိုင်ပါသည်။

၂-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၃-နံပါတ်စည်းများ

ဝါ, အထဝါ, အပိစ, အပရော နယော-တို့၏ သဒ္ဓါ, အနက်, အကြောင်း, အကျိုး ဝါကျလဲလှယ်ပုံကို မေးခြင်း။

တေန တသ္မာ, တေနာဟ, တေန ဝုစ္စတိ, ဂဟေတဗ္ဗံ, ဝတ္တဗ္ဗံ, အဓိပ္ပေတံ, ကထိတံ, သမ္ပတော-စသည်ထားပုံ အဓိပ္ပါယ်ကို ဝါကျထုတ်ပြ၍ မေးခြင်း။

ပုနရတ္ထိခေါသ-စသော ဂန္ထ ဒေါသတို့ကို ပါဠိဝါကျ ထုတ်ပြ၍ မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဝါ, အထဝါ-စသည်ကို မေးသကဲ့သို့ ပိ, အပိ, စ, တထာ-တို့ကို မေးလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်ပင်။ ထို့ကြောင့် လေ့ကျင့်ခန်းတွင် ထည့်သွင်း မေးပြသွားမည်။

ဝါ, အထဝါ-ထားရသော အရာ ၇-ချက်

အကြောင်း အကျိုး၊ နှစ်မျိုးလဲပြ၊ အတ္တသဒ္ဓါ၊ မပါကြွင်းကျန်၊ ပြလိုပြန်ကာ ရှေ့ပြအဓိပ္ပါယ်၊ ကျယ်၍ ချုံးရာ၊ ရှေ့မှာဆိုလတ်၊ စကားထပ်၍၊ ထူးရပ်ဖော်ပြ၊ ရေး လိုကာ ဖွင့်ပြ ဝါ-အထဝါ။

- ၁။ အကြောင်းကို လဲလိုရာ။
- ၂။ အကျိုးကို လဲလိုရာ။
- ၃။ အကြောင်းအကျိုး နှစ်မျိုးလုံးကို လဲလိုရာ။
- ၄။ အနက်ကြွင်းကို ပြလိုရာ။
- ၅။ သဒ္ဒါကြွင်းကို ပြလိုရာ။
- ၆။ အကျဉ်းချုံးလိုရာ။
- ၇။ ထူးခြားချက်ကို ဆိုလိုရာ-ဟူသော ၇-ချက်တို့၌ ဝါ၊ အထဝါ-တို့ကို ထား၍ ရေးလေ့ရှိကြသည် ဟူလို။

အပိစနှင့် အပရော နယော-ထားရသော အရာ ၆-ချက်

ကြောင်းကျိုး နက်သဒ်၊ လဲလိုလတ်၍၊ ရှေ့အတ္တမှ၊ ထူးထနက်ကို၊ ပြလိုတုံလတ်၊ အတ္တနောမတိ၊ ပြလိုဘိ၊ အပိစ အပရောသာ။

- ၁။ အကြောင်းကို လဲလိုရာ။
- ၂။ အကျိုးကို လဲလိုရာ။
- ၃။ အနက်ကို လဲလိုရာ။
- ၄။ သဒ္ဒါကို လဲလိုရာ။
- ၅။ အနက်ထူးကို ပြလိုရာ။

၆။ အတ္တနောမတိကို ပြလိုရာ-ဟူသော ၆-ချက်တို့၌ အပိစနှင့် အပရော နယောကို ထား၍ ရေးကြသည်ဟူလို။

အမှာ။ ။အထက်ပါ ဆောင်ပုဒ်နှစ်ခုမှာ ရှေးနိယာမ်များ၏ အဆိုကို အကျဉ်းချုပ် စုပေါင်း၍ ဆရာများ ရေးသားထားသော ဆောင်ပုဒ်များဖြစ်ကြ၏။ ဤအဆိုများသည် မရှင်းလင်းလှသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ယူသုံးစွဲလျှင် ဉာဏ်အမြင် ရှင်းပေလိမ့်မည်။

ဝါ၊ အထဝါ-စသည်ထားပုံ

- ၁။ သဒ္ဒါ-နက်မျိုး၊ ကြောင်း-ကျိုး လေးချက်၊ တစ်ချက်ချက်နှင့်၊ နှစ်ချက် စ၊ စွာ၊ လဲလိုရာ ဝါ-စသည်ထားမြဲ။
- ၂။ ပကတိ-ပစ္စယ၊ နိပ္ပန္န၊ ပြောင်းက သဒ္ဒါလဲ။
- ၃။ ပကတတ်-ပစ္စယတ်၊ နိပ္ပန္နတ်၊ ပြောင်းလတ် အနက်လဲ။
- ၄။ (ဗျူဟတ်တစ်သွယ်)၊ အဓိပ္ပါယ်ရ၊ အကြောင်းပြ၊ ပြောင်းက အကြောင်းလဲ။

၅။ အဓိပ္ပါယ်ပြ၊ အကျိုးရ၊ ပြောင်းက အကျိုးလဲ။
၆။ အနက်-ကြောင်းမျိုး၊ သဒ္ဓါကျိုး၊ ယူရိုး မှန်မလွဲ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သဒ္ဓါ၊ အနက်၊ အကြောင်း၊ အကျိုး-လေးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးကိုဖြစ်စေ၊ နှစ်မျိုးကိုဖြစ်စေ၊ သုံးမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ လေးမျိုးကိုဖြစ်စေ လဲ လှယ်၍ ပြလိုရာ၌ ဝါ၊ အထဝါ၊ အပိစ၊ အပရော နယော-စသည်ထား၍ နောက် ဝါကျကို ရေးလေ့ရှိသည်။ အနက်ကို လဲလို၍ အထားများသည်။

ပါဠိစာပေရှိ ပုဒ်တိုင်းပုဒ်တိုင်းသည် ပကတိ၊ ပစ္စယ၊ နိပ္ပန္နစွဲ၍ ရစကောင်း သော ပုဒ်ချည်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုတွင် လိင်နှင့်ဓာတ်ကို “ပကတိ” ဟု ခေါ်၏။ ပစ္စည်းနှင့်ဝိဘတ်ကို “ပစ္စယ” ဟု ခေါ်၏။ ထိုပကတိနှင့် ပစ္စယတို့ကို ဆက်စပ် လိုက်သဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပုဒ်ကို “နိပ္ပန္န” ဟု ခေါ်၏။ ပကတိ၊ ပစ္စယနှင့် နိပ္ပန္နတို့ကို “သဒ္ဓါ” ဟု သုံး၍၊ ပကတိ၏ အနက်၊ ပစ္စယ၏ အနက်၊ နိပ္ပန္န၏ အနက်တို့ကို “အနက်” ဟု သုံးနှုန်း ခေါ်ဝေါ်ရသည်။

ထိုကြောင့် ပကတိဖြစ်စေ၊ ပစ္စယဖြစ်စေ၊ နိပ္ပန္နဖြစ်စေ ပြောင်းလဲလျှင် “သဒ္ဓါလဲ” ဟုမှတ်။ ပကတိ၏ အနက်ဖြစ်စေ၊ ပစ္စယ၏ အနက်ဖြစ်စေ၊ နိပ္ပန္န၏ အနက်ဖြစ်စေ ပြောင်းလဲလျှင် “အနက်လဲ” ဟုမှတ်။ ဗျူဟာအကြောင်းကို လဲသော်လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယ်ရ အကြောင်းကို လဲသော်လည်းကောင်း “အကြောင်းလဲ” ဟုမှတ်။ အဓိပ္ပါယ်ရ အကျိုးလဲလျှင် “အကျိုးလဲ” ဟုမှတ်။ ဤအချက်များကို သဘောပေါက် ပါက ဝါသဒ္ဓါစသည် လဲပုံ မခက်တော့ပါ။ သဘောကျအောင် စဉ်းစားကြံစည်ပါ။

ထို့ပြင် အချို့နေရာ၌ အမှန်အားဖြင့် သဒ္ဓါသော်လည်းကောင်း၊ အနက်သော် လည်းကောင်း လဲလှယ်သည် ဖြစ်ပါလျက် ပုစ္ဆာက “အကြောင်းအကျိုးတို့တွင် အဘယ်ကို လဲလှယ်သနည်း” ဟု မေးတတ်သည်လည်း ရှိ၏။ ထိုအခါမျိုး၌ အနက်ကို အကြောင်း၊ သဒ္ဓါကို အကျိုးဟု ယူဆ၍ ဖြေဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ (ဤကား ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ယူဆပုံတည်း။)

သံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် စဉ်းစားလိုပါက ပဒသံဝဏ္ဏနာ ပြောင်းလျှင် “သဒ္ဓါ လဲသည်” ဟုမှတ်။ အတ္တသံဝဏ္ဏနာနှင့် အဘိဓေယျတ္တသံဝဏ္ဏနာပြောင်းလျှင် “အနက် လဲသည်” ဟုမှတ်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာပြောင်းလျှင် “အကြောင်း၊ အကျိုး လျော်ရာ လဲသည်” ဟုမှတ်။

၁။ သဒ္ဓါ လဲလှယ်ပုံများ

ပုံစံ-၁။ ။ အပဂတကာဠကောတိ ကာဠကာ ဝုစ္ဆန္တိ ဒုဿိလာ၊ တေသံ အဘာဝါ အပဂတကာဠကော။ အပဟတကာဠကောတိပိ ပါဠော။ (ပါ ၄၊ ၁၆၂)

ရှင်း။ ။ “အပဂတကာဠကော” ဟူသော သဒ္ဒါတစ်မျိုးမှ “အပဟတကာဠကော” ဟူသော သဒ္ဒါတစ်မျိုးသို့ လဲပြလို၍ အပိသဒ္ဒါထားပါသည်။ အပိသဒ္ဒါ သဒ္ဒါလဲ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အပဂတကာဠကော-၌ ဂတသည် ဂမုဓာတ်၊ တပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၍ ဂတိအနက်ဟောဖြစ်သည်။ အပဟတကာဠကော-၌ ဟတသည် ဟနဓာတ်၊ တ၊ ပစ္စည်းဖြစ်၍ ဂတိအနက်ဟောပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဂမုဓာတ်၊ ဟနဓာတ် ဟူသော သဒ္ဒါသာပြား၍ အနက်မပြားသောကြောင့် သဒ္ဒါလဲဟု ဆိုသည်။

ပုံစံ-၂။ ။ တတောယန္တိ တတော တဝ ဂေဟတော အယံ၊ တတောယန္တိ ပိ ပါဠော။ (ပါဠ၊ ၁၇၆)

ရှင်း။ ။ တတောယံ-ဟူသော သဒ္ဒါတစ်မျိုးမှ တတောယံ-ဟူသော သဒ္ဒါတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ အပိသဒ္ဒါ ထားပါသည်။ အပိသဒ္ဒါ သဒ္ဒါလဲ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ တတောယံ-သည် တတော+အယံ-မှ ဖြစ်သကဲ့သို့ တတောယံ-သည်လည်း တတော+အယံ-မှပင်ဖြစ်၍ အနက်မပြားကြ၊ နိပ္ပန္နမှာသာ ကွဲသွားသည်၊ ထိုကြောင့် သဒ္ဒါလဲဟု ဆိုရသည်။

ပုံစံ-၃။ ။ အထ ခွေတန္တိ အထ ခေါ ဧတံ အထ ခေါ တန္တိ ပိ ပါဠော။ (ပါဠ၊ ၁၈၄)

ပုံစံ-၄။ ။ ဒွယံဒွယသမာပတ္တိန္တိ ဒွိဟိ ဒွိဟိ သမာပတ္တိတဗ္ဗံ၊ ဒွယံ ဒွယံ သမာပတ္တိန္တိ ပိ ပါဠော။ (ပါဠ၊ ၁၈၆)

ပုံစံ-၅။ ။ ယတဿာတိ ယတော အဿ၊ ယတွာဿာတိပိ ပါဠော။ (ပါဠ၊ ၃၊ ၂၅၄)

ပုံစံ-၆။ ။ ဟေတုဓမ္မာတိ မူလဋ္ဌေန ဟေတုသင်္ခါတာ ဓမ္မာ၊ ဟေတု ဓမ္မာတိပိ ပါဠော။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၉)

အမှာ။ ။ အထက်ပါ ပုံစံများလည်း သဒ္ဒါလဲများပင် ဖြစ်ကြသည်၊ ဖြေကြည့်ပါ။

၂။ အနက်လဲလှယ်ပုံများ

ပုံစံ-၁။ ။ အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ ဓမ္မာ၊ ပစ္စယေဟိ ဝါ ဓာရိ-ယန္တိတိ ဓမ္မာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၁)

ရှင်း။ ။ ရမ္မပစ္စည်း၏ ကတ္တုသာဓန အနက်တစ်မျိုးမှ ကမ္မသာဓန အနက်တစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါ-သဒ္ဒါထားပါသည်။ ဝါ-သဒ္ဒါ အနက်လဲ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်း။ ။ မိမိ၏သဘောကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဓမ္မမည်၏-ဟူသော ဗျူဟာ အကြောင်းတစ်မျိုးမှ အကြောင်းတရားတို့က ဆောင်အပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဓမ္မမည်၏-ဟူသော ဗျူဟာအကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။ ဝါသဒ္ဓါ ဗျူဟာအကြောင်းလဲ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဓမ္မာ-ဟူသောပုဒ်၌ နှစ်နည်းလုံးမှာပင် ဓရဓာတ်၊ ရမ္မ ပစ္စည်းချည်းဖြစ်၍ သဒ္ဓါမလဲ။ ပထမနည်း၌ ရမ္မပစ္စည်းသည် ကတ္တုသာဓနအနက် ဟော၍၊ ဒုတိယနည်း၌ကား ကမ္မသာဓနအနက်ကို ဟောသည်။ ထို့ကြောင့် အနက်လဲဟု ဆိုရသည်။ ဤအဖြေသည် စစ်မှန်တိကျသော အဖြေပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ယခုခေတ်၌ သမာသ်ပုဒ်၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ကိတ်ပုဒ်တို့၌ တစ်နည်း ပြလို၍ ဝါ၊ အထဝါ-စသည်ထားသည်ကို တွေ့ရလျှင် ဗျူဟာအကြောင်းလဲ-ဟု ချည်း အဖြေထုတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် စာဖြေသောအခါ ထိုကဲ့သို့သောပုဒ်များ၌ ဗျူဟာအကြောင်းကို ပထမဖြေ၍၊ အနက်လဲပုံကို ဒုတိယထား၍ ဖြေရမည်။ ဤ၌ကား အစစ်အမှန်အချက်ကိုပင် ပထမထား၍ ဖြေဆိုပြမည်။

ပုံစံ-၂။ ။ သံကိလေသံ အရဟန္တိ၊ သံကိလေသေ ဝါ နိယုတ္တာတိ သံကိလေသိကာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၅)

ရှင်း။ ။ ဣကပစ္စည်း၏ အရဟန္တိ-ဟူသော အနက်တစ်မျိုးမှ နိယုတ္တ- ဟူသော အနက်တစ်မျိုးကို လဲပြလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။ ဝါသဒ္ဓါ အနက်လဲ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်း။ ။ သံကိလေသကို ရထိုက်သောကြောင့် သံကိလေသိကမည်၏ ဟူသော ဗျူဟာအကြောင်းတစ်မျိုးမှ သံကိလေသ၌ယှဉ်သောကြောင့် သံကိလေ သိကမည်၏-ဟူသော ဗျူဟာအကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားသည်။ ဝါသဒ္ဓါ ဗျူဟာအကြောင်းလဲ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ သံကိလေသိက-ဟူသောပုဒ်၌ နှစ်နည်းလုံးမှာပင် သံကိ လေသ-ပုဒ်၊ ဣကပစ္စည်းချည်းဖြစ်၍ သဒ္ဓါမလဲ။ ပထမနည်း၌ ဣကပစ္စည်းသည် အရဟန္တိအနက်ကို ဟောသောကြောင့် အနက်လဲဟု ဆိုရသည်။ ဗျူဟာအကြောင်း လဲပုံကို သိလေတော့။

ပုံစံ-၃။ ။ ဥပရိ သိက္ခိတဗ္ဗာဘာဝတော န သေက္ခာတိ အသေက္ခာ၊ ဝုမ္မိပ္ပတ္တာ ဝါ သေက္ခာတိပိ အသေက္ခာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၇)

ရှင်း။ ။ အသေက္ခာ-၌ အ, ၏ ပဋိသေဓအနက် တစ်မျိုးမှ ဝုမ္မိအနက် တစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။ (ဗျူဟာအကြောင်းလည်း လဲကြည့် ပါ။)

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ပုံစံ-၄။ ။သဒ္ဓဟနလက္ခဏာ သဒ္ဓါ၊ ဩကပ္ပနလက္ခဏာ ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၃)
ရှင်း။ ။သဒ္ဓါ၏ သဒ္ဓဟနအနက် တစ်မျိုးမှ ဩကပ္ပနအနက်တစ်မျိုးကို
လဲပြလို၍ ဝါ-သဒ္ဓါထားရပါသည်။

ပုံစံ-၅။ ။ဧကဂ္ဂံ စိတ္တံ အာရမဏေ အပ္ပေတိတိ အပ္ပနာ။ ဒုတိယဗျာဓိ
ဥပသက္ကဝဿေန ဝနိတံ၊ ဗလဝတရာ ဝါ အပ္ပနာ ဗျပ္ပနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၈၇)

ရှင်း။ ။ဗျပ္ပနာ-၌ ဝိ-ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတုတ္ထာနုဝတ္တက အနက်
တစ်မျိုးမှ ဓာတုတ္ထဝိသေသက အနက်တစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါ
သည်။ (ဗျပ္ပတ် အကြောင်းလည်း လဲကြည့်ပါ။)

ပုံစံ-၆။ ။လောဘသမ္ပယုတ္တစိတ္တံ၊ ပုဂ္ဂလော ဝါ လုဗ္ဗိတော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၉၅)
ရှင်း။ ။လုဗ္ဗိတအရ လောဘသမ္ပယုတ်စိတ်ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထအနက်
တစ်မျိုးမှ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထအနက်တစ်မျိုးကို လဲပြလိုသောကြောင့်
ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

ပုံစံ-၇။ ။သရန္တိ ဧတာယ၊ သယံ ဝါ သရတိတိ သတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၄)

ပုံစံ-၈။ ။ပသတ္တာ၊ သန္တရာ ဝါ ဒိဋ္ဌိတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၇)
အမှာ။ ။အထက်ပါ ပုံစံများသည် အနက်လဲ ပုံစံများ ဖြစ်ကြသည်။
လဲကြည့်ပါ။

၃။ သဒ္ဓါရော အနက်ပါ လဲလှယ်ပုံများ

ပုံစံ-၁။ ။ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝါ ဉာဏံ အဿတ္ထိတိ ဗုဒ္ဓေါ။ (ရူပသိဒ္ဓိ)
ရှင်း။ ။ဗုဒ္ဓေါပုဒ်၏ ကိတ်သဒ္ဓါအဖြစ်မှ တဒ္ဓိတ်သဒ္ဓါအဖြစ်သို့လည်း
ကောင်း၊ သိတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်မှ ဉာဏံရှိသည်၏ အဖြစ်
တည်းဟူသော အနက်တစ်မျိုးသို့လည်းကောင်း လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။
ဝါသဒ္ဓါ သဒ္ဓါအနက်လဲ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်း။ ။သိတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏-ဟူသော
ဗျပ္ပတ်အကြောင်းတစ်မျိုးမှ ဉာဏံရှိသူ၏အဖြစ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓမည်၏-ဟူသော
ဗျပ္ပတ်အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသောပုဒ်သည် ပထမနည်းအလို ဗုဓေတံ၊
တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ကိတ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယနည်းအလို ဗုဒ္ဓပုဒ်၊ ဏပစ္စည်း
ဖြင့်ပြီးသော တဒ္ဓိတ်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါပြောင်းသွားသည်၊ သဒ္ဓါ
ပြောင်းသွားသည်နှင့်အမျှ အနက်လည်း ပြောင်းသွားသည်ပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
သဒ္ဓါအနက် နှစ်ချက်လဲ-ဟု သိရသည်။ အနက်လဲတုန်းက ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင်
ဗျပ္ပတ်အကြောင်းလဲ-ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

အထူးသတိပြုသင့်သည်မှာ သဒ္ဓါရော အနက်ပါ လဲပြသော ပုံစံအများစုသည် ဖြေဆိုရာ၌ အလွန်ရှုပ်ထွေး၏။ ပုစ္ဆကအာဘော်ကျဖို့ အလွန် ခဲယဉ်း၏။ ထိုပုံစံ မျိုးတို့၌ ဗျူပုတ်အကြောင်းလဲပုံကို ဦးစားပေး၍ ဖြေဆိုသင့်သည်။ သို့မှ ပုစ္ဆက အာဘော်ကျမည်။ အများစုကလည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြေဆိုနေကြသည်။

ပုံစံ-၂။ ။ကုစ္ဆိတော ပါပကော ဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိတိ ကုသလာ။ ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန သယန္တိတိ ကုသာ၊ တေ အကုသလသင်္ခါတေ ကုသေ လုနန္တိ ဆိန္တိတိ ကုသလာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၁)

ရှင်း။ ။ကုသလပုဒ်၏ ကုပုဒ်၊ သလပုဒ်ဖြင့်ပြီးသော သဒ္ဓါအဖြစ်မှ ကုသပုဒ်၊ လပုဒ်ဖြင့်ပြီးသော သဒ္ဓါအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တုန်လှုပ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်မှ စက် ဆုပ်ဖွယ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်တတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြတ် တောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။

တစ်နည်း။ ။စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တုန် လှုပ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏ဟူသော ဗျူပုတ်အကြောင်း တစ်မျိုးမှ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော အကုသိုလ် တရားတို့ကို ဖြတ်တောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏ဟူသော ဗျူပုတ်အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

ပုံစံ-၃။ ။ဝိဇ္ဇံ ဘဇန္တိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝိဇ္ဇာကောဠာသေ ဝတ္တန္တိတိပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၉၃)

ရှင်း။ ။ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ပုဒ်၏ သမာသ်သဒ္ဓါဟူသော သဒ္ဓါတစ်မျိုးမှ တဒ္ဓိတ်သဒ္ဓါဟူသော သဒ္ဓါတစ်မျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်ဘတ် သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်တစ်မျိုးမှ ဝိဇ္ဇာအဖို့၌ ပါဝင်သည်၏အဖြစ် တည်းဟူသော အနက်တစ်မျိုးကိုလည်းကောင်း လဲပြလို၍ ပိသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

တစ်နည်း။ ။ဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိ မည်၏ဟူသော ဗျူပုတ်အကြောင်းတစ်မျိုးမှ ဝိဇ္ဇာအဖို့၌ ဖြစ်တတ် ပါဝင်တတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိမည်၏ဟူသော ဗျူပုတ်အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ပိသဒ္ဓါ ထားရပါသည်။

ပုံစံ-၄။ ။သုခယတိတိ သုခံ၊ သုဋ္ဌု ဝါ ခါဒတိတိ သုခံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၀)

ဓမ္မစရိယမျက်ရှု

ရှင်း။ ။ သုခပုဒ်၏ သုခဓာတ်၊ အ၊ ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော သဒ္ဓါအဖြစ်မှ သုပုဗ္ဗ ခါဒဓာတ် ကွဲပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော သဒ္ဓါအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာ စေတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်တစ်မျိုးမှ ကောင်းစွာ စားပစ်တတ် သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်တစ်မျိုးကိုလည်းကောင်း လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

ပုံစံ-၅။ ။ ဝိရာနံ ကမ္မံ ဝီရိယံ၊ ဝိစိနာ ဝါ နယေန ဤရယ်တဗ္ဗံ ပဝတ္တယံ တဗ္ဗန္တိ ဝီရိယံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၃)

ပုံစံ-၆။ ။ သမ္မာ ပဿတိ၊ သောဘနာ ဝါ ဒိဋ္ဌိတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၃)

ပုံစံ-၇။ ။ တဇ္ဇာတိ တဿ သာတသုခဿ အနုတ္တဝိကာ သာရုပ္ပါ၊ တေဟိ ဝါ ရူပါဒိဟိ အာရမ္မဏေဟိ ဣမဿ စ သုခဿ ပစ္စယေဟိ ဇာတာတိပိ တဇ္ဇာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၈၃)

ပုံစံ-၈။ ။ မိဇ္ဇတိတိ မေတ္တာ၊ မိတ္တေ ဝါ ဘဝါတိ မေတ္တာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၃၇)

ပုံစံ-၉။ ။ သဗ္ဗသောတိ သဗ္ဗာကာရေန၊ သဗ္ဗာသံ ဝါ အနဝသေသာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၄၅)

အမှာ။ ။ အထက် ပုံစံများသည် သဒ္ဓါအနက် နှစ်ချက်လဲ ဖြစ်ကြ၏။ လဲကြည့်ပါ။

၄။ အကြောင်းလဲပုံများ

ပုံစံ-၁။ ။ ကသ္မာ ဖဿောဝ ပထမံ ဝုတ္တောတိ? စိတ္တဿ ပထမာဘိနိပါ တတ္တာ။ အပိစ ဖဿော နာမ သဟဇာတသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဗလဝပစ္စယော ဟောတိ၊ တသ္မာပိ ပထမံ ဝုတ္တော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၀)

ရှင်း။ ။ စိတ္တဿ ပထမာဘိနိပါတအကြောင်းမှ သဟဇာတသမ္ပယုတ္တဓမ္မ ဗလဝပစ္စယဘာဝအကြောင်း လဲပြလို၍ အပိစသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

အမှာ။ ။ ဤကား အဓိပ္ပါယ်ရ အကြောင်းကိုလဲသော ပုံစံတည်း။ ဗျူပုတ်အကြောင်းလဲ ပုံစံ ရှေ့ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သိပါ။ အမှန်ကား အဓိပ္ပါယ်ရ အကြောင်းလဲသာ အစစ်အမှန်ဖြစ်သည်။

ပုံစံ-၂။ ။ ယသ္မာ သဒ္ဓိန္ဒြိယာဒိနံ သမာသပဒါနံ ဝဿေန အညသ္မိ ပရိယာယေ အာရဗ္ဗေ အာဒိပဒံ ဂဟေတွာဝ ပဒဘာဇေန ကရိယတိ၊ အယံ အဘိဓမ္မေ ဓမ္မတာ၊ တသ္မာ ပုန သဒ္ဓါတိ ဝုတ္တံ။ ယထာ ဝါ ဣတ္ထိယာ ဣန္ဒြိယံ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ၊ န တထာ ဣဒံ။ ဣဒံ ပန သဒ္ဓါဝ ဣန္ဒြိယံ သဒ္ဓိန္ဒြိယံတိ ဧဝံ သမာနာ ဝိကရဏဘာဝဉာပနတ္ထမ္ဘိ ပုန သဒ္ဓါတိ ဝုတ္တံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၈၉)

အဋ္ဌသာလိနိ၊ ၃-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

ရှင်း။ ။အဘိဓမ္မာ၌ ဓမ္မတာ အကြောင်းတစ်မျိုးမှ သမာနာဓိကရဏဘာဝ အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

ပုံစံ-၃။ ။ကုသလာကုသလကမ္မေန ဝိပရိတဝုတ္တိယာ၊ သဘာဝဂ္ဂဟဏာ ဘာဝေန ဝါ ဧကမ္ပိ ကမ္ပိ ဧတဿ ပစ္စက္ခံ နတ္ထိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၆)

ရှင်း။ ။ဝိပရိတဝုတ္တိ အကြောင်းတစ်မျိုးမှ သဘာဝဂ္ဂဟဏာဘာဝ အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

၅။ အကျိုးလဲပုံများ

ပုံစံ-၁။ ။ပကရဏာရဗ္ဗေ ရတနတ္တယပဏာမဝစနံ ပကရဏေ ဂါရဝပ္ပါ ဒနတ္ထံ။ အထ ဝါ ရတနတ္တယပဏာမဝစနံ သတာစာရဝေါက္ကမနတ္ထံ။ (နျာသ)

ရှင်း။ ။ပကရဏေ ဂါရဝပ္ပါဒနအကျိုးမှ သတာစာရဝေါက္ကမနအကျိုး တစ်ပါးကို လဲပြလို၍ ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

ဝါအထ ဝါ-စသည်ထားပုံ ပြီး၏။

တေန၊ တသ္မာ-စသည် ထားပုံ

၁။ တေန တသ္မာ ထားပုံ

လဒ္ဓဂုဏ၊ ကျိုးဖလနှင့်၊ နိဂမတစ်ဖြာ၊ ပြလိုရာ၊ တသ္မာ+တေနထား။

၂။ တေနေဝါဟ ထားပုံ

လဒ္ဓဂုဏ၊ နိဂမနှင့်၊ အာဂမဒဋ္ဌေ၊ ပြလိုပေ၊ တေနေဝါဟထား။
(တေနဝုစ္စတိ တေန ဝုတ္တံ-နည်းတူမှတ်။)

၃။ ဂဟေတဗ္ဗံ ထားပုံ

သာမညမှ၊ အတ္ထဝိသေ၊ ပြလိုပေ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ ထား။ (ဝတ္တဗ္ဗံ-နည်းတူ မှတ်။)

၄။ ကထိတံ ထားပုံ

သာမညမှ၊ အတ္ထဝိသေ၊ တစ်ထွေစကားလု၊ ပြလိုမှု၊ မှတ်ရှု ကထိတံ ထား။
(အဓိပ္ပေတံ-နည်းတူ မှတ်။)

၅။ သမ္ဘဝတော ထားပုံ

လဒ္ဓဂုဏ၊ အတ္တာပနံ၊ ပြလိုက၊ သမ္ဘဝတော ထား။

အဓိပ္ပါယ်။ ။လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း၊ အကျိုးဖလကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း၊ နိဂုံးကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း တသ္မာနှင့် တေနကို ထားသည်။

လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း၊ နိဂုံးကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း၊ အာဂမဒဋ္ဌိကရဏကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း တောနေဝါဟ၊ တေန ဝုစ္စတိ၊ တေန ဝုတ္တံ-တို့ကို ထားသည်။

သာမညအနက်ထဲမှ ဝိသေသအနက်ကို ဆွဲထုတ်၍ ပြလိုရာ၌ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-တို့ကို ထားသည်။

သာမညအနက်ထဲမှ ဝိသေသအနက်ကို ဆွဲထုတ်၍ ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း၊ စကားလုကို ပြလိုရာ၌လည်းကောင်း ကထိတံ၊ အဓိပ္ပေတံ-တို့ကို ထားသည်။ အနက်ရောက်ကို ပြလိုရာ၌ သမ္ဘဝတော၊ သမ္ဘဝတီ-တို့ကို ထားသည်။

တေနပုံစံ။ ။အဘိယာစိတောတိ သက္ကစ္စံ ယာစိတော။ တေန အနာဒရိယံ အတ္ထပ္ပကာသနေ ကာတံ အသက္ကုဏေယျံတိ ဒသေတိ။

ရှင်း။ ။အနက်ကို ပြခြင်း၌ မလေးစားမှုကို ပြုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြလို၍ တေန-သဒ္ဒါကို ထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။တေန၏ အကျိုးဖလကို ပြလို၍ ထားသောပုံစံ၊ နိဂုံးကို ပြလို၍ ထားသောပုံစံ-တို့၌လည်း နည်းတူ ရှင်းပါ။ ပါရာဇိကဏ် ၃-နံပါတ်ပါ ဝါကျခွဲပုံအတိုင်းပင် ဖြစ်၍ ပုံစံအောင် မပြတော့ပြီ။ တသ္မာ၊ တောနေဝါဟ၊ တေန ဝုစ္စတိ၊ တေန ဝုတ္တံ-တို့၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။ ပုံစံမပြသော်လည်း ပုစ္ဆာက မေးလာလျှင် ဖြေတတ်လောက်ပါပြီ။

ဂဟေတဗ္ဗံ ပုံစံ။ ။သဗ္ဗေသံ ပန ဝါဒေသု ယုတ္တံ ဂဟေတဗ္ဗံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၂၆)

ရှင်း။ ။မထေရ်သုံးပါးတို့၏ ဝါဒသာမညမှ ယုတ္တဖြစ်၍ ယူသင့်ယူထိုက် သော ဝါဒဝိသေသကို ထုတ်ပြလို၍ ဂဟေတဗ္ဗံ-သဒ္ဒါကို ထားပါသည်။

ဝတ္တဗ္ဗံ ပုံစံ။ ။“အာရမ္မဏေ ပဝဋ္ဌနကစိတ္တာနိ နာမ ကတိ”တိ ဝုတ္တေ “ဣမာနေဝ ခွေ”တိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၀၂)

ရှင်း။ ။ဂေ-ပါးသော စိတ်သာမညမှ မောဟမူဒွေးဟူသော စိတ်ဝိသေသကို ပြလိုသောကြောင့် ဝတ္တဗ္ဗံ-သဒ္ဒါကို ထားပါသည်။

ကထိတံ ပုံစံ။ ။ဧတေဟိ အသမ္ပုဋ္ဌံ နိဇ္ဇဉာကာသံဝ ကထိတံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၂)

ရှင်း။ ။ အာကာသသာမညအနက်မှ မတွေ့ထိကောင်းသော နိဇ္ဇဉာကာသ တည်းဟူသော အာကာသဝိသေသကို ပြလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာကာသ

အားလုံးကို မယူရ နိဗ္ဗဋ္ဌာကာသကိုသာ ယူရမည်-ဟု စကားလုကို ပြလိုသော ကြောင့်လည်းကောင်း ကထိတံသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

အဓိပ္ပေတံ ပုံစံ။ ။ ဣဓ ပန ကာလောယေဝ အတ္ထော အဓိပ္ပေတော။
(ပါဌ၊ ၈၀)

ရှင်း။ ။ သမယသဒ္ဓါ၏ သမဝါယ-စသော အနက်သာမညမှ ကာလ ဟူသော အနက်ဝိသေသကို ပြလို၍လည်းကောင်း၊ သမဝါယ-စသော အနက်၌ အလိုမရှိအပ်၊ ကာလအနက်၌သာ အလိုရှိအပ်သည်-ဟု စကားလုကို ပြလို၍ လည်းကောင်း အဓိပ္ပေတောသဒ္ဓါကို ထားပါသည်။

သမ္ဘဝတော ပုံစံ။ ။ တတ္ထ ယထေဝ “ဟေတု စေဝ ဓမ္မာ သဟေတုကာ စာ”တိ ဧတံ သမ္ဘဝတိ၊ တထာ “ဟေတုစေဝ ဓမ္မာ အဟေတုကာ စာ”တိ ဣဒမ္ပိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၉)

ရှင်း။ ။ ဟေတု သဟေတုကဒုက် ဖြစ်သင့်သကဲ့သို့ ဟေတု အဟေတုက ဒုက်လည်း (ဘုရားရှင် တိုက်ရိုက်ဟောထားချက် မရှိစေကာမူ)ဖြစ်သင့်၏- ဟူသော အနက်ရောက်ကို ပြလို၍ ဤ၌ သမ္ဘဝတံသဒ္ဓါကို ထားရပါသည်။
တေန၊ တသ္မာ-စသည်ထားပုံ ပြီး၏။

ဒေါသပယ်ပုံများ

- ၁။ ပြစ်အဗျာပိ၊ တိဗျာပိနှင့်၊ ဩစိတစ်လိ၊ ဝိရောဓိတည်း၊ ရုတ္တိပုန၊ ဧကတ္ထနှင့်၊ ဂန္ထဂရူ၊ နိရုတ်ဟူ၊ ရှစ်ဆူ ဒေါသရှိ။
- ၂။ မပြည့်မစုံ၊ လိုနေတဲ့၊ ပြည့်စုံ ပြဘိ-အဗျာပိ။
- ၃။ များအနက်တွင်၊ ထူးဖွင့်လျှင်၊ ကင်းစင် တိဗျာပိ။
- ၄။ ဒဠိကရဏ၊ ယုတ္တိပြ၊ ဩစိတျဟိန သိ။
- ၅။ ဒဠိအာဂမ၊ ဆန့်ကျင်ကာ၊ ရှင်းပြ ဝိရောဓိ။
- ၆။ ဆိုပြီးသည်ကို၊ ပြည့်ဆုံးဆို၊ ပယ်လို ပုနရုတ္တိ။
- ၇။ ထပ်ဆိုထားခါ၊ ဖြေရှင်းရာ၊ ပယ်ပါ ပုနရုတ္တိ။
- ၈။ သဒ္ဓါနှစ်ခု၊ တစ်ခု အတ္ထ၊ တူနေကာ၊ ရှင်းပြ ဧကတံသိ။
- ၉။ ဆိုလတ္တံ့ညွှန်း၊ နည်းတူညွှန်း၊ ကျမ်းညွှန်းဂန္ထသိ။
- ၁၀။ အကျိုးဖလ၊ လဒ်ဂုဏ၊ ပယ်ထ နိရုတ်သိ။
- ၁၁။ ဝိရောဓိနှင့်၊ ဩစိတျာ၊ ပုနာရုတ္တ၊ ဧကတ္ထ၊ တူကြပါလေ၏။
- ၁၂။ ရှေ့ရှေ့ဝါကျ၊ ဤဒေါသ၊ သင့်ရ တင်ရ၏။
- ၁၃။ နောက်နောက်ဝါကျ၊ ထိုဒေါသ၊ ပယ်ချပါလေ၏။
- ၁၄။ ပယ်သင်္ကေတ၊ သဘာဝ၊ ယူဆစေချင်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဒေါသသည် အဗျာပိတဒေါသ၊ အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဩစိတျဟိနဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသ၊ ပုနရုတ္တိဒေါသ၊ ဧကတ္ထဒေါသ၊ ဂန္ထဂရဒေါသ၊ နိရတ္ထကဒေါသ-ဟု ရှစ်မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ရှေ့ဝါကျစကား မပြည့်စုံသဖြင့် စကား ပြည့်စုံအောင် ပြသော နောက်ဝါကျဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်၏။ ရှေ့ဝါကျစကား ပိုလွန်နေသဖြင့် လိုအပ်သည်ကိုသာ ထုတ်နုတ်ပြသော နောက်ဝါကျဖြင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်၏။ ယုတ္တိဒဠိကရဏဝါကျဖြင့် ဩစိတျဟိနဒေါသကို ပယ်၏။ အာဂမဒဠိကရဏဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို ပြန်၍ညွှန်းသော ဝါကျဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရှေ့ကဆိုပြီး ဖြစ်ပါလျက် ထပ်၍ဆို ထားရာ၌ ထိုသို့ဆိုခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြသော ဝါကျဖြင့်လည်းကောင်း ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်၏။ သဒ္ဒါက နှစ်ခုဖြစ်ပါလျက် အနက်က တစ်ခုတည်းဖြစ်နေ ရာ၌ ထိုသို့ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းပြသော ဝါကျဖြင့် ဧကတ္ထဒေါသကို ပယ်၏။ ဆိုလတ္တံ့သည်ကို ညွှန်းသောဝါကျဖြင့်လည်းကောင်း၊ နည်းတူကို ညွှန်းသော ဝါကျ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျမ်းတစ်ပါးကို ညွှန်းသော ဝါကျဖြင့်လည်းကောင်း ဂန္ထဂရ ဒေါသကို ပယ်၏။ ဖလဝါကျဖြင့်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဒဂုဏဝါကျဖြင့်လည်းကောင်း နိရတ္ထကဒေါသကို ပယ်၏။

ထိုရှစ်ပါးသော ဒေါသတို့တွင် ဩစိတျဟိနဒေါသနှင့် ဝိရောဓိဒေါသသည် လည်းကောင်း၊ ပုနရုတ္တိဒေါသနှင့် ဧကတ္ထဒေါသသည်လည်းကောင်း သဘောသွား တူကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသနှင့် ပုနရုတ္တိဒေါသတို့ကို ဦးစားပေး၍ သုံးစွဲရမည်။ ရှေ့ဝါကျကိုသာ ဆို၍ နောက်ဝါကျကို မဆိုချေသော် ထိုရှေ့ဝါကျ၌ စောဒကတို့က အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိ၏။ ထိုတင်ဖွယ်ရှိသော ဒေါသကို နောက်ဝါကျက ပယ်ပစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ဝါကျ၌ ဒေါသတင်ရသည်၊ ထိုတင်ထားသော ဒေါသကို နောက်ဝါကျက ပယ်ချသည်ဟု မှတ်ပါ။

ဒေါသပယ်ရာ၌ ယေဘုယျသင်္ကေတကား-အတိဗျာပိတဒေါသကို ဝိသေသ ဝါကျဖြင့် ပယ်၏။ ဩစိတျဟိနဒေါသကို ယုတ္တိဒဠိကရဏဝါကျဖြင့် ပယ်၏။ ဝိရောဓိဒေါသကို အာဂမဒဠိကရဏဝါကျဖြင့် ပယ်၏။ ပုနရုတ္တိဒေါသ၊ ဧကတ္ထ ဒေါသ၊ ဂန္ထဂရဒေါသတို့ကို အမှာအထားပြ ဥပနာသဝါကျဖြင့် ပယ်၏။ နိရတ္ထက ဒေါသကို ဖလဝါကျ၊ လဒ္ဒဂုဏဝါကျတို့ဖြင့် ပယ်၏။ အဗျာပိတဒေါသကို ကျန် သမျှသော ဝါကျတို့ဖြင့် ပယ်၏။ ဤကား ယေဘုယျသင်္ကေတတည်း။ သို့ရာတွင် သင်္ကေတအတိုင်း အရာရာတိုင်း တစ်ထစ်ချ မယူဘဲ သဘာဝကိုလည်း ချင့်ချိန် ကြည့်ပါ။ သင်္ကေတရှိသော်လည်း သဘာဝမကျလျှင် မယူပါနှင့်။ သင်္ကေတလည်း ရှိမည်၊ သဘာဝလည်းကျမည် ဆိုလျှင်ကား အလွန်ကောင်း၏။ သင်္ကေတထက်

သဘာဝကို ဦးစားပေးပါ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤကား အာစရိယဝါဒအတိုင်း ရေးသားအပ်သော ဒေါသပယ်ပုံတည်း။

အများစု အသုံးပြုနေကြသော သင်္ကေတကား အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ဖြစ်၏။ ယင်းဆောင်ပုဒ်အလို အဗျာပိတ၊ ပုနရုတ္တိ၊ နိရုတ္တက၊ ဝိရောဓိ၊ အတိဗျာပိတ-ဟု ဒေါသငါးမျိုးသာ ရှိ၏။ ဩစိတျဟိန၊ ဧကတ္ထနှင့် ဂန္ထဂရုတို့ မပါ။ ဩစိတျဟိနသည် ဝိရောဓိနှင့် တူ၏။ ဧကတ္ထသည် ပုနရုတ္တိဒေါသနှင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့အတွက် ပြဿနာ ဖြစ်ဖွယ် မရှိ။ ဂန္ထဂရုကား အတူမရှိသောကြောင့် အထက်မှာ ပြထားသည့်အတိုင်း မှတ်ရမည်။ သို့မဟုတ် ပုနရုတ္တိအတွင်း သွင်းယူရမည်။ ထို့ပြင် စာမေးပွဲဖြေဆိုရာ၌ အများသုံးရှိသော သင်္ကေတအတွက် အများစုသို့ လိုက်၍ သုံးစွဲသင့်သည်။ အများသုံး သင်္ကေတမရှိသော အရာ၌သာ အထက်ပါ အာစရိယဝါဒကို သုံးပါ။ သို့မှ စာမေးပွဲဖြေရာ၌ အောင်မှတ်ရမည် ဖြစ်သည်။

- ၁။ ပက္ခန္တရ၊ ယင်းဝါကျ၊ အဗျာပိတ စင်။
- ၂။ ဥပနာသ၊ အာရဗ္ဗ၊ ပယ်ကြ အဗျာပင်။
- ၃။ နုသန္ဓေပြ၊ ယင်းဝါကျ၊ ပုနရုတ္တိစင်။
- ၄။ ဝိတ္တာ-သံခိပ်၊ ဥဒ်၊ နိဒ်၊ နိဂမ၊ စုဏ္ဏိယ၊ ပုနရုတ္တိစင်။
- ၅။ လဒ္ဒဂုဏ၊ ယင်းဝါကျ၊ နိရုတ္တက စင်။
- ၆။ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ ဟူလတ်က၊ နိရုတ္တက စင်။
- ၇။ ဒဠိမည်ရှိ၊ ဝိရောဓိ၊ သတိ မြဲမြံယှဉ်။
- ၈။ အတ္ထုဒ္ဓေသ၊ ဟူတုံက၊ ပယ်ကြ ဝိရောပင်။
- ၉။ အတိဗျာပိ၊ ပယ်တုံဘိ၊ မှတ်သိ တစ်နည်းပင်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ပက္ခန္တရဝါကျ၊ ဥပနာသဝါကျ၊ ဝါကျာရမ္မဝါကျတို့ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်၏။ အနုသန္ဓေဝါကျ၊ ဝိတ္တာရဝါကျနောက်ရှိ သင်္ခေပဝါကျ၊ ဥဒ္ဓေသဝါကျနောက်ရှိ နိဒ္ဓေသဝါကျ၊ နိဂမနိယဝါကျနောက်ရှိ နိဂမနဝါကျတို့ဖြင့် ပုနရုတ္တိဒေါသကိုပယ်၏။ လဒ္ဒဂုဏဝါကျ၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဝါကျတို့ဖြင့် နိရုတ္တကဒေါသကို ပယ်၏။ ဒဠိကရဏဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်၏။ အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ အတိဗျာပိတဒေါသကိုလည်းကောင်း ပယ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဆောင်ပုဒ်ရင်းမှာ ဒေါသတင်ဖို့အတွက်ဖြစ်၍ (ပက္ခန္တရ၊ ယင်းဝါကျ၊ အဗျာပိတတင်) စသည်ဖြင့် ဆိုသည်။ ဤ၌ကား ဒေါသပယ်ဖို့အတွက် ဖြစ်၍ တင်-ဟူသောစကားကို ကင်းပျောက်ခြင်းအဓိပ္ပါယ်ပြု စင်-ဟူသော

စကားလုံးဖြင့် အစားထိုး၍ ပြင်ယူလိုက်ပါသည်။ ဒေါသပယ်ကို သိခြင်းဖြင့် ဒေါသတင်ကိုလည်း သိရမည်။ ထို့ကြောင့် ပက္ခန္ဓာရဝါကျသို့ စောဒနာတက် လိုလျှင် ရှေ့ဝါကျတွင် အဗျာပိတဒေါသတင်၍ တက်ရမည်-စသည်ဖြင့် သိပါ။
၂-နံပါတ်ကျမ်းတက် ဒေါသတင်အတွက် မှတ်သားထားပါ။

၁။ အဗျာပိတဒေါသ ပုံစံ

စဏ္ဍိကော ဝုစ္စတိ စဏ္ဍော၊ ထဒ္ဒပုဂ္ဂလော၊ တဿ ဘာဝေါ စဏ္ဍိက္ကံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ရှင်း။ ။ဒုတိယဝါကျဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်း မှာ ကျပစ္စည်း၏ အနက်ကျန်နေသေးရာ ထိုအနက်ကို ပြည့်စုံအောင် ပြသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။အဗျာပိတဒေါသကို အပရိပုဏ္ဏဒေါသဟုလည်း ခေါ်ကြသေး သည်။ ဤဒေါသသည် လိုနေသည်ကို ဖြည့်ပေးသောဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတည်း။ အတိဗျာပိတဒေါသကား ပိုနေသည်ကို နုတ်ပေးသော ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတည်း။ ပြောင်းပြန် ဖြစ်ကြသည်။

၂။ အတိဗျာပိတဒေါသ ပုံစံ

သမယသဒ္ဓေါ-

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု။

ပဋိလာဘော ပဟာနေ စ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ။

ဣစ ပနဿ ကာလော အတ္ထော။ (ပါဠိ၊ ၈၀)

ရှင်း။ ။ဒုတိယဝါကျဖြင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်း မှာ အလွန်ပျံ့နှံ့နေသော ပထမဝါကျရှိ သမယသဒ္ဓါ၏ အနက်များထဲမှ ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော အနက်ထူးကို ထုတ်နုတ်၍ ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ဩစိတျဟိနဒေါသ ပုံစံ

ဧတေန သုရောပိတံ ဝစနံ န ဟောတိ၊ ဒုရတ္တံ အပရိပုဏ္ဏမေဝ ဟောတိတိ အသုရောပေါ။ ကုဒ္ဒကာလေ ဟိ ပရိပုဏ္ဏဝစနံ နာမ နတ္ထိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ရှင်း။ ။ဒုတိယဝါကျဖြင့် ဩစိတျဟိနဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်း မှာ အသင့်ဉာဏ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဖွယ် ရှိနေ၍ မဆန့်ကျင်အောင် ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ဤဒေါသသည် ဇာလိနိဋ္ဌိ မလာ၊ ထို့ကြောင့် ဤဒေါသကို မသုံးလိုလျှင် ဤဒေါသကို သုံးရမည့်နေရာ၌ ယင်း၏ အစား ဝိရောဓိဒေါသကို သုံးပါ။ အားလုံးကပင် လက်ခံသည်။

၄။ ဝိရောဓိဒေါသ ပုံစံ

ဓမ္မောတိ ဟေတု၊ ဝုတ္တဗ္ဗေတံ-ဟေတုမိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၃)

ရှင်း။ ။ ဒုတိယဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ပထမဝါကျရှိ စကားသည် အများသိနှင့် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေရာ မဆန့်ကျင်အောင် အာဂမ သာဓကများဖြင့် ရှင်းပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ပုနရုတ္တိဒေါသ ပုံစံ

ဣတော ပရံ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒတဗ္ဗံ။

ရှင်း။ ။ ဤဝါကျဖြင့် ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းကား ဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို ထပ်၍ မဆိုတော့ဘဲ ပြန်၍ ညွှန်းသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်း၊ ပုနရုတ္တိပုံစံ

တိသု ပိဋကေသု တိဝိဓော ပရိယတ္တိဘောဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ တိဿော ဟိ ပရိယတ္တိယော အလဂဒ္ဒုပမာ၊ နိဿရဏတ္တာ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကာ ပရိယတ္တိတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၄)

ရှင်း။ ။ ဒုတိယဝါကျဖြင့် ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းကား ပထမဝါကျနှင့် ဒုတိယဝါကျသည် ပရိယတ္တိအပြား သုံးပါးရှိ၏ဟု အဓိပ္ပါယ် တူနေသော်လည်း တိက္ခဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် သင်္ခေပ၊ မဇ္ဇဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဝိတ္ထာရဝါကျ ရေးရိုးရှိသည့်အတိုင်း ရေးသားထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ (ဗဟိစံပြုအဖြေ)

မှတ်ချက်။ ။ ဒေါသပယ်ခြင်းဟူသည် ရှေ့၌ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ရှေ့ဝါကျကိုသာဆို၍ နောက်ဝါကျကို မဆိုခဲ့သော် ရှေ့ဝါကျ၌ သင့်ရောက်ဖွယ်ရှိသော အပြစ်ကို ပြောပျောက်အောင် နောက်ဝါကျဖြင့် ပယ်ပစ်ရခြင်း ပင် ဖြစ်၏။ ဤ၌ သင်္ခေပကို ဆိုခါမျှဖြင့် ထိုသင်္ခေပဝါကျ၌ ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်ဖွယ်ရာ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် သင်္ခေပဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသဝါကျ၊ နိဂမနိယနိဂမနဝါကျတို့ဖြင့် ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်၏ဟူသောစကားသည် စဉ်းစား ထိုက်သော စကားပင် ဖြစ်၏။

ပထမသင်္ခေပကိုဆို၊ ထို့နောက် ဝိတ္ထာရကို ဆိုပြီးလျှင် ထို့နောက်မှ ထိုကဲ့သို့ သင်္ခေပရော ဝိတ္ထာရပါ ဆိုရခြင်းအကြောင်းကို မှတ်ချက်သဘောဖြင့် ရှင်းလင်းပြလျှင်ကား ထိုရှင်းပြသောဝါကျဖြင့် ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်ရပေမည်။ ဝိတ္ထာရ ရိုးရိုးဖြင့်ကား ပုနရုတ္တိဒေါသကို မပယ်၊ အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်ဟု သဘောရပါသည်။

၆။ ဧကတ္ထဒေါသပုံစံ

အာရမ္မဏံ မိနမာနံ ဇာနာတိတိ မနော။ မာနသန္တိ မနော ဝေ။ ဗျဉ္ဇနဝသေန ဟေတံ ပဒံ ဝမိတံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၈၄)

ရှင်း။ ။ တတိယဝါကျဖြင့် ဧကတ္ထဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ မနောနှင့်အနက်တူသော မာနသံပုဒ်ကို ထပ်၍ဆိုရကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၇။ ဂန္ထဂရဒေါသပုံစံ

အသာတံ သာတပဋိပက္ခဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ရှင်း။ ။ ဤဝါကျဖြင့် ဂန္ထဂရဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျမ်းမလေးရအောင် နည်းတူအဖွင့်ကို ညွှန်းသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ နိရတ္တကဒေါသပုံစံ

ယသ္မာ ဣဒံ ဒုဗ္ဗလံ စိတ္တံ၊ ပဝတ္တိဋ္ဌိတိမတ္တကမေဝေတ္ထ ဟောတိ၊ တသ္မာ “သဏ္ဍိတိ” အာဒိနိ အဝတွာ စိတ္တဿ ဌိတိတိ ဧကမေဝ ပဒံ ဝတ္တံ။ တေနေဝ စ ကာရဏေန ဥဒ္ဒေသဝါရေပိ သမာဓိန္ဒြိယန္တိအာဒိ န ဝတ္တံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၀၁)

ရှင်း။ ။ ဒုတိယဝါကျဖြင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ အကျိုးဖလကို ဖော်ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တတိယဝါကျဖြင့်လည်း နိရတ္တကဒေါသကိုပင် ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ရှေ့အကျိုးမှ ဆက်၍ ရအပ်သော လဒ္ဒဂုဏ်အကျိုးကို ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၃-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၄-နံပါတ် စည်းများ

ဝိဂ္ဂဟပြုစေ၍ ဗျူပုတ္တိစသော လေးပါးအခွဲကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။ဗျူပုတ္တိစသော လေးပါးအခွဲကို မေးခြင်း၌ ဘောဒစိန္တာဒီပနိ နည်းနှင့် အဘိဓာန်ဋီကာလာသော နည်းနှစ်မျိုးတို့တွင် မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ဖြေဆိုနိုင်ခွင့် ရှိသည်။

အမှာ။ ။မိမိဖြေသောနည်းကို အဖြေလွှာ၏အဆုံးမှာ ထည့်သွင်းပေးပါ။ စာမေးပွဲဖြေရာ၌ အဘိဓာန်ဋီကာနည်းကိုသုံးက ပို၍လွယ်ကူသည်။

အဘိဓာန်ဋီကာနည်း

၁။ ဗျူပုတ္တိရ၊ ပရမတ္ထ၊ သဒ္ဒယူအပ်စွာ။

၂။ ယင်းနိမိတ်သိ၊ ပကတိ-ပစ္စယ၊ သမ္ပန္န၊ ကြိယာယူအပ်စွာ။

(သမာသ်နှင့် တဒ္ဓိတ်၊ ကိတ်တို့နှင့် ယထာက္ကမ စပ်ယူပါ။)

၃။ ပဝတ္တိရ၊ ပညတ္တ၊ သဒ္ဒယူအပ်စွာ။

၄။ ယင်းနိမိတ်သိ၊ ဇာတိအစ ပဉ္စက၊ ကြိယာယူအပ်စွာ။

(ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ဒြပ်၊ နာမ်-တို့တွင် တစ်ခုခုဟူလို။)

၅။ ဗျူပုတ္တိနိမိတ်၊ ကြိယာဟိတ်၊ အစိတ်ယူအပ်စွာ။

၆။ ပဝတ္တိနိမိတ်၊ ကြိယာဟိတ်၊ ပေါင်းကျိတ်ယူအပ်စွာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ဗျူပုတ္တိ၊ ဗျူပုတ္တိနိမိတ်၊ ပဝတ္တိ၊ ပဝတ္တိနိမိတ်-ဟူသော လေးပါးတို့ကို ဗျူပုတ္တိစတုက္ကဟု ခေါ်သည်။ ထိုတွင် အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပုတ္တိမည်၏။ သမာသ်တဒ္ဓိတ်တို့၌ ပကတိနှင့် ပစ္စယသည် လည်းကောင်း၊ အစပ်သမ္ပန္နသည်လည်းကောင်း၊ ကိတ်ပုဒ်၌ ပကတိနှင့် ပစ္စယသည် လည်းကောင်း၊ ကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။ အပေါင်းပညတ္တိ သဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။ ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ဒြပ်၊ နာမ်-တို့တွင် ဆိုင်ရာ တစ်ခုခုသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ကိတ်ပုဒ်အရာ၌ ယင်းကိတ်ပုဒ်သည် ဇာတိသဒ္ဓါ၊ ဂုဏသဒ္ဓါ၊ ဒဗ္ဗသဒ္ဓါ၊ နာမ သဒ္ဓါဖြစ်ခဲ့သော် ပြဿနာ မရှိ၊ အကယ်၍ ကြိယာသဒ္ဓါဖြစ်ခဲ့သော် ဗျူပုတ္တိနိမိတ် နှင့် ပဝတ္တိနိမိတ်သည် တူနေရာ၏။ ယင်းတို့၏အထူးကို အဘယ်သို့ သိရမည် နည်းဟု မေးခဲ့သော် အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြိယာသည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။ အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏-ဟု ဖြေဆိုပါ။

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

ဘေးဒစိန္တာဒိပနိနည်း

- ၁။ ဗျူပုတ္တိရ၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ ဝါကျယုအပ်စွာ။
- ၂။ ယင်းနိမိတ္တ၊ သမ္ပန္န၊ ကြိယာယုအပ်စွာ။
(သမာသ်နှင့်တဒ္ဓိတ်၊ ကိတ်တိုနှင့် ယထာက္ကမ စပ်ယူပါ။)
- ၃။ ပဝတ္တိရ၊ နိပ္ပန္န၊ ပဒ ယုအပ်စွာ။
- ၄။ ယင်းနိမိတ်သိ၊ ဇာတိအစ၊ ပဉ္စက၊ ဧကယုအပ်စွာ။
- ၅။ ဗျူပုတ်နိမိတ်၊ ကြိယာဟိတ်၊ အစိတ်ယုအပ်စွာ။
- ၆။ ပဝတ်နိမိတ်၊ ကြိယာဟိတ်၊ ပေါင်းကျိတ်ယုအပ်စွာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဝိဂ္ဂိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူပုတ္တိမည်၏။ သမာသ်ပုဒ် တဒ္ဓိတ်ပုဒ် တို့၌ အစပ်သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ ကိတ်ပုဒ်၌ ကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ် မည်၏။ နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်၏။ ဇာတ်စသော ငါးပါးတို့တွင် ဆိုင်ရာတစ်ခုခုသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

သမာသ်ပုံစံ

မဟန္တာ စ သော ပုရိသော စာတိ မဟာပုရိသော။

အဘိဓာန်ဋီကာနည်း

- ၁။ မ-ဟူသော၊ ဟာ-ဟူသော၊ ပု-ဟူသော၊ ရိ-ဟူသော၊ သော-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပုတ္တိမည်၏။
- ၂။ မဟန္တပုဒ် ပုရိသပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မြတ်သောဂုဏ်၏ ယောက်ျား ခြပ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏ်ဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။
- ၃။ မဟာပုရိသော-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။
- ၄။ မြတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ဘေးဒစိန္တာဒိပနိနည်း

- ၁။ မဟန္တာ စ သော ပုရိသော စာတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူပုတ္တိ မည်၏။
- ၂။ မြတ်သောဂုဏ်၏ ယောက်ျားခြပ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။
- ၃။ မဟာပုရိသော-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်၏။
- ၄။ မြတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

တဒ္ဒိတ်ပုံစံ

ဗုဒ္ဓံ ဉာဏံ အဿ အတ္ထိတိ ဗုဒ္ဓေါ။

အဘိဓာန်ဋီကာနည်း

- ၁။ ဗုဓ်-ဟူသော၊ ဓော-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပ္ပတ္တိမည်၏။
- ၂။ ဗုဒ္ဓပုဒ် ၏၊ ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်ဘုရားတို့၏ ဌာနီ+ဌာန အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။
- ၃။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။
- ၄။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည်ခြံပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ဘောဒစိန္တာဒိပနီနည်း

- ၁။ ဗုဒ္ဓံ ဉာဏံ အဿ အတ္ထိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူပ္ပတ္တိမည်၏။
- ၂။ ဉာဏ်တော်နှင့် ဘုရားရှင်တို့၏ ဌာနီ+ဌာနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။
- ၃။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်၏။
- ၄။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ခြံပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ကိတ်ပုံစံ

ဗုဇ္ဈတိတိ ဗုဒ္ဓေါ

အဘိဓာန်ဋီကာနည်း

- ၁။ ဗုဓ်-ဟူသော၊ ဓော-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပ္ပတ္တိမည်၏။
- ၂။ ဗုဓောတံ တ၊ ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗုဓ်-ဟူသော၊ ဈု-ဟူသော၊ တိ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သိခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။
- ၃။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။
- ၄။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သိခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ဘောဒစိန္တာဒိပနီနည်း

- ၁။ ဗုဇ္ဈတိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူပ္ပတ္တိမည်၏။
- ၂။ ဗုဓ်-ဟူသော၊ ဈု-ဟူသော၊ တိ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သိခြင်းကြိယာသည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၃။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်။

၄။ ဗုဒ္ဓေါ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သိခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

အမှာ။ ။ဝိဂ္ဂဟပြုပုံကို ပါရာဇိကဏ် ၄-နံပါတ်အတိုင်း သိပါ။ အဘိဓာန် ဇိကာနည်းနှင့် ဘောဒစိန္တာဒိပနီနည်းတို့၏ ထူးခြားဟန် တူညီဟန်တို့ကို သတိထား၍ လေ့လာကြည့်ပါ။

၄-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၅-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

လိင်္ဂံ၊ ဂဏာ၊ ဂဏာဝိမုတ်၊ အန္တနှင့်တကွ သမာသပဒ-စသည်ကိုမေးခြင်း

၁။ လိင်္ဂံ ဂဏာ၊ ဝိမုတ္တာ၊ အန္တာပဒ ခွဲဝေပြ။

၂။ ထိ၊ ပုံ၊ နပုံလိင်္ဂံ၊ ဒွိ၊ တိလိင်္ဂံ၊ အလိင်္ဂံ လိင်္ဂအရ။

၃။ ဆယ့်သုံး နာမ်ဂိုဏ်း၊ ချာတ်ရှစ်ဂိုဏ်း၊ ဆစ်ပိုင်း ဂိုဏ်းအရ။

၄။ နိပါတ် ဥပသာ၊ အဗျယာ၊ ဂဏာဝိမုတ္တ။

၅။ ရုပ်တည်သရုံ၊ ဆုံးသရုံ၊ ဧကန်မှတ် အန္တ။

၆။ နာမ်နှင့်အာချာတ်၊ နိပါတ် ဥပသာ၊ ဤလေးဖြာ စိတ်ဖြာပုဒ်အရ။

၇။ နာမ-သဗ္ဗ၊ သမာသတစ်ဖြာ၊ တဒ္ဓိတာ၊ ကိတာ နာမ်ဖော်ပြ။

၈။ ကံနှင့်ကတ္တာ၊ ဤနှစ်ပါး၊ ခွဲခြား အာချာတ်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။၅-နံပါတ်၌ လိင်္ဂံ၊ ဂဏာ၊ ဂဏာဝိမုတ်၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို မေးမည်။ ထိုတွင် လိင်္ဂံသည် ပုံလိင်္ဂံ၊ နပုံလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဒွိလိင်္ဂံ၊ တိလိင်္ဂံ၊ အလိင်္ဂံ-ဟု ၆-မျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် နိစ္စပုံလိင်္ဂံသည်ကို ပုံလိင်္ဂံစသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပါ။ သြဇ-စသော ဒွိလိင်္ဂံကို ဝါကျတွင်းရှိ အခိုက်အတန့်ကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဥပမာ-သြဇာ တိဋ္ဌတိ၊ သြဇံ မရိဘုဉ္ဇ-တို့၌ ပထမသြဇပုဒ်ကို ဣတ္ထိလိင်္ဂံ-ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ဒုတိယသြဇ-ပုဒ်ကို ဣတ္ထိလိင်္ဂံနှင့်ပုံလိင်္ဂံနှစ်ပါး-ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ။ တိလိင်္ဂံကား ပဉ္စ-စသော သဘာဝတိလိင်္ဂံကို ဝါကျတွင်းရှိ အခိုက်အတန့်ကို ရှု၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ မဟန္တ-စသော ဝါစ္စတိလိင်္ဂံကိုကား ဝိသေသျှ သို့မဟုတ် အဘိဓေယျကိုကြည့်၍ ဆုံးဖြတ်ပါ။ လုံးဝ ရုပ်စဉ်၍မရသော ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်များ၊ ရုပ်စဉ်၍ရသော်လည်း လိင်္ဂံကြောင့် ရုပ်အထူးမရှိသော ပဉ္စ-အစ အဋ္ဌာရသ အဆုံးရှိသော သင်္ချာသဒ္ဓါ၊ တုမှသဒ္ဓါ၊ အမှသဒ္ဓါ-တို့ကို အလိင်္ဂဟု ဆုံးဖြတ်ပါ။ (ပါရာဇိကဏ် ၅-နံပါတ်တုန်းကလည်း ဤအတိုင်းပင် သိရမည်။)

အဋ္ဌသာလိနိ၊ ၅-နိပါတ်စည်းမျဉ်း

ဂိုဏ်းသည် နာမ်အရာ၌ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း-စသောအားဖြင့် ၁၃-ပါး အပြားရှိ၏။ အာချာတ်အရာ၌ ဘူဝါဒိဂိုဏ်း-စသောအားဖြင့် ၈-ပါးအပြားရှိ၏။ ၎င်းတို့အတွင်း သင့်သလို သွင်း၍ ဂိုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့ကို ဂဏဝိမုတ်-ဟု ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဥပသာရပုဒ်မှာ ပ၊ ပရာ-စသော ပုဒ်ပေါင်း ၂၀-ပင်တည်း။ နိပါတ်ပုဒ်-ဟူ ရာ၌ စ၊ ပိ၊ ဝါ-စသည်အပြင် နာမပဒမာလာ စဉ်၍ မရသော နာမ်ကျမ်းလာ တော၊ ထ-စသော ပစ္စည်းဆုံးသောပုဒ်များ၊ တဒ္ဓိတ် ကျမ်းလာ အဗျယတဒ္ဓိတ် ပစ္စည်းဆုံးသောပုဒ်များ၊ ကိတ်ကျမ်းလာ တွာ-စသော တုံ-စသော ပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်များကိုလည်း ထည့်သွင်းယူရမည်။ ထိုပုဒ်များသည် နိပါတ်အမည် ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အလိင်အတွင်း ဝင်တော့သည်။ ဤအချက် ကို အထူးသတိပြုထားပါ။ ယောင်နေတတ်သည်။

အန္တ-ဟူသည် ရုပ်စဉ်၍ ရကောင်းသောပုဒ်များ၌ စတင်၍ ရုပ်တည်သောအခါ တည်ထားရသော သရတည်း။ ရုပ်စဉ်၍ မရကောင်းသောပုဒ်များ၌ ပုဒ်ပြီးသော အခါ နောက်ဆုံး၌ရှိသော သရတည်း။ (အထူးသတိပြုရမည်မှာ-အာချာတ်ပုဒ်၌ ကာရန္တ ကို မေးခဲ့သော် အတွင်းကာရန်ကို ယူရမည်-ဟု ဆိုကြသည်။ ဥပမာ- ဂစ္ဆတိ၏ ကာရန္တကို ဖော်ပြပါ-ဟု မေးလျှင် ဥကာရန္တဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေဆိုရမည်။ အကြောင်းကား-ဂစ္ဆတိသည် ဂမုဓာတ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့်တည်း။) ပုဒ် ဟူသည် နာမ်ပုဒ်၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်-တို့တည်း။ ထိုတွင် နာမ်ပုဒ်ဖြစ်က နာမနာမ်၊ သဗ္ဗနာမ်၊ သမာသ်နာမ်၊ တဒ္ဓိတ်နာမ်၊ ကိတ်နာမ်-ဟု ခွဲခြား ဖော်ပြပါ။ အာချာတ်ဖြစ်က ကတ္တားဟော ကံဟော-ဟု ခွဲခြားဖော်ပြပါ။

ပုံစံ-၁။ ။ကရဏာ-ကား ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ အာကာရန္တ၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ်၊ တစ်နည်း=သမာသ်နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၂။ ။ကိလမတိကား-အလိင်၊ ဘူဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥကာ ရန္တ ဖြစ်ပါသည်။*

ပုံစံ-၃။ ။ဝိယကား-အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၄။ ။ဣဒါနိကား-အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၅။ ။ဒဿေတုံကား-အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

၅-နိပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

၆-နိပါတ် စည်းမျဉ်း

စည်းမျဉ်းရော အဖြေပါ ပါရာဇိကဏ် ၆-နိပါတ်နှင့် တူပါပြီ။

၇-နိပါတ် စည်းမျဉ်း

ဟိ, စ, ပန-စသော နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်၊ ဧဝသဒ္ဓါ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗ-စသော အနက်၊ ယ, တ-စသည်တို့၏ စွဲရာအနက်ကို မေးခြင်း။

ဟိ, စ , ပန-စသော နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်များ

ဟိ-နိပါတ်။ ။ဝါကျာရဗ္ဗ၊ ဝိတ္တာရနှင့်၊ ဖလ, ဟေတု၊ ဒဠိပြု၍၊ ထင်မှု ပါကဋ၊ ဝိသေသနှင့်၊ နွယ်ဗျတိ၊ နက်ဟောရိ၊ ဟိ-၏ ကိုးအတ္ထာ။ (ဟိ-ကာရဏေဝိသေသဝ-ဓာရဏေ ပဒပူရဏေ။)

စ-နိပါတ်။ ။ပက္ခန်ထည့်စွက်၊ ဝိတ်-ကိုစွက်၊ စ, နက် လည်းကောင်းလား။ (သမုစ္စယေ သမာဟာရေ၊ နှာစယေ စေ တရိတရေ။ ပဒပူရဏမတ္ထေ စ၊ စ,သဒ္ဓေါ အဝဓာရဏေ။ သမုစ္စယေ ဗျတိရေကေ၊ ဝိကပ္ပတ္ထောဝဓာရဏေ။ ဝါကျာရဗ္ဗာနကမုနေ၊ ပဒပူရဏေ စ ဒိဿတိ။)

ပန-နိပါတ်။ ။ဂရဟာ-သမ်၊ နှစ်ပိုပြန်၊ တစ်တန် ပန မှာ။ ထို့ကြောင့် ပန၊ ဝါစ္စတ္ထ၊ မုတ်ကြ ဧကံဒသာ။ (အထော ပန ဝိသေသသ္မိံ၊ တထေဝ ပဒပူရဏေ။)

န-နိပါတ်။ ။ပဋိသေဓေ ဝုဒ္ဓိတဗ္ဗာဝေ၊ အညတ္ထေ သဒိသေပိ စ။ ဝိရဒ္ဓေ ဂရဟေ သုညေ၊ အကာရော ဝိရဟပ္ပကေ။

ဝါ-နိပါတ်။ ။သမုစ္စယေ ဇောပမာယံ၊ သံသယေ ပဒပူရဏေ။ ဝဝတ္တိတဝိဘာသာယံ၊ ဝါ ဝဿဂ္ဂေ ဝိကပ္ပနေ။

အပိ-နိပါတ်။ ။သမ္ဘာဝနေ စ ဂရဟာ၊ ပေက္ခာသု စ သမုစ္စယေ။ ပဉေ ပဒတ္တာနုညာတေ၊ အပိသဒ္ဓေါ ပဝတ္တတေ။

ဧဝံ-နိပါတ်။ ။ဧဝံ နိဒဿနကာရော၊ ပမာသု သမ္ပဟံသနေ။ ဥပဒေသေ စ ဝစန၊ ပဋိဂ္ဂါဟေ ဝဓာရဏေ။ ဂရဟာယေ တမတ္ထေ စ၊ ပရိမာဏေ စ ပုစ္ဆနေ။

ဣတိ-နိပါတ်။ ။ဣတိဟေတုပကာရေသု၊ အာဒိမိစာဝဓာရဏေ။ နိဒဿနေ ပဒတ္ထဿ၊ ဝိပလ္လာသေ သမာပနေ။

အမှာ။ ။ဤသည်တို့ကား အမေးများသော နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်များတည်း။ တတ်နိုင်ပါက အဘိဓာန်အဗျယဝဂ်တစ်ခုလုံးကို ကျက်ထားလျှင် အမှတ်ရဖို့ ပို၍စိတ်ချရသည်။

ဧဝ-၏ အနက်သုံးပါး ထုတ်ပုံများ

- ၁။ ယူနစ် ခွင့်ပြု၊ နက်သုံးခု၊ မှတ်စု ဧဝတ္တာ။
- ၂။ ဧဝ ထိုင်နေ၊ ပုဒ်ထွေထွေ၊ ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ။
- ၃။ ဒြပ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယ၊ နောက်ဧဝ၊ ကန့်ပြ ချင်းချင်းသာ။
- ၄။ နိဝတ်ဒဗ္ဗ၊ ဖြစ်လေက၊ ဂုဏ်နုညာတာ။
- ၅။ နိဝတ်ဂုဏ်၊ ဖြစ်လေက၊ ဒဗ္ဗနုညာတာ။
- ၆။ နိဝတ်ကြိယ၊ ဖြစ်လေက၊ ဒဗ္ဗဂုဏ်-နုညာတာ။
- ၇။ ဒဗ္ဗဂုဏ်၊ နောက်ဧဝ၊ ခွင့်ပြု ချင်းချင်းသာ။
- ၈။ ဆရာတို့ကား၊ ဤနည်းအား၊ ပိုက်ထား နှလုံးမှာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ အနက်သုံးပါး-ဟူသည်မှာ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ= ယူအပ်သောအနက်၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ= နစ်စေအပ်သောအနက်၊ အနုညာတတ္ထ= ခွင့်ပြုအပ်သောအနက်-တို့ ဖြစ်သည်။ ဧဝ-သဒ္ဒါ ထိုင်ရာဖြစ်သော ပုဒ်၏အနက်ကို ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ ထုတ်ရမည်၊ ဂဟေတဗ္ဗက ဒြပ်ဖြစ်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် ဒြပ်ကို လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ဖြစ်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြိယာ ဖြစ်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် ကြိယာကိုလည်းကောင်း နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ ထုတ်ရမည်။

နိဝတ္တေတဗ္ဗက ဒြပ်ဖြစ်လျှင် ဝါ-ဒြပ်နောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ထိုဒြပ်၏ ဝါကျ တွင်းရှိ ဂုဏ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်။ နိဝတ္တေတဗ္ဗက ဂုဏ်ဖြစ်လျှင် ဝါ-ဂုဏ်နောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ထိုဂုဏ်၏တည်ရာ ဝါကျတွင်းရှိ ဒြပ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်။ နိဝတ္တေတဗ္ဗက ကြိယာဖြစ်လျှင် ဝါ-ကြိယာနောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ထိုကြိယာကို ပြုလုပ်သော ဝါကျတွင်းရှိ ဒြပ်နှင့် ထိုဒြပ်၏ဂုဏ် နှစ်ပါးစုံတို့ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်။ အနုညာတထုတ်ရာ၌ ယခုပြထားသော အဓိပ္ပါယ်မှာ ဗဟိုအဖွဲ့၏ အလိုဖြစ်သည်။

ဘုရားကြီးနိယံ၏ အလိုအားဖြင့် ဒြပ်နောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ထိုဒြပ်၏ ဝါကျ အပြင်ရှိ ဂုဏ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်။ ဂုဏ်နောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ထိုဂုဏ်၏ တည်ရာ ဝါကျအပြင်ရှိ ဒြပ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်။ ကြိယာနောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ထိုကြိယာကို ပြုလုပ်သော ဝါကျအပြင်ရှိ ဒြပ်နှင့် ထိုဒြပ်၏ ဂုဏ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်။ ထူးခြားဟန်ကား ဗဟိုအလို ဝါကျအတွင်းရှိ စကားရပ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်၊ ဘုရားကြီးနိယာမ်အလို ဝါကျအပြင်ရှိ စကားရပ်ကို အနုညာတ ထုတ်ရမည်-ဟု ဆိုလိုသည်။ ဗဟိုအလိုက လွယ်ကူသည်၊ ဤကား အများယူရီးယူစဉ်တည်း။

ဆရာတို့ကား ခြပ်နှောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ဂဟေတဗ္ဗခြပ်နှင့်တူသော အခြား ခြပ်ကိုပင် အနညာတ ထုတ်ရမည်။ ဂုဏ်နှောင် ဧဝ-ထိုင်လျှင် ဂဟေတဗ္ဗဂုဏ်နှင့် တူသော အခြားဂုဏ်ကိုပင် အနညာတ ထုတ်ရမည်။ ကြိယာနှောင် ဧဝ-ထိုင် လျှင် ဂဟေတဗ္ဗနှင့်တူသော အခြားကြိယာကိုပင် အနညာတ ထုတ်ရမည်-ဟု ယူဆကြသည်။ ပို၍ သဘာဝကျ၏။ သို့ရာတွင် ဗဟို၏ အလိုအတိုင်းသာ ဖြေဆိုပါ။ ထို့ပြင် အနညာတကို နေရာတိုင်းမှာ ထုတ်၍ရကောင်းသည် မဟုတ်၊ အချို့အရာ မှာသာ ရကောင်းသည်ကိုလည်း သတိပြုပါ။

ခြပ်နှောင်ထင်သောပုံစံ

- (တိဿမိတ္တေသု) တိဿော ဧဝ ဓနဓရော ဟောတိ။
- ၁။ တိဿခြပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၂။ မိတ္တခြပ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၃။ တိဿခြပ်၏ လေးအတတ်ဟူသော ဂုဏ်သည် အနညာတတ္ထ။ (ဗဟိုအလို) တိဿခြပ်၏ ဆင်အတတ်စသော ဂုဏ်သည် အနညာတတ္ထ။
- (ဘုရားကြီးအလို) လေးအတတ်ကို တတ်သော ဒတ္တခြပ်သည် အနညာတတ္ထ။
- (အာစရိယဝါဒအလို)

မှတ်ချက်။ ။ဂဟေတဗ္ဗနှင့် နိဝတ္တေတဗ္ဗတို့အတွက် အထူးပြောဖွယ် မရှိ၊ အနညာတကို ထုတ်ရာ၌ ဗဟိုစံပြုက ဂဟေတဗ္ဗ၏ ဝါကျအတွင်းရှိ ဂုဏ်ကို အနညာတ ထုတ်သည်။ ဘုရားကြီးက ဂဟေတဗ္ဗ၏ ဝါကျအပြင်ရှိ ဂုဏ်ကို အနညာတ ထုတ်သည်။ အာစရိယဝါဒက ဂဟေတဗ္ဗနှင့် ဂုဏ်ရည်ချင်းတူသော အခြား ခြပ်တစ်ခုကိုပင် အနညာတ ထုတ်သည်။ အောက်ပါ ဋီကာကို ထောက် လျှင် အာစရိယဝါဒသည် သဘာဝကျသည်။

- ဝိညာဏမေဝ နာမရူပဿ ပစ္စယော ဟောတိ။ (သုတ်မဟာဝါဠ၊ ၉၃)
- ဝိညာဏမေဝါတိ နိယမဝစနံ၊ ဣတော ဗာဟိရပရိကပ္ပိတဿ အတ္တနော၊ ဣဿရာဒိနန္ဒ ပဋိက္ခေပပဒံ၊ န အဝိဇ္ဇာဗဿာဒိပဋိက္ခေပပဒံ ပဋိယောဂိနိဝတ္တန ပဒတ္တာ အဝဓာရဏဿ။ (သုတ်မဟာဝါဠီကာ၊ ၁၀၅)

- ဋီကာနှင့်ညီအောင် အနက်သုံးပါးထုတ်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ပါ။
- ၁။ ဝိညာဏ်သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၂။ အတ္တသည်လည်းကောင်း၊ ဣဿရ-စသည်သည်လည်းကောင်း နိဝတ္တေ တဗ္ဗတ္ထ။
- ၃။ အဝိဇ္ဇာ၊ ဗဿ-စသည်သည် အနညာတတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ ဂဟေတဗ္ဗသည် ခြပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊ အနညာတတို့လည်း ခြပ်ပင်ဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။ အနညာတဟူသည်မှာ တိုက်ရိုက် ပြုမထားသော်လည်း ယူသော် ရနိုင်သည့် သင့်လျော်သော အနက်ဖြစ်သောကြောင့် ဂဟေတဗ္ဗနှင့် ခြပ်ချင်း၊ ဂုဏ်ချင်း၊ ကြိယာချင်း တူညီ မှသာ သဘာဝကျပေမည် စဉ်းစားပါ။

ဂုဏ်နှောင်ထိုင်သော ပုံစံ

(ဓနုသိပ္ပဟတ္ထိသိပ္ပေသု) တိဿော ဓနုဓရော ဧဝ ဟောတိ။

- ၁။ လေးအတတ်ဟူသော ဂုဏ်သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၂။ ဆင်အတတ်ဟူသော ဂုဏ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၃။ လေးအတတ်ကိုတတ်သော တိဿခြပ်သည် အနညာတတ္ထ။ (ဗဟိုအလို)
  - လေးအတတ်ကိုတတ်သော မိတ္တခြပ်သည် အနညာတတ္ထ။
  - (ဘုရားကြီးအလို)
  - တိဿခြပ်၏ မြင်းအတတ်စသော ဂုဏ်သည် အနညာတတ္ထ။
  - (အာစရိယဝါဒအလို)

မှတ်ချက်။ ။ ဂုဏ်နှောင်ထိုင်သော ဧဝ-၏ အနညာတကို ထုတ်ရာ၌ ဗဟိုက ဂဟေတဗ္ဗဂုဏ်၏ တည်ရာဝါကျအတွင်းရှိ ခြပ်ကိုပင် အနညာတထုတ်သည်။ ဘုရားကြီးက ဂဟေတဗ္ဗဂုဏ်၏ တည်ရာ ဝါကျအပြင်ရှိခြပ်ကို အနညာတထုတ်သည်။ အာစရိယဝါဒက ဂဟေတဗ္ဗဂုဏ်နှင့် အလားတူသော တိုက်ရိုက်မပြုသော်လည်း ယူလျှင်ဖြစ်နိုင်သော အခြားဂုဏ်တစ်ခုကို အနညာတထုတ်သည်။ အာစရိယဝါဒသည် သဘာဝကျ၏။ သို့ရာတွင် စာဖြေရာ၌ ဗဟိုအလိုအတိုင်း ဖြေပါ။

ကြိယာနှောင်ထိုင်သော ပုံစံ

စောဒေဝှိယေဝ၊ န တိဋ္ဌတိ။ ကင်္ခါ၊ ၁၇၀)
(တောင်းရုံသာ တောင်း၏၊ မရပ်-ဟို ဘာသာပြန်ထားပါ။)

- ၁။ တောင်းခြင်းကြိယာသည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၂။ ရပ်ခြင်းကြိယာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။
- ၃။ တောင်းသောရဟန်းခြပ်နှင့် တောင်းတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်သည် အနညာတတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ ဧဝ-သည် သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏခေါ် ပင်လျှင်-ဟု အနက်ပေးရသော ဧဝ၊ နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏခေါ် သာလျှင်-ဟုပေးရသော ဧဝ-ဟု နှစ်မျိုး

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ရှိ၏။ ထိုတွင် နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏအနက်ရှိသော ဧဝ-ဌ်သာ ဂဟေတဗ္ဗစသော အနက်သုံးပါး ထုတ်နိုင်သည်။ သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏအနက်ရှိသော ဧဝ-ဌ်ကား ထို အနက်သုံးပါး ထုတ်၍ မရ။ ကြိယာနောင်ထိုင်သော ဧဝ-သည်လည်း သန္နိဋ္ဌာနာ ဝဓာရဏအနက်ဟောသာ များသည်။ နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏအနက်ဟော ဧဝ- ကား ရှားလှသည်။ အောက်ပါတို့သည် စာတက်ရင်း စာချရင်း ရတတ်သမျှ ရှာထားသော ပုံစံများ ဖြစ်ကြ၏။ အနက်သုံးချက် ထုတ်ကြည့်ပါ။

၁။ ဥပါဒိယန္တေ ယေဝ ဘူတာနိ၊ န ဘူတာနိ ဝိယ ဥပါဒိယန္တိတိ ဥပါဒါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၉၂)

၂။ သက္ခရကထလဉ္စိ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ န စရတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၄၁၁)

၃။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိယေဝ၊ န ဝိမံသတိ၊ န ပစ္စာဟရတိ။ (ကင်္ခါ သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်) ၄။ အဿာသေသိယေဝ၊ မယိ နေဝ ကောပံ န ဒေါသမကာသိ။ (ဓမ္မပဒ၊ ပ၊ ၃၉၄)

၅။ တံ ကာရဏံ အတ္ထိယေဝ၊ နော နတ္ထိ။ (မူလပဏ္ဏာသ၊ ၄၊ ၁၄၈)

မှတ်ချက်။ ။ ဧဝ-သဒ္ဒါ တိုက်ရိုက်မပါသော ပုဒ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း သဗ္ဗဝါကျ သာဝဓာရဏံ-ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ ဧဝ-သဒ္ဒါကို လုတ္တန်ဒိဋ္ဌိ၊ ဂမုမာန်ကြိ၍ ပုဒ်တိုင်းမှာ မေးနိုင်သည်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ။

ယ၊ တ-စသည်တို့၏ စွဲရာအနက်များ

၁။ အနဘူတာ၊ ပက္ကန္တာနှင့်၊ တစ်ဖြာ ပသိဒ္ဓ၊ ဝိသယ၊ သုံးဝ တ၊ သဒ္ဓါ။

၂။ ဆိုပြီးဝါကျ၊ ကြိယာ၊ စွဲရ နဘူတာ။

၃။ ဆိုပြီးဝါကျ၊ ပါဒဗ္ဗ၊ စွဲက ပက္ကန္တာ။

၄။ ဝါကျထဲမှာ၊ ဖော်ကာ ပြထား၊ ခြပ်အား၊ စွဲငြား ပသိဒ္ဓါ။

၅။ တ၊ နိမျိုးစား၊ မေးပါငြား၊ ဖြေကြား ဤသုံးဖြာ။

၆။ ယ၊ တေတိမ၊ စွဲအတ္ထ၊ မေးက နက်တိုင်းသာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အနဘူတဝိသယ၊ ပက္ကန္တ ဝိသယ၊ ပသိဒ္ဓဝိသယ-ဟု တ၊ သဒ္ဓါ သုံးမျိုး ရှိ၏။ ထိုတွင် ရှေ့ဝါကျရှိ ကြိယာကိုစွဲလျှင် “အနဘူတဝိသယ” ဟု ခေါ်၏။ ရှေ့ဝါကျရှိ ခြပ်ကို စွဲလျှင် “ပက္ကန္တ ဝိသယ” ဟု ခေါ်၏။ စွဲရာအနက် တိုက်ရိုက်ပါလျှင် “ပသိဒ္ဓဝိသယ” ဟု ခေါ်၏။ တ၊ သဒ္ဓါ၏ အမျိုးအစားကို မေးက ဤသုံးချက်ကို ဖြေရမည်။ တ၊ သဒ္ဓါ၏ စွဲရာနက်ကို မေးလျှင် အနက်အတိုင်းပင် ဖြေရမည်။ စွဲရာအနက်ကို မေးရာ၌ တ၊ သဒ္ဓါကို မေးသကဲ့သို့ ယ၊ တေ၊ ဣမ- တို့၏ စွဲရာအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ အခြားသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့၏ စွဲရာအနက် ကိုလည်းကောင်း မေးနိုင်သည်ဟုမှတ်။

အနဘူတဝိသယ

အတိတ် နာနုသောစာမိ၊ န ပဇ္ဈိမိ နာဂတံ။
ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပမိ၊ တေန ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။

ရှင်း။ ။ ဤ၌ တေနဝယ် ပါသော တ,သဒ္ဓါသည် ရှေ့ဝါကျရှိ နာနု-
သောစာမိ၊ န ပဇ္ဈိမိ၊ ယာပမိ-ကြိယာတို့ကို ပြန်၍ စွဲသောကြောင့် အနဘူတ
ဝိသယ တ,သဒ္ဓါ ဖြစ်ပါသည်။ စွဲရာအနက်ကို မေးခဲ့သော် “တေန-ထိုသို့မစိုးရိမ်
ခြင်း၊ ဓတောင့်တခြင်း၊ မျှတခြင်းကြောင့်” ဟု အနက်ပေးပြရုံသာ။

ပက္ကန္တဝိသယ

တဿာပိ ဝစနံ သုတွာ၊ ဘိယျော စိတ္တံ ပသီဒတိ။
ဥတ္တရိပိ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဒသပါရမိပူရိယာ။

ရှင်း။ ။ ဤ၌ တဿ-ဝယ် ပါသော တ,သဒ္ဓါသည် ရှေ့ဝါကျရှိ ဒီပင်္ကရာ
ဘုရားရှင်ဒြပ်ကို ပြန်၍ စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ တ,သဒ္ဓါ ဖြစ်ပါသည်။
စွဲရာအနက်ကို မေးခဲ့သော် “တဿ-ထို ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏” ဟု အနက်ပေး
ပြရုံသာ။

ပသိဒ္ဓဝိသယ

နမာမိ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဇောတသေဋ္ဌဿ တာဒိနော။
တဿေဝ ဓမ္မရတနံ၊ သံဃံစာပိ နိရင်္ဂဏံ။

ရှင်း။ ။ ဤ၌ တဿ-ဝယ် ပါသော တ,သဒ္ဓါသည် ဗုဒ္ဓဿ-ဟု ဝါကျ
ထဲ၌ တိုက်ရိုက်ပါရှိသော ဒြပ်ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ တ,သဒ္ဓါ ဖြစ်
ပါသည်။ (စွဲရာအနက်ကို မေးဖွယ် မလိုပြီ။)

၇-နံပါတ် စည်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၈-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

ပုဒ်ဝါကျများ၌ ယထာရဟ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော ဒဿနတ္ထ-စသည် ထုတ်နည်းကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။၎င်း၌ လက္ခဏာဒိစတုက္ကနည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားနည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ဖြေဆိုနိုင်ခွင့်ရှိသည်။ “ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိဒ္ဓံ” ဟု ထားသော ဝါကျများ၌ မုချတ္ထ၊ နေယျတ္ထ-စသည်ကိုလည်းကောင်း၊ “သဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ အတ္ထသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓတ္ထသိဒ္ဓိ၊ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ၊ အနုမာနသိဒ္ဓိ၊ အာကပ္ပသိဒ္ဓိ၊ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ၊ အတ္တာပတ္တိသိဒ္ဓိ” အစရှိသော အနက်သဘောကျရောက်ရာ အဓိပ္ပါယ် ယူနည်းများ စပ်ဆိုင်ပါဝင်သည်။

ဒဿနတ္ထ-စသည် ထုတ်နည်း

အလင်္ကာစဉ်၊ ဝိထိစဉ်နှင့်၊ ဖြစ်စဉ်ပဋိစ္စ၊ စတုက္ကဟု၊ လေးဝဏ္ဏါမှာ၊ သင့်လျော်ရာဖြင့်၊ ကြိယာငါးတန်း၊ ခွဲထုတ်ပြန်၊ အမှန် ရမည်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။“ဒဿနတ္ထ၊ ဒီပကတ္ထ၊ ပကာသနတ္ထ၊ ဝိဘာဝတ္ထ၊ အနဘာဝတ္ထ” ဤငါးချက်ကို “ကြိယာငါးတန်း” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ကတ္တာငါးတန်း” ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်သည်။ ကြိယာငါးတန်း ထုတ်ရာ၌ အလင်္ကာစဉ်အရဖြစ်စေ၊ ဝိထိစဉ်အရဖြစ်စေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်စဉ်အရဖြစ်စေ၊ လက္ခဏာဒိစတုက္ကအစဉ်အရဖြစ်စေ ထုတ်နိုင်သည်သာ ဖြစ်၏။ မေးထားသောပုဒ်၊ ဝါကျကို ရှု၍ အလင်္ကာစဉ်ဖြင့် ထုတ်က သင့်လျော်မည်ဖြစ်လျှင် အလင်္ကာစဉ်အရ ထုတ်ရမည်-စသည်ဖြင့် သိပါ။ ထိုသို့ ထုတ်ရာ၌ အလင်္ကာစဉ်အရ ထုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ကျန်သုံးပါးသောအစဉ်အရ ထုတ်သည်ဖြစ်စေ အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်နည်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်နည်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း ထုတ်နိုင်ပြန်၏။ အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ်များကို ကျက်ပါ။

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက် ထုတ်နည်း

ဆတ်ဆတ်မှချ၊ တိုက်ရိုက်ပြက၊ ဒဿနဆို၊ အကြောင်းကိုပြ၊ ဒီပကမျိုး၊ ကျိုးပကာသန၊ မူလကြောင်းမှာ၊ ဝိဘာဝမှန်၊ ကျိုးပရမ္မရာ၊ နဘာဝါသည်၊ ကြိယာငါးတန်း ထုတ်နည်းတည်း။ (ဝိသုဒ္ဓါရုံ)

အဓိပ္ပါယ်။ ။မေးထားသော ပုဒ်၊ ဝါကျဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြအပ်သော အနက်ကို ဒဿနတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ထိုဒဿန၏ နီးသောအကြောင်းကို ဒီပကတ္ထ ထုတ်

ရမည်။ ထိုဒဿန၏ နီးသောအကျိုးကို ပကာသနတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ထိုဒဿန၏ ဝေးသောအကြောင်းကို ဝိဘာဝတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ထိုဒဿန၏ ဝေးသောအကျိုးကို အနုဘာဝတ္ထ ထုတ်ရမည်။ အောက်ပါ ဇယားကို ရှုပါ။

- ၁။ ဒဿန-မုချအနက်။
- ၂။ ဒီပက-နီးသောအကြောင်း။
- ၃။ ပကာသန-နီးသောအကျိုး။
- ၄။ ဝိဘာဝ-ဝေးသောအကြောင်း။
- ၅။ အနုဘာဝ-ဝေးသောအကျိုး။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက် ထုတ်နည်း

- ၁။ ထူးဆန်းတစ်ဝ၊ ဝက်တစ်ချက်၊ ပုဒ်နက်ငုပ်က၊ ပဒတ္တ၊ ဖော်ပြ ငါးအတ္ထာ။
- ၂။ မုချယူရ၊ စကားကျ၊ ပြကြ ဒဿနာ။
- ၃။ ချင်း၏ ကာရဏ၊ ဖလူပြ၊ ယူကြ ဒီပနာ။
- ၄။ မုချကျိုးယူ၊ ကာရဏ၊ ပြမူ ပကာသာ။
- ၅။ ကာရဏက၊ ဆ၊ ယူကြ၊ ဒုပြ ဝိဘာဝါ။
- ၆။ ဒုကာရဏ၊ ဆ၊ ရှိယူ၊ တမူ နုဘာဝါ။
- ၇။ တစ်နည်းမိန့်ဟ၊ ဒီပနမူ၊ ကာရဏ၊ ဖလူ ဝိဘာဝါ။ (ရွှေရေးဆောင်)

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထူးထွေးဆန်းပြားရာ၌လည်းကောင်း၊ စကားကောက်ကွေ့ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် တိမိမြုပ်ရာ၌လည်းကောင်း ကြိယာ ငါးတန် ထုတ်ပြန်ပြရသည်။ ထိုသို့ထုတ်ရာ၌ မုချဖြစ်သောစကားရပ်ကို ဒဿနတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ဒဿန၏ အကြောင်းမှန်သမျှကို ဒီပကတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ဒဿန၏ အနီးဆုံးသောအကျိုးကို ပကာသနတ္ထ ထုတ်ရမည်။ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျိုးကို ဝိဘာဝတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ဝေးသော အကျိုးကို အနုဘာဝတ္ထ ထုတ်ရမည်။ (နံပါတ် ၇-ဆောင်ပုဒ်ကား အထက်က ဆိုခဲ့သော အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက် အတွက် ဆောင်ပုဒ် ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်ကို အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် မှတ်ပါ။) အောက်ပါ ဇယားကို ရှုပါ။

- ၁။ ဒဿန-မုချအနက်။
- ၂။ ဒီပက-အကြောင်းအားလုံး။
- ၃။ ပကာသန-အနီးဆုံးအကျိုး။
- ၄။ ဝိဘာဝ-အလယ်အကျိုး။
- ၅။ အနုဘာဝ-အဝေးဆုံးအကျိုး။

၁။ အလင်္ကာစဉ်အရ ထုတ်ပုံများ

အန္တတံအရ၊ ဗာဟျတ်ရကို၊ ကောက်ပြပြီးခါ၊ သံသရာဝယ်၊ စပ်ရာတရား၊
ကြောင်းကျိုးထား၍၊ နှစ်ပါးနည်းနာ၊ ထုတ်ကြရာသည်၊ ဉာဏ်ပါသုတလိုသတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။အလင်္ကာစဉ်အရ ထုတ်လိုပါက ပထမဦးစွာ အန္တတံအရ
ဗာဟျတ်အရကို ကောက်ရမည်။ ထို့နောက် သံသရာတစ်ခွင်၌ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်
သော တရားများကို အကြောင်းအကျိုးထား၍ အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်
နည်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက် နည်းဖြင့်ဖြစ်စေ သင့်သလို
ထုတ်ရသည်။ ဤအလင်္ကာစဉ်ဖြင့် ထုတ်ရာ၌ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်လည်း လိုသည်၊
ဗဟုသုတလည်း လိုသည်။ ၎င်းနှစ်ပါးရှိမှ မှန်ကန်စွာ ထုတ်နိုင်သည်။

ထိုတွင် “လိင်နှင့်ဓာတ်ကို၊ အန္တဆို၊ နက်ကို အန္တတ္ထ၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်ကို၊
ဗာဟျဆို၊ နက်ကို ဗာဟျတ္ထ” နှင့်အညီ လိင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတ်ကိုလည်းကောင်း၊
အန္တ-ဟု ခေါ်၍ လိင်၏အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတ်၏အနက်ကိုလည်းကောင်း
အန္တတ္ထ-ဟုခေါ်သည်။ ပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘတ်ကိုလည်းကောင်း ဗာဟျ-
ဟုခေါ်၍ ပစ္စည်း၏အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘတ်၏အနက်ကိုလည်းကောင်း
ဗာဟျတ္ထ-ဟု ခေါ်သည်။

အန္တတ္ထကို ကောက်နည်းကား- ဗုဒ္ဓေါ ဂစ္ဆတိ-ဟူသောဝါကျ၌ ဂစ္ဆတိ-
ဟူသော ကြိယာ၏ အန္တတ္ထကို ကောက်လိုလျှင် ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်ဝယ် သွား
ဆဲ အခိုက်အခါ၌ဖြစ်သော ပရမတ္ထတရားကို ကောက်ရမည်။ ၎င်းကား ဘုရားရှင်၏
သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝိရိယပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တော်နှင့် စိတ္တဇရပ်များပင်တည်း။
ဤသို့ စသည်ဖြင့် အန္တတ္ထအရကို ကောက်တတ်ပါစေ။ ဗာဟျတ္ထအရကာ
ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်တို့၏ အရပင်တည်း။ ဤ၌ ဘုရားရှင်တည်း။ အန္တတ္ထ၊ ဗာဟျတ္ထ
ကောက်ပုံသည် ဉာဏ်ကောက်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်ရာ၌
လည်းကောင်း၊ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ရာ၌
လည်းကောင်း အလွန်အသုံးဝင်သည်။

ကုသိုလ်အရာ၌ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ပုံ

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်

- ၁။ ကုသိုလ်တရားတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရ
သည်လည်းကောင်း ဒီပကတ္ထ။

အဋ္ဌသာလိနိ၊ ၈-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

- ၃။ အဝိပ္ပဋိသာရ၊ ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ-တို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယ-စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သမာဓိ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး၊ သုဂတိရောက်ခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း-စသော တမလွန်အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်

- ၁။ ကုသိုလ်တရားတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယ-စသည်တို့သည်လည်းကောင်း ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အဝိပ္ပဋိသာရသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ-စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သမာဓိ၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး၊ သုဂတိရောက်ခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း-စသော တမလွန်အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက် ထုတ်ပုံ၌ ဒဿန၏ အကြောင်းများကို နှစ်ချက် ခွဲသလို အကျိုးများကိုလည်း နှစ်ချက်ခွဲ၍ ထုတ်ထားပုံကို သတိပြုပါ။ အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက် ထုတ်ထားပုံ၌ကား ဒဿန၏ အကြောင်းမှန်သမျှကို တစ်ချက်တည်းထုတ်၍ အကျိုးများကို သုံးချက်ခွဲ၍ ထုတ်ထားပုံကို သတိပြုပါ။ ဤအချက်ကို သဘောပေါက်သွားလျှင် ကြိယာငါးတန် လွယ်ပါ၏။

အဟံ ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမိ-၌ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပုံ

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်

- ၁။ ဝန္တာမိ-အရ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓပဏာမစေတနာသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရ သဒ္ဓါမေတ္တာပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ကျမ်းပြီးခြင်းအကျိုးသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဗုဒ္ဓ၏ ပဏာမာရဟဘောဂုဏ်၊ ခေတ္တဂံတဘောဂုဏ်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ အဋ္ဌကထာကို သင်ယူလေ့ကျက် ဆောင်ရွက်မှတ်သားခြင်း၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၊ သိသဖြင့် ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ-အစ နိဗ္ဗာန် သို့ရောက်ခြင်း အဆုံးရှိသော အကျိုးသည် အနာဘာဝတ္ထ။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်

၁။ ဝနာမိ-အရ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးကြောင်းဖြစ်သော ပဏာမစေတနာသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ယာနိသောမနသိကာရ၊ သဒ္ဓါမေတ္တာပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် သည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ သောတုနေတို့ အဋ္ဌကထာကို သင်ယူလေ့ကျက် ဆောင်ရွက်မှတ်သား ခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိနားလည်ခြင်းအစ နိဗ္ဗာန်အဆုံးရှိသော အကျိုး သည် အနာဘာဝတ္ထ။

အမှာ။ ။ အလင်္ကာစဉ်အရ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ရာ၌ အောက်ပါ ဆောင် ပုဒ်များသည် အသုံးဝင်လှသဖြင့် ၎င်းတို့ကို ကျက်ထားပါ။

- ၁။ ဒဿေတုံ အာဟ၊ နှစ်ပါးပြုမူ၊ ဆန္ဒရေးရှ၊ ဉာဏ်ကိုယူ။
- ၂။ ဒဿေန္တ ဒီပေန္တ ပကာသေန္တ၊ ကျမ်း၌ပြုမူ၊ ကရဏာရေးရှ၊ ဉာဏ်ကိုယူ။
- ၃။ ဒဿေတုံ အာရဒ္ဓ၊ တစ်ဖန်ပြုမူ၊ ဝိရိယရေးရှ၊ ဉာဏ်ကိုယူ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဒဿေတုံ+အာဟ-ဟု ပြသောအရာ၌ အာဟ၏ အရကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ-ဟု မေးခဲ့လျှင် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သန္တာန် ၌ဖြစ်သော ဆန္ဒရေးရှိသော ဉာဏ်ကို ကောက်၍ ထုတ်ပါ-စသည်ဖြင့် သိပါ။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဆိုင်ရာ

- ၁။ ဒု, ရ, ဘိနိ, ပါရမိ, စာဂိ စရိယ။
  - ၂။ ဗောဓိမဏ္ဍင်၊ စတုရင်၊ ပေါ်ထင် ဝိရိယ။
  - ၃။ အာ, စတုတ္ထဈာန်၊ ဝဇီဉာဏ်၊ မှတ်ရန် ရှစ်ချက်ပ။
  - ၄။ မဂ်ဖိုလ်စဉ်မှန်၊ ဆင်ခြင်ရန်၊ သဗ္ဗ ဇာနာတိ။
  - ၅။ ဂုဏ် ဒေသနာ၊ ဝေနေယျာ၊ ဟိတာ စဉ်တိုင်းသိ။
- (အဓိပ္ပါယ်ကို ပါရာဇိကဏ် (၁၀)နံပါတ် ပဒဋ္ဌာနဟာရ၌ ပြခဲ့ပြီ။)

သီလနှင့်ဆိုင်ရာ

သီလ၊ အဝိပုဋ်သာရ၊ ပါမောဇ္ဇ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ၊ သမာဓိ၊ ယထာဘူတ ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်။

ယောနိသောမနသိကာရဆိုငံရာ

သပ္ပရိသသံသေဝ၊ သဒ္ဓမ္မသဝန၊ သဒ္ဓါ၊ ယောနိသောမနသိကာရ၊ သတိသမ္ပ-
ညေ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ သုစရိတ၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဗောဇ္ဈင်၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ။ (အံ၊ ပါ၊
၃၅၀)

အလင်္ကာစဉ်အရ ထုတ်ပုံများ ပြီး၏။

၂။ ဝိထိစဉ်အရ ထုတ်ပုံများ

အန္တတံအရ၊ ဗာဟုတ်ရကို၊ ကောက်ပြပြီးခါ၊ ဝိထိမှာလျှင်၊ စပ်ရာတရာ၊
ကြောင်းကျိုးထား၍၊ နှစ်ပါးနည်းမှာ၊ ထုတ်ကြရာသည်၊ ဤမှာ ဝိထိ လိုသတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။မေးထားသော ပုဒ်ဝါကျ၏ အန္တတ္ထ၊ သို့မဟုတ် ဗာဟုတ္ထ
ကို ကောက်ပြီးလျှင် ဝိထိအစဉ်ကို အကြောင်းအကျိုးထား၍ နည်းနှစ်ပါးဖြင့်
သင့်သလို ထုတ်ရမည်။ ဤ၌ ဝိထိချုတ်ဖို့ လိုသည်။ အထူး သတိပြုရမည်မှာ
ပုစ္ဆာက အန္တတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍ဟုသော်လည်းကောင်း၊ ဗာဟုတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍ဟု
သော်လည်းကောင်း ဝိသေသအားဖြင့် မမေးဘဲ အာဟ-အရကို ကိုယ်ပြု၍ စသည်
ဖြင့် သာမညအားဖြင့် မေးလျှင် အန္တတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍ ထုတ်ရမည်။ ဤအချက်ကို
အထူးသတိပြုပါ။

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်

- ၁။ ကုသိုလ်ဇောတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဝုဋ္ဌော၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပထမတဒါရုံ၊ ဘဝင်၊ ဖိုလ်တို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သန္တိရဏစသည်၊ ဘဝဂုံပစ္ဆေဒစသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဒုတိယတဒါရုံ၊ ဘဝင်စသည်တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်

- ၁။ ကုသိုလ်ဇောတို့သည် ဒဿနတ္ထ
- ၂။ ဝုဋ္ဌော၊ သန္တိရဏစသည်၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဘဝဂုံပစ္ဆေဒစသည်သည်
ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပထမတဒါရုံသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဒုတိယတဒါရုံသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဘဝင်စသည်တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝိထိစဉ်အရထုတ်ပုံ ပြီး၏။

၃။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်စဉ်အရ ထုတ်ပုံများ

အန္တတံအရ၊ ဗဟုတံရကို၊ ကောကံပြုပြီးခါ၊ ပဋိစ္စာဝယ်၊ စပ်ရာတရားကြောင်း ကျိုးထား၍၊ နှစ်ပါ နည်းနာ၊ ထုတ်ကြရာသည်၊ ဤမှာ ပါဠိ လိုသတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အန္တတ္ထအရ၊ သို့မဟုတ် ဗဟုတ္ထအရကို ကောကံပြီးလျှင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်စဉ်အလိုက် နည်းနှစ်ပါးအားလျော်စွာ ထုတ်ရမည်။ ဤ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဠိတော်ကို ရထားဖို့ လိုအပ်သည်။

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်

- ၁။ ကုသိုလ်သင်္ခါရသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အဝိဇ္ဇာသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝိညာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အာသဝစသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ရုပ်နာမ်စသည်တို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်

- ၁။ ကုသိုလ်ဇောတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အဝိဇ္ဇာ၊ အာသဝစသည်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝိညာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ နာမ်ရုပ်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ-စသည်တို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

၄။ လက္ခဏာဒီစတုက္ကအစဉ်အရ ထုတ်ပုံများ

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်

- ၁။ ဒဿ်၊ လက်၊ ဒီ၊ ဋ္ဌာန်၊ ပကာသ-ကိစ္စံ ရသမုတ်။
  - ၂။ သမ္ပတ်၊ အာကာ၊ ဝိဘာဝါ၊ ဖလာ အနုမုတ်။
- အဓိပ္ပါယ်။ ။ လက္ခဏကို ဒဿန ထုတ်ပါ။ ပဒဋ္ဌာန်ကို ဒီပကံ ထုတ်ပါ။ ကိစ္စ ရသကို ပကာသန ထုတ်ပါ။ သမ္ပတ္တိရသနှင့် အာကာရပစ္စုပ္ပန်ကို ဝိဘာဝ ထုတ်ပါ။ ဖလပစ္စုပ္ပန်ကို အနုဘာဝထုတ်ပါ ဟူလို။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်

လက္ခဏံ ဒဿန၊ ဒီပက ပဒဋ္ဌာန်၊ ရသံ သမ္ပတ္တိ၊ ထုတ်ဘိ ပကာသနံ၊ ကိစ္စံရသ၊ ဝိဘာဝတည်း၊ အနုဘာဝ ပစ္စုပ္ပန်၊ ထုတ်ကြောင်းပြန်သည်၊ ငါးတန်ကြိယာ တစ်နည်းတည်း။

အဋ္ဌသာလိနိ၊ ၈-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

အဓိပ္ပါယ်။ ။လက္ခဏာကို ဒဿန ထုတ်ပါ။ ပဒဋ္ဌာန်ကို ဒီပက ထုတ်ပါ။ သမ္ပတ္တိရသကို ပကာသန ထုတ်ပါ။ ကိစ္စရသကို ဝိဘာဝ ထုတ်ပါ။ ပစ္စုပဋ္ဌာန်နှစ်ခုလုံးကို အနဘာဝ ထုတ်ပါ-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။လက္ခဏာဒီစတုက္ကဟူသည် လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်တို့တည်း။ ထိုတွင် လက္ခဏနှင့် ပဒဋ္ဌာန်တို့သည် အပြားမရှိကြ။ ရသသည် “ကိစ္စရသ၊ သမ္ပတ္တိရသ”ဟု နှစ်မျိုးပြားသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည်လည်း “အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်”ဟု နှစ်မျိုးပင်ပြားသည်။ ထိုတွင် အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်နည်း၌ရော အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်နည်း၌ပါ ရသကို “ကိစ္စရသ၊ သမ္ပတ္တိရသ”ဟု နှစ်မျိုးခွဲ၍ ထုတ်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကိုကား အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက် နည်း၌သာ နှစ်မျိုး ခွဲထုတ်၍၊ အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်နည်း၌ကား တစ်မျိုးတည်းသာ ထုတ်ယူရသည်။ ဤအချက်ကို စဉ်းစားလိုက်လျှင် အတန်အသင့် နားလည်သွား၏။ သို့မဟုတ်က မျက်စိလည်နေတတ်သည်။ ယေးကို ရှုပါဦး။

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက် ယေး

- ဝိဘာဝ = သံ-ရသ+အာ-ပစ္စု။
- ဒီပက = ပဒဋ္ဌာန်။
- ဒဿန = လက္ခဏ။
- ပကာသန = ကိစ္စရသ။
- အနဘာဝ = ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက် ယေး

- ဒီပက = ပဒဋ္ဌာန်။
- ဒဿန = လက္ခဏ။
- ပကာသန = သမ္ပတ္တိရသ။
- ဝိဘာဝ = ကိစ္စရသ။
- အနဘာဝ = ပစ္စုပဋ္ဌာန် ၂-ပါး။

(က) အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက်

- ၁။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အကုသလဝိဒ္ဓိသနကိစ္စရသသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဝေါဒါနဘာဝအာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဣဒ္ဓဝိပါက ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ခ) အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်

- ၁။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်သည်ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝေါဒါနဘာဝသမ္ပတ္တိရသသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အကုသလဝိဒ္ဓံသနကိစ္စရသသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဣဒ္ဓဝိပါကပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ကြိယာငါးတန်ထုတ်နည်း ပြီး၏။

ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိဒ္ဓံ ထားပုံများ

ဒဋ္ဌဗ္ဗံကား သန္နိဋ္ဌာန်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံကား သံသယ၊ သိဒ္ဓံရှိက စကားကျ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သန္နိဋ္ဌာန်ကျ မုချတ္ထ၊ နိတတ္ထ၊ ဥဇကတ္ထ၊ ဧကန္တအားဖြင့် ယူရမည့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြလိုရာ၌ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-သဒ္ဓါကို ထားသည်။ မုချအားဖြင့် မယူရဘဲ နှစ်လုံးနှစ်ခွ သံသယဖြစ်လျက် ဥပစာရတ္ထ၊ နေယျတ္ထ၊ ဝင်္ကတ္ထ၊ အနေကန္တ အားဖြင့် ရသင့်ရာ ယူရမည်-ဟု ပြလိုရာ၌ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သဒ္ဓါ ထားသည်။ အတ္တာပန၊ သဒ္ဓါပန၊ သာမတ္ထိယအားဖြင့် စကားကျ စကားရောက်ကို ပြလိုရာ၌ သိဒ္ဓံ-သဒ္ဓါ ကို ထားသည်-ဟူလို။

ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ပုံစံ

ကုက္ကုစ္စံ ဒါသဗျံ ဝိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ရှင်း။ ။ ကုက္ကုစ္စကို ကျွန်၏အဖြစ်ကိုကဲ့သို့ မှတ်ရမည်-ဟု သန္နိဋ္ဌာနတ္ထ၊ မုချတ္ထ၊ နိတတ္ထ၊ ဥဇကတ္ထ၊ ဧကန္တတ္ထကိုပြလို၍ ဤဝါကျ၌ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-သဒ္ဓါထားပါသည်။

ဝေဒိတဗ္ဗံ ပုံစံ

အသာတံ သာတပဋိပက္ခဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ရှင်း။ ။ အသာတ-ပုဒ်ကို သာတ-ပုဒ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းဖြင့် မှတ်ထိုက်သည်-ဟု သံသယတ္ထ၊ ဥပစာရတ္ထ၊ နေယျတ္ထ၊ ဝင်္ကတ္ထ၊ အနေကန္တတ္ထ-ကို ပြလို၍ ဤ၌ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သဒ္ဓါကို ထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံတုန်းက တဗ္ဗပစ္စည်း၏ အနက်ကို “ရမည်” ဟု ဘာသာပြန်၍ ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ကား “ထိုက်သည်” ဟု ဘာသာပြန်ထားပုံကို သတိပြုပါ။ နိယာမ်ရှိနေ၍သာ ဤအဓိပ္ပါယ်များကို ပြောနေရသည်။ အမှန်ကား ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သည် ထူးခြားချက် မရှိ၊ ၎င်းတို့ကို အဋ္ဌကထာဆရာသည် သင့်သလို

သုံးသွားသည်-ဟု သဘောရပေသည်။ သို့ရာတွင် စာမေးပွဲ၌ကား နိယာမ်အဆို အတိုင်း ဖြေဆိုပါ။ အောက်ပါ နိဿယမှတ်ချက်ကိုလည်း လေ့လာပါ။

တတ္ထ ဓမ္မဝတ္ထာနာဒိဝါရပ္ပဘောဒေါ ဝုတ္တနယေနဝ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၈၉)

ဝုတ္တနယေနဝ-ဟု ဆိုသော်လည်း ကုသိုလ်၌ ဆိုခဲ့သော နည်းအတိုင်း မသိနိုင်။ ထိုနည်းသို့ အစဉ်လိုက်၍ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ သိထိုက်သည်ကို ဝုတ္တနယေနဝ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟု ဆိုသည်။ (ဘာဋီ-တ၊ ၂၂၃)

သိဒ္ဓိ ပုံစံ

ကာယကမ္မံ ပန ကာယဒွါရမ္ပိယေဝ ဗဟုလံ ပဝတ္တတိ၊ အပ္ပံ ဝစီဒွါရေ။ တသ္မာ ကာယဒွါရေ ဗဟုလံ ပဝတ္တိတော ဧတဿ ကာယကမ္မဘာဝေါ သိဒ္ဓေါ။

ရှင်း။ ။ကာယကံကို ဝစီဒွါရ၌လည်း အနည်းငယ် ဖြစ်သောကြောင့် ဝစီကံဟုလည်း ဆိုသင့်သော်ငြား ကာယဒွါရ၌သာ အများအားဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် ကာယကံ-ဟူ၍သာ ဆိုသင့်တော့သည်-ဟူသော စကားကျ၊ စကား ရောက် ကို ပြလို၍ သိဒ္ဓေါ-ထားပါသည်။

သိဒ္ဓိအကြောင်း

- ၁။ ပစ္စက္ခရူ၊ အနုမာန်သိ၊ ပရိကပ္ပ၊ သိဒ္ဓေယျတည်း... ။ သဒ္ဓ အတ္တာ၊ သဒ္ဓတ္တာ နင့်၊ အာကပ္ပတစ်ဖြာ၊ အတ္တာပနံ၊ ဤကိုးဝသည်၊ မှတ်ကြ သိဒ္ဓိအပြား တည်း။
- ၂။ တိုက်ရိုက်မုချ၊ ဆိုမပြလည်း၊ ပြီးရလိုလို၊ စကားကို၊ ခေါ်ဆို သိဒ္ဓိပ။
- ၃။ အာရုံပြဘိ၊ အာရုံရှိနှင့်၊ ပြဘိဟေတု၊ အကျိုးစုတည်း။
နာမရူပ၊ သဘာဝကို၊ မုချတိုက်ရိုက်၊ သိရာ၌၊ ခေါ်ထိုက် ပစ္စက္ခ။
- ၄။ အာရုံပြဘိ၊ အာရုံရှိနှင့်၊ ပြဘိဟေတု၊ အကျိုးစုတည်း။
ပြမူသဒ္ဓ၊ ပိုအတ္တကို၊ မှန်းဆ၍သာ၊ သိသောခါ၊ ခေါ်ပါ နုမာန။
- ၅။ အာရုံပြဘိ၊ အာရုံရှိနှင့်၊ ပြဘိဟေတု၊ အကျိုးစုကို၊ တွေးရှုကြကား၊ သိသောခါ၊ ခေါ်ပါ ပရိကပ္ပ။
- ၆။ ဒဠိနစ်ဝ၊ ပကရဏာနှင့်၊ ဒေသ ကာလာ၊ ဩစိတျာတည်း။
သုံးဖြာလိင်္ဂံ၊ သဒ္ဓန္တရကို၊ ထောက်ဆ၍သာ၊ လိုရာရာ၊ သိခါ သိဒ္ဓေယျ။
- ၇။ ထောက်ထား သဒ္ဓါ၊ လိုရာရာ၊ သိခါ ခေါ်သဒ္ဓ။
- ၈။ ထောက်ထား အတ္တာ၊ လိုရာရာ၊ သိခါ ခေါ်အတ္တ။
- ၉။ ထောက်ထား နစ်ဖြာ၊ လိုရာရာ၊ သိခါ သဒ္ဓတ္ထ။
- ၁၀။ အကြောင်းဆိုကာ၊ ဆိုမပြလည်း၊ ဖလဖြာဖြာ၊ ကြိဆကာ၊ သိခါ အာကပ္ပ။
- ၁၁။ ဗျတိဆိုကာ၊ အနွယတည်း။ ဆိုပြနွယာ၊ ဗျ-သိခါ၊ အတ္တာ အာပနံ။

အဓိပ္ပါယ်များ

၁။ သိဒ္ဓိသည် ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ၊ အနုမာနသိဒ္ဓိ၊ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ-ဟု မူလအားဖြင့် လေးမျိုးပြား၏။ တစ်ဖန် သဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ အတ္တသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓတ္တသိဒ္ဓိ၊ အာကပ္ပ သိဒ္ဓိ၊ အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ-ဟု နောက်ထပ် ငါးပါးပြားပြန်၏။ ထိုတွင် ရှေ့လေးပါးကို မူလသိဒ္ဓိ-ဟု ခေါ်၍ နောက် ၅-ပါးကို အနုသိဒ္ဓိဟု ခေါ်၏။ အနုသိဒ္ဓိငါးပါးသည် သိဒ္ဓိလေးပါးတွင် အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ မူလသိဒ္ဓိလေးပါးကိုသာ အသုံးပြုပါ။ ပုံစံကိုလည်း မူလသိဒ္ဓိလေးပါးအတွက်သာ ပြဆိုပါမည်။

၂။ တိုက်ရိုက်အားဖြင့် မပြဆိုသော်လည်း အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အလို အလျောက် ပြီးမြောက်လာရသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိဒ္ဓိဟု ခေါ်ရသည်။

၃။ အာရုံဖြင့် အာရမဏိကကိုလည်းကောင်း၊ အကြောင်းဟောတုဖြင့် အကျိုး ဖလကိုလည်းကောင်း တိုက်ရိုက်သိရခြင်းသည် ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိမည်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏ သဘာဝကို သိရခြင်းသည်လည်း ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိပင် ဖြစ်၏။

၄။ အာရုံဖြင့် အာရမဏိကကိုလည်းကောင်း၊ အကြောင်းဟောတုဖြင့် အကျိုး ဖလကိုလည်းကောင်း မှန်းဆ၍ သိရခြင်းသည် အနုမာနသိဒ္ဓိမည်၏။ သဒ္ဓါ၏ အရိပ်အရောင်ကို ထောက်ဆ၍ အနက်ကို သိရခြင်းသည်လည်း အနုမာနသိဒ္ဓိပင် ဖြစ်၏။

အာရုံဟောတု၊ အကြောင်းပြုလျက်၊ ကျိုးဆက် အာရမဏိ၊ အသိဉာဏ်ဆ နုမာန။ တစ်နည်းသဒ္ဓါ၊ ချင်းဆာယာကို၊ ထောက်စာအနက်၊ သိဉာဏ်သက်က၊ နုမာန။ (တွင်းကြီးနိယံ)

၅။ အာရုံဖြင့် အာရမဏိကကိုလည်းကောင်း၊ အကြောင်းဖြင့် အကျိုးကို လည်းကောင်း ကြံဆ၍ သိရခြင်းသည် ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိမည်၏။

၆။ အာဂမဒဠိကရဏ၊ ယုတ္တိဒဠိကရဏ-ဟူသော ဒဠိကရဏနှစ်ပါး အရာ ဌာန၊ အရပ်ဒေသ၊ အချိန်ကာလ၊ အသင့်ယုတ္တိ၊ လိင်သုံးဖြာ၊ သဒ္ဓါတစ်ပါး၊ ဉာပကဟိတ်၊ သန္ဓာယ ဘာသိတတို့ကို ထောက်ဆ၍ လိုအပ်သောအနက်ကို ခွဲခြား၍ သိရခြင်းသည် သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ မည်၏။ (ဤသိဒ္ဓိသည် အလွန် အသုံးဝင်၏။ အရာရာတိုင်းမှာ ရနိုင်သည်။)

၇။ သဒ္ဓါကို ထောက်ထား၍ လိုရာအနက်ကို သိရခြင်းသည် သဒ္ဓသိဒ္ဓိမည်၏။

၈။ အနက်ကို ထောက်ထား၍ လိုရာအနက်ကို သိရခြင်းသည် အတ္တသိဒ္ဓိ မည်၏။

၉။ သဒ္ဓါအနက် နှစ်ချက်လုံးကို ထောက်ထား၍ လိုရာအနက်ကို သိရခြင်း သည် သဒ္ဓတ္တသိဒ္ဓိ မည်၏။

အဋ္ဌသာလိနိ၊ ၈-နံပါတ်စည်းမျဉ်း

၁၀။ အကြောင်းကို ဆိုသဖြင့် အကျိုးကို ကြံဆ၍ သိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ကြံဆ၍ သိခြင်းသည်လည်းကောင်း ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိမည်၏။

၁၁။ ဗျတိရေကကို ဆိုသဖြင့် အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနွယ်ကိုဆိုသဖြင့် ဗျတိရေကကိုလည်းကောင်း အနက်ရောက်အားဖြင့် သိခြင်းသည် အတ္တာပနုသိဒ္ဓိ မည်၏။

၁။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ ပုံစံ

နိဗ္ဗာန် ပန လောကုတ္တရသင်္ခါတံ စတုမဂ္ဂဉာဏေန သစ္စိကာတဗ္ဗံ။

ရှင်း။ ။ လောကုတ္တရာဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဉာဏ်ရသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် တိုက်ရိုက်မှချ မျက်မှောက်ပြုကြ၏-ဟု မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မြင်ရပုံကို သိခြင်းသည် ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ မည်၏။

၂။ အနုမာနသိဒ္ဓိ ပုံစံ

မဟဂ္ဂတာရမ္မဏာ ဓမ္မာ။

ရှင်း။ ။ မဟဂ္ဂတာရမ္မဏာ-ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုလျှင်ပင် ထို၏အာရုံ ဖြစ်သော အာကာသာနဉ္စာယတနမဟဂ္ဂုတ်စိတ်၊ အာကိဉ္စညာယတနမဟဂ္ဂုတ်စိတ် ခြောက်ခုတို့ကို မှန်းဆ၍ သိခြင်းသည် အနုမာနသိဒ္ဓိ မည်၏။

၃။ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ ပုံစံ

ဣဒါနိ ယထာနိက္ခိတ္တာယ မာတိကာယ သင်္ဂဟိတေ ဓမ္မေ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ အာရဒ္ဓံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၉၇)

ရှင်း။ ။ ဘုရားရှင်၏ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-စသော ပဒဘာဇနိ ပါဠိတော်ကို ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော ဒေသနာတော်တည်း ဟူသော အကြောင်းကို ပြသဖြင့် ထို၏အကျိုးဖြစ်သော ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကတို့၏ သန္တာန်၌ သဒ္ဓါပသနကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ နောင်လာနောက်သားတို့၏ အဘိဓမ္မာကို သင်ယူခြင်း၊ တတ်သိနားလည်ခြင်း၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မကို သိ၍ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း- စသော မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးများကိုလည်း ဥပစာအားဖြင့် ကြံဆ၍ သိခြင်းသည် ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ မည်၏။

၄။ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ပုံစံ

ယထာဟ “တဇ္ဇံ တဿာရပုံ ကထံ မန္တေတိ”တိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၈၃)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ရှင်း။ ။ တဇ္ဇာသဒ္ဓါ၏ တဿာရုပ္ပအနက်၌ ဖြစ်၏-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို တဇ္ဇ တဿာရုပ္ပ ကထံ မန္တေတိ-ဟူသော ပါဠိတော်သာဓကဖြင့် ထောက်ဆ၍ ယုံကြည်ရခြင်းသည် သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ မည်၏။

ပုံစံတစ်မျိုး

တဝ ဗျဉ္ဇနံ အလောဏံ၊ သိန္နဝံ အာနေဟိ။ ယုဒ္ဓတ္တာယ သိန္နဝံ အာနေဟိ-တို့တွင် ပထမပုံစံ၌ တဝ ဗျဉ္ဇနံ အလောဏံ-ဟူသော သဒ္ဓန္တရိက်ကိုထောက်၍ သိန္နဝံ-သဒ္ဓါ ဆား-ဟူသောအနက် ဟောကြောင်းကို သိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယပုံစံ၌ ယုဒ္ဓတ္တာယ-ဟူသော သဒ္ဓန္တရိက်ကို ထောက်ဆ၍ သိန္နဝံ-သဒ္ဓါ မြင်း-ဟူသောအနက်ကို ဟောကြောင်းကို သိခြင်းသည်လည်းကောင်း သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ မည်၏။

အမှာ။ ။ သိဒ္ဓိ ၉-ပါးတွင် မူလသိဒ္ဓိလေးပါးကို အထူးသတိပြု၍ လေ့လာထားပါ။ ထိုတွင်လည်း သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိသည် အလွန်အရာကျယ်၏။ မေးကွက်လည်းကောင်း၏။ ၎င်းကို ကျေပွန်စွာ နားလည်ပါစေ။ ထိုပြင် သိဒ္ဓိကို မေးရာ၌ အဘယ်သိဒ္ဓိဖြစ်သနည်း-ဟု မမေးဘဲ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိဖြစ်ပုံကို ရေးပါ-စသည်ဖြင့် မေးသင့်ပါသည်။ သို့မဟုတ်က အဖြေမှန်ထုတ်ရာ၌ အငြင်းပွားဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

၈-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၉-နံပါတ် စည်းမျဉ်း

အဘိဓမ္မာအရာ၌ သိမ်မွေ့နက်နဲခက်ခဲသော သဘောအဓိပ္ပါယ် အဆုံးအဖြတ်ကို မေးခြင်း။

မှတ်ချက်။ ။လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်-ထုတ်ခြင်းကို မေးခြင်း၊ ပရမတ္ထဓမ္မဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ၊ ဝိထိဖြစ်ပုံ-စသည်ကို မေးခြင်းလည်း စပ်ဆိုင်ပါဝင်သည်။

အမှာ။ ။အဓိပ္ပါယ်အတွက် ကျမ်းရင်းကို ကျေအောင် ကြည့်ထားပါ။ လက္ခဏာဒီစတုက္ကအတွက် အောက်ပါတို့ကို ရအောင်ကျက်၍ ညတိုင်း ပြန်ထားပါ။ အနက်ထင်ပြီးမှ ကျက်လျှင် ပို၍လည်း ရလွယ်၏၊ ပို၍လည်း စွဲ၏။

ပရမတ္ထတရား

စိတ္တံ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ။

သန္ဓဟနပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ နာမရူပပဒဋ္ဌာန်။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၅)

စေတသိက္ခံ စိတ္တနိဿိတလက္ခဏံ၊

စိတ္တေန အဝိယောဂုပ္ပဇ္ဇနရသံ၊

သကသကသံဃဋ္ဌနာနဘဝနာဒိရသံ ဝါ၊

စိတ္တေကာရမ္မဏပစ္စုပဋ္ဌာန်၊

စိတ္တုပ္ပါဒပဒဋ္ဌာန်၊ အာပါထကတဝိသယပဒဋ္ဌာန် ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ရူပံ ရူပနလက္ခဏံ၊ ဝိကိရဏရသံ၊

အဗျာကတပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာန်။ (သမ္မော၊ ၁၂၉)

နိဗ္ဗာန်ံ သန္တိလက္ခဏံ၊ အဇ္ဈတိရသံ၊ အနိမိတ္တပစ္စုပဋ္ဌာန်။

(ပဒဋ္ဌာန်မရကောင်း၊ နိဋ္ဌ၊ မပါ)

အမှာ။ ။လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အောက်ပါအတိုင်း သိပါ။

တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ သဘာဝေါ ဝါ သာမညံ ဝါ လက္ခဏံ နာမ။ ကိစ္စံ ဝါ သမ္ပတ္တိံ ဝါ ရသော နာမ။ ပဒဋ္ဌာနာကာရော ဝါ ဖလံ ဝါ ပစ္စုပဋ္ဌာန် နာမ။ အာသန္နကာရဏံ ပဒဋ္ဌာန် နာမ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ

ကုသလံ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသံ၊
ဝေါဒါနပစ္စု ပဋ္ဌာနံ၊ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)
တစ်နည်း ကုသလံ အနဝဇ္ဇလက္ခဏံ၊ ဝေါဒါနဘာဝရသံ၊
ဣဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)

အကုသလံ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏံ၊
ကုသလပဋိပက္ခရသံ၊ အနတ္ထဇနန ရသံ ဝါ၊
ကာလုသယိယပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သံကိလေသပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ၊
အယောနိသောမနသိ ကာရပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ဝိပါကံ အဝိပါကလက္ခဏံ၊ ဝိဇာနနလက္ခဏံ ဝါ၊
ဝိပစ္စနရသံ၊ သန္တာနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနံ။ (သမ္မော)

ကြိယာ ကရဏမတ္တလက္ခဏာ၊ ဝိဇာနနရသာ၊
ဝေဒနရသာ ဝါ၊ သန္တာနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနံ။ (သမ္မော)

စက္ခုဝိညာဏံ စက္ခုသန္နိသိတရူပဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
ရူပမတ္တာရမ္မဏရသံ၊ ရူပါဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ရူပါရမ္မဏာယ ကိရိယမနောဓာတုယာ အပဂမပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၀၃)
(သောတဝိညာဉ်-စသည်ကိုလည်း နည်းမိ၍ သိပါ။)

သမ္ပဋိဇ္ဈနံ စက္ခုဝိညာဏာဒီနံ အနန္တရံ ရူပါဒီဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
ရူပါဒီနံ သမ္ပဋိဇ္ဈနရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
စက္ခုဝိညာဏာဒီအပဂမပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၀၄)

သန္တိရဏံ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ သန္တိရဏာဒီရသံ၊
တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)

မဟာဝိပါကစိတ္တံ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
တဒါရမ္မဏာဒီရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။ (သမ္မော)

ရူပါဝစရဝိပါကစိတ္တံ ပထဝီကသိဏာဒီပညတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
ပဋိသန္နိအာဒီရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။ (သမ္မော)

အာကာသာနဉ္စာယတနဝိပါကစိတ္တံ အာကာသဝဇ္ဇိတကသိဏေသု ယံကိဉ္စိ
ကသိဏံ ဥဂ္ဂါဋေတွာ လဒ္ဓမာကာသပညတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊

ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊

အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ။ (သမ္မော)

ဝိညာနဉာယတနဝိပါကစိတ္တံ အာကာသာနဉာယတန-

ကုသလစိတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊

တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ။ (သမ္မော)

အာကိဉ္ဇညာယတနဝိပါကစိတ္တံ နတ္ထိဘာဝပညတ္တာရမ္မဏ-

ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊

တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

နေဝသညာနာသညာယတနဝိပါကစိတ္တံ အာကိဉ္ဇညာယတန-

ကုသလစိတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊

တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

လောကုတ္တရဝိပါကစိတ္တံ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊

ဇေနရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇနံ စက္ခုဝိညာဏာဒိပုရေစရူပါဒိဝိဇာနနလက္ခဏံ၊

မနောဓာတုအာဝဇ္ဇနရသံ၊ ရူပါဒိအဘိမုခိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊

ဘဝဂုံပစ္ဆေဒပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

မဟာကြိယစိတ္တံ ဆဋ္ဌာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊

ဇေနရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊

ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ရူပါဝစရကြိယစိတ္တံ ပထဝီကသိဏာဒိပညတ္တာရမ္မဏ-

ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ဇေနရသံ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊

ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

အရူပါဝစရကြိယစိတ္တံ ကသိဏုဂ္ဂါဠိမာကာသာဒိ-

ပညတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ဇေနရသံ၊

တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

စေတသိက်ပိုင်းဆိုင်ရာ

ဗုဒ္ဓသာ ဗုဒ္ဓနလက္ခဏော၊ သံဃဋ္ဌနရသော၊

သန္နိပါတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝေဒနာပစ္စုပဋ္ဌာနော ဝါ၊

အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၁)

ဝေဒနာ ဝေဒယိတလက္ခဏာ၊ အနာဘဝနရသာ၊
ဣဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသာ ဝါ၊
စေတသိကအဿာဒပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၂)

သုခဝေဒနာ ဣဋ္ဌဟေဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏာနာဘဝနလက္ခဏာ၊
သမ္ပယုတ္တာနံ ဥပဗြူဟနရသာ၊
ကာယိကအဿာဒပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ကာယိန္ဒြိယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

သောမနဿဝေဒနာ သာတလက္ခဏာ၊
ဣဋ္ဌာရမ္မဏာနာဘဝနလက္ခဏာ ဝါ၊
သမ္ပယုတ္တာနံ ဥပဗြူဟနရသာ၊ အနဂ္ဂဟပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၀)
တစ်နည်း။ ဝေဒနာရိုးရိုးနှင့် လုံးဝ တူသည်။

အမှာ။ ။ သင်္ဂဟနှင့်ညီအောင် သုခ၊ သောမနဿ-ဟု နှစ်ချက်ခွဲ၍
ရေးထားသည်။ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ကား သုခ၊ သောမနဿ နှစ်ပါးလုံး
ကိုပင် သုခ-ဟုချည်း သုံးစွဲ၏။ ထို့ကြောင့် သောမနဿဝေဒနာ ဖြစ်ပါလျက်
သုခ-ဟုသုံးသော အရာဋ္ဌာနဖြစ်ပါမူ သုခဝေဒနာ-ဟု ဆိုသော်လည်း သောမနဿ
ဝေဒနာအတိုင်း ရေးပါ။ သုခ-အရ ကာယိကသုခကို ကောက်ရတာ သေချာသော
အရာ၌သာ သုခဝေဒနာအတိုင်း ရေးပါ။

ဒုက္ခဝေဒနာ အနိဋ္ဌဟေဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏာနာဘဝနလက္ခဏာ၊
သမ္ပယုတ္တာနံ မိလာပနရသာ၊
ကာယိကာဗာပပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ကာယိန္ဒြိယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ဒေါမနဿဝေဒနာ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနာဘဝနလက္ခဏာ၊
ယထာ ဝါ တထာ ဝါ အနိဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသာ၊
စေတသိကာဗာပပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၈၉)

ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတာနာဘဝနလက္ခဏာ၊
မဇ္ဈတ္တရသာ၊ အဝိဘူတပစ္စုပ္ပန်နာ၊
သုခနိရောဓပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၂၂)

ဈာနုပေက္ခာ မဇ္ဈတ္တလက္ခဏာ၊ အနာဘောဂရသာ၊
အဗျာပါရပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ပိတိဝိရာဂပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၁၈)

ဗြဟ္မဝိဟာရဗေက္ခာ သတ္တေသု မဇ္ဈတ္တာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊

သတ္တေသု သမဘာဝဒဿနရသာ၊

ပဋိဃာနနယဂူပသမပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

ကမ္မဿကတာဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၃၈)

သညာ သဉ္ဇာနနလက္ခဏာ၊ ပစ္စာဘိညာဏရသာ၊

ပုနသဉ္ဇာနနပစ္စယနိမိတ္တကရဏရသာ ဝါ၊

ယထာဂဟိတနိမိတ္တဝသေန အဘိဝိသေသကရဏပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

အစိရဋ္ဌာနပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ၊ ယထာဥပဋ္ဌိတဝိသယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၃)

စေတနာ စေတယိတလက္ခဏာ၊ အာယူဟနရသာ၊

သံဝိဒဟနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ယထာဥပဋ္ဌိတဝိသယပဒဋ္ဌာနာ၊

သဟဇာတဓမ္မပဒဋ္ဌာနာ ဝါ၊ သေသဓန္ဒပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၄)

ဧကဂ္ဂတာ အဝိသာရလက္ခဏာ၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏာ ဝါ၊

ပါမောက္ခလက္ခဏာ ဝါ၊ သဟဇာတာနံ သမ္ပိဏ္ဏနရသာ၊

ဝိက္ခေပဝိဒ္ဓံသနရသာ ဝါ၊ ဥပသမပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

ဉာဏပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ၊ သုခပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၁)

(သမာဓိ-ဟု မေးလျှင်လည်း နည်းတူပင်။)

ဇီဝိတိန္ဒြိယံ အတ္တနာ အဝိနိဘုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ အနုပါလနလက္ခဏာ၊

တေသံ ပဝတ္တနရသံ၊ တေသံယေဝ ဋ္ဌပနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊

ယာပယိတဗ္ဗဓမ္မပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၇)

မနသိကာရော သာရလက္ခဏော၊

သမန္နာဟာရလက္ခဏော ဝါ၊

သမ္ပယုတ္တာနံ အာရမ္မဏေ သမ္ပယောနေရသော၊

အာရမ္မဏာဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊

အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၇)

ဝိတက္ခော အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အဘိနိရောပနလက္ခဏော၊

အာကောဋနလက္ခဏော ဝါ၊ အာဟနနပရိဟနနရသော၊

အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အာနယနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊

ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော၊ အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနော ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၇)

ဝိစာရော အာရမ္မဏာနုမဇ္ဇနလက္ခဏော၊

တတ္ထ သဟဇာတာနုယောနေရသော၊

စိတ္တဿ အနုပုဗန္ဓပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၈)

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရူ

အဓိဗောဏော သန္နိဋ္ဌာနလက္ခဏော၊

အသံသပ္ပနရသော၊ နိစ္ဆယပဒဋ္ဌာနော၊

သန္နိဋ္ဌာတဗ္ဗဓမ္မပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၇)

ဝီရိယံ ဥပတ္တမ္ဘနလက္ခဏံ၊ ပဂ္ဂဟဏလက္ခဏံ ဝါ၊

ဥဿာဟလက္ခဏံ ဝါ၊ သဟဇာတာနံ ဥပတ္တမ္ဘနရသံ၊

အသံသိဒနဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊ သံဝေဂပဒဋ္ဌာနံ၊

ဝီရိယာရမ္ဘဝတ္ထုပ္ပဒဋ္ဌာနံ ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၃)

ပီတိ သမ္ပိယာယနလက္ခဏော၊

ကာယစိတ္တပိနနရသော၊ ဖရဏရသာ ဝါ၊

ဩဒဂျပစ္စုပ္ပန်၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော၊

ပါမောဇ္ဇပဒဋ္ဌာနော ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၈)

ဆန္ဒော ကတ္တုကမ္ပတာလက္ခဏော၊

အာရမ္မဏပရိယေသနရသော၊

အာရမ္မဏေန အတ္ထိကတာပစ္စုပ္ပန်၊

အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၆)

မောဟော စိတ္တဿ အန္တဘာဝလက္ခဏော၊

အညာဏလက္ခဏော ဝါ၊ အသမ္ပဋိဝေဓရသော၊

အာရမ္မဏသဘာဝတ္ထဒနရသော ဝါ၊

အသမ္မာပဋိပတ္တိပစ္စုပ္ပန်၊ အန္တကာရပစ္စုပ္ပန် ဝါ၊

အယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၁)

အဟိရိကံ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ အဇိဂုစ္ဆနလက္ခဏံ၊

အလဇ္ဇာလက္ခဏံ ဝါ၊ အဇိဂုစ္ဆနကာရေန ပါပါနံ ကရဏရသံ၊

ပါပတော အသင်္ကောစနပစ္စုပ္ပန်၊

အတ္တာဂါရဝပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၁)

အနောတ္တပ္ပံ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ အသာရဇ္ဇနလက္ခဏံ၊

အနတ္တာသနလက္ခဏံ ဝါ၊

အနတ္တာသနာကာရေန ပါပါနံ ကရဏရသံ၊

ပါပတော အသင်္ကောစနပစ္စုပ္ပန်၊

ပရေသု အဂါရဝပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၁)

ဥဒ္ဒစ္စံ စေတသော အဂ္ဂပသမလက္ခဏံ၊
အနဝဋ္ဌာနရသံ၊ ဘန္တတ္ထပစ္စုပဒဋ္ဌာနံ၊
စေတသော အဂ္ဂပသမေ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၂)

လောဘော အာရမ္မဏဂ္ဂဟဏလက္ခဏော၊
အဘိသင်္ဂရိသော၊ အပရိစ္စာဂပစ္စုပဒဋ္ဌာနော၊
သံယောဇနိယဓမ္မေသု အဿာဒဒဿနပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၁)

အဘိဇ္ဈာ ပရသမ္ပတ္တိနံ သကကရဏဏုတ္ထာလက္ခဏာ၊
တေနာကာရေန ဒေသနဘာဝရသာ၊
ပရသမ္ပတ္တိအဘိဓုခဘာဝပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
ပရသမ္ပတ္တိသု အဘိရတိပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၁)

ဒိဋ္ဌိ အယောနိသော အဘိနိဝေသလက္ခဏာ၊
ပရာမာသရသာ၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
အရိယာနံ အဒဿနကာမတာဒိပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၀)

မာနော ဥန္နတိလက္ခဏော၊
သမ္ပဂ္ဂဟရသော၊ ဧကတုကမ္ပတာပစ္စုပဒဋ္ဌာနော၊
ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တလောဘပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၇)

ဒေါသော စဏ္ဍိက္ကလက္ခဏော၊
ဝိသပ္ပနရသော၊ အတ္တနော နိဿယဒဟနရသော ဝါ၊
ဒုဿနပစ္စုပဒဋ္ဌာနော၊ အာယာတဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ဗျာပါဒေါ ပရဝိနာသာယ မနောပဒေါသလက္ခဏော၊
(ရသ-စသည့် ဒေါသနှင့်တူ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက်မပါသောကြောင့်
လက္ခဏာအတွက်ပါ ဒေါသအတိုင်းသော်လည်း မှတ်ပါ။)

ဣဿာ ပရသမ္ပတ္တိနံ ဥသုယနလက္ခဏာ၊
တတ္ထေဝ အနဘိရတိရသာ၊
တတော ဝိမုခဘာဝပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊ ပရသမ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

မစ္ဆရိယံ အတ္တနော သမ္ပတ္တိနံ နိဂ္ဂဟနလက္ခဏံ၊
တာသံယေဝ ပရေဟိ သာဓာရဏဘာဝအက္ခမနရသံ၊
သင်္ကောစနပစ္စုပဒဋ္ဌာနံ၊ ကဠုကဉ္စကတာပစ္စုပဒဋ္ဌာနံ ဝါ၊
အတ္တသမ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ဓမ္မာစရိယမုက်ဂ္ဂ

ကုက္ကုဗ္ဗံ ပစ္ဆာနုတပလက္ခဏံ၊ ကတာကတာနုသောစနရသံ၊
ဝိပ္ပဋိသာရပစ္စု ပဋ္ဌာနံ၊ ကတာကတပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၉)

ထိန် အနုသာဟလက္ခဏံ၊
ဝိရိယဝိနောဒနရသံ၊ သံသီဒနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
အရတိတန္တိဝိဓမ္မိတာဒိသု အယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၇)

မိဒ္ဓံ အကမ္မဉာတာလက္ခဏံ၊
ဩဟနရသံ၊ လိနဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ပစလာယိကာနိဒ္ဓါပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ၊
အရတိတန္တိဝိဓမ္မိတာဒိသု အယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၉၇)

ဝိစိကိစ္ဆာ သံသယလက္ခဏာ၊
ကမ္ပနရသာ၊ အနိစ္ဆယပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
အနေကံသဂ္ဂါဟပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ၊
အယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၀၀)

သဒ္ဓါ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ၊
သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာ ဝါ၊ သဒ္ဓဟနလက္ခဏာ ဝါ၊
ဩကပ္ပနလက္ခဏာ ဝါ၊ ပသာဒနရသာ၊
ပက္ခန္ဓနရသာ ဝါ၊ အကာလုသိယပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
အဓိမုတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ၊ သဒ္ဓေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ၊
သောတာပတ္တိယဂံပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၃)

သတိ အပိလာပနလက္ခဏာ၊
ဥပဂ္ဂဏနလက္ခဏာ ဝါ၊ အသမ္မောသနရသာ၊
အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဝိသယာဘိမုခိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ၊
ထိရသညာပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယာဒိသတိပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၅)

ဟိရိ ပါပတော ဇီဂုစ္ဆနလက္ခဏာ၊
လဇ္ဇနာကာရေန ပါပါနံ အကရဏရသာ၊
ပါပတော သင်္ကောစနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
အတ္တဂါရဝပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၈)

ဩက္ကုဗ္ဗံ ဥက္ကာသနလက္ခဏံ၊
ဥက္ကာသနာကာရေန ပါပါနံ အကရဏရသံ၊
ပါပတော သင်္ကောစနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပရဂါရဝပဒဋ္ဌာနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၈)

အလောဏော အာရမ္မဏော စိတ္တဿ အဂေလေက္ခဏော၊
အလဂ္ဂဘာဝလက္ခဏော ဝါ၊ အပရိဂ္ဂဟဏရသော၊
အနလ္လိနဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၀)

အဒေါဿော အစက္ကိက္ကလက္ခဏော၊
အဝိရောဓလက္ခဏော ဝါ၊
အာဃာတဝိနယရသော၊ ပရိဋ္ဌာဟဝိနယရသော ဝါ၊
သောမ္မဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၁)

တဏှမဇ္ဈတ္တတာ စိတ္တစေတသိကာနံ သမဝါဟိတလက္ခဏာ၊
ဦးနာဓိကနိဝါရဏရသာ၊
ပက္ခပါတုပစ္ဆေဒနရသာ ဝါ၊
မဇ္ဈတ္တဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊
ပီတိဝိယောဂပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၇)

ကာယပဿဒ္ဓိ ကာယဒရထဝုပသမလက္ခဏာ၊
ကာယဒရထနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊
ကာယဿ အပရိပ္ပန္နသိတိဘာဝပစ္စုပ္ပန်နော၊
ကာယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၄)

စိတ္တပဿဒ္ဓိ ကာယနေရာမှာ စိတ္တကိုထည့်၍ ကာယပဿဒ္ဓိ-နည်းတူ ဆိုရ
သည်။ ပဿဒ္ဓိယော-ဟု ပေါင်း၍မေးလျှင် ကာယ၊ စိတ္တဟု နှစ်ချက်လုံးဆို။ နောက်
လည်း ဤနည်းပင်။

ကာယလဟုတာ ကာယဂရဘာဝဝုပသမလက္ခဏာ၊
ကာယဂရဘာဝနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊
ကာယဿ အဒန္တတာပစ္စုပ္ပန်နော၊
ကာယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၄)

ကာယမုဒတာ ကာယထဒ္ဓဘာဝဝုပသမလက္ခဏာ၊
ကာယထဒ္ဓဘာဝနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊
အပ္ပဋိဃာတပစ္စုပ္ပန်နော၊
ကာယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၄)

ကာယကမ္မညတာ ကာယအကမ္မညဘာဝဝုပသမလက္ခဏာ၊
ကာယဿ အကမ္မညဘာဝနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊

ဓမ္မာစရိယဗျက်ဂ္ဂ

ကာယဿ အာရမ္မဏကရဏသမ္ပတ္တိပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
ကာယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၄)

ကာယပါဂုညတာ ကာယဿ အဂေလညဘာဝလက္ခဏာ၊
ကာယဂေလည နိမ္မဒ္ဒနရသာ၊
နိရောဒိနဝပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၅)

ကာယုဇ္ဇကတာ ကာယဿ အဇ္ဇဝလက္ခဏာ၊
ကာယကုဋိလဘာဝနိမ္မဒ္ဒန ရသာ၊
အဇိမုတာပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၅)

ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ ကာယဒုစ္စရိတဝတ္ထုဿ အဝိတိက္ကမလက္ခဏာ၊
ကာယဒုစ္စရိတဝတ္ထုတော သင်္ကောစနရသာ၊
အကြိယပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၇)

အမှာ။ ။ ဝစိ၊ မနောတို့ကို မှီ၍ဆိုပါ။ ဝိရတိယော-ဟု သာမညမေးလျှင်
ကာ: အောက်ပါအတိုင်း ဖြေပါ။

ဝိရတိယော ကာယဒုစ္စရိတာဒိဝတ္ထုနံ အဝိတိက္ကမလက္ခဏာ၊
ကာယဒုစ္စရိတာဒိဝတ္ထုတော သင်္ကောစနရသာ၊
အကိရိယပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၇၇)

သမ္ဘာဝါစာ ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊
ဝိရမဏရသာ၊ မိစ္ဆာဝါစာပဟာနပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပအပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

သမ္ဘာကမ္မန္တော သမုဋ္ဌာနလက္ခဏော၊
ဝိရမဏရသော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တပဟာနပစ္စုပဒဋ္ဌာနော၊
သဒ္ဓါ ။ ပ ။ ပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

သမ္ဘာအာဇီဝေါ ဝေါဒါနလက္ခဏော၊
ဉာယဇီဝပဝတ္တိရသော၊
မိစ္ဆာဇီဝပဟာနပစ္စုပဒဋ္ဌာနော၊
သဒ္ဓါ ။ ပ ။ ပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

မေတ္တာ ဟိတာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊
ဟိတုပသံဟာရရသာ၊

အာဃာတဝိနယပစ္စုပ္ပန်နာ၊

သတ္တာနံ မနာပဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၃၇)

ကရုဏာ ဒုက္ခာပနယနာကာရပ္ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊

ပရဒုက္ခာသဟနရသာ၊ အဝိဟိံသာပစ္စုပ္ပန်နာ၊

ဒုက္ခာဘိဘူတာနံ အနာထဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၃၇)

မုဒိတာ သတ္တေသု ပမောဒနလက္ခဏာ၊

အနိဿာယနရသာ၊ အရတိဝိဃာတပစ္စုပ္ပန်နာ၊

သတ္တာနံ သမ္ပတ္တိဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၃၈)

ပညာ ဩဘာသနလက္ခဏာ၊ ပဇာနနလက္ခဏာ ဝါ၊

ယထာသဘာဝပဋိဝေဓလက္ခဏာ ဝါ၊

အက္ခလိတပဋိဝေဓလက္ခဏာ ဝါ၊

ဝိသယောဘာသရသာ၊ အသမ္မောဟပစ္စုပ္ပန်နာ၊

ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနာ၊ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနာ ဝါ၊

ယထာဥပဋ္ဌိတဝိသယပဒဋ္ဌာနာ ဝါ၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၅)

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ

ပထဝီဓာတု ကက္ခဋ္ဌတ္တလက္ခဏာ၊

ပတိဋ္ဌာနရသာ၊

သမ္ပဋိစ္ဆနပစ္စုပ္ပန်နာ၊

သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၈)

အာပေါဓာတု ပဏ္ဍရဏလက္ခဏော၊

ဗြူဟနရသော၊ သင်္ဂဟပစ္စုပ္ပန်နော၊

သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၈)

တေဇောဓာတု ဥဏှတ္တလက္ခဏော၊

ပရိပါစနရသော၊ မဒ္ဒဝါနုပ္ပါဒနပစ္စုပ္ပန်နော၊

သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၈)

ဝါယောဓာတု ဝိတ္တမ္ဘနလက္ခဏော၊

သမုဒိရဏရသော၊

အဘိနိဟာရပစ္စုပ္ပန်နော၊

သေသဘူတတ္တယပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၈)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

စက္ခု ရူပါဘိဿာတာရဟဘူတပ္ပသာဒလက္ခဏံ၊
 ဒဋ္ဌကမတောနိဒါနကမ္မသမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒလက္ခဏံ ဝါ၊
 ရူပေသု အာဝိဉ္ဇနရသံ၊
 စက္ခုဝိညာဏဿ အာဓာရဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊
 ဒဋ္ဌကမတောနိဒါနကမ္မသေမုဋ္ဌာနဘူတပဒဋ္ဌာန်။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၄၉)
 အမှာ။ ။သောတ၊ ယာန၊ ဇိဝါ၊ ကာယ-တို့ကို နည်းမှီ၍ဆိုပါ။

ရူပံ စက္ခုပုဋိဟနနလက္ခဏံ၊
 စက္ခုဝိညာဏဿ ဝိသယဘာဝရသံ၊
 တဿေဝ ဂေါစရပစ္စုပ္ပန်၊
 စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာန်။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၅၅)
 အမှာ။ ။သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-တို့ကို နည်းမှီ၍ဆိုပါ။

ဣတ္ထိန္ဒြိယံ ဣတ္ထိဘာဝလက္ခဏံ၊
 “ဣတ္ထိ” တိပကာသနရသံ၊
 ဣတ္ထိလိင်္ဂနိမိတ္တကုတ္တာကပ္ပိနံ ကာရဏဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊
 စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာန်။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၅၈)

အမှာ။ ။ပုရိသိန္ဒြေ-ကို နည်းမှီ၍ဆိုပါ။

ဟဒယဝတ္ထု ဒွိန္ဒံ ဓာတုနံ နိဿယလက္ခဏံ၊
 တာသံ အာဓာရရသံ၊
 တာသံ ဥဗ္ဗာဟနပစ္စုပ္ပန်၊
 စတုမဟာဘူတဝိသယပဒဋ္ဌာန်။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

အာဟာရော သြဇာလက္ခဏော၊
 ရူပါဟရဏရသော၊ ဥပတ္တမ္ဘနပစ္စုပ္ပန်၊
 ကဗဠံ ကတွာ အာဟရိတဗ္ဗဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၈)

အာကာသဓာတု ရူပပရိစ္ဆေဒလက္ခဏာ၊
 ရူပပရိယန္တပူကာသနရသာ၊
 ရူပမရိယာဒပစ္စုပ္ပန်၊
 အသမ္ပုဋ္ဌဘာဝဆိဒ္ဓဝိဝရဘာဝပစ္စုပ္ပန် ဝါ၊
 ပရိစ္ဆိန္ဒရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ဝိညတ္တိ ဝိညတ္တိလက္ခဏာ၊

အဓိပ္ပါယ်ပကာသနရသာ၊

စလဃောသဟေတုဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

စိတ္တဘေတုပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ကာယဝိညတ္တိ အဘိက္ကမာဒိပဝတ္တကစိတ္တသမုဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊

အဓိပ္ပါယ်ပကာသနရသာ၊

ကာယဝိပွန့်နဟေတုဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

စိတ္တသမုဋ္ဌာနဝါယောဓာတုပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

ဝစီဝိညတ္တိ ဝစီဘေဒပဝတ္တကစိတ္တသမုဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊

အဓိပ္ပါယ်ပကာသနရသာ၊

ဝစီဃောသဟေတုဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

စိတ္တသမုဋ္ဌာနပထဝီဓာတုပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ မပါ)

လဟုတာ အဒန္တတာလက္ခဏာ၊

ရူပါနံ ဂရုဘာဝဝိနောဒနရသာ၊

လဟုပဝတ္တိတာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

လဟုရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၂)

မုဒုတာ အထဒ္ဒတာလက္ခဏာ၊

ရူပါနံ ထဒ္ဒဘာဝဝိနောဒနရသာ၊

သဗ္ဗကြိယာသု အဝိရောခိတာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

မုဒုရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၂)

ကမ္မညတာ သရိရကြိယာနုက္ခလကမ္မညဘာဝလက္ခဏာ၊

အကမ္မညတာဝိနောဒနရသာ၊

အဒုဗ္ဗလဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊

ကမ္မညရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၂)

ဥပစယော အာစယလက္ခဏော၊

ပုဗ္ဗန္တတော ရူပါနံ ဥမ္မုဇ္ဇာပနရသာ၊

နိယျာတနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊

ပရိပုဏ္ဏဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော ဝါ၊

ဥပစိတရူပပဒဋ္ဌာနော။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၄)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

သန္တတိ ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊
အနုပ္ပဗန္ဓရသာ၊ အနုပ္ပဗန္ဓေဒပစ္စုပ္ပန်နာ၊
အနုပ္ပဗန္ဓရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၄)

ဧရတာ ရူပပရိပါကလက္ခဏာ၊
ဥပနယနရသာ၊
သဘာဝါနပဂမေပိ နဝဘာဝါပဂမပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ပရိပစ္စမာနရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၅)

အနိစ္စတာ ပရိဘောဒလက္ခဏာ၊
သံသီဒနရသာ၊ ဓယဝယပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ပရိဘိဇ္ဇမာနရူပပဒဋ္ဌာနာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၆၅)

အတွေ့တွေ့ပိုင်း

အမှာ။ ။အောက်ပါတို့သည် အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာတွင် မပါဝင်
သော်လည်း သမ္မောဟဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာတွင် ပါဝင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်
ထည့်သွင်း ရေးသားလိုက်ပါသည်။ ကျက်ထားနိုင်လျှင် ကောင်း၏။ သို့ရာတွင်
စာမေးပွဲ၌ကား မေးမည် မထင်ပါ။ ရှေ့က ဆိုခဲ့သော စတုက္ကများထဲမှ ဋ္ဌ-မပါ
ဟု ဆိုခဲ့သော စတုက္ကများ၌လည်း နည်းတူပင်မှတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ကြိယာငါးတန်
ထုတ်ပြန်ရာ၌ကား အသုံးကျနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျက်ထားခြင်းသည်သာ
အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။

သစ္စံ အဝိသံဝါဒနလက္ခဏံ၊
ယာထာဝဝိဘာဝနရသံ၊
သာဓုတာပစ္စုပ္ပန်နာ၊
သောရစ္စပဒဋ္ဌာနံ။

ဒုက္ခသစ္စံ ဗာဓနလက္ခဏံ၊
သန္တာပနရသံ၊ ပဝတ္တိပစ္စုပ္ပန်နာ၊
သမုဒယပဒဋ္ဌာနံ။

သမုဒယသစ္စံ ပဘဝလက္ခဏံ၊
အနုပ္ပဗန္ဓေဒကရဏရသံ၊
ပလိဗောပေစ္စုပ္ပန်နာ၊
အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနံ။

နိရောဓသစ္စံ နိဗ္ဗာန်အတိုင်းပင်။

မဂ္ဂသစ္စံ နိယျာနလက္ခဏံ၊
ကိလေသပဟာနကရဏရသံ၊
ဝုဋ္ဌာနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဝိပဿနာဂေါတြဘူပဒဋ္ဌာနံ။

အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂါ အနိဋ္ဌသမောဓာနလက္ခဏော၊
စိတ္တဝိယာတကရဏရသော၊
အနတ္တဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနော။

ပိယေဟိ ဝိပုယောဂါ ဣဋ္ဌဝတ္ထုပိယောဂလက္ခဏော၊
သောကုပ္ပာဒနရသော၊
ဗျဿနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနော။

ယံပိစ္ဆံ န လဘတိ၊ သာ အလဗ္ဘနေယျဝတ္ထုဣစ္ဆာလက္ခဏော၊
တပ္ပရိယေသနရသာ၊
တေသံ အပ္ပဝတ္တိပစ္စုပဒဋ္ဌာနာ၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒဿနလက္ခဏော၊
ဓာတုပကာသနရသာ၊
အဝိဇ္ဇန္တကာရဝိဒ္ဓံသနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနာ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာ စိတ္တာဘိနိဟာရောပနလက္ခဏော၊
အပ္ပနာရသော၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပပဟာနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော။

သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ သမ္မာအာဇီဝ-တို့ကို ရှေ့ကအတိုင်းဆိုပါ။

သမ္မာဝါယာမော ပဂ္ဂဟလက္ခဏော၊
အနုပ္ပန္နအကုသလုပ္ပါဒနာဒိရသော၊
မိစ္ဆာဝါယာမပဟာနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဝိရိယာရမ္ဘဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနော။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

သမ္မာသတိ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊
အသမ္မုဿနရသာ၊
မိစ္ဆာသတိပဟာနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
ထိရသညာပဒဋ္ဌာနာ။

သမ္မာသမာဓိ အဝိက္ခေပလက္ခဏော၊
သမာဓာနရသော၊
မိစ္ဆာသမာဓိပဟာနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
သုခပဒဋ္ဌာနော။

ဒါနံ ပရိစ္စာဂလက္ခဏံ၊
လောဘဝိဒ္ဓံသနရသံ၊
အနာသတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဒေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။

သီလံ သီလနလက္ခဏံ၊
ဒုဿီလျဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ အနဝဇ္ဇရသံ ဝါ၊
သောစေယျပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဟိရောတ္တပ္ပပဒဋ္ဌာနံ။

ဈာန် ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခဏံ၊
နိဝရဏဝိက္ခမ္ဘနရသံ၊ ဈာနသမာပတ္တိပရိဂ္ဂဟိတရသံ ဝါ၊
ဝိပဿနာဝနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဣဒ္ဓိပုဂ္ဂလောကသမ္ပတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ၊
ဥပစာရသမာဓိပဒဋ္ဌာနံ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဧရာမရဏာဒိနံ ဓမ္မာနံ ပစ္စယလက္ခဏော၊
ဒုက္ခာနုဗန္ဓနရသော၊
ကုမ္မဂ္ဂပစ္စုပဋ္ဌာနော။

အဝိဇ္ဇာ အညာဏလက္ခဏာ၊
သမ္မောဟနရသာ၊
ဆာဒနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အာသဝပဒဋ္ဌာနာ။

သင်္ခါရာ အဘိသင်္ခရဏလက္ခဏာ၊
အာယူဟနရသာ၊
စေတနာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနာ။

အမှာ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ရှေ့ရှေ့ပုဒ်ကို ပဒဋ္ဌာန်အဖြစ် ထုတ်ရမည်။

ဝိညာဏံ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ ပဋိသန္ဓိပစ္စုပ္ပန်၊
သင်္ခါရပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝတ္ထာရမ္ပဏပဒဋ္ဌာနံ ဝါ။

နာမံ နမနလက္ခဏံ၊
သမ္ပယောဂရသံ၊
အဝိနိဗ္ဗောဂပစ္စုပ္ပန်၊
ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။
စူဠံ ရိုးရိုးရုပ်တုန်းက အတိုင်းပင်ဆိုပါ။

သဋ္ဌာယတနံ အာယတနလက္ခဏံ၊
ဒဿနာဒိရသံ၊
ဝတ္ထုဒ္ဓါရာဘာဝပစ္စုပ္ပန်၊
နာမရူပပဒဋ္ဌာနံ။

ဖဿော ဖုသနလက္ခဏော၊
သံယဋ္ဌနရသော၊ သင်္ဂတိပစ္စုပ္ပန်နော၊
သဋ္ဌာယတနပဒဋ္ဌာနော။

ဝေဒနာ အနာဘဝနလက္ခဏာ၊
ဝိသယရသသမ္ပောဂရသာ၊
သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဖဿပဒဋ္ဌာနာ။

တဏှာ ဟေတုလက္ခဏာ၊
အဘိနန္ဒနရသာ၊
အတိတ္တိဘာဝပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနာ။

ဥပါဒါနံ ဂဟဏလက္ခဏံ၊
အမုဉ္ဇနရသံ၊ တဏှာဒဋ္ဌတ္တဒိဋ္ဌိပစ္စုပ္ပန်၊
တဏှာပဒဋ္ဌာနံ။

ဘဝေါ ကမ္မကမ္မဖလလက္ခဏော၊
ဘာဝနဘာဝနရသော၊
ကုသလာကုသလာဗျာကတပစ္စုပ္ပန်နော၊
ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာနော။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

ဇာတိ တတ္ထ တတ္ထ ဘဝေ ပထမာဘိနိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ၊
နိယျာတနရသာ၊ အတိတဘဝတော ဣဓ ဥမ္မုဇ္ဇာပနပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ဖလဝသေန ဒုက္ခဝိစိတ္တတာပစ္စုပ္ပန်နာ ဝါ၊ ဘဝပဒဋ္ဌာနာ။

ဇရာ ခန္ဓပရိပါကလက္ခဏာ၊
မရဏူပနယနရသာ၊
ယောဗ္ဗနဝိနာသပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ၊ ဓာတုဝိပတ္တိပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။

မရဏံ စုတိလက္ခဏံ၊
ဉာတိမိတ္တဝိယောဂရသံ၊
ဂတိပ္ပဝါသပစ္စုပ္ပန်နာ၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ၊ ဗျာဓိပဒဋ္ဌာနံ ဝါ။

သောဏော အန္တောနိဇ္ဈာယနလက္ခဏော၊
စေတသော ပရိနိဇ္ဈာနရသော၊
အနုသောစနပစ္စုပ္ပန်နော၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနော၊ ကတာကတပဒဋ္ဌာနော ဝါ။

ပရိဒေဝေါ လာလပ္ပနလက္ခဏော၊
ဂုဏဒေါသပရိကိတ္တနရသော၊
သမ္ဘမပစ္စုပ္ပန်နော၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနော၊ ပေမဓာတုပဒဋ္ဌာနော ဝါ။

ဒုက္ခံ ကာယပိဋကလက္ခဏံ၊
ဒုပ္ပညာနံ ဒေါမနဿကရဏရသံ၊
ကာယိကာဗာဓပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

တစ်နည်း၊ ဒုက္ခံ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနဘဝနလက္ခဏံ၊
အနိဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသံ၊
ကာယိကာဗာဓပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

ဒေါမနဿံ စိတ္တပိဋကလက္ခဏံ၊
မနောဝိဃာတရသံ၊
မာနသဗျာဓိပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

တစ်နည်း၊ ဒေါမနဿံ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာနဘဝနလက္ခဏံ၊

အနိဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသံ၊
စေတသိကာဗာဓပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

ဥပါယာသော ဗျာသတ္တိလက္ခဏော၊
စိတ္တပရိဒဟနလက္ခဏော ဝါ၊
နိတ္ထုနနရသော၊ ဝိသာဒပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနော။

၉-နံပါတ် စည်းများနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

၁၀-နံပါတ် စည်းများ

ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာဝါကျ၌ သင့်ရာပုဒ်တို့၏ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း စပ်နည်းနှင့်တကွ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်ပုံ၊ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံကို မေးခြင်း။

အမှာ။ ။ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း စာစပ်ပုံကို ပါရာဇိကဏ် နံပါတ် ၂-မှာ ရေးခဲ့သည့်အတိုင်း အကျယ်သိပါ။ ဤ၌ ပုံစံတစ်ခုကိုသာ ထုတ်ပြပါအံ့။

အဓမ္မော နိရယံ နေတိ-၌ အဓမ္မော-ကာ: အကြောင်း၊ သဟဇာတပစ္စည်း၊ နေတိ-ကာ: အကျိုး၊ သဟဇာတပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏-စသည်ဖြင့် သိပါ။

၎င်းပြင် ကတ္တာ:နှင့်ကြိယာ၊ စပ်ပါကြ သ, နန်, ပူ-စသော ဆောင်ပုဒ်သည် ပဋ္ဌာန်းစာစပ်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်နှင့် မဆိုင်။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း ပြိုင်၌ကာ: သဘာဝကို ရှုဆင်ခြင်ရမည်။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်နည်း

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း ပြိုင်လိုသောအခါ-

- ၁။ ပစ္စည်းတရား, ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏ အရကို ကောက်ရမည်။
- ၂။ အာရမ္မဏမျိုး, သဟဇာတမျိုး-စသော အမျိုး ၉-ပါးတွင် သင့်လျော်ရာသို့ သွင်းရမည်။
- ၃။ ဆိုင်ရာ အမျိုးပစ္စည်းများထဲမှ ရသင့်သော ပစ္စည်းများကို ထုတ်ရမည်။

ပုံစံ။ ။အဓမ္မော နိရယံ နေတိ-၌ အဓမ္မော-အရ အကုသိုလ်ဒွါဒသ၌ ရှိသော လောဘ, ဒေါသ, မောဟ-ဟူသော ပစ္စည်းတရားတို့ကို ယူ၍ နေတိ-အရ အကုသိုလ်ဒွါဒသ၊ ဟိတ်သုံးပါးကြည့်သော စေတသိက် စတုဝိသ-ဟူသော သမ္မယုတ္တက္ခန္ဓာ၊ သဟိတ်စိတ္တရေပုံ၊ သဟိတ်ပဋိသန္ဓေကမ္မရေပုံ-ဟူသော ပစ္စယုပ္ပန်

တို့ကို ကောက်ယူပြီးလျှင် ပစ္စည်းတရားတို့က ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့အား သဟဇာတ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းတို့ကား ဟေတု၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-ပေါင်း ၈-ပစ္စယ သတ္တိ ဖြစ်၏။

ရှင်း။ ။ပစ္စည်းတရားနှင့် ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ အာရုံနှင့်အာရမ္မဏီက သဘောရှိလျှင် အာရမ္မဏမျိုးပြိုင်ရမည်။ အတူတကွ ဖြစ်ကြလျှင် သဟဇာတမျိုး ပြိုင်ရသည်။ တစ်ဝိထိတည်း ရှေ့နောက်ဆက်၍ ဖြစ်လျှင် အနန္တရမျိုး ပြိုင်ရသည်။ ဝိထိကွဲလျက် ရှေ့နောက်ဆက်၍ ဖြစ်လျှင် ဥပနိဿယမျိုး ပြိုင်ရသည်။ နိဿယနှင့် နိဿိတသဘောရှိလျှင် ပုရောတမျိုး ပြိုင်ရသည်။ ပစ္စည်းတရားကနောက် ပစ္စယုပ္ပန် တရားကရှေ့ဖြစ်နေလျှင် ပစ္စာဇာတမျိုး ပြိုင်ရသည်။ ပစ္စည်းတရားက ကံတရားဖြစ်၍ ပစ္စယုပ္ပန်တရားက အကျိုးတရားဖြစ်လျှင် ကမ္မမျိုး ပြိုင်ရသည်။ ပစ္စည်းတရားက ရုပ်အာဟာရဖြစ်လျှင် အာဟာရမျိုး ပြိုင်ရသည်။ ပစ္စည်းတရားက ရူပဇီဝိတိန္ဒြေ ဖြစ်လျှင် ဣန္ဒြိယမျိုး ပြိုင်ရသည်။

ဤ၌ ပစ္စည်းတရားနှင့် ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့သည် အတူတကွ ဖြစ်ကြသော ကြောင့် သဟဇာတမျိုး ဖြစ်သည်။ သဟဇာတမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် သဟဇာတမျိုး ၁၅-ပါးထဲမှ ရသင့်ရာကို ရှာဖွေသောအခါ ၈-ပစ္စည်းထွက်လာ၏။

ဟေတု၌ သဘာဝပစ္စည်း ၁၁-ပါး ရှိသော်လည်း “အဓိပတိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ” ဟူသော အငယ် သုံးပစ္စည်းတို့သည် အမောဟနှင့်ပတ်သက်၍သာ ဟေတုနှင့် သဘာဝဖြစ်နေကြသည်။ ဤ၌ ပစ္စည်းတရားတွင် အမောဟ-ဟူသော ဟိတ်တရား မပါဝင်။ ထို့ကြောင့် အငယ် ပစ္စည်းသုံးပါးကို မထည့်သွင်းရခြင်း ဖြစ်သည်။ အလတ် လေးပစ္စည်းတွင်လည်း ဝိပါကနှင့် မဆိုင်သောကြောင့် ဝိပါကကို ဖြုတ် ထားရသည်။ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ-တို့ကား ယထာရဟ-ပြိုင်နိုင်ကြ သည်။ ပုစ္ဆာကလည်း တစ်ပြိုင်နက်-ဟုလည်းကောင်း၊ ယထာရဟ-ဟုလည်း ကောင်း ခွဲခြား၍ မေးမထား။ ထို့ကြောင့် တစ်ပြိုင်နက်ရော ယထာရဟပါ ထုတ်ယူ ထားသည်။

အထက်ပါ အချက်များကို သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားထားလျှင် ပစ္စည်းပြိုင် လွယ်ပါလိမ့်မည်။ ပဋ္ဌာန်းအရကောက်ထဲမှ ယဋနာကိုလည်း လေ့လာပါ။ ဤ၌ ကား သုဒ္ဓသင်္ချာကိုသာ ထုတ်ပြလိုက်ပါသည်။ ရအောင် ကျက်၍ ညတိုင်း ပြန်ဆို ထားပါ။

သုဒ္ဓသင်္ချာ

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းသည် ဟေတု၊ အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ပစ္စာဇာတ၊ အာသေဝန၊ ကမ္မ၊ ဝိပါက၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ၊ အဝိဂတ-ဟူ၍ ၂၄-ပါး ပြား၏။

ယင်း ၂၄-ပါးကို အမျိုးအားဖြင့် ခွဲခြား၍ ယူလိုက်လျှင်ကား အာရမ္မဏမျိုး ၈-ပါး၊ သဟဇာတမျိုး ၁၅-ပါး၊ အနန္တရမျိုး ၇-ပါး၊ ဥပနိဿယမျိုး ၂-ပါး၊ ပုရေဇာတမျိုး ၆-ပါး၊ ပစ္စာဇာတမျိုး ၄-ပါး၊ ကမ္မမျိုး ၁-ပါး၊ အာဟာရမျိုး ၃-ပါး၊ ဣန္ဒြိယမျိုး ၃-ပါးဟု ၉-မျိုးသာ ထွက်လာလေသည်။ ထိုတွင်-

၁။ အာရမ္မဏမျိုး ၈-ပါး

အာရမ္မဏမျိုး ၈-ပါးဟူသော်ကား-အာရမ္မဏ၊ အာရမ္မဏာဓိပတိ၊ ဝတ္ထာ-ရမ္မဏပုရေဇာတနိဿယ၊ အာရမ္မဏူပနိဿယ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတ၊ ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတဝိပွယုတ္တ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတတ္ထိ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတအဝိဂတ-ဟူသည်တည်း။ အကျဉ်းအားဖြင့် ရေတွက်လျှင် အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-ဟူသည်တည်း။ ထိုတွင်-

၁။ အာရမ္မဏ၌ ပစ္စည်းတရားကား-စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတသိက် ဒွေပညာသ၊ ရုပ်အဋ္ဌဝိသ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပညတ်-တို့တည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတသိက်ဒွေပညာသ-တို့တည်း။ ပစ္စည်းရေကာ-အာရမ္မဏ တစ်ခုသာတည်း။

မှတ်ချက်။ ။အာရမ္မဏမျိုး ၈-ပစ္စည်းအနက် အာရမ္မဏပစ္စည်းသာ ပဓာနခေါင်းဆောင်ပစ္စည်းတည်း။ ယင်းပစ္စည်း၌သာ အာရမ္မဏမျိုးဆိုင်ရာပစ္စည်း၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားများ အပြည့်အစုံ ရသည်။ ကျန်သော အဓိပတိစသည်တို့၏ ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကား ဤအာရမ္မဏ၏ တရားများထဲမှ လျော်သလို လျော့၍ နှုတ်ယူထားသော တရားများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်လာမည့် သုဒ္ဓသင်္ချာတိုင်း၌ အာရမ္မဏပစ္စည်း ပါဝင်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၂။ အာရမ္မဏာဓိပတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဿယ (အာ+စိ) ၌ ပစ္စည်းတရားကား-အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော ဣဋ္ဌဖြစ်သော နိပ္ပန္နရုပ် အဋ္ဌာရသ၊ ဒေါသမူဒွေး၊ မောဟမူဒွေး၊ ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဉ်ကြည်သော စိတ် ၈၄-ခု၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိဝိကိစ္ဆာကြည်သော စေတသိက် ၄၇-ခု၊ နိဗ္ဗာန်-တို့တည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-အလေးအမြတ်ပြုတတ်သော လောဘမူစိတ် ၈-ခု၊ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈-ခု၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ လောကုတ္တရာ စိတ် ၈-ခုတို့တည်း။ ပစ္စည်းရေကား-အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ ၃-ပစ္စည်းတည်း။

အမှာ။ ။ဤမျှဖြင့် ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်ပုံ မထင်ရှားသေး၍ အောက်ပါ အတိုင်း ခွဲခြား မှတ်ပါဦး။

၁။ လောဘမူစိတ် ၈-ခုအားတပ်သော နိပ္ပန္နရုပ် အဋ္ဌာရသ၊ ဒေါသမူဒွေး၊ မောဟမူဒွေး၊ ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဉ်ကြည်သော လောကီစိတ် ၇၆-ခု၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကြည်သော စေတသိက် ၄၇-ခု။

၂။ မဟာကုသိုလ် ဉာဏဝိပွယုတ်စိတ် ၄-ခုအားတပ်သော လောကီကုသိုလ် သတ္တရသ။

၃။ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် လေးခုအားတပ်သော လောကီကုသိုလ် သတ္တရသ၊ အောက်မဂ်သုံးခု၊ အောက်ဖိုလ်သုံးခု၊ နိဗ္ဗာန်။

၄။ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် လေးခုအားတပ်သော အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်။

၅။ လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခုအားတပ်သော နိဗ္ဗာန်။
မှတ်ချက်။ ။ပစ္စယုပ္ပန်ကို မူသေထား၍ ခွဲခြားထားသည်ကို သတိပြု၍ ကျက်မှတ်ပါ။

၃။ အာရမ္မဏပုရေဇာတ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတတ္ထိ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတ အဝိဂတ(အာ+ပ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-ပစ္စုပ္ပန် နိပ္ပန္နရုပ် အဋ္ဌာရသတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ကာမစိတ် စတုပညာသ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အာရမ္မဏ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်းတည်း။

၄။ ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတနိဿယ၊ ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတ၊ ဝတ္ထာရမ္မဏ ပုရေဇာတဝိပွယုတ္တ၊ ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတတ္ထိ၊ ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတအဝိဂတ (ဝတ္ထာ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-စုတိစိတ်မှ ပြန်၍ရေသော် တစ်ဆယ့်ခုနစ်ချက် မြောက်သော စိတ်နှင့်အတူဥပါဒ်သော ဟဒယဝတ္ထုတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မရဏာသန္ဓေ ၅-ချက်၊ တဒါရုံ ၈ကာဒသတည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အာရမ္မဏ၊ နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းတည်း။

မှတ်ချက်။ ။အာရမ္မဏမျိုး ၈-ပစ္စည်းကို တရားအရကောက်ကို လိုက်၍ ခွဲခြားလိုက်လျှင် အာရမ္မဏတစ်ခု၊ အဓိပတိနှင့် ဥပနိဿယတစ်ခု၊ ပုရေဇာတအတ္ထိ အဝိဂတတစ်ခု၊ နိဿယနှင့် ဝိပ္ပယုတ္တတစ်ခု-ဟု ၄-ခုသာ ထွက်လာကြသည်။ ထိုတွင် နိဿယနှင့် ဝိပ္ပယုတ္တဖြစ်တိုင်း ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-တို့က လိုက် နိုင်ကြသည်ချည်းသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နိဿယနှင့်ဝိပ္ပယုတ္တတို့အတွက် ပြဆို သော ဝတ္ထာသုဒ္ဓသင်္ချာတွင် ပုရေဇာတ-စသည်တို့ ပါဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သဘော ပေါက်အောင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။

၅။ အာရမ္မဏပုရေဇာတာဓိပတိ (အာ+ပု+ဓိ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-အလေး အမြတ်ပြုအပ်သော ဣဋ္ဌဖြစ်သော နိပ္ပန္နရုပ် အဋ္ဌာရသတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-အလေးအမြတ်ပြုတတ်သော လောဘမူ ၈-ခုတည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းတည်း။

ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတာဓိပတိ (ဝတ္ထာ+ဓိ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော စုတိစိတ်မှ ပြန်၍ရေသော် တစ်ဆယ့်ခုနစ်ချက်မြောက်သော စိတ်နှင့် အတူ ဥပါဒ်သော ဟဒယဝတ္ထုတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-အလေးအမြတ်ပြုတတ်သော လောဘမူ မရဏာသန္ဓေဇာ ငါးချက်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၈-ပစ္စည်းတည်း။

မှတ်ချက်။ ။အာ+ပု+ဓိ-သည် အာရမ္မဏပုရေဇာတမှ ထွက်လာ၍ ဝတ္ထာ+ဓိမှာ ဝတ္ထာရမ္မဏပုရေဇာတမှ ထွက်လာသည့် အစိတ်တရားတို့ပင်ဖြစ် ကြောင်းကို နားလည်ပါ။ နောက်နောက်သုဒ္ဓသင်္ချာက ရှေ့ရှေ့သုဒ္ဓသင်္ချာထက် တရား လျော့လျော့လာ၍ ပစ္စည်းရေ များများလာကြောင်းကိုလည်း လေ့လာကြည့်ပါ။ သဟဇာတမျိုး စသည်တို့၌လည်း ဤသဘောသွားပင်တည်း။

အာရမ္မဏမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ပုံစံ-၁။ ။အရဟာ မဂ္ဂါ ဝုဋ္ဌဟိတွာ မဂ္ဂံ ပစ္စဝေက္ခတိ-၌ မဂ္ဂံ-အရ အရဟတ္တမဂ် ပစ္စည်းတရားကို ယူ၍ ပစ္စဝေက္ခတိ-အရ ဆင်ခြင်သော မဟာ ကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်ကို ယူ၍ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရ-

မ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယသတ္တိကား အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ ၃-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။အရဟတ္တမဂ် ပစ္စည်းတရားနှင့် မဟာကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို သုဒ္ဓသင်္ချာအတွင်း ထည့်သွင်း၍ ကြည့်သောအခါ ၎င်းတို့သည် အာရမ္မဏသုဒ္ဓသင်္ချာနှင့် အာ-ဓိသုဒ္ဓသင်္ချာတို့တွင်သာ ပါဝင်ကြသည်။ ထိုတွင် ပစ္စည်းပြိုင်ရာ၌ တရား အရနည်းသော အာ-ဓိသုဒ္ဓသင်္ချာတွင် ပါဝင်သော ပစ္စည်းများကို ကြည့်လိုက်လျှင် ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းများ အားလုံး ရနိုင်၏။ ထို၌ ၃-ပစ္စည်း ရှိသောကြောင့် ယင်းသုံးပစ္စည်းကိုပင် ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းရေအဖြစ် ပြလိုက်ရလေသည်။ ဤကား ပစ္စည်းပြိုင်ပုံတည်း။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ပုံစံ-၂။ ။အရဟာ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ရူပံ ပဿတိ-၌ ရူပံ-အရ ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံ ပစ္စည်းတရားကို ယူ၍ ပဿတိ-အရ ဒိဗ္ဗစက္ခုကြိယာအဘိညာဉ်ကို ယူ၍ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယသတ္တိကား အာရမ္မဏ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၃။ ။စက္ခု အဿာဒေတိ အဘိနန္ဒတိ၊ တံအာရဗ္ဗ ရာဂေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၌ စက္ခု-အရ စက္ခုပသာဒပစ္စည်းတရားက အဿာဒေတိ-အရ လောဘာမူ စိတ် ၈-ခု ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယသတ္တိတို့ကား အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၈-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။စက္ခုပသာဒပစ္စည်းတရားနှင့် လောဘာမူစိတ် ၈-ခု ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို သုဒ္ဓသင်္ချာအတွင်း ထည့်သွင်းသောအခါ အာရမ္မဏ၊ အာ-ဓိ၊ အာ-ပု၊ ဝတ္ထာ၊ အာ-ပု-ဓိ၊ ဝတ္ထာ-တို့၌ ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုတွင် ဝတ္ထာ-ဓိ သုဒ္ဓသင်္ချာရှိ ပစ္စည်းရေကို ထုတ်ပြလိုက်လျှင် အလုံးစုံ ခြုံမိသောကြောင့် ထို၌ ပါသော ပစ္စည်းရေ ၈-ပါး ကြည့်၍ ထုတ်ပြရသည်။

အာရမ္မဏမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၂။ သဟဇာတမျိုး ၁၅-ပါး

သဟဇာတမျိုး ၁၅-ပါးဟူသော်ကား-သဟဇာတ၊ သဟဇာတနိဿယ၊ သဟဇာတတ္ထိ၊ သဟဇာတအဝိဂတ-ဟူသော အကြီး ၄-ပါး၊ အညမည၊

ဝိပါက၊ သမ္ပယုတ္တ၊ သဟဇာတဝိပွယုတ္တ-ဟူသော အလတ် ၄-ပါး၊ ဟေတု၊ သဟဇာတာဓိပတိ၊ သဟဇာတကမ္မ၊ နာမ်အာဟာရ၊ သဟဇာတိန္ဒြိယ၊ ဈာန်၊ မဂ္ဂ-ဟူသော အငယ် ၇-ပါးတို့တည်း။ ထိုတွင်-

သဟကြီး ၄-ပစ္စည်း

၁။ သဟဇာတ၊ သဟဇာတနိဿယ၊ သဟဇာတတ္ထိ၊ သဟဇာတအဝိဂတ (သဟ)၌ ပထမအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတ-သိက် ဒွေပညာသတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတသိက်ဒွေပညာသ၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။

ဒုတိယအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-ပဉ္စဂေါကာရပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ဟဒယ ဝတ္ထုတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားသည်လည်း ပဉ္စဂေါကာရပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ဟဒယ ဝတ္ထုပင်တည်း။

တတိယအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား- မဟာဘုတ်လေးပါးတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန် တရားကား မဟာဘုတ်နှင့် ဥပါဒါရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်းတည်း။

သဟလတ် ၄-ပစ္စည်း

၂။ အညမည၌-ပထမအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတသိက်ဒွေပညာသတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားလည်း စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတသိက် ဒွေပညာသပင်တည်း။

ဒုတိယအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-ပဉ္စဂေါကာရပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ဟဒယ ဝတ္ထုတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားလည်း ပဉ္စဂေါကာရပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ဟဒယ ဝတ္ထုပင်တည်း။

တတိယအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား မဟာဘုတ်လေးပါးတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန် တရားလည်း မဟာဘုတ် လေးပါးပင်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅- ပစ္စည်းတည်း။

၃။ ဝိပါက၌- ပထမအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-ဝိပါကစိတ် ဆတ္တိံသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတ္တိံသတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ဝိပါကစိတ် ဆတ္တိံသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတ္တိံသ၊ ဝိပါကပြုအပ်သော စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။ ဒုတိယအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-ပဉ္စဂေါကာရပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား ဟဒယဝတ္ထုတည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅-ပစ္စည်းတည်း။

၄။ သမ္ပယုတ္တ၌ ပစ္စည်းတရားကား-စိတ် ၈၉၊ စေတသိက် ၅၂-တည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားလည်း စိတ် ၈၉၊ စေတသိက် ၅၂-ပင်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းတည်း။

၅။ သဟဇာတဝိပယုတ္တ (သဟ-ဝိပ)၌ ပထမအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား- ပဉ္စေါကာရဘုံ၌ဖြစ်သောအခါ အရူပဝိပါက ၄-ခု၊ ဒွေးပဉ္စဝိညာဉ်တစ်ဆယ် ရဟန္တာတို့စုတိကြဉ်သော စိတ် ၇၅-ခု၊ စေတသိက် ဒွေပညာသတို့တည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။

ဒုတိယအစုတွင် ပစ္စည်းတရားကား-ပဉ္စေါကာရပဋိသန္ဓေနှာမက္ခန္ဓာ၊ ဟဒယဝတ္ထုတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားလည်း ပဉ္စေါကာရပဋိသန္ဓေနှာမက္ခန္ဓာ၊ ဟဒယဝတ္ထုပင်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅-ပစ္စည်းတည်း။

သဟဇာတ် ၇-ပစ္စည်း

၆။ ဟေတု-၌ ပစ္စည်းတရားကား-လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ-ဟူသော ဟိတ် ၆-ပါးတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-သဟိတ်စိတ် ဧကသတ္တတိ၊ မောဟမူဒွေး၌ မောဟကြဉ်သော စေတသိက်ဒွေပညာသ၊ သဟိတ်စိတ္တဇရုပ်၊ သဟိတ်ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၂-ပစ္စည်း။ (ဓိ+ဣန္ဒ+မဂ်ပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၂-ဟု ဆိုရိုးပြုထားပါ။)

မှတ်ချက်။ ။ အငယ် ၇-ပစ္စည်း၌ အကြီး ၄-ပစ္စည်းသည် အမြဲတမ်း သဘာဂဖြစ်၏။ အလတ် ၄-ခုလည်း ယထာရဟ သဘာဂဖြစ်ကြသည်ပင် ဖြစ်၏။ အငယ်အချင်းချင်းကား သဘာဂဖြစ်သည်လည်း ရှိ၏၊ မဖြစ်သည်လည်း ရှိ၏။ ဟေတု၌ အဓိပတိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ-တို့ သဘာဂ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဓိ+ဣန္ဒ+မဂ် ပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၂-ဟု ဆိုရိုးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအဓိပတိ စသည်တို့ ဟေတုနှင့် သဘာဂဖြစ်ကြသည်မှာလည်း အမောဟအတွက်ကြောင့်

သာလျှင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လောဘ-စသည်တို့ကို ပစ္စည်းအရကောက်ရာ၌ ထိုအဓိပတိစသည်တို့ကို ပစ္စည်းပြိုင်တွင် မထည့်သွင်းရတော့ချေ။ နောက်ပစ္စည်း ဌ်လည်း ဤနည်းကို သိပါ။

၇။ သဟဇာတာဓိပတိ(သဟ-ဓိ)၌ ပစ္စည်းတရားကား ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ စိတ္တ၊ ဝိမံသာ-ဟုဆိုအပ်သော အဓိပတိတရားကိုယ် သုံးပါး လေးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား သာဓိပတိဇော ၅၂-ခု၊ ဝိစိကိစ္ဆာကြဉ်သော စေတသိက် ဧကပညာသ၊ သာဓိပတိစိတ္တဇရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၃-ပစ္စည်း တည်း။ (ဟေ+ဟာ+ဣန္ဒ+မဂ်ပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၃။)

၈။ သဟဇာတကမ္မ(သဟ-ကံ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-စေတနာတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ်၊ စေတနာကြဉ်သော စေတ သိက် ဧကပညာသ၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ကမ္မ၊ ဝိပါက၊ အာဟာရ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၀-ပစ္စည်းတည်း။ (ဟာပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၀။)

၉။ နာမ်အာဟာရ(နာမ်-ဟာ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-ဖဿ၊ စေတနာ၊ ဝိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော နာမ်အာဟာရတရားကိုယ် သုံးပါးတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-စိတ် ၈၉၊ စေတသိက် ၅၂၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇ ရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ကမ္မ၊ ဝိပါက၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၂-ပစ္စည်း တည်း။ (ဓိ+ကံ+ဣန္ဒပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၂။)

၁၀။ သဟဇာတိန္ဒြိယ(သဟ-တိန်)၌ ပစ္စည်းတရားကား-ဇီဝိတ၊ စိက်၊ ဝေဒနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ပညာ-ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်ဣန္ဒြေ တရားကိုယ် ၈-ပါးတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-စိတ် ၈၉၊ စေတသိက် ၅၂၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇ ရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၄- ပစ္စည်းတည်း။ (ဟေ+ဓိ+ဟာ+ဈာ+မဂ် ပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၄။)

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

၁၁။ ဈာန်၌ ပစ္စည်းတရားကား-ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ ဝေဒနာ၊ ဧကဂ္ဂတာ ဟု ဆိုအပ်သော ဈာန်တရားကိုယ် ငါးပါးတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ဒွေပဉ္စဝိညာဉ် ၁၀-ကြဉ်သော စိတ် ၇၉၊ စေတသိက် ၅၂၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၁-ပစ္စည်းတည်း။ (ဣန္ဒ+မဂ်ပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၁။)

၁၂။ မဂ္ဂ၌ ပစ္စည်းတရားကား-ပညာ၊ ဝိတက်၊ ဝိရတီသုံးခု၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဒိဋ္ဌိ-ဟု ဆိုအပ်သော မဂ္ဂတရားကိုယ် ကိုးပါးတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား သဟိတ်စိတ် ဧကသတ္တတိ၊ စေတသိက် ၅၂၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၃-ပစ္စည်းတည်း။ (ဟေ+မိ+ဣန္ဒ+ဈာပေါင်း ပစ္စည်းရေ ၁၃။)

သဟဇာတမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ပုံစံ-၁။ ။ကုသလာ ဟေတု သမ္ပယုတ္တကာန် ခန္ဓာန် ဟေတုပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ ကုသလာ ဟေတု-အရ ကုသိုလ်ဟိတ်သုံးပါး ပစ္စည်းတရားက သမ္ပယုတ္တကာန် ခန္ဓာန်-အရ ကုသိုလ်စိတ် ဧကဝိသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတ္တိသ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယ သတ္တိကား ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၁၀-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ပစ္စည်းရေ ၁၂-ပါး ရှိသော်လည်း ကုသိုလ်ဟိတ်သာ ပစ္စည်းအရ ကောက်ထားသောကြောင့် ဝိပါက မပါနိုင်ပုံ၊ သမ္ပယုတ္တက္ခန္ဓာကိုသာ ပစ္စယုပ္ပန်အရ ကောက်ထားသောကြောင့် ဝိပွယုတ္တ မပါနိုင်ပုံကို နားလည်သဘော ပေါက်ပါစေ။

ပုံစံ-၂။ ။ဝတ္ထု ခန္ဓာန် သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ ဝတ္ထု-အရ ဟဒယဝတ္ထုပစ္စည်းတရားက ခန္ဓာန်အရ ပဉ္စဂေါကာရပဋိသန္ဓေမှာမကွနာ ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့အား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယသတ္တိကား သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၃။ ။မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော-
ဋ္ဌိ မဟာဘူတာ-အရ မဟာဘုတ်လေးပါး ပစ္စည်းတရားက ဥပါဒါရူပါနံ-အရ
ဥပါဒါနိရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။
ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စယသတ္တိကား သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်း
ဖြစ်ပါသည်။

သဟဇာတမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၃။ အနန္တရမျိုး ၇-ပါး

အနန္တရမျိုး ၇-ပါးဟူသော်ကား-အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရူပနိဿယ၊
အာသေဝန၊ အန္တရကမ္မ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ-တို့တည်း။ ထိုတွင်-

၁။ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရူပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ-၌ ပစ္စည်းတရား
ကား-ရဟန္တာတို့စုတိကြဉ်သော အလုံးစုံသော စိတ်-၈၉၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး
တည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ရဟန္တာတို့စုတိနှင့်တကွ နောက်နောက်သော စိတ်-
၈၉၊ စေတသိက် ၅၂-တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၅-ပစ္စည်း
တည်း။

၂။ အာသေဝန-၌ ပစ္စည်းတရားကား-အဆုံးစောကြဉ်သော ရှေးရှေးသော
လောကီဇော သတ္တစတ္တာလီသတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ပထမဇော၊ ဖိုလ်ဇောကြဉ်သော နောက်နောက်သော
ဇောဧကပညာသတည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ
၆-ပစ္စည်းတည်း။

၃။ အနန္တရကမ္မ(အနံ-ကံ)၌ ပစ္စည်းတရားကား-မဂ်လေးခု စေတနာတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-မဂ္ဂါနန္တရဖိုလ်လေးခုတည်း။

ပစ္စည်းရေကား-အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ ကမ္မ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၆-
ပစ္စည်းတည်း။

အနန္တရမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ပုံစံ-၁။ ။အနုလောမံ သေက္ခာယ ဖလသမာပတ္တိယာ အနန္တရပစ္စယေန
ပစ္စယော-၌ အနုလောမံ-အရ အနုလုံကိစ္စတပ်သော မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်

ကို ယူ၍ သေက္ခာယ ဖလသမာပတ္တိယာ-အရ အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ယူ၍ မဟာ ကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်ပစ္စည်းတရားက အောက်ဖိုလ်သုံးခု ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အနန္တ ရပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းစုကား-အနန္တ ရ၊ သမနန္တ ရ၊ ဥပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၅-ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၂။ ။မဂ္ဂေါ ဖလဿ အနန္တ ရပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ မဂ္ဂေါ-အရ မဂ်လေးခုစေတနာပစ္စည်းတရားက ဖလဿ-အရ မဂ္ဂါနန္တ ရဖိုလ်လေးခု ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အနန္တ ရပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းစုကား အနန္တ ရ၊ သမနန္တ ရ၊ ဥပနိဿယ၊ ကမ္မ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၃။ ။အာဝဇ္ဇနာ ကုသလာနံ ခန္ဓာနံ အနန္တ ရပစ္စယေန ပစ္စယော- ၌ အာဝဇ္ဇနာ-အရ ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်း မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်း ပစ္စည်းတရားက ကုသလာနံ ခန္ဓာနံ-အရ မဟာကုသိုလ် ပထမဇော ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အနန္တ ရပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းစုကား-အနန္တ ရ၊ သမနန္တ ရ၊ ဥပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၅-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တ ရမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၄။ ဥပနိဿယမျိုး ၂-ပါး

ဥပနိဿယမျိုး ၂-ပါးဟူသော်ကား-ပကတူပနိဿယ၊ ဗလဝနာနာက္ခဏိက ကမ္မ-တို့တည်း။ ထိုတွင်

၁။ ပကတူပနိဿယ (ပကတူ) ၌ ပစ္စည်းတရားကား-ဗလဝဖြစ်သော စိတ်- ၈၉၊ စေတသိက်-၅၂၊ ရုပ်-၂၈၊ ပစ္စည်းထိုက်သော အချို့သော ပညတ်တည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား- စိတ်-၈၉၊ စေတသိက် ၅၂-တည်း။ ပစ္စည်းရေကား- ဥပနိဿယ တစ်ပစ္စည်းတည်း။

၂။ နာနာက္ခဏိကကမ္မ (နာနာ-ကံ) ၌ ပစ္စည်းတရားကား-ဗလဝဖြစ်သော ကုသိုလ်, အကုသိုလ် စေတနာတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ဝိပါက်စိတ်ဆတ္တိသ နာမက္ခန္ဓာတည်း။ ပစ္စည်းရေကား- ဥပနိဿယ၊ ကမ္မ ၂-ပစ္စည်းတည်း။

ဥပနိဿယမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ပုံစံ-၁။ ။သဒ္ဓံ ဥပနိဿယ ဒါနံ ဒေတီ-၌ သဒ္ဓံ-အရ သဒ္ဓါပစ္စည်း တရားက ဒါနံ ဒေတီ-အရ မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပ နိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းစုကား-ဥပနိဿယ တစ်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၂။ ။သဒ္ဓံ ဥပနိဿာယ မာနံ ဇေယတိ-၌ သဒ္ဓံ-အရ သဒ္ဓါပစ္စည်းတရားက မာနံ ဇေယတိ-အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းစုကား-ဥပနိဿယတစ်ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၃။ ။သဒ္ဓံ ဥပနိဿာယ အတ္တာနံ အာတာပေတိ-၌ သဒ္ဓံ-အရ သဒ္ဓါပစ္စည်းတရားက အတ္တာနံ အာတာပေတိ-အရ ဒုက္ခသဟဂုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်းစုကား-ဥပနိဿယပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဥပနိဿယ၏ ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်တို့သည် အာရမဏကဲ့သို့ အာရုံအာရမ္မဏိကသဘောလည်း မရှိ၊ သဟဇာတကဲ့သို့ အတူတကွလည်း မဖြစ်၊ အနန္တ ရကဲ့သို့ ရှေ့နောက်ဆက်လျက်ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုးသဘောသာ ရှိသည်။ ဤဥပနိဿယသည် အလွန်တရာ ကျယ်သည်။ အာရမ္မဏစသည်တို့အတွင်း ထည့်သွင်း မရနိုင်သောအရာမှန်သမျှကို ဥပနိဿယအတွင်း ထည့်သွင်းလျှင် ရသည်သာ ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မာဥပနိဿယအတွင်း ထည့်သွင်း၍ မရသည်တိုင်အောင် သုတ္တန် ဥပနိဿယအတွင်းသို့ကား ဧကန်မုချ ထည့်သွင်း၍ ရသည်သာဖြစ်၏။ ကျယ်ပြန့်စွာ လေ့လာထားပါ။

ဥပနိဿယမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၅။ ပုရေဇာတမျိုး ၆-ပါး

ပုရေဇာတမျိုး ၆-ပါးဟူသော်ကား-ဝတ္ထုပုရေဇာတနိဿယ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတိန္ဒြိယ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတဝိပ္ပယုတ္တ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတတ္ထိ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတအဝိဂတ-တို့တည်း။ အကျဉ်းအားဖြင့် ရေသော်ကား-နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-တို့တည်း။ ထိုတွင်-

၁။ နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ(ဝတ်-ပု)၌ ပစ္စည်းတရားကား-ဆဝတ္ထုတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌ ဖြစ်သောအခါ အရူပဝိပါက်လေးခုကြည့်သော သတ္တဝိညာဏဓာတ်တည်း။

ပစ္စည်းရေကား-နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅-ပစ္စည်းတည်း။

၂။ ပုရေဇာတိန္ဒြိယ(ပု-တိန်)၌ ပစ္စည်းတရားကား-မန္ဒာယုက၊ အမန္ဒာယုက၊ မဇ္ဈိမာယုကအားဖြင့် သုံးပါးတို့တွင် မဇ္ဈိမာယုကဖြစ်၍ အတိတဘဝင်နှင့် ဥပါဒ်ပြိုင်သော ပဉ္စဝတ္ထုတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ဒွေပဉ္စဝိညာဉ်တစ်ဆယ်တည်း။ ပစ္စည်းရေကား-နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းတည်း။

ပုရေဇာတမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ပုံစံ-၁။ ။ စက္ကာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဿ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ စက္ကာယတနံ-အရ စက္ခုပသာဒပစ္စည်းတရားက စက္ခုဝိညာဏဿ-အရ စက္ခု-ဝိညာဉ်ဒွေး ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပုရေဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းစုကား-နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံ-၂။ ။ ဝတ္ထု ကုသလာနံ ခန္ဓာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ ဝတ္ထု-အရ ဟဒယဝတ္ထုပစ္စည်းတရားက ကုသလာနံ ခန္ဓာနံ-အရ ကုသိုလ်နာမက္ခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပုရေဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းစုကား-နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၅-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပုရေဇာတမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၆။ ပစ္ဆာဇာတမျိုး ၄-ပါး

ပစ္ဆာဇာတမျိုး လေးပါးဟူသော်ကား-ပစ္ဆာဇာတ၊ ပစ္ဆာဇာတဝိပ္ပယုတ္တ၊ ပစ္ဆာဇာတတ္ထိ၊ ပစ္ဆာဇာတအဝိဂတတို့တည်း။

၎င်းတို့၌ ပစ္စည်းတရားကား-ပဉ္စဂေါကာရဘုံ၌ ဖြစ်သောအခါ အရူပဝိပါက် လေးခုကြည်သော ပထမဘဝင်အစရှိသော နောက်ဖြစ်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါး တည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ပဋိသန္ဓေအစရှိသော ရှေးရှေးသော စိတ်နှင့်အတူ ဥပါဒ်၍ ရုပ်၏ ဌိသို့ရောက်သော ဧကကောယ၊ ဒွိကောယ၊ တိကောယ၊ စတုကောယတည်း။

ပစ္စည်းရေကား-ပစ္ဆာဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်းတည်း။

ပစ္ဆာဇာတမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ပုံစံ-၁။ ။ ပစ္ဆာဇာတာ ကုသလာ ခန္ဓာ ပုရေဇာတဿ ဣမဿ ကာယဿ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ ကုသလာ ခန္ဓာ-အရ ကုသိုလ် နာမက္ခန္ဓာ ပစ္စည်းတရားက ဣမဿ ကာယဿ-အရ တိစေတုကောယပစ္စယုပ္ပန် တရားအား ပစ္ဆာဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်း စုကား-ပစ္ဆာဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်းတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ပုရောဇာတနှင့် ပစ္စာဇာတတို့သည် ပြောင်းပြန် ဖြစ်ကြ၏။ ပုရောဇာတ-၌ ပစ္စည်းတရားသည် ရုပ်ဖြစ်၍ ပစ္စယုပ္ပန်တရားသည် နာမ်ဖြစ်သည်။ ပစ္စာဇာတ၌ကား ပစ္စည်းတရားသည် နာမ်ဖြစ်၍ ပစ္စယုပ္ပန်တရားသည် ရုပ်ဖြစ်လေသည်။

ပုရောဇာတ၌ ပစ္စည်းတရားကား ရှေးရှေးစိတ်နှင့် အတူဥပါဒ်သော ဝတ္ထုရုပ်တည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား နောက်နားက ကပ်လျက်နေသော စိတ်တည်း။ ပစ္စာဇာတ၌ ပစ္စည်းတရားသည် နောက်နောက် နာမ်တရားတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား ထိုနာမ်၏ ရှေ့နားက ကပ်လျက်နေသော ရုပ်တရားတည်း။ ဤမျှနားလည်လျှင် ပစ္စည်းပြိုင်တတ်လောက်ပါသည်။ သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါ။

ပစ္စာဇာတမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၇။ ကမ္မမျိုး ၁-ပါး

ကမ္မမျိုး ၁-ပါးဟူသော်ကား-ဗလဝဒုဗ္ဗလနာနာက္ခဏိက ကမ္မတည်း။ ထို၌ ပစ္စည်းတရားကား-ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာနှင့် ကမ္မရေပ်တို့တည်း။ ပစ္စည်းရေကား-ကမ္မ ၁-ပစ္စည်းတည်း။

ကမ္မမျိုး၌ ပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

နာနာက္ခဏိက ကုသလာ စေတနာ ဝိပါကာနံ ခန္ဓာနံ ကဋတ္တာ စ ရူပါနံ ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော-၌ ကုသလာ စေတနာ-အရ စေတနာ-ပစ္စည်းတရားက ဝိပါကာနံ ခန္ဓာနံ ကဋတ္တာ စ ရူပါနံ-အရ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကမ္မရေပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကမ္မပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းစုကား-အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ ကမ္မ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ဖ-ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပစ္စည်းတရားတွင် မဂ်လေးခု စေတနာ ပါဝင်နေသဖြင့် အနန္တရကမ္မလည်း ရသောကြောင့် ဖ-ပစ္စည်းပြိုင်ရသည်ကို သတိထားပါ။

ကမ္မမျိုး သုဒ္ဓသင်္ချာ ပြီး၏။

၈။ ရုပ်အာဟာရမျိုး ၃-ပါး

ရုပ်အာဟာရမျိုး ၃-ပါးဟူသော်ကား-ရုပ်အာဟာရ၊ ရုပ်အာဟာရတ္ထိ၊ ရုပ်အာဟာရအဝိဂတတို့တည်း။

၎င်းတို့၌ ပစ္စည်းတရားကား စတုသမုဋ္ဌာနိကဩဇာတည်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ကလာပ်တူ ဩဇာကြည်သော ကလာပ်တူ ကလာပ်ပြားဖြစ်သော

စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်တည်း။ ပစ္စည်းရေကား-အာဟာရ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၃-
ပစ္စည်းတည်း။

၉။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယမျိုး ၃-ပါး

ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယ ၃-ပါး ဟူသော်ကား- ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယ၊ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယတ္ထိ၊
ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယအဝိဂတတို့တည်း။ ၎င်းတို့၌ ပစ္စည်းတရားကား-ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေတည်း။

ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ရူပဇီဝိတိန္ဒြေကြည်သော ကလာပ်တူကမ္မဇရပ် ၉-ခု
တည်း။ ပစ္စည်းရေကား-ဣန္ဒြိယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၃-ပစ္စည်းတည်း။

သုဒ္ဓသင်္ချာ အလုံးစုံ ပြီးပါပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ ၂၄-ပစ္စည်းအနက်မှ အဓိပတိ၊ နိဿယ၊ ဥပနိဿယ၊
ပုရေဇာတ၊ ကမ္မ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-ဟူသော ၁၀-
ပစ္စည်းတို့သည် မျိုးကွဲရှိကြ၏။ ကျန်သော ၁၄-ပစ္စည်းတို့ကား မျိုးကွဲ မရှိကြ။

၁၀-နံပါတ် စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ ပြီး၏။

အဋ္ဌသာလိနိ စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေ အလုံးစုံ ပြီးပါပြီ။

အဋ္ဌသာလိနီ လေ့ကျင့်ခန်း

အမှတ်-၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ယံ ဧတ္ထ ဝုဒ္ဓိမန္တော၊ သလက္ခဏာ ပူဇိတာ ပရိစ္ဆိန္နာ။
ဝုတ္တာဓိကာ စ ဓမ္မာ၊ အဘိဓမ္မော တေန အက္ခာတော။
- (ခ) အယံ ဟိ အဘိသဒ္ဓေါ ဝုဒ္ဓိလက္ခဏပူဇိတပရိစ္ဆိန္နာဓိကေသု ဒိဿတိ။
- (ဂ) တထာဟေသ “ဗာဏှ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ကမန္တိ၊ နော ပဋိက္ကမန္တိ” တိ
အာဒိသု ဝုဒ္ဓိယံ အာဂတော ။ ပ ။
- (ဃ) ဧတ္ထ စ “ရူပပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ မေတ္တာသဟဂတေန
ဧတသာ တံ ဒိဿံ ဖရိတွာ ဝိဟရတိ” တိအာဒိနာ နယေန ဝုဒ္ဓိမန္တောပိ
ဓမ္မာ ဝုတ္တာ ။ ပ ။
- (င) တေနေတမေတဿ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္တံ ဝုတ္တံ “ယံ ဧတ္ထ ဝုဒ္ဓိမန္တော
။ ပ ။ အဘိဓမ္မော တေန အက္ခာတော” တိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၀)

ဋီကာ။ ။(ခ)ခ-အဘိက္ကမန္တိတိ ဧတ္ထ အဘိသဒ္ဓေါ ကမနဿ ဝုဒ္ဓိဘာဝံ
အတိရေကတ္တံ ဒိပေတိ။ ဘာဝနာဖရဏဝုဒ္ဓိဟိ ဝုဒ္ဓိမန္တော။ (ဋီ၊ ၂၀)

ပြည်။ ။(ခ)အဘိသဒ္ဓါ တစ်ခုတည်းဖြစ်ခဲ့၊ ဝုဒ္ဓိမန္တ-စသောအနက်ကား
အများဖြစ်ခဲ့၊ အသို့လျှင် အနက်သဒ္ဓါ၊ ဝါစ္စဝါစကတပ်အံနည်း-ဟု စောဒနာရန်
ရှိ၍ အယဉ်ကို မိန့်သော်။ အဘိသဒ္ဓါတစ်ခုတည်းဖြစ်သော်လည်း အနေကတ္တ
ဖြစ်ရကား အနက်အများပင် သာမညအားဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူလို။ (ဂ)အမှုသည်
သက်သေမရှိ တရားစကား အဆိုမှား၏သို့ ဥဒါဟရဏနှင့်ကင်း၍ ဝုဒ္ဓိမန္တ၊
လက္ခဏ-စသောအနက်၌ ဖြစ်သည်ကို စင်စစ် မယုံသာသေး၊ စောဒနာရန်ရှိ၍
တထာဟေသ-စသည်ကို မိန့်သော်။ (ဃ)တပါးသောကျမ်းတို့၌ ဝုဒ္ဓိမန္တ စသော
အနက်တို့ကို အဘိသဒ္ဓါဟောရာအားဖြင့် သာဂေပါဠိကိုသာ ဆို၏။ ဤအဘိဓမ္မာ
ပါဠိ၌ ဝုဒ္ဓိမန္တ အဓိကဓမ္မတို့ကို ဟောရာပါဠိ ရှိပါ၏လော စောဒနာကို နှလုံးထား
၍ ဖြေလိုရကား ဧတ္ထ စ-စသည်ကိုမိန့်။ တစ်နည်း-ထိုအဘိသဒ္ဓါသည် ဝုဒ္ဓိလက္ခဏ
စသော အနက်ငါးပါးကို ဟောနိုင်စေကာမူ ဤအဘိဓမ္မာ၌ ဝုဒ္ဓိမန္တ စသောတရား
တို့ကို ဟောရာပါဠိ မရှိခဲ့သော် သဒ္ဓါနှင့်အနက်မညီ ရှဉ့်ဖြစ်ယောင်တကား-စော
ဒနာကြောင့် ဧတ္ထ စ-စသည်ကို မိန့်။

(င)လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြလိုရကား၊ တစ်နည်း သောတုနေတို့အား သတိမြဲစေ
လိုရကား၊ တစ်နည်း- ရှေ့အကျဉ်းဂါထာနှင့် အယံ ဟိ-စသည်အကျယ်ကို အထူး
မှတ်လိမ့်စိုးရကား၊ တစ်နည်း- ယံ ဧတ္ထ ဝုဒ္ဓိမန္တော-စသည်ဖြင့် အဘိဓမ္မသဒ္ဒါ၏
အတ္ထကို ဆိုပြီ။ ထိုအတ္ထကား ဝစနတ္ထစစ်-ဝစနတ္ထတု-ဝစနတ္ထပြအားဖြင့် သုံးပါးတွင်
အဘယ်အတ္ထနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိရကား တေန မေ တဿ-စသည်ကို မိန့်။ (ပြည်၊
ပ၊ ၈၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။(ခ)က-ဝါကျပါ ဂါထာကို ချဲ့လို၍ ခ-ဝါကျကို မိန့်။ ။
(ဂ)ဂ-ဝါကျကို အာဂမဒဠိကရဏဝါကျလည်းပေးနိုင်၏။ ဉာပကဟေတုဝါကျလည်း
ပေးနိုင်၏။ “တထာ ဟိ မှာ၊ ဉာပကာ၊ ရံခါ ချဲ့ မြဲ စွဲ” နှင့်အညီတည်း။ (ဃ)အဘိ
သဒ္ဒါ၏ ဝုဒ္ဓိ-စသော အနက်များစွာကို ဟောရာ၌ ဗာဠာ မေ အာဝုသော ဒုက္ခာ
ဝေဒနာ အဘိက္ကမန္တိ-စသော သာဓကများဖြင့် သဒ္ဓယုတ္တိရှိကြောင်းကို သိရပါပြီ။
ဤအဘိဓမ္မာပိဋက၌ ဝုဒ္ဓိမန္တ စသောတရားများ ဟောတော်မမူလျှင် အတ္ထယုတ္တိ
မရှိရာသောကြောင့် ထိုအတ္ထယုတ္တိ ရှိ/မရှိကို အဘယ်သို့ သိရပါမည်နည်း-ဟု
မေးဖွယ်ရှိရကား ဃ-ဝါကျကိုမိန့်။ ပြတ်ပြီးကို ပြန်၍ဆက်သော ဝါကျရမ္ဘ
ဝါကျတည်း။ (င)အဘယ်အကျိုးငှာ ယံ ဧတ္ထ ဝုဒ္ဓိမန္တော-စသော ဂါထာစကားကို
ဆိုအပ်ခဲ့ပါသနည်း? ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် င-ဝါကျကို မိန့်။ ထိုဝါကျသည်
လဒ္ဒဂုဏ်လည်း မဟုတ်၊ နိဂုံးလည်း မဟုတ်၊ ရှေ့ဂါထာစကား၌ မေးဖွယ်ရှိ၍
ဆက်၍ပြသော ဝါကျရမ္ဘဝါကျသာတည်း။ (ဘာဋီ၊ ပ၊ ၉၈)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ဟိ-ကို ဉာပကဟေတုဇောတက ကြံ၍ ဂ-ဝါကျကို အနက်
ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အယံ အဘိသဒ္ဓေါ ။ ပ ။ ဒိဿတိ၊ ဣတိ
ဝိညာယတိ-နည်း၊ ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧသ-သည်၊ ဗာဠာ ။ ပ ။ အာဒိသု-
တို့၌၊ ဝုဒ္ဓိယံ-၌၊ အာဂတော ။ ပ ။ အဓိကေ-၌၊ အာဂတော။ တထာ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ အယံ အဘိသဒ္ဓေါ ။ ပ ။ ဒိဿတိ၊ ဣတိ၊ ဝိညာယတိ-၏။

မှတ်ချက်။ ။ရှေ့မှာ ပုစ္ဆာဝါကျ အပိုထည့်ထားပုံ၊ တထာကို တသ္မာ-
ဟုပေး၍ ထိုပုစ္ဆာဝါကျကို ပြန်၍အုပ်ပုံတို့ကို အတုယူပါ။ ဉာပကဟေတုဝါကျမှန်
သမျှ ဤအတိုင်းချည်း ပေးရသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျသို့ ထပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
၂။ အဖြေ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့်
အဘိသဒ္ဓါသည် ဝုဒ္ဓိ၊ လက္ခဏ-စသောအနက်တို့၌ ဖြစ်၏-ဟု ဆိုတော်မူ၏။

ဤသို့သာ ဆိုချေသော်- အမှုသည် သက်သေမရှိ တရားစကား အဆိုမှား၏ဟု ဥဒါဟရုဏ်နှင့် ကင်း၍ ဝုဒ္ဓိမန္တ, လက္ခဏစသော အနက်၌ဖြစ်သည်ကို စင်စစ် မယုံသာသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ မယုံသာသေးသောကြောင့် အဘိသဒ္ဓါ သည် ဝုဒ္ဓိ, လက္ခဏ-စသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏ဟုသာ မဆိုသင့်။ ဥဒါဟရုဏ်ကို မဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဥဒါဟရုဏ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာ လိုရကား ဂ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဂ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဥဒါဟရုဏ်ကို ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော ဝိရောဓိဒေါသ ငါ့အပေါ် မရောက်-ဟူလိုသော်။

အမှာ။ ။ပြည်နိဿယ မှတ်ချက်ကို ယူ၍ တက်ထားပါသည်။ နိဿယ မှတ်ချက်ကို သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားပါ။ ဒဠိကရဏဝါကျတိုင်းကို ဤသို့ တက်ရမည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် ဂ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ၏ ဝုဒ္ဓိ-စသောအနက်များကို ဟောရာ၌ သဒ္ဓယုတ္တိရှိကြောင်းကို ပြဆို တော်မူ၏။ ဤမျှသာ ပြဆိုချေသော် အတ္ထယုတ္တိကား မရှိဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား အတ္ထယုတ္တိ မရှိဟူသောအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် အတ္ထယုတ္တိရှိကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုသင့် သေး၏။ မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ အတ္ထယုတ္တိရှိကြောင်းကို အဘယ်သို့ သိမှတ် ရပါမည်နည်း။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလို ရကား ဃ-ဝါကျကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဃ-ဝါကျဖြင့် အတ္ထယုတ္တိရှိကြောင်းကို ပြဆိုထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသသည် ငါ့အပေါ်၌ မရောက်ဟူလိုသော်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ဓမ္မောတိ တန္တိ၊ အပရော နယော-ဓမ္မောတိ ဟေတု(နိဋ္ဌ၊ ၂၃)။ အပရော နယောသဒ္ဓါ ထားပုံကိုလည်းကောင်း၊ (င)မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဝါကျပါ တေန ဝုတ္တံ ထားပုံကိုလည်းကောင်း ရှင်းလင်း ဖော်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ ပါဠိတော်ဟူသော အနက်တစ်မျိုးမှ အကြောင်း ဟူသော အနက်တစ်မျိုးသို့ လဲပြလိုသောကြောင့် အပရော နယော-ကို ထားပါသည်။

င-ဝါကျဖြင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းကား- ရသင့် ရထိုက်သော အကျိုးဂုဏ်ကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ င-ဝါကျ၌ လဒ္ဒဂုဏ်ကို ပြလိုသောကြောင့် တေန ဝုတ္တံကို ထားရပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ ပထမပါဒနှင့်အညီ အဘိဓမ္မော-ကို ဝိဂ္ဂဟ ပြု၍ ဗျူပုတ္တိစတုက္က ခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ဝုဒ္ဓိမန္တော ဓမ္မော ဧတ္ထ ဝုတ္တာတိ အဘိဓမ္မော။ အ၊ ဟူ သော၊ ဘိ၊ ဟူ သော၊ ဓမ်၊ ဟူ သော၊ မော-ဟူ သော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပုတ္တိမည်၏။ အဘိပုဒ်၊ ဓမ္မပုဒ်၊ ဧတပုဒ်-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကြီးပွားခြင်း ရှိသောတရားများနှင့် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တို့၏ ဌာနိ+ဌာန၊ နိဿိတ+နိဿယ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိမည်၏။ အဘိဓမ္မော-ဟူ သော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တည်းဟူသော ဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။ (အဘိဓာန်ဋီကာနည်းတည်း။)

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ တတိယပါဒပါပုဒ်တို့၏ လိင်၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ဝုတ္တာ-သည် ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ ကိတ် နာမ်ပုဒ်။

အဓိကာ-သည် ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါ သည်။

စ၊ သည် အ၊ လိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အ၊ ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မာ-သည် ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါ သည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ပထမဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကို ဗျုတိရေက၊ အနုယအားဖြင့် ဖော်ပြ၍ အကြောင်းနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။အဘိဓမ္မော-၌ အဘိဥပသာရပုဒ်၏ အဘိမုချ၊ ဝိသိဋ္ဌ၊ ဥဒ္ဒကမ္မ-စသော အနက်ကို မဟော၊ (ဗျ) ဝုဒ္ဓိအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ (န) အဘိဓမ္မော-ပုဒ်ကို အဘိ ဝုဒ္ဓိမာ ဓမ္မော အဘိဓမ္မော-ဟု ကမ္မဓာရယ်သမာသ် မပြုရ၊ (ဗျ) ဝုဒ္ဓိမန္တော ဓမ္မော ဧတ္တာတိ အဘိဓမ္မော-ဟု သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ပြုရမည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ (န) သိစေသည်။ ဥပသာရဖြစ်သော လိင်ပုဒ်၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ သမာသ်ဖြစ်သော လိင် ပုဒ်၏အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် သမာသလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။သမာသဝိဂ္ဂဟကို ပြရာ၌ အချို့က သမာသလိင်္ဂပဒတ္တ
သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးကြသည်။ သင့်သည်ချည်းသာဖြစ်၏။ ကြိုက်ရာကို သုံးပါ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။က-၌ ဧတ္ထ-ဝယ် ဧတ-၏ အစွဲကိုလည်းကောင်း၊ ဂ-၌
အဘိက္ကမန္တိ-နောင် ဧဝ-အကြေ ကြံ၍ ထိုဝေ၏ အနက်သုံးချက်ကိုလည်းကောင်း၊
ဃ-၌ စ,၏ အနက်ကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ဧတ-သဒ္ဒါသည် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို စွဲပါသည်။
အဘိက္ကမန္တိ ဧဝ-၌ တိုးခြင်းသည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ ဆုတ်ခြင်းသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ၊
ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့၏ တိုးသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော
ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း အနုညာတတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။ စ-သဒ္ဒါသည် ဝါကျာရမ္မ
အနက်ကို ဟောပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျပါ ရူပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-၌ မဂ္ဂံ-ကို
ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ရူပါဝစရကုသိုလ်ဈာန်သည် ဒဿနတ္ထ။ ပရိကမ်, ဥပစာ,
အနလုံ, ဂေါတြဘူတို့သည် ဒီပကတ္ထ။ ဈာန်ချမ်းသာကို ခံစားရခြင်းသည် ပကာ
သနတ္ထ။ ပဉ္စာနန္တ ရိယကံမှ ကင်းခြင်း, တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့ခြင်းသည် ဝိဘာ-
ဝတ္ထ။ ရူပဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း-စသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။အကြောင်းနှစ်ချက် အကျိုးနှစ်ချက် အလင်္ကာအစဉ်အရ
ထုတ်ပုံတည်း။ ဝိထိစဉ်အရ ထုတ်လိုသော်- ရူပါဝစရကုသိုလ်ဇောများကို ဒဿနတ္ထ
ကောက်၍ ထုတ်ကြည့်ပါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစဉ်အရ ထုတ်လိုသော်- ရူပါဝစရ
ကုသိုလ်သင်္ခါရတို့ကို ဒဿနတ္ထယူ၍ ထုတ်ကြည့်ပါ။ လက္ခဏာဒီစတုက္ကနည်း
အရ ထုတ်လိုသော်- ရူပါဝစရကုသိုလ်တရားများကို ဒဿနတ္ထယူ၍ ထုတ်ကြည့်ပါ။
ခက်ခဲ ဖွယ် မရှိပြီ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။အဘိဓမ္မာပိဋက၏ ဒေသနာအမည်, သာသနအမည်,
ကထာအမည် ရပုံတို့ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။အဘိဓမ္မာပိဋကသည် ပရမတ္ထ၌ လိမ္မာတော်မူသော ဘုရား
ရှင်က ပရမတ္ထများသောအားဖြင့် ဟောကြားထားသောကြောင့် ပရမတ္ထဒေသနာ
ဖြစ်ပါသည်။ ပရမတ္ထတရားအစုမျှ၌ “ငါ, ငါ့ဟာ”ဟု ထင်မှတ်နေသော သတ္တဝါ
တို့ကို တရားအတိုင်း ဆုံးမရာဖြစ်သောကြောင့် ယထာဓမ္မသာသနာ ဖြစ်ပါသည်။
ရာဂ-စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားကို ဟောကြား
ရာဖြစ်သောကြောင့် နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ ၉-နံပါတ်၌ လက္ခဏာဒိစတုက္ကနှင့် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို မေးနိုင်ရာ လက္ခဏာဒိစတုက္ကကို အမေးများပါသည်။ သို့ရာတွင် ဤကျမ်း၌ကား အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ လေ့ကျင့်ခန်းတွင် ထည့်သွင်းပါမည်။ စတုက္ကကိုကား စည်းမျဉ်းနှင့်အဖြေမှာ ပါသည့်အတိုင်း အရကျက်ထားလျှင် ပြည့်စုံပြီဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ ရူပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-၌ ရူပူပပတ္တိယာ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား မဂ္ဂံ-အရ ပစ္စည်းတရားက ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိကို လည်းကောင်း၊ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းစုကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ရူပူပပတ္တိယာ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား မဂ္ဂံ-အရ ပစ္စည်းတရားက ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းစုကား- ဥပနိဿယ၊ ကမ္မဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၂၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဒဿနေနာတိ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန။
- (ခ) သော ဟိ ပထမံ နိဗ္ဗာနံ ဒဿနတော ဒဿနန္တိ ဝုတ္တော။
- (ဂ) ဂေါတြဘု ပန ကိဉ္စာပိ ပထမတရံ ပဿတိ၊ ကတ္တဗ္ဗဿ ပန ကိလေသပ္ပဟာနဿဘာဝါ န ဒဿနန္တိ ဝုစ္စတိ။
- (ဃ) ဘာဝနာယာတိ သေသမဂ္ဂတ္တယေန၊ သေသမဂ္ဂတ္တယဉ္စိ ပဌမမဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိယေဝ ဓမ္မေ ဘာဝနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ၊ တဿှာ ဘာဝနာတိ ဝုစ္စတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၅)

ဋီကာ။ ။ (ခ) နိဗ္ဗာနံ ဒဿနတောတိ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏတံ သန္ဓာယာဟ။ အထ ဝါ ဓမ္မစက္ခု ပုနပျုန် နိဗ္ဗတ္တနေန ဘာဝနာဘာဝံ အပ္ပတ္တံ ဒဿနံ နာမ၊ ဓမ္မစက္ခု စ ပရိညာဒိကိစ္စကရဏေန စတုသစ္စဓမ္မဒဿနံ တဒတိသယော၊ တဿှာ နတ္ထေတ္ထ ဂေါတြဘုဿ ဒဿနဘာဝါပတ္တိတိ။ (ဋီကာ၊ ၄၁)

ပြည်။ ။ ၈-၌ ပန-ကို ဗျတိရိတ်ကား-ဟုပေး၏။ (ပြည်၊ ပ၊ ၃၀၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (ခ) ၈-၌ နိဗ္ဗာနံ ဒဿနတော-သည် ဒဿနအမည် ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြသော နာမလာဘာဟိတ်တည်း။ “နိဗ္ဗာနံ ပဿတိတိ ဒဿနံ” ဟုပြု။ (ဂ) နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် မြင်သောကြောင့် ဒဿန-ဟု

ခေါ်ရလျှင် ဂေါတြဘုလည်း သောတာပတ္တိမဂ်၏အလျင် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ရကား ဒဿန-အမည် ရသင့်သည် မဟုတ်ပါလော-ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂ-ဝါကျကို မိန့်။ ဘာဝနာ၌ ဘူဓာတ်၊ ကာရိတ်ကျေ၊ ယုပစ္စည်း။ ဘူ-ဓာတ်၏ သတ္တာအနက်၊ ဝုဒ္ဓိအနက်နှစ်ပါးတွင် ဝုဒ္ဓိအနက်ကို ယူစေလိုသောကြောင့် “ပဌမ မဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိယေဝ ဓမ္မေ ဘာဝနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ” ဟု မိန့်သည်။ “ဘာဝေတိတိ ဘာဝနာ”-ဟုပြု။ (ဘာဋီ-ပ၊ ၃၁၅)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ဒဿနေန, ဘာဝနာယ-တို့ကို အဖွင့်နှင့်အညီ သဂုဏဒဗ္ဗာ ပေက္ခာအနက် ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ဒဿနေန-နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ မဂ်သည်။ ဘာဝနာယ-သောတာပတ္တိမဂ် မြင်အပ်ပြီးသောတရား၌ တိုးပွားစေ တတ်သော အထက်မဂ်သုံးပါးအပေါင်းသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျသို့ ထပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် ဒဿန-အရ သောတာပတ္တိ မဂ်ကို ကောက်ယူ ရမည်-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဤမျှသာ ဆိုချေသော် ယင်း သောတာပတ္တိမဂ်၏ ဒဿနအမည်ရခြင်းအကြောင်းကို မသိနိုင်ရာသည် မဟုတ် ပါလော။ ထိုသို့ မသိနိုင်ရာသောကြောင့် ဒဿန-အရ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ကောက်ယူ ရမည်-ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ဒဿနအမည်ရခြင်း အကြောင်းကို မပြချေသော် ဆရာအပေါ်၌ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ဒဿနအမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား ခ- ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-သောတာပတ္တိမဂ်၏ ဒဿနအမည်ရခြင်း၏ အကြောင်း ကို မပြသည်မဟုတ်၊ ခ-ဝါကျဖြင့် ပြထားသည်သာဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ် သော ဝိရောဓိဒေါသ ငါ့အပေါ်မရောက်-ဟူလိုသော်။

အမှာ။ ။နိဗ္ဗာန် ဒဿနတော-ဟူသော နာမလာဘဟိတ်ကို မျှော်၍ တက်လိုက်ပါသည်။ ဆရာအမျိုးမျိုးတို့၏ အယူအဆအရ အမျိုးမျိုး တက်နိုင် သည်သာဖြစ်၏။ နည်းစုံအောင်မှတ်သားနိုင်ဖို့သာ လိုသည်။ မိမိဉာဏ်သက်ရာ ကိုလည်း တက်ကြည့်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် (က၊ ခ)ဝါကျတို့ဖြင့် သောတာပတ္တိ မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို ပထမဦးစွာ မြင်သောကြောင့် ဒဿနမည်သော-ဟု ဆိုတော် မူ၏။ ဤသို့သာဆိုချေသော် ဂေါတြဘုလည်း သောတာပတ္တိမဂ်အလျင် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သောကြောင့် ဒဿနမည်၏-ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် ဂေါတြဘု၏ ဒဿနအမည်မရနိုင်ပုံကို ပြဆိုသင့်သေး၏။ မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲ လျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဂေါတြဘု ၏ ဒဿနအမည် မရနိုင်ပုံကို အဘယ်သို့ မှတ်ရ ပါမည်နည်း။ ဤသို့ စောဒနာ ဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုရကား ဂ-ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဂေါတြဘု၏ ဒဿနအမည် မရနိုင်ပုံကို မပြသည်မဟုတ်၊ ဂ-ဝါကျဖြင့် ပြထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အတိဗျာပိတ ဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဒဠိယဝါကျနှင့် ဒဠိကရဏဝါကျ နှစ်ခုလုံးကို ပေါင်း၍ ထပနာကိုင်ပုံကို မှတ်ပါ။ ဒဠိကရဏဖြစ်သော ခ-ဝါကျကိုသာ ထပနာကိုင်လျှင် မှားသည်။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိ၊ ကိလေသေ ဝါ မာရေန္တော ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ။(နိဋ္ဌ၊ ၈၇)၌ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဂ-မှတ်ပြ ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ တသ္မာ- ထားရပုံကိုလည်းကောင်း ရှင်းပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။မဂ္ဂဓာတ် အ,ပစ္စည်းဟူသော သဒ္ဒါတစ်မျိုးမှ မာရေန္တ သဒ္ဒါပပဒ ဂမုဓာတ်၊ ကိပစ္စည်းဟူသော သဒ္ဒါတစ်မျိုးသို့လည်းကောင်း၊ ရှာမိုး ခြင်းဟူသော အနက်တစ်မျိုးမှ သတ်လျက် သွားခြင်း-ဟူသော အနက်တစ်မျိုးသို့ လည်းကောင်း လဲပြလို၍ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားပါသည်။

တစ်နည်း။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမိုးတတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဗျုပ္ပတ် အကြောင်းမှ တစ်ပါး ကိလေသာတို့ကို သတ်လျက် သွားတတ်သည်၏အဖြစ်တည်း ဟူသော ဗျုပ္ပတ်အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားပါသည်။

ဂ-ဝါကျဖြင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းကား-(က၊ ခ)ဝါကျတို့ကိုသာဆိုလျှင် ဂေါတြဘုလည်း ဒဿန-မည်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေရာ ထိုအလွန်ကို နတ်ယူလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဃ-ဝါကျ၌ အကျိုးဖလကို ပြလိုသောကြောင့် တသ္မာ-ထားရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဝါ-ထားပုံကို ရှင်းရာ၌ နှစ်နည်းလုံးမှာ မဂ္ဂ-ချည်းဖြစ် သော်လည်း ပကတိ+ပစ္စယ မတူကြသောကြောင့် သံဒွါလဲလည်း ဖြစ်သည်။ ပကတိ+ပစ္စယ မတူကြသည့်အလျောက် ယင်းတို့၏ အနက်လည်း မတူသော ကြောင့် အနက်လဲလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဒါရောအနက်ပါ နှစ်ချက် လုံးလဲ ဖြစ်သည်-ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ တစ်နည်း အဖြေကား အများရေးရိုး ရေး စဉ်တည်း။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ယ-မှတ်ပြဝါကျပါ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ-ပုဒ်ကို အပေါင်းဝိဂ္ဂဟပြု၍ (ဘောဒစိန္တာဒိပနိနည်း-အရ) ဗျူပ္ပတျာဒိစတုက္က ခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ပုဗ္ဗေ အဒိဋ္ဌန္တိ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ။

ပုဗ္ဗေ အဒိဋ္ဌံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟဝါကျသည် ဗျူပ္ပတ္တိမည်၏။

ရေးကာလနှင့် တရားတို့၏ နိဿယ+နိဿိတအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။

အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်၏။

မမြင်အပ်သေးသော တရားအပေါင်းဟူသော ဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြ ဝါကျပါ ပုဒ်တို့၏ လိင်၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ- တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ဒဿနေန-သည် နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ အ, ကာရန္တ၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ်။

ဣတိ-သည် အ, လိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣ, ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန-သည် ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ, ကာရန္တ၊ သမာသ် နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။(က၊ ခ)မှတ်ပြ ဝါကျတို့၌ အာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာ တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။က-၌ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန-ဖြင့် ဒဿန-အရ သောတာ ပတ္တိမဂ်ကို အရကောက်ရမည့်အဖြစ်ကို ပြ၏။ အဘိဓေယျတ္ထ။

ခ-၌ ပထမ နိဗ္ဗာန်-ဖြင့် မြင်ခြင်းသည် ရှေးဥျးစွာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ခြင်း-ဟု ပြ၏။ ဘာဝတ္ထ။ ဒဿနတော-ဖြင့် ဒဿနေန-ကို ပဿတီတိဒဿနံ-ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြုရမည့်အဖြစ်ကို ပြ၏။ အဘိဓာနတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ဒဿနနှင့် သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပရိယာယ်ဝေဝစ် မဟုတ် ကြ၊ ဒဿနသဒ္ဒါက သောတာပတ္တိမဂ်ဟူသော အနက်ကို နဂိုက မဟောနိုင်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ပဿတီတိ ဒဿနံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရသာ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿန-သဒ္ဓါက ဟောနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နာမလိင်္ဂတ္ထသော်လည်းကောင်း၊ ပရိယာယ်ပြ အဘိဓေယျတ္ထသော်လည်းကောင်း အမည်ပေးလျှင် မှား၏။ သရုပ်ကြား အဘိဓေ ယျတ္ထသာ ဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် နာမ်ပုဒ်ကိုဖွင့်ရာ၌ အဖွင့်ခံနာမ်က အဖွင့်နာမ်ကို ဟောနိုင်သော အရာဖြစ်မှသာ နာမလိင်္ဂတ္ထ ဖော်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်က အဘိဓေယျတ္ထ ဖော်ရ မည်။ ထို့အတူ ဓာတ်ကိုဖွင့်ရာ၌ အဖွင့်ခံ ဓာတ်က အဖွင့်ဓာတ်၏ အနက်ကို ဟောနိုင်သော အရာ ဖြစ်မှသာ ဓာတ်တွတ္ထ ဖော်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်က ဘာဝတ္ထသာ ဖော်ရမည်။ အာဘော်နှင့်စပ်၍ ဤအချက်ကို သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားကာ စိတ်ထဲမှာ စွဲလျက်နေပါစေ။ အာစိက္ခန္တိတိ ဒေသေန္တိ၊ ဥတ္တာနိ ကရောန္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတီ-ကို ဖော်ကြည့်ပါ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-ဝါကျပါ ဧဝ-သဒ္ဓါ၏ အနက်သုံးချက်ကိုလည်း ကောင်း၊ ခ-ဝါကျပါ တ-သဒ္ဓါ၏ အမျိုးအစားကိုလည်းကောင်း၊ ဂ-ဝါကျပါ ပန-သဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ဃ-၌ သောတာပတ္တိမဂ် မြင်ပြီးသော သစ္စာတရားသည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။

သောတာပတ္တိမဂ် မမြင်ရသေးသော သစ္စာမှ အလွတ်ဖြစ်သော တရားသည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထ။

သောတာပတ္တိမဂ် မြင်ပြီးသောတရား၏ အပါယဂမနိယတာဘောဂုဏ်သည် အနုညာတတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

ခ-ဝါကျပါ တ-သဒ္ဓါသည် ပက္ကန္တဝိသယ တ-သဒ္ဓါဖြစ်ပါသည်။

ဂ-ဝါကျပါ ပန-သဒ္ဓါသည် ဗျတိရေကအနက်။ တစ်နည်း-ဝါကျရှေ့အနက် ကို ဟောပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-မှတ်ပြဝါကျပါ ဒဿန-အရကိုယူ၍ ကြိယာငါ-တန် ခွဲဝေပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဒဿနတ္ထ။

ဂေါတြဘုသည် ဒီပကတ္ထ။

သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။

ပရိကမ်၊ ဥပစာ၊ အနုလုံ-စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။

ဘဝင်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်စသည်တို့သည် အနာဘာဝတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ဝိထိစဉ်အရ ထုတ်ထားသည်။ ကျန်သော နည်းများကိုလည်း ထုတ်ကြည့်ပါ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂေါတြဘုသည် နိဗ္ဗာန်ကို သောတာပတ္တိမဂ်အလျှင် မြင်သော်လည်း မြင်ရာ မရောက်ပုံကို ဥပမာဖြင့် ရှင်းပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ဂေါတြဘုသည် နိဗ္ဗာန်ကို သောတာပတ္တိမဂ်အလျှင် မြင်သော်လည်း မင်း၏ထံ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိစ္စဖြင့်သွားသော ယောက်ျားသည် အဝေးမှာ လမ်းမ၌ သွားနေသော ဆင်ကျောကုန်းပေါ် ရောက်နေသော ဘုရင်ကို မြင်ပါသော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်က “ဘုရင်ကို တွေ့ပြီးပြီလား” ဟု မေးသော အခါ မြင်ပြီးဖြစ်လျက် ပြုသင့်သောကိစ္စ မပြုရသေးသောကြောင့် “မတွေ့ရသေးပါ” ဟု ပြောသကဲ့သို့ ပြုသင့်သော ကိလေသာပယ်ခြင်း ကိစ္စကို မပြုရသေးသောကြောင့် မြင်သည်ဟု မဆိုရပါ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဂေါတြဘုတရား၊ ခ-နိဗ္ဗာန်တရား-တို့က ဒဿန-အရ တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိတို့ကို ခွဲခြား ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ဂေါတြဘုတရား-က ဒဿန-အရ သောတာပတ္တိမဂ် တရားအား အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းများကား- အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၆-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

နိဗ္ဗာန်တရားက ဒဿန-အရ သောတာပတ္တိမဂ်တရားအား အာရမဏပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းများကား-အာရမဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၂၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၃၊ လောကျင့်ခန်း

- (က) ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတိတိ အာစယော။
- (ခ) ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိပွဲဝတ္တာနံ ဧတံ နာမံ။
- (ဂ) တဿ ကာရဏံ ဟုတွာ နိပ္ပာဒနဘာဝေန တံ အာစယံ ဂစ္ဆန္တိ။
- (ဃ) ယဿ ဝါ ပဝတ္တန္တိ၊ တံ ပုဂ္ဂလံ ယထာဂုတ္တမေဝ အာစယံ ဂမေန္တိတိပိ အာစယဂါမိနော။
- (င) သာသဝကုသလာကုသလာနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၈၆)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-၌ “အာပုဗ္ဗစိ-စယေ-စိခြင်း” ဟူသောဇာတ်၊ ကံဟော အ, ပစ္စည်းဖြင့် အာစယ-ဟုပြီး၏။ ကံသည် ပဋိသန္ဓေစိတ်, စေတသိက်, ကမ္မဇရုပ်ကို စီအပ် ဖြစ်စေအပ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်စေရာ၌ ကံစေတနာချည်းသက်သက် မစီနိုင်။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ-ဟူသော ကိလေသာတို့လည်း သဟဇာတသတ္တိဖြင့်ဖြစ်စေ ပကတူပနိဿယ သတ္တိဖြင့်ဖြစ်စေ ကျေးဇူးပြုလျက် ပါရှိရသေး၏။

(ခ)ခ-၌ ကုသိုလ်-စသော ဇောများလည်း ယောနိသောမနသိကာရ-စသော အကြောင်းတရားတို့က စီအပ်ရာရောက်သောကြောင့် အာစယ-အမည် ရသင့်သော် လည်း အထင်ရဋ္ဌိ, ဧကဒေသျှူပစာရအားဖြင့် ကံကိလေသာတို့စီအပ်သော ပဋိသန္ဓိစသော ဝိပါကံအစဉ်ကိုသာ အာစယ-ဟုခေါ်ရကြောင်း ပြလို၍ “ပဋိသန္ဓိ ။ ပ ။ နာမံ”-ဟု မိန့်သည်။ ပဝတ္တ-၌ ပ-သည် ပဗန္ဓ-အဆက်မပြတ်ဟူသော အနက်ကို ဟော၏။ ပဝတ္တ-၌ ဝတုဓာတ်ကား ဖြစ်ခြင်းအနက်ကိုဟော၏။ ပဝတ္တန္တိတိ ပဝတ္တာ-ဟု ပြု၍ ပဋိသန္ဓိစုတိတို့ကို အရကောက်ပါ။

(ဂ)ဂ-၌ ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနော၊ အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနော-ဟု ပြုစေလိုရင်းတည်း။ အာစယသို့ ရောက်ဟူရာ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက် ပါသလော-ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ကာရဏံ ဟုတွာ နိပ္ပာဒနဘာဝေန” ဟု ဝိသေသန ကူမရသည်။

(ဃ)ဃ-၌ ဂမေန္တိတိ ဂါမိနော၊ အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနော-ဟု ပြုပါ။

(င)င-၌ သေခါနီး၌ အာရုံနိမိတ်ထင်လာသောအခါ ထိုအာရုံကြောင့်လည်း အာစယသို့ ရောက်ကြရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုနိမိတ်က အာစယသို့ ရောက် စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိမိတ်များလည်း အာစယဂါမိမည်လေ သလား-ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိရကား သာသဝ ။ ပ ။ အဓိဝစနံ-ဟုမိန့်သည်။ ဤ၌ လည်း အထင်ရဋ္ဌိ ဧကဒေသျှူပစာပင်တည်း။ (အဓိဝစနံ၊ နာမံရှိရာ၊ ဥပစာ၊ ကျမ်းလာ မြော်ထောက်ရှု။) (ဘာဋီ-ပ၊ ၃၂၁)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။အာစယဂါမိနော ဓမ္မာ-ပုဒ်ကို အဖွင့်နှင့်အညီ အနက် နှစ်နည်းပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။အာစယဂါမိနော-ကံကိလေသာတို့သည် စိထားအပ်သော ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိဟူသော ပဝတ္တသို့ရောက်တတ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကံကိလေသာတို့ သည် စိထားအပ်သော-ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိဟူသော ပဝတ္တသို့ မိမိဖြစ်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကို ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ထပ်နားပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ကံကိလေသာ တို့က စိအပ်သောကြောင့် အာစယမည်သော-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဤသို့သာ ဆို ချေသော် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဇောများလည်း ယောနိသောမနသိကာရစသော အကြောင်းတရားတို့က စိအပ်သောကြောင့် အာစယမည်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ မည်ရာသောကြောင့် ကံကိလေသာတို့က စိအပ်သောကြောင့် အာစယမည်၏ ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ ယင်း အာစယ၏ အရကို မဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိ ဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ အာစယ၏ အရကား အဘယ်ပါနည်း၊ ဤသို့ ။ ပ ။ မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ်ပြန် လွယ်ပြီ။)

မှတ်ချက်။ ။အဓိဝစနံ၊ နာမံ၊ ဝုစ္စတိ-တို့ဖြင့် ရေးသောဝါကျ၌ မယူသင့် သောအရာကို လျဉ်းပါးပစ်၍ ဤနည်းချည်း တက်ရသည်။ ဥပစာအလို ဧကဒေ သျူပစာချည်းတည်း။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။င-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် (ဂ၊ ဃ)မှတ်ပြဝါကျတို့ဖြင့် အာစယသို့ ရောက်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာစယသို့ ရောက်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း အာစယဂါမိ မည်၏-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် သေခါနီး၌ ထင်သော အာရုံနိမိတ်များလည်း အာစယဂါမိမည်၏-ဟူသော အနက် သည်ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက် သင့်လေသောကြောင့် အာစယဂါမိ-၏ အရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်လေရာ၏။ အာစယဂါမိ-၏အရကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။ မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ် လွယ်ပြီ။)

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါထားရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ယင်း ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

၃။ အဖြေ။ ။အာစယဂါမိနော-ဝယ် ဂါမိနော-၌ ၏ပစ္စည်း၏ သုဒ္ဓကတ္တုသာဓနအနက်မှ ဟေတုကတ္တုသာဓနအနက်ကို လဲပြလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားရပါသည်။

ဃ-ဝါကျဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းကား ဤအရာ၌ ၏ပစ္စည်းသည် သုဒ္ဓကတ္တု ဟေတုကတ္တု နှစ်ခုလုံးကို ဟောနိုင်ပါလျက် သုဒ္ဓကတ္တု ဟောပုံကိုသာ ပြရသေးသဖြင့် စကားမပြည့်စုံဘဲ ဖြစ်နေရာ ထိုစကားကို ပြည့်စုံအောင် ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။c-ဝါကျပါ သာသဝ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျုပ္ပတ္တရာဒီစတုက္က ခွဲဝေပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။သဟ အာသဝေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သာသဝါ။ (အာသဝတို့နှင့် တကွဖြစ်-ဟူသည် လောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့က အာရုံ၊ အာသဝေါတရားတို့က အာရမဏိကအဖြစ်ဖြင့် တကွဖြစ်ခြင်းတည်း။)

သာ-ဟူသော၊ သ-ဟူသော၊ ဝါ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိမည်၏။

သဟပုဒ်၊ အာသဝပုဒ်၊ ယ၊ ပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝေါတရာ နှင့် ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့၏ အာရမဏိက အာရုံအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။

သာသဝါ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။

အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံအဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ကမ္မကိလေသေဟိ-သည် ပုံလိင်္ဂ၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ သမာသ်နာမ်ပုဒ်။

အာစိယတိ-သည် အ၊ လိင်္ဂ၊ ဘူဝါဒိဂိုဏ်း၊ ဣ၊ ကာရန္တ၊ ကံဟော အာချာတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ဣတိ-သည် အ၊ လိင်္ဂ၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣ၊ ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

အာစယော-သည် ပုံလိင်္ဂ၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။အ၊ လိင်္ဂဟု ဆုံးဖြတ်ရသောပုဒ်သည် ဥပသာရ နိပါတ်ပုဒ်နှင့် အာချာတ်ပုဒ်တို့သာ မကချေ။ ရုပ်စဉ်၍ ရသော်လည်း လိင်္ဂကြောင့် ရုပ်အထူး

မရှိသော ပဉ္စအစ အဋ္ဌာရသအဆုံးရှိသော သင်္ချာသဒ္ဒါနှင့် တုမှ၊ အမှသဒ္ဒါတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ နာမ်ပဉ္စမပိုင်းလာ တော၊ ဩ-စသော ပစ္စည်းဆုံးသောပုဒ်များ ကိုလည်းကောင်း၊ တဒ္ဒိတ်ကျမ်းလာ ဓာ-စသော အဗျယပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်များ ကိုလည်းကောင်း၊ ကိတ်ကျမ်းလာ တွာ-စသော တု-စသော ပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်များကိုလည်းကောင်း “အလိင်” ဟူ၍ပင် ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ဤအချက်ကို သတိ မှမိပါစေ၊ ယောင်နေတတ်သည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်ကို ဗျတိရေက၊ အနွယအားဖြင့် ဖော်ပြပြီးလျှင်၊ သံဝဏ္ဏနာအမည်ကိုလည်း အကြောင်းပြ၍ မှည့် ခဲ့ပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ကမ္မကိလေသေဟိ-ဖြင့် စီခြင်း-ဟူသည် ဇောစသည်တို့က စီခြင်း မဟုတ်၊ ကံကိလေသာတို့က စီခြင်းဟု ဖွင့်ပြသိစေပါသည်။ အဓိပ္ပါယ် ဖြစ်သော အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ အာစိယတိ-ဖြင့် အာစယော-၌ အ၊ ပစ္စည်းသည် ဘာဝသာဓနအနက်ကို မဟော၊ ကတ္တုသာဓနအနက် ကို ဟော၏-ဟုပြပါသည်။ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျရှိ ပဝတ္တာနံ-၌ ပ-သဒ္ဒါအနက်ကို ဖော်ပြ၍၊ ဃ-ဝါကျရှိ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျ၌ ပ-သဒ္ဒါသည် ပဗန္ဓအနက်ကို ဟောပါသည်။ ဂ-ဝါကျ၌ ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေ စုတိ-ဟူသော အာစယသည် ဂဟေ တဗ္ဗတ္ထ။

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဈာန်တရားတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။စည်းမျဉ်း၌ နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို မေးရမည်-ဟု ဆိုသော်လည်း နိပါတ်ပုဒ်နှင့် အလားတူသော ဥပသာရပုဒ်တို့၏ အနက်ကိုလည်း မေးနိုင်သည်-ဟု မှတ်ပါ။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။အာစယော-အရကို ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။အာစယော-အရ ပဋိသန္ဓေစုတိဟူသော ဝိပါကင်္ဂိတ် စေတသိက် ကမ္မရုပ်တို့သည် ဒဿနတ္ထ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်သင်္ခါရတို့သည် ဒီပကတ္ထ။ သဋ္ဌာယတနသည် ပကာသနတ္ထ။ အဝိဇ္ဇာသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဖဿဝေဒနာစသည်တို့သည် အနဘာဝတ္ထဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

မှတ်ချက်။ ။အာစယ-အရကို ဝိညာဉ်နှင့်နာမ်ရုပ် ယူ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစဉ်အရ ထုတ်ထားသည်။ အခြားသော နည်းများကိုလည်း ထုတ်ကြည့်ပါ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။မိစ္ဆတ္တာ ခံမ္မာ-၌ မှားသော သဘောရှိပုံကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ငါ၏စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ကြလိမ့်မည်-ဟု တောင့်တ အပ်သော်လည်း ထိုအတိုင်း ဖြစ်မလာခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသုဘ- စသည်တို့၌ပင် သုဘ-စသည်ဖြင့် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဖြစ်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း မှားသောသဘော ရှိကြပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ကမ္မကိလေသေဟိ-အရ ပစ္စည်းတရားသည် အာစိယတိ- အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိများကို ဖော်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ကမ္မကိလေသေဟိ-အရ ကံကိလေသာပစ္စည်းတရား တို့က အာစိယတိ-အရ စုတိပဋိသန္ဓေဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာတို့အား ဥပနိဿယ၊ ကမ္မ နှစ်ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အမှတ်-၃၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၄၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) သမ္ပယောဂဝသေန ဝိဇ္ဇံ ဘဇ္ဇိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော။
- (ခ) ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္တန္တိတိပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော။
- (ဂ) ပုရိမေန အတ္ထေန တာဟိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော။
- (ဃ) ပစ္ဆိမေန အတ္ထေန တာသု ယာကာစိ ဧကာ ဝိဇ္ဇာ၊ သေသာ ဝိဇ္ဇာဘာဂိ နောတိ ဧဝံ ဝိဇ္ဇာပိ ဝိဇ္ဇာယ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောတွေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (င) ဣဓ ပန သမ္ပယုတ္တဓမ္မာဝ အဓိပ္ပေတာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၉၃)

ဋီကာ။ ။(ခ) ဝိဇ္ဇာရာသန္တောဂဓဓမ္မာ ဝိဇ္ဇာသဘာဂတာယ တဒေက- ဒေသေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္တန္တိတိ ဝုတ္တာ။ (ဋီကာ၊ ၅၆)

ပြည်နိဿယ အထူးမရေး။

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ကို က-ဝါကျအလို ဘဇ္ဇိတိ ဘာဂိနော၊ ဘဇ-ဓာတ်၊ ဣပစ္စည်း၊ ဝိဇ္ဇံ ဘာဂိနော ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ဟုပြု။

သမ္ပယုတ်၏အစွမ်းဖြင့် ဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော တရားတို့-ဟုပေး။
(ခ)ခ-ဝါကျအလို ဝိဇ္ဇာယ ဘာဂေါ ဝိဇ္ဇာဘာဂေါ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂေါ ဇေတသံ
အတ္ထိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ဟုပြု။ တစ်နည်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝတ္တန္တိတိ ဝိဇ္ဇာ ဘာဂိနော-
ဟုပြု။ ဝိဇ္ဇာအဖို့ရှိသော တရားတို့၊ ဝါ-ဝိဇ္ဇာအဖို့၌ဖြစ်သော (ပါဝင်သော) တရားတို့-
ဟု ပေး။ (ဘာဋီ-ပ၊ ၃၆၉)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော ဓမ္မာ-ပုဒ်ကို အဖွင့်အညီ အနက်နှစ်နည်း
ပေးပြပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ဘာသာဋီကာအတိုင်း ရေးပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ထပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် စောဒနာတက်
ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် (က၊ ခ)ဝါကျတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-
ပုဒ်၏ အဘိဓာနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏ ဤမျှသာဆိုချေသော် ယင်း၏ အဘိဓေယျတ္ထ
ကို မသိနိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ မသိနိုင်ရာသောကြောင့် အဘိဓာနတ္ထ
မျှကိုသာ မဆိုသင့်။ အဘိဓေယျတ္ထ-ကို မဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတ
ဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ အဘိဓေယျတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။
မိန့်။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပါ။)

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။င-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် စောဒနာ
တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် (ဂ၊ ဃ)ဝါကျတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-
ပုဒ်၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ဤမျှသာဆိုချေသော် “ဤနေရာ၌ ဝိဇ္ဇာ၊
တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မ နှစ်ခုလုံးကို ယူရမည်” ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်
တမူကား ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့်
ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော တရားကို ထုတ်ပြသင့်၏။ မထုတ်ပြဘဲ မသေသင့်။ မနေ
သင့်ဘဲလျက်နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဘိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။
ဤ၌ အလိုရှိအပ်သောတရားကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။ မိန့်။ (အဓိပ္ပာယ်
ပြန်ပါ။)

မှတ်ချက်။ ။ကျမ်းတက်လိုလျှင် ချက်ချင်းမတက်သေးဘဲ ပါရာဇိကဏ်
၃-နံပါတ် စည်းမျဉ်းအတိုင်း ဝါကျများကို ပိုင်းခြားထားပါ။ ပြီးမှ သင့်လျော်သလို
တက်ပါ။ ဤ၌ ငါးဝါကျလုံးသည် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-၏ အဖွင့်ကိုချည်း ပြကြ၏။

သို့ရာတွင် (က၊ ခ) ဝါကျတို့က အဘိဓာနတ္ထကို ပြကြသည်။ (ဂ၊ ဃ၊ င) ဝါကျတို့က အဘိဓယတ္ထကို ပြကြသည်။ (ဂ၊ ဃ၊ င) ဝါကျတို့တွင်လည်း (ဂ၊ ဃ) ဝါကျတို့က အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြကြသည်။ င-ဝါကျက အတ္ထုဒ္ဓေသကို ပြသည်။ ဤသို့ ပိုင်းခြားပြီးမှတက်လျှင် မလွဲနိုင်တော့ပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျ၌ အပိ-သဒ္ဓါထားရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဃ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသကိုလည်းကောင်း ရှင်းပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ပုဒ်၏ သမာသ်သဒ္ဓါအဖြစ်မှ တဒ္ဓိတ်သဒ္ဓါအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်တတ်သည်၏အဖြစ်တည်း-ဟူသော အနက်မှ ဝိဇ္ဇာအဖို့၌ ဖြစ်တတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်သို့လည်းကောင်း လဲပြလို၍ အပိ-သဒ္ဓါထားပါသည်။

တစ်နည်း-ဝိဇ္ဇာသို့ ကပ်ရောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိမည်၏-ဟူသော ဗျုပ္ပတ်အကြောင်းမှတစ်ပါး ဝိဇ္ဇာအဖို့၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိမည်၏-ဟူသော ဗျုပ္ပတ်အကြောင်းတစ်ပါးကို လဲပြလို၍ အပိ-သဒ္ဓါထားပါသည်။

ဃ-ဝါကျဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ-ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော အရ မပြည့်မစုံ ဖြစ်နေသည်ကို ပြည့်စုံအောင် ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။သမာသ်ပုဒ်ခြင်း၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ခြင်း၊ ကိတ်ပုဒ်ခြင်း-စသည်ဖြင့် ပုဒ်ခြင်းတူရာ၌ပင် ပကတိပစ္စယကွဲလျှင် သဒ္ဓါလဲ-ဟု ဆုံးဖြတ်ရသေးကား ဤ၌ သမာသ်အဖြစ်မှ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်အဖြစ်သို့ လဲသောကြောင့် သဒ္ဓါလဲ-ဟု ဆိုသည်ကို သံသယမရှိသင့်။ သဒ္ဓါလဲသည့်အလျောက် အနက်လည်း လဲသည်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် အနက်လဲ-ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်သည်။ တစ်နည်းရေးပုံကား အများကြိုက်ဖြစ်၏။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျပါ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ-ပုဒ်ကို အစိတ်+အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ သမ္ပယုတ္တ-ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟ၌သာ ဗျုပ္ပတျာဒိစတုတ္တ ခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။သမ္ပာ ပကာရေန ယုဇ္ဈိတိ သမ္ပယုတ္တာ။ အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ ဓမ္မာ။ သမ္ပယုတ္တာ စ တေ ဓမ္မာ စာတိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ။ သမ္ပာ ပကာရေန ယုဇ္ဈိတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ယှဉ်ခြင်းကြိယာသည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။ သမ္ပယုတ္တာ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိ။ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ယှဉ်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ် မည်၏။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-ဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ ဣသေသည် အ၊ လိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အ၊ ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

ပန-သည် အ၊ လိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အ၊ ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။
သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ-သည် ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ သမာသ်နာမ် ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ဧဝ-သည် အ၊ လိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အ၊ ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။
အဓိပ္ပေတာ-သည် ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာ၏ အာဘော်ကို ဖော်၍ သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ-ဖြင့် ဘာဂသဒ္ဓါ ကောဋ္ဌာသအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို ဖွင့်ပြ၏။ နာမလိင်္ဂတ္ထ။ အပေါင်းဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ကို ဝိဇ္ဇာ ဘာဂေ ဝတ္တန္တိ တိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ဟု ဝတ္တန္တိ တဒ္ဓိတ် ဝိဂ္ဂုပြုရမည်၏အဖြစ်ကို ဖွင့် ပြ၏။ အဘိဓာနတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-ဝါကျပါ ပိ-သဒ္ဓါအနက်၊ ဂ-ဝါကျပါ တ-သဒ္ဓါ၏ စွဲရာအနက်၊ င-ဝါကျပါ ဧဝ-သဒ္ဓါ၏ အနက်သုံးချက်-တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ ပိ-သဒ္ဓါသည် ဝုတ္တသမုစ္စည်း၊ တစ်နည်း-သမ္ပိန္နောန အနက်ကို ဟောပါသည်။ တ-သဒ္ဓါသည် ဝိဇ္ဇာ ဧ-ပါးကို စွဲပါသည်။

သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။

ဝိဇ္ဇာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။

သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ဝိဇ္ဇာကို ဆည်းကပ်ခြင်းဂုဏ်သည် အနုညာတတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဝိဇ္ဇာ ဧ-ပါးကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ဃ-ဝါကျ၌ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သဒ္ဓါ ထားရပုံ၊ င-ဝါကျ၌ အဓိပ္ပေတာ-သဒ္ဓါ ထားရပုံ တို့ကို ရှင်းပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ဝိဇ္ဇာ ဧ-ပါးသည် ဒဿနတ္ထ။

အဘိညာပါဒက ပဉ္စမဈာန်သည် ဒီပကတ္ထ။

တန်ခိုးအထူးဖန်ဆင်းခြင်း စသည်သည် ပကာသနတ္ထ။

အောက်ဈာန်များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၂၂၅၂

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရခြင်းတိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနာဘာဝတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

ဃ-ဝါကျ၌ ဝိဇ္ဇာတို့တိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂီ-ဟု သိသင့်သိထိုက်သည်-ဟူသော သံသယတ္ထ၊ ဥပစာရတ္ထ၊ နေယျတ္ထ၊ ဝင်္ကတ္ထ၊ အနေကန္တတ္ထ-ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗာ-သဒ္ဓါထား ရပါသည်။

င-ဝါကျ၌ ဝိဇ္ဇာဘာဂီ-ပုဒ်၏ ဝိဇ္ဇာ၊ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မ-ဟူသော အနက်သာမညမှ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မ-ဟူသော အနက်ဝိသေသကို ပြလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာနှင့် တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို ဟောနိုင်သည်မှန်သော်လည်း ဤ၌ကား တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မကိုသာ ယူရမည်-ဟူသော စကားလုကို ပြလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း အဓိပ္ပေတာ-သဒ္ဓါ ထားရပါသည်။

အမှာ။ ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ကို သိထိုက်၏၊ သိသင့်၏-ဟု အနက်ပေးပါ။ ထိုအနက်အားလျော်စွာ အဖြေထုတ်ပါ။ အဓိပ္ပေတာ-သည် ၃-နံပါတ်၌ မေးရမည့်ပုစ္ဆာ ဖြစ်၏။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါးသရုပ်ကို တစ်ခုချင်း ထုတ်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါးဟူသည် ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ၊ စေတောပရိယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်-တို့ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော-၌ ဝိဇ္ဇာ-အရ ပစ္စည်းတရားက ဝိဇ္ဇာဘာဂီနောအရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းစုကိုလည်းကောင်း ရေတွက်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။ ဝိဇ္ဇာအရ ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး ပစ္စည်းတရားက ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော-အရ ဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော တရားတို့အား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပစ္စည်းစုကား-ဟေံတု၊ အဓိပတိ၊ သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊ ဝိပါက၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၁၁-ပစ္စည်း ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၄၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၅၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဣဒါနိ ယထာနိက္ခိတ္တာယ မာတိကာယ သင်္ဂဟိတေ ဓမ္မေ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ “ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ” တိ ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ အာရဒ္ဓံ။
- (ခ) တတ္ထ ယဒေတံ “ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ” တိ ပထမံ ကာမာဝစရကုသလံ ဒဿိတံ။
- (ဂ) တဿ တာဝ နိဒ္ဒေသေ ဓမ္မဝဝတ္ထာနဝါရော သင်္ဂဟဝါရော သုညတဝါရောတိ တယော မဟာဝါရာ ဟောန္တိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၉၇)

ဋီကာ။ ။ အထူးမဖွင့်။ (ဋီကာ၊ ၁၈)

ပြည်။ ။ က-၌ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ-ကို ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာဟူသော-ဟုပေးလျှင် ဥပလက္ခဏ။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာအစရှိသော-ဟု ပေးလျှင် ဣတိသဒ္ဓါ အာချုတ္တမှတ်ပါ။ ပဘိဇ္ဇတိတိ ပဘောဒေါ ဝိသေသော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။ (ပြည်၊ ၃၅၈)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က) မာတိကာကို ဖွင့်ပြပြီး၍ ယခုအခါ ပဒဘာဇနိကို ဖွင့်ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “ဣဒါနိ ။ ပ။ အာရဒ္ဓံ” ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်။ ကုသိုလ်စိတ်ချင်း မတူ ကွဲပြားသည်ကို ပဘောဒ-ဟု ဆိုသည်။ အညမည် ပဘိဇ္ဇတိတိ ပဘောဒေါ-ဟု ပြုပါ။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ-၌ ဟူသော-ဟု အနက်ပေးရာဝယ် ဣတိသဒ္ဓါသည် နိဒဿနတ္ထတည်း။ အစရှိသော-ဟု ပေးရာ၌ ဣတိသဒ္ဓါ အာချုတ္တတည်း။ ဘာဇနိယံ-၌ ဘာဇ-ဝိဘာဂေဟူသော စုရာဒိဓာတ်နောင် အနိယပစ္စည်းသက်။ ဘာဇိယတေ အနေနာတိ ဘာဇနိယံ၊ ပဒါနံ ဘာဇနိယံ ပဒဘာဇနိယံ-ဟုပြု။ ဘာဇိယတေ ဘာဇနံ၊ ပဒါနံ ဘာဇနံ ပဒဘာဇနံ၊ ပဒဘာဇနေန ပဝတ္တံ ပဒဘာဇနိယံ-ဟုလည်း ပြုနိုင်၏။ ဤအလို ဘဒဘာဇန+ဣယ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော တဒ္ဓိတ်ပုဒ်-ဟု ကြံသင့်၏။ (ဘာဋီ-ဒု၊ ၁)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျ၌ ဒဿေတုံ၏ ကရိဏ်းကိုထည့်၍ ဣတိ-သဒ္ဓါ၏ အာကာရတ္ထ၊ နိဒဿနတ္ထ၊ အာချုတ္တပေါလွင်စေလျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ ဣဒါနိ-၌၊ ယထာနိက္ခိတ္တာယ-သော၊ မာတိကာယ-ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတေ-ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ ပဘောဒတော-အားဖြင့်၊ (ကတမေ

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိနာ-ဖြင့်၊) ဒဿေတုံ-ငှာ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ဝါ-အစရှိသော၊ ဣဒံ ပဒဘာဇနိယံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အာရဒ္ဓံ-ပြီ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျကို ဌပနာပဉ္စကစောဒနာ တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော ပဒဘာဇနိ၏ အကျဉ်းကို ပြတော်မူ၏။ ဤမျှသာ ဆိုချေသော် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-အစရှိသော ပဒဘာဇနိ၏ အကျယ်ကို မပြဆို-ဟူသော အဓိပ္ပါယ် ရောက်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ ရောက်ရာသောကြောင့် ပဒဘာဇနိ၏ အကျဉ်းမျှသာ မဆိုသင့်။ အကျယ်ကို ပြဆိုသင့်လျက် မပြဆိုသည်ရှိသော် အကျဉ်း+ အကျယ် ဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိဒေါသ၊ စကားမပြည့်စုံသော အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ပဒဘာဇနိ၏အကျယ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။ မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။)

မှတ်ချက်။ ။ဝိတ္ထာရဝါကျသို့ တက်ပုံကို နည်းယူပါ။ ဒေါသတင်ရာ၌ ဝိတ္ထာ၊ သံခိပ်၊ ဥဒ်၊ နိဒ်၊ နိဂမ၊ စုဏ္ဏိယ၊ ပုနရတ္တိတင်-ဟူ သော နိယာမ်မှ တစ်မျိုး တစ်ဖုံ တင်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ရှေးဆရာများ နှစ်သက်သော နည်းတစ် နည်းဟု မှတ်ပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒိဟိ အတ္ထေဟိ ကုသလံ။ အပိစ အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လသမ္ပတဋ္ဌေန စ ကုသလံ (ဒိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)၌ အပိစ-ထားရခြင်း အကြောင်းကို ရေး၍၊ ခ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသကို ဖော်ပြပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ကုသလသဒ္ဓါ၏ စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်တရား တို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်းစသော သကတ်အနက်တို့ကြောင့် ကုသိုလ်မည်စ -ဟူ သော အကြောင်းမှတစ်ပါး အနာကင်းသည်၏အဖြစ်၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်၊ သမ္ပယုတ်ပညာကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏-ဟူသော အကြောင်းကိုလဲလို၍ အပိစ-သဒ္ဓါထားပါသည်။ ခ-ဝါကျဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒိဟိ-၌ အာဒိ-ဖြင့် ကုသလာ ဓမ္မာ-ဟူ သော မာတိကာအဖွင့်၌ ပြခဲ့သော စလန ကမ္မန ဝိဒ္ဓံသန-တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုစ္ဆိတ သယန၊ ကုသလဝန၊ ကုသလာန-တို့ကိုလည်းကောင်း ယူပါ။ ဤအနက် များသည် ဝိဂြိုဟ်နက်ဖြစ်သော ဝစနတ္ထ(သဒ္ဓါနက်)တည်း။ အပိစ-စသည်ဖြင့် ပြအပ်သောအနက်တို့ကား အဘိဓမ္မေယျတ္ထ (ကုသလသဒ္ဓါဟောနက်များ) တည်း။

ဒေါသပယ်ရာ၌ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကိုပါ ထည့်သွင်း၍ပယ်ထားသည်ကို မှတ်ပါ။
(ဘာဋီ-ဒု၊ ၅၂)

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ပဒဘာဇနီယံ-ကို အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟကိုသာ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က ခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ တောနာတိ ပဒံ၊ ဘာဇီယတေ အနေ နာတိ ဘာဇနီယံ၊ ပဒါနံ ဘာဇနီယံ ပဒဘာဇနီယံ။

ပ-ဟူသော ။ ပ ။ ယံ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။ တစ်နည်း၊ ပဒါနံ ဘာဇနီယံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိ။

ကုသလာ ဓမ္မာ-စသောပုဒ်တို့၏ အကျယ်ဝေဖန်ကြောင်းစကားနှင့် အကြောင်း အကျိုးအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကျဉ်းအကျယ် အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း စပ်ခြင်း သမ္မန်သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ပဒဘာဇနီယံ-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိ၊ နိပ္ပန္နသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
ဝေဖန်ကြောင်းစကားခြံသည် ပဝတ္တိနိမိတ် မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။အဘိဓာန်ဋီကာနည်းရော ဘောဒစိန္တာဒိပနီနည်းပါ တစ်ပြိုင် တည်းရအောင် ခွဲထားပုံကို အတုယူပါ။ ၎င်းနှစ်နည်းကား ဗျုပ္ပတ္တိသာ ထူးကြသည်။ ကျန်သုံးချက်ကား တူကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါင်းပြထားသည်။ ပဝတ္တိကို ထုတ် ရာ၌ အဘိဓာန်ဋီကာနည်းအတွက် အပေါင်းပညတ္တိ-ဟုဆို၍ ဘောဒစိန္တာဒိပနီ နည်းအတွက် နိပ္ပန္နသဒ္ဓါ-ဟု ပေါင်း၍ ဆိုထားသည်။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ဣဒါနိ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ အာရဒ္ဓံ-တို့၏ ပဒ၊ လိင်္ဂံ၊ ဂဏ၊ အန္တ-တို့ကို ခွဲပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ဣဒါနိ-သည် နိပါတ်ပုဒ်၊ အ၊ လိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣ၊ ကာရန္တ ဖြစ်ပါသည်။

ပဘောဒတော-သည် ကိတ်နာမ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်္ဂံ၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ ဖြစ်ပါသည်။

ဒဿေတုံ-သည် နိပါတ်ပုဒ်၊ အ၊ လိင်္ဂံ၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တ ဖြစ်ပါသည်။

အာရဒ္ဓံ-သည် ကိတ်နာမ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်္ဂံ၊ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ ဖြစ် ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။နာမ်ပဉ္စမပိုင်းလာ ပစ္စည်းသက်ထားသော ပုဒ်ချင်းတူသော် လည်း ဣဒါနိ-ကို အ၊ လိင်္ဂံ-ဟု ယူ၍၊ ပဘောဒတော-ကို ပုံလိင်္ဂံ-ဟု ယူထား သည်။ ထို့ကြောင့် ယ၊ တ၊ ဣမ-စသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်နောင် တော-စသော ပစ္စည်း

သက်ထားသောပုဒ်ကို အလိင်-ဟု ဆုံးဖြတ်၍၊ နာမနာမ်၊ သမာသ်နာမ်၊ တဒ္ဒိတ်
နာမ်၊ ကိတ်နာမ်-တို့နောင် ကော-စသည် သက်ထားသောပုဒ်ကိုကား မိမိတို့၏
သက်ဆိုင်ရာလိင်အတိုင်းသာ ဆုံးဖြတ်ရသည်-ဟု ကောက်ချက်ချထားပါ။ ပုဒ်ကို
ဆုံးဖြတ်ရာ၌လည်း နည်းတူပင်တည်း။ ဣဒါနိနှင့် ပဘောဒတော-ကို နှိုင်းယှဉ်၍
ကြည့်ပါ။

အာရဒ္ဒသည သုံးလိင်ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဤ၌ရှိသော အရကောက်ကိုရှု၍
နပုံလိင်-ဟု ဆုံးဖြတ်ရသည်ကို သတိပြုပါ။ ဤအချက်ကို နည်းယူ၍ ဒွိလိင်နှင့်
သဘာဝတိလိင်တို့၌လည်း ဝါကျတွင်းရှိ အနိက်အတန့်ကိုရှု၍သာ လိင်ဆုံးဖြတ်
ရကြောင်းကို လက်ခံပါ။ ဥပမာ- မယံ မနော အာကုလော-၌ မန-ကို ပုံလိင်-
ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ။ မယံ မန အာကုလ-၌ မန-ကို နပုံလိင်-ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ။ အဟ
မနေန အာရမဏံ စိန္တေမိ-၌ မန-ကို ပုံလိင်၊ နပုံလိင်-ဟု ဆုံးဖြတ်ပါလေ။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။အပိစ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိ
တိပိ ကာမာဝစရံ။(နိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘောဂနှင့်သံဝဏ္ဏနာ
တို့ကို ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။အပိစ-ဖြင့် နောက်ပြသောနည်းတစ်ပါးဟု သိစေပါသည်။
ဘာဝတ္ထ။ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ-ဖြင့် ကာမ-အရ ကာမဘဝကို ယူရမည်-
ဟု သိစေသည်။ အဘိဓေယျတ္ထ ...။ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိ-ဖြင့် အဝစရံ-၌
အ, ပစ္စည်း၏ ဟေတုကတ္တာအနက်၌ ဖြစ်သည်ကို သိစေသည်။ တစ်နည်း၊
အဝစရံ-ကို “ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိတိ အဝစရံ”ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်ကို သိစေ
သည်။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထ...။ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိ
ဟူသော သံဝဏ္ဏနာအားလုံးဖြင့် “ကာမေ ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိတိ ကာမာဝစရံ”
ဟု ကိတန္တသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်ကို သိစေသည်။ တစ်နည်း၊ ကာမေ အဝစရံ
ကာမာဝစရံ-ဟု တပျရိသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်ကို သိစေသည်။ သမာသလိင်္ဂတ္ထ
သံဝဏ္ဏနာ။

မှတ်ချက်။ ။ရိသမ္ပပုဒ်များ တစ်လုံးမကျန်ရအောင် အဘော်ဖော်
ထားသည်။ အတုယူပါ။ သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရာ၌ သမာသလိင်္ဂတ္ထယူထားသည်
ကိုလည်း သတိပြုပါ။ အချို့က သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ ယူကြသည်။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျ၌ တ-၏စွဲရာ ဝိသယကို ဖော်ပြ၍၊ ကုသလန္တိ
နာမံ လဘတိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ ဒုဝိဓေနေ။(နိဋ္ဌ၊ ၁၀၅)-၌ ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ ဂဟေ
တဗ္ဗတ္ထ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ-တို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ဂ-၌ တ၊သည် ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမာဝစရကုသိုလ် ကိုစွဲ၍ ပက္ကန္တဝိသယ-ဖြစ်ပါသည်။

ဒုဝိဓနေဝ-၌ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်၏ အာရောဂျ၊ အနဝဇ္ဇတ္ထ-နှစ်ပါးသည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ ကောသလ္လသမ္ပုတအနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။ဧဝ-အနက်ကို ထုတ်ပုံပုစ္ဆာသည် ကျမ်းရင်းမကျေသူဖြစ်က ဖြေနိုင်ဖွယ်ရာ မရှိ။ ကျမ်းရင်း ကျေလျှင်လည်း အလွယ်ကလေးသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းရင်းကျေလေ ကောင်းလေ-ဟု သဘာပေါက်လျက် ကျမ်းရင်း ကျေအောင် ကြိုးစားပါလေ။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ အာရဒ္ဓပုဒ်၏ ဗာဟျတ္ထအရကိုယူ၍ ကြိယာ ငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။အာရဒ္ဓ-၌ ဗာဟျတ္ထအရ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ- စသော ပဒဘာဇနီ ဝစီဘောဒသဒ္ဓသည် ဒသနတ္ထ။
ဝိရိယရှေးရှိသော ဒေသနာဉာဏ်တော်သည် ဒီပကတ္ထ။
ဓမ္မဿဝနကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
မဟာကရုဏာဉာဏ်၊ ပါရမီဉာဏ်-စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်ရသော နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးများသည် အန ဘာဝတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။အာရဒ္ဓ-၌ အန္တတ္ထကို အရကောက်လျှင် အားထုတ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အားထုတ်ဆဲခဏ၌ဖြစ်သော ဝိရိယရှေးရှိသော ဒေသနာ ဉာဏ်တော်ကို ရ၏။ “ဒဿေတုံ အာရဒ္ဓ၊ တစ်ဖန်ပြမှု၊ ဝိရိယရှေးရှု ဉာဏ်ကိုယူ” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို သတိပြုပါ။ ဗာဟျတ္ထကို အရကောက်လျှင်ကား ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-စသော ပဒဘာဇနီဝစီဘောဒသဒ္ဓ-ရ၏။(ဉာဏ်ကောက်ကို သတိ ပြုပါ။) အန္တတ္ထ၊ ဗာဟျတ္ထကောက်ပုံကို ဉာဏ်အမြင် ရှင်းပါစေ။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ပဒဘာဇနီ၌ မာတိကာ၌ကဲ့သို့ ကုသလာ ဓမ္မာ-ဟု မဟောဘဲ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဟောတော်မူပါသနည်း၊ ဖြေဆို ပြီးလျှင်၊ ဓမ္မဝတ္ထာနုဒ္ဓေသဝါရ၏ ပရိစ္ဆေဒလေးပါးကို ဖော်ပြ၍၊ အစဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒကို ပိုင်းခြားပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။ကုသလာ-စသော အထူးအပြားအားဖြင့် ဓမ္မတို့၏ ဟော ကြောင်းဖြစ်သော မာတိကာဒေသနာကို ပြတော်မူပြီးနောက်၊ ကုသိုလ်ဟူသော အထူးအပြားရှိသော တရားတို့ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် ပဒဘာဇနီ၌ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု ဟောတော်မူပါသည်။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ပရိစ္ဆေဒလေးပါးကား-ပုစ္ဆာ၊ သမယနိဒ္ဒေသ၊ ဓမ္မဒ္ဒေသ၊ အပ္ပနာ-တို့တည်း။
ကတမေ ကုသလာ-ဟူသော စကားရပ်သည် ပုစ္ဆာမည်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။၆-အမှတ်ပြဝါကျ၌ အဝစာရေတိ-အရ ဖြစ်သင့်သော
ပစ္စည်းတရား ပဋိသန္ဓ်-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို ဖော်ပြ၍၊ ကျေးဇူး
ပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိတို့ကို ထုတ်ပြပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။အဝစာရေတိ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်းတရားကား-
ကာမကုသိုလ်စေတနာ ဥဒ္ဒစ္စကြည်သော အကုသိုလ်စေတနာ-တို့ဖြစ်ပါသည်။
ပဋိသန္ဓ်-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား-ကာမပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ
ကဋတ္တာရုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးပြုနိုင်သော ပစ္စယသတ္တိကား-နာနာက္ခဏိကမ္မ၊
ပကတူပနိဿယပစ္စယသတ္တိတို့ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၅၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၆၊ လှေကျင့်ခန်း

(က) သရန္တိ ဧတာယ၊ သယံ ဝါ သရတိ၊ သရဏမတ္တမေဝ ဝါ
သောတိ သတိ။

(ခ) သာဝ မုဋ္ဌသစ္စဿ အဘိဘဝနတော အဓိပတိယဋ္ဌေန ဣန္ဒြိယံ။

(ဂ) ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏေ ဝါ ဣန္ဒြိယံ ကာရေတိတိ ဣန္ဒြိယံ။

(ဃ) သတိ ဧဝ ဣန္ဒြိယံ သတိန္ဒြိယံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၆၄)

ဋီကာ။ ။အထူးမဖွင့်။ (ဋီကာ၊ ၈၆) ပြည်နိဿယလည်း အထူးမရေး။

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-ဝါကျ၌ သရဏမတ္တမေဝ ဝါ သော-အလို
သရဏံ သတိ-ဟု ဘာဝသာဓနပြု။ မတ္တ-ဖြင့် ကရဏသတ္တိ၊ ကတ္တုသတ္တိ-ကို
ကန့်။ ဧဝ-ကား သန္တိဋ္ဌာနာဝဓာရဏတည်း။ “မတ္တဧဝ၊ နှစ်ပါးပြုကာ မတ္တမြစ်ကန်၊
ဧဝသန္တိဋ္ဌာန်” ဟူသော နိယာမ်ကို သတိပြု။

(ခ)ခ-ဝါကျ၌ အဓိပတိယဋ္ဌေန-သည် ဣန္ဒြိယသဒ္ဒါ၏ အနက်တည်း။
ဣန္ဒြိယသဒ္ဒါသည် အဓိပတိအနက်ကိုဟောသော အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်-ဟု ဆိုလို
သည်။ အဘယ့်ကြောင့် အစိုးတရဖြစ်သနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် မုဋ္ဌ
သစ္စဿ အဘိဘဝနတော-ဟု မိန့်သည်။ မုဋ္ဌသစ္စ-ဟူသည် ပျောက်ကင်းသော
သတိရှိသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အကုသိုလ် စိတ်တ္တုပ္ပါဒ်တည်း။

(ဂ) ဂ-ဝါကျ၌ လူနှင့် ကာရေတိ-ဟူသောအနက်သည် လူနြိယသဒ္ဒါ၏ သဒ္ဒတ္တမဟုတ်၊ လူမြေထိုက်သော တရားတို့၏သဘောကိုပြသော သဘာဝတ္တ တည်း။ သဒ္ဒတ္တကား-လူနှုတ် ပရမိဿရိယံ ကရောတိတိ လူနှော၊ ဘဂဝါ ကမ္ပံ ဝါ။ လူနှောန ဒေသိတံ၊ လူနှုဿ ဝါလိင်္ဂံ၊ လူနှော ဝါ သဗ္ဗိတံ လူနြိယံ-ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ဒေသိတအနက်၊ လိင်္ဂအနက်၊ သဗ္ဗိတအနက်-တို့၌ လူယပစ္စည်းသက်၊ ဒ, ကို ခြ, ပြု၊ လူနြိယံ-ဟုပြီးသော တဒ္ဒိတ်ပုဒ်တည်း။ (ဘာဋီ-ဒု၊ ၂၉၅)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြု ဝါကျကို သရန္တိ-ဟူသော ကြိယာပုဒ်၏ ကံ, ကတ္တာ:-တို့ကို ထည့်စွက်၍ အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁။ အဖြေ။ ။တောယ ဓမ္မဇာတိယာ-ဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ-တို့သည်၊ ဝါ- တစ်နည်းကား၊ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ စိရကတာဒိအာရမဏံ-ကို၊ သရန္တိ-ကုန်၏ ..... စသည်။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြုဝါကျ၌ ပဓာနကို ကောက်ပြီးလျှင် ၎င်းမှ ၎င်း၏ ဟိတ်ကို ဌပနာ၊ အဘော်၊ အဘောဂဟိတ်၊ ဌပနာပဋိက္ခေပ၊ စောဒနာ-ဟူ သော ဌပနာပဉ္စကဖြင့် ထွက်ပြခဲ့ပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျ၌ ပဓာနပုဒ်ကား လူနြိယံ-ဟူသည်တည်း။ ဆရာ၊ ဆရာသည် လူနြိယံ-ဟူသော အကျိုးနာမဖလကို ဆိုအပ်ခဲ့၏။ အကျိုး နာမဖလဟူသည် အကြောင်းနာမဟေတုနှင့် မကင်းသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ မကင်းသင့်လေသောကြောင့်၊ အကျိုးနာမဖလ သက်သက်ကိုသာ မဆိုသင့်။ အဘယ်သို့လျှင် အကြောင်းနာမဟေတုကို ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။ အဓိ ပတိယဋ္ဌေန-ဟူသောပါဠိကို မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။)

မှတ်ချက်။ ။ဤသို့သာ ဆိုချေသော်-ဟူသော ဒေါသာပေက္ခလက္ခဏာ မပါသည်ကို သတိပြုပါ။ ပါစေလိုလျှင် ဤသို့သာ ဆိုချေသော် ယင်းအကျိုးနာမ ဖလ၏ အကြောင်းနာမဟေတုကို မသိနိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော-ဟု ဆိုပါ။ ဌပနာပဉ္စကတက်+ထွက်ရာ၌ အဘော်သည် အချက်အချာဖြစ်၏။ ကျမ်းရိုး ငါးချက် တက်+ထွက်ရာ၌ကား အနုလောမပါပနာ-သည် အချက်အချာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ကို နောက်လာမည့် စကားများနှင့်လျော်အောင် ထားတတ်ဖို့ အထူးလေ့လာထားရမည်။

ထို့ပြင် ဒေါသတင် မပါသည်ကိုလည်း သတိပြုပါဉ်း။ ဤကိုထောက်၍ ဌပနာပဉ္စကဖြင့် တက်ပါ၊ ထွက်ပါ-ဟု သာမညမေးလျှင် ဒေါသပါသည်ဖြစ်စေ, မပါသည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီး။ ဌပနာပဉ္စကဖြင့် စောဒနာတက်ပါ၊ စောဒနာ ထွက်ပါ-ဟု အထူး မ, ၍ မေးလျှင် ဧကန်မှချ ဒေါသပါရမည်-ဟု ကောက်ချက်ချ

ထားပါ။ မှန်၏။ ရှေးဆရာများက ဒေါသတင် မပါလျှင် ပုစ္ဆာ၊ ပါလျှင် ဇောဒနာ-
ဟု ဆိုရိုးပြုထားခဲ့ကြ၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ ယ-မှတ်ပြဝါကျ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်မှ သံဝဏ္ဏနာသို့ ကျမ်းရိုး
ငါးချက်နည်းဖြင့် ဇောဒနာတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် သတိန္ဒြိယံ-ဟူသောပုဒ်ကို
ပါဠိတော်၌ ဟောထားတော်မူခဲ့၏။ ယင်း၏အဖွင့်ကို ဆရာမပြချေသော် သတိန္ဒြိယံ-
ကို သတိယာ ဣန္ဒြိယံ သတိန္ဒြိယံ-ဟု တပျူရိသံသမာသံဝစနတ္ထလည်း ပြနိုင်သည်
ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။
ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် သတိန္ဒြိယံ-ဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကို ပြဆို
သင့်၏။ မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ပါဠိတော်၌ အတိ-
ဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ထိုပုဒ်၏အဖွင့်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့
။ ပ ။ မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ် ပြန်ပါ။)

မှတ်ချက်။ ။ ဗျာပိရေကအာဘော်ကို အာဘော်လုပ်ထားသည်ကို လည်း
ကောင်း၊ ပါဠိတော်၌ အတိဗျာပိတဒေါသ တင်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း သတိ
ပြုပါ။ ဤနည်းသည် မူသေနည်းပင်တည်း။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျပါ ဝါ-သဒ္ဒါ၊ ဂ-ဝါကျပါ ဝါ-သဒ္ဒါတို့ကို
အဘယ်ကို လဲလှယ်လို၍ ထားရသည်ကို ပြပြီးလျှင်၊ ဂ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော
ဒေါသကိုလည်း ပြဆိုခဲ့ပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ က-ဝါကျ၌ ပထမဝါ-သဒ္ဒါကို တိပစ္စည်း၏
ကရဏသာဓနအနက်မှတစ်ပါး ကတ္တုသာဓနအနက်တစ်မျိုးကို လဲပြလို၍ ထားပါ
သည်။ တစ်နည်း၊ အောက်မေ့ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့် သတိမည်၏-ဟူသော
ဗျူပုတ်အကြောင်းမှတစ်ပါး အောက်မေ့တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သတိမည်၏
ဟူသော ဗျူပုတ်အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲလှယ်ပြလို၍ ထားပါသည်။ (ဒုတိယ
ဝါ-ကိုလည်း နည်းမှီ၍ ရေးပါ။)

ဂ-ဝါကျ၌ အကြောင်းကို လဲလို၍ ဝါ-သဒ္ဒါ ထားပါသည်။ မှန်ပါသည်။
ခ-ဝါကျဖြင့် အဓိပတိယဋ္ဌ-ဟူသော အကြောင်းကိုပြ၍ ဂ-ဝါကျဖြင့် ဣန္ဒြိယံ၊
ကာရာပကဋ္ဌ-ဟူသော အကြောင်းကို ပြပါသည်။ ၎င်းဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော
ဒေါသကား အဗျာပိတဒေါသဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဣန္ဒြိယံ-ဝယ် ဣန္ဒြိယံကို ဝစနတ္ထပြုပြီးလျှင် ၎င်း၏ ဗျူပုတ်
စတုက္ကကိုလည်း ထုတ်ပြခဲ့ပါ။

၄။ အဖြေ။ ။ ဣန္ဒြိယတို့ ပရမိဿရိယံ ကရောတိတိ ဣန္ဒြော။
ဣန္ဒြိယ-ဟူသော ဒေါ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည်၊
တစ်နည်း၊ ဣန္ဒြိယတို့ ပရမိဿရိယံ ကရောတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟဝါကျသည်
ဗျူဟတ္တိ။

ဣဒိဓာတ်၊ ဒ၊ ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ အစိုးရခြင်း ကြိယာသည် လည်း
ကောင်း ဗျူဟတ္တိနိမိတ်။

ဣန္ဒြော-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၊ တစ်နည်း၊ နိပ္ပန္နသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
အစိုးရခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

အမှာ။ ။ အဘိဓာန်ဋီကာနည်းနှင့် ဘောဒစိန္တာဒိပနီတို့ကို ပေါင်း၍ထုတ်
ထားသည်ကို သတိပြုပါ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ မုဋ္ဌသစ္စ၊ အဓိပတိ-ဟူသောပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊
ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ မုဋ္ဌသစ္စကား-နပုံလိင်္ဂ၊ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊
ပကတိနိဂ္ဂဟိတန္တ၊ ဘာဝတဒ္ဓိတ်နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

အဓိပတိကား-ပုံလိင်္ဂ၊ ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ဣကာရန္တပကတိ ဣကာရန္တ၊ သမာသံ
နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့်
သံဝဏ္ဏနာများကို ထုတ်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ သတိ-သဒ္ဓါ၊ ဣန္ဒြိယ-သဒ္ဓါတို့၏ တုလျာဓိကရဏ
အဖြစ်ကို သိစေ၏၊ သမာသလိင်္ဂတ္ထ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ မတ္တမေဝ-၌ မတ္တ-သဒ္ဓါ၊ ဧဝ-သဒ္ဓါတို့၏ အနက်များနှင့်
ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ-များကို ထုတ်ပြပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ မတ္တ-သဒ္ဓါသည် အဝဓာရဏတ္ထ၊ ဧဝ-သဒ္ဓါသည် သန္နိဋ္ဌာ
နတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။ အောက်မေ့ခြင်း ကြိယာမျှသည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ကရဏဗျာပါရ
ကရဏတ္ထနှင့် ကတ္တုဗျာပါရ ကတ္တတ္ထ-တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ သယံ ဝါ သရတိ-ကို ကိုယ်စားပြု၍ ဒဿနစသော
ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ သရဏလက္ခဏာ၊ သရဏဘာဝသည် မုချဒဿနတ္ထ၊
ထိရသညာသည် ဖလူပစာရတ္ထ ဒီပကတ္ထ။

စိရကတစသော အာရုံ၏မပျောက်ခြင်းသည် ကာရဏူပစာရတ္ထ ပကာသနတ္ထ။
ဒွါရခြောက်ပါးမှ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ဒုတိယကာရဏူပစာရတ္ထ ဝိဘာဝတ္ထ။
သီလသမ္ပတ္တိအဝိပွင့်သာရ-စသည်သည် တတိယကာရဏူပစာရတ္ထ အနု
ဘာဝတ္ထ။

တစ်နည်း။ အပိလာပနလက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။
ထိရသညာပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။
အသမ္မောသနရသသည် ပကာသနတ္ထ။
အာရက္ခပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
ဝိသယာဘိမုခိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ပထမနည်းသည် အလင်္ကာစဉ်ဖြစ်၍၊ နောက်နည်းသည်
လက္ခဏာစဉ်ဖြစ်၏။ ပထမနည်း၌ အကြောင်းတစ်ချက် အကျိုးသုံးချက်နည်းဖြင့်
ထုတ်ထား၏။ ထိုသို့ ထုတ်ရာ၌ ဒဿနသည်သာ မျချဖြစ်နိုင်၏။ ဒီပကသည်
ဖလူပစာဖြစ်၍ ပကာသန၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့သည်ကား ကာရဏူပစာဖြစ်
ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါအတိုင်း ဆိုရိုးပြုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။သတိ၏ အပိလာပန လက္ခဏာရှိပုံကို ဥပမာဖြင့်
ထင်ရှားအောင် ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။မင်း၏ ဘဏ္ဍာစိုးသည် ရတနာဆယ်ပါးကို လုံခြုံအောင်
စောင့်ရှောက်လျက် နံနက်တစ်ကြိမ် ညနေတစ်ကြိမ် မင်းအား စည်းစိမ်ကို ပြောပြ
သကဲ့သို့ သတိသည်လည်း ကုသိုလ်တရားကို မှတ်သားစေ၊ သတိရစေပါသည်။
ဤသို့လျှင် သတိသည် အပိလာပန လက္ခဏာရှိပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။သရန္တိ ဧတာယ-ဝယ် ဧတာယ-ပုဒ်အရ ဖြစ်သင့်သော
တရားက သရန္တိ-ပုဒ်အရ ဖြစ်သင့်သောတရားအား မည်မျှသော ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့်
ကျေးဇူးပြုပါသနည်း။

၁၀။ အဖြေ။ ။ဧတာယ-၏အရ ဖြစ်သင့်သော သတိတရားက
သရန္တိ-အရ ဖြစ်သင့်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့အား သဟဇာတ၊ အညမည၊
နိဿယ၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ဤ၈-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့်
ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အမှတ်-၆၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီးပါပြီ။

အမှတ်-၇၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ဣဒါနိ အကုလဓမ္မပဒံ ဘာဇောတော ဒဿေတုံ “ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာ” တိအာဒိ အာရဒ္ဓံ။
- (ခ) ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တန္တိ ဧတ္ထ ဒိဋ္ဌိ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ “ဂူထဂတံ ဗုတ္တ ဂတ”န္တိ အာဒိနိ ဝိယ။
- (ဂ) ဂန္တဗ္ဗဘာဝတော ဝါ ဒိဋ္ဌိယာ ဂတမတ္တမေဝေတန္တိ ပိ ဒိဋ္ဌိဂတံ။
- (ဃ) တေန သမ္ပယုတ္တံ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တံ။
- (င) သဘာဝံ ဝါ ဝိစိနန္တော ဧတာယ ကိစ္ဆတိ ကိလမတံတိ ဝိစိကိစ္ဆာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၈၉၊ ၃၀၀)

ဇီကာ။ ။(ဂ)ဂန္တဗ္ဗဘာဝတောတိ ဗုဇ္ဈိတဗ္ဗဘာဝတော။ ဒိဋ္ဌိယာဂတ မတ္တန္တိ ဒိဋ္ဌိယာ ဂဟိတမတ္တံ ဂဟဏမတ္တံ။ (ဇီကာ၊ ၁၁၉) (ပြည်နိဿယ အထူး မရေး။)

ဘာသာဇီကာ။ ။(ခ)ခ-ဝါကျ၌ ဂူထဂတံ-ကို ဂူထမေဝ ဂူထဂတံ- ပြု၊ ဂတ-အတွက် အနက်မရှိ။ ဤသမာသ်မျိုးကို တဗ္ဘာဝဝုတ္တိကမ္မဓာရည် သမာသ်- ခေါ်သည်။ (ဂ)ဂ-ဝါကျ၌ မတ္တဖြင့် သိစရာအာရုံမရှိ-ဟု ကန့်၍ ဧဝံ-ဖြင့် ထိုသို့ မရှိသည်ကို ခိုင်မြဲစေသည်။ ဤအလို ဒိဋ္ဌိယာ ဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတံ-ပြု။ (င)င-ဝါကျ၌ ဝိစိနန္တ ကိစ္ဆာ-ဟု ဆိုလိုလျက် နန္တ-ကို ချေထားသည်။ (ဘာဇီ-တ၊ ၂၂၃)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြဝါကျကို ပုဗ္ဗာနသန္ဓေ၊ ဒဿေတုံ၏ ကရိုဏ်း၊ အာရဒ္ဓံ၏ ကတ္တားကို ထည့်စွက်လျက် အနက်ယောဇနာပါ။

၁။ အဖြေ။ ။ဧဝံ၊ ကုသလဓမ္မပဒံ၊ ဘာဇောတော၊ ဒဿေတွာ၊ ဣဒါနိ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိအာဒိနာ-ဖြင့်၊ အကုသလဓမ္မပဒံ၊ ဘာဇောတော၊ ဒဿေတုံ၊ ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာတိအာဒိ၊ ဘဂဝတာ၊ အာရဒ္ဓံ-အပ်၏၊ ဝါ-အပ်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။“ဣဒါနိ အာဟ၊ ရှိကဧကန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ အမှန် အာဟ၊ ဟောလေမြဲ”ဟူသော နိယာမ်နှင့်အညီ အာရဒ္ဓံ-ကို ပစ္စုပ္ပန်အနက်လည်း ပေ ယာ သည်ကို သတိပြု။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျကို “ဌပနာ အဘော၊ ဟိတ်ဖော် ဌဖျက်၊ အမေးစွက်၊ ငါးချက် စောဒနာ”အတိုင်း တက်ပြခဲ့ပါ။

၂။ အဖြေ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြသံဝဏ္ဏနာ ဝါကျဖြင့် ဒိဋ္ဌိဂတံ-ဟူသောပုဒ်ကို ဒိဋ္ဌိဧဝံ ဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတံ-ဟု တဗ္ဘာဝဝုတ္တိကမ္မ

ဓာရည်းသမာသ် တွဲစပ်ရမည်-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ သို့ပင် ဖွင့်ပြစေကာမူလည်း ဂတုသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၊ ဝါ-ယူခြင်းအနက်ကိုလည်း ဟောနိုင်သေးသည် မဟုတ်တုံ လော။ ထိုသို့ပင် ဟောနိုင်သောကြောင့် ခ-မှတ်ပြဝါကျသံဝဏ္ဏနာကိုသာ မဆိုသင့်။ ထိုသို့မဆိုသင့်၊ ဝါ-မဖွင့်ပြသင့်သဖြင့် ၎င်းပုဒ်ကို အဘယ်သို့သော သမာသ်လည်း တွဲစပ် နိုင်ပါသေးသနည်း။ ဤသို့ စောဒနာရန်ရှိ၍ ဂ-မှတ်ပြသံဝဏ္ဏနာဝါကျကို မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ် ပြန်ပါ။)

အမှာ။ ။ နောက်ဝါကျကိုမျှော်၍ အဘော်ထားပုံကို အတုယူပါ။ ဒေါသ တင်၍ တက်လျှင်လည်း မှန်သည်ပင်။ အဗျာပိတဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတင်ပါ။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ တတ္ထ သမယဝဝတ္ထာနဝါရေ တာဝ ယသ္မာ ကုသလဿ ဝိယ အကုသလဿ ဘူမိဘောဒေါ နတ္ထိ၊ တသ္မာ ဧကန္တံ ကာမာဝစရမ္ပိ သမာနံ ဧတံ ကာမာဝစရန္တိ န ဝုတ္တံ။-၌ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် စောဒနာတက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ ဆရာ ဘုရားရှင်သည် ပါဠိတော်၌ “ယသ္မိံ သမယေ အကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ” ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဤမျှသာ ဟောသည်ရှိသော် အကုသိုလ်စိတ်သည် ကာမာဝစရမဟုတ်-ဟူသော အနက်ရောက်၏။ စင်စစ် တမူကား ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် ကာမာဝစရ-ပုဒ် ထည့်သွင်း၍ မဟောရခြင်း၏အကြောင်းကို ဆရာဖွင့်ပြသင့်၏။ မဖွင့်ပြဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဘုရားအပေါ်၌ အဗျာပိတ ဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ကာမာဝစရ-ပုဒ်ကို ထည့်သွင်း၍ မဟောခြင်းအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။ တတ္ထ-စသည်ကိုမိန့်။ (အဓိပ္ပါယ် ပြန်ပါ။)

အမှာ။ ။ အတက်ခိုင်းသော ဝါကျအတွင်း၌ပင် သင့်လျော်သော စကားကို ဌပနာကိုင်စေလိုသောကြောင့် သို့-ဟုမမေးဘဲ ၌-ဟု မေးထားသည်ကို သတိပြုပါ။ ဆရာက မဖွင့်ပြလျှင် ဆရာမှာ အပြစ်သင့်သည်မဟုတ်၊ ပါဠိတော်မှာသာ အပြစ် သင့်သည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ ဒေါသတင်ရကြောင်းကို နားလည်ပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ သံဝဏ္ဏနာဝါကျဖြင့် အဘယ်ဒေါသကို ပယ်ပါ သနည်း။ သဒ္ဓါအနက် နှစ်ချက်တို့တွင် အဘယ်ကို လွဲလှယ်လို၍ ၎င်းသံဝဏ္ဏနာ၌ ဝါ-သဒ္ဓါကို ဆိုပါသနည်း။ ရှင်းလင်းခဲ့ပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ ဂ-မှတ်ပြ သံဝဏ္ဏနာဝါကျဖြင့် အဗျာပိတဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခ-မှတ်ပြ သံဝဏ္ဏနာ ဝါကျကိုသာ ဆိုခဲ့၊ ဖွင့်ပြခဲ့သည်ရှိသော် ဂတု-သဒ္ဓါသည် မိမိအနက် သီးခြားမရှိ၊

ဒိဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏ မိစ္ဆာအယူ-ဟူသော အနက်၌သာ ဖြစ်သည်-ဟု မှတ်ယူရသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏ အနက်၌သာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဖြစ်ခြင်း၊ တစ်နည်း၊ ယူခြင်းအနက်၌ လည်း ဖြစ်သေးသည်-ဟု ဖွင့်ပြသဖြင့် ခ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ဒေါသများ ကင်းစင် သွားသောကြောင့်တည်း။

အနက်ကို လဲလှယ်လို၍ ဝါ-သဒ္ဓါထားပါသည်။ လဲလှယ်ပုံကား ခ-မှတ်ပြ သံဝဏ္ဏနာဝါကျအလို ဒိဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏ မှားသောအယူ-ဟူသော အနက်ကိုသာ ဂတ- သဒ္ဓါကမျှော်ငွယ်၍ ဟောသည်။ မိမိအနက်ကား သီးခြားမရှိ ဖြစ်ပါသည်။ ဂ-မှတ်ပြသံဝဏ္ဏနာဝါကျအလို ဂတ-သဒ္ဓါသည် မိမိ၏သီးခြားအနက်ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ တစ်နည်း၊ ယူခြင်းအနက်ကို ဟောပါသည်။ ဤသို့ အနက်ကို လဲလှယ် လို၍ ဝါ-သဒ္ဓါကို ဆိုပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျလာ ဒိဋ္ဌိ-ဟူသောပုဒ်ကို ဌာနာနုပုစ္ဆာအား လျော်စွာ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္ကခွဲပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။မိစ္ဆာ ပဿတိတိ ဒိဋ္ဌိ။ စတုက္ကအခွဲ လွယ်ပါပြီ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။င-မှတ်ပြဝါကျလာ ပုဒ်များအနက် ကြိုက်ရာ ငါးပုဒ်ကို လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ ပဒ၊ အန္တစိစစ်ခဲ့ပါ။

၅။ အဖြေ။ ။သဘာဝံ-သည် ပုံလိင်္ဂ၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ သမာသနာမပဒ၊ အ၊ ကာရန္တ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိစိနန္တော-သည် ပုံလိင်္ဂ၊ ဂစ္ဆန္တာဒိဂိုဏ်း၊ ကိတနာမပဒ၊ အ၊ ကာရန္တ ဖြစ် ပါသည်။

ဧတာယ-သည် ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ သဗ္ဗနာမပဒ၊ အာကာရန္တ ဖြစ် ပါသည်။

ကိစ္ဆတိ-သည် အ၊ လိင်္ဂ၊ နောဝိကရဏဂိုဏ်း၊ အာချာတပဒ၊ အ၊ ကာရန္တ ဖြစ်ပါသည်။

ကိလမတိ-သည် အ၊ လိင်္ဂ၊ ဘူဝါဒိဂိုဏ်း၊ အာချာတပဒ၊ ဥကာရန္တ ဖြစ်ပါ သည်။

ဣတိ-သည် အ၊ လိင်္ဂ၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိပါတ်ပုဒ်၊ ဣကာရန္တ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိစိကိစ္ဆာ-သည် ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ကညာဒိဂိုဏ်း၊ သမာသနာမပုဒ်၊ အာကာရန္တ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဧတာယ-ကို သဗ္ဗနာမ်-ဟု ယူလျှင်လည်း ရသည်ပင်။

ကိစ္ဆတိ-ကို ကိတ-ဓာတ်မှ လာသောကြောင့် ကိတ-မှ အ-ဟူသော အတွင်း

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ကာရန်ကိုယူ၍ အ, ကာရန္တ-ဟု ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ဝိကရဏပစ္စည်းမသက်ဘဲ ဆ-ဟူသော ဓာတုနိဒ္ဒိဋ္ဌပစ္စည်း သက်ထားသောကြောင့် နောဝိကရဏဂိုဏ်း-ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ အမှန်ကား ဘူဝါဒိဂိုဏ်း-ပင်တည်း။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ င-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်ကို ဖော် ပြပြီးလျှင် သံဝဏ္ဏနာအမည်ကိုသာ အာဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာအမည် တွဲ၍တွဲ၍ ဖော်ပြပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ သဘာဝ-ဖြင့် ဝိစိနန္ဒော-၏ ကံကိုပြ၏။ ဘာဝတ္ထ။ ဝိစိ-နန္ဒော-ဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာ-၌ပါသော ဝိသဒ္ဓါသည် ဝိစိနန္ဒအနက် ဟောသည်-ဟု ပြ၏။ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ။ တစ်နည်း၊ ဝိစိနန္ဒော-ဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာ၌ပါသော ဝိစိသဒ္ဓါ သည် ပုဒ်ရင်း မဟုတ်၊ ပုဒ်ရင်းအမှန်မှာ ဝိစိနန္ဒ-ဖြစ်သည်ဟု ပြ၏။ ကိတနာမပဒ။ ဝါ-ဘာဝတ္ထ။ ဧတယ-ဖြင့် အ, ပစ္စည်း၏ ကရဏသာဓနအနက်၌ သက်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏။ ဒုတိယပစ္စယတ္ထ။ ကိစ္ဆတိ-ဖြင့် ကိစ္ဆာ-၌ ကိတဓာတ်၏ အဖြစ် ကိုပြ၏။ ဒုတိယဓာတုပဒ။ ကိလမတိ-ဖြင့် ကိတဓာတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းအနက် ဟော၏အဖြစ်ကို ပြ၏။ ဒုတိယဓာတွတ္ထ။ သံဝဏ္ဏနာအားလုံးဖြင့် ဝိစိကိစ္ဆာ-ကို ဝိစိနန္ဒ သာ ကိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာ-ဟု တပျရိသ်သမာသ် ပြုရမည်-ဟု ပြ၏။ သမာသ လိင်္ဂတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ အစဉ်အတိုင်း တစ်လုံးချင်း အာဘော်ဖော်သွားသည်ကို အတုယူပါ။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျလာ အပိ-(ပိ)သဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဃ-မှတ်ပြဝါကျလာ တေန-၌ တ-၏ ဝိသယဘောဒနှင့် ဣဓာဓိပေတ ဝိသယတို့ကိုလည်းကောင်း ညွှန်ကြားခဲ့ပါ။

၇။ အဖြေ။ ။ အပိ-သဒ္ဓါ၏ အနက်ကား ဒုတိယတ္ထသမ္ပိဏ္ဏန၊ တစ်နည်း၊ သမုစ္စည်းအနက် ဖြစ်ပါသည်။ ဃ-ဝါကျ၌ တ-၏ ဝိသယဘောဒကား-ပက္ကန္တ ဝိသယ၊ အနာဘူတဝိသယ၊ ပသိဒ္ဓဝိသယ-ဖြစ်ပါသည်။ ဣဓာဓိပေတကား ပက္ကန္တ ဝိသယ တ-ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ ခ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ရသင့်သော သိဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊ ဂ-မှတ်ပြဝါကျသည် နိတတ္ထ, နေယျတ္ထတို့တွင် အဘယ်ဝါကျဖြစ်သည်ကိုလည်း ကောင်း အကြောင်းပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ။

၈။ အဖြေ။ ။ ခ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ရသင့်သော သိဒ္ဓိကား သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကား ဝုထဂတံ, မုတ္တဂတံ-တို့၌ ဂတ-သဒ္ဓါ တဗ္ဗော

အနက်၌ ဖြစ်သည်ကို မြင်ရသဖြင့် ဒိဋ္ဌိဂတံ-၌ ဂတ-သဒ္ဓါသည်လည်း တဗ္ဗော
အနက်၌ ဖြစ်သည်ကို သိရသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဂ-မှတ်ပြဝါကျသည် နေယျတ္ထဝါကျဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
သမ္ပန်+သမ္ပန္နိ မပြားဘဲလျက် ပြားသကဲ့သို့ အဘောဒူပစာအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိယာ ဂတံ
ဒိဋ္ဌိဂတံ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်ဖြစ် (ပြုရမည်ကို ပြထား)သောကြောင့်တည်း။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ကို စုံလင်စွာ ဖော်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ကား အသဒ္ဓမ္မဿဝန၊
အကလျာဏမိတ္တတာ၊ အရိယာနံ အဒဿနကာမတာ၊ အရိယဓမ္မေ အကောဝိဒတာ၊
အရိယဓမ္မေ အဝိနိတတာ၊ အယောနိသောမနသိကာရ၊ ကောတူဟလမင်္ဂလာဒိ
ပသုတတာ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အမှာ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ ဒီပက၊ ဝိဘာဝ-တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ကြိယာငါးတန်
အတွက် မှတ်ထားပါ။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြဝါကျလာ တေန-အရနှင့် သမ္ပယုတ္တံ-အရကို
ဌာနာနုရူပတ္ထအားလျော်စွာ ကောက်ပြ၍၊ တေန-၏ အရဖြစ်သောတရားက
သမ္ပယုတ္တံ-၏အရဖြစ်သော တရားအား အဘယ်မျှလောက်သော ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသနည်း။

၁၀။ အဖြေ။ ။တေန-၏အရကား ဒိဋ္ဌိစေတသိက် ရ၏။ သမ္ပယုတ္တံ-
၏ အရကား ပထမလောဘာမူစိတ်ရ၏။ ဝါ-သောမနဿသဟဂုတ် ဒိဋ္ဌိဂတ
သမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိကစိတ်ရ၏။ သဟဇာတ၊ နိဿယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-ဟူ
သော သဟကြီးလေးပါး၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ-ဟူသော သဟလတ်နှစ်ပါး၊ မဂ္ဂ-
ဟူသော သဟငယ် ၁-ပါးအားဖြင့် ၇-ပစ္စယသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အမှတ်-၇၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမုဂ္ဂ

အမှတ်-၈၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) အရိယာနံ အဒဿာပီတိအာဒိသု အရိယာတိ အာရကတ္တာ ကိလေသေဟိ၊ အနယေ န ဣရိယနတော၊ အယေ ဣရိယန-တော၊ သဒေဝကေန လောကေန စ အရဏီယတော။
- (ခ) ဗုဒ္ဓါ စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ ဗုဒ္ဓသာဝကာ စ ဝုစ္ဆန္တိ။
- (ဂ) ဗုဒ္ဓါ ဧဝ ဝါ ဣဓ အရိယာ။ ယထာဟ “သဒေဝကေ ဘိက္ခဝေ လောကေ ။ ပ ။ တထာဂတော အရိယောတိ ဝုစ္စတိ” တိ။
- (ဃ) သပ္ပုရိသာတိ ဧတ္ထ ပန ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တထာဂတသာဝကာ စ “သပ္ပုရိသာ” တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ တေ ဟိ လောကုတ္တရဂုဏ ယောဂေန သောဘနာ ပုရိသာတိ သပ္ပုရိသာ။
- (င) သဗ္ဗေဝ ဝါ ဧတေ ဒွေဓာပိ ဝုတ္တာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၃၈၄)

ဋီကာ။ ။ အနယေတိ အဝုဗ္ဗိယံ။ သဗ္ဗတ္ထ နိရုတ္တိက္ခဏေန ပဒသိဒ္ဓိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ (ဋီကာ၊ ၁၆၂)

ပြည်။ ။ (ခ) ယဒိပိ အရိယသဒ္ဓေါ ဝိသုဒ္ဓါသယပယောဂေသု ပုထုဇ္ဇနေသုပိ ဝတ္တတိ။ ဣဓ ပန အရိယမဂ္ဂါဓိဂမေန သဗ္ဗလောကုတ္တရဘာဝေန အရိယဘာဝေါ အဓိပေတောတိ ဒဿေန္တော အာဟ “ဗုဒ္ဓါ စာ” တိ အာဒိ။ (ဃ) ကသ္မာ ပန တေ သပ္ပုရိသာတိ အာဟ “တေ ဟိ” တိ။ (ပြည်၊ ၃၃၈)

ဘာသာဋီကာ။ ။ (က) က-ဝါကျ၌ ပထမနည်းအလို ကိလေသေဟိ အာရကာ အရိယာ-ပြု။ အာရကာ-မှ အာကို အ၊ ရ-၏ အ, ကို ဣ၊ က, ကို ယ, ပြု၍ ပြီးစေ။ ဒုတိယနည်းအလို အယတိ ဧတေနာတိ အယော၊ န အယော အနယော၊ ဣရိယန္တိတိ ဣရိယာ၊ အနယေ န ဣရိယာ အရိယာ-ပြု။ အယန+ န ဣရိယ-မှ ယ, န, န, ဣ-တို့ကိုချေ၍ ပြီးစေ။ တတိယနည်းအလို ဣရိယန္တိတိ ဣရိယာ၊ အယေ ဣရိယာ အရိယာ-ပြု။ အယ+ဣရိယ-မှ ယ, ဣ-တို့ကိုချေ၍ ပြီးစေ။ စတုတ္ထနည်း အလို အရဏီယာတိ အရိယာ-ပြု။ တစ်နည်း၊ အရိယန္တေတိ အရိယာ-ပြု။ အရ- ဂတိမိ-ဟူသောဓာတ်နှောင် ဣပစ္စည်းသက်၊ ဣအာဂုံလာ၍ ပြီးစေ။

(ခ) ဤပြုခဲ့သော ဝစနတ္ထများနှင့်အညီ ပုထုဇ္ဇေ သူတော်ကောင်းတို့လည်း အရိယအမည် ရသင့်ပါ၏။ သို့သော် အရိယ-ဟူ သောအမည်၏ ဗုဒ္ဓ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓ, အရိယာဖြစ်ပြီးသော ဗုဒ္ဓသာဝက၌ ထင်ရှားသော အထင်ရူဠိအမည်ဖြစ်ကြောင်း သိစေ၍ “ဗုဒ္ဓါ စ ။ ပ ။ ဝုစ္ဆန္တိ” ဟု ဝုစ္ဆန္တိကြိယာဖြင့် မိန့်သည်။

(ဂ) ဂ-ဝါကျအလိုကား အရိယာအရဝယ် ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက အားလုံး ရနိုင်သော်လည်း ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့် အမြတ်ဆုံး အရိယာဖြစ်သော ဗုဒ္ဓကိုသာ အရိယ-ဟု ယူရသည်။ (ဃ) ဃ-ဝါကျ၌ အရိယ-အရ ဗုဒ္ဓကို ယူပြီးဖြစ် သောကြောင့် သပ္ပရိသ-အရ၌ ပါရိသေသနည်းအားဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် တထာဂတ သာဝက-တို့ကိုသာ ယူရတော့သည်။ သဗ္ဗေဝ ဝါ-စသောနည်း၌ကား ရနိုင်သမျှကို နှစ်ပုဒ်လုံးဖြင့် ယူရသည်။ (ဘာဋီ-စ၊ ၉၈)

၁။ ပုစ္ဆာ။ ။က+ဂ-မှတ်ပြဝါကျ သံဝဏ္ဏနာတို့ကိုရှုလျက် အရိယာနံ အဒဿာဝီ-ကို အနက်ယောဇနာခဲ့ပါ။

၁။ အဖြေ။ ။အရိယာနံ-ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို၊ ဝါ-အစီးအပွားမဟုတ်သော အကျင့်၌ မဖြစ်စေတတ် မကျင့်စေ တတ်သော ဘုရားတို့ကို၊ ဝါ-အစီးအပွားဖြစ်သော အကျင့်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ဘုရားတို့ကို၊ ဝါ-နတ်နှင့်တကွသော လောကသည် ဆည်းကပ်အပ်သော ဘုရား တို့ကို၊ အဒဿာဝီ-ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်လေ့မရှိသော။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျကို ပါပနာဒိကျမ်းရိုး တက်ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဆရာသည် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် အရိယာမည်ပုံကို ပြတော်မူ၏။ ဤသို့သာ ပြဆိုခဲ့သည်ရှိသော် ပုထုဇဉ်တို့သည်လည်း ဝိသုဒ္ဓအာသယ၊ ယောဂရှိနိုင်ရကား အရိယာမည်၏-ဟူသော အနက်သည် ရောက် ခဲ့ရာ၏။ စင်စစ်တမူကား ပုထုဇဉ်တို့သည် အရိယာမည်၏-ဟူ သောအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လေသောကြောင့် အရိယာ၏ အရကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မပြဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာ၌ စကားအလွန်ပြန့်ခြင်း-ဟူသော အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ခဲ့ရာ၏။ အဘယ် သို့လျှင် ဒေါသမရောက် ကင်းပျောက်ပါရန် အရိယာအရကို ပြဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဤသို့ အပြစ်စင်ဖွယ်ရှိ၍ ဗုဒ္ဓါ-စသော ခ-ဝါကျကို မိန့်။ (အဓိပ္ပာယ်ပြန်ပါ။)

မှတ်ချက်။ ။အတိဗျာပိတဒေါသ တင်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ မှတ် သားထိုက်၏။

၂။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြဒုတိယဝါကျသို့ ပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက် ပြပါ။

၂။ အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် ပထမဝါကျဖြင့် သပ္ပရိသအရ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ တထာဂတသာဝက-တို့ကို ကောက်ရမည်-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဤမျှသာ ဆိုချေသော် ၎င်းတို့၏ သပ္ပရိသမည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို မသိနိုင်ရာသည်

မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ မသိနိုင်ရာသောကြောင့် သပ္ပရိသအရကိုသာ မဆိုသင့်။ သပ္ပရိသ အမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို မဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတ ဒေါသ သင့်ရောက်ရ၏။ သပ္ပရိသအမည်ရခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ် ပါနည်း။ ဤသို့ ။ ပ ။ မိန့်။ (အဓိပ္ပါယ်ပြန်ပါ။)

မှတ်ချက်။ ။အထက်တန်းက အဘိဓာနတ္ထမှ အဘိဓေယျတ္ထသို့ တက်ပုံ ဖြစ်၍ ဤ၌ကား အဘိဓေယျတ္ထမှ အဘိဓာနတ္ထသို့ တက်ပုံဖြစ်သည်။ အတုယူပါ။

၃။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါ၊ င-မှတ်ပြဝါကျ၌ ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါတို့ကို (သဒ္ဒါ၊ အနက်၊ အကြောင်း၊ အကျိုးတို့တွင်) အဘယ် ကို လဲလှယ်လို၍ ထားသည်ကို သေချာစွာ ဖြေပါ။

၃။ အဖြေ။ ။ဂ-ဝါကျ၌ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါကို အရိယာအရ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့မှ တစ်ပါး ဗုဒ္ဓကိုသာ ရ၏-ဟု အဘိဓေယျတ္ထကို လဲသောကြောင့် အနက်ကိုလဲလို၍ ထားပါသည်။

င-၌ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါကို ဗုဒ္ဓအရ ဗုဒ္ဓနှင့် သပ္ပရိသအရ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ တထာဂတသာဝကတို့မှတစ်ပါး နှစ်ပုဒ်လုံးအရ ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ တထာဂတ သာဝက အားလုံးတို့ကို ရ၏-ဟု အဘိဓေယျတ္ထကို လဲသောကြောင့် အနက်ကို လဲလို၍ ထားပါသည်။

၄။ ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော သဒေဝကေန လောကေန အရဏိယတော-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာကိုရှု၍ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗပုဒ်ကို ဝစနတ္ထပြုလျက် ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က ထုတ်ပြပါ။

၄။ အဖြေ။ ။သဒေဝကေန လောကေန အရဏိယာတိ အရိယာ။ စတုက္က လွယ်ပါပြီ။

၅။ ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျရှိ ပုဒ်၊ င-မှတ်ပြဝါကျရှိ ပုဒ်တို့ကို သမာသ် ပုဒ်စသည် စိစစ်ပြပါ။

၅။ အဖြေ။ ။ဗုဒ္ဓါ-သည် ကိတ်နာမ်ပုဒ်။ စ-သည် နိပါတ်ပုဒ်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ-သည် သမာသ်နာမ်ပုဒ်။ ဗုဒ္ဓသာဝကာ-သည် သမာသ်နာမ်ပုဒ်။ ဝုစ္ဆန္တိ-သည် အာချာတ်ပုဒ်။ သဗ္ဗေ-သည် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်။ ဧဝါ ဝါ၊ အပိ-တို့သည် နိပါတ်ပုဒ်။ ဧတေ-သည် သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ဒွေဓာ-သည် တဒ္ဓိတ်နာမ်ပုဒ်။ ဝုတ္တာ-သည် ကိတ် နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြဝါကျကို အဋ္ဌကထာအာဘောဂဖော်ပြလျက်၊ င-မှတ်ပြဝါကျကို အကြောင်းပြ သံဝဏ္ဏနာအမည် ပေးခဲ့ပါ။

၆။ အဖြေ။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တထာဂတသာဝကာ စ သပ္ပရိသာတိ ဝေဒိ-
 တဗ္ဗာ-ဖြင့် သပ္ပရိသာအရ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တထာဂတသာဝကတို့ကို ယူရမည်-ဟု
 သိစေ၏။ တေ ဟိ လောကုတ္တရဂုဏယောဂေန-ဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တထာဂတ
 သာဝကတို့သည် လောကုတ္တရဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် တင့်တယ်၏-
 ဟု သိစေ၏။ သောဘနာ ပုရိသာ-ဖြင့်၊ (သုပုဒ်၊ ပုရိသပုဒ်။) သုပုဒ်သည်
 သောဘနအနက် ဟောသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သု သောဘနာ ပုရိသာ
 သပ္ပရိသာ-ဟု ကမ္မဓာရယ်သမာသံ တွဲစပ်ရမည်ကိုလည်းကောင်း သိစေ၏။

c-ဝါကျ၌ သဗ္ဗေဝ ဝါ ဧတေ ဒွေဓာပိ ဝုတ္တာ-ဖြင့် အရိယ-အရ၊ သပ္ပရိသ-
 အရ ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ကို ယူ-ဟု အဘိဓေယျတ္ထကို ဖွင့်ပြသော
 ကြောင့် အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ မည်၏။

၇။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော ဧဝ-သဒ္ဓါ၊ c-မှတ်ပြဝါကျ၌
 ပါသော ဧဝ-သဒ္ဓါတို့၏ ဂဟေတဗ္ဗ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗတို့ကို ဖြေဆိုလျက်၊ c-မှတ်ပြ
 ဝါကျ၌ပါသော ဧတ-သဒ္ဓါသည် ပက္ကန္တ ဝိသယစသည်တို့တွင် အဘယ်ဖြစ်ပါ
 သနည်း။

၇။ အဖြေ။ ။ဂ-ဝါကျ၌ပါသော ဧဝ-သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗကား ဗုဒ္ဓ။
 နိဝတ္တေတဗ္ဗကား ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက-ဖြစ်ပါသည်။

c-ဝါကျ၌ပါသော ဧဝ-၏ ဂဟေတဗ္ဗကား ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက။
 နိဝတ္တေတဗ္ဗကား အခြားပုထုဇဉ်စသည် ဖြစ်ပါသည်။

c-ဝါကျ၌ ဧတ-သဒ္ဓါသည် ဆိုပြီးသော ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက-
 တို့ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တ ဝိသယ တ၊ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော အာဟ-ကို ကြိယာငါးတန် ထုတ်
 ပြလျက်၊ ဂ-အမှတ်ပြဝါကျ၌ ယထာဟ၊ သဒေဝကေ-စသည်၌ အဘယ်သိဒ္ဓိ
 ဖြစ်ပါသနည်း။

၈။ အဖြေ။ ။အာဟ-အရ မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော
 ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်
 ဒဿနတ္ထ။

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည် ဒီပကတ္ထ။
 ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သိရခြင်းအကျိုးသည် ပကာသနတ္ထ။
 ပါရမီဉာဏ် စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
 ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့ သန္တာန်၌ဖြစ်သော သိရ၊ ကျင့်ရသဖြင့် မဂ်ဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်ရခြင်း အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

ဂ-မှတ်ပြဝါကျ ယထာဟ၊ သဒေဝကေ-စသည်၌ အာဂမသာကေဖြင့် ပြီးစေရကား၊ ဝါ-ပြီးစေသောအရာ ဖြစ်သောကြောင့် သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျ၌ပါသော အာဟ-၏အရကို လက္ခဏာဒိ စတုက္က ထုတ်ပြ၍၊ အရိယာနံ အဒဿာဝိ-၌ အဒဿာဝိ-၏ပဘောဒနှင့် ဣဇာ ဓိပေတ အဒဿာဝိတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၉။ အဖြေ။ ။အာဟ-၏အရ ဒေသနာဉာဏ်ဟူသော ပညာကို ကောက်၍ စတုက္ကထုတ်ပါ။

အဒဿာဝိ-သည် စက္ခုနာ အဒဿာဝိ၊ ဉာဏေန အဒဿာဝိ-ဟု နှစ်မျိုး ပြားပါသည်။ ထိုတွင် ဉာဏေန အဒဿာဝိ-ကိုသာ ဤ၌ လိုအပ်ပါသည်။

၁၀။ ပုစ္ဆာ။ ။က+ဂ-ဝါကျတို့ကို ရှုမြော်လျက် င-မှတ်ပြဝါကျ၌ ဧတေ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်းတရား၊ ဝုတ္တာ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့ကို ဖော်ပြလျက်၊ ကျေးဇူးပြုသောပစ္စယသတ္တိနှင့် ပြိုင်နိုင်သောပစ္စည်း များကို ဖြေပါ။

၁၀။ အဖြေ။ ။င-ဝါကျပါ ဧတေ-အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စည်းတရားကား ဉာဏ်တော်နှင့်တကွသော ဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက-တို့၏ ခန္ဓာပဉ္စက ရ၏။ ဝုတ္တာ-၌ ဝစဓာတ်အရ ဖြစ်သင့်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားကား ပညာရှိတို့၏ ခန္ဓာ သန္တာန်၌ဖြစ်သော အသိဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိကား အာရမ္မဏသတ္တိဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းစုကား- အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ဖြစ်ပါသည်။

အမှတ်-၈၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၉၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဖုသတိတိ ဖဿော၊ သွာယံ ဖုသနလက္ခဏော၊ သဗ္ဗံဋ္ဌနရသော၊ သန္တိပါတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနော။
- (ခ) အယဉ္ဇိ အရူပဓမ္မောပိ သမာနော အာရမ္မဏော ဖုသနာကာ- ရေနေဝ ပဝတ္တတိတိ ဖုသနလက္ခဏော။
- (ဂ) ဧကဒေသေန စ အနုလ္လိယမာနောပိ ရူပံ ဝိယ စက္ခု၊ သဒ္ဓေါ ဝိယ စ သောတံ၊ စိတ္တံ အာရမ္မဏဉ္စ သဗ္ဗံဋ္ဌတိတိ သဗ္ဗံ- ဋ္ဌနရသော။
- (ဃ) ဝတ္ထာရမ္မဏသဗ္ဗံဋ္ဌနတော ဝါ ဥပ္ပန္နတ္တာ သမ္ပတ္တိအတ္ထေနပိ ရသေန သဗ္ဗံဋ္ဌနရသောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၅၁)

ဋီကာ။ ။အထူးမဖွင့်။ (ဋီကာ၊ ၁၆)

ပြည်။ ။(ခ)နနစာယံ ဓမ္မော စေတသိကော။ ယွာယံ အရူပဓမ္မော သမာနော ကထံ ဖုသနလက္ခဏော ဟောတိတိ အန္တောလိနစောဒနံ မနသိ ကတ္တာ တဿာ သောဓနတ္ထံ “အယဉ္ဇိ အရူပဓမ္မောပိ သမာနော”တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ (ဂ) ဆဒ္ဓါရေ ဥပ္ပန္နုဖဿော အာရမဏေန အနုလ္လိယမာနောယေဝ။ ကသ္မာ သဗ္ဗံဋ္ဌန ရသော နာမာတိ အာဟ ဧကဒေသေနာတိအာဒိ။ (ဃ) ပဉ္စဒ္ဓါရေ ဥပ္ပန္နုဖဿဿ သမ္ပတ္တိရသေန သဗ္ဗံဋ္ဌနရသဘာဝံ ဒဿေန္တော အာဟ “ဝတ္ထာ”တိ အာဒိ။ (ပြည်၊ ၁၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။(ဂ)ဂ-ဝါကျ၌ လောက၌ ထိသောအရာဝတ္ထုနှစ်ခု သည် ဘေးချင်းကပ်လျက် စပ်နေရိုးတည်း။ ဖဿ၏ စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရုံကိုလည်းကောင်း ထိုခိုက်ရာ၌ ထိုကဲ့သို့ ထိပါသလော-ဟု မေးဖွယ်ရှိသော ကြောင့် ဧကဒေသေန အနုလ္လိယမာနောပိ-ဟု မိန့်သည်။ သစ်သားနှစ်ချောင်းသည် ဘေးချင်းကပ်၍ ထိစပ်နေသကဲ့သို့ ဖဿသည် စိတ်အာရုံကိုထိရာ၌ ငြိကပ်ထိစပ်၍ မနေပါ-ဟူလို။ ထိုသို့ မငြိကပ်လျှင် အဘယ်နည်းဖြင့် စိတ်အာရုံကို ထိခိုက်သနည်း- ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ရူပံ ဝိယံ-စသည်မိန့်။ ရူပါရုံသည် စက္ခုပသဒကို ထိခိုက်ရာ၌ အရာဝတ္ထုချင်း မငြိကပ်ဘဲ ဓာတ်ခိုက်သည့်သဘောဖြင့် ထိုခိုက်သကဲ့သို့ ဖဿ သည်လည်း မငြိကပ်မထိစပ်ဘဲပင် စိတ်အာရုံနှစ်ပါးစုံကို ထိခိုက်နိုင်သည်-ဟူလို။

(ဃ)သဗ္ဗံဋ္ဌနရသော ယဿာတိ သဗ္ဗံဋ္ဌနရသော-ပြု။ ကိစ္စရသကို ပြုပြီး၍ သမ္ပတ္တိရသကို ပြလိုသောကြောင့် ဃ-ဝါကျကို မိန့်။ သမ္ပတ္တိဟူသည် ပြည့်စုံခြင်း မဟုတ်၊ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း အပြည့်အစုံ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗံဋ္ဌနေန ရသော ယဿ အတ္ထိတိ သဗ္ဗံဋ္ဌနရသော-ပြု။ (ဘာဋီ-ဒု၊ ၂၄၅)

ဓမ္မာစရိယမုက်ရှု

- ၁။ က-မှတ်ပြဝါကျကိုသာ အနက်မှန်ကန်စွာ ယောဇနာပြပါ။
- ၂။ ခ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
ဃ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
- ၃။ ဃ-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါထားရပုံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သဒ္ဒါ ထားရပုံ၊ ထိုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။
- ၄။ သန္နိပါတပစ္စုပဋ္ဌာနော-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲပြပါ။(အဋ္ဌကထာကိုရှုပါ။)
- ၅။ ဃ-ဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။
- ၆။ က-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်ကို ဖော်၍၊ သံဝဏ္ဏနာ အမည်တပ်ပါ။
- ၇။ ခ-မှတ်ပြဝါကျ၌ အယံ-၏စွဲရာနက်၊ ဟိ-အနက်၊ ဝေ-သဒ္ဒါ၏ အနက် သုံးချက်တို့ကို ထုတ်ပြပါ။
- ၈။ ဝေဒိတဗ္ဗော-၌ အန္တတ္ထကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။
- ၉။ ဓမ္မုဒေသ၌ ဖဿ-ကို ပထမဆုံးဟောရခြင်း၏ အကြောင်းကို စုံလင်စွာ ဖော်ပြပါ။
- ၁၀။ ဂ-ဝါကျ၌ သယ်ဋ္ဌေတိ-အရ ပစ္စည်းတရားက စိတ္တံ-အရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းစုတို့ကို ဖော်ပြပါ။

အမှတ်-၉၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၀၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏဓာတူတိ တေသံ ဖဿာဒီနံ ဓမ္မာနံ အနုစ္စဝိကာ မနောဝိညာဏဓာတု။
- (ခ) ဣမသ္မိဉ္စိ ပဒေ ဧကမေဝ စိတ္တံ မိနနဋ္ဌေန မနော၊ ဝိဇာန-နဋ္ဌေန ဝိညာဏံ၊ သဘာဝဋ္ဌေန နိဿတ္တဋ္ဌေန ဝါ ဓာတူတိ တိဟိ နာမေဟိ ဝုတ္တံ။
- (ဂ) ဣတိ ဣမသ္မိ ဖဿပဉ္စမဂေ ဖဿော တာဝ ယသ္မာ ဖဿောဝေ၊ စိတ္တဉ္စ ယသ္မာ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတု ဝေ။
- (ဃ) တသ္မာ ဣမသ္မိ ပဒဒ္ဒယေ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပ-ဿဓာတိ ပညတ္တိ န အာရောပိတာ။
- (င) ဝိတက္ကပဒါဒိသု ပန လဗ္ဘမာနာပိ ဣဓ ပစ္စိန္နတ္တာ န ဥဒ္ဒဇာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၈၆)

မှတ်ချက်။ ။ ဋီကာနှင့် နိဿယနစ်ဆောင် အထူးမဖွင့်၊ မရေးကြ။

- ၁။ ခ-မှတ်ပြု ဝါကျကိုသာ အနက်ယောဇနာပြုပါ။
- ၂။ ဂ-မှတ်ပြုဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြုပါ။
 င-မှတ်ပြုဝါကျ၌ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ဇောဒနာ ထုတ်ပြုပါ။
- ၃။ ခ-မှတ်ပြုဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါထားပုံကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းဝါကျဖြင့် ပယ်
 အပ်သော ဒေါသ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဃ-ဝါကျ၌ တသ္မာ-ထားရပုံကို
 လည်းကောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။
- ၄။ ဃ-ဝါကျပါ ပညတ္တိ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျူပတျာဒိစတုက္က ခွဲဝေပြုပါ။
- ၅။ ဓာတု၊ ပဒဒ္ဒယေ၊ ပညတ္တိ၊ ဖဿပဉ္စမကေ၊ တာဝ-တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊
 အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြုပါ။
- ၆။ က-မှတ်ပြုဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို
 ဖော်ပြပါ။
- ၇။ ဂ-မှတ်ပြုဝါကျပါ ဧဝ-သဒ္ဒါတို့၏ အနက်သုံးချက်ကို အသီးအသီး
 ထုတ်ပြု၍၊ စိတ္တဉ္စ-၌ စ-သဒ္ဒါ၏ အနက်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။
- ၈။ ခ-မှတ်ပြုပါပါ ဝုတ္တံ-၏ အန္တတ္ထကို ယူ၍ ကြိယာငါးတန်ထုတ်ပြုပါ။
- ၉။ ဂ-မှတ်ပြုဝါကျ၌ ဖဿပဉ္စမက တရားတွင် တတိယတရား၏ လက္ခ-
 ဏာဒိစတုက္ကကို ထုတ်ပြု၍၊ မဟာကုသိုလ်စိတ် တစ်ခုတည်းကို ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာ-ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပုံကို ဥပမာဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။
- ၁၀။ က-မှတ်ပြုဝါကျ၌ ဓမ္မာနံ-အရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့အား အနုစ္စဝိကာ-
 အရ ပစ္စည်းတရားတို့က ကျေးဇူးပြုသမျှ ပစ္စယသတ္တိတို့ကို နှံလင်စွာ
 ဖော်ပြပါ။

အမှတ်-၁၀၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း:

- (က) ဘူရိတိ ပထဝိယာ နာမံ၊ အယမ္ပိ သဏ္ဍဋ္ဌေန ဝိတ္ထဋ္ဌေန
စ ဘူရိ ဝိယာတိ ဘူရိ။
- (ခ) တေန ဝုတ္တံ ဘူရိ ဝုစ္စတိ ပထဝိ၊ တာယ ပထဝိသမာယ
ဝိတ္ထဋ္ဌာယ ဝိပုလာယ ပညာယ သမန္နာဂတောတိ ဘူရိ-
ပညောတိ။
- (ဂ) အပိစ ပညာယ ဧတံ အဓိဝစနံ ဘူရိတိ။
- (ဃ) ဘူတေ အတ္ထေ ရမတိတိပိ ဘူရိ။
- (င) အသနိ ဝိယ သိလုစုယေ ကိလေသေ မေဓတိ ဟိံသတိတိ
မေဓာ၊ ခိပ္ပံ ဂဟဏဓာရဏဋ္ဌေန ဝါ မေဓာ။ (နိဋ္ဌ၊ ၁၉၁)

ဋီကာနှင့်ပြည်နိဿယ မထူးလှ။ (ဋီကာ၊ ၉၆၊ ပြည်၊ ၁၇၆။)

ဘာသာဋီကာ။ ။(ဂ)ဂ-ဝါကျအလို ဘူရိ-ကို အထင်ရဋ္ဌိ-ဟု မှတ်ပါ။
 (ဃ)ဃ-ဝါကျအလို ဘူတသဒ္ဓါပပဒ ရမဓာတ်၊ ကွိပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိဇောတက ဤ
 ပစ္စည်း။ ဘူတရိ-ဟု ဆိုလိုလျက် တ, ကိုချေ။ (င)င-ဝါကျ၌ ပထမနည်းသည်
 ဓာတ်ကျမ်း၌လာသော မေဓ-ဓာတ်၏ ဟိံသာအနက်ကို ဖွင့်သည်။ ဒုတိယနည်း
 သည် မေဓဓာတ်၏ ခိပ္ပံဂဟဏအနက်ကို ဖွင့်သည်။ မေဓတိ ခိပ္ပံ ဂဏှာတိတိ
 မေဓာ-ပြု။ (ဘာဋီ-ဒ၊ ၃၉၄၊)

- ၁။ ဘူရိ၊ မေဓာ-ပုဒ်တို့ကိုသာ အဖွင့်နှင့်အညီ အနက်စုံလင်စွာ ပေးပြပါ။
- ၂။ ခ-ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
 ဂ-ဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
- ၃။ ဂ-ဝါကျ၌ အပိစ၊ ဃ-ဝါကျ၌ ပိ၊ င-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဓါထားရပုံတို့ကို
 ရှင်းပြ၍၊ ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသ၊ ထိုဝါကျ၌ ဇေန
 ဝုတ္တံ-ထားရပုံတို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၄။ ခ-ဝါကျပါ ဘူရိပညော-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲပြပါ။
- ၅။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။
- ၆။ က-မှတ်ပြဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာအာဘောဂနှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၇။ အာလောကနဋ္ဌေန ပညာဝ အာလောကောတိ ပညာအာလောကော-
 ၌ ဧဝ-၏အနက် သုံးချက်ကို ထုတ်ပြ၍၊ က-မှတ်ပြဝါကျပါ အယံ-
 သဒ္ဓါ၏ စွဲရာအနက်ကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

- ၈။ ပညာ-ကို ကိုယ်ပြု၍ လက္ခဏာဒိစတုက္ကနည်းဖြင့် ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။
- ၉။ ပညာ-၏ နှင်တံနှင့်တူပုံကို ဥပမာဖြင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။
- ၁၀။ ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ဘူတေ အတ္ထေ-အရ ပစ္စည်းတရား၊ ရမတိ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို ကောက်ပြ၍၊ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိနှင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ဖော်ပြပါ။

အမှတ်-၁၁၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၂၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဧကော ဥဒေတိတိ ဧကောဒိ။
- (ခ) ဝိတက္ကဝိစာရေဟိ အနဇ္ဈာရုဋ္ဌတ္တာ အဂ္ဂေါ သေဋ္ဌော ဟုတွာ ဥဒေတိတိ အတ္ထော။
- (ဂ) ဝိတက္ကဝိစာရဝိရဟိတော ဝါ ဧကော အသဟာယော ဟုတွာ တိပိ ဝတ္တံ ဝဋ္ဋတိ။
- (ဃ) အထ ဝါ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ဥဒါယတိတိ ဥဒိ၊ သေဋ္ဌဋ္ဌေန ဧကော စ သော ဥဒိ စာတိ ဧကောဒိ။
- (င) သမာဓိဿေတံ အဓိဝစနံ။
- (စ) ဣတိ ဣမံ ဧကောဒိ ဘာဝေတိ ဝဗ္ဗေတိတိ ဣဒံ ဧကောဒိ-ဘာဝံ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၁၃)

ဋီကာ။ ။(ဃ၊ င)သဒ္ဓါဒယောပိ ကာမံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ သာဓာရဏတော စ အသာဓာရဏတော စ ပစ္စယာ ဟောန္တိ ယေဝ။ သမာဓိ ပန ဈာနက္ခယော သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ အဝိက္ခေပလက္ခယော ဣန္ဒြေကရဏေန သာတိသယံ ပစ္စယော ဟောတိတိ ဒဿေန္တော သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ။ ပ ။ အဓိဝစနန္တိ အာဟ။ (သာရတ္ထဋီကာ-ပ၊ ၃၆၆)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-ဝါကျပါ ဥဒေတိ-၌ ဥပုဗ္ဗ ဣဓာတ်၊ ဣကို ဧဝံပြု။ ဥဒေတိတိ ဥဒိ။ ဧကော ဟုတွာ ဥဒိ ဧကောဒိ-ဟု သမာသံတွဲ။ ခ+ဂ-ဝါကျတို့သည် ဧကော ဥဒေတိ-၏ အနက်ပြတည်း။ (ခ)ထိုတွင် ခ-ဝါကျဖြင့် ဧကသဒ္ဓါသည် သေဋ္ဌအနက်ဟော-ဟု ပြ၏။ ဘာကြောင့် မြတ်သနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ဝိတက္က ။ ပ ။ အနဇ္ဈာရုဋ္ဌတ္တာ-ဟုမိန့်။ အဇ္ဈာရယုတေတိ အဇ္ဈာရဋ္ဌော၊

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

န အဇ္ဈာရဋ္ဌော အနဇ္ဈာ- ရုဋ္ဌော-ပြု၍ သမာဓိကိုကောက်ပါ။ (ဃ)ဥဒိ-၌ သုဒ္ဓကတ္တုသာဓနမှတစ်ပါး ယောတုကတ္တုသာဓနနည်းကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိ၏ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကျေးဇူးပြုရာ၌ သမ္ပသာဒန (သဒ္ဓါ) စသည်တို့ထက် သာလွန် ပုံကိုလည်းကောင်း ပြလို၍ အထဝါ-စသည်မိန့်။ (ပါဘာဋီ-ပ၊ ၅၉၇) (ပြည်နိဿယ အထူးမရှိ။)

၁။ ဧကောဒိဘာဝံ-ပုဒ်ကိုသာ အဖွင့်နှင့်အညီ အနက်သုံးနည်း ပေးပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

ဂ-ဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ ဃ-ဝါကျ၌ အထ ဝါ-သဒ္ဓါထားရပုံ၊ င+စ-ဝါကျတို့ဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတို့ကို ရှင်းပြပါ။

၄။ င-ဝါကျပါ သမာဓိဿ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲဝေပြပါ။

၅။ ခ-ဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၆။ ဃ-ဝါကျ၌ အာဘော် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ င-ဝါကျ၌ သမာဓိဿ-နောင် ဝေ-အကြေကြံ၍ ယင်း၏အနက် သုံး ချက်ကို ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ စ-ဝါကျပါ ဣဒံ-ပုဒ်၏ စွဲရာအနက်ကို ဖော်ပြပါ။

၈။ ခ-ဝါကျပါ အနဇ္ဈာရုဋ္ဌတ္တာ-၌ အနဇ္ဈာရုဋ္ဌ-ပုဒ်အရကို ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ ပထမဈာန်ကို သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ-ဟု မချီးကျူးဘဲ ဒုတိယဈာန်ကိုသာ ချီးကျူးရခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ဧကောဒိဘာဝံ-၌ ဧကောဒိ-အရ ဧကောဒိဘာဝံ-အရတို့ကို ကောက်ပြ၍ ဧကောဒိ-အရ တရားက ဧကောဒိဘာဝံ-အရ တရားအား ကျေးဇူး ပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ဖော်ပြပါ။

အမှတ်-၁၂၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၃၊ လှေကျင့်ခန်း

- (က) ဣဒါနိ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတီတိ ဧတ္ထ ကိဉ္စာပိ တတိယဇ္ဈာနသမဂီ နော သုခပဋိသံဝေဒနာဘောဂေါ နတ္ထိ။
- (ခ) ဧဝံ သန္တေပိ ယသ္မာ တဿ နာမကာယေန သမ္ပယုတ္တံ သုခံ။
- (ဂ) ယံ ဝါ တံ နာမကာယသမ္ပယုတ္တံ သုခံ၊ တံ သမုဋ္ဌာနေနဿ ယသ္မာ အတိပဏီတေန ရူပေန ရူပကာယော ဖုဋ္ဌော၊ ယဿ ဖုဋ္ဌတ္တာ ဈာနာ ပုဋ္ဌိတောပိ သုခံ ပဋိသံဝေဒေယျ။
- (ဃ) တသ္မာ ဧတမတ္ထံ ဒဿေန္တော “သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတီ” တိ အာဟ။
- (င) ဣဒါနိ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိတိဧတ္ထ ယံ ဈာနဟေတု ယံ ဈာနကာရဏာ တံ တတိယဇ္ဈာနသမဂီ ပုဂ္ဂလံ ဗုဒ္ဓါဒယော အရိယာ အာစိက္ခန္တိ ဒေသေန္တိ ပသံသန္တိတိ အဓိပ္ပါယော။
(နိဋ္ဌ၊ ၂၁၉)

ဋီကာ။ ။(က)သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေသိန္တိ ဧတ္ထ ကထမာဘော ဂေန ဝိနာ သုခပဋိသံဝေဒနာတိ အာဟ ကိဉ္စာပိတိ အာဒိ။ (ခ) ယသ္မာ တဿ နာမကာယေန သမ္ပယုတ္တံ သုခံ၊ တသ္မာ ဧတမတ္ထံ ဒဿေန္တော သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေသိန္တိ အာဟာတိ ယောဇေတဗ္ဗံ။ (င) ယန္တိ ဟေတုအတ္ထေ နိပါတော၊ ယသ္မာတိ အတ္ထော။ တေနာဟ ယံ ဈာနဟေတုတိ။ အာစိက္ခန္တိတိ အာဒိနိ ပဒါနိ ကိတ္တနတ္ထာနိတိ အဓိပ္ပါယေနာဟ ပသံသန္တိတိ အဓိပ္ပါယောတိ။ (သာရတ္ထ၊ ပ၊ ၃၇၅)

ဘာသာဋီကာ။ ။ခံစားလိုသော အာဘောဂ မရှိဘဲလျက် အဘယ်နည်း ဖြင့် သုခကို ခံစားခြင်း ဖြစ်သနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ကိဉ္စာပိ-စသည် မိန့်။ (ခ၊ ဂ) ဧဝံ သန္တေပိထိုင်ရာ ခ၊ ဂ-နှစ်ဝါကျသည် အရုဇ္ဈတ္ထ-ဂရဟာဝါကျတည်း။ (က) ထိုကိုထောက်၍ ကိဉ္စာပိ ထိုင်ရာ က-ဝါကျသည် အနဂ္ဂဟတ္ထ-သမ္ဘာဝနာ ဝါကျတည်း။ (ဃ) တသ္မာထိုင်ရာ ဃ-ဝါကျသည် ဖလဝါကျတည်း။ က-ဝါကျ၌ သုခဿ ပဋိသံဝေဒနာ သုခပွဋိသံဝေဒနာ၊ သုခပွဋိသံဝေဒနာယ အာဘောဂေါ သုခပွဋိသံဝေဒနာဘောဂေါ-ပြု။

ယသ္မာ၊ တသ္မာ နှစ်ထပ်ပါပုံနှင့် ဝါသဒ္ဓါနေပုံကို ထောက်၍ ယသ္မာ တဿ နာမကာယေန သမ္ပယုတ္တံ သုခံ၊ တသ္မာ ဧတမတ္ထံ ဒဿေန္တော။ ပ ။ အာဟ-ဟု

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

ပထမတစ်နည်း ဆက်သွယ်ပါ။ ယသွာ အတိပဏီတေန ရူပေန ကာယော ပုဏ္ဏော၊ တသွာ ဧတမတ္ထံ ဒဿေန္တော အာဟ-ဟု ဒုတိယတစ်နည်းဆက်သွယ်ပါ။ ပထမနည်းအလို သုခဉ္စ-ဧတသိကသုခကိုလည်း၊ ကာယေန-သမ္ပယုတ္တနာမ ကာယဖြင့်-ဟုပေးပါ။ ဒုတိယနည်းအလို သုခဉ္စ-ကာယိကသုခကိုလည်း၊ ကာယေန-သမ္ပယုတ္တနာမကာယဖြင့်-ဟုပေးပါ။ (ပါဘာဋီ-ပ၊ ၆၁၅)

၁။ ဂ-ဝါကျကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးပြပါ။

၂။ ဂ-ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

    c-ဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ ဂ-ဝါကျ၌ ဝါသဒ္ဓါထားရပုံ၊ ဃ-ဝါကျ၌ တသွာထားရပုံ၊ ယင်း ဃ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

၄။ ခ-ဝါကျပါ သုခံ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲဝေပြပါ။

၅။ ခ-ဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၆။ c-ဝါကျ၌ အာဆော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ က-ဝါကျ၌ နတ္ထိနောင် ဧဝ-အကြေကြံ၍ ယင်း၏အနက် သုံးချက်ကို ထုတ်ပြပြီးလျှင်၊ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ အဿ၊ ယဿ-တို့၌ ဝါ-သဒ္ဓါ ယ-သဒ္ဓါ တို့၏ စွဲရာအနက်ကို ဖော်ပြပါ။

၈။ ဒုတိယနည်းအလို သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ-၌ သုခ-၏ ကြိယာ ငါးတန်ကို ထုတ်ပြပါ။

၉။ တတိယဈာနသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရိ-ဟု အရိယာတို့ ချီးကျူးရခြင်းအကြောင်းကို စုံလင်စွာ ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ပထမနည်းအလို သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ-၌ သုခ-အရ ကာယ-အရတို့ကို ကောက်ပြ၍၊ သုခအရတရားက ကာယအရတရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းစုတို့ကို ဖော်ပြပါ။

အမှတ်-၁၃၊ လှေကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၄၊ လေ့ကျင့်ခန်း

- (က) ဘူမိယာတိ အနန္တရဟိတာယ ဘူမိယာတိ အာဒိသု တာဝအယံ မဟာပထဝီ ဘူမိတိ ဝုစ္စတိ။
- (ခ) သုခဘူမိယံ ကာမာဝစရေတိအာဒိသု စိတ္တုပ္ပါဒေါ။
- (ဂ) ဣဓ ပန သာမညဖလံ အဓိပ္ပေတံ။
- (ဃ) တဉ္စိ သမ္ပယုတ္တာနံ နိဿယဘာဝတော တေ ဓမ္မာ ဘဝန္တိတ္ထောတိ ဘူမိ။
- (င) ယသ္မာ ဝါ သမာနေပိ လောကုတ္တရာဘာဝေ သယမ္ပိ ဘဝတိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ န နိဗ္ဗာနံ ဝိယ အပါတုဘာဝံ၊ တသ္မာပိ ဘူမိတိ ဝုစ္စတိ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၅၉)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-ဝါကျ၌ အန္တရေ ဓိယတိ ထပိယတိတိ အန္တရဟိတံ၊ နတ္ထိ အန္တရဟိတံ ယဿာတိ အနန္တရဟိတာ၊ ဘူမိ-ပြု။ (ဂ)ဂ-ဝါကျ၌ သမဏဿ ဘာဝေါ သာမညံ၊ မဂ္ဂေါ-ဟုပြု။ ပထမနည်းအလို ဘူမိကို ဘဝန္တိ တ္ထောတိ ဘူမိ-ပြု။ ဒုတိယနည်းအလို ဘဝတိတိ ဘူမိ-ပြု။ (ဘာဋီ-တ၊ ၁၂၉)

၁။ ဘူမိယာ-ပုဒ်ကိုသာ ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ၊ သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ-အနက်ပေးပြပါ။

- ၂။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
  - ၂။ ဃ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
  - ၃။ င-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါထားရပုံ၊ တသ္မာ-သဒ္ဒါထားရပုံ၊ ထိုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။
  - ၄။ ခ-မှတ်ပြဝါကျပါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲဝေပြပါ။
  - ၅။ င-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂံ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။
  - ၆။ ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ အာဘော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။
  - ၇။ ဂ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ဣဓ-၏စွဲရာအနက်၊ ပန-၏အနက်တို့ကို ဖော်ပြ၍၊ သာမညဖလံနောင် ဧဝ-အကြေကြံ၍ ယင်း၏ အနက်သုံးချက်ကို ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။
  - ၉။ လောကုတ္တရာဈာန်၏ အပစယဂါမိ-မည်ပုံကို ဖော်ပြပါ။
  - ၁၀။ ဘူမိ-၌ အဓိကရဏတ္ထ-အရ၊ ကတ္တုဋ္ဌ-အရတို့ကို ကောက်ပြ၍ အဓိကရဏတ္ထ-အရ ပစ္စည်းတရားက ကတ္တုဋ္ဌ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေ-ဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ဖော်ပြပါ။
- အမှတ်-၁၄၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမုက်ရူ

အမှတ်-၁၅၊ လောကျင်းခန်း

- (က) ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂါတိ ဧတ္ထ ပီတိ ဧဝ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ။
- (ခ) တတ္ထ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိဿ ဝါ အင်္ဂါတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။
- (ဂ) ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ယာ အယံ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ ယာယ အရိယ- သာဝကော ဗုဇ္ဈတိတိ ကတွာ ဗောဓိတိ ဝုစ္စတိ။
- (ဃ) ဗုဇ္ဈတိတိ ကိလေသသန္တာနနိဒ္ဒါယ ဥဋ္ဌဟတိ၊ စတ္တာရိ ဝါ အရိယသစ္စာနိ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ နိဗ္ဗာနမေဝ ဝါ သစ္စိကရောတိ။
- (င) တဿာ ဓမ္မသာမဂ္ဂိသင်္ခါတာယ ဗောဓိယာ အင်္ဂါတိပိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါဒိနိ ဝိယ။ (နိဋ္ဌ၊ ၂၆၂)

ဘာသာဋီကာ။ ။(ဂ)ဂ-ဝါကျ၌ အခြားနေရာဝယ် ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ- ဟု အစချီလျှင် တပ္ပါကဋီ ကရဏဝါကျ-ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤနေရာ၌ကား ရှေ့စကားကို အကျယ်ချဲ့ပြသောကြောင့် ဝိတ္တာရဝါကျသာ ဖြစ်သင့်၏။ (ဃ)ဃ- ဝါကျ၌ ပထမဝါကျသည် ဗုဓဇာတ်၏ ဇာဂရဏအနက်ကို ဖွင့်၏။ ဒုတိယ၊ တတိယ ဝါကျတို့သည် ဉာဏအနက်ကို ဖွင့်၏။ သစ္စာလေးပါးကို သိရာဝယ် အာရုံပြုသော အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုသာ သိ၏။ ကျန်သုံးပါးကိုကား မတွေ့မဝေသောအားဖြင့်သာ သိ၏။ ထို့ကြောင့် မုချသိကို ပြလို၍ နိဗ္ဗာနမေဝ ဝါ-ဟု တစ်နည်း ပြသည်။ ဧဝ-ဖြင့် ကြွင်းသစ္စာသုံးပါးကို ကန့်။ (ဘာဋီ-တ၊ ၁၃၈)

၁။ ဂ၊ ဃ-ဝါကျတို့ကို ရှု၍ ခ-ဝါကျပါ ဗောဓိယာ-ပုဒ်ကိုသာ အနက်သုံးနည်း ပေးပြပါ။

- ၂။ ခ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
- ၂။ င-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။
- ၃။ ခ၊ ဃ-ဝါကျတို့၌ပါသော ဝါ-သဒ္ဒါတို့ကို ထားရပုံ၊ ဃ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။
- ၄။ ခ-ဝါကျပါ ဗောဓိဿ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲဝေပြပါ။
- ၅။ ခ-ဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။
- ၆။ င-မှတ်ပြဝါကျ၌ အာဘော်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၇။ က-မှတ်ပြဝါကျရှိ ဧဝ-၏ အနက်သုံးချက်ကို ထုတ်ပြ၍၊ င-ဝါကျပါ တဿာ-၌ တ-၏ အမျိုးအစား၊ ဝိယ-နိပါတ်၏ အနက်တို့ကို ဖော်ပြပါ။
- ၈။ ပီတိကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်၏ ယေဝါပနက တရားတို့၌ ဝိရတီ-သုံးပါးနှင့် ကရုဏာမုဒိတာတို့ မပါခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြပါ။

၁၀။ ခ-ဝါကျပါ ဗောဓိဿ-၏ ကံဖြစ်ထိုက်သော တရားက ဗောဓိဿ-အရ တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ဖော်ပြပါ။

အမှတ်-၁၅၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အမှတ်-၁၆၊ လေ့ကျင့်ခန်း

(သဗ္ဗံ ရူပံ ဥပ္ပန္နံ ဆဟိ ဝိညာဏေဟိ ဝိညေယျမေဝ အနိစ္စမေဝ ဧရာဘိဘူတမေဝ။ ပါ-၁၅၆)

(က) ဥပ္ပန္နံ ဆဟိ ဝိညာဏေဟိတိ ပစ္စုပ္ပန်ရူပမေဝ စက္ခုဝိညာဏာ-ဒိဟိ ဆဟိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(ခ) နိယာမော ပန စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ သန္တာယ ဂဟိတော။

(ဂ) န ဟိ တာနိ အတိတာနာဂတံ ဝိဇာနန္တိ၊ မနောဝိညာဏံ ပန အတိတမ္ပိ အနာဂတမ္ပိ ဝိဇာနတိ။

(ဃ) တံ ဣမသ္မိံ ပဉ္စဝိညာဏသောတေ ပတိတတ္တာ သောတ-ပတိတမေဝ ဟုတ္တာ ဂတံ။

(င) ဟုတ္တာ အဘာဝဋ္ဌေန ပန အနိစ္စမေဝ၊ ဧရာယ အဘိဘဝိတဗ္ဗ မဗ္ဗကတ္တာ ဧရာဘိဘူတမေဝ။ ယသ္မာ ဝါ ရူပကာယေ ဧရာ ပါကဋာ ဟောတိ၊ တသ္မာပိ ဧရာဘိဘူတမေဝါတိ ဝုတ္တံ။

(နိဋ္ဌ၊ ၃၄၃)

ပြည်။ • ။အတိတ်, အနာဂတ်ရုပ်တို့သည် ဝိညေယျမဟုတ်တဲ့လော-စုဒ် ရှိရကား နိယာမော ပန-စသည်ကိုတက်သော်။ (ပြည်၊ ၁၈၀)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-ဝါကျ၌ ဥပ္ပန္နံသဒ္ဒါသည် ခဏတ္တယဂတ ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်အနက်ကို ယူရသောကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်-ဟု ဖွင့်သည်။ ဥပ္ပန္နံ-အရ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရူပ, သဒ္ဒ, ဂန္ဓ, ရသ, ဗောဋ္ဌဗ္ဗနှင့် ရုပ်ဓမ္မတို့ကို ယူပါ-ဟူလို။ ပါဠိတော်၌ ဥပ္ပန္နံ-ဟု ဧဝ-မပါဘဲလျက် ဧဝ-သဒ္ဒါဖြင့် ဆိုခြင်းကိုကား စက္ခု-ဝိညာဉ်စသော ပဉ္စဝိညာဉ်များကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။ ဘာကြောင့်နည်း၊ မနော-ဝိညာဉ်က အတိတ်, အနာဂတ်ရုပ် တို့ကိုလည်း သိသောကြောင့်တည်း။ (ဃ) အတိတ်, အနာဂတ်ရုပ်ကို သိပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဥပ္ပန္နံ ဆဟိ ဝိညာဏေဟိ-

၌ မနောဝိညာဉ် ပါနေရသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ တံ ။ ပ ။ ဂတံ-ဟု မိန့်သည်။
ထိုမနောဝိညာဉ်ကား ပဉ္စဝိညာဉ်ဒေသနာအလျဉ်၌ ပါဝင်သွားသောကြောင့် ဆဟိ
ဝိညာဏေဟိ-အရ၌ ပါဝင်နေရသည်။ (ဘာဋီ-တ၊ ၃၈၂)

၁။ အဖွင့်များကို ရှု၍ အထက်ပါ ပါဠိတော်ကို အနက်မှန်ကန်စွာ ပေးပြပါ။

၂။ ခ-ဝါကျကို ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၂။ ဃ-ဝါကျကို ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

၃။ ခ-ဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သောဒေါသကို ရှင်းပြ၍၊ င-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါ
ထားရပုံကို ရေးပါ။

၄။ ဒုတိယနည်းအလို ရာဇာဘိဘူတံ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ စတုက္ကခွဲပြပါ။

၅။ က-ဝါကျပါ စက္ခုဝိညာဏာဒိဟိ ဆဟိ-ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊
ပဒ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

၆။ က-ဝါကျ၌ စက္ခုဝိညာဏာဒိဟိ-ဖြင့် ပြအပ်သော အာဘောဂ၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-
ဖြင့် ပြအပ်သော သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

၇။ ခ-ဝါကျ၌ ဂမ္ပမန် ဧဝ-သဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ၊ ဂ-ဝါကျပါ ဟိ-၏
အနက် ဃ-ဝါကျပါ တ-၏ အမျိုးအစားတို့ကို ဖော်ပြပါ။

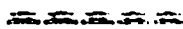
၈။ ခ-ဝါကျပါ စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ-အရကို ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

၉။ မံသစက္ခု-၌ ပါဝင်သော ရုပ်တို့ကို အဋ္ဌကထာအလိုကျ သင်္ခေပ+ဝိတ္တာရ
အားဖြင့် သင်္ချာမျှပြ၍၊ ထိုစက္ခုသည် သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ သွေး-တွေ များနေ
လျှင် အဘယ်သို့သော အဆင်းရှိမည်ကိုလည်း အသီးသီး ရေးပါ။

၁၀။ အထက်ပါ ပါဠိတော်၌ ဥပ္ပန္နံ-အရ တရားက ဆဟိ ဝိညာဏေဟိ-အရ
တရားအား ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ရေဟုက်
ပြပါ။

အမှတ်-၁၆၊ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

အဋ္ဌသာလိနိဆိုင်ရာ အလုံးစုံ ပြီးပါပြီ။

ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်း

စုပေါင်း လေ့ကျင့်ခန်း

တစ်နေရာတည်းဖြင့် ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်းလုံးကို တစ်လုံးတစ်ခဲတည်း နားလည်
စေရန် ကျမ်းရင်းသုံးကျမ်းလုံး စုပေါင်းလေ့ကျင့်ခန်းကို ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။
ဝါကျကိုကား ပါရာဇိကဏ် ဈာန်ခန်းထဲမှ တစ်ဝါကျသာ ဆင်ယူပါမည်။ သုံးကျမ်း
လုံး စုပေါင်းလေ့ကျင့်ခန်းမပြုမီ စည်းမျဉ်းများကို တစ်စုတစ်ဝေးတည်း သိသင့်
သောကြောင့် စည်းမျဉ်းများကို ပထမရေးသားပါမည်။ အချင်းချင်း နှိုင်းယှဉ်
ကြည့်ပါလေ။

၁-နံပါတ်။ ပါ-အနက်ပေး။
သိ-   ။
နိ-   ။

၂-နံပါတ်။ ပါ-အနုသန္ဓေ၊ ပုစ္ဆာ၊ စောဒနာ၊ အဘိယာစက ကျမ်းတက်
ကျမ်းထွက်။
သိ-   ။ အတ္ထုဒ္ဓါရနှင့် အဓိပ္ပေတတ္ထ။
နိ-ဌပနာပဉ္စက၊ ကျမ်းရိုးငါးချက် ကျမ်းတက်+ကျမ်းထွက်
ဧဝံသတိ-စသည် အစချီသော ဝါကျ၌ အနုလောမပါပ-
နာဒိထုတ်ပုံ။

၃-နံပါတ်။ ပါ-ဝါကျခွဲ၊ စာစပ်။
သိ-စတုက္ကထုတ်ပုံ၊ ကိဉ္ဇာပိ-စသည်ထားရကြောင်း။
နိ-ဝါ၊ အထဝါ-စသည်ထားရပုံ၊ တေန တသ္မာ-စသည်
ထားရပုံ၊ ဒေါသပယ်ပုံ။

၄-နံပါတ်။ ပါ-ဝိဂ္ဂဟပြု၊ ဉာသ်ကောက်။
သိ-ဝိဂ္ဂဟပြု၊ ဝစနာဒိဆက္ကခွဲ။
နိ-ဝိဂ္ဂဟပြု၊ ဗျုပ္ပတျာဒိစတုက္ကခွဲ။

၅-နံပါတ်။ ပါ-ဓာတု၊ ပစ္စယ၊ ဝိဘတ္တ၊ လိင်္ဂံ၊ ကာ၊ ကြိ-စစ်ပုံ။
သိ-ဟိတ်၏ သမ္ပန်ခံပုံ၊ စာစပ်ပုံ၊ ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထ။
နိ-လိင်္ဂံ ဂဏာ၊ ဝိမုတ္တာ၊ အန္တော ပဒ ခွဲဝေပြပုံ။

ဓမ္မာစရိယမျက်စိ

၆-နံပါတ်။ ပါ-အာဆော်၊ သံဝဏ္ဏနာ။
 သီ-   ။
 နိ-   ။

၇-နံပါတ်။ ပါ-ပုဒ်မှား+ပုဒ်မှန် ဆုံးဖြတ်ပုံ။
 သီ-နိရုတ္တိနည်း၊ ဝိပလ္လာသနည်း ထုတ်ပုံ။
 နိ-နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်၊ ဧဝ-၏ အနက်သုံးချက်၊
 ယ, တ-စသည်တို့၏ အစွဲ။

၈-နံပါတ်။ ပါ-နည်း၊ ဥပစာထုတ်ပုံ၊ ဥပမာ-စသည်ခွဲပုံ။
 သီ-အဓိပ္ပါယ် အဆုံးအဖြတ်။
 နိ-ကြိယာငါးတန်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ထားရပုံ၊ သိဒ္ဓိဆုံး
 ဖြတ်ပုံ။

၉-နံပါတ်။ ပါ-ပါဠိစီ။
 သီ-ဂါထာစီ၊ ဂါထာစစ်။
 နိ-အဓိပ္ပါယ်၊ လက္ခဏာဒိစတုက္က။

၁၀-နံပါတ်။ ပါ-နေတ္တိဟာရထုတ်ပုံ။
 သီ-ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်ပုံ။
 နိ-ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ပုံ၊ ပဋ္ဌာန်းစာစပ်ပုံ။

(က) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဝိတက္ကဿ စ ဝိစာရဿ စာတိ ဣမေသံ ဒွိန္ဒံ ဝုပသမာ သမတိက္ကမာ၊ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခယော အပါတုဘာဝါတိ 'ဝုတ္တံ ဟောတိ။

(ခ) အဇ္ဈတ္တန္တိ ဣဓ နိယကဇ္ဈတ္တံ အဓိပ္ပေတံ။ ဝိဘင်္ဂေ ပန "အဇ္ဈတ္တံ ပစ္စုတ္တံ" တိ တွေကမေဝ ဝုတ္တံ။ ယသ္မာ ပန နိယကဇ္ဈတ္တံ အဓိပ္ပေတံ၊ တသ္မာ အတ္တနိ ဇာတံ အတ္တနော သန္တာနေ နိဗ္ဗတ္တန္တိ အယမေတ္ထ အတ္ထော။

(ဂ) သမ္ပသာဒနန္တိ သမ္ပသာဒနံ ဝုစ္စတိ သဒ္ဓါ။ သမ္ပသာဒနယောဂတော ဈာနမ္ပိ သမ္ပသာဒနံ။ နိလဝဏ္ဏယောဂတော နိလဝတ္တံ ဝိယ။

(ဃ) ယသ္မာ ဝါ တံ ဈာနံ သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောဘဝုပသမနေန စေတော သမ္ပသာဒယတိ၊ တသ္မာပိ သမ္ပသာဒနန္တိ ဝုတ္တံ။ (ပါဌ၊ ၁၁၇)

ဋီကာ။ ။(က)ဝုပသမာတိ ဝုပသမဟေတု။ ဝုပသမောတိ စေတ္ထ ပဟာနံ အဓိပ္ပေတံ။ တဉ္စ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ အတိက္ကမော အတ္တတော ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခယော အနုပ္ပါဒေါတိ အာဟ သမတိက္ကမာတိ အာဒိ။ (ခ) အဇ္ဈတ္တန္တိ နိယကဇ္ဈတ္တံ အဓိပ္ပေတံ။ န အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တာဒိတိ ဒသေန္တော အာဟ အဇ္ဈတ္တန္တိ နိယကဇ္ဈတ္တံ အဓိပ္ပေတန္တိ။ တတ္ထ ကာရဏမာဟ ဝိဘင်္ဂေ ပနာတိအာဒိ။ ပန-သဒ္ဓေါ အပိသဒ္ဓတ္ထော၊ ဝိဘင်္ဂေပိတိ အတ္ထော။ အယမေဝ ဝါ ပါဌော။ (ဂ) နိလဝဏ္ဏယောဂတော နိလဝတ္တံ ဝိယာတိ နိလယောဂတော ဝတ္တံ နိလံ ဝိယာတိ အဓိပ္ပါယော။ (သာရတ္ထ-ပ၊ ၃၆၄)

ဘာသာဋီကာ။ ။(က)က-ဝါကျ၌ ဝိတက္ကဿ စ ဝိစာရဿ စ-ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ-ပုဒ်၏ အသမာဟာရ ဒွန်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ပြ၏။ ဝိတက္ကော စ ဝိစာရော စ ဝိတက္ကဝိစာရာ-ဟုပြု။ သမတိက္ကမာကား ဝုပသမာ၏ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့် တည်း။ ဆိုလိုရင်းမှာ ဒုတိယဈာန်ခဏဝယ် ဝိတက်ဝိစာရတို့ မဖြစ်တော့ခြင်း၊ မယှဉ်တော့ခြင်း-ဟု ဥဇကတ္တကိုပြလို၍ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခယော အပါတုဘာဝါ-ဟု မိန့်သည်။ (ခ) ခ-ဝါကျ၌ နိဿာယ ဇာတံ နိယံ၊ နိယံယေဝ နိယကံ၊ နိယကဉ္စ တံ အဇ္ဈတ္တဉ္စာတိ နိယကဇ္ဈတ္တံ-ပြု။ သာရတ္ထအဖွင့်ကိုထောက်လျှင် တွေကမေဝ ဝုတ္တံ-ဟု မရှိသင့်၊ ဝေမေဝ-ဟုသာ ရှိသင့်၏။ တွေကမေဝ-သည် မပြည့်စုံ-ဟုပြု၍ ဝေမေဝ-ကား ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ထပ်တူ-ဟု ပြ၏။

အတ္တနိ ဇာတံ-ပါဠိဖြင့် အဇ္ဈတ္တကို အဓိ+အတ္တ-ပုဒ်ခွဲ၍ အဓိသဒ္ဒါသည် ဇာတ
အနက်ဟော၊ အတ္တနိ ဇာတံ အဇ္ဈတ္တံ-ဟု အဗျယ်ဘောသမာသံတွဲပါ-ဟုပြ၏။
အတ္တနိ-မိမိ၌-ဟုရာဝယ် မိမိ၏စိတ်အစဉ်-ဟုလည်းကောင်း၊ ဇာတ-အရလည်း
ဥပါဒ်ခြင်း၊ ဓမ္မးပွားခြင်း အနက်ကို မယူဘဲ ဥပါဒ် ဌိဘင် ခဏသုံးပါးလုံးနှင့်ပြည့်
စုံသော ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို ယူပါ-ဟုလည်းကောင်း သိစေလို၍ အတ္တနော သန္တာနေ
နိဗ္ဗတ္တံ-ဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ပြသည်။ အချုပ်မှာ အတ္တနိ ဇာတံ-ဖြင့် အဓိအနက်နှင့်
တကွ သမာသံတွဲပုံကိုပြ၍ အတ္တနော သန္တာနေ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ထွ-ကို
ပြ၏။

(ဂ)ဂ-ဝါကျ၌ သမ္ပသာဒနံ-ဝယ် သံ, ပပုဗ္ဗ သဒဇာတ်၊ ကာရိတ်ကျေ၊
ယု-ပစ္စည်းတည်း။ သမ္ပသာဒယတိတိ သမ္ပသာဒနံ-ပြု၊ ဤဝစနတ္ထအရ သမ္ပယုတ်
တရားတို့ကို ကြည်လင်စေတတ်သော သဒ္ဒါကို မုချအားဖြင့် သမ္ပသာဒနံ-ဟု
ဆိုအပ်၏။ ဈာန်ကိုကား ဂုဏူပစာအားဖြင့် သမ္ပသာဒနံ-ဟု ဆိုအပ်၏။ ဤနည်း
အလို သမ္ပသာဒနံ-ကြည်လင်စေတတ်သော-ဟုသာပေး၊ ကြည်လင်စေတတ်သော
သဒ္ဒါရှိသောဟု အဿတ္ထိအနက် မပေးရ။ နိလဝတ္ထံ ဝိယ-အစား နိလံ ဝတ္ထံ
ဝိယ-ဟု ဝါကျဖြင့်ရှိလျှင် သာ၍ရှင်း၏။ (ဘာဋီ-ပ၊ ၅၉၃)

၁-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျကို အနက်ယောဇနာပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ဣ-ဤဈာန်ကထာ၌၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ-မိမိကိုမိမိ၍ ဖြစ်သော
အဇ္ဈတ္တကို၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ-အဇ္ဈတ္တံဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်၏။ ဝိဘင်္ဂေ ပန-
ဈာန်ဝိဘင်္ဂ-ပါဠိတော်၌ကား၊ တစ်နည်း၊ ဝိဘင်္ဂေ ပန-၌လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ ပစ္စတ္တန္တိ-
တ္တံဟူ၍၊ ဧတ္တကမေဝ-ဤမျှလောက်ကိုသာ၊ တစ်နည်း၊ ဝေမေဝ-ဤအတိုင်းသာ၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ။ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ-ကို၊ အဓိပ္ပေတံ-
၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အတ္တနိ-မိမိ၌၊ ဇာတံ-ဖြစ်သော၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တာနေ-
၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-သော၊ ဣတိ၊ ဧတ္တ-ဤအဇ္ဈတ္တပုဒ်၌၊ အယံ အတ္ထော၊ ဟောတိ။

မှတ်ချက်။ ။ဘာသာဋီကာအတိုင်း ပေးထားသည်။ ပြည်နိဿယကား
ဝိဘင်္ဂေ ပန-၌ ပနကို ပန-မှန်၏၊ ဝါ-အကြင့်ကြောင့်-ဟု ပေး၏။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျကို အနက်ယောဇနာပါ။

သီ-အဖြေ။ ။သမ္ပသာဒနန္တိဧတ္တ-နံဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သဒ္ဒါ-ကို၊
သမ္ပသာဒနံ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ သမ္ပသာဒနယောဂတော-ကြည်လင်စေတတ်သော

သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဈာနမှီး-ဈာန်သည်လည်း၊ သမ္မသာဒနံ-မည်၏။ ကိမိဝ-
အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ နိလဝတ္ထယောဂတော-ညိုသောအဆင်းဂုဏ်နှင့် ယှဉ်ခြင်း
ကြောင့်၊ နိလဝတ္ထံ ဝိယ-နိလဝတ္ထမည်သကဲ့သို့တည်း။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျကို အနက်ယောဇောပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။ဝါ-တစ်နည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံဈာနံ-သည်၊ သမ္မသာဒန
သမနာဂတတ္တာ-ကြည်လင်စေတတ်သော သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘဂ္ဂပသမနေနစ-ဝိတက်ဝိစာရတို့ လှုပ်ချောက်
ချားမှု၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတော-စိတ်ကို၊ သမ္မသာဒယတိ-
ကြည်လင်စေတတ်၏၊ တသ္မာပိ-ကြောင့်လည်း၊ သမ္မသာဒနန္တိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ)၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

၂-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြဝါကျသို့ အနုသန္ဓေနည်းဖြင့် ကျမ်းတက်ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် က-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပ
သမာ-ဟူသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ အဇ္ဈတ္တံ-ဟူ
သောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ခ-ဝါကျကို မိန့်
တော်မူ၏။

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ခ-မှတ်ပြ ဒုတိယဝါကျသို့ အနာဘောဂပုစ္ဆာနည်းဖြင့်
ကျမ်းတက်ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ဆရာ၊ ဆရာသည် ပထမဝါကျဖြင့် ဤဈာနကထာ၌
အဇ္ဈတ္တအရ နိယကဇ္ဈတ္တကိုသာ ယူရမည်-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ အကြောင်းကား
အဘယ်ပါနည်း။ တစ်နည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ယူရပါသနည်း။ ဤသို့
မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဒုတိယဝါကျကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဝိဘင်း
ပါဠိတော်လည်း ဤအတိုင်းပင် ဟောထားသောကြောင့် ယူရသည်-ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဤကား တတ္ထ ကာရဏမာဟဝိဘင်္ဂေ ပနာတိ အာဒိ-
ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ တက်အပ်သော အတက်တည်း။ ဓမ္မသင်္ဂဏီယံ အဇ္ဈတ္တန္တိ
ဇ္ဇောကမေဝ ဝုတ္တံ၊ ဝိဘင်္ဂေ ပန ကိံ ဝုတ္တန္တိ အာဟာ ဝိဘင်္ဂေ ပနာတိ အာဒိ။ ပန
သဒ္ဓေါ ဝိသေသတ္ထော-ဟူသောယောဇောအလို အောက်ပါအတိုင်း တက်ပါ။
ကျမ်းဆရာများ ယူဆထားကြပုံကို အတုယူပါ။ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။
အသုံးချကြည့်ပါ။

ဆရာ ဘုရားရှင်သည် ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌ အဇ္ဈတ္တံ-ဟု ဟောတော်မူ၏။
ဈာနဝိဘင်း၌ကား အဘယ်သို့ ဟောပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၍ ဒုတိယဝါကျ
ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဈာနဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ကား အဇ္ဈတ္တံ ပစ္စတ္တံ-ဟု ဟော
တော်မူသည် ဟူလို။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။က-မှတ်ပြဝါကျပါ ဝိတက္ကဿ-ပုဒ်သို့ သဒ္ဒါအနုသန္ဓေ
နည်းဖြင့် ကျမ်းထွက်ပြ၍၊ ဂ-မှတ်ပြဝါကျပါ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ ဣဓာ
ဓိပေတ-တို့ကို ဖော်ပြပါ။

သီ-အဖြေ။ ။ဤသို့လျှင် ဣတိ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် နိဒဿနကို ပြတော်
မူပြီး၍ ယခုအခါ ထို၏ နိဒဿေတဗ္ဗကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်
ဝိတက္ကဿ-ဟူသောပါဠိကို မိန့်။

တစ်နည်း။ ။ဤသို့လျှင် ဒွိန္ဒ-ဟူသောပါဠိဖြင့် သရူပဝန္တ ကိုပြဟော်
မူပြီး၍ ယခုအခါ သရူပကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဝိတက္ကဿ
ဟူသောပါဠိကို မိန့်။

ဝဏ္ဏော သဏ္ဌာနရူပေသု၊ ဇာတိစ္ဆဝိသု ကာရဏေ။
ပမာဏေ စ ပသံသာယံ၊ အက္ခရေ စ ယသေ ဂုဏေ။ (၇၇၉)

ဤ၌ ရူပအနက်ကို အလိုရှိအပ်ပါသည်။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျပါ သမ္မသာဒနယောဂတော-ပုဒ်သို့ ပညတ်နည်း
အားဖြင့် အနာဘောဂပုစ္ဆာ ထွက်ပြ၍၊ ဃ-ဝါကျပါ စေတော-ပုဒ်သို့ ပရမတ်နည်း
အားဖြင့် သာဘောဂပုစ္ဆာ ထွက်ပြပါ။

သီ-အဖြေ။ ။(ဂ)ဆရာ၊ ဆရာသည် သမ္မသာဒန-ဟူသောပါဠိဖြင့်
သမ္မသာဒနမည်သော-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် သမ္မသာဒနမည်ပါ
သနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် သမ္မသာဒနယောဂတော-ဟူသောပါဠိကို
မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သမ္မသာဒနမည်သောသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သမ္မသာဒန
အမည်ရသည်-ဟူလို။

(ဃ)ဆရာ၊ ဆရာသည် သမ္မသာဒယတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အကျိုး သဟဇာတ
ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို ပြတော်မူ၏။ ထို၏ အကြောင်း သဟဇာတပစ္စည်းတရားကား
အဘယ်ပါနည်း၊ ထို၏အကြောင်း သဟဇာတပစ္စည်းတရားကို မပြတော့ပြီလော။
ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် စေတော-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-
သမ္မသာဒယတိ-ဟူသော အကျိုးသဟဇာတပစ္စယုပ္ပန်တရား၏ အကြောင်း သဟ-
ဇာတပစ္စည်းတရားကို ပြထားပါ၏။ ထို၏ အကြောင်း သဟဇာတပစ္စည်းတရားကား
စိတ်ဖြစ်၏ ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ကံနှင့်ကြိယာ ဖြစ်သော်လည်း အာရမဏမျိုး မဟုတ်၊ သဟဇာတမျိုးသာ ဖြစ်သည်။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကနည်းဖြင့် စောဒနာတက် ပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် ခ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် အဇ္ဈတ္တံ-ဟူသော ပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ဤမျှကိုသာ ဆိုချေသော် သမ္မသာဒနံ-ဟူ သောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို မသိနိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ မသိနိုင်ရာသော ကြောင့် အဇ္ဈတ္တံ-ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုသာ မပြဆိုသင့်။ သမ္မသာဒနံ-ဟူ သောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို မပြဆိုချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ၊ အပရိ ပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ သမ္မသာဒနံ-ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကား အဘယ် ပါနည်း။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာကို သောဓနာလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဂ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သမ္မသာဒနံ-ဟူသော ပုဒ်၏အဖွင့်ကို ငါမပြသည်မဟုတ် ဂ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် ပြထားသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက်- ဟူလိုသော်။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြဝါကျသို့ ကျမ်းရိုးငါးချက်နည်းဖြင့် စောဒနာတက် ပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။ဆရာ ဆရာသည် ဂ-မှတ်ပြဝါကျဖြင့် သမ္မသာဒနံ-ပုဒ် ၏ ဂုဏူပစာသဒ္ဒါ ဖြစ်ကြောင်းကို ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဤမျှသာ ဖွင့်ပြချေသော် ယင်းသမ္မသာဒနံသဒ္ဒါသည် မုချသဒ္ဒါ မဖြစ်နိုင်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား မုချသဒ္ဒါ မဖြစ်နိုင်-ဟူသောအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုသို့ မရောက်သင့်လောသောကြောင့် မုချသဒ္ဒါဖြစ်ပုံကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မပြ ဆိုဘဲ မနေသင့်။ မနေသင့်ဘဲလျက် နေချေသော် ဆရာအပေါ်၌ အဗျာပိတဒေါသ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ မုချသဒ္ဒါ ဖြစ်နိုင်ပုံကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုစောဒနာဖွယ်ကို သောဓနာလိုရကား ဃ-ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သမ္မသာဒနံ၏ မုချသဒ္ဒါဖြစ်နိုင်ပုံကို မပြသည် မဟုတ် ဃ-ဝါကျဖြင့် ပြထားသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်အပ်သော အဗျာပိတဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ငါ့အပေါ်၌ မရောက်-ဟူလိုသော်။

မှတ်ချက်။ ။ပိဏ္ဏတ္ထနည်းအရ တက်ထားသည်။ အဓိပ္ပါယ်နည်းလည်း တက်ကြည့်ပါ။

၃-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အကြောင်းနှင့်တကွ ဝါကျအမည် ပေး၍၊ ဃ-ဝါကျပါ သမ္ပသာဒနန္တိ-ပုဒ်ကို စပ်သင့်ရာ၌ စာစပ်ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ခ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကား-ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး အဇ္ဈတ္တ-ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဂ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရ ဝါကျဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ အဇ္ဈတ္တ-ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး သမ္ပသာဒနံ-ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဃ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ သမ္ပသာဒနံ-ဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို တစ်မျိုးအားဖြင့် ပြသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သမ္ပသာဒနန္တိကား ဟူ၍-ဟု အနက်ပေးသောကြောင့် ဝုတ္တံ-၌ အာကာရ၊ ဝုတ္တံ-ကား အာကာရဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။အထက်ပါ ဝါကျတို့ကို အချင်းချင်းထောက်ဆ၍ ဝါကျ အမည်ပေးပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။(ခ၊ ဂ၊ ဃ) ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ က-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျဖြစ်ပါသည်။ ပက္ခန္တရဝါကျ ထဲတွင် (ဂ၊ ဃ) ဝါကျတို့သည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝါကျတို့ကို ထောက်၍ ခ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ ပက္ခန္တရဝါကျထဲတွင် ဃ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝါကျကိုထောက်၍ ဂ-ဝါကျသည် ပက္ခန္တရဝါကျ ဖြစ်ပါသည်။

သိ-ပုစ္ဆာ။ ။ကိဉ္ဇာပိ ဒုတိယဇ္ဈာနေ သဗ္ဗေပိ ပထမဇ္ဈာနဓမ္မာ န သန္တိ။ ဩဠာရိကဿ ပန ဩဠာရိကဿ အင်္ဂဿ သမတိက္ကမာ ပထမဇ္ဈာနတော ပရေသံ ဒုတိယဇ္ဈာနဒီနံ အဓိဂမော ဟောတိတိ ဒီပနတ္ထံ ဝိတက္ကဝိစာရာဒီနံ ဝုပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ-၌ စောဒကာဘောဂါဒီစတုက္က ထုတ်ပြ၍ ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဒါ ထားရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြပါ။

သိ-အဖြေ။ ။နန ဒုတိယဇ္ဈာနေ သဗ္ဗေပိ ပထမဇ္ဈာနဓမ္မာ န သန္တိ။ (စော-ဘော) (တသ္မာ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧဝံ န ဝုတ္တံ။ စောဒကာ ဘောဂဗလ)

၂။ အထ ကိမတ္ထံ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ။ (စောဒနာ)

၃။ ဩဠာရိုကဿ ဩဠာရိုကဿ အင်္ဂံဿ သမတိက္ကမာ ပထမဇ္ဈာနတော ပရေသံ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိနံ အဓိဂမော ဟောတိတိ ဒီပနတ္ထံ။ (ပရိ-ဘော)

၄။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဂူပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ။ (ပရိဟာရ)

ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဂူပသမာ-ဟူသော ပါဠိတော်သဒ္ဒါကို စောဒကတို့ မနှစ်သက် ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ကိဉ္ဇာပိ-သဒ္ဒါ ထားရပါသည်။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-မှတ်ပြဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါထားရပုံ၊ တသ္မာ-သဒ္ဒါထားရပုံ၊ ထိုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါကို သမ္ပသာဒနံ-ပုဒ်၏ ဂုဏူပစာ သဒ္ဒါအဖြစ်မှတစ်ပါး မုချသဒ္ဒါအဖြစ်ကို လဲပြလိုသောကြောင့် ထားပါသည်။ ဝါ-သဒ္ဒါ သဒ္ဒါလဲ-ဟု ဆိုလိုပါသည်။ တစ်နည်း၊ သမ္ပသာဒနမည်သော သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သမ္ပသာဒနမည်၏-ဟူသော ဗျုပ္ပတ်အကြောင်းမှတစ်ပါး စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သမ္ပသာဒနမည်၏-ဟူသော ဗျုပ္ပတ်အကြောင်းတစ်မျိုးကို လဲပြလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဒါ ထားပါသည်။ ဝါ-သဒ္ဒါ အကြောင်းလဲ-ဟု ဆိုလိုပါသည်။

အကျိုးဖလကို ပြလိုသောကြောင့် တသ္မာ-သဒ္ဒါထားရပါသည်။

သမ္ပသာဒနံ-ပုဒ်၏အဖွင့် မပြည့်စုံသည်ကို ပြည့်စုံအောင် ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

၄-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျပါ ဝုတ္တံ-ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဉာသံနည်းအရကောကံ ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ဝစိယိတ္တာတိ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထဇာတံ။ (အနက်ပေး ဝိဂ္ဂဟစစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းခွဲပါ။) ဝစဓာတ်၏အရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် မုချအားဖြင့် ရ၏။ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၏ အနက်နှင့် အာရုံ+အာရမဏိကအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။ တ၊ ပစ္စည်း၏အရကား ထို မုချဌာနူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော အနက် ရ၏။

သိ-ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျပါ အဓိပ္ပေတံ-ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဝစနာဒိဆက္က ခွဲဝေပြပါ။

သိ-အဖြေ။ ။အဓိပ္ပိယတေ ဣစ္ဆိယတေတိ အဓိပ္ပေတံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ။

ဓမ္မာစရိယဗျက်ရှု

အဓိပေတ-ဟူသော နိပ္ပန္န-ပုဒ်သည် ဝစနမည်၏။

အဓိပိယတေ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဝစနတ္ထမည်၏။

အလိုရှိခြင်း ကြိယာသကတ်သည်၊ ဝါ-အလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကမ္မသတ္တိသည် ဝစနဟေတုမည်၏။

ဣတိ-သဒ္ဒါသည် ဝစနဟေတုဇောတကမည်၏။

အလိုရှိအပ်သော နိယကဇ္ဈတ္တဗြပ်သည် ဝစနိယမည်၏။

ဣစ္ဆိတံ-စသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါစုသည် ဝစနိယတ္ထမည်၏။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ ဗ-ဝါကျပါ စေတောပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဗျုပ္ပတ္တိစတုက္က ခွဲဝေပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။ စိန္တေတိတိ စေတော။

စေ-ဟူသော တော-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါသည် ဗျုပ္ပတ္တိ မည်၏။

စိန္တေဓာတ်၊ ဣ၊ ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ သိခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။

စေတော-ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဒါသည် ပဝတ္တိမည်၏။

သိခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။ (အဘိဓာန်ဋီကာ)

စိန္တေတိတိ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျုပ္ပတ္တိမည်၏။

သိခြင်းကြိယာသည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်မည်၏။

စေတော-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်၏။

သိခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။ (ဘောဒစိန္တာဒိပနီ)

၅-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ က-ဝါကျပါ သမတိက္ကမာ၊ ဈာန-ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်၊ ကာရက၊ ကြိယာ-တို့ကို စိစစ်ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ သမတိက္ကမာသည် သံရေး၊ အဘိရေးရှိသော ကမုဓာတ်၊ အ၊ ပစ္စည်း၊ ပဉ္စမိဒကဝုဏ် သ္မာဝိဘတ်၊ ကာရက အ၊ ကာရက၊ ဘောဟောကြိယာ ဖြစ်ပါသည်။

ဈာနသည် ဈေတုဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ဆဋ္ဌိဒကဝုဏ် သ၊ ဝိဘတ်၊ သာမိအကာရက၊ ကတ္တာဟောကြိယာ ဖြစ်ပါသည်။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျပါ သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်၏ သမ္ပန်ကိုခံလျက် အနက်အားလျော်စွာ စာစပ်ပြီးလျှင်၊ ဘာဝသမ္ပန်ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

သီ-အဖြေ။ ။သမ္ပန်ကား ဈာနဿ သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ-ဖြစ်ပါသည်။

ဈာနဿ-ကား သည်-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ-ဝယ် သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတ-၌ ဝါစု တုလျတ် ကတ္တား၊ သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတ-ကား ဝါစကလိင်္ဂတ် ကတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ တစ်နည်း၊ ဈာနဿ-ကား ၏-ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် သမ္ပသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ-ဝယ် တွ-၌ သမ္ပန် သတ္တိမန္တ၊ တွ-ကား သမ္ပန္နိသတ္တိအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္တကား ဈာန်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း၊ ကတ္တားအနက် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း၊ ဥတ္တရပဒအနက် ဖြစ်ပါသည်။

နီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျပါ ယသ္မာ၊ စေတော-ပုဒ်တို့၏ လိင်္ဂ၊ ဂဏ၊ အန္တ၊ ပဒ-တို့ကို ပြပါ။

နီ-အဖြေ။ ။ယသ္မာ-သည် အ၊ လိင်္ဂ၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အာ၊ ကာရန္တ၊ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ စေတော-သည် ပုံလိင်္ဂ၊ နပုံလိင်္ဂ၊ မနောဂိုဏ်း၊ အ၊ ကာရန္တ၊ ကိတ် နာမ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ယသ္မာ-သည် ဒြပ်အနက် ပေါ်ထွက်အောင် ပေးရသော အရာမဟုတ်သောကြောင့် သလိင်္ဂီကပုဒ် မဖြစ်နိုင်။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်လည်း မဟုတ်၊ နိပါတ်ပုဒ်သာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ ခွဲထားသည်။ ယသ္မာ-အကြင် ယောကျ်ားကြောင့်စသည်ဖြင့် ပေးရာ၌ကား သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တည်း။

၆-နိပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။က-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာ တို့ကို ဖော်ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ဝိတက္ကဿ စ ဝိစာရဿ စာတိ ဣမေသံ ဒွိန္ဒ-ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာန-ပုဒ်ကို ဝိတက္ကော စ ဝိစာရော စ ဝိတက္ကဝိစာရာ-ဟု ခွန်သမာသ် ဝိဂြိုဟ်ပြုရမည့်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ သမာသ်ဖြစ်သော လိင်္ဂပုဒ်အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် သမာသလိင်္ဂတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ ဝူပသမာ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ အပါတုဘာဝါ-တို့ဖြင့် ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသည်

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို လွန်မြောက်ခြင်း၊ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ဒုတိယဈာန်ခဏ၌ ထင်ရှားမရှိခြင်းပင်တည်း-ဟု သိစေပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ရအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

သီ-အဖြေ။ ။သမ္မသာဒနံ ဝုစ္စတိ သဒ္ဓါ-ဖြင့် သမ္မသာဒန-အရ သဒ္ဓါကို ကောက်ယူရမည့်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မသာဒနယောဂတော ဈာနမ္ပိ သမ္မသာဒနံ-ဖြင့် ဈာန်ကိုကား သမ္မသာဒနမည်သော သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သမ္မသာဒန-ဟု ခေါ်ရသည်ဟု သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ နီလဝဏ္ဏယောဂတော နီလဝတ္တံ ဝိယ-ဖြင့် ညိုသောအဆင်းနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် အဝတ်ကို နီလ-ဟု ခေါ်ရသကဲ့သို့-ဟု ဥပမာကို ပြပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

နီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဘော်နှင့် သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ဖော်ပြပါ။

နီ-အဖြေ။ ။တံ ဈာနံ-ဖြင့် သမ္မသာဒန-အရ ဈာန်ကို ကောက်ရမည့် အမြေကို သိစေပါသည်။ သရုပ်ကြားအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဘိဓေယျတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မသာဒနသမန္နာဂတတ္တာ ဝိတက္ကဝိစာရက္ခေဘာဝပသမနေန-တို့ဖြင့် သမ္မသာဒနအမည်ရသော သဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ လှုပ်ချောက်ချားမှု ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ကြည်လင်ခြင်း-ဟု သိစေပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ရအနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ စေတော-ဖြင့် ကြည်လင်ခြင်း-ဟူသည် စိတ်ကိုကြည်လင်စေခြင်းပင်တည်း-ဟု သိစေပါသည်။ ဘာဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မသာဒယတိ-ဖြင့် သမ္မသာဒနံ-၌ ယုပစ္စည်း၏ ဟေတုကတ္တုသာဓနအနက်ဟော၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ ကိတ်ဖြစ်သော ပစ္စည်း၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် ဒုတိယပစ္စယတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ ဖြစ်ပါသည်။

၇-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ စေတော-အစား စေတံ-ဟု ရှိပါက သင့်မည်မသင့်မည်ကို သဒ္ဓါနည်းအရ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။စေတော-အစား စေတံဟုရှိလျှင် သင့်သည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကား စေတ-ပုဒ်သည် မနောဂိုဏ်းဝင်ပုဒ်ဖြစ်၍ သဿ စော-ဟူသော သုတ်လာ စ-သဒ္ဒါဖြင့် အံဝိဘဏ်ကို ဩပြုလျှင် စေတော-ပြီးနိုင်သကဲ့သို့ မပြုဘဲထားလျှင် စေတံ-ဟု ရှိနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။စေတံ-ဟူသောပါဌ်သည် သဒ္ဒါနည်းအရ ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဝေါဟာရကား မရှိချေ။ သို့သော် သဒ္ဒါနည်းအရ အဆုံးအဖြတ်ခိုင်းသောကြောင့် သင့်သည်-ဟု ဖြေရတော့သည်။

သိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျပါ သဒ္ဒါ-ပုဒ်၏ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို ဖော်ပြပါ။

သိ-အဖြေ။ ။သံရှေးရှိသော ဓာ, ဓာတ်၊ အ, ပစ္စည်းမှ နိဂ္ဂဟိတ်ကို န, ပြုခြင်း-ဟူသော ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်း၊ န, ကို ဒ, ပြုခြင်းဟူသော ဝဏ္ဏဝိကာရနိရုတ္တိနည်းတို့ဖြင့် သဒ္ဒါ-ဟု ပြီးနေပါသည်။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ခ-ဝါကျ၌ နိယကဇ္ဈတ္တံ-နောင် ဧဝ-အကြေကြံ၍ ယင်း၏ အနက်သုံးချက်ကို ထုတ်ပြုပြီးလျှင်, ဝိဘင်္ဂေ ပန-၌ “ပန” နိပါတ်၏ အနက်ကို လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ-၏ စွဲရာအနက်နှင့် အမျိုးအစားကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။နိယကဇ္ဈတ္တံ ဧဝ-၌ နိယကဇ္ဈတ္တံ-သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တံ-စသည်တို့သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထ။
မိမိ၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည် အနုညာတတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။
ပန-သဒ္ဒါ သမုစ္စည်းအနက်ကို ဟောပါသည်။
“ဧတ္ထ-အဇ္ဈတ္တံပုဒ်၌”-ဟုစွဲ၍ ဧတ-သဒ္ဒါသည် ပက္ကန္တဝိသယ ဧတ-သဒ္ဒါ ဖြစ်ပါသည်။

ဂ-နိပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ပုဒ်၌ ဖြစ်သင့်သော ဥပစာနယ တို့ကို ရှင်းပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ဟူသော စကားသည် ဒုတိယ ဈာန်ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုသာ ပြသောစကား မဟုတ်သေး။ ပီတိကို လွန်မြောက်ခြင်းသည် တတိယဈာန်ကို ရခြင်း၏အကြောင်း, သုခကို လွန်မြောက်ခြင်းသည် စတုတ္ထဈာန်ကို ရခြင်း၏အကြောင်း-ဟု အထက်ဈာန်တို့ကိုရခြင်း၏ အကြောင်း

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

များကိုလည်း ပြရာရောက်သေး၏။ ထို့ကြောင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-သည် ဝိတံ၊ သုခသမတိက္ကမတို့အတွက်ပါ မှတ်၍ပြသော ဥပလက္ခဏနည်း။ အဝယဝု ပစာ(ဧကဒေသုပစာ)စကားတည်းဟုမှတ်-ဟူသော ဘာသာဋီကာကို ဆိုရိုးကျ အောင် ရေးရုံမျှသာ။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။ပထမဈာန်၌လည်း သဒ္ဓါယုဉ်ပါလျက် ဒုတိယဈာန်ကိုသာ “သမ္မသာဒနံ” ဟု ဆိုရပုံကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပါ။

သီ-အဖြေ။ ။ပထမဈာန်သည် ဝိတက်ဝိစာရာတို့၏ လှုပ်ချောက်ချား မှုကြောင့် လှိုင်းငယ် လှိုင်းကြီး တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော ရေကဲ့သို့ မကြည်လင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါယုဉ်သော်လည်း သမ္မသာဒနံ-ဟု မဆိုရပါ။ ဒုတိယဈာန်၌ကား ဝိတက် ဝိစာရ-ဟူသော အနှောက်အယှက်မရှိသဖြင့် သဒ္ဓါသည် အခွင့်ရ၍ အား ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယဈာန်ကိုသာ “သမ္မသာဒနံ” ဟု ဆိုရပါသည်။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဒုတိယဈာန်ကို ကိုယ်ပြု၍ ကြိယာငါးတန် ထုတ်ပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။ဒုတိယဈာန်သည် ဒဿနတ္ထ။
ဒုတိယဈာန်၏ ပရိကမ္မဘာဝနာသည် ဒီပကတ္ထ။
ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ-စသည်သည် ပကာသနတ္ထ။
ပထမဈာန်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
တတိယဈာန်-စသည်သည် အနဘာဝတ္ထ ဖြစ်ပါသည်။

၉-နံပါတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ဆက်ဥားအံ့၊ ဤပထဝိကသိုဏ်း၌ ပရိဇာမ်ကိုပြု၍ စတုက္က ပဉ္စကဈာန်တို့ကို ဖြစ်စေ၍ ဈာန်လျှင်နီးသော အကြောင်းရှိသော ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လိုသော အမျိုးကောင်းသားသည် အဘယ်သို့ ပြုထိုက်သနည်း-ဟူသောဝါကျကို ပါဠိစီကုံးပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။ဣမသ္မိံ ပန ပထဝိကသိဏေ ပရိကမ္မံ ကတွာ စတုက္က ပဉ္စကဈာနာနိ နိဗ္ဗတ္တေတွာ ဈာနပဒဋ္ဌာနံ ဝိပဿနံ ဝပေတွာ အရဟတ္တံ ပတ္တု- ကာမေန ကုလပုတ္တေန ကိံ ကာတမ္ပံ။

သီ-ပုစ္ဆာ။ ။ဂ-ဝါကျကို ဂါထာစီ၍ ဂါထာအမည်လည်း ပေးပြပါ။

သီ-အဖြေ။ ။သမ္မသာဒနံ သဒ္ဓါဝါ ဈာနံ တု တေန ယောဂတော။
နီလဝဏ္ဏေန ယုတ္တတ္တာ၊ နီလဝတ္ထံ ဘဝေ ယထာ။

ဤဂါထာသည် ပထမ မ, ကာရဝိပုလာဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။သဒ္ဓါ၏ လက္ခဏာဒီစတုက္ကကို ထုတ်ပြပါ။

နိ-အဖြေ။ ။သဒ္ဓါ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ။
သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာ ဝါ၊
သဒ္ဓဟနလက္ခဏာ ဝါ၊
ဩကပ္ပနလက္ခဏာ ဝါ။
ပသာဒနရသာ၊ ပက္ခန္ဓနရသာ ဝါ။
အကာလုသယိပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
အဓိမုတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ။
သဒ္ဓေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ၊
သောတာပတ္တိယင်္ဂပဒဋ္ဌာနာ ဝါ။

၁၀-နံပတ် ပုစ္ဆာနှင့်အဖြေ

ပါ-ပုစ္ဆာ။ ။ဝိတက္ကဿ-ပုဒ်ကို ဝေဝစနဟာရနေတ္တိနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြပါ။

ပါ-အဖြေ။ ။သုတ်၌လာသောပုဒ်ကို များစွာသော ဝေဝစပရိယာယ် စကား လှယ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် ဝေဝစနဟာရ မည်၏။ ဖွင့်ပြ ဟန်ကား ဝိတက္ကဿ-ဟူသောပုဒ်၏ ပရိယာယ်ကား တက္ကဿ၊ ဝိတက္ကဿ၊ အပ္ပနာယ၊ ဥဟာယ-စသည်တည်း။ ဤသို့လျှင် သုတ်၌လာသောပုဒ်ကို များစွာ သော ဝေဝစပရိယာယ် စကားလှယ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြကြောင်းဖြစ်သော ဟာရသည် ဝေဝစနဟာရ-မည်၏။

သိ-ပုစ္ဆာ။ ။သဒ္ဓါ-ကို ကိုယ်ပြု၍ ဘာဝါလင်္ကာရ ထုတ်ပြပါ။

သိ-အဖြေ။ ။ယုံကြည်ခြင်းသည် ရတိဋ္ဌာယိဘာဝ။
ရတနာသုံးပါးသည်လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရသည်လည်း ကောင်း အာရမဏဝိဘာဝ။

ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္ပဿဝန-စသည် သည်လည်း ကောင်း ဥဒ္ဓိပနဝိဘာဝ။

ကြည်ညိုသည်အလျောက် ဆည်းကပ်ခြင်းအစ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနဘာဝ-မည်၏။

နိ-ပုစ္ဆာ။ ။ဃ-ဝါကျ၌ စေတော-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူး ပြုသော ပစ္စယသတ္တိ၊ ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ဖော်ပြပါ။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု

နိ-အဖြေ။ ။ ဓေတော-အရကား ရူပါဝစရ ဒုတိယဈာန်စိတ် ဖြစ်ပါသည်။
သမ္မသာဒယတိ-အရကား သဒ္ဓါစေတသိက် ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မသာဒယတိ-အရ
သဒ္ဓါတရားက ဓေတော-အရ ဒုတိယဈာန်စိတ်အား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ပြိုင်နိုင်သော ပစ္စည်းများကား သဟဇာတ၊ အညမည၊ နိဿယ၊
ဝိပါက၊ ဣန္ဒြိယ၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ-တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စုပေါင်းလေ့ကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ဓမ္မာစရိယမျက်ရှု အလုံးစုံ ပြီးပြည့်စုံပါပြီ။

ဣဒ္ဓိပါဒ၊ လေးဝစုံလင်၊ အောင်မြင် ပြီးစီးကြပါစေ။

အရှင်ကာရဏိက